

Stjórnartíðindi

1937 - B-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 37 og 137.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

FYRIR

ÍSLAND

ÁRÍÐ 1937

B - DEILD

REYKJAVÍK 1937
RÍKISPRENTSMÍÐJAN GUTENBERG

Efnisyfirlit.

Kaflar í efnisyfirlitinu.

Stjórnarráðsbréf, auglýsingar, reglugerðir o. fl.	Firmatilkynningar.
Verðlagsskrár.	Vörumerkjaauglýsingar.
Reikningar.	Embætti, sýslanir m. m.
Alþingismenn.	Heiðursmerki.
Skrá yfir hlutafélög, sem birt hafa verið.	Konsúlar.
Skrá yfir samvinnufélög, sem birt hafa verið.	Styrkveitingar.
	Einkaleyfi.

Skammstafan: S. = Stjórnarráðsbréf.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Stjórnarráðsbréf, auglýsingar, reglugerðir o. fl.	
1	18. jan.	Auglýsing um bann við umferð bifreiða	1
2	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningar- sjóð Eyjólfssonar frá Múlakoti í Fljóts- hlíð	2
3	19. jan.	Auglýsing um breyting á hafnarreglugerð fyrir Búða- kaupún í Suður-Múlasýslu	3
46	S. d.	Auglýsing um breyting á hafnarreglugerð fyrir Búða- kaupún í Suður-Múlasýslu frá 20. desbr. 1931 ..	71
4	26. jan.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningar- sjóð Margrétar Sigurðardóttur, ljósmóður, á Sams- stöðum í Hvítársíðu	3—4
5	28. jan.	Auglýsing um skírteini fyrir bátaformenn	4—5
6	30. jan.	Reglugerð um sundnám í Svarfaðardalshreppi	6
7	9. febr.	Samþykkt fyrir Veði- og fiskræktarfélagið Laxá á Ásum	7—8
8	S. d.	Arðskrá fyrir Veði- og fiskræktarfélagið Laxá á Ásum	9
9	15. febr.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Mýrarækt- unarsjóð Garða- og Bessastaðahreppa	9—11
41	16. febr.	Bráðabirgðareglugerð um greiðslu útsvara af kaupi útsvarsgreiðenda	58—59
10	19. febr.	Samþykkt fyrir Fiskræktarfélag Skorradalshrepps ..	11—12

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
11	22. febr.	Samþykkt um eyðingu svartbaks (veiðibjöllu) í Dalasýslu	12—13
12	24. febr.	Reglugerð um sjúkrahús líknarfélagsins Hvítabandið í Reykjavík	14—16
42	1. marz	Reglugerð um áhættuflokkun og ákvörðun iðgjalda fyrir slysatryggingar	59—65
13	4. marz	Reglugerð um viðauka við reglugerð um útvarpsrekstur ríkisins frá 24. janúar 1936	16
14	S. d.	Arðskrá fyrir veiðifélag Vatnsdalsár	16—17
15	8. marz	Gjaldskrá fyrir rafveitu Ísafjarðar	17—19
35	9. marz	Samþykkt fyrir Fiskræktarfélag Fljótsdalshéraðs	48—50
36	S. d.	Gjaldskrá fyrir Fiskræktarfélag Fljótdalshéraðs	50—52
16	12. marz	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Skólabyggingarsjóð Hólshrepps í Bolungavík	19—20
17	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningar-sjóð Sæmundar Sæmundssonar og Guðrúnar Gísladóttur	21—22
43	17. marz	Reglugerð um barnapróf	65—67
37	18. marz	Hafnarreglugerð fyrir Þórshafnarkauptún	52—54
18	30. marz	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir rafveitu Patrekshrepps frá 2. ágúst 1924	22—23
29	31. marz	S. til sýslumannsins í Dalasýslu, um greiðslu á meðlögum með óskilgetnum börnum	45
96	1. apríl	Reglugerð um sérstakt kennarapróf í söng, handavinnu leikfimi, teikningu og matreiðslu	174
19	7. apríl	Reglugerð um sjón og heyrn skipstjórnarmanna	23—24
20	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningar-sjóð húsfreyju Guðríðar Sigurðardóttur Líndal á Holtastöðum	24—25
21	8. apríl	Hafnarreglugerð fyrir Hólmavíkurkaupþún	26—32
22	14. apríl	Samþykkt um einkasíma Bakásabúa og Svínvetninga í Austur-Húnavatnssýslu	32—34
39	26. apríl	Reglugerð um innheimtu á kirkjugarðsgjaldi	56—57
40	28. apríl	Reglur um sölu og afhendingu deyfilyfja til geldingar húsdýra	57
44	29. apríl	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir sjúkrasjóðinn Guðrúnarminning	68—69
45	8. maí	Reglugerð fyrir Norður-Ísafjarðarsýslu	69—71
47	10. maí	Samþykkt um eyðingu svartbaks (veiðibjöllu) í Strandasýslu	71—72
48	11. maí	Samþykkt fyrir Norður-Ísafjarðarsýslu um eyðingu svartbaks	72—73
49	13. maí	Reglugerð um útflutning á ísuðum, nýjum fiski í kössum	73—75
30	14. maí	S. til sýslumannsins í Gullbringu- og Kjósarsýslu um sveitfesti styrkþega	46
50	S. d.	Reglugerð um gerð og möskvastærð dragnota, sem heimilt er að nota í landhelgi	76

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
51	21. maí	Auglýsing um breyting á samþykkt um lokunartíma sölubúða og takmörkun á vinnutíma sendisveina í Reykjavík nr. 121 27. nóvember 1934, sbr. breytingu á þessari samþykkt frá 19. júlí 1935	77—78
52	24. maí	Reglugerð um eftirlit með útlendingum	78—83
53	S. d.	Reglugerð um skipun slökkviliðs og brunamála í Sel-fossskaupúni	84—91
54	S. d.	Samþykkt Fiskræktarfélags Hvítar og Þverár hennar	92—93
55	S. d.	Gjaldskrá fyrir Fiskræktarfélagið Hvítá	94—95
31	27. maí	S. til sýslumannsins í Ísafjarðarsýslu, um sveitfesti styrkþega	46—47
32	28. maí	S. til sýslumannsins í Skagafjarðarsýslu, um takmörk verzlunarlóðarinnar á Höfn í Hornafirði	47
99	1. júní	Bráðabirgðaskrá yfir námsbækur, sem úthlutað verður samkvæmt ákvæðum laga nr. 82 frá 23. júní 1936, um ríkisútgáfu námsbóka	179
56	5. júní	Samþykkt um lokunartíma skósmiðavinnustofa í Reykjavík	96
57	S. d.	Samþykkt um lokunartíma hárgreiðslustofa í Reykjavík	97
58	S. d.	Samþykkt um lokunartíma rakarastofa í Reykjavík ..	98
59	7. júní	Samþykkt um lokunartíma sölubúða og takmörkun á vinnutíma sendisveina í Hafnarfirði	99—100
33	8. júní	S. til sýslumannsins í Ísafjarðarsýslu, um takmörkun verzlunarlóðarinnar á Látrum í Aðalvík	47—48
60	S. d.	Samþykkt um breyting á viðauka frá 31. júlí 1936 við samþykkt um lokunartíma sölubúða í Vestmannaeyjum frá 12. apríl 1921	100
61	S. d.	Samþykkt um breyting á samþykkt um sýsluvegasjóð Austur-Húnavatnssýslu	101
62	S. d.	Samþykkt um breyting á samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Mýrasýslu frá 1. maí 1929	101
63	S. d.	Samþykkt um breyting á samþykkt nr. 44 16. maí 1934, um sýsluvegasjóð í Skagafjarðarsýslu	102
34	11. júní	S. til sýslumannsins í Ísafjarðarsýslu, um takmörkun verzlunarlóðarinnar í Haukadal í Þingeyrarhreppi	48
64	S. d.	Auglýsing um breyting á samþykkt um lokunartíma sölubúða á Ísafirði frá 7. ágúst 1930	103
65	14. júní	Reglugerð um breyting á reglugerð fyrir Eyjafjarðarsýslu, um fjallgöngur og fjárskil, frá 16. apríl 1934.	104
66	22. júní	Vatnsveitureglugerð fyrir Neskaupstað	104—106
67	S. d.	Gjaldskrá fyrir vatnsveitu Neskaupstaðar	106
68	S. d.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir talsímanotendur í Reykjavík og Hafnarfirði, sem gildir frá 1. júlí 1937	106—107
72	24. júní	Reglugerð um gerð og notkun bifreiða	125—130

VI

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
69	1. júlí	Reglugerð um breyting á reglugerð frá 14. júní 1933 um raforkuvirki	107
70	13. júlí	Samþykkt um breyting á samþykkt um ýms atriði, er snerta fuglaveiðar í Vestmannaeyjum frá 16. júlí 1895	108
71	15. júlí	Lögreglusamþykkt fyrir Skagafjarðarsýslu	108—124
73	S. d.	Samþykkt um lokunartíma sölubúða í Akureyrar-kaupstað	130—131
74	17. júlí	Auglýsing um staðfesting heilbrigðismálaráðuneytisins á breytingu á heilbrigðissamþykkt fyrir Ísafjarðar-kaupstað nr. 53 frá 5. maí 1906	131—132
75	23. júlí	Reglugerð um fiskumbúðastriga	132—133
100	17. ágúst	Fyrirmæli um fjallskil, fjárrekstra, fjárflutning og um ráðstafanir á sýktu og grunuðu fé í leitum og réttum, til varna gegn útbreiðslu borgfirzku sauð-fjárveikinnar	179—180
101	24. ágúst	Gjaldskrá fyrir Fiskræktar- og veiðifélag Reykjadalssár	181
103	S. d.	Samþykkt fyrir Fiskræktar- og veiðifélag Núpsár ..	191—193
104	S. d.	Arðskrá og gjaldskrá fyrir Fiskræktar- og veiðifélag Núpsár	193
105	26. ágúst	Auglýsing um bann við heylflutningum um landið, vegna borgfirzku sauðfjárveikinnar	194
106	27. ágúst	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningar-sjóð Jónasar lækni Kristjánssonar og Hansínu Benediktsdóttur	194—195
97	30. ágúst	Reglugerð um eyðingu refa í Norður-Ísafjarðarsýslu	175—176
102	31. ágúst	Fjallskilarglugerð fyrir Vestur-Ísafjarðarsýslu	182—190
107	1. sept.	Fjallskilareglugerð fyrir Suður-Þingeyjarsýslu	195—203
108	4. sept.	Samþykkt um vörzlu alifugla á Hólmavík	203
109	17. sept.	Reglur um skoðun á opnum bátum	204—205
110	23. sept.	Auglýsing um staðfesting dóms- og kirkjumálaráðu-neytisins á samþykkt um viðauka við lögreglusamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað nr. 82 24. sept. 1929	206
111	30. sept.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningar-sjóð Jóns Ólafssonar, bankastjóra	206—207
114	5. okt.	Auglýsing um blöndun á íslenzku smjöri í smjörliki	215
115	11. okt.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 7 11. janúar 1935, um gjaldeyrisverzlun, innflutning o. fl.	215—216
116	16. okt.	Auglýsing um undanþágu útlendinga, sem hingað koma til landsins, frá því að hafa vegabréf	217
117	S. d.	Fyrirmæli til sýslumanna, bæjarfógeta, lögreglustjóra og annara löggæzlumanna, um framkvæmd eftirlits með útlendingum	217—222
118	25. okt.	Reglugerð um kosningu og starfsvið iðnráða	223—225
119	26. okt.	Gjaldskrá um vatnsskatt í Suðureyrarkauptúni í Súg-andafirði	225
120	S. d.	Reglugerð um vatnsveitu Suðureyrar í Súgandafirði	226—227
112	27. okt.	Reglugerð um loðýrarækt	207—213

VII

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
113	27. okt.	Reglugerð um loðdýralánadeild Búnaðarbanka Íslands	213—214
121	S. d.	Auglýsing um afnám blöndunar smjörs í smjörlíki ..	228
122	S. d.	Auglýsing um meðalmeðgjöf af hálfu barnsfeðra með óskilgetnum börnum til 14. maí 1940, samkvæmt lög- um nr. 39 28. janúar 1935	228—231
123	1. nóv.	Gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur	232—235
124	19. nóv.	Samþykkt um breyting á samþykkt um sýsluvegasjóð Austur-Húnavatnssýslu frá 2. apríl 1928	235
125	27. nóv.	Samþykkt um Fiskiræktar- og veiðifélag Úlfarsár ..	235—237
126	8. des.	Reglugerð um innkaupsreikninga yfir aðfluttan varning	238—239
127	S. d.	Reglugerð um skemmtanaskatt	239—241
128	23. des.	Reglur um flutning á pósti með almenningsbifreiðum	241—242
129	31. des.	Reglugerð um gjaldeyrisverzlun, innflutning o. fl.	242
130	S. d.	Reglugerð um vörugjöld til bæjarsjóðs Vestmannaeyja	243—244
Verðlagsskrár.			
76		Fyrir Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað ..	134—135
77		— Suður-Múlasýslu og Neskaupstað	136—137
78		— Austur-Skaftafellssýslu	138—139
79		— Vestur-Skaftafellssýslu	140—141
80		— Vestmannaeyjar	142—143
81		— Rángárvallasýslu	144—145
82		— Árnessýslu	146—147
83		— Gullbringu- og Kjósarsýslu, Hafnarfjarðarkaup- stað og Reykjavík	148—147
84		— Borgarfjarðarsýslu	150—151
85		— Mýrasýslu	152—153
86		— Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	154—155
87		— Dalasýslu	156—157
88		— Barðastrandarsýslu	158—159
89		— Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað	160—161
90		— Strandasýslu	162—163
91		— Húnavatnssýslu	164—165
92		— Skagafjarðarsýslu	166—167
93		— Eyjafjarðarsýslu, Akureyri og Siglufjarðarkaup- stað	168—169
94		— Þingeyjarsýslu	170—171
Reikningar árið 1936.			
<i>I. Sjóðir undir umsjón Stjórnarráðsins.</i>			
23		Reikningur fyrir minnisvarðasjóð Hannesar Hafstein	34
26		Styrktarsjóður til Svíþjóðarferða	43
27		Kanadasjóður til styrktar íslenskum námsmönnum ..	43—44
28		Reikningur fyrir berklavarnasjóð Ólafs Halldórsson- ar, konferensráðs, stofnaður samkvæmt erfðaskrá árið 1931	44

VIII

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðatal
147		Reikningur Styrktarsjóðs Hjálmars kaupmanns Jóns-sonar	257
148		Reikningur yfirtekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christ-ians konungs hins Tíunda og Alexandrine drottning- ar til styrktar fátækum sjómannaekkjum í Reykja- vík	258
149		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Frede-riks konungs Áttunda	258—259
150		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christ-ians konungs Niunda	259
151		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Þórar- ins Tulinius	260
152		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs V. Gigas's	260—261
153		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fiskes til Grimseyinga	261
154		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs W. Fischers	262
155		Reikningur yfir tekjur og gjöld Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar	263
156		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Páls Jónssonar	263
157		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verð- ugra og þurfandi þjóðjarðalandseta í hinu fyrver- andi Suðuramti	264
158		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulánsssonar	264—265
159		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frá Þórunnar Hannesdóttur	265
160		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðsins Þor- valdarminning	266
161		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs C. Liebes	266
162		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs þeirra, sem biðja tjón af jarðeldum	267
163		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs hjón- anna Jóh. Jóhannessonar og Sigurbjargar Guðna- dóttur	268
164		Reikningur yfir tekjur og gjöld Framfarasjóðs Jóns prófasts Melsted og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsted	269
165		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs hjón- anna Steinunnar Sighvatsdóttur og Magnúsar Ólafs- sonar frá Bjargarsteini á Akranesi	269
166		Reikningur yfir tekjur og gjöld sjóðsins Stígur	270
167		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Vest- ur-Ísafjarðarsýslu	270
168		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs sjómanna	270

IX

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
171		Reikningur yfir tekjur og gjöld Landsspítalasjóðs Geirs Zoëga kaupmanns og frú Helgu Zoëga konu hans	273
172		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns læknis Jónssonar	274
173		Reikningur Líknarsjóðs Sigríðar Melsted	274
192		Reikningur Bjargráðasjóðs Íslands	377—379
193		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Hannesar Árnasonar fyrir árið 1935	379
194		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Hannesar Árnasonar fyrir árið 1936	380
<i>II. Sjóðir undir umsjón biskups.</i>			
24		Reikningur yfir tekjur og gjöld hins Almenna kirkjusjóðs	35
25		Skýrsla um eign kirkna í hinum Almenna kirkjusjóði Íslands	36—40
137		Reikningur yfir tekjur og gjöld Prestsekknasjóðsins	250—251
138		Reikningur yfir tekjur og gjöld Kollektusjóðs Jóns Eiríkssonar	251
139		Reikningur yfir tekjur og gjöld Guttormslegats	252
140		Reikningur yfir tekjur og gjöld Vallholtslegats	252—253
141		Reikningur yfir tekjur og gjöld Dalhoffslegats	253
142		Reikningur yfir tekjur og gjöld Árgjaldasjóðs	254
143		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Flekkudalshjóna	254
144		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Thóru Melsteð	255
<i>III. Bankareikningar.</i>			
181		Reikningar Búnaðarbanka Íslands	285 291
182		Reikningur Kreppulánasjóðs	292—293
183		Efnahagsreikningur Kreppulánasjóðs	293—294
184		Efnahagsreikningur Nýbýlasjóðs	294—295
185		Reikningar Útvegsbanka Íslands h.f.	296—300
186		Reikningar Landsbanka Íslands	301—320
<i>IV. Ýmsir reikningar.</i>			
95		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs frú Önnu Claessen	172
131		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Kristjáns Jónssonar lækni	245
132		Snorrastjóður 1930	245—246
133		Reikningur Styrktar- og sjúkrasjóðs vitavarða Íslands	246—247
134		Reikningur yfir tekjur og gjöld Sjóðs Þóru Thoroddsen	247
135		Reikningur hafnsögusjóðs Reykjavíkur	248
145		Reikningur yfir tekjur og gjöld Ekknasjóðs Vestur-Skaftafellsprófastsdæmis	255—256

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
146		Reikningur yfir markaðs- og verðjöfnunarsjóð, stofnaður samkv. lögum nr. 75 29. des. 1934	256
169		Reikningur Söfnunarsjóðs Íslands	271—272
170		Jafnaðarreikningur Fiskveiðasjóðs Íslands 31. desember 1936	272—273
174		Reikningur yfir tekjur og gjöld Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum	275
174		Efnahagsreikningur Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum	275—276
175		Skýrsla um starfsemi Styrktarsjóðs verkamanna- og sjómannafélaga í Reykjavík	277
176		Rekstursreikningur Byggingarsjóðs Reykjavíkur	277—278
176		Efnahagsreikningur Byggingarsjóðs Reykjavíkur	278
177		Reikningur yfir tekjur og gjöld Sjómannatryggingarinnar árið 1935	279
178		Reikningur yfir tekjur og gjöld Iðntryggingarinnar árið 1935	279—280
179		Efnahagsreikningur Slysatryggingar ríkisins 31. desember 1935	280
180		Reikningur Brunabótafélags Íslands	281—284
195		Reikningur Tryggingarstofnunar ríkisins	380—382
191		Reikningur yfir tekjur og gjöld Fiskimannasjóðs Kjalarnesþings	376
136		Alþingismenn kosnir árið 1937	249—250
187		Hlutafélög	321
188		Samvinnufélög	321
189		Firmatilkynningar	322—352
190		Vörumerkjaauglýsingar	353—375
		Embætti, sýslanir m. m.	383—385
		Heiðursmerki	385—387
		Konsúlar	387
		Styrkveitingar	387
		Einkaleyfi	387—388

Registur

nafna og orða.

A. Á.

Aðfluttur varningur, innkaupsreikningar, reglugerð, 238—239.
Ahlf, Robert Heinrich, heiðursmerki, 386.
Akureyrarkaupstaður, lokunartími sölu-búða, samþykkt, 130—131.
Alfreð Gíslason, lögreglustjóri, 385.
Alifuglar á Hólmavík, varzla, samþykkt, 203.
Almenningsbifreiðar, pósthlutningur, reglur, 241—242.
Alþingismenn, 249—250.
Andersen, Einer Emmanuel, heiðursmerki, 386.
Árgjaldasjóður, reikningur, 254.
Arnalds, Ari, bæjarfógeti og sýslumaður, lausn, 383.
Arnfinnur Jónsson, vara-alþingismaður, 250.
Arngrímur Kristjánsson, skólastjóri, 384.
Árni Árnason, héraðslæknir, 385.
Árni Björn Árnason, héraðslæknir, 384.
Árni Friðriksson, deildarstjóri, 383.
Árni Jónsson, vara-alþingismaður, 250.
Árni Pálsson, aðstoðarverkfræðingur vegamálastjóra, 385.
Ásgeir Ásgeirsson, alþingismaður, 249.
Auglýsing um útkomin lög m. m., 1; 41—42; 173; 177.
Austur-Húnavatnssýsla, sýsluvegasjóður, samþykkt, breyting, 101; 235.
Axel Kristjánsson, konsúll, 387.

B.

Bakásabúar og Svinvetningar, einkasímar, samþykkt, 32—34.
Barnapróf, reglugerð, 65—67.

Barnsfeður, meðgjöf með óskilgetnum börnum, auglýsing, 228—231.
Bátaformenn, skirteini, auglýsing, 4—5.
Bátar opnir, skoðun, reglur, 204—205.
Bendix, O., heiðursmerki, 386.
Benedikt Jónsson, heiðursmerki, 386.
Benedikt Sveinsson, heiðursmerki, 386.
Bergström, Einar Fors, heiðursmerki, 385.
Bergur Björnsson, sóknarprestur, 384.
Bergur Jónsson, alþingismaður, 249.
Bernharð Stefánsson, alþingismaður, 249.
Bessastaða- og Garðahreppur, mýraræktunarsjóður, skipulagsskrá, staðfesting, 9—11.
Bifreiðar, umferðabann, auglýsing, 1; notkun og gerð, reglugerð, 125—130; almenning, pósthlutningur, reglur, 241—242.
Bjargráðasjóður Íslands, reikningur, 377—379.
Bjarni Ásgeirsson, alþingismaður, 249.
Bjarni Benediktsson, vara-alþingismaður, 250.
Bjarni Bjarnason, alþingismaður, 249.
Bjarni Guðmundsson, héraðslæknir, 383.
Bjarni Jónsson, vígslubiskup, 383.
Bjarni Jósefsson, starfsmaður iðnaðardeildar, 384.
Bjarni Ólafsson, heiðursmerki, 386.
Bjarni Snæbjörnsson, alþingismaður, 249.
Bjarni Þorsteinsson og Þórunn Hannesdóttir, Gullbrúðkaupssjóður, reikningur, 265.
Blöndun smjörs, auglýsing, 215; afnám, auglýsing, 228.
Borgfirzka sauðfjárveikin, fyrirmæli um fjallskil o. fl., 179—180; heyflutningabann, auglýsing, 194.

Bowering, John, konsúll, 387.
 Briem, Vilhjálmur, heiðursmerki, 386.
 Briem, Þorsteinn, alþingismaður, 249.
 Brunabótafélag Íslands, reikningur, 281—284.
 Brunamálareglugerð í Selfosskauptúni, 84—91.
 Brynjólfur Bjarnason, alþingismaður, 250.
 Buckheim, Gustav, heiðursmerki, 386.
 Búðakauptún, hafnarreglugerð, breyting, auglýsing, 3; 71.
 Búnaðarbanki Íslands, loðdýralánadeild, reglugerð, 213—214; reikningar, 285—291.
 Byggingarsjóður Reykjavíkur, rekstursreikningur, 277—278; efnahagsreikningur, 278.
 Bæjarsjóður Vestmannaeyja, vörugjöld, reglugerð, 243—244.
 Bönnelycke, H., heiðursmerki, 386.

C.

Carlsen-Skiödt, J. C. A., heiðursmerki, 386.
 Christian konungur IX., styrktarsjóður, reikningur, 259.
 Christian konungur X. og Alexandrine drottning, styrktarsjóður, reikningur, 258.
 Claessen, Anna, minningarsjóður, reikningur, 172.

D.

Dalasýsla, svartbakseyðing, samþykkt, 12—13.
 Dalhoffslegat, reikningur, 253.
 Daníel Þórarinnsson, dyravörður, settur, 385.
 Davíð Þorsteinsson, heiðursmerki, 386.
 Deyfilyf, sala og afhending, reglur, 57.
 Djörup, Laurits Christian, heiðursmerki, 386.
 Dragnót, gerð og möskvastærð, reglugerð, 76.

E.

Einar Árnason, alþingismaður, 249.
 Einar M. Einarsson, heiðursmerki, 387.
 Einar Olgeirsson, alþingismaður, 249.
 Einar Stefánsson, heiðursmerki, 386.
 Einkaleyfi, 387—388.
 Einkasímar Bakásabúa og Svinvetninga, samþykkt, 32—34.

Einvarður Hallvarðsson, formaður og framkvæmdarstjóri, settur, 383.
 Eiríkur Einarsson, vara-alþingismaður, 250.
 Ekknasjóður Vestur-Skaftafellsprófastsdæmis, reikningur, 255—256.
 Embætti, sýslanir m. m., 383—385.
 Emil Jónsson, alþingismaður, 250.
 Erlendur Þorsteinsson, vara-alþingismaður, 250.
 Erlingur Pálsson, heiðursmerki, 386.
 Eydal, Ingimar, heiðursmerki, 386.
 Eyjafjarðarsýsla, fjallskilareglugerð, breyting, 104.
 Eyjólfur Þorleifsson, minningarsjóður, skipulagsskrá, 2.
 Eysteinn Jónsson, alþingismaður, 249; ráðherra, 384, 385.

F.

Finnur Guðmundsson, starfsmaður fiskideildar, 384.
 Finnur Jónsson, alþingismaður, 249.
 Finsen, Ólafur, héraðslæknir, lausn, 385.
 Firmatilkynningar, 322—352.
 Fischer, W., styrktarsjóður, reikningur, 262.
 Fiske, W., gjafasjóður, reikningur, 261.
 Fiskimannasjóður Kjalarnesþings, reikningur, 376.
 Fiskræktar- og veiðifélagið Laxá, samþykkt, 7—8; arðskrá, 9; Skorradalshrepps, samþykkt, 11—12; Fljótsdals-heraðs, samþykkt, 48—50; gjaldskrá, 50—52; Hvítár, samþykkt, 92—93; gjaldskrá, 94—95; Reykjadalssár, gjaldskrá, 181; Núpsár, samþykkt, 191—193; arðskrá og gjaldskrá, 193; Úlfarsár, samþykkt, 235—237.
 Fiskumbúðastrigar, reglugerð, 132—133.
 Fiskútflutningur, reglugerð, 73—75.
 Fiskveiðasjóður Íslands, jafnaðarreikningur, 272—273.
 Fjallskilareglugerð fyrir Eyjafjarðarsýslu, breyting, 104; Vestur-Ísafjarðarsýslu, 182—190; Suður-Þingeyjarsýslu, 195—203.
 Flekkudalshjón, minningarsjóður, reikningur, 254.
 Fljótsdalshérað, fiskræktarfélag, samþykkt, 48—50; gjaldskrá 50—52.

Fuglaveiðar í Vestmannaeyjum, samþykkt, breyting, 108.

G.

Garða- og Bessastaðahreppur, mýraræktunarsjóður, skipulagsskrá, staðfesting, 9—11.

Garðar Þorsteinsson, alþingismaður, 250.
Gigas, V., styrktarsjóður, reikningur, 260—261.

Gísli Guðmundsson, alþingismaður, 249.
Gísli Jón Nikulásson, styrktarsjóður, reikningur, 264—265.

Gísli Pétursson, héraðslæknir, lausn, 383.
Gísli Sveinsson, alþingismaður, 249.

Gjaldeyrisverzlun, innflutningur o. fl., reglugerð, breyting, 215—216; reglugerð, 242.

Gjerløff, Christian, heiðursmerki, 386.

Grunnet, Niels, heiðursmerki, 386.

Guðjón Jónsson, styrkveiting, 387.

Guðmundur Árnason, heiðursmerki, 386.

Guðmundur Ásbjörnsson, vara-alþingismaður, 249, heiðursmerki, 386.

Guðmundur Björnsson, sýslumaður, lausn, 383.

Guðmundur Einarsson, heiðursmerki, 386.

Guðmundur Eiríksson, vara-alþingismaður, 249.

Guðrún Lárusdóttir, alþingismaður, 250.

Guðrúnarminning, sjúkrasjóður, skipulagsskrá, 68—69.

Guttormslegat, reikningur, 252.

H.

Hafnarfjörður, lokunartími sölubúða, samþykkt, 99—100.

Hafnarreglugerð fyrir Búðakauptún, breyting, auglýsing, 3; 71; Þórshafnar-kauptún, 52—54; Hólmavíkurkaupþún, 26—32.

Hafstein, Hannes, minnisvarðasjóður, reikningur, 34.

Hafnsögusjóður, reikningur, 248.

Hagalín, Guðmundur G., prófessor, 385.

Hákon Bjarnason, starfsmaður búnaðardeildar, settur, 384.

Halldór Brynjólfsson, styrkveiting, 387.

Halldór Steinsson, heiðursmerki, 386.

Hannes Árnason, styrktarsjóður, reikningar, 379—380.

Hannes Hansson, styrkveiting, 387.

Hannes Jónsson, vara-alþingismaður, 250.

Hansen, Hinrik, styrkveiting, 387.

Haraldur Guðmundsson, alþingismaður, 249.

Hárgreiðslustofa-lokunartími, samþykkt, 97.

Haukadalur, takmörkun verzlunarlóðar, S., 48.

Héðinn Valdimarsson, alþingismaður, 249.

Heiðursmerki, 385—387.

Heilbrigðissamþykkt fyrir Ísafjarðar-kaupstað, breyting, auglýsing, 131—132.

Helgi Jónasson, alþingismaður, 249.

Helgi Magnússon, heiðursmerki, 386.

Hellenius, Niels, heiðursmerki, 386.

Hermann Jónasson, alþingismaður, 249.

Heyflutningar, bann, auglýsing, 194.

Hjálmar Jónsson, styrktarsjóður, reikningur, 357.

Hjálmar Vilhjálmsson, bæjarfógeti og sýslumaður, 384.

Hlíðar, Sigurður E., alþingismaður, 249.

Hlutafélög, 321.

Hólmavík, hafnarreglugerð, 26—32; alifuglavarzla, samþykkt, 203.

Holmblad, Emil Valdemar, heiðursmerki, 386.

Hólshreppur, skólabyggingarsjóður, skipulagsskrá, 19—20.

Hraunfjörð, Pétur, styrkveiting, 387.

Húsdýra-geldingar, deyfilyfjasala- og afhending, reglur, 57.

Hvítá, fiskræktarfélag, samþykkt, 92—93; gjaldskrá 94—95.

Hvítabandið — líknarfélag, sjúkrahús, reglugerð, 14—16.

Höfn í Hornafirði, takmörk verzlunarlóðar, S., 47.

Högni Björnsson, héraðslæknir, lausn, 384.

I. Í.

Iðgjöld slysatrygginga, áhættuflokkun og ákvörðun, reglugerð, 59—65.

Iðnráð, kosning og starfsvið, reglugerð, 223—225.

Iðntryggingin, reikningur, 279—280.

Ingólfur Davíðsson, starfsmaður búnaðardeildar, 384.

Ingvar Pálmason, alþingismaður, 249.

Innflutningur, gjaldeyrisverzlun o. fl., reglugerð, breyting, 215—216; reglugerð, 242.

Innkaupsreikningar yfir aðfluttan varning, reglugerð, 238—239.

Ísafjörður, rafveita, gjaldskrá, 17—19; lokunartími sölubúða, samþykkt, breyting, auglýsing, 103; heilbrigðis-samþykkt, auglýsing, breyting, 131—132.

Ísak Jónsson, æfingakennari, 383.

Ísleifur Högnason, alþingismaður, 250.

J.

Jaden, Ásta von, heiðursmerki, 386.

Jarðeldasjóður, reikningur, 267.

Jespersen, Halfdan, heiðursmerki, 385.

Jóh. Jóhannesson og Sigurbjörg Guðnadóttir, minningarsjóður, reikningur, 268.

Jóhann Jóhannsson, gagnfræðaskólakennari, 384.

Jóhann P. Jósefsson, alþingismaður, 249.

Jóhann J. Kristjánsson, héraðslæknir, 383.

Jóhannes úr Kötlum, vara-alþingismaður 249.

Johansson, Clas Otto, konsúll, 387.

Jón Baldvinsson, alþingismaður, 250.

Jón Eiríksson, kollektusjóður, reikningur, 251.

Jón Gunnlaugsson, stjórnarráðsfulltrúi, 383.

Jón Hallvarðsson, sýslumaður, 384.

Jón Ólafsson, alþingismaður, 250; minningarsjóður, skipulagsskrá, 206—207.

Jón Pálmason, alþingismaður, 249.

Jón Steingrímsson, sýslumaður, 384.

Jón Sturlaugsson, styrkveiting, 387.

Jónas Guðmundsson, vara-alþingismaður, 250.

Jónas Jónsson, alþingismaður, 249.

Jónas Kristjánsson og Hansína Benediktsdóttir, minningarsjóður, skipulagsskrá, 194—195.

Jørgensen, Frantz Oscar, heiðursmerki, 385.

Jörundur Brynjólfsson, alþingismaður, 249.

K.

Kanadasjóður, reikningur, 43—44.

Kennarapróf, reglugerð, 174.

Kirkjugarðsgjald, innheimta, reglugerð, 56—57.

Kirkjusjóður, hinn almenni, reikningur, 35; skýrsla, 36—40.

Kjalarnesþings-fiskimannasjóður, reikningur, 376.

Klemming, Gustav Leonard, heiðursmerki, 386.

Konsúlar, 387.

Kreppulánasjóður, reikningur, 292—293; efnahagsreikningur, 293—294.

Kristinn Ólafsson, bæjarfógeti, lausn, 385.

Kristján Jónsson, minningarsjóður, reikningur, 245; styrktarsjóður, reikningur, 274.

Kvaran, Tryggvi H., sóknarprestur, 384.

L.

Landsbanki Íslands, reikningur, 301—320.

Látrar í Aðalvík, takmörkun verzlunar-lóðar, S., 47—48.

Laxá, veiði- og fiskræktarfélag, samþykkt, 7—8; arðskrá, 9.

Liebe, C., gjafasjóður, reikningur, 266.

Líndal, Guðriður Sigurðardóttir, minningarsjóður, skipulagsskrá, 24—25.

Loðdýralánadeild Búnaðarbanka Íslands, reglugerð, 213—214.

Loðdýrarækt, reglugerð, 207—213.

Lokunartími sölubúða í Reykjavík, samþykkt, breyting, auglýsing, 77—78; skósmiðavinnustofa, samþykkt, 96; hárgreiðslustofa, samþykkt, 97; rakarastofa, samþykkt, 98; sölubúða í Hafnarfirði, samþykkt, 99—100; í Vestmannaeyjum, samþykkt, breyting, 100; á Ísafirði, samþykkt, breyting, auglýsing, 103; í Akureyrarkaupstað, samþykkt 130—131.

Lúðvík Norðdal Davíðsson, héraðslæknir, 383.

Lögreglusamþykkt fyrir Skagafjarðarsýslu, 108—124; fyrir Siglufjarðarkaupstað, viðauki, 206.

M.

Magnús Ástráðsson, skólastjóri, 383.

Magnús Gíslason, vara-alþingismaður, 250.

Magnús Guðmundsson, alþingismaður, 250.

Magnús Helgason, heiðursmerki, 385.

Magnús Jónsson, alþingismaður, 249; heiðursmerki, 386.
 Magnús Þorláksson, heiðursmerki, 386.
 Malby, Israd Felix, heiðursmerki, 386.
 Margrét Sigurðardóttir, minningarsjóður, skipulagsskrá, 3—4.
 Markaðs- og verðjöfnunarsjóður, reikningur, 256.
 Matthías Þórðarson, prófessor, 385.
 Meðgjöf barnsfeðra með óskilgetnum börnum, auglýsing, 228—231.
 Melsted, Jón og Steinunn, framfarasjóður, reikningur, 269.
 Melsted, Sigríður, líknarsjóður, reikningur, 274.
 Melsted, Thóra, gjafasjóður, reikningur, 255.
 Mosbech, N. H. S. L., heiðursmerki, 386.
 Mýraræktunarsjóður Garða- og Bessa- staðahreppa, skipulagsskrá, staðfesting, 9—11.
 Mýrasýsla, sýsluvegasjóður, samþykkt, breyting, 101.
 Mæðiveiki í sauðfé, fyrirmæli um fjallskil o. fl., 179—180; heyflutningabann, auglýsing, 194.
 Möller, Jakob, alþingismaður, 249.
 Möller, Jóhann G., vara-alþingismaður, 249.

N.

Námsbækur, ríkisútgáfa, bráðabirgðaskrá, 179..
 Neskaupstaður, vatnsveitureglugerð, 104—106; gjaldskrá, 106.
 Norður-Ísafjarðarsýsla, reglugerð, 69—71; svartbakseyðing, samþykkt, 72—73; refaeyðing, reglugerð, 175—176.
 Núpsá, fiskræktar- og veiðifélag, samþykkt, 191—193; arðskrá og gjaldskrá, 193.
 Nýbýlasjóður, reikningur, 294—295.

O. Ó.

Ólafur Halldórsson, berklavarnasjóður, reikningur, 44.
 Ólafur Jóelsson, styrkveiting, 387.
 Ottesen, Pétur, alþingismaður, 249.

P.

Páll Hallgrímsson, sýslumaður, 383.
 Páll Hermannsson, alþingismaður, 249.

Páll Jónsson, heiðursmerki, 386.
 Páll Jónsson, samgöngubótasjóður, reikningur, 263; styrktarsjóður, reikningur, 263.
 Páll Pálmason, heiðursmerki, 387.
 Páll Zóphóníasson, alþingismaður, 249.
 Pálmi Hannesson, alþingismaður, 249.
 Patrekshreppur, rafveitugjaldskrá, breyting, auglýsing, 22—23.
 Pétur Halldórsson, alþingismaður, 249.
 Pétur Þórðarson, heiðursmerki, 386.
 Póstflutningur með almenningibifreiðum, reglur, 241—242.
 Prestsekknasjóður, reikningur, 250—251.

R.

Rafmagnsveita Reykjavíkur, gjaldskrá, 232—235.
 Rafnar, Friðrik J., vigsclubiskup, 384.
 Raforkuvirki, reglugerð, breyting, 107.
 Rafveita Ísafjarðar, gjaldskrá, 17—19; Patrekshrepps, gjaldskrá, breyting, auglýsing, 22—23.
 Rakarastofa-lokunartími í Reykjavík, samþykkt, 98.
 Refaeyðing í Norður-Ísafjarðarsýslu, reglugerð, 175—176.
 Reumert, Poul, Hagen, heiðursmerki, 386.
 Reykdal, Jóhannes, heiðursmerki, 386.
 Reykjadalssá, fiskræktar- og veiðifélag, gjaldskrá, 181.
 Reykjavík, sölubúðalokun, samþykkt, breyting, auglýsing, 77—78; lokunartími skósmiðavinnustofa, samþykkt, 96; hárgreiðslustofa, samþykkt, 97; rakarastofa, samþykkt, 98.
 Ríkisútgáfa námsbóka, bráðabirgðaskrá, 179.

S.

Samábyrgð Íslands, reikningur, 275; efna-hagsreikningur, 275—276.
 Samvinnufélög, 321.
 Sauðfjárveiki, fyrirmæli um fjallskil o. fl., 179—180; heyflutningabann, auglýsing, 194.
 Selfosskauptún, brunamálareglugerð, 84—91.
 Sigfús Einarsson, prófessor, 383; heiðursmerki, 386.
 Sigfús Sigurhjartarson, vara-alþingismaður, 250.

- Siglufjarðarkaupstaður, lögreglusamþykkt, viðauki, 206.
- Sigurður Björnsson, heiðursmerki, 386.
- Sigurður Jóakimsson, styrkveiting, 387.
- Sigurður Kristjánsson, alþingismaður, 249.
- Sigurður Pétursson, starfsmaður iðnaðardeildar, settur, 384.
- Sigurður Þórðarson, styrkveiting, 387.
- Sigurjón Jónsson, héraðslæknir, lausn, 385.
- Sigurjón Á. Ólafsson, alþingismaður, 250.
- Símanotendur, gjaldskrá, auglýsing, breyting, 106—107.
- Sjómanna- og verkamannasjóður, skýrsla, 277.
- Sjómannasjóður, reikningur, 270.
- Sjómannatryggingin, reikningur, 279.
- Sjúkrahús, Hvítabandið, reglugerð, 14—16.
- Sjúkrasjóðurinn Guðrúnarminning, skipulagsskrá, 68—69.
- Skagafjarðarsýsla, sýsluvegasjóður, samþykkt, breyting, 102; lögreglusamþykkt, 108—124.
- Skemmtanaskattur, reglugerð, 239—241.
- Skipstjórnarmenn, sjón og heyrn, reglugerð, 23—24.
- Skipulagsskrár, staðfesting: Minningarsjóður Eyjólfs Þorleifssonar, 2; Minningarsjóður Margrétar Sigurðardóttur, 3—4; Mýraræktunarsjóður Garða- og Bessastaðahreppa, 9—11; Skólabýggingarsjóður Hólshrepps, 19—20; Minningarsjóður Sæmundar Sæmundssonar og Guðrúnar Gísladóttur, 21—22; Minningarsjóður Guðríðar Sigurðardóttur Líndal, 24—25; Sjúkrasjóðurinn Guðrúnarminning, 68—69; Minningarsjóður Jónasar læknis Kristjánssonar og Hansínu Benediktsdóttur, 194—195; Minningarsjóður Jóns Ólafssonar bankastjóra, 206—207.
- Skólabýggingarsjóður Hólshrepps, skipulagsskrá, 19—20.
- Skorradalshreppur, fiskiræktarfélag, samþykkt, 11—12.
- Skósmiðavinnustofa-lokunartími í Reykjavík, samþykkt, 96.
- Skúli Guðmundsson, alþingismaður, 249.
- Slysatryggingar, iðgjalda-ákvörðun, reglugerð, 59—65.
- Slysatrygging ríkisins, efnahagsreikningur, 280.
- Smjörblöndun, auglýsing, 215; afnám, auglýsing, 228.
- Snorrassjóður 1930, reikningur, 245—246.
- Solemdal, Martin, heiðursmerki, 386.
- Stefán Jóh. Stefánsson, vara-alþingismaður, 249.
- Stefán Stefánsson, alþingismaður, 250.
- Stefán Þorvarðsson, heiðursmerki, 387.
- Steffensen, Jón, háskólaprófessor, 383.
- Steingrímur Aðalsteinsson, vara-alþingismaður, 250.
- Steingrímur Matthíasson, héraðslæknir, 385; lausn, 385.
- Steingrímur Steinþórsson, alþingismaður, 249; deildarstjóri, settur, 384.
- Steinunn Sighvatsdóttir og Magnús Ólafsson, minningarsjóður, reikningur, 269.
- Stígur, sjóður, reikningur, 270.
- Stjórnarráðsbréf: til sýslumannsins í Dalasýslu, um greiðslu barnsmeðlaga, 45; til sýslumannsins í Gullbringu- og Kjósarsýslu, sveitfesti styrkþega, 46; til sýslumannsins í Ísafjarðarsýslu, sveitfesti styrkþega, 46—47; til sýslumannsins í Skaftafellssýslu, takmörk verzlunarlóðar, 47; til sýslumannsins í Ísafjarðarsýslu, takmörkun verzlunarlóðar á Látrum, 47—48; til sýslumannsins í Ísafjarðarsýslu, um takmörkun verzlunarlóðarinnar í Haukadal, 48.
- Strandasýsla, svartbakseyðing, samþykkt, 71—72.
- Styrkveitingar, 387.
- Suðureyrarkauptún, vatnsskattur, gjaldskrá, 225; vatnsveitureglugerð, 226—227.
- Suður-Þingeyjarsýsla, fjallskilareglugerð, 195—203.
- Sundnám í Svarfaðardalshreppi, reglugerð, 6.
- Svarthakseyðing í Dalasýslu, samþykkt, 12—13; í Strandasýslu, samþykkt, 71—72; í Norður-Ísafjarðarsýslu, samþykkt, 72—73.
- Sveinn Benediktsson, vara-alþingismaður, 249.

Sveinbjörn Högnason, alþingismaður, 249.

Svinvetningar og Bakásabúar, einkasímar, samþykkt, 32—34.

Sviðbjóðarferðir, styrktarsjóður, reikningur, 43.

Sýsluvegasjóður Austur-Húnavatnssýslu, samþykkt, breyting, 101; 235; Mýrasýslu, samþykkt, breyting, 101; Skagafjarðarsýslu, samþykkt, breyting, 102.

Sæmundur Sæmundsson og Guðrún Gísladóttir, minningarsjóður, skipulagsskrá, 21—22.

Söfnunarsjóður Íslands, reikningur, 271—272.

Sölubúðalokun í Reykjavík, samþykkt, breyting, auglýsing, 77—78; Hafnarfirði, samþykkt, 99—100; Vestmannaeyjum, breyting, samþykkt, 100; Ísafirði, samþykkt, breyting, auglýsing, 103; Akureyri, samþykkt, 130—131.

T.

Talsímanotendur, gjaldskrá, auglýsing, breyting, 106—107.

Thoroddsen, Gunnar, vara-alþingismaður, 250.

Thoroddsen, Jónas, bæjarfógeti, settur, 385.

Thoroddsen, Þóra, sjóður, reikningur, 247.

Thors, Ólafur, alþingismaður, 249.

Thors, Richard, heiðursmerki, 387.

Thors, Thor, alþingismaður, 249.

Tómas Tómasson, heiðursmerki, 386.

Totland, Oscar, skreiðarmatsstjóri, 383.

Trausti Einarsson, menntaskólakennari, 384.

Trausti Ólafsson, deildarstjóri, 383.

Tryggingarstofnun ríkisins, reikningur, 380—382.

Tulinius, Þórarinn, styrktarsjóður, reikningur, 260.

U. Ú.

Úlfarsár-fiskræktar- og veiðifélag, samþykkt, 235—237.

Útflutningur á ísfiski o. fl., reglugerð, 73—75.

Útlendingar, eftirlit, reglugerð, 78—83; undanþága með vegabréf, auglýsing, 217; eftirlit, fyrirmæli, 217—222.

Útsvör, greiðsla af kaupi, bráðabirgða-reglugerð, 58—59.

Útvarpsrekstur ríkisins, reglugerð, viðauki, 16.

Útvegsbanki Íslands h.f., reikningar, 296—300.

V. W.

Waage, Benedikt G., heiðursmerki, 386.

Vallholtslegat, reikningur, 252—253.

Vatnsdalsá, veiðifélag, arðskrá, 16—17.

Vatnsskattur í Suðureyrarkauptúni, gjaldskrá, 225.

Vatnsveitureglugerð fyrir Neskaupstað, 104—106; gjaldskrá, 106; fyrir Suðureyri, 226—227.

Vegabréf, undanþága útlendinga, auglýsing, 217.

Veiði- og fiskræktarfélagið Laxá, samþykkt, 7—8; arðskrá, 9.

Verðlagsskrár, 134—171.

Verkamanna- og sjómannasjóður, skýrsla, 277.

Vestdal, Jón, starfsmaður iðnaðardeildar, 384.

Vestmannaeyjar, sölubúðalokun, samþykkt, breyting, 100; fuglaveiðar, samþykkt, breyting, 108; vörugjöld til bæjarsjóðs, reglugerð, 243—244.

Vestur-Ísafjarðarsýsla, fjallskilareglugerð, 182—190; minningarsjóður, reikningur, 270.

Vilmundur Jónsson, alþingismaður, 249.

Vitaverðir Íslands, styrktar- og sjúkra-sjóður, reikningur, 246—247.

Vretblad, Patrik, heiðursmerki, 386.

Vörugjöld til bæjarsjóðs Vestmannaeyja, reglugerð, 243—244.

Vörumerkjaauglýsingar, 353—375.

Z.

Zimsen, Knud, heiðursmerki, 386.

Zoëga, Geir og Helga, landsspítalasjóður, reikningur, 273.

Þ.

Þjóðjarðalandsetar, styrktarsjóður, reikningur, 264.

XVIII

Þór, Jónas, heiðursmerki, 386.

Þorbergur Þorleifsson, alþingismaður, 249.

Þórður Bjarnason, styrkveiting, 387.

Þórður Þorbjarnarson, starfsmaður iðnaðardeildar, settur, 384.

Þormóður Eyjólfsson, heiðursmerki, 386.

Þórshafnarkauptún, hafnarreglugerð, 52—54.

Þorsteinn Oddsson, styrkveiting, 387.

Þorsteinn Þorsteinsson, alþingismaður, 250.

Þorvaldarminning, styrktarsjóður, reikningur, 266.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1937.

Opið bréf, er stefnir saman Alþingi til reglulegs fundar mánudaginn 15. febrúar 1937, undirskrifað af konungi 26. janúar 1937 (nr. 1).

Konungsbréf um setning Alþingis, undirskrifað af konungi sama dag (nr. 2).

Auglýsing um reglugerð fyrir Menntaskólann í Reykjavík, undirskrifuð af kennslumálaráðherra 8. febrúar 1937 (nr. 3).

Lög um framlenging á gildi laga nr. 49, 7. apríl 1936, um frestun á framkvæmd 2. og 3. málsgreinar 62. gr. laga nr. 26, 1. febrúar 1936, um alþýðutryggingar, undirskrifuð af konungi 1. apríl 1937 (nr. 4).

Lög um breyting á lögum nr. 99, 3. maí 1935, um skuldaskilasjóð vélbátaeigenda, undirskrifuð af konungi 14. apríl 1937 (nr. 5).

Opið bréf um að Alþingi, sem nú er, sé rofið, undirskrifað af konungi 20. apríl 1937 (nr. 6).

Opið bréf um nýjar kosningar til Alþingis, undirskrifað af konungi sama dag (nr. 7).

Lög um breyting á lögum nr. 18, 25. jan. 1934, um kosningar til Alþingis, undirskrifuð af konungi 22. apríl 1937 (nr. 8).

Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn sé falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs, undirskrifuð af konungi 13. febrúar 1937 (nr. 9).

Konungleg auglýsing um að konungur sé kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn, undirskrifuð af konungi 16. marz 1937 (nr. 10).

Lög um breyting á lögum nr. 55, 7. maí 1928, um bann gegn dragnotaveiði í landhelgi, undirskrifuð af konungi 26. apríl 1937 (nr. 11.).

Lög um varnir gegn útbreiðslu borgfirzku sauðfjárveikinnar, undirskrifuð af konungi 12. maí 1937 (nr. 12).

AUGLÝSING

um bann við umferð bifreiða.

1

18. jan.

Samkvæmt 51. gr. vegalaganna nr. 101, 19. júní 1933, er heimilt að banna umferð um vegi þann tíma árs, sem hættast er við skemmdum á vegum.

Vegna þeirrar nauðsynjar, sem teljast verður á því að vernda vegina fyrir umferð, sem getur valdið skemmdum á þeim, sem ef til vill gera vegina lítt færa marga daga, hefir ráðuneytið ákveðið, að slíkt bann megi einstaka daga eða nokkra daga í einu á tímabilinu fram til 10. júní 1937 leggja við bifreiðaumferð um þjóðvegi og sýsluvegi hvar sem er á landinu.

Heimilast vegamálastjóra, að fengnum upplýsingum frá áreiðanlegum mönnum í héraði, þegar talið er að vegurinn liggji mjög undir skemmdum vegna bleytu eða holklaka, að auglýsa bann við bifreiðaumferð um vegina og setja nánari ákvæði um framkvæmd bannsins.

Bann þetta nær þó ekki til bifreiðaumferðar til læknisvitjunar.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 18. janúar 1937.

Hermann Jónasson.

Páll Pálmason.

2 Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Eyjólfs Þorleifssonar
18. jan. frá Múlakoti í Fljótshlíð“, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 18. janúar 1937. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Eyjólfs Þorleifssonar smiðs frá Múlakoti í Fljótshlíð,
dáinn að Vestri-Geldingalæk hinn 1. janúar 1919.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Minningarsjóður Eyjólfs Þorleifssonar, og er stofnaður við andlát hans, samkvæmt hans eigin ráðstöfun.

Stofnfé sjóðsins var upphaflega 400 krónur, en var við árslok 1935 887 — átta hundruð áttatíu og sjö — krónur 23/100.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins skal vera sá, að styrkja fáteka sjúklinga á sjúkraskýlinu á Stórólfsbhvoli, og skulu ganga fyrir nemendur á skylduvinnuskóla í Rangárvalla-sýslu, ef stofnaður yrði samkvæmt lögum nr. 28, 1936.

3. gr.

Sjóðnum skal stjórnað af spítalanefnd sjúkraskýlisins á Stórólfsbhvoli.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skal halda bók yfir eignir hans, árlegar tekjur og gjöld og færa inn í hana ársreikning sjóðsins. Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Sjóðsstjórnin haldi ennfreður gerðabók fyrir sjóðinn, og færi í hana skipulagsskrána, fundar-samþykktir, umsóknir um styrk og styrkveitingar, og ástæður fyrir þeim, og annað, sem varðar hag og rekstur sjóðsins.

5. gr.

Endurskoðun ársreiknings sjóðsins skal framkvæmd af sýslunefnd Rangárvalla-sýslu, og reikningurinn framlagður á aðalfundi til úrskurðar.

6. gr.

Fé sjóðsins skal ávaxta í þeim lánsstofnunum, sem hafa tryggingu ríkissjóðs. Vextir sjóðsins og aðrar tekjur sem honum kunna að áskotnast, leggist við höfuð-stólinn, þar til hann hefir náð þeirri upphæð, að ársvextir hans nema 120 krónum. Úr því má veita ársvextina, ef með þarf, þó aldrei meira en $\frac{3}{4}$ þeirra.

7. gr.

Að liðnum 50 árum má stjórn sjóðsins breyta skipulagsskrá hans í samræmi við breytta tíma, en þó skal sjóðurinn ætíð bera nafn Eyjólfs Þorleifssonar, og styrkja þá líknarstarfsemi, sem gert er ráð fyrir í þessari skipulagsskrá, enda fáið konung-leg staðfesting á sjálfri breytingunni.

8. gr.

Leita skal konungsstaðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Björgvin Vigfússon.

Erlendur Þórðarson.

AUGLÝSING

3

19. jan.

um breyting á hafnarreglugerð fyrir Búðakauptún í Suður-Múlasýslu,
frá 20. desbr. 1931.

1. gr.

d.-liður 8. gr. hafnarreglugerðarinnar orðist þannig:

Öll önnur skip, sem til hafnar koma, skulu greiða 10 aura af smálest hverri í fyrsta sinn, er þau koma á höfnina á ári hverju, en síðan 5 aura af hverri smálest í hvert sinn er þau koma á höfnina á því sama ári.

2. gr.

Fyrri málsgrein a.-liðs 9. gr. hafnarreglugerðarinnar orðist þannig:

Hvert skip, sem leggst við hafnarvirki eða bryggju, skal greiða bryggjugjald af nettóstærð skipsins, talið í heilum smálestum, en brotum skal sleppa. Gjaldið skal greiða fyrir hvern $\frac{1}{2}$ sólarhring eða hluta af $\frac{1}{2}$ sólarhring, 4 aura af hverri smálest, þó aldrei minna en 2 krónur í hvert sinn. Minni skip en 12 smálestir skulu ekkert bryggjugjald greiða, en vera skyld til að víkja frá bryggju hvenær sem hafnarnefnd óskar þess.

Reglugerð þessi staðfestist hér með til þess að öðlast gildi 1. febrúar 1937, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 19. janúar 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Margrétar Sigurðar- dóttur, ljósmóður, á Sámsstöðum í Hvítársíðu, útgefin á venjulegan hátt að man- 4
datum af dóms- og kirkjumálaráðherra 26. jan. 1937. Skipulagsskráin er þannig: 26. jan.

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Margrétar Sigurðardóttur, ljósmóður,
á Sámsstöðum í Hvítársíðu.

1. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með kr. 500.00 — fimm hundruð kr. — af konum í Gilsbakka- og Síðumúlasóknum 16. júlí 1936, til minningar um 40 ára ljósmóðurstörf frú Margrétar Sigurðardóttur á Sámsstöðum í Hvítársíðu.

Sjóðurinn skal heita: Minningarsjóður Margrétar á Sámsstöðum.

2. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands, þannig að allir vextir leggist við höfuðstólinn til ársins 1973. Eftir það er aðeins skylt að leggja $\frac{1}{4}$ — einn fjórða — þeirra við höfuðstólinn, en $\frac{3}{4}$ má verja á þann hátt, er segir í 3. gr.

4

26. jan.

Tilgangur sjóðsins er að veita fátækum konum og börnum, er heima eiga í Gilsbakka- og Síðumúlasóknum, hjálp er veikindi bera að höndum. Einnig má veita fátækum sängurkonum styrk, ef þörf sýnist, þó ekki sé um sérstök veikindi að ræða. Þyki eigi ástæða til úthlutunar eitthvert ár, á nokkru af vöxtunum, eða þeim $\frac{3}{4}$ öllum, er úthluta má, leggst það sem ekki er úthlutað við höfuðstólinn. — Höfuðstólinn má aldrei skerða.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 3 menn: Oddvitar sóknarnefndanna í Gilsbakka- og Síðumúlasóknum. Hinn þriðji sé kosinn af kvenfélagi Hvítársíðuhrepps. Leggist það félag niður, er sóknarpresturinn að Gilsbakka sjálfkjörinn þriðji maður í stjórnina.

Stjórnin skiptir með sér verkum.

Stjórnin hefir á hendi fjárreiður og reikningshald sjóðsins. Hún dæmir um þörf fyrir styrk og úthlutar honum samkvæmt því. Ætlast er til, að stjórn sjóðsins vinni kauplaust.

5. gr.

Stjórn minningarsjóðsins skal hafa gerðabók og færa í hana skipulagsskrána, umsækjendur um styrk úr sjóðnum, úthlutun styrks til sjúklinga og ástæður fyrir þeim, fundarsamþykktir og allt annað, er varðar hag og rekstur sjóðsins. Sjóðstjórnin haldi einnig sérstaka bók fyrir eignir sjóðsins, tekjur hans og gjöld.

Reikningar sjóðsins skulu miðaðir við almanaksár og lagðir fyrir endurskoðun ásamt sveitarsjóðsreikningi Hvítársíðuhrepps.

6. gr.

Leita skal konungsstaðfestingar á skipulagsskrá þessari.

7. gr.

Skipulagsskráin óskast birt í B-deild Stjórnartíðindanna.

Stofnendur óskuðu eftir því að undirrituð setti ákvæði um sjóð þenna og samkvæmt því er skipulagsskrá þessi gerð.

Sámsstöðum, 22. ágúst 1936.

Margrét Sigurðardóttir.

5

28. jan.

AUGLÝSING

um skírteini fyrir bátáformenn.

Samkvæmt ákvæðum 4. gr. laga nr. 104, 23. júní 1936, um atvinnu við siglingar á íslenskum skipum, hefir sá einn rétt til að vera formaður í innanlandssiglingum á íslenzku skipi 6—15 rúmlesta að stærð, og sem ætlast er til, að komi daglega að landi, sem leggur fram vottorð frá siglingafróðum manni, tilnefndum af lögreglustjóra til 5 ára í senn, eftir tillögum skólastjóra stýrimannaskólans í Reykjavík, um að hann:

- þekki á áttavita,
- kunni alþjóðareglur til að forðast ásiglingu og þekki neyðarbendingar og kunni að nota þær,
- kunni að setja stefnur og miðanir á sjókort eftir seguláttum,
- kunni að nota vegmæli og handlóð í sambandi við sjókort,

- e. hafi þekkingu á vitakerfi landsins og björgunarstöðvum og kunni að nota 5
algengustu björgunartæki, 28. jan.
- f. kunni að finna hvenær flóð verður og fjara,
- g. þekki reglur um lífgun druknaðra manna,
- h. sanni með læknisvottorði, að sjón hans og heyrn sé svo fullkomin sem nauðsynlegt er fyrir skipstjórnarmenn,
- i. sé 18 ára að aldri,
- j. sanni með sjóferðabók eða vottorðum, að hann hafi verið háseti eftir 15 ára aldur á skipi yfir 6 rúmlestir í 18 mánuði.
- Hinir siglingafróðu menn, sem um getur að framan, skulu skipaðir fyrir takmörkuð svæði, sem atvinnumálaráðuneytið tiltekur.
- Ráðuneytið ákveður að fyrrgreind svæði skuli vera sem hér segir:
- Reykjavíkumdæmi: Frá Þjórsá að Hítará.
- Ólafsvíkumdæmi: Frá Hítará að Búlandshöfða.
- Stykkishólsumdæmi: Frá Búlandshöfða að sýslumörkum Dalasýslu.
- Dalasýsluumdæmi: Frá sýslumörkum Snæfellsnessýslu og Dalasýslu að Gilsfjarðarbotni.
- Flateyjarumdæmi: Frá Gilsfjarðarbotni, Barðaströnd að Látrabjargi, ásamt þeim eyjum, er heyra til Barðastrandarsýslu.
- Patreksfjarðarumdæmi: Frá Látrabjargi að Kópanesi.
- Bíldudalsumdæmi: Allur Arnarfjörður.
- Þingeyrarumdæmi: Allur Dýrafjörður.
- Flateyrarumdæmi: Allur Önundarfjörður.
- Suðureyrarumdæmi: Allur Súgandafjörður.
- Ísafjarðarumdæmi: Frá Golti að Geirhólma.
- Hólmavíkumdæmi: Frá Geirhólma að Hrítafjarðará.
- Blönduóssumdæmi: Frá Hrítafjarðará að Skagatá.
- Sauðárkróksumdæmi: Frá Skagatá að Haganesvík.
- Siglufjarðarumdæmi: Haganesvík, Siglufjörður og Héðinsfjörður.
- Ólafsfjarðarumdæmi: Ólafsfjörður.
- Akureyrarumdæmi: Frá Ólafsfjarðarmúla að Gjögri.
- Húsavíkumdæmi: Frá Gjögri að Langanesi.
- Seyðisfjarðarumdæmi: Frá Langanesi að Dalatá.
- Norðfjarðarumdæmi: Frá Dalatá að Gerpi.
- Eskifjarðarumdæmi: Frá Gerpi að Fáskrúðsfirði.
- Fáskrúðsfjarðarumdæmi: Fáskrúðsfjörður og að Austurhorni.
- Hornafjarðarumdæmi: Frá Austurhorni að Skaftárós.
- Víkumdæmi: Frá Skaftárós að Þjórsá.
- Vestmannaeyjaumdæmi: Vestmannaeyjar.
- Gegn slíku vottorði gefur lögreglustjóri út skirteini, sem veitir rétt til formennsku á skipi 6—15 rúmlestir að stærð.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 28. janúar 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

um sundnám í Svarfaðardalshreppi.

1. gr.

Svarfaðardalshreppur skal á ári hverju halda uppi almennri sundkennslu í sundskála Svarfðæla, að minnsta kosti einn mánuð. Skal kennslan veitt þátttakendum ókeypis.

2. gr.

Allir unglingar á aldrinum 12—16 ára, miðað við nýjár, sem heimilisfastir eru í Svarfaðardalshreppi, eru skyldir að stunda sundnám að minnsta kosti 8 vikur samtals á þeim tíma og eftir þeim reglum, sem sundnefnd ákveður.

3. gr.

Undanþegnir sundnámsskyldu eru:

- a. Þeir, sem að dómi prófnefndar hafa náð sæmilegri sundleikni.
- b. Þeir, sem með læknisvottorði sanna, að þeir geti ekki stundað sundnám sökum heilsubrests.

4. gr.

Framkvæmd sundkennslunnar annast hreppsnefnd, þó skal henni heimilt að fela framkvæmdina öðrum nefndum (s. s. sundskálanefnd, skólanefnd) eða kjósa til þess 5 manna nefnd innan hreppsnefndar eða utan.

Nefnd sú, sem annast sundkennsluna, ræður sundkennara og gætir þess að hann gegni skyldu sinni, sér um árleg próf og hefir eftirlit með því, að sundskyldir unglingar sæki sundnámið. Hún hefir og á hendi reikningsfærslu og skýrslugerð alla, svo og útvegum opinberra styrkja.

5. gr.

Próf skal halda árlega um sundkunnáttu nemenda. Í prófnefnd er sundkennari og einn maður, er sundnefnd velur. Þeir unglingar, er lokið hafa námi, skulu fá prófskírteini undirrituð af prófnefnd.

6. gr.

Kostnaður, sem leiðir af hinni lögskipuðu kennslu, greiðist úr sveitarsjóði, að því leyti sem aðrir opinberir styrkir ekki hrökkva til, annað tveggja eftir reikningi eða eftir áætlun.

7. gr.

Sundskylda þessi gengur þannig í gildi á næstu þremur árum eftir staðfestingu þessarar reglugerðar: 13 ára unglingar eru sundnámsskyldir í 6 vikur, 14 ára í 4 vikur, og 15 ára í 2 vikur. Þó hefir sundnefnd heimild til að veita undanþágu þeim unglingum, sem vegna fjarlægðar eiga erfitt með að sækja sundnámið.

8. gr.

Broð gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum frá kr. 10,00 til kr. 100,00. Mál, sem rísa út af reglugerðinni, skal farið með sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem samin er samkvæmt lögum nr. 39, 27. júní 1925, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. marz 1937.

Í kennslumálaráðuneytinu, 30. janúar 1937.

F. h. r.

Gústav A. Jónasson.

Ragnar Bjarkan.

SAMÞYKKT

7

9. febr.

fyrir Veiði- og fiskræktarfélagið Laxá á Ásum.

1. gr.

Félagið heitir: „Veiði- og fiskræktarfélagið Laxá á Ásum“. Heimili þess og varnarþing er heimili formanns.

2. gr.

Félagssvæðið er Laxá frá Húnaós að Laxárvatni. Þar til heyra þessar jarðir: Hjaltabakki, Húnsstaðir, Holt, Hnjúkar, Sauðanes, Hurðarbak, Hamrakot.

3. gr.

Tilgangur félagsins er:

- a. Að auka laxgöngu í Laxá, svo sem með byggingu klakstöðvar, flutningi seyða, friðun, eyðingu sels og annars veiðivargs.
- b. Að reka laxveiðina í nefndri á með félagsstarfrækslu.

Heimilt er félaginu, hvort heldur sem er, að leigja veiðina til stangaveiða, eða að veiða með sameiginlegum veiðitækjum, þar sem best hentar í ánni.

4. gr.

Stjórn félagsins skipar þriggja manna nefnd. Skulu þeir kosnir á aðalfundi félagsins til þriggja ára í senn og skipta þeir sjálfir með sér verkum. Enginn félagsmaður getur skorast undan kosningu, nema hann hafi verið 6 ár í stjórn.

5. gr.

Formaður hefir yfirumsjón með öllum störfum félagsins milli funda, og boðar til þeirra og stýrir þeim. Hann er málsvari félagsins út á við, og ber, ásamt allri stjórninni, ábyrgð á öllum fjárreiðum félagsins. Hann hefir á hendi reikningsfærslu fyrir félagið og sér um bókun fundargerða.

Á stjórnarnefndarfundum ræður afl atkvæða. Skylt er formanni að boða til fundar, ef meiri hluti stjórnarnefndar óskar þess. Stjórnin fær þóknun fyrir störf sín samkvæmt reikningi, er aðalfundur úrskurðar.

6. gr.

Stjórn félagsins boðar til aukafundar þegar henni þykir ástæða til, eða ef $\frac{1}{4}$ félagsmanna óskar þess út af ákveðnu fundarefni.

7. gr.

Stjórn félagsins er heimilt að skuldbinda félagið með lántöku, er nota þarf til stofnkostnaðar þess eða nauðsynlegs rekstrarfjár.

8. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið.

9. gr.

Aðalfundur hefir æðsta vald í öllum félagsmálum. Skal hann haldinn fyrir febrúarlök ár hvert. Skal hann boðaður skriflega með viku fyrirvara. En séu einhverjir aðilar búsettir í fjarlægð, skal boða þá með þriggja vikna fyrirvara.

Á fundinum leggur stjórnin fram endurskoðaða reikninga félagsins fyrir síð-

7 astliðið ár, skýrir frá störfum þess og leggur fram áætlun um starfstílhögun og 9. febr. starfrækslukostnað fyrir yfirstandandi ár. Aðalfundur gerir ákvarðanir um, hvort öllum arði félagsins skuli skipt upp samkvæmt arðskrá, eða einhver hluti hans lagður í sjóð til trygginga við rekstur félagsins. Þá skulu og kosnir tveir endurskoðendur til tveggja ára, er gangi úr sitt árið hvor. Afl atkvæða ræður úrslitum mála, nema þar sem öðruvísi er ákveðið í samþykkt þessari.

Aðalfundur er lögmætur ef helmingur félagsmanna er mættur. Sé fundur ekki lögmætur, skal boða til hans á ný og er hann þá lögmætur, sé löglega til hans boðað.

10. gr.

Félagsmenn bera ábyrgð á kostnaði þeim, er af rekstri félagsins leiðir, í hlutfalli við gjaldskrá þess og taka eftir sömu reglum hlut í arði félagsins.

Arður þessi eða kostnaður jafnast niður fyrir hvert ár. Gjaldskránni má aðeins breyta eftir sömu reglum og samþykktinni.

11. gr.

Gjalddagi á árgjöldum samkvæmt gjaldskrá er fyrir aprilmánaðarlok. Gjöldin eru lögtakskræf.

12. gr.

Félagar eru allir þeir eigendur jarða eða ábúendur, er veiðirétt hafa á félagssvæðinu. Fer hver þeirra með eitt atkvæði á fundum félagsins, en sé um sameign fleiri að ræða, þá formaður.

13. gr.

Félagsmönnum og öðrum, er á félagssvæðinu búa, er óheimilt að hafa með höndum ádráttarnet fyrir lax eða silung, sem og stangaveiðatæki, nema þeir sanni, að þau eigi að nota í vatni utan félagssvæðisins. Öll veiðarfæri, er nota á til veiða á félagssvæðinu, skulu merkt með merki félagsins: „Lax á Ásum“.

Um veiði til klaks og vísindalegra rannsóknna fer eftir gildandi lögum.

14. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða allt að 1000 kr. sektum, er renna í sýslusjóð, og öll veiðarfæri og ólögleg veiði gerð upptæk.

15. gr.

Samþykkt félagsins verður aðeins breytt á aðalfundi, ef $\frac{2}{3}$ fundarmanna samþykkja breytinguna, sem sé birt í fundarboðinu.

16. gr.

Nú þykir æskilegt, að slita félagsskapnum og er það þá heimilt, ef tveir löglega boðaðir fundir, hvor eftir annan, samþykkja með $\frac{2}{3}$ atkv. félagsslitin. Skuldum og eignum félagsins á þeim tíma skal jafna niður á félagsmenn eftir gildandi gjaldskrá.

Samþykkt þessi er sett samkvæmt lögum nr. 61, 23. júní 1932, um lax- og silungsveiði, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 9. febrúar 1937.

Hermann Jónasson.

Vigfús Einarsson.

ARÐSKRÁ

8

9. febr.

fyrir Veiði- og fiskræktarfélagið Laxá á Ásum.

Arður af veiði í fiskihverfi félagsins telst í 400 einingum, er skulu skiptast milli jarða á félagssvæðinu, eins og hér segir:

Hjaltabakki	132 einingar, 33%
Húnsstaðir	95 — 23,75%
Holt	72 — 18%
Hnjúkar	4 — 1%
Sauðanes	64 — 16%
Hurðarbak	32 — 8%
Hamrakot	1 — 0,25%

Meðan nokkur hluti Húnaóss fellur vestan við Hjaltabakkahólma, ber félaginu að greiða til Skinnastaða 6 einingar af veiði Laxár, er takist að jöfnu frá Hjaltabakka, Húnsstöðum og Holti. En ef Húnaós breytir sér þannig, að hann falli allur austan við téðan hólma, skal gjald þetta niður falla.

Arðskrá þessi er sett samkvæmt lögum nr. 61, 23. júní 1932, um lax- og silungsveiði, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 9. febrúar 1937.

Hermann Jónasson.

Vigfús Einarsson.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Mýraræktunarsjóð Garða- og Bessa- 9
staðahreppa, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráð- 15. febr.
herra 15. febrúar 1937. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Mýraræktunarsjóð Garða- og Bessastaðahreppa.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Mýraræktunarsjóður Garða- og Bessastaðahreppa.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður á sumardaginn fyrsta 1928 með kr. 2000.00 — tvö þúsund króna — gjöf frá Jóni H. Þorbergssyni bónda á Bessastöðum, við burtför hans þaðan eftir 11 ára dvöl. Allir vextir skulu jafnan leggjast við höfuðstólinn, þar til sjóðurinn nemur kr. 20000.00 — tuttugu þúsund krónum —. Úr því má verja $\frac{2}{3}$ vaxta árlega, til styrktar efnalitlum duglegum mönnum, er byggja og rækta nýbýli, eða brjóta erfitt land til ræktunar. Þegar allt ræktanlegt land í þessum sveitum er ræktað, fellur styrkur þessi til styrktar eða verðlauna fyrir nýbreytni og umbætur

9 á framleiðslu landbúnaðarafurða, svo sem mjólkur-, osta- og smjörbús, ullarvinnu 15. febr. eða annars iðnaðar á þessu félagssvæði. Hinn hluti vaxta leggst jafnan við höfuð-stólinn.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er auk þess, að veita lán til framræslu og ræktunar á mýrum í þessum sveitum og til fyrirhleðslu til sjóvarna vegna mýranna. Skulu lánin veitt með 1% lægri vöxtum en útlánsvextir bankanna í Reykjavík eru á hverjum tíma, og skulu framkvæmdirnar gerðar undir eftirliti og verkstjórn hæfra manna. Stjórn sjóðsins ákveður til hve langs tíma lánin skulu veitt og á hvern hátt endurgreiðslu þeirra skuli fyrir komið. Trygging fyrir lánunum skal vera sameiginleg ábyrgð þátttakenda í samtakaframkvæmdum eða veði í landi því, sem haft er til ræktunar, annars er stjórninni skylt að taka ábyrgð hreppsnefndar, ef um stærri lán er að ræða, eða lán eigi fyllilega tryggð. Lán eða styrk má eigi veita til fyrirhleðslu á landi sem er í eign hins opinbera.

4. gr.

Styrk eða verðlaunum skal jafnan úthlutað eftir fyrirráðum beggja oddvita hreppanna og formanns sjóðsins.

5. gr.

Hálfan sjóðinn skal jafnan ávaxta í Söfnunarsjóði Íslands, en það, sem eigi er í útlánunum, skal ávaxta í sparisjóðsdeild Landsbanka Íslands.

6. gr.

Stjórn sjóðsins skipa jafnan sömu menn og eru í stjórn Búnaðarfélags Garða- og Bessastaðahreppa. Endurskoðendur reikninga sjóðsins skulu vera hinir sömu og kosnir eru til að endurskoða reikninga búnaðarfélagsins í þessum sveitum. Fari svo, að búnaðarfélagið verði lagt niður, skipa hreppsnefndir Garða- og Bessastaðahreppa stjórn sjóðsins eða þeir menn, sem koma í stað hreppsnefndanna, sé núverandi sveitarstjórnarfyrikomulagi breytt. Endurskoðendur hreppsreikninganna verða þá og endurskoðendur reikninga sjóðsins. Eftir að sjóðurinn er tekinn til starfa, skal sjóðsstjórnin leggja reikninga sjóðsins með fylgiskjölum fyrir sýslunefnd Gullbringusýslu til athugunar og samþykktar ár hvert.

7. gr.

Sjóðstjórninni ber að halda gerðabók fyrir sjóðinn og færa í hana skipulags-skrána, umsóknir um styrk, verðlaun eða lán úr sjóðnum, tillögur hreppsnefndar-oddvitanna og formanns sjóðsins til styrkveitinga, verðlauna eða lána; öll fjár-framlög úr sjóðnum og ástæður fyrir þeim, lánskjör og tryggingu fyrir lánunum, fundarsamþykktir og allt annað, sem varðar hag og rekstur sjóðsins. Stjórn sjóðs-ins ber enn fremur að færa bók yfir eignir sjóðsins, tekjur hans og gjöld og færa í hana ársreikning sjóðsins. Reikningsár sjóðsins sé almanaksárið og skal stjórnin hafa gert ársreikninga sjóðsins fyrir febrúarlök ár hvert.

8. gr.

Stjórn sjóðsins skal árlega birta reikninga hans í Búnaðarritinu eða öðru viðlesnu búnaðartímariti.

9. gr.

Verði þessar sveitir, Garða- og Bessastaðahreppar, innlimaðir í kaupstaðina Hafnarfjörð og Reykjavík, fellur sjóður þessi í eign félagsins „Landnám“ eða rennur saman við sjóðeignir þess.

10. gr.

Sjóðsstjórnin skal leita konungsstaðfestingar á þessari skipulagsskrá.

9

15. febr.

11. gr.

Aðaltilgangi skipulagsskrárinnar má aldrei breyta.

Jón H. Þorbergsson.

S A M Þ Y K K T

10

19. febr.

fyrir Fiskræktarfélag Skorradalshrepps.

1. gr.

Félagið heitir Fiskræktarfélag Skorradalshrepps. Heimili þess og varnarþing er að Grund í Skorradal.

2. gr.

Verkefni félagsins er að auka fiskmagn Skorradalsvatns, svo sem með klaki o. fl., sem til veiðiaukningar mætti verða.

3. gr.

Félagssvæðið eru allar þær jarðir, sem lönd eiga að Skorradalsvatni. Eitt atkvæði í félaginu komi fyrir hverja jörð, en ef fleiri eru eigendur en einn, skal hver jarðeigandi eiga atkvæðisrétt. Nú kemur upp veiði í ám, sem renna í vatnið eða úr því, og verði hún talin stafa af starfsemi félagsins, skal þá hlutaðeiganda skylt að ganga í félagið og ber honum að greiða félaginu að fullu þá veiðiaukningu, sem orðið hefir fyrir landi hans, eftir mati dómkvaddra manna.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn: formaður, ritari og féhirðir, og skulu þeir kosnir til tveggja ára í senn. Eftir eitt ár frá stofnun félagsins skal einn maður ganga úr stjórn, eftir hlutkesti, en síðan ganga þeir úr stjórninni einn og tveir til skiptis. Stjórn skal kjósa skriflega á aðalfundi, svo og endurskoðendur félagsreikninga.

Enginn löglegur félagsmaður getur skorazt undan kosningu, nema lögmæt forföll banni, eða hann hafi setið fjögur ár í stjórn. Á aðalfundi skal og kjósa varastjórn.

5. gr.

Stjórnin hefir á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Formaður kemur fram fyrir hönd félagsins út á við, hefir yfirumsjón með öllum störfum þess, boðar til funda og stýrir þeim. Ritari ritar fundabækur og skjöl félagsins. Féhirðir annast fjárreiður þess.

6. gr.

Aðalfund skal halda í maímánuði ár hvert, og skal boða hann með hálfsmánaðar fyrirvara. Aðalfundur er lögmætur, ef helmingur félagsmanna er mættur. Nú verður aðalfundur ekki lögmætur, skal þá boða til hans á ný með hálfsmánaðar fyrirvara, og er þá sá fundur ávallt lögmætur.

Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu ári og leggur fram til úrskurðar endurskoðaða reikninga félagsins. Aðalfundur kýs stjórn og endur-

- 10 skoðendur, samkv. 4. gr., og tekur ákvarðanir um starfsemi félagsins á komandi ári.
 19. febr. Aðalfundur hefir æðsta úrskurðarvald um öll mál félagsins. Afl atkvæða ræður úrslitum, nema um lagabreytingar og félagsslit (sjá 11. og 12. gr.).

7. gr.

Stjórnin boðar til funda, þegar henni þykir þurfa, eða ef fjórði hluti félagsmanna óskar þess skriflega og tilgreinir fundarefni.

8. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið.

9. gr.

Semja skal skrá, samkv. lögum nr. 61, 23. júní 1932, er sýni hluta þann af stofnkostnaði og árskostnaði félagsins, sem hverjum félagsmanni ber að greiða. Gjaldskrá þessa skal aðalfundur samþykkja. Leita skal staðfestingar stjórnarráðsins á samþykkt félagsins og gjaldskrá. Gjaldldagi allra gjalda félagsins er 12. október.

10. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða allt að 200 króna sektum, er renna í sýslusjóð. Mál út af brotum á samþykkt þessari skal sæta sömu meðferð og almenn lögreglumál.

11. gr.

Samþykkt og gjaldskrá félagsins má aðeins breyta á aðalfundi og þó því aðeins, að tveir þriðju fundarmanna samþykki.

12. gr.

Nú þykir æskilegt að slíta félagsskap þessum, og er það heimilt, ef tveir þriðju fundarmanna á tveim lögmætum félagsfundum samþykkja félagsslit. Ef félagið á þá ekki fyrir skuldum, skal jafna skuldunum niður á félagsmenn, samkvæmt gjaldskrá. Eignir þær, er félagið kynni að eiga, skulu ávaxtast í hreppssjóði Skorradalshrepps, unz samskonar félagsskapur tekur til starfa á þessu svæði.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 61, 23. júní 1932, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 19. febrúar 1937.

Hermann Jónasson.

Vígfús Einarsson.

SAMÞYKKT

um eyðingu svartbaks (veiðibjöllu) í Dalasýslu.

1. gr.

Sérhverri hreppsnefnd í þeim hreppum sýslunnar, þar sem æðarvarp er, skal skylt að sjá um eyðingu svartbaks.

2. gr.

Svartbak skal eyða með skotum. Hreppsnefnd ræður skotmenn, sem til þess eru færir, og skulu þeir fara með vitund varpeigenda um lönd þeirra og styggja sem

minnst æðarfuglinn. Laun skotmanna greiðast samkvæmt lögum um eyðing svart- **11**
baks, 40 aurar fyrir hvern skotinn svartbak. Skotmenn skulu sanna, hve marga 22. febr.
svartbaka þeir hafa skotið, á þann hátt að leggja fram á manntalsþingum hægri
væng fuglsins og skal hann þá um leið ónýttur. Þá er og gjalddagi skotlauna.

3. gr.

Svartbak má einnig eyða með eitri, virðist hlutaðeigandi hreppsnefnd sú að-
ferð nauðsynleg til útrýmingar fuglinum, og skal hreppsnefnd í hverjum þeim
hreppi, sem eitrun fer fram í, ráða til þess vel hæfa og vandvirka menn og ber
þeim að tilkynna hverjum ábúanda, hvenær og hvar þeir eitra í landi hans. Til eitru-
unar skal hafa sterkt eitur, en sem kvalaminnst.

Kostnaður við eitrun greiðist þannig: Sýslusjóður greiði andvirði eitursins, en
hlutaðeigandi hreppssjóður allan annan kostnað við eitrunina.

4. gr.

Eitrun fyrir svartbak fari fram í apríl, maí og júnímánuði og í október og
nóvember ár hvert.

5. gr.

Hver sá, er hindrar ráðnar svartbaksskyttur og eitrunarmenn að verki, eða
ónýtir það sem eitrað hefir verið á einhvern hátt án leyfis hlutaðeigandi oddvita,
sæti sektum frá 10—100 krónum. Ætli það, sem eitrað hefir verið, skal tekið og
grafið eða brennt innan mánaðar frá því, að eitrun hefir farið fram.

6. gr.

Skytt er hverjum jarðarábúanda að eyða öllum svartbakseggjum í landi ábylis-
jarðar sinnar, eða öllum þeim löndum sem hann hefir umráð yfir, ef þess er kostur.
Vanræki jarðarábúandi þessa skyldu sína af ásetningi eða skeytingarleysi, sæti
hann sektum frá 50—300 krónum.

Er hreppsnefndum rétt, ef ástæða þykir til, að ráða eftirlitsmann, er hafi sér-
stakt eftirlit með að fyrirmælum þessarar greinar sé hlýtt, og kæri hann tafar-
laust, ef út af er brugðið fyrirmælum hennar.

7. gr.

Sektir samkvæmt samþykkt þessari skulu renna í hlutaðeigandi sveitarsjóð.
Mál þau, er rísa kunna út af brotum á samþykkt þessari, skal farið með sem
opinber lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Dalasýslu hefir samið og samþykkt, staðfestist
hér með samkvæmt lögum nr. 66, 23. júní 1936, til þess að öðlast þegar gildi, og
birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 22. febrúar 1937.

Hermann Jónasson.

Páll Pálmason.

12

24. febr.

REGLUGERÐ

um sjúkrahús líknarfélagsins Hvítabandið í Reykjavík.

1. gr.

Sjúkrahús Hvítabandsins, nr. 37 við Skólavörðustíg hér í bæ, ásamt öllum búnaði, er sjálfseignarstofnun undir umsjón og eftirliti félagsins Hvítabandið.

2. gr.

Stofnunin er líknarstofnun og starfar í þeim tilgangi að veita hverjum þeim sjúklingi viðtöku (sbr. þó 2. mgr. og 4. gr.), er þangað leitar að ráði löggilts læknis, og veita honum þá hjúkrun og aðhlynningu, sem unnt er og þörf er á, við samngjörnu verði.

Sjúkrahúsið hefir þó ekki rétt til að taka til vistar smitandi berklasjúklinga, né heldur sjúklinga haldna næmum farsóttum.

3. gr.

Sjúkrahúsið er löggilt fyrir 33 sjúklinga.

4. gr.

Sjúkrahúsið tekur ekki við sjúklingum, nema fullkomin trygging sé sett fyrir öllum kostnaði af vist þeirra, og heimilt er að krefjast nokkurrar fyrirframgreiðslu.

Frá ákvæðum þessarar greinar má því aðeins víkja að brýna nauðsyn beri til, og skal þá þegar gera ráðstafanir til að greiðsla verði trygg.

Daggjöld fyrir sjúklinga og greiðslur fyrir annað, sem í té er látið, ákveður sjúkrahúsráðið með hliðsjón af daggjaldi annara sjúkrahúsa svo lág sem fært þykir, en þó þannig að hag sjúkrahússins sé borgið. Læknishjálp greiða sjúklingar hver sínum lækni samkvæmt samningi þeirra í milli, og eru þær greiðslur stofnuninni óviðkomandi.

Sjúkrahúsráðinu er þó heimilt að ákveða daggjöld þannig, að læknishjálp sé innifalin.

5. gr.

Fastir læknar eru ekki aðrir en yfirlæknir. Heimilt er þó sjúkrahúsráðinu að ráða fleiri fasta lækna ef þurfa þykir. Tekið verður við sjúklingum frá hverjum löggiltum lækni, eftir því sem ástæður leyfa og hentugt þykir.

6. gr.

Til þess að stjórna fyrirtækinu er skipuð sérstök nefnd — sjúkrahússráð — sem hefir æðstu stjórn á og umsjón með sjúkrahúsinu og rekstri þess.

Sjúkrahússráðið er skipað fimm meðlimum á þann hátt er hér segir:

Formaður félagsins Hvítabandið er sjálfkjörinn meðlimur ráðsins.

Aðalfundur félagsins kýs auk þess árlega einn meðlim í ráðið á sama hátt og stjórn félagsins er kosin.

Í upphafi eru þeir kosnir tveir og ganga síðan úr til skiptis árlega, þannig að sá gengur fyrr úr er lengur hefir setið.

Fjórði meðlimur ráðsins, sem skal vera löggiltur endurskoðandi, skal, meðan ógreidd eru lán þau, sem nú hvíla á þriðja veðrétti í húsinu Skólavörðustíg 37, tilnefndur af eigendum þess skuldabréfs. Þegar lánið er greitt skal fjórði meðlimur ráðsins kosinn árlega af bæjarstjórn Reykjavíkur, enda sé veittur styrkur til stofn-

unarinnar úr bæjarsjóði er nemi a. m. k. 0,50 au. á legudag. Sé slíkur styrkur ekki veittur, kýs félagið einnig fjórða meðlim ráðsins og gengur þá einn úr þriðja hvert ár. 12 24. febr.

Þessi endurskoðandi hefir, auk setu í ráðinu, með höndum viku- eða mánaðarlegt eftirlit með reikningshaldi sjúkrahússins.

Fimmti meðlimur ráðsins skal valinn af hinum fjórum. Ræður afl atkvæða úrslitum, en séu atkvæði jöfn ræður atkvæði formanns félagsins.

7. gr.

Sjúkrahússráðið ræður allt starfsfólk stofnunarinnar og segir því upp. Hjúkr-unarfólk skal þó ráðið í samræmi við yfirlækni og getur hann sagt því upp í sam-ráði við ráðið.

Hjúkrunar- og annað starfsfólk skal ráðið með sérstökum samningi hverju sinni og sömu kjörum og gerist um sambærilegar stofnanir.

8. gr.

Daglegar framkvæmdir annast yfirlæknir, yfirhjúkrunarkona og ráðsmaður eða ráðskona sjúkrahússins hvert á sínu sviði, undir yfirumsjón ráðsins, enda sker það úr um þau ágreiningsmál, er upp kynnu að koma milli þessara þriggja aðila.

9. gr.

Sjúkrahúsráðið heldur fundi svo oft sem þurfa þykir og skulu fundargerðir þess bókfærðar.

Á ráðsfundum ræður afl atkvæða úrslitum, og er fundur lögmætur, ef meira en helmingur meðlima er mættur.

Sjúkrahúsráðið kemur fram gagnvart þriðja manni fyrir stofnunarinnar hönd, og getur skuldbundið stofnunina og eignir hennar með ályktunum sínum og samþykktum. Til þess að veðsetja fasteign félagsins þarf þó samhljóða samþykki allra meðlima ráðsins. Það getur og veitt ráðsmanni eða ráðskonu eða einhverjum með-lima sinna prókúruumboð fyrir stofnunina.

10. gr.

Sjúkrahússráðið sér um að reikningar stofnunarinnar séu vel og greinilega færð-ir, sjóðir varðveittir tryggilega og rekstrinum hagað þannig, að komist verði sem mest hjá allri fjárhagslegri áhættu.

11. gr.

Reikningsár stofnunarinnar er almanaksárið. Sér sjúkrahússráðið um að fulln-aðarreikningsskil fyrir hvert liðið ár séu til eigi síðar en í febrúarmánuði næsta árs.

Skulu reikningarnir þá afhentir þar til kjörnum endurskoðendum félagsins til athugunar og síðan lagðir fyrir aðalfund félagsins til samþykktar.

Er samþykki aðalfundar á reikningunum fullnaðarkvittun til ráðsins fyrir rekstri öllum á hinu liðna ári.

12. gr.

Þegar stofnunin hefir greitt skuldir sínar þannig, að ekki er meira eftir en sem nemur helmingi af fasteignamati byggingarinnar, má sjúkrahússráðið veita þurf-andi sjúklingum afslátt á greiðslum og jafnvel ókeypis vist, þó aldrei svo að raski öruggum fjárhag stofnunarinnar.

13. gr.

Nánari reglur fyrir stofnunina og starfsemi hennar setur ráðið eftir því sem þurfa þykir, svo setur það og starfsmönnum erindisbréf ef ástæða þykir til.

12

14. gr.

24. febr.

Reglugerð þessi fær gildi er aðalfundur hefir samþykkt hana og heilbrigðismálaráðherra staðfest hana. Henni verður því aðeins breytt að sama aðferð sé höfð.

Reglugerð þessi staðfestist hér með.

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 24. febrúar 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Gústav A. Jónasson.

13

REGLUGERÐ

4. marz

um viðauka við reglugerð um útvarpsrekstur ríkisins frá 24. janúar 1936.

Á eftir orðunum: „og er þá uppsögnin bundin við 30. júní sama ár“ í 55. gr. komi ný setning svo hljóðandi: Útvarpsnotandi, sem segir upp útvarpsnotum, getur ekki tekið þau upp að nýju fyrr en að 6 mánuðum liðnum.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 68, 28. des. 1934, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í kennslumálaráðuneytinu, 4. marz 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Gústav A. Jónasson.

14

ARÐSKRÁ

4. marz

fyrir veiðifélag Vatnsdalsár.

Arður af veiði í fiskihverfi Vatnsdalsár telst í 1300 einingum, er skulu skiptast milli jarða á félagssvæðinu, svo sem hér segir:

Hjaltabakki	33
Skinnaðir	34
Akur	62
Stóra-Giljá	5
Beinakelda	4
Litla-Giljá	4
Hnausar	88
Bjarnastaðir	50
Másstaðir	12
Hjallaland	10
Hvammur	20
Eyjófsstaðir og Bakki	18
Hof	32
Köflustaðir	18
Gilá	10
Mararnúpur	6
Guðrúnarstaðir	2
Kárdalstunga	1
Þórormstunga	38
Torfustaðakot	44

Gilá	10
Marðarnúpur	6
Guðrúnarstaðir	2
Kárdalstunga	1
Dórormstunga	38
Torfustaðakot	44
Forsæludalur	38
Grimstunga	95
Haukagil	46
Saurbær	32
Ás	44
Brúsastaðir	7
Snæringssstaðir	5
Undirfell	35
Kornsa	14
Gilsstaðir	14
Flaga	14
Helgavatn	14
Hnjúkur	16
Breiðabólstaður	10
Miðhús	16
Vatnsdalshólar	86
Sveinsstaðir	103
Steinnes	35
Leysingjastaðir	10
Þingeyrar og Geirastaður	175

Samtals: 1300 einingar.

Arðskrá þessi gengur í gildi nú þegar, og skal hún gilda til 31. des. 1940.

Arðskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 61, 23. júní 1932.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 4. marz 1937.

Hermann Jónasson.

Vígfús Einarsson.

GJALDSKRÁ

fyrir rafveitu Ísafjarðar.

15

8. marz

I. Verð á raforku.

Rafveita Ísafjarðar selur raforku á virkjunarsvæði sínu í Ísafjarðarkaupstað og Eyrarhreppi með eftirtöldu verði:

- Orku, sem aðeins er notuð til almennrar lýsingar, selur rafveitan um kíló-wattstundamæla fyrir 75 aura hverja kwst. Yfir mánuðina maí, júní, júlí og ágúst selur hún þó orku um venjulega ljósamæla fyrir 7 aura hverja kwst.
- Orka til véla verður seld á 25 aura hver kwst. Þó má rafveitustjórn semja sér-staklega um verð á orku til véla 15 kw. eða stærri, enda sé árleg notkun þeirra eigi skemmri en 1000 klukkustundir.
- Til suðu og hitunar selur rafveitan orku á 7 aura hverja kwst. Þó má rafveitu-stjórn fyrst um sinn selja raforku til hitunar á húsum fyrir 4 aura hverja kwst., en þó aðeins með því skilyrði að segja meg þeirri notkun upp fyrirvaralaust, ef nauðsynlegt er að álitu rafveitustjórnar.

- 15 D. Orku til götulýsingar selur rafveitan á 25 aura kwst. Þó er rafveitustjórn heim-
8. marz ilt að gera sérsamning við bæjarstjórn um verð götulýsingar, en leggja skal þá
til grundvallar framanritað verð.
E. Um hafnarlýsing fer eftir sérsamningi við bæjarstjórn.
F. Ef sérstaklega stendur á má rafveitustjórn selja orku eftir sérstökum samn-
ingum.

II. Mælaleigur.

Fyrir venjulega einfasa mæla sé leigan í fyrstu 4 árin 50 aurar á mánuði, en kr. 1.00 á mánuði fyrir venjulega þrífasa mæla. Eftir þann tíma lækki leigan niður í 25 aura á mánuði fyrir einfasa mæla, en 50 aura fyrir þrífasa mæla. Rafveitan á mælana og annast viðhald þeirra á sinn kostnað.

III. Heimtaugagjöld.

Heimtaugagjöldin miðast við fasteignamatssverð húsa með lóðum og mannvirkjum á þann hátt er hér segir:

Fasteignamat Kr.	Heimtaugargjald	
	Jarðstrengur kr.	Loftlína kr.
2500	50	30
2500—5000	65	40
5000—7500	100	60
7500—10000	125	75
10000—12500	140	90
12500—15000	150	100
15000—17500	160	105
17500—20000	170	110
20000—25000	180	115
25000—30000	190	120
30000—35000	200	125
35000—40000	210	130
40000—50000	215	135
50000—60000	225	140
60000—70000	235	145
70000—80000	245	150
80000—90000	255	155
90000—100000	265	160
100000—125000	280	170
125000—150000	295	180
150000—200000	310	200

Yfir 200000 kr. 10.00 fyrir hver 50 þús. eða minna fyrir jarðstreng.
Krónur 5.00 á sama hátt fyrir loftlínu.

Ef lengd jarðstrengsheimtaugar er meiri en 15 metrar, skal húseigandi kosta það sem fram yfir er. Sama gildir um loftlínuheimtaugar sem eru lengri en 40 m.

Ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, má rafveitustjórn semja um heimtaugargjaldið við húseigendur.

Gjöld þessi mega greiðast með 6 jöfnum afborgunum á 3 árum og séu gjald dagar 1. júní og 1. október ár hvert.

Þeir húseigendur, er fengið hafa rafmagn leitt í hús sín eða pantað leiðslur fyrir 1. maí þ. á., fá 20% afslátt á ofanefndum heimtaugagjöldum, miðað við að gjöldin séu greidd á 3 árum samkv. framanrituðu, en séu gjöldin staðgreidd skal gefa 25% afslátt á þeim.

Gjaldskrá þessa skal endurskoða fyrir 1. janúar 1938.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15, 1923, til þess 15
að gilda frá því að rafveita Ísafjarðar tók til starfa.

8. marz

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 8. marz 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Skólabyggingarsjóð Hólshrepps, í 16
Bolungarvík, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráð- 12. marz
herra 12. marz 1937. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Skólabyggingarsjóð Hólshrepps.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Skólabyggingarsjóður Hólshrepps. Heimili hans og varnarþing er í Bolungarvík.

2. gr.

Sjóðurinn er sjálfstæð stofnun, hefir sérstakt fjárhald og skal vera óháður fjárreiðum sveitarsjóðsins. Ákvæðum þessarar greinar má aldrei breyta.

3. gr.

Sjóðurinn er myndaður á tímabilinu frá 29. desember 1930 til þessa dags, aðallega með tekjum af skemmtunum, gjöfum og 500 króna framlagi úr sveitarsjóði Hólshrepps. Fyrstu tekjur sjóðsins eru 86 krónur, ágóði af skemmtisamkomu, er haldinn var í Bolungarvík 26. desember 1930; en fyrstu tildrög til sjóðsstofnunarinnar er tillaga frá skólanefnd Hólshrepps um stofnun skólabyggingarsjóðs í héraðinu, með 500 króna árlegu framlagi úr sveitarsjóði, og að kosin sé 5 manna nefnd til að afla sjóðnum tekna. Var tillaga þessi borin upp og samþykkt á hreppsnefndarfundum í Hólshreppi 16. maí 1930.

Eignir skólabyggingarsjóðs eru við árslok 1935 kr. 1766.33, í viðskiptabók nr. 951 við Sparisjóð Bolungarvíkur.

4. gr.

Tekjur sjóðsins eru:

1. Vextir af höfuðstólnum.
 2. Gjafir og áheit, er sjóðnum kunna að áskotnast.
 3. Tekjur af ýmsri starfsemi, er stjórn sjóðsins hefir með höndum.
 4. Tillög úr sveitarsjóði Hólshrepps.
- Sjóðurinn skal ávaxtaður í Sparisjóði Bolungarvíkur, ef stjórn sjóðsins telur það tryggt, en annars í Landsbanka Íslands, bankavaxtabréfum eða rikisskuldabréfum. Skal sjóðurinn jafnan vera handbær með hæfilegum fyrirvara.

5. gr.

Tilgangur sjóðsins er:

1. Að styrkja byggingu vandaðs skólahúss í Bolungarvík.
2. Að vera til eflingar skólahaldi í Hólshreppi, svo sem til kaupa á kennslutækjum fyrir barnaskólann o. fl.

16

12. marz

6. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipuð 5 mönnum, og er hún jafnframt söfnunarnefnd fyrir sjóðinn. Skólastjóri barnaskólans skal jafnan vera sjálfkjörinn í stjórnina og formaður hennar. Hina 4 stjórnarmennina kys hreppsnefnd Hólshrepps, á fyrsta fundi sínum eftir hverjar aðalhreppsnefndarkosningar. — Nú hverfur einhver eða einhverjir úr stjórninni, fyrir einhverjar orsakir, og kys þá hreppsnefndin þegar í stað mann eða menn í staðinn.

7. gr.

Stjórn sjóðsins vinnur að eflingu hans á hverjum tíma, hefir á hendi allar framkvæmdir fyrir sjóðinn og æðsta vald um málefni hans, innan þeirra takmarka, er skipulagsskrá þessi setur. Stjórnin hefir á hendi reikningshald fyrir sjóðinn og annast allar fjárreiður hans, hún gerir ársreikninga hans í lok hvers almanaksárs. Skulu reikningarnir jafnan fylgja sveitarreikningi Hólshrepps til endurskoðunar og samþykktar.

8. gr.

Stjórn sjóðsins ber að halda gerðabók fyrir sjóðinn og færa í hana skipulagsskrána, fundarsamþykktir og annað, sem varðar hag og rekstur sjóðsins. Sjóðsstjórninni ber enn fremur að færa bók yfir eignir sjóðsins, tekjur hans og gjöld og færa í hana ársreikning sjóðsins.

9. gr.

Höfuðtilgangur sjóðsins er að styrkja byggingu skólahússins. Þó má verja fé úr sjóðnum til höfuðaðgerðar á barnaskólahúsinu, ef nauðsyn krefur, enda komi samþykki stjórnar sjóðsins til. Ekki má verja meiru af höfuðstól sjóðsins, hvorki til byggingarinnar né höfuðaðgerðarinnar en svo, að jafnan standi eftir að minnsta kosti 500 krónur, enda verði unnið að eflingu sjóðsins áfram.

Þegar byggingu skólahússins eða höfuðaðgerð er lokið, má engu eyða af tekjum sjóðsins fyr en hann er aftur orðinn 1000 krónur; en úr því má verja allt að helmingi álegra tekna til kaupa á kennslutækjum fyrir barnaskóla Hólshrepps, til lagfæringar á lóð skólahússins og annars þess, er að dómi stjórnar sjóðsins miðar skólanum til eflingar og þrifa. Sá hluti tekna sjóðsins, sem ekki kemur til útborgunar samkvæmt þessari grein, leggst jafnan við höfuðstólinn.

Úr því sjóðurinn er orðinn 5000 krónur má verja allt að $\frac{3}{4}$ árlegra tekna hans samkvæmt þessari grein.

10. gr.

Ekki má taka sjóðinn til notkunar, samkvæmt 5. og 9. grein, nema samþykki meiri hluta stjórnar sjóðsins komi til.

11. gr.

Leita skal konungsstaðfestingar á skipulagsskrá þessari og óskast skipulagskráin birt í B-deild Stjórnartíðinda Íslands.

Bolungarvík, 14. des. 1936.

Í skipulagsskrárnefnd sjóðsins:

Sveinn Halldórsson, Elísabet Hjaltadóttir, Ólafur M. Ólafsson,
Bjarni Eiríksson, Aðalsteinn Bjarnason.

Þannig samþykkt á fundi hreppsnefndar Hólshrepps 15. des. 1936.

Lögreglustjórinn í Bolungarvík, 15. desember 1936.

Páll Jónsson.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Sæmundar Sæmunds- 17
sonar og Guðrúnar Gísladóttur“, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- 12. marz
og kirkjumálaráðherra 12. marz 1937. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Sæmundar Sæmundssonar og Guðrúnar Gísladóttur.

1. gr.

Tildrög sjóðsins og tilgangur.

Sjóður þessi er gefinn til minningar um þau hjónin Sæmund Sæmundsson (d. 12. sept. 1888), óðalshónda á Elliðavatni, og konu hans Guðrúnu Gísladóttur (d. 31. jan. 1897).

Gefandinn er bróðursonur Guðrúnar á Elliðavatni, Gísli Björnsson, Laugaveg 80 í Reykjavík. Gjöfin er ákveðin á sjötugsafmæli hans, 6. nóv. 1936.

Sjóðurinn er gefinn væntanlegri Hallgrímskirkju í Saurbæ, í þeim tilgangi, að vöxtum hans sé varið til viðhalds og endurbóta á kirkjunni (sbr. 4. gr.).

2. gr.

Sjóðurinn og stjórn hans.

Gjöfin er 5000 — fimm þúsund — krónur, og afhendist með einu veðdeildarbréfi Landsbanka Íslands, nr. 48, með arðmiðum frá 1. janúar 1937. Og er þess óskað, að Söfnunarsjóður Íslands varðveiti sjóðinn og ávaxti hann.

En að öðru leyti er stjórn sjóðsins falin sóknarnefnd og presti að Saurbæ á Hvalfjarðarströnd, eða þeim öðrum, sem kunna að hafa umráðarétt yfir Hallgrímskirkju þar, og þó jafnframt með eftirliti og umráðum biskups, eða þess valdhafa, sem fer með biskupleg og þjóðleg yfirráð kirkju Krists á Íslandi.

3. gr.

Ávöxtun sjóðsins.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða og ekki annað af vöxtunum en brýnan útlagðan kostnað, fyrstu 10 árin eftir byggingarár kirkjunnar. Og ekki heldur að þeim tíma liðnum $\frac{1}{4}$ — fjórða hluta — ársvaxtanna. Hann skal árlega leggjast við höfuðstólinn.

4. gr.

Notkun sjóðsins.

1. Að liðnum 10 árum frá byggingarári Hallgrímskirkju, mega forráðamenn hennar ráðstafa árlega $\frac{3}{4}$ — þremur fjórðu hlutum — af vöxtum sjóðsins til að viðhalda kirkjunni og endurbæta hana.
2. Þegar kirkjan er sómasamlega útlitandi og þarf ekki meira viðhald, en lög-ákveðnar tekjur hennar hrökkva til, þá má nota allt að $\frac{3}{4}$ vaxtanna til þess að prýða kirkjuna sjálfa, gripi hennar eða umhverfi. Einnig má veita styrk til prentunar vísindalegs rits um æfi og störf Hallgríms pr. Péturssonar, ef Háskóli Íslands vill dæma ritið viðurkenningarvert.
3. Ef hentara þykir má sameina $\frac{3}{4}$ vaxta sjóðsins í tvö ár eða fleiri og nota þá

17
12. marz

í einu lagi. Að öðru leyti ber að leggja það af þessum vaxtahluta, sem ekki er notað, við höfuðstólinn árlega.

4. Jafnframt eru það tilmæli gefandans, að eftir hans dag og konu hans, Jóhönnu Þorsteinsdóttur (f. 15. ágúst 1872), og einkadóttur þeirra Guðrúnar Gísladóttur (f. 19. ágúst 1901), þá láti forráðamenn sjóðsins og á hans kostnað, annast viðhald varða og umgerða á leiði fyrrnefndra hjóna, Sæmundar og Guðrúnar frá Elliðavatni, sem er austast í miðjum grafreitnum við Suðurgötu í Reykjavík.

5. gr.

Reikningsskil sjóðsins.

1. Stjórn sjóðsins bókfæri árlega reikning hans, og endurskoðendur, er stjórnin kýs, endurskoði hann. Síðan ber að birta hann í Lögbirtingablaðinu.
2. Eigi má greiða fé úr sjóðnum nema eftir ávísun frá meiri hluta stjórnar Hallgímiskirkju, með árituðu samþykki biskups eða jafngildis umboðsmanns. Sé og jafnan tilgreint bæði í ávísun og reikningsfærslu til hvers fénu eigi að verja.
3. Greiða skal beinan útlagðan kostnað við stjórn sjóðsins og umsjón (bækur, prentun, auglýsingar o. s. frv.), en enga eða litla þóknun til áskilinna framkvæmdarmanna, og eigi yfir 5% af vöxtum að þremur fjórðu hlutum árlega. Stjórnin heldur gerðabók, er í séu ritaðar fundargerðir hennar og annað það, er sjóðinn varðar.

6. gr.

Staðfesting.

Leita skal staðfestingar konungs á skipulagsskrá þessari, og síðan prenta hana bæði í Stjórnartíðindunum 1937 og sérstaklega til úthlutunar meðal allra forráðamanna sjóðsins.

Reykjavík, 20. janúar 1937.

Gísli Björnsson.

18
30. marz

AUGLÝSING

um breyting á gjaldskrá fyrir rafveitu Patrekshrepps frá 2. ágúst 1934.

1. gr.

1. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Gjald fyrir rafmagn til ljósa og útvarpstækja eingöngu skal vera kr. 0.80 fyrir kílówattsstund allt árið.

2. gr.

Aftan við 2. gr. bætist ný málsgrein, svo hljóðandi:

Við mánaðamótin ágúst–september skal þó gjaldkeri athuga um hvað rafmagnsnotandi hefir eytt miklu rafmagni samanlagt yfir allt tímabilið. Nemi það ekki meiru en sem svarar lágmarksgjaldinu, skal ekki tekið meira, enda þótt eyðsla á suma mánuðina hafi farið fram yfir lágmark.

3. gr.

6. gr. orðist þannig:

Gjöld fyrir rafmagn um mæli og leiga mæla greiðist mánaðarlega eftir á um leið og lesið er á mæla. Gjald fyrir rafmagn, sem selt er eftir sérstökum samningi,

greiðist á þeim gjalddaga, sem til tekinn er í samningnum. Öll rafmagnsgjöld má taka lögtaki. 18

30. marz

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15, 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 30. marz 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vígfús Einarsson.

REGLUGERÐ

19

7. apríl

um sjón og heyrn skipstjórnarmanna.

Samkvæmt lögum nr. 104, 23. júní 1936, um atvinnu við siglingar á íslenskum skipum, eru hér með sett eftirfarandi ákvæði um sjón og heyrn skipstjóra, stýrimanna og formanna.

1. gr.

Skipstjórar og stýrimenn á skipum, sem eru yfir 15 lestir, skulu sanna með læknisvottorði, að þeir hafi minnst sjónskerpuna $\frac{1}{4}$ á öðru auga, og hinu auganu minnst $\frac{1}{4}$ án glerja, eðlilega sjónvidd og að þeir geti að minnsta kosti greint grænt ljós frá rauðu ljósi í 6 metra fjarlægð frá Gräfes Fotometer með 3 mm. ljósopi og sé eitt kertaljós í mælinum, svo og að þeir hafi heilbrigð eyru og heyri hvislrödd í minnst 6—7 metra fjarlægð. Skal í vottorðinu skýrt frá sjónskerpu hvors auga fyrir sig án glerja og með glerjum, og enn fremur með hvaða aðferð litskyggni, sjónvidd og heyrn hefir verið ákveðin.

Vottorð þetta skal endurnýjað á 10 ára fresti.

2. gr.

Formenn á vélbát eða þilskipi 6—15 lesta að stærð, skulu sanna með læknisvottorði, að þeir hafi minnst sjónskerpuna $\frac{1}{8}$ á betra auga, en $\frac{1}{24}$ á hinu, án glerja, eðlilega sjónvidd, og að þeir geti að minnsta kosti greint grænt ljós frá rauðu í 6 metra fjarlægð frá Gräfes Fotometer með 3 mm. ljósopi og sé eitt kertaljós í mælinum, svo og að þeir hafi heilbrigð eyru og heyri hvislrödd í minnst 6—7 metra fjarlægð. Skal í vottorðinu skýrt frá sjónskerpu hvors auga fyrir sig án glerja og með glerjum og enn fremur með hvaða aðferð litskyggni, sjónvidd og heyrn hefir verið ákveðin.

Vottorð þetta skal endurnýjað á 10 ára fresti.

3. gr.

Nú missir starfandi skipstjóri, stýrimaður eða formaður fyrir slys eða annað, sjón eða heyrn þannig, að hann skortir á að uppfylla þær kröfur um sjónskerpuna eða heyrn, sem gerðar eru í þessari reglugerð, og er þá ráðherra heimilt að veita honum undanþágu til skipstjórnarréttinda áfram, enda liggi fyrir skilríki sérfræðinga, bæði augnalæknis (eyrnalæknis og kunnáttumanna um skipstjórastörf og eftir atvikum vottorð valinkunnra manna, sem nákunnugir eru sjón (heyrn) mannsins og starfssviði hans, er ráðherra metur gild, um að hann hafi eftir atvikum nægilega sjón (heyrn) til að gegna með fullkomnu öryggi þeirri skipstjórnarstöðu, sem um er að ræða, enda skal jafnan binda slíkar undanþágur við ákveðin skipstjórnarstörf.

19

4. gr.

7. apríl

Í sambandi við ákvæðin í 1. og 2. gr. hér á undan skal þess getið, til leiðbeiningar fyrir lækna, að það er handhæg en fullgild sönnun fyrir óskertri litskyggni, ef lesnar eru skekkjulaust Ishiara eða Stíllings litskyggnitöflur eða ef litir eru rétt greindir í Nagels litkíki. Sjónvídd nægir að prófa með handaútréttingum á venjulegan hátt, ef lækinn veit sig hafa eðlilega sjónvídd, og heyrn nægir að prófa með hvísli í tilskilinni fjarlægð.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og er jafnframt úr gildi fallin reglugerð um sama efni frá 26. janúar 1916.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 7. apríl 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Páll Pálmason.

20

7. apríl

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð húsfreyju Guðríðar Sigurðardóttur Línal á Holtastöðum“ útgefin að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 7. apríl 1937.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð húsfreyju Guðríðar Sigurðardóttur Línal á Holtastöðum.

1. gr.

Sjóður þessi er myndaður af Sambandi Austurhúnavetnskra kvenna til minningar um húsfreyju Guðríði S. Línal á Holtastöðum, er andaðist 11. júní 1932. Stofnfé sjóðsins er að upphæð kr. 600.00.

Sjóðinn má auka með samskotum og áheimum.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja fátækar ekkjur í Austur-Húnavatnssýslu með fjárframlögum úr sjóðnum. Má styrkur úr sjóðnum til hvernar ekkju aldrei nema minna en 100 kr. í hvert sinn. Sé engin ekkja til, sem stjórnin telur ástæðu til að styrkja, þá má verja fé því, sem til úthlutunar ætti að koma, til þess að styrkja konur til þess að fara á námskeið í héraðinu, eða styðja að því, að námskeið verði haldin fyrir konur í Austur-Húnavatnssýslu.

3. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í Sparisjóði Austur-Húnavatnssýslu, ef hann vill greiða $\frac{1}{2}\%$ hærri vexti en af venjulegu innlánsfé, ella skal ávaxta sjóðinn í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands.

4. gr.

Þegar ársvextir sjóðsins eru orðnir 200 kr. má byrja að veita úr honum. Aldrei má eyða meiru en helming vaxtanna, en hinn helminginn skal leggja við höfuðstólinn, sem aldrei má skerða.

5. gr.

Stjórn sjóðsins hafa á hendi 3 menn, karlar eða konur: Sýslumaður Húnavatnssýslu, 1 maður kosinn af Sambandi Austurhúnavetnskra kvenna, og 1 nánasti ættingi Guðríðar S. Líndal yfir 18 ára, sem er í héraðinu. Leggist kvennasambandið niður, og engin hliðstæð stofnun komi í staðinn, sem kosið geti fulltrúa, eða enginn ættingi Guðríðar sé í sýslunni, þá taka sæti í stjórninni maður eða menn kosnir af sýslunefnd. Stjórnin skal starfa kauplaust, en útlagður kostnaður skal greiddur af vöxtum þeim, er úthluta ber.

6. gr.

Stjórnin úthlutar því, sem til úthlutunar kemur, í desember árlega, en sé vöxtunum varið til eflingar námsskeiði, þá má úthluta styrknum hvenær sem er á árinu.

7. gr.

Stjórninni ber að færa bók yfir eignir sjóðsins, tekjur hans og gjöld, og færa í hana ársreikninga sjóðsins. Stjórn sjóðsins ber ennfreður að halda gerðabók og færa í hana skipulagsskrána, umsóknir um styrk, styrkveitingar, og ástæður fyrir þeim, fundarsamþykktir og annað, sem varðar hag og rekstur sjóðsins.

8. gr.

Eftir að farið er að veita styrk úr sjóðnum, skal stjórnin árlega semja reikning yfir sjóðinn, og skal hann endurskoðaður og úrskurðaður af sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu, og birtur á sama hátt og reikningar sýslusjóðs Austur-Húnavatnssýslu.

9. gr.

Skipulagsskrá þessari má breyta að 70 árum liðnum, en þó má aldrei skerða höfuðstól þann, sem þá er til, og aldrei láta koma til útborgunar meira en $\frac{1}{2}$ vexti af höfuðstólnum. Heimilt er fyrir giftar konur í Austur-Húnavatnssýslu að breyta skipulagsskrá þessari, og skal breytingin gerð á almennum fundi þeirra, sem boðað sé til með nægum fyrirvara um alla hreppa sýslunnar. Leita skal staðfestingar á breytingum þeim, sem gerðar kunna að verða á skipulagsskránni.

Þannig samþykkt á fundi Sambands Austurhúnavetnskra kvenna á Blönduósi 26. maí 1933.

Ingibjörg Björnsdóttir.

Jóhanna A. Hemmert.

Hulda Á. Stefánsdóttir.

21

8. apríl

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Hólmavíkurbætur.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Hólmavíkurhöfn takmarkast að sunnan af línu, er hugsast dregin frá höfðanum sunnan við Kleifavör yfir fjörðinn í Viðidalsárhöfða utanverðan, og að norðaustan af Vallnesi hornrétt á fyrnefnda línu.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Gjöld þau, sem ákveðin eru í reglugerð þessari, skulu renna í hafnarsjóð Hólmavíkurbætur og skal honum eingöngu varið til þess að gera umbætur á höfninni og mannvirkjum, er henni heyra til, svo og til reksturs, viðhalds og leiðbeininga við innsiglinguna.

Hreppsnefnd Hrófbergshrepps kys þriggja manna hafnarnefnd til tveggja ára í senn og skulu a. m. k. 2 þeirra vera búsettir í Hólmavík, og hefir hún, undir yfirstjórn hreppsnefndar og undir yfirumsjón atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins, framkvæmd hafnarmála, og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á henni og á eignum hennar, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar, innheimtu og reikningsskil fyrir hönd hreppsnefndar.

Ef hafnarnefnd óskar eftir skal hreppsnefnd skipa bryggjuvörð, eftir tilnefningu hennar, og gefur hafnarnefnd manni þeim erindisbréf, annars er hafnarnefnd heimilt að annast þau störf sjálf. Hafnarnefnd kys formann úr sínum hóp og er hann hafnarstjóri; skal hann vera búsettur í Hólmavík.

Hreppsnefndin veitir fé úr sjóðnum til umræddra framkvæmda, eftir tillögum hafnarnefndar, og ákveður hvernig hann skuli ávaxta, enda ber hún ábyrgð á eignum hans, eins og öðrum eignum hreppsfélagsins.

Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja sveitarsjóðsreikningunum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

3. gr.

Hafnarstjóri sér um, að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlíta boði hans og banni og ennfremur þeirra starfsmanna, er hafnarnefnd setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

4. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa, eða öðrum störfum sem þar eru unnin.

5. gr.

Skýlt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipun á höfninni.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

6. gr.

Ekki má kasta útbyrðis seglfestu, ösku, kolum, fiskúrgangi eða neinu öðru, er valdið getur skemmdum á höfninni, frá skipum er þar liggja, né flytja það úr landi út í höfnina.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram, neina bryggju eða önnur mannvirki né fylla upp eða dýpka út frá landi nema eftir tillögum hafnarnefndar, og með samþykki hreppsnefndar Hrófbergshrepps.

Sá, sem vill gera eitthvað slíkt mannvirki, skal senda hafnarnefndinni beiðni um það og skal beiðninni fylgja lýsing á því og uppdráttur, ef með þykir þurfa. Hafnarnefnd afgreiðir síðan málið til hreppsnefndar.

Eigendum þeirra mannvirkja, sem eru eða kunna að verða gerð með leyfi hreppsnefndar, er skýlt að halda þeim við þannig að engin hætta geti stafað af þeim. Nú vanrækir eigandi slíks mannvirkis að halda því í því ástandi, sem nauðsynlegt er að áliti hafnarstjóra, er þá hafnarnefndinni heimilt að láta gera við mannvirkid á kostnað eigenda, en eigendur eru alltaf ábyrgir fyrir öllum þeim skaða á skipum og mannvirkjum annara, er kann að stafa frá mannvirki hans.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

7. gr.

Skip, er hvorki ferma né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni að þau tálmi affermingu annara skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarstjóra eða starfsmanna hafnarinnar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggjunni, að eigi sé nægilegt pláss fyrir önnur skip að komast að eða frá. Skipum eða bátum má ekki leggjast svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast eigandi við að hlýða boðum hafnsögumanns eða starfsmanna hafnarinnar, um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarstjóri látið gera það á kostnað og ábyrgð eigenda.

8. gr.

Ekki má festa skip við bólvirki eða bryggju nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess ekki nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust. Virkaðlar og festar skulu klæddar þar sem þær hvíla á bryggjunni. Skýlt er að hafa tryggar hlífar milli skips og virkis eða bryggju.

9. gr.

Gufuskip og önnur vélskip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjunum standi hætta af því.

Ekki má hleypta vatni á bryggju eða bólvirki að óþörfu.

21

8. apríl

10. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur þar, sem það að áliti hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal fara það burtu svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta fara skipið burt á kostnað eigenda, og er honum heimilt, að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI

Notkun hafnarbryggna.

11. gr.

Meðan hafnarnefnd ekki ákveður annað, er skipum heimilt að leggjast við bryggjur hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu skip, að öðru jöfnu, er sigla eftir fyrirfram ákveðinni og auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til þess að leggjast að bryggju, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau skip að víkja meðan hin eru afgreidd. Samskonar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé ferming eða afferming skips ekki haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarstjóra, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess. Ennfremur ber hafnarstjóra að vísa skipi frá bryggjunni, áliti hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

12. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífidúka milli skips og bryggju, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þess ekki gætt, ber hafnarstjóra að stöðva verkið, unz bætt verður úr því sem áfátt er.

Kjölfestu má ekki taka annarsstaðar á lóðum eða mannvirkjum hafnarinnar en þar, sem hafnarstjóri visar til.

13. gr.

Pegar lokið er ferminu eða afferminu skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta rasta bryggjuna, sem notuð hefir verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um, að það sé gert, en afgreiðslumaður eða skipstjóri greiða allan kostnað.

14. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdir eru eða látnir í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki, og ekki annarsstaðar í landi hafnarinnar, en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja burt muni og vörur jafnóðum og hann krefst þess. Sé það ekki gert, lætur hann gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða ábyrgðarmanns hans.

VI. KAFLI

Um hafnar- og bryggjugjöld.

15. gr.

Öll skip, seglskip, gufuskip, vélskip og bátar, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum, eða seglfestu, skulu greiða lestargjald í hvert sinn, sem þau leggjast við bryggju eða festar á höfninni, þó með þeim undantekningum, sem síðar getur.

Ef ekki er öðruvísi ákveðið, greiðist lestargjaldið af nettáburðarmagni skipsins, talið í heilum tölum, en brotum skal sleppt.

16. gr.

21

8. apríl

- a. Skip, sem eru eign búsettra manna í Hrólfbergshreppi og skrásett þar og eru ekki í millilandasiglingum, skulu greiða lestargjald (hafnargjald einu sinni á ári, 0.75 kr. fyrir hverja brúttó smálest, þó ekki minna en kr. 10.00 árlegt gjald. Opnir vélbátar greiði kr. 5.00 árlega, árabátar kr. 3.00 árlega.
- b. Skip, stærri en 12 smálestir brúttó, sem ganga eftir föstum auglýstum ferða-áætlunum, greiði 5 aura fyrir hverja nettó smálest í hvert skipti, er þau koma til hafnar, þó ekki oftar en 8 sinnum á ári.
- c. Öll önnur skip, stærri en 12 smál. brúttó, sem til hafnarinnar koma, nema herskip (varðskip), skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, skip, sem hafa skirteini sem skemmtiskip, og skip, sem leita hafnar vegna sjóskemmda, skulu greiða 10 aura lestargjald fyrir hverja nettó smálest.
- d. Vélbátar, minni en 12 smálestir greiði í hafnargjöld 2 krónur í hvert sinn sem þeir koma til hafnar, eða 12 krónur í eitt skipti fyrir öll á ári. Undanþegnir eru bátar af verzlunarsvæðinu, sem eru í kaupstaðarferð eða öðrum heimiliserindum.
- e. Liggi skip lengur við bryggju en 1 sólarhring, ber því að greiða 3 aura á hverja nettó smálest í bryggjugjald fyrir hvern sólarhring eða brot úr sólarhring, sem fram yfir er.

VII. KAFLI

Um vörugjald.

17. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum sem um getur í næstu greinum.

18. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins, eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálf gjald. Af vörum, sem settar eru á land, en eiga að fara aftur með sama skipi, enda sé þess getið á farmskránni, greiðist ekkert gjald.

19. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskránni.
- b. Vistir, og aðrar nauðsynjar skipa og báta, til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- c. Póstflutningur og farangur ferðamanna.
- d. Vörur, sem fluttar eru úr herskipi (varðskipi) og í herskip.

20. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu telst sem heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrám skipa við útreikning vörugjalds og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skipsins. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri og formaður skips (eða báts) gefa drengskaparvottorð um vörumagn það, sem skip hans hefir fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

21
8. apríl

Ef ýmsar vörutegundir eru í sömu sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tiltekur og gjald greiðist eins og þar segir.

Ef vafi leikur á því í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnarstjóri, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

21. gr.

Vörugjaldskrá.

A. Aðfluttar vörur.

1. flokkur: 10 aurar fyrir hver 100 kg.: kol, olía, salt, sement og þakjárn.
2. flokkur: Gjald 30 aurar fyrir hver 100 kg.: Allskonar vefnaðarvörur, skófatnaður, glysvarningur, ávextir, vínföng og lyfjavörur.
3. flokkur: Gjald 20 aurar fyrir hver 100 kg.: Aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd.
4. flokkur: Gjald 5 aurar fyrir tunnur: Tómar, uppsettar eða óuppsettar.
5. flokkur: Gjald 3 aurar fyrir hvert teningsfet: Trjáviður.
6. flokkur: Gjald 6 aurar fyrir hvert teningsfet: Allar aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.

B. Brottluttar vörur.

1. flokkur: Gjald 20 aurar fyrir hver 100 kg.: Ull, ullarvörur, dúnn, fiður, hert skinn og sundmagi.
2. flokkur: Gjald 10 aurar fyrir hver 100 kg.: Aðrar afurðir, sem reiknast eftir þyngd.
3. flokkur: Gjald 15 aurar fyrir hverja kjöttunnu og hverja tunnu lýsis.
4. flokkur: Gjald 10 aurar fyrir hverja sildartunnu.
5. flokkur: Gjald 2 aurar fyrir hvert teningsfet: Rjúpur og aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
6. flokkur: Gjald 1 króna fyrir stykkið: Hestar og nautgripir.
7. flokkur: Gjald 20 aurar fyrir stykkið: Kindur og geitur.

VIII. KAFLI

Um ýms gjöld til hafnarinnar.

22. gr.

Verði hafskipabryggja og plön hafnarsjóðs leigð einstökum mönnum til sildar-söltunar eða annars reksturs, skal um það gerður sérstakur samningur.

Samningur þessi skal fyrir hönd Hrófbergshrepps gerður og undirritaður af formanni hafnarnefndar og einum manni úr hreppsnefnd Hrófbergshrepps, er hún kys til þess.

Verði ágreiningur á milli formanns hafnarnefndar og manns þess, er kosinn er úr hreppsnefnd, um það hvernig og hverjum eigi að leigja bryggjuna, sker hreppsnefnd úr þeim ágreiningi.

IX. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

23. gr.

Skipstjóri eða formaður á bát ber ábyrgð á greiðslu hafnar- og bryggjugjalds. Ef enginn skipstjóri er, eða formaður á fleytunni, ber eigandi ábyrgð á greiðslu gjaldanna. Hafnarsjóður hefir haldsrétt yfir fleytunni unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti, sem ekki eru í reglugerð þessari ákveðnir fastir gjalddagar 21 á gjöldunum, skal greiða þau áður en skipið fer burtu úr höfninni. Gjalddaga fyrir 8. apríl ársgjöld ákveður gjalddkeri hafnarsjóðs.

24. gr.

Gjöld fyrir vörur þær, sem um getur í 21. gr., greiðir eigandi eða umboðsmaður hans á Hólmavík, og hefir hafnarsjóður haldsrétt á vörunum unz gjaldið er greitt. Leigu samkvæmt 22. gr. greiðir samningsaðili. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefir ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnar, fellur í gjalddaga þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina — og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga þegar vörurnar eru komnar í skip.

25. gr.

Öll gjöld samkvæmt þessari reglugerð renna í hafnarsjóð. Gjalddkeri hafnarnefndar sér um innheimtu þeirra. Fjáreignir hafnarsjóðs skal geyma og ávaxta á tryggilegan hátt, og eru hafnarnefndarmenn ábyrgir fyrir þeim. Fé sjóðsins má eingöngu verja í þarfir hafnarinnar. Hreppsnefnd veitir fé úr sjóðnum að fengnum tillögum hafnarnefndar. Reikningar hafnarsjóðs endurskoðast með reikningum hreppsins.

Öll gjöld samkvæmt reglugerðinni má taka lögtaki.

X. KAFLI

Ýms ákvæði.

26. gr.

Um skaðabótaskyldur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, geta aðiljar komið sér saman um að þær skulu ákveðnar af 3 óvilhöllum dómkvöddum mönnum. Hvor- um aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mán- uður er liðinn frá því að matsgerð var lokið.

Yfirmatið skal fara fram af 5 mönnum dómkvöddum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, er þess hefir krafizt, ef matsupphæðinni verður eigi breytt meira en sem nemur 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

27. gr.

Enginn, sem hefir bakað sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglu- gerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjóri tekur gilda.

28. gr.

Enginn skipstjóri má vænta þess, að fá afgreiðslu hjá lögreglustjóra nema hann með vottorði frá hafnarstjóra sanni, að hann hafi greitt gjöld þau, er innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta — svo og sektir og skaðabætur, sem honum ber að greiða.

29. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjórinn er ekki á skipi og ekki heldur umboðsmaður hans,

21 samkv. 11. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi má gefa einhverjum öðrum af skips-
8. apríl höfninni skipunina og er það jafn gilt sem skipstjóri hefði fengið hana sjálfur.

30. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 400 krónum, nema þyngri refsing liggí við samkvæmt lögum.

Sektirnar renni í hafnarsjóð Hólmavíkur.

31. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þess er hér með sett samkvæmt lögum nr. 76, 14. nóvember 1917, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atrvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 8. apríl 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vígfús Einarsson.

22

SAMÞYKKT

14. apríl

um einkasíma Bakásabúa og Svínvetninga í Austur-Húnavatnssýslu.

1. gr.

Samþykkt þessi nær til síma til allra bæja á vegasvæði Svínvetningabrautar inn að Syðri-Langamýri í Blöndudal og til rafstöðvarinnar við Sauðanes, enda skal símakerfinu eða skiptingu þess hagað eftir tillögum landssímastjórnarinnar.

Einkasímar þeir og landssímar, sem þegar eru lagðir á þessu svæði, falla inn í einkasímakerfið jafnframt og það er lagt, enda teljist lagningarkostnaður þeirra til stofnkostnaðar kerfisins, nema annað verði að samkomulagi.

2. gr.

Gerð símakerfisins og fyrirkomulag skal vera samkvæmt tillögum landssímastjóra.

3. gr.

Símakerfið skal leggja, þegar unnt er að fá framlög til þess frá landssímanum samkv. lögum nr. 11, 14. júní 1929, um einkasíma í sveitum.

Rétt er að einstakir hlutar kerfisins, hvort sem er til eins bæjar eða húss eða fleiri bæja í félagi, og hvort sem lagt er frá Blönduósi eða einhverri landssímastöð á svæðinu, verði lagðir fyrir en heildarkerfið er lagt, ef $\frac{2}{3}$ atkvæðisbærra manna á því takmarkaða svæði óskar.

Skal lagning slíkra einstakra hluta kerfisins hagað þannig, að þeir falli inn í heildarkerfið, er það verður lagt, enda beri félagsmenn á því svæði, er kerfishlutinn fær, allan kostnað félagsins af lagningu hans þar til heildarkerfið er lagt.

4. gr.

Afgreiðslur á síma sínum, svo og viðhald innanhúss, annast hver húsbóndi á símasvæðinu, sem síma hefir, á sinn kostnað. Hann annast einnig bráðabirgðaviðgerðir á símanum innan takmarka ábúðarjarðar sinnar.

5. gr.

22

Allir þeir menn, sem gjaldskyldir eru samkvæmt 7. gr., skipa félag er nefnist Einkasímafélag Bakásabúa og Svinvetninga. 14. apríl

6. gr.

Félagið skal eiga með sér aðalfund síðla vetrar. Á fundi þeim, er gengið verður frá samþykkt þessari til fullnustu, skal kosin þriggja manna stjórn fyrir félagið. Stjórnin er kosin til þriggja ára og gengur einn maður úr stjórninni á hverju ári, fyrstu tvö árin eftir hlutkesti, og kys aðalfundur menn í stað þess, sem úr gengur.

Á aðalfundi skulu rædd félagsmál, kosinn endurskoðandi, úrskurðaðir reikningar félagsins, er stjórnin semur fyrir næsta ár á undan o. s. frv.

Afrit af ársreikningunum skal jafnan sent póst- og símamálastjórninni að loknum aðalfundi.

7. gr.

Kostnaðurinn við lagningu símans, að því leyti, sem landssíminn leggur hann ekki fram, skal greiða þannig:

- Verkfærir menn, sem búsettir eru á svæðinu, leggi fram vinnu við lagningu símans eftir fyrirmælum einkasímafélagsstjórnarinnar, þó ekki yfir 3 dagsverk hver.
- Rafveita Austur-Húnavatnssýslu greiði $\frac{2}{3}$ af heildarkostnaði við símalínu þá, sem þegar er lögð í stöðvarhúsið.
- Sveitarsjóðir Torfalækjar og Svinavatnshrepps leggja fram $\frac{1}{3}$ þess kostnaðar, er ekki fæst greiddur samkv. áðursögðu og skiptist sá kostnaður milli þeirra, eftir þátttöku íbúa þeirra hvers fyrir sig, samkvæmt d. lið.
- Eftirstöðvar kostnaðarins greiða eigendur þeirra fasteigna á svæðinu, er síma hafa, samkvæmt niðurlögunum eftir fasteignamati.

Rétt eiga fasteignaeigendur til að fá árlega 8% í vöxtu, af framlögðum stofnkostnaði við símann, frá leiguliðum sínum.

8. gr.

Einkasímafélagið stofnar sjóð og skal úr honum greiða allan kostnað við viðhald og endurnýjun einkasímalínanna, sbr. þó 4. gr. Stjórn símafélagsins sér um viðhaldið. Tekjur sjóðsins skulu vera árlegt gjald af hverju talsímataeki á einkasímalínunni, eftir ákvörðun aðalfundar í samráði við landssímastjóra. Stjórn félagsins innheimtir gjöld þessi. Auk þessa gjalds greiðir hver símanotandi hið árlega tengigjald til landssímans.

9. gr.

Sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu svo og sveitarstjórn Torfalækjar og Svinavatnshrepps ábyrgist starfrækslu einkasímans, eftir því sem póst- og símamálastjóri mælir fyrir um, svo og að línunum sé að öllu leyti vel við haldið.

10. gr.

Stjórn einkasímafélagsins ber ábyrgð á skilvisri greiðslu félagsmanna á tengigjöldum þeirra, símagjöldum til stöðvarstjóra landssímans svo og öðrum greiðslum til landssímans fyrir framkvæmdar viðgerðir og viðhald.

Gjöldum til einkasímans fylgir lögtaksréttur.

11. gr.

Brot gegn þessari samþykkt varðar sektum allt að kr. 200.00, er renna í sveitar-sjóð, þar sem brotið er framið.

- 22** Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 11, 14. júní 1929, um einkasíma í sveitum, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Póst- og símamálastjórnin, 14. apríl 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Guðmundur Hlíðdal.

23

REIKNINGUR

fyrir minnisvarðasjóð Hannesar Hafstein árið 1936.

Upprunalegur höfuðstóll:	
Peningar	kr. 311.82
Tekjur:	
Vextir af sparisjóðsinnstæðum 1933—1936	— 54.03
Höfuðstóllinn í árslok 1936:	
Bankainnstæða	— 365.85

Forsætisráðherrann, 31. marz 1937.

Hermann Jónasson.

REIKNINGUR

24

yfir tekjur og gjöld hins Almenna kirkjusjóðs árið 1936.

Tekjur:

1. Eign frá f. á. (sbr. Stj.tíð. 1936, B. bls. 3—8)	kr. 374163.64
2. Innborgað á árinu	— 10181.87
3. Vextir á árinu:	
a. Af lánum	kr. 9253.79
b. — hlaupareikningi	— 1425.80
c. — innlánsskírteinum	— 3703.29
d. — veðdeildarbréfum	— 2066.75
e. — kreppulánasjóðsbréfum	— 28.35
	kr. 16477.98
f. Vangoldnir vextir	— 2512.24
	— 18990.22
4. Endurgreitt af lánum	— 16079.29
5. Til jafnaðar við gjaldalið 2, e.	— 7500.00
6. — — — — 4	— 8933.43
	<u>Kr. 435848.45</u>

Gjöld:

1. Tekið út af inneign	kr. 11414.99
2. Ný lán veitt	— 7500.00
3. Kostnaður	— 475.00
4. Vaxtaafgangur	— 8933.43
5. Til jafnaðar við tekjulið 3, f.	— 2512.24
6. — — — — 4	— 16079.29
7. Eign í árslok:	
a. Í lánum	kr. 208863.30
b. — hlaupareikningi	— 49342.07
c. — innlánsskírteinum	— 85805.58
d. — veðdeildarbréfum	— 43900.00
e. — kreppulánasjóðsbréfum	— 630.00
f. Hjá gjaldkera	— 392.55
	— 388933.50
	<u>Kr. 435848.45</u>

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík 8. janúar 1937.

Jón Helgason.

25

SKÝRSLA

um eign kirkna í hinum Almenna kirkjusjóði Íslands árið 1936.

Kirkjur.	Eign í árs- lok 1935.	Lagt inn.	Tekið út.	Vextir á árinu.	Eign í árs- lok 1936.
	Kr. au.	Kr. au.	Kr. au.	Kr. au.	Kr. au.
N.-Múlaprófastsdæmi.					
1. Skeggjastaðakirkja ..	3013.84	»	»	120.53	3134.37
2. Hofteigskirkja	2851.54	»	»	114.06	2965.60
3. Kirkjubæjarkirkja ...	7969.56	»	20.00	318.78	8268.34
4. Hjaltastaðarkirkja ...	1886.41	»	»	75.45	1961.86
5. Eiðakirkja	770.29	»	»	30.80	801.09
6. Áskirkja í Fellum ...	5258.16	»	»	210.32	5468.48
7. Valþjófsstaðarkirkja .	2267.61	»	»	90.68	2358.29
8. Hofskirkja í V.f.	1669.02	»	»	66.76	1735.78
S.-Múlaprófastsdæmi:					
9. Vallaneskirkja	5.96	»	»	0.23	6.19
10. Þingmúlakirkja	1676.40	»	»	43.05	1719.45
11. Klippstaðarkirkja	245.25	»	»	9.81	255.06
12. Vestdalseyrarkirkja .	25.84	»	»	1.03	26.87
13. Mjóafjarðarkirkja ...	2.45	»	»	»	2.45
14. Neskirkja í Norðf. ..	7.79	»	»	0.31	8.10
15. Stöðvarkirkja	13.39	»	»	0.53	13.92
16. Eydalakirkja	8482.58	»	120.53	339.38	8701.43
17. Hofskirkja í Álfaf. .	441.67	»	»	17.66	459.33
A.-Skaftafellsprófastsdæmi.					
18. Stafafellskirkja	2164.10	»	»	86.48	2250.58
19. Einholtskirkja	1.24	»	»	»	1.24
20. Kálfafellsstaðark.	54.23	»	»	2.16	56.39
21. Hofskirkja í Öræfum	6522.30	120.00	»	260.89	6903.19
V.-Skaftafellsprófastsdæmi.					
22. Prestsbakkakirkja ...	4996.12	»	»	199.84	5195.96
23. Reyniskirkja	477.32	»	»	19.09	496.41
24. Grafarkirkja	2323.93	»	»	92.93	2416.86
25. Kálfafellskirkja	1008.17	»	»	40.32	1048.49
26. Skeiðflataarkirkja	517.22	»	»	20.69	537.91
27. Langholtskirkja	5643.34	»	»	225.73	5869.07
Flyt	60295.73	120.00	140.53	2387.51	62662.71

Kirkjur.	Eign í árs- lok 1935.	Lagt inn.	Tekið út.	Vextir á árinu.	Eign í árs- lok 1936.
	Kr. au.	Kr. au.	Kr. au.	Kr. au.	Kr. au.
Flutt	60295.73	120.00	140.53	2387.52	62662.71
Rangárvallaprófastsdæmi:					
28. Stórolfshvolskirkja ..	91.19	200.00	220.00	2.84	74.03
29. Oddakirkja	52.69	»	»	2.18	54.87
30. Kálfholtskirkja	79.80	»	»	3.18	82.98
31. Krússkirkja	1838.32	»	290.00	61.92	1610.24
32. Ásólfsskálakirkja	16.64	»	»	0.66	17.30
33. Eyvindarhólakirkja ..	3902.79	»	»	156.11	4058.90
34. Breiðabólstaðark.	22.22	»	»	0.88	23.10
35. Skarðskirkja	47.47	»	»	1.89	49.36
36. Landakirkja í Vestm.	681.40	»	»	27.25	708.65
Árnessprófastsdæmi:					
37. Mosfesskirkja í Grn. .	1173.92	44.00	»	47.39	1265.31
38. Þingvallakirkja	903.79	350.00	428.00	32.03	857.82
39. Strandarkirkja	130678.04	7935.19	577.61	5335.24	143370.86
40. Gaulverjabæjark.	139.77	»	»	5.53	145.30
41. Haukadalskirkja	119.98	»	»	4.80	124.78
42. Hraungerðiskirkja ...	1002.81	»	»	40.11	1042.92
43. Stokkseyrarkirkja ...	2378.59	»	»	95.14	2473.73
44. Ólafsvallakirkja	128.41	100.00	»	6.55	234.96
45. Miðdalskirkja	7.20	»	»	0.28	7.48
46. Eyrarbakka kirkja ...	88.21	»	»	3.52	91.73
Kjalarnessprófastsdæmi:					
47. Grindavíkurkirkja ...	1037.00	»	700.00	41.48	378.48
48. Brautarholtskirkja ...	185.58	»	»	7.42	193.00
49. Reynivallakirkja	6092.24	»	»	243.69	6335.93
50. Lágafellskirkja	22.35	»	»	0.89	23.24
51. Njarðvíkurkirkja	43.22	»	»	1.73	44.95
52. Útskálakirkja	6.49	»	»	0.25	6.74
Borgarfj. prófastsdæmi:					
53. Saurbæjarkirkja	1588.34	»	»	63.53	1651.87
54. Hallgrímskirkja	19467.93	50.00	»	779.72	20297.65
55. Reykholt skirkja	2771.66	92.79	»	112.71	2977.16
56. Lundarkirkja	9.02	»	»	0.36	9.38
57. Bæjarkirkja	182.07	100.00	»	8.60	290.67
Mýraprófastsdæmi:					
58. Stafholt skirkja	9463.67	100.00	»	379.84	9943.51
Flyt	244518.54	9091.98	2356.14	9855.23	261109.61

25

Kirkjur.	Eign í árs- lok 1935.	Lagt inn.	Tekið út.	Vextir á árinu.	Eign í árs- lok 1936.
	Kr. au.	Kr. au.	Kr. au.	Kr. au.	Kr. au.
Flutt	244518.54	9091.98	2356.14	9855.23	261109.61
59. Siðumúlakirkja	53.08	»	»	2.12	55.20
60. Hvammskirkja í Nd. .	2298.45	»	»	91.93	2390.38
61. Borgarkirkja	1933.42	»	»	77.33	2010.75
Snæfellsnessprófastsdæmi:					
62. Breiðabólstaðark. ...	1302.38	»	»	52.09	1354.47
63. Miklaholtskirkja	161.99	»	156.25	3.24	8.98
64. Narfeyrarkirkja	622.44	»	»	24.89	647.33
65. Ytri-Rauðamelsk.	1039.26	»	»	41.57	1080.83
66. Kolbeinsstaðakirkja ..	4.84	»	»	»	4.84
Dalaprófastsdæmi:					
67. Stóra-Vatnshornsk. ...	17.93	»	»	0.72	18.65
68. Snóksdalskirkja	3463.34	»	»	138.53	3601.87
69. Hvammskirkja	25.94	»	»	1.04	26.98
Barðastrandarpróf.dæmi:					
70. Selárdalskirkja	55.20	»	»	2.20	57.40
71. Sauðlaugsdalskirkja .	3270.84	67.47	»	132.84	3471.15
72. Flateyjarkirkja	27.05	»	»	1.08	28.13
73. Gufudalskirkja	457.28	43.70	»	18.29	519.27
74. Brjámslækjarkirkja .	14.28	»	»	0.57	14.85
V.-Ísafjarðarprófastsdæmi:					
75. Holtskirkja	9213.05	»	6302.60	104.16	3015.61
76. Mýrakirkja	1478.08	»	»	58.42	1536.50
77. Sæbóliskirkja	2.35	»	»	»	2.35
78. Staðarkirkja í Súg.f. .	2605.31	»	2600.00	77.87	83.18
79. Hraunskirkja	1629.32	100.00	»	65.16	1794.48
80. Núpiskirkja	4662.46	»	»	186.49	4848.95
Strandaprófastsdæmi:					
81. Staðark. í Steingr.f. .	3599.01	»	»	143.96	3742.97
82. Prestsbakkakirkja ...	1963.09	»	»	78.52	2041.61
83. Staðark. í Hrf.	1333.02	»	»	53.32	1386.34
84. Árnesskirkja	4760.89	»	»	190.43	4951.32
85. Óspakseyrarkirkja ...	2358.62	600.00	»	96.25	3054.87
Húnavatnsprófastsdæmi:					
86. Staðarbakkakirkja ...	53.63	»	»	2.14	55.77
Flyt	292925.09	9903.15	11414.99	11500.39	302913.64

Kirkjur.	Eign í árs- lok 1935.	Lagt inn.	Tekið út.	Vextir á árinu.	Eign í árs- lok 1936.
	Kr. au.	Kr. au.	Kr. au.	Kr. au.	Kr. au.
Flutt	292925.09	9903.15	11414.99	11500.39	302913.64
87. Melstaðarkirkja	4051.97	»	»	162.08	4214.05
88. Hofskirkja í Skg.str.	1130.09	150.00	»	50.00	1330.09
89. Bergstaðakirkja	3.50	»	»	»	3.50
90. Höskuldsstaðark. ...	1807.84	»	»	72.30	1880.14
91. Efranúpskirkja	21.65	»	»	0.85	22.50
92. Spákonufellskirkja ..	1.65	»	»	»	1.65
93. Blönduósskirkja	186.02	»	»	7.44	193.46
94. Tjarnarkirkja á Vn. .	29.00	»	»	1.16	30.16
95. Auðkúlukirkja	940.80	»	»	37.63	978.43
Skagafjarðarprófastsdæmi:					
96. Sauðárkróskirkja ..	2607.02	»	»	104.28	2711.30
97. Rípurkirkja	9.21	»	»	0.36	9.57
98. Glaumbæjarkirkja ..	11.92	»	»	0.48	12.40
99. Mælifellskirkja	13.13	»	»	0.52	13.65
100. Barðskirkja	3340.64	»	»	133.62	3474.26
101. Fellskirkja í Slh. ...	326.78	»	»	13.07	339.85
102. Hólakirkja	77.22	»	»	3.08	80.30
103. Goðdalakirkja	890.86	»	»	35.63	926.49
104. Miklabæjarkirkja ...	1385.14	»	»	55.40	1440.54
105. Flugumýrarkirkja ..	22.06	»	»	0.88	22.94
106. Ketukirkja	843.78	»	»	33.75	877.53
107. Viðvíkurkirkja	1111.43	»	»	44.46	1155.89
108. Hvammskirkja í L. .	435.88	»	»	17.43	453.31
109. Knappstaðakirkja ..	285.79	»	»	11.43	297.22
Eyjafjarðarprófastsdæmi:					
110. Grimseyjarkirkja ...	25.01	»	»	1.00	26.01
111. Glæsibæjarkirkja ...	164.94	»	»	6.60	171.54
112. Kaupangskirkja	7.94	»	»	0.32	8.26
113. Saurbæjarkirkja	5752.25	»	»	230.09	5982.34
114. Munkaþverárkirkja .	11373.13	»	»	454.92	11828.05
115. Lögmannshlíðark. ...	141.04	»	»	5.64	146.68
116. Akureyrarkirkja	18092.69	»	»	723.70	18816.39
117. Bægisárkirkja	139.60	»	»	5.58	145.18
118. Vallakirkja	36.47	»	»	1.45	37.92
119. Tjarnarkirkja	3.50	»	»	»	3.50
120. Stærta-Árskógskirkja	0.63	»	»	»	0.63
S.-Þingeyjarprófastsdæmi:					
121. Laufáskirkja	999.01	»	»	39.96	1038.97
Flyt	349194.68	10053.15	11414.99	13755.50	361588.34

25

Kirkjur.	Eign í árs- lok 1935.	Lagt inn.	Tekið út.	Vextir á árinu.	Eign í árs- lok 1936.
	Kr. au.	Kr. au.	Kr. au.	Kr. au.	Kr. au.
Flutt	349194.68	10053.15	11414.99	13755.50	361588.34
122. Hálskirkja	868.08	»	»	34.72	902.80
123. Þóroddsstaðakirkja .	223.44	»	»	8.93	232.37
124. Skútustaðakirkja ...	58.13	»	»	2.32	60.45
125. Brettingsstaðak.	13.00	100.00	»	1.41	114.41
126. Illugastaðakirkja ...	12.24	»	»	0.48	12.72
127. Grenjaðarstaðark. ..	3925.28	»	»	157.01	4082.29
128. Grenivíkurkirkja ...	1529.32	»	»	61.17	1590.49
129. Draflastaðakirkja ...	3.58	»	»	»	3.58
130. Þönglabakkakirkja .	2463.80	28.72	»	98.92	2591.44
131. Nesskirkja í Aðald. .	429.54	»	»	17.18	446.72
N.-Þingeyjarprófastsdæmi:					
132. Skinnastaðakirkja ..	2845.22	»	»	113.80	2959.02
133. Presthólakirkja	84.32	»	»	3.37	87.69
134. Ásmundarstaðak. ...	1.19	»	»	»	1.19
135. Svalbarðskirkja	5009.23	»	»	200.36	5209.59
136. Viðirhólskirkja	1.38	»	»	»	1.38
137. Sauðaneskirkja	111.15	»	»	4.44	115.59
Samtals	366773.58	10181.87	11414.99	14459.61	380000.07

ATHS.

Sé vaxtaafgangsupphæðinni, kr. 8933.43, bætt við ofangreinda upphæð, kr. 380000.07, verður eign sjóðsins í árslok, eins og segir í aðalreikningnum kr. 388933.50.

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík 8. janúar 1937.

Jón Helgason.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1937.

Bráðabirgðalög um viðauka við lög nr. 104, 23. júní 1936, um atvinnu við siglingar á íslenskum skipum, undirskrifuð af konungi 30. maí 1937 (nr. 13).

*Auglýsing um gerðardómssamkomulag milli Íslands annarsvegar, og Samein-
aða Konungsríkisins Stóra-Bretlands og Norður-Írlands, Kanada, Sambandsríkisins
Ástralíu, og Nýja-Sjálands, hinsvegar, undirskrifuð af ráðherra utanríkismála 4.
júní 1937 (nr. 14).*

*Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 18, 1934, um kosningar til Alþingis,
undirskrifuð af konungi 10. júní 1937 (nr. 15).*

*Lög um framlenging á gildi laga um verðtoll og bráðabirgðaverðtoll, undir-
skrifuð af konungi 13. júní 1937 (nr. 16).*

*Lög um heimild handa atvinnumálaráðherra til þess að veita sjóliðsforingja
Pétri Sigurðssyni stýrimannsskirteini á íslenskum skipum, undirskrifuð af kon-
ungi sama dag (nr. 17).*

*Lög um heimild handa atvinnumálaráðherra til að veita Pan American Air-
ways Company leyfi til loftferða á Íslandi o. fl., undirskrifuð af konungi sama
dag (nr. 18).*

*Lög um framlenging á gildi laga nr. 90, 19. júní 1933 um útflutning á kjöti,
undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 19).*

*Lög um breyting á lögum nr. 35, 1. febrúar 1936, um viðauka við lög nr. 78,
19. júní 1933, um Kreppulánasjóð, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 20).*

*Lög um breyting á lögum nr. 44, 23. júní 1932, um skipun læknishéraða, verk-
sið landlæknis og störf héraðslækna, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 21).*

*Lög um breyting á lögum nr. 36 frá 27. júní 1921, um samvinnufélög, undir-
skrifuð af konungi sama dag (nr. 22).*

*Lög um löggilding verzlunarstaðar í Örlygshöfn í Barðastrandarsýslu, undir-
skrifuð af konungi sama dag (nr. 23).*

*Lög um rétt manna til að kalla sig verkfræðinga, húsameistara eða iðnfræðinga,
undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 24).*

*Lög um breyting á I. kafla jarðræktarlaga, nr. 101, 23. júní 1936, undirskrif-
uð af konungi sama dag (nr. 25).*

*Lög um breyting á lögum nr. 37, 19. maí 1930, um skráning skipa, undirskrifuð
af konungi sama dag (nr. 26).*

*Lög um breyting á lögum nr. 50, 31. maí 1927 og lögum nr. 70, 28. desember
1934, um gjald af innlendum tollvörutegundum, undirskrifuð af konungi sama
dag (nr. 27).*

*Lög um breyting á og viðauka við lög nr. 37 1929, um héraðsskóla, undirskrif-
uð af konungi sama dag (nr. 28).*

Lög um útrýmingu sels í Húnaósi, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 29).

Lög um hafnargerð á Þórshöfn, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 30).

*Lög um breyting á lögum nr. 43, 19. júní 1933, um stjórn vitamála og um vita-
byggingar, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 31).*

*Lög um breyting á lögum nr. 103, 3. maí 1935, um breyting á lögum nr. 72, 7.
maí 1928, um hvalveiðar, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 32).*

*Lög um breyting á lögum nr. 21, 15. júní 1926, um veitingasölu, gistihúshald
o. fl., undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 33).*

*Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til síldveiða með botnvörpu á fjörðum
inni, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 34).*

Lög um breyting á lögum nr. 14, 9. janúar 1935, um sildarverksmiðjur ríkisins, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 35).

Lög um klaksjóð, heimild fyrir ríkisstjórnina til að reisa klakstöðvar og til leigunáms í því skyni, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 36).

Lög um breyting á lögum nr. 41, 27. júní 1921, um breyting á 1. gr. tolllaga, nr. 54, 11. júní 1911, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 37).

Lög um loðdýrarækt og loðdýralánadeild, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 38).

Lög um skipting fasteignaveðslána, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 39).

Lög um framlag ríkisins til endurbyggingar á sveitabýlum, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 40).

Lög um viðauka við lög nr. 26, 1. febrúar 1936, um alþýðutryggingar, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 41).

Lög um viðauka við lög nr. 121, 12. desember 1935, um fiskimálanefnd, útflutning á fiski, hagnýtingu markaða o. fl., undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 42).

Lög um virkjun Laxár í Suður-Pingeyjarsýslu, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 43).

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka mjólkurvinnslustöð á leigu, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 44).

Lög um bann gegn dragnótaveiði í landhelgi, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 45).

Lög um samvinnufélög, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 46).

Lög um sölu kirkjujarðarinnar Sanda í Pingeyrarhreppi, undirskrifuð af konungi 5. júlí 1937 (nr. 47).

Lög um reiknings- og skuldaskil sparisjóðsins Gullfoss í Hrunamannahreppi, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 48).

Lög um friðun hreindýra, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 49).

Lög um breyting á 10. gr. tilskipunar um fjárforráð ómyndugra á Íslandi, 18. febr. 1847, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 50).

Lög um bæjanöfn o. fl., undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 51).

Lög um viðauka við lög nr. 85 frá 23. júní 1936 um meðferð einkamála í héraði, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 52).

STYRKTARSJÓÐUR TIL SVÍPJÓÐARFERÐA 26

Ársreikningur 1936.

Höfuðstóll:

Eign frá fyrra ári, samkvæmt birtum reikningi	kr.	6019.20
Aukning á árinu, samkvæmt neðangreindum reikningi	—	63.35
	Kr.	6082.55

Tekjur:

Vextir af sparisjóðsinnstæðu	kr.	238.35
------------------------------------	-----	--------

Gjöld:

Styrkur til Sigurbjörns Einarssonar, stúdents, til náms við háskólann í Uppsölum	kr.	175.00
Lagt við höfuðstól	—	63.35
	Kr.	238.35

Forsætisráðherrann, 31. marz 1937.

Hermann Jónasson.

KANADASJÓÐUR

27

til styrktar íslenskum námsmönnum.

Ársreikningur 1936.

Höfuðstóll:

Eign frá fyrra ári, samkvæmt birtum reikningi	kr.	118190.43
Aukning á árinu, samkvæmt neðangreindum reikningi	—	694.25
	Kr.	118884.68

Eignum sjóðsins er varið þannig:

1. Bankavaxtabréf	kr.	30800.00
2. Jarðræktarbréf	—	15000.00
3. Veðskuldabréf	—	35000.00
4. Kreppulánasjóðsbréf	—	20000.00
5. Innstæða á bankareikningi í Landsbanka Íslands	—	18084.68
	Kr.	118884.68

Tekjur:

1. Vextir af bankavaxtabréfum	kr.	1540.00
2. Vextir af jarðræktarbréfum	—	825.00
3. Vextir af veðskuldabréfum	—	1486.67
4. Vextir af bankainnstæðu	—	2382.58
	Kr.	6234.25

27

Gjöld:

1. Námsstyrkur til Jóns Á. Árnasonar, stúdents, frá Vestmannaeyjum, til þess að stunda nám í fiskiðnfraði við háskóla í Kanada	kr.	2770.00
2. Námsstyrkur til Guðm. Jakobs Sigurðssonar, frá Veðramóti í Skagafirði, til þess að stunda nám í fiskiðnfraði við háskóla í Kanada	—	2770.00
	Kr.	5540.00
Lagt við höfuðstól	kr.	694.25
	Kr.	6234.25

Forsætisráðherrann, 31. marz 1937.

Hermann Jónasson.

28

REIKNINGUR

fyrir berklavarnasjóð Ólafs Halldórssonar, konferensráðs,
stofnaður samkvæmt erfðaskrá árið 1931.

Upprunalegur höfuðstóll:

1. Peningar	kr.	7713.81
2. Seldar bækur	—	715.04
3. Hlutabréf í Eimskipafélagi Íslands	—	200.00
	Kr.	8628.85

Tekjur:

Vextir af sparisjóðsinnstæðum 1931—1936	kr.	287.42
Arður af hlutabréfum í Eimskipafélagi Íslands 1933—1935	—	24.00
	Kr.	311.42

Gjöld:

Byggingarstyrkur til vinnustofu og baðhúss í Reykjahæli í Ölfusi, veittur í samráði við skiptaforstjóra árið 1931	kr.	7500.00
---	-----	---------

Höfuðstóllinn í árslok 1936:

1. Bankainnstæða	kr.	1240.27
2. Hlutabréf í Eimskipafélagi Íslands	—	200.00
	Kr.	1440.27

Forsætisráðherrann, 31. marz 1937.

Hermann Jónasson.

Bréf atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til sýslumannsins í 29
Dalasýslu, um greiðslu á meðlögum með óskilgetnum börnum 31. marz
 (Skarðshreppur í Dalasýslu og Vindhælishreppur).

Oddviti Vindhælishrepps hefir áfrýjað til ráðuneytisins úrskurði yðar, herra sýslumaður, dags. 25. janúar þ. á., sem ákveður að Skarðshreppur skuli vera sýkn af kröfum Vindhælishrepps um endurgreiðslu á meðlögum með tveimur óskilgetnum börnum Guðrúnar Oddsdóttur og Sigurðar O. Sigurðssonar, fyrir tímabilin frá 1. júlí 1935 til 1. janúar 1936 og frá 7. ágúst 1935 til 7. febrúar 1936. Hinsvegar er Skarðshreppur skyldaður til þess að greiða meðlög þessi frá 1. janúar 1936 og 2. febrúar 1936 með þeim upphæðum, sem ákveðnar eru í meðlagsúrskurðunum.

Það er upplýst í máli þessu, að Guðrún Oddsdóttir giftist árið 1930 öðrum manni en nefndum barnsföður sínum. Þau hjón hafa búið saman að Kálfshamri í Vindhælishreppi, og hafa ofangreind börn Guðrúnar verið á þeirra framfæri. Annar styrkur en meðlögin, hefir þeim hjónum ekki verið veittur.

Þann 5. febrúar þ. á. hefir hæstiréttur kveðið upp dóm um rétt móður óskilgetins barns, sem giftz hefir öðrum manni en barnsföður sínum, til þess að krefjast greiðslu meðlaga af heimilissveit sinni. Hér á eftir er tekinn upp kafli úr forsendum þessa hæstaréttardóms:

„Það verður að telja þá meginreglu hafa gilt og gilda enn hér á landi, að maður fái ekki styrk sér eða sínum til framfærslu úr sveitar- eða bæjarsjóði, nema sýnt sé, að hann geti ekki framfært sig eða þá af sjálfs síns ramleik, sbr. 1. gr. laga nr. 44, 1905, 1. gr. og 2. mgr. 19. gr. laga nr. 43, 1927 og 1. gr. nágildandi framfærslulaga nr. 135, 1935. Fyrirmælin um rétt móður óskilgetins barns til meðlagsheimtu af dvalarsveit sinni, sbr. 26. gr. laga nr. 46, 1921 og lög nr. 39, 1935, og um samskonar rétt skilinna hjóna samkvæmt 60., sbr. 55., 57., 75. og 77. gr. laga nr. 39, 1921, verður öll að telja undantekningarákvaði frá áðurnefndri meginreglu. Þau virðast og vera miðuð við það, að eigi sé, auk meðlagsheimtanda og þess, er úrskurðað hefir verið skylt að greiða meðlag, annar maður framfærsluskyldur, sem þá skyldu innir að fullu af hendi. Og virðast ákvæði 2. mgr. 19. gr. laga nr. 43, 1927, 5. gr., 26. og 62. gr. laga nr. 135, 1935 bera þessu vitni. Í þessu máli er atvikum svo varið, að stefnda giftist, svo sem fyrr segir, árið 1933, og stjúpfaðir oftnefndra barna hennar varð þar með skylt að framfæra þau samkvæmt 4. gr. laga nr. 43, 1927, er þá voru í gildi, og stendur sú skylda óbreytt samkvæmt 4. gr. laga nr. 135, 1935, enda er því ómótmælt haldið fram í máli þessu, að stjúpfaðir barnanna hafi veitt þeim framfæri síðan bæjarsjóður Reykjavíkur hætti að greiða meðlögin. Í þessu máli eru því eigi fyrir hendi þau atvik, er undantekningarreglan um greiðsluskyldu dvalarsveitar á meðlögum, er manni hefir verið úrskurðað skylt að greiða, tekur til, og verður því að taka sýknukröfu áfrýjanda til greina.“

Samkvæmt þessum forsendum var borgarstjórinn í Reykjavík, f. h. bæjarsjóðs, sýknaður af kröfum barnsmóðurinnar um greiðslu á meðlögum.

Þar sem eins stendur á í máli því, sem hér um ræðir og í téðum hæstaréttardómi greinir, verður að fella úrskurð yðar úr gildi og sýkna Skarðshrepps af greiðslu hinna umkröfðu meðlaga, þar sem hreppsnefnd Vindhælishrepps hefir umfram skyldu greitt meðlögin úr sveitarsjóði.

Þetta tilkynnist yður hér með til frekari birtingar fyrir hreppsnefnd Skarðshrepps.

30
14. maí

Bréf atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til sýslumannsins í Gullbringu- og Kjósarsýslu, um sveitfesti styrkþega.

Borgarstjórinn í Reykjavík hefir áfrýjað til ráðuneytisins úrskurði yðar, herra sýslumaður, dags. 21. desember f. á., sem ákveður að Reykjavíkurkaupstaður skuli teljast framfærslusveit Sigmundar Þorsteinssonar.

Það er upplýst í máli þessu, að Sigmundur fluttist úr Reykjavík suður til Keflavíkur í maímánuði 1935 og stundaði þar atvinnu þar til hann varð að fara á Vífilsstaðahælið sem sjúklingur þann 13. marz 1936. Þennan tíma bjó Sigmundur í húsinu nr. 25 við Suðurgötu í Keflavík ásamt sambýliskonu sinni, Guðríði Jónsdóttur. Þrátt fyrir ofangreinda dvöl Sigmundar í Keflavík var hann ekki settur þar í manntal, sem tekið var eftir áramót 1936, með því að hann taldi heimilsfang sitt vera í Reykjavík. Hinsvegar hefir Sigmundur verið settur í manntal í Reykjavík og skráður þar til heimilis á Reykjavíkurvegi 17. Um ástæður fyrir því, að hann var settur hér í manntal, upplýsir borgarstjórinn, að þegar manntalsskýrslan fyrir húsið Reykjavíkurveg 17 hafi komið til manntalsskrifstofunnar um mánaðarmótin nóvember—desember 1935, hafi Sigmundur ekki verið skráður í henni. Þann 3. marz 1936 hafi húsráðandi í téðu húsi, Ingvi Loftsson, afhent skrifstofunni flutningstilkynningu um það, að Sigmundur hafi flutt í hús þetta. Skýrsla þessi var tortryggislaust tekin til greina, og Sigmundur settur inn í manntalsskýrsluna og samkvæmt henni var svo lagt á hann útsvar hér í bænnum. Jafnframt upplýsir borgarstjórinn, að kona húsráðandans hafi skýrt svo frá, að Sigmundur hafi ekki dvalið svo mikið sem eina nótt í húsinu, hafi ekki og hafi aldrei haft þar nokkurt húsnæði á leigu, og eigi þar engan hlut geymdan. Framangreindum upplýsingum borgarstjórans í Reykjavík hefir oddviti Keflavíkurhrepps ekki mótmælt.

Samkvæmt þessu verður að telja að heimilisfang Sigmundar í Reykjavík hafi aðeins verið til málamynda og að Keflavíkurkreppur hafi verið heimilissveit hans þegar hann fór á Vífilsstaðahælið þann 13. marz f. á., shr. 12. gr. og 13. gr. framfærslulaga nr. 135, 1935, og verður því að fella úrskurð yðar úr gildi og skylda Keflavíkurhrepp til þess að annast framfærslu mannsins.

Því úrskurðast:

Sigmundur Þorsteinsson skal teljast sveitlægur í Keflavíkurhreppi frá 1. janúar 1936 að telja.

Þetta tilkynnist yður hér með til frekari birtingar fyrir hreppsnefnd Keflavíkurhrepps.

31
27. maí

Bréf atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til sýslumannsins í Ísafjarðarsýslu, um sveitfesti styrkþega.

Oddviti Reykjarfjarðarhrepps hefir áfrýjað til ráðuneytisins úrskurði lögreglustjórans í Reykjavík, dags. 28. september f. á., sem ákveður að sveitfesti styrkþegans Maríu Ásgeirsdóttur skuli vera óbreytt af hinum nýju framfærslulögum nr. 135, 1935, og María því ennþá sveitlæg í Reykjarfjarðarhreppi.

Eins og tekið er fram í hinum áfrýjaða úrskurði, hefir téður styrkþegi dvalið undanfarin ár sem sjúklingur í geðveikrahælinu á Kleppi og var sjúkrahúsvistar-kostnaðurinn greiddur af Reykjarfjarðarhreppi, sem var framfærslusveit styrkþeg-

ans samkvæmt fátækralögum nr. 43/1927. Oddviti Reykjarfjarðarhrepps heldur því fram, að María hafi öðlazi framfærslurétt í Reykjavíkurborg þann 1. janúar 1936 samkvæmt 13. gr. framfærslulaganna, þar sem hún hafi átt lögheimili í Reykjavík þegar hún fór í geðveikrahælið. 31 27. maí

Með því að ráðuneytið telur það gagnstætt meginreglum laga, að ákvæði 13. gr. framfærslulaganna verði látin verka þannig aftur fyrir sig, að því sveitarfélagi þar sem styrkþeginn átti lögheimili, er sjúkrahúsvistin hófst fyrir gildistöku framfærslulaganna, verði skylt að taka við framfærslunni eftir 1. janúar 1936, þá staðfestist úrskurður lögreglustjórans hér með.

Þetta tilkynnist yður, herra sýslumaður, hér með til frekari birtingar fyrir hreppsnefnd Reykjarfjarðarhrepps.

Bréf atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til sýslumannsins í Skaftafellssýslu, um takmörk verzlunarlóðarinnar á Höfn í Hornafirði. 32 28. maí

Með skírskotun til bréfs ráðuneytisins til yðar, herra sýslumaður, dags. 13. þ. m., og bréfs yðar, dags. 20. s. m., um ákvörðun verzlunarlóðarinnar í Höfn í Hornafirði, skal yður tjáð, að samkvæmt lögum nr. 61, 10. nóvember 1905 eru hér með gerðar þær breytingar á takmörkum svæðis þess, sem reisa má á verzlunarhús í Höfn eftir tillögum sýslunefndar og uppdrætti, svo sem hér segir: Að norðan landmegin, takmarkist verzlunarlóðin af línu dreginni frá Svalbarðsveg vestur í framanvert Arfasker. Að öðru leyti séu takmörkin hin sömu og áður hafa verið ákveðin.

Jafnframt því að tilkynna yður þetta til frekari birtingar, skal lagt fyrir yður að sjá um, að eitt eintak af hinum framangreinda uppdrætti, sem fylgir hér með, verði geymt við skjöl hlutaðeigandi hrepps, og að hreppsnefndin láti setja og halda við á hreppssjóðs kostnað glöggum merkjum á takmörkum verzlunarlóðarinnar, þar sem þau eru ekki glögg frá náttúrunnar hendi.

Bréf atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til sýslumannsins í Ísafjarðarsýslu, um takmörkun verzlunarlóðarinnar á Látrum í Aðalvík. 33 8. júní

Með bréfi, dags. 11. f. m., hafið þér, herra sýslumaður, sent hingað tillögu sýslunefndarinnar í Norður-Ísafjarðarsýslu viðvíkjandi takmörkum verzlunarlóðarinnar á Látrum í Aðalvík ásamt uppdrætti af hinni fyrirhuguðu verzlunarlóð.

Út af þessu er hér með, samkvæmt lögum nr. 61, 10. nóvember 1905, takmörk svæðis þess, sem reisa má á verzlunarhús á Látrum í Aðalvík, sett eftir framangreindum tillögum og uppdrætti svo sem hér segir:

1. Að sunnan og vestan stórstraumsflæðarmál frá Naustabala út fyrir svonefnda Bása utan við Látranæs.
2. Að norðan lína meðfram Látrafjalli frá Básun, dregin 150 faðma ofan við stórstraumsflæðarmál að heimatúngarðinum núverandi.
3. Að austan túngarðurinn niður í garðshornið og úr því bein lína í sunnanverðan Naustabala við sjóinn.

- 33 Jafnframt því að tilkynna yður þetta til frekari birtingar, skal lagt fyrir yður
8. júní að sjá um, að eitt eintak af hinum framangreinda uppdrætti verði geymt við skjól hlutaðeigandi hrepps, og að hreppsnefndin láti setja upp og halda við á hreppssjóðs kostnað glöggum merkjum á takmörkum verzlunarlóðarinnar, þar sem takmörkin eru ekki glögg af náttúrunnar hendi.

- 34 **Bréf atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til sýslumannsins í**
11. júní **Ísafjarðarsýslu, um takmörkun verzlunarlóðarinnar í Haukadal í Þingeyrarhreppi.**

Með bréfi, dags. 11. f. m., hafið þér, herra sýslumaður, sent hingað tillögu sýslunefndarinnar í Vestur-Ísafjarðarsýslu, um takmörk verzlunarlóðarinnar í Haukadal í Þingeyrarhreppi, ásamt uppdrætti af hinni fyrirhuguðu verzlunarlóð.

Út af þessu er hér með, samkvæmt lögum nr. 61, 10. nóvember 1905, takmörk svæðis þess, sem reisa má á verzlunarhús í Haukadal í Þingeyrarhreppi sett eftir framangreindum tillögum og uppdrætti svo sem hér segir:

1. 40 — fjörutíu — metrum innan við svo nefnda Sæbólslæk, þar sem hann rennur til fjöru, hugsast bein lína dregin í sundið milli Vésteins og Brautarholts 170 metra löng, talin frá efsta fjöruborði. Lína þessi liggur h. u. m. S.V. og nær 25 metra upp fyrir núverandi hreppsveg (Vatnsbraut á meðf. uppdrætti).
2. Þaðan beygir merkjalínan í 90° horn til N.V., eða í stefnu utan við svonefnda Yztabæ, hún er 95 metra löng og endar 10 m. fyrir innan Sæbólslæk en 15 metrum sunnan við veginn (Veitugarð).
3. Þá liggur merkjalínan samhliða hinni fyrst töldu, 100 metra langa leið í N.A., eða í hið svo nefnda Leifstún, 15 metra út fyrir Sæbólslækinn.
4. Eftir það miðast merkjalínan í beina stefnu 270 metra vegalengd í auðkenndan stað í lækjarfarveg 40 metra frá efsta fjöruborði utan við verbúðartóft Jóhanns útgerðarmanns Jónssonar og þaðan til sjávar.

Jafnframt því að tilkynna yður þetta til frekari birtingar, skal lagt fyrir yður að sjá um, að eitt eintak af hinum framangreinda uppdrætti verði geymt við skjól hlutaðeigandi hrepps, og að hreppsnefndin láti setja upp og halda við á hreppssjóðs kostnað glöggum merkjum á takmörkum verzlunarlóðarinnar, þar sem takmörkin eru ekki glögg frá náttúrunnar hendi.

35

SAMÞYKKT

9. marz

fyrir Fiskræktarfélag Fljótsdalsbéraðs.

1. gr.

Félagið heitir Fiskræktarfélag Fljótsdalsbéraðs. Heimili þess og varnarþing er hið sama og formanns þess.

2. gr.

Verkefni félagsins er að auka fiskimagn (lax og silungs) allra vatna á Fljótsdalsbéraði, sem til þess teljast hæf, með klaki, innflutningi fiskseiða, friðun á fiski, eyðing sels og annars veiðivargs, svo og setja reglur um veiðitæki og veiðiaðferðir, eftir því sem lög leyfa.

3. gr.

35

Félagssvæðið er öll hreppsfélög á Fljótsdalshéraði, með þeim jörðum í hverju þeirra, er gjaldskrá tilgreinir. 9. marz

4. gr.

Stjórn félagsins skipa 3 menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Stjórnarmenn skulu kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn, og skipta þeir með sér verkum. Stjórnarnefndarmenn ganga úr stjórninni eftir hlutkesti fyrstu árin þannig:

Einn eftir eitt ár, tveir eftir tvö. Stjórnin skal kosin skriflega, svo og tveir stjórnarnefndarmenn til vara og tveir endurskoðendur, er ganga úr eftir sömu reglum. Enginn félagsmaður getur skorazt undan stjórnarkosningu, nema forföll banni, er aðalfundur tekur gild, eða hann hafi verið 6 ár samfleytt í stjórn. Á stjórnarfundi ræður afl atkvæða.

5. gr.

Stjórnin hefir á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Formaður er fulltrúi félagsins út á við, og hefir yfirumsjón með öllum störfum þess og fjárreiðum, boðar til stjórnarfunda og stýrir þeim. Verði félagsveiði, hefir stjórnin með höndum framkvæmd og umsjón hennar.

6. gr.

Aðalfund skal halda í aprilmánuði ár hvert, og skal hann boðaður félagsmönnum skriflega með minnst viku fyrirvara. Á aðalfundi eiga sæti 1 kjörinn fulltrúi fyrir hvert hreppsfélag á félagssvæðinu.

Fundi skal telja lögmæta ef helmingur fulltrúa er mættur.

Á aðalfundi leggur stjórnin fram endurskoðaða reikninga félagsins fyrir s. l. ár til samþykktar, og skýrir frá störfum félagsins á því ári. Þá tekur og aðalfundur ákvarðanir um starfsemi félagsins á yfirstandandi ári.

7. gr.

Stjórn félagsins boðar til aukafunda þegar henni þykir ástæða til, eða helmingur félagsdeilda æskir þess skriflega til félagsstjórnarinnar, ásamt tilgreindu fundarefni.

8. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið.

9. gr.

Semja skal gjaldskrá, er sýnir hundraðshluta þann af stofnkostnaði og árs-kostnaði, er hver félagsmaður á að greiða samkvæmt lögum nr. 61, 23. júní 1932. Gjaldskrá skal lögmætur félagsfundur samþykkja; um hana ræður afl atkvæða. Á samþykkt og gjaldskrá skal leita staðfestingar stjórnarráðsins.

10. gr.

Gjalddagi á tillagi félagsmanna skal vera 15. júlí ár hvert.

11. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar allt að 1000 kr. sektum, samkvæmt lögum nr. 61, 23. júní 1932, er renna í sýslusjóð. Mál út af brotum á samþykkt þessari skulu sæta sömu meðferð og almenn lögreglumál.

12. gr.

Samþykkt félagsins verður aðeins breytt á aðalfundi, þó því aðeins að $\frac{2}{3}$ fundarmanna samþykki.

Jarðir	Eining
	Flutt 580
Sleðbrjótur	140
Grófarsel	40
Surtsstaðir	90
Hallgeirsstaðir	120
Hrafnabjörg	150
Fossvellir	140
Alls	1260

V. Fellahreppur:

Egilssel	30
Staffell	50
Hafrafell	110
Urriðavatn	150
Skógargerði	90
Ekkjufell	180
Ekkjufellssel	90
Kross	40
Setberg	70
Meðalnes	100
Hreiðarsstaðir	80
Refsmýri	40
Ormsstaðir	170
Ás	160
Hof	100
Skeggjastaðir I	90
— II	50
— III	50
Hrafnsgærði	100
Miðhússel	30
Alls	1780

VI. Fljótsdalshreppur:

Hrafnkelsstaðir	150
Víðivellir	140
Klúka	90
Víðivellir fr.	70
Víðivallagerði	90
Sturluflöt	120
Þorgerðarstaðir	150
Arnaldsstaðir	90
Langhús	80
Valþjófsstaður	130
Skriðuklaustur	150
Hamborg	80
Bessastaðir	110
Bessastaðagerði	70
Melar	100
Brekka	130
Flyt	1750

Jarðir	Eining	36
	Flutt 1750	9. marz
Brekkugerði	70	
Hús	50	
Geitagerði	80	
Arnheiðarstaðir	130	
Alls	2080	

VII. Vallahreppur:

Egilsstaðir	260
— Kollsst.	130
Kollsstaðagerði	50
Höfði	150
Útnyrðingsstaðir	40
Keldhólar	30
Ketilsstaðir	230
Beinárgerði	50
Eyjólfssstaðir	100
Úlfssstaðir	40
Gíslastaðagerði	30
Gíslastaðir	40
Arnkelsgerði	50
Grófargerði	50
Tunghagi	100
Sauðhagi	110
Hvammur	110
Víkingsstaðir	20
Vallanes	380
Strönd	60
Gunnlaugsstaðir	50
Mjóanes	110
Freyshólar	30
Hafursá	90
Hallormsstaður	250
Skjögrastaðir	40
Vallahreppur	130
Alls	2730

VIII. Skriðdalshreppur:

Stóra-Sandfelli I	30
—	50
Litla-Sandfell	40
Eyrarteigur	30
Hryggstekkur	20
Arnhólsstaðir	60
Hallbjarnarstaðir	30
Víðilækur	30
Haugar	50
Vatnsskógar	30
Borg	70
Flyt	440

36 Jarðir		Eining	Endurtekið:		Eining
9. marz	Flutt	440	Jarðir		
Múlastekkur	20		I. Eiðahreppur	1310	
Þingmúli	50		II. Hjaltastaðahreppur	570	
Hátún	30		III. Tunguhreppur	2000	
Geitdalur	70		IV. Hlíðarhreppur	1260	
Þorvaldsstaðir	60		V. Fellahreppur	1780	
Flaga	50		VI. Fljótsdalshreppur	2080	
Mýrar	60		VII. Vallahreppur	2730	
Geirólfsstaðir	50		VIII. Skriðdalshreppur	910	
Voð	50		Einingar alls 12640		
Stefánsstaðir	30				
Alls		910			

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 61, 23. júní 1932, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 9. marz 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Páll Pálmason.

37

18. marz

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Þórshafnar-kauptún.

I. Takmörk hafnarinnar.

Takmörk Þórshafnar eru að norðan bein lína úr Bakkahorni í Laxártanga, en að sunnan bein lína úr Borgartanga hjá Ytri-Brekkum, vestanvert í Hafralónsárós.

II. Hafnargjald.

- Öll skip, sem mæld eru 5 smálestir og þar yfir, skulu greiða í hafnargjald 10 aura af hverri nettó-smálest í hvert skipti er þau leggjast á Þórshafnarhöfn, eða hafa samband við land á Þórshöfn eftir að þau koma frá útlöndum, eða ef ræðir um innlend skip, þá í fyrsta sinn er þau leita hafna á Þórshöfn á árinu. Liggi skipið lengur en 14 daga í einu á höfninni, tvöfaldast gjaldið.
- Hafni skipið sig oftár en einu sinni á árinu á Þórshafnarhöfn og hafi á þeim tíma ekki komið til annara landa, greiðist hafnargjaldið ekki að fullu nema í fyrsta skipti, en síðar að helmingi.
- Skip, sem ganga milli hafna á Íslandi, svo og milli Íslands og útlanda eftir ákveðnum ferðaáætlunum, skulu, þá er þau í fyrsta skipti á árinu koma á Þórshafnarhöfn, greiða hafnargjald, en síðar ekki þótt þau hafni sig oftár á sama ári.
- Skip, sem heimilisföst eru í þorpinu, eða stunda útgerð þaðan um lengri tíma en þrjá mánuði ársins, skulu greiða 5 krónur fyrir hvern opinn vélbát, 10 krónur fyrir vélbát þiljaðan og 10 krónur fyrir uppskipunarbát á ári.

III. Aukagjald.

Öll skip, sem hafnargjald eiga að greiða og hafna sig á tímabilinu 1. ágúst til 14. maí, skulu greiða fyrir vitaljós hafnarinnar 1 krónu í hvert skipti er þau leita hafnar á þessu tímabili. Séu skipin meira en 300 smálestir greiða þau 2 kr.

Skip, sem heimilisfang eiga á Þórshöfn, eru undanþegin þessu gjaldi.

37

Ljós gjald skal þó ekki greiða fyrr en hafnarljósum hefir verið komið upp. 18. marz

IV. Undanþága frá hafnargjaldi.

Eftirgreind skip eru undanþegin hafnargjaldi:

1. Öll herskip, varðskip, skemmtiskip og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna.
2. Skip, sem leita hafnar vegna sjóskeimmda, enda þótt farmur þeirra sé á land borinn, ef þau flytja burt aftur farminn og ekkert annað.
3. Fiskiskip, er stunda veiðar frá Þórshöfn, er þau leita til hafnar vegna illveðurs.

V. Varnir gegn grynnkun hafnarinnar.

Óheimilt er að varpa nokkru í höfnina við land né annarsstaðar, er valdið geti grynnkun hennar, svo sem seglfestu, kolaösku frá skipum, fiskúrgangi o. fl. Ekki má leggja legufæri fyrir skip eða báta í höfnina nema með leyfi hafnarnefndar og í samráði við hana.

VI. Vörugjald.

Af vörum, sem fluttar eru í land á Þórshöfn eða skipað þaðan út, ennfremur vörum, sem fluttar eru á milli skipa á höfninni, skal greiða gjald, sem hér segir:

1. Af aðfluttu salti, kolum og sementi 1 króna, af hverri smálest.
2. Af aðfluttu timbri 2 aura, af teningsfeti.
3. Af öllum aðfluttum vörum kr. 1,50 af smálest.
4. Af öllum útfluttum vörum og vörum, sem fluttar eru milli skipa, 1 króna af smálest. — Minnsta gjald af öllum vörum er 10 aurar.

Af umhlöðnum vörum greiðist gjaldið aðeins einu sinni. Póst- og farþegaflutningur er undanþeginn þessu gjaldi.

Vörugjaldið skal reikna eftir þýngd vörunnar með umbúðum samkvæmt gjaldskrá.

Verði hafnarbryggja byggð á Þórshöfn skal gjaldskrá þessi endurskoðuð og samin skrá yfir bryggjugjöld.

VII. Hafnarsjóður og hafnarnefnd.

1. Gjöld þau, sem að framan greinir, renna í hafnarsjóð á Þórshöfn og skal honum varið til að standast kostnað af mannvirkjum, er við höfnina verða gerð, svo og til ljóskera og leiðbeininga við innsiglingu á höfnina.
2. Hafnarnefnd á Þórshöfn skipa 3 menn; kys hreppsnefnd Sauðaneshrepps tvo þeirra, en sýslunefnd Norður-Þingeyjarsýslu einn. Nefndarmenn skulu kosnir til þriggja ára og ganga úr nefndinni sitt árið hver, í fyrstu tvö skipti eftir hlutkesti. Skulu ávallt tveir nefndarmenn vera búsettir á Þórshöfn.
3. Hafnarnefnd skal sjá um að reglugerð þessari sé hlýtt og skal hún stjórna hafnarsjóðnum undir eftirliti hreppsnefndar, sem veitir fé úr sjóðnum eftir tillögum hafnarnefndar og ber ábyrgð á innstæðu hans eins og öðrum eignum hreppsins, enda skulu reikningar hafnarsjóðs endurskoðast og úrskurðast ásamt sveitar-sjóðsreikningum Sauðaneshrepps og fylgja þeim.

VIII. Almenn ákvæði.

1. Engin mannvirki má reisa við höfnina, nema eftir tillögum hafnarnefndar og með samþykki hreppsnefndar.
2. Skipstjórar eða afgreiðslumenn skipa skulu greiða skipagjöldin samkvæmt reglugerð þessari strax og skipin hafa hafnað sig, en vörugjöldin um leið og vörur eru fluttar í land eða um borð í skip.

37
18. marz

Hafnarsjóður hefir haldsrétt í vörum þeim, sem greiða skal gjald af, unz gjaldið er greitt.

IX. Sektarákvæði.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 400 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt alm. lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 76, 14. nóvember 1917, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 18. marz 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

38
14. apríl

SAMÞYKKT

um einkasíma Bakásabúa og Svínvetninga í Austur-Húnavatnssýslu.

1. gr.

Samþykkt þessi nær til síma til allra bæja á vegasvæði Svínvetningabrautar inn að Syðri-Langamýri í Blöndudal og til rafstöðvarinnar við Sauðanes, enda skal símakerfinu eða skiptingu þess, hagað eftir tillögum landssímastjórnarinnar.

Einkasímar þeir og landssímar, sem þegar eru lagðir á þessu svæði, falla inn í einkasímakerfið jafnframt og það er lagt, enda teljist lagningarkostnaður þeirra til stofnkostnaðar kerfisins, nema annað verði að samkomulagi.

2. gr.

Gerð símakerfisins og fyrirkomulag skal vera samkvæmt tillögum landssímastjóra.

3. gr.

Símakerfið skal leggja, þegar unnt er að fá framlög til þess frá landssímanum, samkv. lögum nr. 11, 14. júní 1929 um einkasíma í sveitum.

Rétt er að einstakir hlutar kerfisins, hvort sem er til eins bæjar eða húss eða fleiri bæja í félagi, og hvort sem lagt er frá Blönduósi eða einhverri landssíma-stöð á svæðinu, verði lagðir fyrr en heildarkerfið er lagt, ef $\frac{2}{3}$ atkvæðisbærra manna á því takmarkaða svæði óskar.

Skal lagning slíkra einstakra hluta kerfisins hagað þannig, að þeir falli inn í heildarkerfið, er það verður lagt, enda beri félagsmenn á því svæði, er kerfishlutinn fær, allan kostnað félagsins af lagningu hans, þar til heildarkerfið er lagt.

4. gr.

Afgreiðslur á síma sínum, svo og viðhald innanhúss, annast hver húsbóndi á vímasvæðinu, sem síma hefir á sinn kostnað. Hann annast einnig bráðabirgðaviðgerðir á símanum innan takmarka ábúðarjarðar sinnar.

5. gr.

Allir þeir menn, sem gjaldskyldir eru samkvæmt 7. gr., skipa félag er nefnist Einkasímafélag Bakásabúa og Svínvetninga.

6. gr.

Félagið skal eiga með sér aðalfund síðla vetrar. Á fundi þeim, er gengið verður frá samþykkt þessari til fullnustu, skal kosin þriggja manna stjórn fyrir félagið. Stjórnin er kosin til þriggja ára og gengur einn maður úr stjórninni á hverju ári, fyrstu tvö árin eftir hlutkesti, og kýs aðalfundur menn í stað þess, sem úr gengur.

Á aðalfund skulu rædd félagsmál, kosinn endurskoðandi, úrskurðaðir reikningar félagsins, er stjórnin semur fyrir næsta ár á undan o. s. frv.

Afrit ef ársreikningunum skal jafnan sent póst- og símamálastjórninni að loknum aðalfundi.

7. gr.

Kostnaðinn við lagningu símans, að því leyti, sem landssíminn leggur hann ekki fram, skal greiða þannig:

- a. Verkfærir menn, sem búsettir eru á svæðinu, leggi fram vinnu við lagningu símans eftir fyrirmælum einkasímafélagsstjórnarinnar, þó ekki yfir 3 dagsverk hver.
- b. Rafveita Austur-Húnavatnssýslu greiði $\frac{2}{3}$ af heildarkostnaði við símalínu þá, sem þegar er lögð í stöðvarhúsið.
- c. Sveitarsjóðir Torfalækjar- og Svínavatnshrepps leggja fram $\frac{1}{5}$ þess kostnaðar, er ekki fæst greiddur samkv. áðursögðu og skiptist sá kostnaður milli þeirra, eftir þátttöku íbúa þeirra hvers fyrir sig, samkvæmt d. lið.
- d. Eftirstöðvar kostnaðarins greiða eigendur þeirra fasteigna á svæðinu, er síma hafa, samkvæmt niðurjöfnun eftir fasteignamati.

Rétt eiga fasteignaeigendur til að fá árlega 8% í vöxtu, af framlögðum stofn- kostnaði við símann, frá leiguliðum sínum.

8. gr.

Einkasímafélagið stofnar sjóð og skal úr honum greiða allan kostnað við viðhald og endurnýjun einkasímalínanna, sbr. þó 4. gr. Stjórn símafélagsins sér um viðhaldið. Tekjur sjóðsins skulu vera árlegt gjald af hverju talsmatæki á einkasímalínunni, eftir ákvörðun aðalfundar í samráði við landssímastjóra. Stjórn félagsins innheimtir gjöld þessi. Auk þessa gjalds greiðir hver símanotandi hið árlega tengigjald til landssímans.

9. gr.

Sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu, svo og sveitarstjórn Torfalækjar- og Svínavatnshrepps, ábyrgist starfrækslu einkasímans, eftir því sem póst- og símamálastjóri mælir fyrir um, svo og að línunum sé að öllu leyti vel við haldið.

10. gr.

Stjórn einkasímafélagsins ber ábyrgð á skilvísri greiðslu félagsmanna á tengigjöldum þeirra, símagjöldum til stöðvarstjóra landssímans, svo og öðrum greiðslum til landssímans fyrir framkvæmdar viðgerðir og viðhald. Gjöldum til einkasímans fylgir lögtaksréttur.

11. gr.

Brot gegn þessari samþykkt varðar sektum allt að kr. 200,00, er renna í sveitarsjóð, þar sem brotið er framið.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 11, 14. júní 1929 um einkasíma í sveitum, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Póst- og símamálastjórnin, 14. apríl 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Guðmundur J. Hliðdal.

REGLUGERÐ

um innheimtu á kirkjugarðsgjaldi.

1. gr.

Hver sóknarnefnd þjóðkirkjusafnaðar skal fyrir hver áramót gera fjárhagsáætlun fyrir kirkjugarð sóknarinnar næsta ár á eftir.

2. gr.

Ef tekjur kirkjugarðsins hrökkva eigi fyrir hinum áætluðu útgjöldum hans, skal sóknarnefnd jafna því, sem á vantar, niður á útsvarsgjaldendur í sókninni eftir þeim reglum, sem hér fara á eftir, og heitir það gjald kirkjugarðsgjald.

3. gr.

Kirkjugarðsgjald skal vera hundraðsgjald af útsvari gjaldenda það ár, sem gjaldið er lagt á fyrir. Hundraðsgjaldið skal vera jafnhátt fyrir alla þá, sem gjaldskyldir eru, og má það eigi fara fram yfir 2% af upphæð útsvarsins, nema safnaðarfundur hafi samþykkt það.

4. gr.

Nú er sókn meira en eitt sveitar- eða bæjarfélag, og skal þá fyrst skipta gjaldinu niður á hvert sveitar- eða bæjarfélag um sig eftir íbúatölu hvers þeirra innan takmarka sóknarinnar. Þeim hluta gjaldsins, sem þannig kemur í hluta hvers sveitar- eða bæjarfélags, skal jafna niður á útsvarsgjaldendur þess.

5. gr.

Kirkjugarðsgjald skulu allir útsvarsgjaldendur greiða, án tillits til þess, hvort þeir eru meðlimir þjóðkirkjunnar eða eigi, að þessum gjaldendum undanskildum:

- Þeim, sem yngri eru en 15 ára.
- Félögum og öðrum ópersónulegum útsvarsgjaldendum.
- Útsvarsgjaldendum, sem ekki eiga lögheimili innan sóknarinnar.
- Þeim, sem eru í viðurkenndum söfnuði utan þjóðkirkjunnar, ef söfnuður þeirra, með leyfi ráðuneytisins, hefir tekið upp sérstakan grafreit, enda haldi söfnuðurinn grafreit sínum sómasamlega við og fylgi reglum þeim, sem settar eru um grafreiti.

6. gr.

Nú hefir heimagrafreitur verið tekinn upp lögum samkvæmt og leysir það eigi þann mann, er grafreitinn tók upp, undan skyldu til að greiða kirkjugarðsgjald til kirkjugarðs sóknarinnar.

7. gr.

Nú er útsvar gjaldanda svo lágt, að hundraðsgjald af því myndi nema lægri upphæð en einni krónu, og skal þá engu kirkjugarðsgjaldi jafnað á þann gjaldanda.

8. gr.

Gjaldldagi kirkjugarðsgjalds í kaupstöðum skal vera 15. júlí, en í hreppum 1. september, ár hvert.

9. gr.

Sóknarnefnd innheimtir kirkjugarðsgjöld og ber henni 6% af innheimtum gjöldum í innheimtulaun. Ef sóknarnefnd óskar þess skal innheimtumönnum ríkissjóðs

í kaupstöðum og oddvitum eða innheimtumönnum sveitarsjóðs skylt að annast innheimtu kirkjugarðsgjalda gegn sömu innheimtulaunum.

39

26. apríl

10. gr.

Nú er kirkjugarðsgjald eigi greitt á gjalddaga og má þá innheimta það með lögtaki.

11. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi þegar í stað.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 64, 23. júní 1932, 30. gr. og 38. gr., og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 26. apríl 1937.

Hermann Jónasson.

Friðgeir Bjarnarson.

REGLUR

40

28. apríl

um sölu og afhendingu deyfilyfja til geldingar húsdýra.

1. gr.

Lyfsalar og lækna, sem hafa rétt til lyfjasölu, mega afhenda geldingamönnum, sem skipaðir eru samkvæmt lögum nr. 123, 27. desember 1935, um geldingu húsdýra, nauðsynleg deyfingarlyf til þessara aðgerða (svo sem klóralhydrat, klóróform, eter og venjuleg staðdeyfingarlyf, önnur en kókaín), í hæfilegum skömmtum, gegn venjulegum eiturbeiðnum og einnig að öðru leyti samkvæmt ákvæðum í auglýsingu landlæknis til lyfsala og lækna 19. nóvember 1913 um sölu á eiturefnum til annara afnota en lækninga (sbr. Lögbirtingablaðið 1913, nr. 52).

Dýralæknar landsins gefa mönnum kost á að læra geldingu og meðferð deyfingarlyfja.

2. gr.

Geldingamenn, sem hafa í vörzlum sínum deyfingalyf þau, er um getur í 1. gr., skulu geyma þau í lokaðri hirzlu, er enginn hafi aðgang að nema þeir sjálfir, og hin eldfimu efni fjarri eldi, þannig, að sem tryggilegast sé girt fyrir, að hætta hljótist af þeim. Þeir mega og ekki í neinu skyni láta lyf þessi af hendi til annara.

3. gr.

Brot gegn reglum þessum varða sektum, 50—100 kr., nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt 4. gr. laga nr. 123, 27. desember 1935, öðlast þegar gildi og birtast til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 28. apríl 1937.

Hermann Jónasson.

Vigfús Einarsson.

BRÁÐABIRGÐAREGLUGERÐ

um greiðslu útsvara af kaupi útsvarsgreiðenda.

1. gr.

Pegar lögtak fyrir útsvari til bæjarfélags eða sveitarfélags samkvæmt lögum um útsvör hefir verið reynt árangurslaust, að nokkru eða öllu leyti, er heimilt að láta greiða hið vangoldna útsvar ásamt dráttarvöxtum af launum útsvarsgreiðenda, sem hann tekur af almanna fé, eða af kaupi því, er hann á rétt á hjá öðrum, samkvæmt þeim reglum, sem settar eru í reglugerð þessari.

2. gr.

Fógeti boðar útsvarsgreiðenda, og ef þess gerist þörf kaupgreiðanda hans, fyrir sig. Skal þeim skytt að mæta fyrir fógetarétti og gefa þar skýrslu um atvinnu útsvarsgreiðenda, launakjör hans, upphæð kaups, greiðslumáta þess og gjalddaga, og um önnur þau atriði, er nauðsynlegt er að upplýst séu, er kveða skal á um greiðslu útsvars af kaupi útsvarsgreiðenda. Nú mætir kaupgreiðandi eigi fyrir fógetarétti löglega tilkvaddur, eða gefur eigi þá skýrslu, sem hann er krafinn um, og skal hann þá sæta þingviti eftir þeim reglum, er gilda um vitni. Mæti útsvarsgreiðandi eigi eða gefi hann eigi fullnægjandi skýrslu, skal farið eftir því, sem fyrir er mælt í 37. gr. aðfararlaganna.

3. gr.

Að fengnum upplýsingum þeim, sem ræðir um í 2. gr., kveður fógeti á um það með úrskurði, hvort hið vangoldna útsvar skuli greitt af kaupi eða launum útsvarsgreiðenda. Skal upphæð sú, sem greiða á, tiltekin í úrskurðinum svo og hvenær hún skuli greidd og hverjum, og má, ef þörf gerist, skipta henni niður í fleiri kaupgreiðslutímabil og skal þá tiltekin sú upphæð, er tekin skuli af kaupi eða launum útsvarsgreiðenda fyrir hvert greiðslutímabil.

Úrskurð þenna skal fógeti tilkynna kaupgreiðanda og útsvarsgreiðanda bréflega, séu þeir eigi staddir í réttinum, þegar úrskurðurinn er kveðinn upp.

4. gr.

Úrskurði samkvæmt 3. gr. geta útsvarsgreiðandi og kaupgreiðandi, annar eða báðir, áfrýjað til hæstaréttar. Úrskurði má gerðarbeiðandi og áfrýja til staðfestingar, eða breytingar.

Um áfrýjunina fer eftir venjulegum reglum um áfrýjun fógetaréttarúrskurða.

5. gr.

Pegar úrskurða skal samkvæmt 3. gr., skal taka hæfilegt tillit til heimilishags útsvarsgreiðenda og ómegðar hans, og þess gætt, að eigi sé gengið svo nærri honum um skattheimtuna að hætta sé á, að hann eigi geti séð sér og sínum farborða. Hvorki útsvarsgreiðandi né kaupgreiðandi mega slíta vinnusamningi sínum fyrir það eitt, að úrskurðað hefir verið, að útsvar skuli greitt af væntanlegu kaupi útsvarsgreiðenda.

6. gr.

Nú hefir úrskurður gengið samkvæmt því, sem sagt er hér að framan, og er kaupgreiðanda þá skytt að halda eftir á hverjum kaupgreiðsludegi þeirri upphæð af kaupi eða launum útsvarsgreiðenda fyrir það kaupgreiðslutímabil, sem úrskurðað var að þá skyldi haldið eftir. Upphæð þessa skal kaupgreiðandi, innan tveggja virkra daga

frá kaupgreiðsludegi, greiða beint til fógeta eða innheimtumanns útsvara, og er sú greiðsla bindandi fyrir útsvarsgreiðanda. 41

Nú hefir úrskurði verið áfrýjað samkvæmt 4. gr., og frestar þá sú áfrýjun eigi skyldu kaupgreiðanda til að halda eftir kaupum eða launum samkvæmt ákvæðum úrskurðarins, eða að greiða það fé til fógeta eða innheimtumanns útsvara. 16. febr.

7. gr.

Krafa um útsvar eftir úrskurði samkv. 3. grein gengur fyrir öðrum kröfum um hluta af ógreiddum kaupum gerðarþola, sem njóta myndu minni lagaverndar við skipti á búi hans.

8. gr.

Nú hefir kaupgreiðandi greitt út kaup eða laun útsvarsgreiðanda án þess að halda eftir upphæð, er úrskurður kvað á, að eftir skyldi haldið, eða hann greiðir eigi fógeta eða innheimtumanni, svo sem segir í 6. gr., fé er hann hélt eftir samkvæmt úrskurði, og má þá gera lögtak í eignum kaupgreiðanda fyrir því fé.

9. gr.

Því aðeins skal reglum þeim, sem hér eru settar beitt, að útsvarsgreiðandi sé fastur starfsmaður kaupgreiðanda þegar úrskurður samkv. 3. gr. er kveðinn upp, hvernig sem ráðningu eða kaupgreiðslu er hagað.

10. gr.

Fyrir fógetað þá, er fram fer samkvæmt 2. og 3. gr., skal greiða réttargjöld og vottagjöld, sem fyrir aðfarargerðir. Gjöld þessi og annan kostnað við gerðina greiði útsvarsgreiðandi og má kveða á í úrskurðinum, að þau skuli greidd af kaupum hans eða launum ásamt útsvarinu og dráttarvöxtum.

11. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi þegar í stað.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 106, 23. júní 1936, 29. gr., 3. mgr. og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 16. febrúar 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

REGLUGERÐ

um áhættuflokkun og ákvörðun iðgjalda fyrir slysatryggingar.

42

1. marz

Áhættuflokkun.

Frá 1. marz 1937 ákveðst áhættuflokkun og iðgjöld fyrir slysatryggingar samkvæmt II. kafla laga nr. 26, 1. febr. 1936 þannig:

	Aurar á viku
1. áhættuflokkur	15
2. —	25
3. —	40

		Aurar á viku
42	4. áhættuflokkur	60
1. marz	5. —	75
	6. —	100
	7. —	120
	8. —	150
	9. —	200
	10. —	300
	11. —	600
	12. —	2500

Vikan leggst til grundvallar, og er eining fyrir iðgjaldagreiðslunni, enda þótt kaupið sé miðað við ár, mánuð, dag eða klukkustund. Ef kaupið er tímakaup eða dagkaup reiknast 48 klukkustundir eða 6 dagar, sem ein vika (til 1. apríl 1936 taldist vikan 60 klukkustundir). Árið reiknast 52 vikur. Telja skal saman tíma allra þeirra, sem tryggðir eru í einu, en brot úr viku, sem þá verður afgangs, telst sem heil vika.

Stafrófsskrá um iðgjaldaflokkun.

A. Skyldutrygging.	Áhættu- flokkur	Vikugjald fyrir mann
Acetylangasgerð	4.	60 aurar
Afbeiting, sjá lóðabeiting.		
Aflvélastjórn við jarðvinnu	4.	60 —
Áburðarverksmiðjuvinna	6.	100 —
Bátasmiðar, bátaviðgerðir	4.	60 —
Beinaþurrkun, sjá fiskúrgangsvinna.		
Beiting, sjá lóðabeiting.		
Belgjagerð	3.	40 —
Beykisstörf	3.	40 —
Bifhjólástjórn	6.	100 —
Bifreiðastjórn	4.	60 —
Bifreiðaviðgerðir	4.	60 —
Bjargfuglaveiðar, sjá bjargsig.		
Bjargsig	12.	2500 —
Blikksmiðar:		
a. án aflvéla	3	40 —
b. í vélsmiðjum	5.	75 —
Bókbandsvinna	1.	15 —
Brauðgerð	2.	25 —
Bréflberastörf	2.	25 —
Brjóstsykurgerð	3.	40 —
Brúargerð	6.	100 —
Bryggjagerð	6.	100 —
Burstagerð	1.	15 —
Bæjarpóststörf	2.	25 —
Bæjarvinna ýmiskonar (ótilgreind annarsstaðar)	4.	60 —
Dúklagning	2.	25 —
Efnagerð	2.	25 —
Farsgerð, sjá pylsugerð.		
Fatalitun, hreinsun og pressun	2.	25 —
Fiskaðgerð	4.	60 —

A. Skyldutrygging (frh.).

	Áhættu- flokkar	Vikugjald fyrir mann	
Fiskflökun	4.	60	aurar
Fiskherzla	2.	25	—
Fiskmat	2.	25	—
Fiskmjölsverksmiðjuvinna	5.	75	—
Fisksöltun	3.	40	—
Fiskúrgangsvinna	3.	40	—
Fiskþurrkun á reitum	2.	25	—
Fiskþurrkun í þurrkhúsum	3.	40	—
Fiskþvottur	2.	25	—
Frystihúsvinna	4.	60	—
Færaspuni	2.	25	—
Gasgerð (kolagas)	3.	40	—
Gasinnlagning (í húsum)	2.	25	—
Glergerð	4.	60	—
Glerslipun	2.	25	—
Gljávaxgerð	3.	40	—
Gosdrykkjagerð	3.	40	—
Grjótmulning	6.	100	—
Grjótsprenging	6.	100	—
Grjótnám	6.	100	—
Grjótvinna (önnur)	4.	60	—
Gufuskip:			
a. Farþegaskip, varðskip, flóabátar (yfir 50 lestir) notaðir til mannflutninga (skipshöfn)	7.	120	—
b. Veiðiskip og flóabátar undir 50 lestir (skipshöfn)	8.	150	—
Gullsmiðar	1.	15	—
Gúmmíiðnaður	3.	40	—
Götuheinsun, sjá bæjarvinna.			
Götugerð	4.	60	—
Götuvinna (pípur, vír)	4.	60	—
Hafnargerð	5.	75	—
Hafnsögustörf	7.	120	—
Hálsbindagerð	1.	15	—
Hampiðja	3.	40	—
Hanzka-, húfu- og hattagerð	1.	15	—
Hitaleiðsluvinna (innan húss)	2.	25	—
Hraðpressun, sjá fatalitun.			
Hreinsun (ræsting) á skrifstofum, skipum o. fl.	4.	60	—
Hreinlætisvöruframleiðsla (þvottaduft, ræstiduft, fægi- lögur)	3.	40	—
Húsagerð (nýsmiði)	4.	60	—
Húsagerð, endurbætur, breytingar	4.	60	—
Húsgagnafóðrun	2.	25	—
Húsgagnasmiði:			
a. án aflvéla	3.	40	—
b. í vélsmiðjum	5.	75	—
Hvalskurður	5.	75	—
Ísvinna	4.	60	—
Íshússtörf	4.	60	—
Jarðborun	5.	75	—

42

1. marz

42 A. Skyldutrygging (frh.).		Áhættu- flokkar	Vikugjald fyrir mann
1. marz	Jarðvinna (jarðnám)	4.	60 aurar
	Járnsmiði:		
	a. án aflvéla	3.	40 —
	b. í vélsmiðjum	5.	75 —
	Járnsteypa	5.	75 —
	Kaffibrennsla	4.	60 —
	Kaffibætisgerð	4.	60 —
	Karfabræðsla	6.	100 —
	Kertasteypa	2.	25 —
	Kexgerð	3.	40 —
	Klæðaverksmiðjuvinna (meðaltalsiðgjald)	4.	60 —
	Konfektgerð	2.	25 —
	Kornmölun	3.	40 —
	Kælihúsvinna	4.	60 —
	Köfun	10.	300 —
	Kökugerð (brauðgerð)	2.	25 —
	Körfugerð	1.	15 —
	Landpóstastörf	6.	100 —
	Lakkrisgerð	3.	40 —
	Línstofuvinna	3.	40 —
	Leikfangagerð úr tré	4.	60 —
	Leikfangagerð (úr öðru en tré)	2.	25 —
	Lestavinna í skipum	7.	120 —
	Ljósmyndagerð	1.	15 —
	Logsuða	5.	75 —
	Lóðabeiting og afbeiting	6.	100 —
	Lýsisbræðsla	5.	75 —
	Lögregluþjónastörf	4.	60 —
	Málmhúðun	3.	40 —
	Málarastörf	4.	60 —
	Málgerð (litagerð)	3.	40 —
	Mjólkurbússtörf	4.	60 —
	Múrsléttun	4.	60 —
	Múrvinna	4.	60 —
	Námugróftur	5.	75 —
	Netjagerð	1.	15 —
	Netjagerð með vélum	3.	40 —
	Niðursuða	3.	40 —
	Oliufatagerð, sjá sjófatagerð.		
	Pakkhúsvinna, sjá vöruhúsvinna.		
	Pappírspoka- og pappírsgerð	3.	40 —
	Pípulagningarvinna utanhúss	4.	60 —
	Pípugerð	3.	40 —
	Prentið	2.	25 —
	Prjónastofuvinna	1.	15 —
	Pylsu- og farsgerð	2.	25 —
	Póstar, sjá landpóstastörf.		
	Raflampa- og lampahjálmgagerð	1.	15 —
	Raflagnir (í húsum)	2.	25 —
	Raforkuframleiðsla	4.	60 —

A. Skyldutrygging (frh.).

	Áhættu- flokkar	Vikugjald fyrir mann	42 1. marz
Raforkuleiðsluvinna	4.	60 aurar	
Reiðhjólaviðgerðir	3.	40 —	
Reyking (reykingarhús)	3.	40 —	
Rjómabússtörf	4.	60 —	
Rotun skinna	1.	15 —	
Róðrabátar (skipshöfn)	8.	150 —	
Ræsting, sjá hreinsun.			
Sand- og malartaka	4.	60 —	
Sápugerð	3.	40 —	
Saumastofuvinna	1.	15 —	
Seglasaumur	1.	15 —	
Seglskip (skipshöfn)	8.	150 —	
Sendistörf (sendisveinar)	4.	60 —	
Silfursmíðar	1.	15 —	
Síldarbræðsla	6.	100 —	
Síldarverkun	3.	40 —	
Símalagningarvinna	4.	60 —	
Símaviðgerðir	4.	60 —	
Sjóklæðagerð	2.	25 —	
Skipasmíðar	5.	75 —	
Skipaviðgerðir og viðhald	5.	75 —	
Skóáburðarvinnsla	3.	40 —	
Skógerð	4.	60 —	
Skólppípulagning (við hús)	4.	60 —	
Skósmíðar	2.	25 —	
Slátrun	6.	100 —	
Slökkviliðsstörf	6.	100 —	
Smjörlíkisgerð	3.	40 —	
Sokkabanda-, axlabanda- og sprotagerð	2.	25 —	
Sorphreinsun	4.	60 —	
Sóthreinsun (sótatar)	5.	75 —	
Steinhögg	5.	75 —	
Steinsteypa	4.	60 —	
Súkkulaðigerð	3.	40 —	
Sútun	1.	15 —	
Söðlasníðar	2.	25 —	
Tollgæzla	4.	60 —	
Trésmíðar:			
a. án aflvéla	3.	40 —	
b. í vélsmíðjum	5.	75 —	
Ullarverksmíðjuvinna (meðaltalsiðgjald)	4.	60 —	
Uppskipun og útskipun á bátum og prömmum	7.	120 —	
Uppskipun og útskipun við bryggju	5.	75 —	
Úrsmíðar	1.	15 —	
Varðstaða	4.	60 —	
Vatnspípulagningar við húsasmíði	2.	25 —	
Vatnsvirkjun	5.	75 —	
Vegagerð	4.	60 —	
Veggfóðrun	3.	40 —	
Vélbátar yfir 12 lestir (skipshöfn)	9.	200 —	

		Áhættu- flokkar	Vikugjald fyrir mann
42 A. Skyldutrygging (frh.).			
1. marz	Vélbátar undir 12 lestir (skipshöfn)	9.	200 aurar
	Vélagæzla	5.	75 —
	Vélanámskeið	5.	75 —
	Vikurvinnsla	4.	60 —
	Vinnufatagerð	2.	25 —
	Vitabyggingar	4.	60 —
	Vitastörf	4.	60 —
	Vöruflutningar (í sambandi við vöruhúsavinnu og skipaafgreiðslu)	4.	60 —
	Vöruhúsavinna	4.	60 —
	Þurrkhúsvinna, sjá fiskþurrkun.		
	Þvottahúsvinna	3.	40 —
	Ölgerð	5.	75 —
B. Frjáls trygging.			
	Búðarstörf, sjá verzlunarstörf.		
	Eldhússtörf	2.	25 —
	Ferðalög á landi	4.	60 —
	— á sjó, sjá sjóferðalög.		
	Fuglaveiðar á landi	9.	200 —
	— á sjó, sjá sjófuglaveiðar.		
	Garðhleðsla	3.	40 —
	Garðyrkja	2.	25 —
	Gripahirðing	2.	25 —
	Grjótmulning	6.	100 —
	Grjótsprenging	6.	100 —
	Grjótvinna (önnur)	4.	60 —
	Heyvinna	2.	25 —
	Hjúkrunarstörf	1.	15 —
	— á geðveikrahælum	2.	25 —
	Húsagerð og viðgerðir húsa:		
	a. Torfhús	3.	40 —
	b. Steinhús og timburhús	4.	60 —
	Innanhússtörf	1.	15 —
	Innheimtustörf	2.	25 —
	Jarðvinna (jarðnám)	4.	60 —
	Jarðvinnsla:		
	a. með handverkfærum	2.	25 —
	b. — hestaverkfærum	3.	40 —
	Jarðyrkjustörf (túnyrkja, garðyrkja)	2.	25 —
	Læknisstörf (héraðslæknar)	4.	60 —
	— (aðrir læknar)	2.	25 —
	Refahirðing á búum	4.	60 —
	Refaveiðar	8.	150 —
	Sjófuglaveiðar	10.	300 —
	Sjóferðalög:		
	— með gufuskipum	7.	120 —
	— — seglskipum	8.	150 —
	— — róðrarbátum	8.	150 —
	— — vélbátum (undir 12 lestir)	9.	200 —

B. Frjáls trygging (frh.).

	Áhættu- flokkur	Vikugjald fyrir mann
Sjóferðalög með vélbátum (yfir 12 lestir)	9.	200 aurar
Skipsströnd (björgunarstörf)	11.	600 —
Skrifstofustörf	1.	15 —
Skurðgröftur	3.	40 —
Trésmíðar	3.	40 —
Vegghleðsla	3.	40 —
Verzlunarstörf (innanbúðar)	1.	15 —
Þjónustustörf, sjá innanhússtörf.		

42

1. marz

Stytzt tryggingartími í frjálsri tryggingu er ein vika.

Þegar um tryggingu starfsmanna við önnur störf eða starfsgreinar er að ræða en að framan eru talin, heimilast Tryggingarstofnuninni að ákveða í hvaða áhættuflokk þau störf eða starfsgreinar skuli falla.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt II. kafla laga nr. 26, 1. febrúar 1936, um alþýðutryggingar, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi fallin reglugerð um áhættuflokkun og ákvörðun iðgjalda fyrir slysatryggingar, útgefin 28. desember 1931.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 1. marz 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vígfús Einarsson.

REGLUGERÐ

43

um barnapróf.

17. marz

1. gr.

Prófskyld eru öll börn, sem verða 8 ára á árinu og þar til þau hafa staðizt fullnaðarpróf (sbr. þó 12. gr.). Undanþágu má eigi veita frá prófi, nema sakir sjúkleika, sem sannaður er með vottorði læknis, eða af öðrum knýjandi ástæðum, sem skólastjóri (kennari) tekur gildar.

2. gr.

Próf skal halda að vorinu í lok námstíma 10—14 ára barna og þó ekki fyrr en 1. apríl. Landspróf eru undanþegin þessu ákvæði.

3. gr.

Komi prófskylt barn ekki til prófs án gildra forfalla, skal sækja það til prófs eða prófa það á heimili þess á kostnað forráðamanns (heimilistöður). Sé um móttþróa að ræða, er heimilt að leita aðstoðar lögreglustjóra og beita dagsektum, 2—5 kr., eftir úrskurði valdsmanns.

4. gr.

Kunnátta 10 ára barna skal sérstaklega athuguð í lestri, skrift og reikningi. Sé ástæða til þess að ætla, að barn verði ekki læst 10 ára, skal skólanefnd í samráði við skólastjóra (kennara) annast um, að úr því verði bætt með sérstakri fræðslu.

43

17. marz

5. gr.

Á ársprófi er eigi skylt að prófa í öðrum greinum en íslenzku, skrift og reikningi. Í öðrum greinum getur fræðslumálasjórnin veitt leyfi til, að í stað prófa verði lagðar fram vinnubækur og verklegar úrlausnir barnanna yfir veturinn. Skal skólastjóri (kennari) þá athuga þær og senda skólanefnd og forráðamanni barnsins skriflegt álit sitt um árangur námsins.

6. gr.

Fullnaðarpróf skulu börn að jafnaði taka á því ári, sem þau verða fullra 14 ára. Nú stent barn, sem er 14 ára, ekki próf, og er það þá skólaskyldt og prófskyldt næsta ár í íslenzku, reikningi og þeim greinum öðrum, er því var ábótavant í.

Skólanefnd getur, að fengnum meðmælum skólastjóra (kennara), veitt yngri börnum en 14 ára heimild til að taka fullnaðarpróf, þegar tryggt er, að barnið njóti framhaldsfræðslu til fulls 14 ára aldurs, enda hafi barnið hlotið góða fyrstu einkunn (8) í móðurmáli og reikningi. Fræðslumálastjórnin lætur skólanefnd í té eyðublöð fyrir umsóknir þessar.

7. gr.

Próf skulu vera skrifleg í þeim námsgreinum, sem því verður við komið.

8. gr.

Einkunnir skulu gefnar með tölunum frá 0 til 10 með einum tugastaf. Einkunnir í móðurmáli, skrift og reikningi skulu gefnar eftir getu án tillits til aldurs.

9. gr.

Til þess að standast fullnaðarpróf þarf meðaleinkunnina 4, en þó eigi lægri einkunn en 5 í þessum greinum: Íslenzku, skrift og reikningi. Þriðja einkunn telst frá 4 upp að 5; önnur einkunn 5 og upp að 7; fyrsta einkunn 7 og upp að 9; ágætiseinkunn 9 og upp í 10.

10. gr.

Lágmarkskröfur við fullnaðarpróf eru þessar:

Hvert barn skal:

1. geta lesið móðurmálið skýrt, hljóðvillulaust og áheyrilega og sagt munnlega frá því, er það les. Kunna skal það utanbókar nokkur íslensk kvæði og greina höfundu þeirra, einkum ættjarðarljóð og söngljóð, og geta skýrt rétt frá efni þeirra með eigin orðum.
2. geta gert skriflega, nokkurnveginn ritvillu- og mállýtalaust, grein fyrir því efni, er það þekkir vel.
3. geta skrifað læsilega og hreinlega rithönd.
4. hafa lesið með leiðsögn og skýringum valda kafla úr biblíunni eða biblíusögur, sérstaklega um líf og kenningar Krists. Skal lögð áherzla á, að það hugfesti einkum orð hans og hafi þau rétt eftir. Kunna skal barnið utanbókar nokkra valda sálma.
5. kunna fjórar höfuðgreinar reiknings með heilum tölum og höfuðatriði almennra brota, tugabrota og prósentureiknings og vera leikið í að beita þessari kunnáttu til úrlausnar auðveldum dæmum, sem fyrir koma í daglegu lífi, meðal annars til að reikna flatarmál og rúmmál einfaldra huta. Það skal og vera leikið í að reikna með lágum tölum í huganum.
6. vita nokkuð um merkustu menn þjóðar vorrar að fornu og nýju og um höfuðdrætti í sögu þjóðarinnar.
7. vera leikið í að nota landabréf og hafa fengið sem ljósasta þekkingu á áttögum sínum, náttúru Íslands, högum þjóðar vorrar og þjóðskipulagi. Það

skal og bera skyn á legu og atvinnuvegi helztu landa í Evrópu, vita hvernig álfur og höf liggja á hnettinum og hafa fengið nokkra fræðslu um eðlishætti jarðar og stöðu hennar í sólkerfinu. 43 17. marz

8. hafa vanizt á að athuga algengustu fyrirbrigði náttúrunnar, sem það hefir fyrir augum, svo að það geti lýst þeim, það skal vita um helztu atriði, er að hollustu-háttum lúta, meðal annars um áhrif heilsuspillandi nautnameðala, t. d. vinanda og tóbaks, og hafa nokkra þekkingu á byggingu og störfum mannlegs líkama. Ennfremur skal það þekkja nokkrar íslenskar jurtir og geta skýrt frá lífn-aðarháttum og einkennum helztu dýra, einkum innlendra.
 9. kunna nokkur einföld sönglög, einkum sálmalög og lög við íslensk ættjarð-arljóð.
 10. geta gert einfaldar dráttmyndir.
 11. hafa fengið nokkra tilsögn í handiðju og
 12. hafa stundað leikfimi, a. m. k. þá leikfimi, sem hægt er að stunda áhaldalítið og án sérstaks húsnæðis.
- Við fullnaðarpróf er skylt að gefa einkunnir í öllum framantöldum náms-greinum, nema söng og leikfimi.

11. gr.

Prófdómarar skulu vera við fullnaðarpróf og landspróf. Þeir eru skipaðir af skólanefnd og skulu fá sömu laun og stundakennarar við hliðstæða skóla.

12. gr.

Vanþroska börnum, 14 ára eða eldri, má veita burtfararpróf og undanþágu frá frekari skólaskyldu, ef þau hafa að dómi skólastjóra (kennara), læknis og prófdómara fengið þá fræðslu, sem þau virðast hafa hæfileika til að tileinka sér. Gefa skal þessum börnum burtfararprófskírteini, undirritað af skólastjóra (kenn-ara) og prófdómara.

13. gr.

Börn, sem ljúka fullnaðarprófi, skulu fá skírteini um kunnáttu sína og þroska, undirritað af skólastjóra (eða kennara) og prófdómara.

Skírteini um fullnaðarpróf má þó ekki afhenda þeim börnum, sem fá aldurs-leyfi (sbr. 6. gr.) fyrr en full vissa er fengin um framhaldsnám.

14. gr.

Kostnaður við barnapróf greiðist úr bæjar- eða sveitarsjóði.

15. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 94 1936 um fræðslu barna og öðlast þegar gildi. Um leið falla úr gildi öll ákvæði, sem fara í bága við hana.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 17. marz 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Gústav A. Jónasson.

44 Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir sjúkrasjóðinn „Guðrúnarminning“,
29. apríl útgefin á venjulegan hátt að mandatum 29. apríl 1937 af dóms- og kirkjumálaráð-
herra.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir sjúkrasjóðinn Guðrúnarminning.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Guðrúnarminning.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af kvenfélagi Saurbæjarhrepps, í minningu Guðrúnar Sigurðardóttur frá Ólafsdal.

3. gr.

Stofnfé sjóðsins er 150 — eitt hundrað og fimmtíu — krónur, sem þegar er greitt. Opinber framlög, áheiti og gjafir og aðrar tekjur, sem sjóðnum kann að áskotnast, skal leggja við höfuðstól, svo og ársvexti samkvæmt 6. gr.

4. gr.

Stofnfé sjóðsins má aldrei skerða og skal það ávaxtað í Sparisjóði Dalasýslu eða Landsbanka Íslands.

5. gr.

Tilgangur sjóðsins er að veita hjálp fólki búsettu í Saurbæjarhreppi, er fyrir veikindum verður og stjórn sjóðsins álitur hjálparþurfa. Hjálpin skal fólgin í greiðslu vegna læknisvitjunar, læknisáðgerða, lyfjakaupa eða sjúkrahússkostnaðar.

6. gr.

Þá er sjóðurinn er orðinn 500 — fimm hundruð — krónur, má verja $\frac{2}{3}$ af ársvöxtum hans samkvæmt ákvæðum þeim, er sett eru í 5. gr. Þegar sjóðurinn er orðinn 1000 — eitt þúsund — krónur, má úr því verja $\frac{3}{4}$ af ársvöxtum hans í sama skyni, en ætíð leggja $\frac{1}{4}$ vaxta við höfuðstól sjóðsins.

7. gr.

Stjórn sjóðsins og reikningshald annast kvenfélag Saurbæjarhrepps, á meðan félagið starfar. Leggist það niður, annast stjórn sjóðsins þrjár konur, kosnar almennum kosningum, eftir sömu reglum og hreppsnefndir og til jafn langs tíma. Stjórnin skiptir með sér störfum.

8. gr.

Umsóknir um styrk úr sjóðnum séu sendar stjórn sjóðsins skriflegar og skulu þeim fylgja vottorð eða reikningur, frá lækni eða sjúkrahúsi, yfir sjúkrakostnað.

9. gr.

Stjórn sjóðsins ber að halda gerðabók fyrir sjóðinn og færa í hana skipulagsskrána, umsóknir um styrk úr sjóðnum, styrkveitingar og ástæður fyrir þeim, fundarsamþykktir og annað, sem varðar hag og rekstur sjóðsins.

Sjóðsstjórninni ber ennfremur að færa bók yfir eignir sjóðsins, tekjur hans og gjöld og færa í hana ársreikning sjóðsins.

10. gr.

44

29. apríl

Kvenfélag Saurbæjarhrepps skal á aðalfundi félagsins ár hvert kjósa tvær konur til þess að endurskoða reikninga sjóðsins næsta reikningsár hans. Skulu reikningar sjóðsins með árituðum athugasemdum endurskoðenda lagðir fram á aðalfundi félagsins ár hvert til úrskurðar og samþykktar. Leggist kvenfélagið niður og konur kosnar almennri kosningu taki við stjórn sjóðsins, skulu endurskoðendur kosnir á sama fundi og stjórn og til sama tíma.

11. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið og skulu reikningar fullgerðir í lok febrúarmánaðar ár hvert.

12. gr.

Breytingar á verksviði og tilgangi sjóðsins eru því aðeins gildar, að þær séu samþykktar með $\frac{2}{3}$ atkvæða félagskvenna eða af helmingi atkvæðabærra kvenna í hreppnum, og að þær öðlist konungsstaðfestingu.

13. gr.

Leita skal konungsstaðfestingar á skipulagsskrá þessari.

14. gr.

Skipulagsskráin óskast birt í B-deild Stjórnartíðindanna.

REGLUGERÐ

45

8. maí

fyrir Norður-Ísafjarðarsýslu um hreinsun hunda af bandormum og varnir gegn þeim.

1. gr.

Allir hundar í sýslunni, þriggja mánaða og eldri, skulu hreinsaðir af bandormum og baðaðir á tímabilinu frá 1. nóv. til 1. des. ár hvert. Séu sérstakar ástæður fyrir hendi, getur hreppsnefnd í samráði við lækningamann, fyrirskipað aukahreinsanir á öðrum tíma árs.

2. gr.

Sýslunefndin sér um framkvæmd á hundahreinsun í sýslunni og skipar í hverjum hreppi einn mann eða fleiri til starfans. Heimilt er sýslunefnd að skipa lækningamann fyrir stærra svæði en einn hrepp, ef henta þykir.

Skipun lækningamanns skal tilkynnt héraðslækni. Skal hann láta lækningamanni í té leiðbeiningar og starfsreglur, og skal lækningamanni skylt að fara eftir þeim.

3. gr.

Hreppsnefnd skal sjá um, að til séu í hverjum hreppi traust og hæfileg hundahús, eitt eða fleiri. Allur kostnaður af þeim greiðist úr sveitarsjóði.

4. gr.

Lækningamaður skal útvega sér í tæka tíð nauðsynleg lyf til hundahreinsunarinnar frá héraðslækni eða lyfjabúð, og greiðist andvirði lyfjanna úr sýslusjóði.

Lækningamanni greiðist úr sýslusjóði ákveðið gjald yfir hvern hund, sem hreinsaður er.

- 45 8. maí Lækningamaður tilkynnir, með ekki skemmri en viku fyrirvara, hvenær lækning skuli fara fram í hreppnum, og skulu hundaeigendur skyldir til að koma með hunda sína á lækningastaðinn, og hjálpa til að koma þeim fyrir eftir því, sem lækningamaður mælir fyrir.

5. gr.

Þeir hundaeigendur, er af gildum ástæðum geta eigi mætt með hunda sína á tilteknum tíma, tilkynna lækningamanni tafarlaust forföllin, en mæti síðan, samkvæmt fyrirmælum lækningamanns, en greiða skulu þeir honum 2 kr. sem aukaþóknun fyrir hvern hund.

Sé hundi vísvitandi skotið undan breinsun, skal hann réttdræpur. Ber lækningamanni að tilkynna það hreppstjóra, er sér um að hundurinn sé drepinn.

Gangi bandormur niður af hundi tvö ár í röð, skal lækningamaður lóga honum þegar í stað.

6. gr.

Hreppstjórar skulu láta lækningamönnum í té skrá yfir framtal hunda í hreppnum, til afnota við lækninguna. Ennfremur skal lækningamaður hafa bók, löggilta frá sýslumanni, og greiðist hún úr sýslusjóði. Í bók þessa ritar lækningamaður nöfn hundaeigenda í hreppi hverjum, tölu og aldur hunda hjá hverjum þeirra, og ennfremur hve margir koma til lækninga, og árangurinn af lækningunni.

Lækningamenn sendi sýslumanni og héraðslækni skýrslu um störf sín, samkvæmt nánari fyrirmælum.

7. gr.

Skylt er mönnum að varna því sem verða má, að hundar nái að eta sulli eða nokkuð annað ósoðið af innyflum eða kjöti alidýra, og ber að fullsjóða allt kjötmeti, er hundar eru fóðraðir á. Einnig skal gæta þess, að hundar komist ekki í matarílát, vatnsílát eða vatnsból, að þeir hafist ekki við í baðstofum og öðrum íbúðarherbergjum eða húrum, og að börn leiki sér ekki við þá. Þess skal gætt, að hundar sleiki ekki hráka eða uppgang úr mönnum. Hundum skal lógað áður en þeir verða mjög gamlir. Þessar og aðrar nauðsynlegar varúðarreglur gegn sullaveiki skulu heilbrigðisnefndir, þar sem þær eru til, annars hreppsnefndir, og hreppstjórar brýna fyrir mönnum, þegar tilefni og tækifæri er til.

8. gr.

Við hvert sláturhús skulu vera nægilega mörg ílát undir innanmein, þannig út-búin, að öruggt sé að hundar nái ekki að eta úr þeim. Við heimaslátrun skal hafa á blóðvellingum ílát með loki undir sulli og innanmein. Að lokinni hverri slátrun skal þessum sollnu líffærum brennt.

Annars skulu sláturhússtjórar og aðrir, sem við slátrun fást, fara eftir fyrirskipunum héraðslæknanna og reglum þeim, er þeir kunna að setja um þessi efni.

9. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum frá 1—10 kr., nema þyngri refsing liggja við að lögum.

Sektirnar renna í sýslusjóð.

Mál, er út af reglugerð þessari kunna að rísa, skal farið með sem almenn lög-reglumál.

10. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 18, frá 1890, og öðlast gildi þegar í stað.

Jafnframt er úr gildi numin reglugerð fyrir N.-Ísafjarðarsýslu um lækningu

hunda af bandormum o. fl. frá 15. marz 1897, svo og reglugerðir um breytingar á 45
þeirri reglugerð frá 10. apríl 1905 og 9. maí 1908. 8. maí

Þannig samþykkt á sýslufundi Norður-Ísafjarðarsýslu 6. apríl 1937.

Skrifstofu Ísafjarðarsýslu, 8. maí 1937.

Torfi Hjartarson.

AUGLÝSING

46

19. jan.

um breyting á hafnarreglugerð fyrir Búðakauptún í Suður-Múlasýslu
frá 20. desbr. 1931.

1. gr.

d.-liður 8. gr. hafnarreglugerðarinnar orðist þannig:

Öll önnur skip, sem til hafnar koma, skulu greiða 10 aura af smálest hverri í fyrsta sinn, er þau koma á höfnina á ári hverju, en síðan 5 aura af hverri smálest í hvert sinn er þau koma á höfnina á því sama ári.

2. gr.

Fyrri málsgrein a.-liðs 9. gr. hafnarreglugerðarinnar orðist þannig:

Hvert skip, sem leggst við hafnarvirki eða bryggju, skal greiða bryggjugjald af nettó stærð skipsins, talið í heilum smálestum en brotum skal sleppa. Gjaldið skal greiða fyrir hvern $\frac{1}{2}$ sólarhring eða hluta af $\frac{1}{2}$ sólarhring, 4 aura af hverri smálest, þó aldrei minna en 2 krónur í hvert sinn. Minni skip en 12 smálestir skulu ekkert bryggjugjald greiða, en vera skyld til að víkja frá bryggju hvenær sem hafnarnefnd óskar þess.

Reglugerð þessi staðfestist hér með til þess að öðlast gildi 1. febrúar 1937 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 19. janúar 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vígfús Einarsson.

SAMÞYKKT

47

10. maí

um eyðingu svartbaks (veiðibjöllu) í Strandasýslu.

1. gr.

Hreppsnefndir annast eyðingu svartbaks.

2. gr.

Svartbak skal eyða með skotum, eða á annan hátt, er ekki veldur fuglunum langvarandi kvala.

3. gr.

Hreppsnefndir skulu hver í sínum hreppi ráða svartbaksskyttur eftir þörfum og skal það tafarlaust gert, þegar samþykkt þessi hefir öðlzt gildi.

47

10. maí

4. gr.
Heimilt er svartbaksskyttu að skjóta svartbak hvar og hvenær sem er, þó ekki nær friðlýstu eggveri eða selalögnum en gildandi lög ákveða, nema hlutaðeigandi jarðarábúandi óski eftir því.

5. gr.

Hver sá, sem hindrar skipaðar svartbaksskyttur að verki, eða reynir að varna því, að eyðing svartbaks megi fram fara í samræmi við samþykkt þessa, sæti sektum frá 10—100 krónum.

6. gr.

Skotmaður færir fullgildandi sannanir fyrir viðkomandi hreppsnefndaroddvita um, að hann hafi drepið svartbak — einn eða fleiri —, og er þá oddvita skylt að greiða skotmanni 50 aura fyrir hvern fugl. Sá hluti skotmannslauna, sem ekki greiðist úr ríkissjóði, greiðist að jöfnu úr sýslu- og hlutaðeigandi hreppssjóði.

Fullgildar sannanir teljast, ef skotmaður afhendir lappir fuglanna. Oddviti skal tafarlaust eyðileggja lappirnar.

7. gr.

Oddvitar skulu árlega semja reikning yfir útborgun skotmannslauna, og sé sá reikningur kominn til sýslumanns fyrir lok janúarmánaðar árið eftir, þannig að hann geti sent ríkissjóði reikning yfir hans hluta af skotmannslaunum með öðrum ársreikningum.

8. gr.

Hverjum jarðarábúanda er skylt að eyða öllum svartbakseggjum og ungum í landi ábýlisjarðar sinnar, eða öðrum þeim löndum, sem hann hefir umráð yfir, ef þess er kostur. Vanræki jarðarábúandi þessa skyldu sína af ásetningi eða skeytinangleysi, varðar það sektum frá 50 til 300 kr.

9. gr.

Sektir samkvæmt samþykkt þessari skulu renna í hlutaðeigandi sveitarsjóð. Með mál út af brotum gegn samþykkt þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Strandasýslu hefir samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 66, 23. júní 1936 til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 10. maí 1937.

Hermann Jónasson.

Páll Pálmason.

48

11. maí

SAMÞYKKT

fyrir Norður-Ísafjarðarsýslu um eyðing svartbaks.

1. gr.

Innan takmarka Norður-Ísafjarðarsýslu skal allur svartbakur vera rétttræpur og skal honum útrýmt með skotum. Skylt er hverjum jarðarábúanda að eyða öllum svartbakseggjum í landi ábýlisjarðar sinnar, eða öðrum þeim löndum, sem hann hefir umráð yfir, ef þess er kostur.

2. gr.

Hreppsnefnd í hverjum hreppi ræður skotmenn eftir því, sem henni þykir þörf. Fyrir hvern skotinn svarþak fær skotmaður 40 aura og greiðir viðkomandi sveitar-sjóður skotmanni gjald þetta. Skal skotmaður sýna oddvita nef fuglsins um leið og hann krefst borgunar, til sönnunar því að hann hafi drepit fuglinn. Eftir að oddviti hefir greitt gjald þetta, skal hann strax brenna nefjunum.

3. gr.

Oddviti í hverjum hreppi skal halda skrá yfir tölu þeirra fugla, er greitt hefir verið fyrir. Skal hann fyrir hver áramót senda sýslumanni skrána tvírtaða, og skal hann, samkvæmt henni, endurgreiða sveitarsjóði hluta sýslusjóðs af skotmannslaun-um, sem eru 10 aurar fyrir hvern skotinn fugl, og innheimta hjá ríkissjóði hluta hans af skotmannslaunum, sem eru 20 aurar fyrir hvern skotinn fugl.

4. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða eftir því sem við á, sjá lög nr. 66, 1936, sekt-um frá 10 til 300 kr. og renna þær til hlutaðeigandi sveitarsjóðs. Með mál út af brotum gegn samþykkt þessari skal farið sem opinber lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Norður-Ísafjarðarsýslu hefir samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 66, 23. júní 1936 til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 11. maí 1937.

Hermann Jónasson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

um útflutning á ísuðum, nýjum fiski í kössum.

Samkvæmt lögum nr. 92, 3. maí 1935, um meðferð, verkun, umbúðir og útflutning á sjávarafurðum, eru hér með sett eftirfarandi ákvæði um útflutning á ísuðum, nýjum fiski í kössum. Ákvæði þessi taka þó ekki til sildar, skelfisks, sjóbirtings, lax eða annara vatnafisktegunda.

1. gr.

Ísaðan fisk í kössum má ekki flytja til útlanda frá íslenskum höfnum, nema hann hafi áður verið metinn útflutningshæfur af fiskimatsmanni og vottorð um það hafi verið ritað á farmskírteini það, er fylgir fiskinum, á einhverri af eftirtöldum höfnum:

Reykjavík,
Vestmannaeyjar,
Fáskrúðsfjörður.

Þegar sérstaklega stendur á og um beinar ferðir er að ræða til útlanda, getur fiskimálanefnd veitt undanþágu fyrir aðrar hafnir.

Ennfremur getur fiskimálanefnd, þegar henni þykir nauðsyn til bera fyrst um sinn þangað til annað kynni að verða ákveðið, veitt undanþágur frá öðrum ákvæðum reglugerðar þessarar, svo sem reglunum um kassastærð, um það, hversu fiski skuli raðað í kassa o. s. frv.

2. gr.

- Til útflutnings á nýjum fiski skulu eingöngu notaðar þessar stærðir af kössum:
- Heilkassar: Lengd 91 cm, breidd 51 cm, hæð 34,5 cm (utanmál).
 - Hálfkassar: Lengd 91 cm, breidd 51 cm, hæð 21,5 cm (utanmál).
 - Heimilt er að nota stærri kassa fyrir lúðu, sem er yfir 5 kg á þyngd.

Kassar séu úr góðu efni 1,7 cm þykku í göflum og 1,4 cm í hliðum og 1,1 í botni og loki og séu hafðir innan í þeim hornstólpar $5 \times 1,7$ cm. Ennfremur séu hafðir okar innan á loki kassanna 1,1 cm á þykkt.

Kassarnir skulu smíðaðir úr hefluðu greni eða furu. Efnið á að vera vel þurrt svo samskeyti verði slétt.

Borðin mega ekki hafa stærri vankant en $\frac{1}{4}$ og sé hinn slétti hluti kantsins hvergi minna en $\frac{3}{4}$ af þykkt borðsins og mega borðin ekki vera mjórri en 75 mm (plægðu borðin 75 mm brúttó).

Þykktin, sem hér er ákveðin, er lágmarksþykkt og má ekki auka hana meira en 1,5 mm.

Í hliðum, göflum og loki mega ekki vera meira en 3 borðbreiddir.

Í hliðum og göflum og loki skulu vera plægð borð, en óplægð í botni, en ekki mjórri en 75 mm brúttó.

3. gr.

Af þeim fiski, sem fluttur er til Stóra-Bretlands, skal í hverjum heilkassa vera 50,8 kg af fiski, en 25,4 kg í hverjum hálfkassa og ber sendandi ábyrgð á að innihald kassanna haldi þessari vigt þegar þeir koma á ákvörðunarstaðinn og skal því láta 55 kg í heilkassa og 27,5 í hálfkassa, af bolfiski, en af flatfiski (kola og lúðu) 53 kg í heilkassa og 26,5 kg í hálfkassa.

4. gr.

Til ísunar má eingöngu nota hreinan, smámulinn ís eða hreinan, harðan snjó og skal haga þannig til, að íslagið í botni kassans sé ávallt haft mun þykkra en íslagið ofan á fiskinum. Láta skal svo mikinn ís í kassann sem rúm leyfir.

5. gr.

Heimilt er að nota jöfnum höndum heilkassa eða hálfkassa. Kassar, sem hrogn eru flutt út í, skulu þó ávallt hólfaðir sundur í miðju.

6. gr.

Til útflutnings á fiski til Stóra-Bretlands skal eingöngu nota nýja, hreina kassa, og skal mála á kassana með stafamóti eða brenna á þá nafn eða einkennisbókstafi útflytjanda, tegund fisksins og stærð, ennfremur nettóvigt af fiski og skal áletrun þessi vera á ensku, t. d. á hálfkassa: Plaice large, 4 stone net., en á heilkassa: Plaice large, 1 cwt. net.

7. gr.

Við útskipun og affermingu skulu ávallt notuð trog og þess gætt, að kassarnir verði fyrir sem minnstu hnjaski, og liggi ekki öðruvísi en þeir eiga að liggja, enda sé brennt eða málað á lok þeirra greinilega orðin: This side up.

8. gr.

Allar kolategundir skal flokka í þrjá stærðarflokka þannig:

Mjög stór (extra large)	1000 gr og þar yfir.
Stór (large)	500 gr til 1000 gr.
Meðalstór (medium)	375 — — 500 —
Smár (small)	250 — — 375 —

9. gr.

49

13. maí

Ýsu skal flokka í eftirfarandi stærðarflokka:

Mjög stór (jumbo)	2250 gr og þar yfir.
Stór (gibbers)	1000 — til 2250 gr.
Meðalstór (kits)	500 — — 1000 —
Smár (small)	250 — — 500 —
Smælki (ping pong)	minni en 250 —

10. gr.

Þorsk skal flokka í þrjá stærðarflokka og er þá miðað við slægðan fisk með haus:

Stór (large)	3500 gr og þar yfir.
Meðalstór (sprags)	1500 — til 3500 gr.
Smár (small)	minni en 1500 —

Ekki má senda til útlanda nema góðan, óskemmdan fisk og skal geymsluþol hans vera svo mikið, að fyrirsjáanlegt sé, að hann komist í góðu ástandi á ákvörðunarstaðinn.

11. gr.

Ýsu og þorsk skal ávallt leggja þannig í kassana að bakið snúi upp, svo að vatn standi ekki í kviðarholi fisksins, en skarkola og aðrar kolategundir skal leggja í kassana á rönd með nokkrum halla og skal hin hvíta hlið fisksins snúa upp.

12. gr.

Hafi fiskurinn staðið í kössunum meira en tvo sólarhringa áður en hann er fluttur á skipsfjöl, skal opna kassana og bæta ís í þá, ef með þarf.

13. gr.

Þess skal vel gætt í flutningsskipum, að fiskkassar séu hafðir þar sem þeir verða fyrir sem minnstum hita eða loftbreytingum, og skulu þeir þaktir góðum ábreiðum.

14. gr.

Yfirfiskismatsmenn eða umboðsmenn þeirra skulu hafa eftirlit með útflutningi á nýjum fiski, og skal tilkynna þeim útflutninginn svo tímanlega, að þeir geti fylgt með umbúnaði og vigtun fisksins. Þeim ber einnig að hafa eftirlit með útskipun og umbúnaði í farmrúmi. Matsmaður getur stöðvað fisksendingar, ef ákvæðum reglugerðar þessarar er ekki fullnægt.

Útflýttjandi ber kostnað við eftirlitið. Kaup matsmanna við eftirlitið sé hið sama og við fiskimat.

Verði síðar settir sérstakir eftirlitsmenn með útflutningi á ísuðum, nýjum fiski, skal kaup þeirra vera hið sama og fiskimatsmanna.

15. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 10000 krónum, er renna í ríkissjóð, og skulu mál út af brotum sæta meðferð almennra lögreglumála.

Reglugerð þessi öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð frá 20. nóv. 1935 um sama efni.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 13. maí 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

REGLUGERÐ

um gerð og möskvastærð dragnóta, sem heimilt er að nota í landhelgi.

1. gr.

Dragnót sú (þar til telst kolanót), sem leyfð er til veiða í landhelgi, er nót, sem með strengjum er dregin eftir sjávarbotni að skipi, sem liggur fast fyrir akkerum. Á nótinni er tiltölulega stuttur poki, og tveir langir vængir. Á efri teini eru stórar korkflár, til þess að halda nótinni opinni, en á neðri teini blýhólkar. Við enda vængjanna eru trékefli, eitt við hvorn væng, fest með stuttum kaðalbútum. Í kefli þessi eru dragstrengir festir með stuttum hanafótum. Hlerar eru engir, né neitt annað, er að nokkru leyti gæti komið í þeirra stað til útþenslu vængjanna. Á dragstrengjunum eru eigi heldur nein sérstök tæki, svo sem hálmviskar eða annað, til útþenslu nótarinnar.

2. gr.

Í dragnótum, sem notaðar eru í landhelgi, hvort sem er til bolfiska- eða flatfiskaveiða, mega möskvar hvergi vera smærri en það, að vel sé hægt að draga í gegnum þá aflanga málmþynnu, er sé 120 mm á breidd og 2 mm á þykkt, þegar nótin er vot. Íslenskum fiskiskipum er einnig bannað að hafa um borð dragnætur með smærri riðli.

3. gr.

Eigi má flytja í land, eða halda um borð í skipum fiski, sem er smærri en greint er hér á eftir og skal undirmálsfiski kastað í sjóinn þegar eftir að hann er innbyrtur. Lágmarksstærðin er, mæld frá trjónu-oddi að sporðsenda:

1. Skarkoli (plaice)	27 cm
2. Þykkvalúra (lemon sole)	25 —
3. Langlúra (witch)	26 —
4. Stórkjasta (megrim)	26 —
5. Ýsa	26 —

Einnig er bannað að kaupa eða selja fisk veiddan í dragnót, sem telst til þessara tegunda, og er smærri en segir í þessari grein.

4. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum samkvæmt lögum frá 26. apríl 1937 um breyting á lögum nr. 55, 7. maí 1928, um bann gegn dragnótaveiði í landhelgi.

5. gr.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum 26. apríl 1937 til þess að öðlast gildi þegar í stað, þó koma ákvæði í 2. gr. um möskvastærð dragnóta ekki í gildi fyrr en 1. jan. 1938.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 14. maí 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

AUGLÝSING

51

21. maí

um breyting á samþykkt um lokunartíma sölubúða og takmörkun á vinnutíma sendisveina í Reykjavík nr. 121, 27. nóvember 1934, sbr. breytingu á þessari samþykkt frá 19. júlí 1935.

1. gr.

2. gr. samþykktarinnar orðist svo:

Alla virka daga ársins aðra en föstudaga skal sölubúðum og sölustöðum lokað eigi síðar en kl. 6 síðdegis, en á föstudögum eigi síðar en kl. 8 síðdegis og þær eigi opnaðar aftur fyrr en kl. 8 árdegis næsta virkan dag. Þó skulu vera þær undantekningar frá þessu, er nú skal greina:

Aðfangadag jóla og gamárskvöld skal sölubúðum og sölustöðum lokað eigi síðar en kl. 4 síðdegis.

Síðasta virkan dag fyrir aðfangadag jóla skal heimilt að halda sölubúðum og sölustöðum opnum til miðnættis, svo og einn dag á undan þessum degi þremur virkum dögum áður. Á tímabilinu frá 15. maí til 14. september skal á laugardögum loka sölubúðum og sölustöðum eigi síðar en kl. 1 síðdegis. Þó má jafnan vera opið til kl. 6 síðdegis laugardaginn fyrir hvítasunnu.

Ef skortur er á eldsneyti eða ljósmeti í bænum, eða útlit fyrir að skortur geti orðið á því, þá er bæjarstjórninni heimilt að ákveða að sölubúðum og sölustöðum skuli um lengri eða skemmri tíma lokað fyrr en kl. 6 síðdegis og þær opnaðar síðar en kl. 8 árdegis á virkum dögum.

2. gr.

2. málsg. 3. gr. orðist svo:

Hinn 1. maí, 17. júní og 1. desember skal öllum sölubúðum og sölustöðum lokað kl. 12 á hádegis, ef þessa daga ber upp á virka daga.

3. gr.

4. grein samþykktarinnar orðist svo:

Frá ákvæðum um lokunartíma sölubúða og sölustaða í samþykkt þessari skal sú undanþága vera, að brauðsölubúðum og mjólkurbúðum má halda opnum, eingöngu til sölu á brauði, kökum, mjólk, rjóma og skyri, sem hér segir:

Alla almenna virka daga þar á meðal föstudaga, sem engin undantekningar-ákvæði eru um í samþykkt þessari, svo og laugardaga frá 15. til 31. maí og 1. til 14. september til kl. 7 síðdegis. Laugardaga á tímabilinu 1. júní til 31. ágúst til kl. 4 síðdegis.

Almenna helgidaga, sumardaginn fyrsta og fyrsta mánudag í ágústmánuði frá kl. 9 árdegis til kl. 1 síðdegis og fyrsta sunnudaginn í sjöviknaföstu til kl. 5 síðdegis.

Ákvæði samþykktarinnar ná ekki til lyfjabúða.

4. gr.

8. gr. orðist svo:

Innheimtu, útsendingu á vörum og bréfum, er sendisveinar starfa að, skal lokið eigi síðar en 1 klukkustund eftir lokunartíma sölubúða og sölustaða, verkstæða eða skrifstofa, og daginn fyrir almenna frídaga eigi síðar en tveim klukkustundum eftir lokunartíma.

- 51 Samþykkt þessi, sem gerð er af bæjarstjórn Reykjavíkurkaupstaðar, samkvæmt
21. maí lögum nr. 17, 1. febr. 1936, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 21. maí 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

- 52
24. maí

REGLUGERÐ

um eftirlit með útlendingum.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 59 frá 23. júní 1936, um eftirlit með útlendingum, er hér með sett eftirfarandi reglugerð:

I. Um komu útlendinga til landsins.

1. gr.

Hver erlendur ríkisborgari, sem kemur til Íslands, skal hafa vegabréf nema öðruvísi sé ákveðið með samningum við önnur ríki. Á þetta einnig við þá erlenda ríkisborgara, sem búsettir eru hér á landi, en fara utan og koma hingað aftur. Hins vegar gildir það ekki um þá, sem eru íslenzkir ríkisborgarar og geta sannað ríkisfang sitt með öðrum heimildarskjölum eða á annan hátt.

Ef maður og (eða) eiginkona og börn þeirra undir 16 ára aldri ferðast saman, er þeim heimilt að nota sameiginlegt vegabréf.

Dómsmálaráðuneytið getur í einstökum tilfellum heimilað notkun sameiginlegs vegabréfs fyrir hópferðir, félög og aðra, sem ferðast í félagi.

Dómsmálaráðherra getur þó með þeim skilyrðum og takmörkunum, sem þurfa þykir, undanþegið frá framangreindum ákvæðum þá ferðamenn, sem koma til landsins snögga ferð, enda færi þeir sönnur á, að þeir ætli úr landi með næstu ferð þess skips, er þeir komu með.

2. gr.

Í vegabréfi skal greina: Fullt nafn viðkomanda, stétt eða atvinnu, fæðingarstað, fæðingardag og ár, heimilisfang, ríkisborgararétt, sérkenni og til hvaða tíma vegabréfið gildir.

3. gr.

Í vegabréfi skal vera nýleg og lík ljósmynd af viðkomanda stimpluð með embættisstimpli þess yfirvalds, sem gefið hefir vegabréfið út. Skal stimplað þannig, að nokkur hluti stimpilsins komi fram á myndinni, en nokkur hluti utan hennar á vegabréfinu.

Viðkomandi skal rita nafn sitt á vegabréfið með eigin hendi og ber útgefanda vegabréfsins að votta á það, að svo hafi verið gert.

Er eiginmaður og eiginkona ferðast með sameiginlegt vegabréf, skulu í vegabréfinu vera myndir af þeim báðum og aðrar upplýsingar um hvort þeirra um sig sem í venjulegum vegabréfum. Séu börn undir 16 ára talin á vegabréfi foreldra eða foreldris, er nægilegt að tilgreina nöfn og aldur barnanna.

Ekki má nein leiðrétting vera í texta vegabréfs.

4. gr.

52

Vegabréf skal vera á íslenzku, dönsku, norsku, sænsku, ensku, frönsku, þýzku, 24. maí
spönsku eða ítölsku eða hafa að geyma þýðingu á eitthvert fyrgreindra mála.

5. gr.

Danskir ríkisborgarar, sem ferðast til Íslands, þurfa ekki vegabréf, ef þeir á
annan hátt geta fært fullar sönnur á ríkisborgararétt sinn.

Þá mega ríkisborgarar Bandaríkja Norður-Ameríku og Canada, sem fæddir
eru á Íslandi, ferðast til Íslands, enda þótt þeir hafi ekki vegabréf, ef þeir hafa
ríkisborgarabréf heimalandsins svo og kennivottorð (identitetscertificat) og sé í
kennivottorðinu tilgreint fullt nafn viðkomanda, aldur og fæðingarstaður. Enn-
fremur sé ljósmynd af viðkomanda fest á kennivottorðið og á það rituð eigin-
handar undirskrift hans, staðfest af notario publico.

Loks er ríkisborgurum Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, sem ferð-
ast hingað til lands, nægilegt samkvæmt samningi milli Íslands og nefndra ríkja,
að hafa norrænt ferðaskírteini („Nordisk Rejsekort“) sem kenniskjal í stað vega-
bréfs, nema þeir komi hingað í atvinnuleit. Ferðaskírteini þessi gilda í sex mánuði
frá útgáfudegi.

6. gr.

Með þeim undantekningum, sem greindar eru í 8. gr., skal vegabréf vera með
staðfestingararitun (visum) sendiherra þess eða ræðismanns, sem á viðkomandi
stað erlendis fer með mál Íslands.

Ræðismenn aðrir en sendiræðismenn geta því aðeins staðfest vegabréf, að þeir
hafi fengið sérstaka heimild til þess.

7. gr.

Ef erlendir ríkisborgarar, sem fara af landi burt, óska að nota vegabréf sitt
við komu til Íslands aftur, skulu þeir fá heimild dómsmálaráðuneytisins til þessa
áritaða á vegabréfið (returvisum), nema því aðeins að þeir njóti undanþágu 8. gr.
í þessu efni.

8. gr.

Reglur 6. og 7. gr. taka ekki til ríkisborgara þeirra landa, sem hafa samninga
við Ísland um undanþágu að nokkru eða öllu leyti frá því, að vegabréf skuli vera
með staðfestingararitun (visum) íslenzks sendiherra eða ræðismanns.

Sé undanþága ekki alger að því er eitthvert land snertir, verður ríkisborgari
þess lands, sem kemur til Íslands með óstaðfest vegabréf, að sanna, að skilyrði til
undanþágu séu fyrir hendi, að því er hann snertir.

Dómsmálaráðherra getur með auglýsingu í Lögbirtingablaðinu eða bréfum til
viðkomandi eftirlitsmanns vegabréfa ákveðið, að ríkisborgarar ákveðinna ríkja skuli
undanþegnir því að fá staðfestingararitun á vegabréf sín.

9. gr.

Áhafnir skipa og loftfara, sem koma hingað til landsins, skulu að jafnaði hafa
vegabréf í samræmi við reglugerð þessa, en eigi þurfa þau að vera með staðfest-
ingararitun samkvæmt 6. gr. Brezkum sjómönnum nægir að hafa í stað vegabréfs
hin svokölluðu „Identity and Service Certificates“ og „Certificates of Discharge“.

10. gr.

Hver, sem kemur til landsins í atvinnuleit eða til þess að fara í atvinnu og ekki
er íslenzkur ríkisborgari, skal auk vegabréfs hafa meðferðis skilríki, sem sanna,
að hann hafi fengið leyfi hjá atvinnumálaráðuneytinu til að stunda hér atvinnu.

52

24. maí

11. gr.

Hver, sem kemur til landsins, skal tafarlaust gefa sig fram hjá viðkomandi eftirlitsmanni vegabréfa eða hjá lögreglunni, þar sem hann fyrst kemur á land, og sýna vegabréf sitt, ef honum er skylt að hafa vegabréf. Jafnframt skal hann gefa allar þær upplýsingar, sem viðkomandi yfirvöld krefjast. Erlendir ríkisborgarar, sem koma til landsins í atvinnuleit eða til þess að fara í atvinnu, skulu ótilkvaddir gefa fyrgreindum yfirvöldum upplýsingar einnig um þessi atriði og færa jafnframt sönnur á, að þeir hafi fengið atvinnuleyfi hjá atvinnumálaráðuneytinu. Þetta undanþiggur þá þó ekki tilkynningarskyldu samkv. 5. gr. laga nr. 59 frá 1936, um eftirlit með útlendingum.

12. gr.

Hverjum þeim, sem kemur til landsins, án þess að hafa fullnægjandi vegabréf eða annað kennivottorð, þegar slíkt bréf er nægilegt (sjá 1. sbr. 5. og 9. gr.) eða með óstaðfest vegabréf, er staðfestingaráritun (visum) er fyrirskipuð (sjá 6. og 7. sbr. 8. gr.) eða gegn ákvæðum 10. gr. kemur til landsins í atvinnuskyni, án þess að hafa aflað sér atvinnuleyfis eða hefir á annan hátt eigi gætt fyrir mæla þessarar reglugerðar, skal að jafnaði vísað úr landi (neitað um landgönguleyfi).

13. gr.

Framangreindar ákvarðanir taka ekki til sendiherra erlendra ríkja, starfsmanna erlendra sendisveita eða fjölskyldna þeirra.

Hinsvegar gilda ákvæði reglugerðar þessarar um hraðboða (kurerer) jafnt diplomatískra sem aðra, nema því aðeins að þeir séu frá landi, sem gagnkvæmir samningar hafa verið gerðir við um undanþágu í þessum efnum.

Allir hraðboðar skulu hafa meðferðis kennivottorð, sem sýni að þeir séu hraðboðar, skýrslu viðkomandi yfirvalda um þann farangur, sem þeir flytja með sér sem hraðboðar, svo og skýrslu um þyngd farangursins, sem sé tiltekin í kg.

II. Um staðfestingaráritun (visum) á vegabréf.

14. gr.

Hver, sem sækir um staðfestingaráritun (visum) í því skyni að ferðast til Íslands, skal hafa vegabréf eða kennivottorð, sem fullnægir þeim kröfum, sem gerðar eru til slíks skjals.

15. gr.

Umsókn um staðfestingaráritun skal að jafnaði vera í tvíriti (in duplo) og skal umsækjandinn undirrita bæði eintökin.

Í umsókninni skulu vera fullnægjandi upplýsingar um, hver umsækjandinn sé, hver tilgangurinn sé með ferðinni, hve lengi hann ætlar sér að dvelja hér á landi, og ef unnt er til hvaða staðar eða staða í landinu hann ætlar sér að fara, og hverja hann ætlar sér að heimsækja eða snúa sér til.

16. gr.

Staðfestingaráritun getur tekið til einnar ferðar til landsins eða til fleiri ferða á allt að 1 árs tímabili.

17. gr.

Sé umsækjandinn ríkisfangslaus eða leiki vafi á því, hvar hann eigi ríkisfang, má staðfestingaráritun því aðeins fara fram, að yfirvöld í dvalarlandinu eða öðru landi hafi ritað á vegabréf hans eða kennivottorð samþykki til endurkomu til þess

lands (returvisum). Gildi þessa samþykkis til endurkomu skal ná svo langt fram í 52
tímann, að það gangi í fyrsta lagi úr gildi 3 mánuðum síðar en umsækjandinn ætlar 24. maí
að koma til landsins, og skal miðað við síðustu ferð, ef um fleiri ferðir er að ræða.

18. gr.

Hafi staðfestingaráritun farið fram, skal tafarlaust senda dómsmálaráðuneytinu annað eintak umsóknarinnar, með áritun um það, hvenær staðfestingaráritunin hefir átt sér stað. Þetta er þó ekki nauðsynlegt, ef augljóst þykir, að einungis sé um skemmtiferð að ræða.

19. gr.

Í eftirfarandi tilfellum skal leitað samþykkis dómsmálaráðuneytisins áður en staðfestingaráritun fer fram:

1. Þegar umsækjandinn er ekki búsettur í umdæmi þess yfirvalds, sem staðfestingaráritunar er beiðt hjá. Undanþegin þessari reglu eru þó þau tilfelli, er umsækjandinn er í slíkri stöðu, að sérstök ástæða þykir til að hraða afgreiðslu staðfestingaráritunarinnar, svo og tilfelli, þegar ekkert virðist varhugavert við að láta hana í té.
2. Þegar ástæða er til að ætla, að umsækjandinn muni valda landinu einhverskonar óþæginda, að ferð hans beinist gegn eða fari í bága við íslenska hagsmunum, að tilgangur hans muni vera stjórnmálalegur áróður hér á landi, að koma hans til landsins muni gefa ástæðu til slíks áróðurs eða hún af öðrum ástæðum megi teljast óheppileg frá sjónarmiði íslenskra hagsmuna.
3. Þegar dómsmálaráðuneytið hefir ákveðið, að maður megi ekki fá staðfestingaráritun, nema með samþykki þess.
4. Þegar heimild viðkomandi yfirvalds til þess að láta staðfestingaráritun í té hefir með sérstökum fyrirmælum verið takmörkuð, frekar en gert er í þessari reglugerð.

Samþykkis atvinnumálaráðuneytisins skal leitað áður en staðfestingaráritun er veitt, þegar tilgangur umsækjandans með ferðinni er að leita eða fara í atvinnu hér á landi eða líklegt þykir, að tilgangur ferðarinnar sé slíkur.

20. gr.

Viðkomandi yfirvald getur synjað um staðfestingaráritun, ef það telur ástæðu til, en skjóta skal málinu þó til dómsmálaráðuneytisins, ef umsækjandinn óskar þess.

21. gr.

Þegar umsókn um staðfestingaráritun er lögð fyrir dómsmálaráðuneytið, má hvort heldur sem er senda hana beint til ráðuneytisins eða fyrir milligöngu utanríkisráðuneytisins. Komi ástæða til neitunar um staðfestingaráritun ekki fram í umsókninni skal ávallt láta upplýsingar um þær fylgja henni til ráðuneytisins.

22. gr.

Eigi má láta staðfestingaráritun í té án samþykkis dómsmálaráðuneytisins, nema það í hverju einstöku tilfelli verði talið áhættulaust með öllu. Viðkomandi yfirvöld verða að hafa það hugfast, að það er mjög mikilsvert, að persónur, sem ekkert réttmætt erindi eiga eða sem vandræði geta stafað af á einhvern hátt, komi ekki til landsins. Áður en beiðni um staðfestingaráritun er afgreidd, skulu því viðkomandi yfirvöld rannsaka málið eftir því sem við á og leita í því efni aðstoðar og upplýsinga hjá lögreglunni, ef þörf krefur. Meðal annars ber að athuga það, hvort umsækjandanum hefir áður verið vísað úr landi, og skal dómsmálaráðuneytið í því skyni láta viðkomandi yfirvöldum í té skrá yfir alla þá menn, sem svo er ástætt um.

52

24. maí

23. gr.
 Staðfestingaráritun vegabréfs (visum) skal vera í þessu formi:
 Staðfestingaráritun nr. Gjald

Gildir fyrir ferð — ferðir

frá

til Íslands tímabilið

Þessi staðfestingaráritun veitir ekki heimild til þess að leita eða ráða sig í atvinnu á Íslandi.

Dagsetning og undirskrift.

III. Um skyldur gistihúsa.

24. gr.

Hver sá, sem gerir sér það að atvinnu að nokkru eða öllu leyti að hýsa gesti, skal hafa gestabók, löggilta af lögreglustjóra, gegnumdregna og tölusetta. Skulu allir þeir, er gistingu taka eina nótt eða lengur, rita með eiginhendi nöfn sín, heimili, stöðu og síðasta dvalarstað í bókina. Lögreglunni skal jafnan heimilt að skoða bók þessa og taka eftirrit af henni.

25. gr.

Hver sem gerir sér það að atvinnu í kaupstöðum að hýsa gesti og 24. gr. á við um, er skyldur til þess að láta lögreglunni í té eftirrit úr gestabók á eyðublöðum, sem dómsmálaráðuneytið leggur til. Skal eftirritið afhent lögreglunni fyrir hádegi næsta dag eftir að gestur kom.

IV. Um synjun landgönguleyfis og brottvísun úr landi.

26. gr.

Lögreglustjórum og öðrum löggæzlumönnum er skylt að gæta þess, að útlendingar komi ekki inn í landið eða setjist hér að, nema þeim sé það heimilt að lögum. Leiki grunur á því, að koma útlendingis til landsins eða dvöl hans hér brjóti í bága við lög, eða heimilt sé að synja honum landgöngu eða vísa honum úr landi, skulu lögreglustjórar rannsaka það mál tafarlaust og taka ef þörf krefur skýrslu af viðkomandi útlendingi um hagi hans og fyrirætlanir. Telji lögreglustjóri eða löggæzlumaður rétt að meina útlendingi, sem kominn er til landsins, landgöngu, skal hann synja hennar og færa það til bókar. Skjóta má þeim úrskurði til dómsmálaráðuneytisins verði því við komið.

27. gr.

Dómsmálaráðuneytið ákveður hvort útlendingi, sem tekið hefir sér dvöl hér, skuli vísað úr landi (sbr. þó 7. gr. 2. tölulið laga nr. 59 frá 1936), vegna þess að vera hans í landinu brjóti í bága við lög nr. 59 frá 1936 eða reglugerð þessa. Skulu lögreglustjórar og löggæslumenn hafa strangt eftirlit með högum og framferði þeirra útlendinga, sem hér dvelja og tilkynna dómsmálaráðuneytinu tafarlaust, telji þeir réttmætt að vísa einhverjum þeirra úr landi og tilgreina ástæðu.

28. gr.

Lögreglustjórar annast um að brottvísun sé framkvæmd svo fljótt, sem unnt er, er hún hefir verið endanlega ákveðin. Þó má, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, fresta framkvæmdum stuttan tíma, en þó því aðeins, að við það sé ekkert athugavert.

29. gr.

Hafi sá, sem vísað er úr landi, vegabréf eða annað kennibréf, skal rita á það 24. maí athugasemd um brottvisunina.

52

30. gr.

Telji lögreglustjóri það ekki varhugavert, getur hann í einstökum tilfellum leyft þeim, sem vísað hefir verið úr landi, að fara brott af sjálfsdáðum. Eigi að síður getur hann þó ákveðið, að sá sem brott hefir verið vísað fari með tilteknu skipi. Telji lögreglustjóri það hinsvegar athugavert að einhverju leyti að leyfa manni frjálsa brottför af landinu, skal hann fluttur burt og þá undir því eftirliti, sem nauðsynlegt þykir. Brottflutningurinn skal framkvæmdur eins ódýrt og kostur er á.

31. gr.

Þegar útlendingur er fluttur úr landinu eftir brottvísun, skal hann að jafnaði sendur til þess lands, þar sem hann á ríkisfang. Sé ekki kunnugt um ríkisfang hans eða aðrar sérstakar ástæður eru fyrir hendi, má þó senda hann til annars lands, og þá fyrst og fremst til þess lands, þar sem hann síðast hefir dvalið áður en hann kom hingað til lands, þar sem hann hefir dvalið lengi. Leiki vafi á því hvert flytja skuli mann, sem vísað hefir verið úr landi, sker dómsmálaráðuneytið úr.

32. gr.

Allur kostnaður, sem af brottvísun manns úr landi leiðir, greiðist af þeim, sem á brott er vísað. Eigi hann peninga eða aðrar eignir, skulu því lögreglustjórar, áður en brottvísunin er framkvæmd, tryggja greiðslu kostnaðar þessa hjá brottvísuðum, að svo miklu leyti sem unnt er. Fáist kostnaðurinn ekki greiddur samkvæmt framansögðu, skal hann greiðast úr ríkissjóði.

33. gr.

Lögreglustjórar skulu tilkynna dómsmálaráðuneytinu um alla þá, sem vísað hefir verið úr landi eða neitað um landgönguleyfi í umdæmi hvers þeirra um sig, og heldur ráðuneytið sérstaka skrá yfir þá.

34. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 24. maí 1937.

Hermann Jónasson.

Gústav A. Jónasson.

REGLUGERÐ**um skipun slökkviliðs og brunamála í Selfosskauptúni.****I. KAFLI****Um skipun brunamálanefndar og verksvið hennar.****1. gr.**

Stjórn brunamála í kaupþúninu skal falin 3 manna nefnd og eiga sæti í henni formaður stjórnar Vatnsveitufélags Selfoss, er sé formaður nefndarinnar, slökkviliðsstjóri og einn maður, er hreppsnefnd kys til 3 ára í senn.

Brunamálanefnd skal hafa á hendi, undir umsjón hreppsnefndar Sandvíkurhrepps eftirlit með, að fyrirmælum laga um brunamál og reglugerðar þessarar sé í einu og öllu framfylgt, nema sérstaklega heyri beinlínis undir verksvið lögreglustjóra eða slökkviliðsstjóra.

II. KAFLI**Hver slökkvitæki kaupþúnið skuli eiga og viðhald þeirra.****2. gr.**

Selfosskauptúni er skytt að eiga í nothæfu ástandi að minnsta kosti þessi slökkvitæki og áhöld:

4 brunahana á vatnsleiðslum kaupþúnsins 300 metra slöngur með tenglum, brunalúður, áhaldakerru og áhaldasleða, brunasegl og björgunarsegl auk annara minni áhalda.

Áhöldum öllum skal á kostnað vatnsveitusjóðs haldið vel við. Ef brunamálanefnd þykir ástæða til að auka slökkvitækin eða endurnýja þau, skal hún senda hreppsnefnd skriflega tillögu þar um. Áður en hreppsnefnd tekur ákvörðun um tilöguna skal leitað umsagnar Brunabótafélags Íslands.

3. gr.

Öll tæki til brunavarna skulu geymd í Slökkvistöðinni. Skal þeim haganlega fyrir komið, svo greiður verði gangur að þeim, er þarf á að halda. Lykill að slökkvistöðinni skal vera í vörzlum slökkviliðsstjóra, og svo margra úr slökkviliðinu, sem þurfa þykir. Brunamálanefnd getur ákveðið að geyma 1 lykil í smáskáp með glerloki fyrir, er hangi utan á slökkvistöðinni. Slökkvistöðinni skal haldið við á kostnað Vatnsveitusjóðs.

4. gr.

Slökkviliðsstjóri hefir, undir umsjón brunamálanefndar, eftirlit með slökkvitækjunum, og ber hann ábyrgð á því, að þau séu fyrir hendi, og að þeim sé vel við haldið. Við árslok hver sendir slökkviliðsstjóri brunamálanefnd skrá yfir slökkvitæki þau, sem til eru, og skal þess jafnframt getið hver slökkvitæki hafi verið keypt á árinu og hver hafi gengið úr sér.

III. KAFLI**Hver slökkvitæki húseigandi skuli útvega sér og láta fylgja húsi sínu.****5. gr.**

Slökkviliðsstjóri skal tryggja slökkviliðinu afnot lausastiga á hæfilega mörgum stöðum víðsvegar í kaupþúninu er eldsvoða ber að höndum.

Hverju timburhúsi, þar sem íbúðarherbergi eru á 2 eða 3 hæðum, ofan kjallara, 53
skal fylgja nægilega langur krókstjaki og traustur stigi, er sé svo langur, að hann 24. maí
nái upp í glugga á efsta íbúðarherbergi hússins. Skal stigin og krókstjakinn
geymdur á tilteknum stað, er sé aðgengilegur fyrir slökkviliðið.

6. gr.

Brunamálanefnd getur, að fengnu samþykki hreppsnefndar, látið setja í sérhverju húsi, þar sem óvenjuleg eldhætta er (samkomuhús, kvikmyndahús, smíðastofur þar sem eldfim efni eru), slökkvitæki í sambandi við vatnsveitu hússins. Húseigandi er skyldur til að viðhalda slíkum slökkvitækjum og endurnýja þau, og má ekki nota þau til neins annars en þess að verja eldsvoða, eða slökkva eld.

Brunamálanefnd getur skyldað húseigendur, þar sem óvenjuleg brunahætta er, til þess að útvega á eigin kostnað, og hafa á tilteknum stað í húsinu, slökkviáhöld af þeirri gerð er Brunabótafélag Íslands tekur gild.

IV. KAFLI

Skylda borgaranna til þess að gegna slökkviliðsstörfum og skipun slökkviliðs.

7. gr.

Slökkviliðsstjórinn, og í forföllum hans vara-slökkviliðsstjórinn, er yfirmaður og stjórnandi alls slökkviliðsins. Auglýsa skal tvisvar árlega (í marz og september) á stað þar sem festar eru upp aðrar sveitarstjórnarauglýsingar, hver sé slökkviliðsstjóri, hvar hann býr og hverjir séu honum næstir yfirmenn í slökkviliðinu.

Slökkviliðsstjóri og varaslökkviliðsstjóri, mega aldrei vera báðir burtu úr kauptúninu í senn, nema alveg sérstaklega standi á, og þó því aðeins, að þeir tilkynni brottför sína tímanlega, og settur sé slökkviliðsstjóri í þeirra stað á meðan, í samráði við brunamálanefnd.

8. gr.

Allir verkfærir karlmenn 20—60 ára að aldri, sem heimilisfastir eru í kauptúninu, að undanskildum presti, læknum, lyfsala og símastjóra, og þeim mönnum, sem með læknisvottorði sanna, að þeir fyrir heilsubilun séu ekki færir til vinnu, eru skyldir til þjónustu í slökkviliðinu. Mæti svo margir við æfingar eða eldsvoða, að eigi sé þörf fyrir alla, skulu þeir elstu ganga fyrir með hvíld.

9. gr.

Í slökkviliði kauptúnsins skulu að minnsta kosti vera fast ráðnir þessir menn: Slökkviliðsstjóri, vara-slökkviliðsstjóri, 17 liðsmenn og 2 brunaboðar.

10. gr.

Hreppsnefnd skipar slökkviliðsstjóra og vara-slökkviliðsstjóra, eftir tillögum brunamálanefndar, en brunamálanefnd ræður aðra starfsmenn slökkviliðsins, eftir tillögum slökkviliðsstjóra. Slökkviliðsstjóri getur sagt upp liðsmönnum slökkviliðsins án nokkurs fyrirvara, ef hann finnur ástæðu til þess, og ráðið aðra í þeirra stað til bráðabirgða, en þó skal hann gera brunamálanefnd grein fyrir brottrekstrinum, og ræður hún síðan menn í stað þeirra, sem vikið hefir verið úr liðinu. Allir liðsmenn í slökkviliðinu eru skyldir að tilkynna slökkviliðsstjóra með viku fyrirvara ef þeir af gildum ástæðum ekki geta gegnt starfi sínu í slökkviliðinu. Flokksstjórar skulu skyldir til að tilkynna slökkviliðsstjóra ef þeir fara burt úr kaupstaðnum daglangt, og liggur sekt við ef út af er brugðið.

53
24. maí

11. gr.

Slökkviliðsstjóri og vara-slökkviliðsstjóri hafa fasta þóknun fyrir starfa sinn, eftir nánari ákvörðun hreppsnefndar. Öðrum liðsmönnum slökkviliðsins, og þeim, er það kann að kalla til hjálpar, getur hreppsnefnd ákveðið greiðslu fyrir vinnu þeirra í þágu brunamálanna, samkv. gjaldskrá, er hún semur í janúar ár hvert.

Þeir, sem skemma fót sín í þágu slökkviliðsins, eiga rétt á því að fá skemmdirnar endurgoldnar úr sveitarsjóði eftir mati, nema öðruvísi semjist um.

12. gr.

Hreppsnefnd ákveður, eftir tillögum brunamálanefndar, hver einkenni slökkviliðið skal bera þegar það er að starfi sínu.

13. gr.

Slökkviliðsstjóri stjórnar æfingum slökkviliðsins og ber ábyrgð á, að ávallt séu nægilega margir í slökkviliðinu og það sé vel æft.

Þegar eldsvoða ber að höndum ákveður hann, hvernig slökkviliðinu skuli fyrir komið og allt hvað gera skuli til þess að slökkva eldinn og varna útbreiðslu hans. Þó má hann ekki rífa niður hús til varnar útbreiðslu elds, nema samþykki lögreglustjóra komi til, eða þess, er fer með umboð hans við eldsvoðann. Ef slökkviliðsstjóri er forfallaður, gengur vara-slökkviliðsstjóri í hans stað, og sé hann heldur ekki viðstaddur, þá hefir yfirstjórn á hendi sá af liðsmönnum, sem slökkviliðsstjóri, í samráði við brunamálanefnd, hefir fyrirfram ákveðið til þess.

14. gr.

Sérhver slökkviliðsmaður er, að viðlagðri sekt, skyldur til að mæta til æfinga og til þess að slökkva eld, þegar hann er til þess kallaður, hvar sem er innan lögsagnarumdæmis kaupsinsins, og hlýða þá í öllum atriðum öllu því, er yfirmaður hans skipar honum. Enginn má heldur án leyfis yfirmanns yfirgefa eldsvoða áður en slökkt er, né slökkviliðsæfingu áður en henni er lokið.

15. gr.

Lögreglustjóri er yfirmaður lögreglusveitar þeirrar, er viðhalda skal góðri reglu við eldsvoða og slökkviliðsæfingar. Brunamálanefnd kveður í flokk þennan eftir tillögum lögreglustjóra hæfilega marga menn meðal þeirra, er skyldir eru til þess að vera í slökkviliðinu. Lögreglustjóri ákveður, í samráði við slökkviliðsstjóra, skipulag lögreglusveitarinnar og starfssvið hvers einstaks í henni. Skytt er lögreglusveitinni að halda uppi góðri reglu við eldsvoða og æfingar, sjá slökkviliðsmönnum fyrir greiðum gangi að eldinum og annast um, að engir óviðkomandi menn gangi of nærri húsi því, sem brennur, eða flytji þaðan neitt burtu.

Ennfremur sér lögreglusveitin um hjargaða muni, annast brottflutning og afhjúkrun þeirra, er verða fyrir slysum, vísar burtu eða tekur fasta þá er sekir verða um brot og kærir þá.

Umferð má banna um götur, þar sem þess þarf með.

V. KAFLI

Um vatnstöku, vatnsburð o. fl.

16. gr.

Heimilt er að taka vatn til þess að slökkva eld og til æfinga, úr brunnum og vatnsbólum hvar sem er. Skytt er sérhverjum húseiganda að leyfa að vatn sé tekið úr vatnsbönum í húsi hans til að slökkva eld, og má enginn sem í húsinu er leggja tálmanir fyrir, að slökkviliðið hafi greiðan aðgang að vatnshönum í húsinu.

Þegar verið er að slökkva eld, er sérhverjum húseiganda skylt að leyfa slökkviliðinu tálmunarlaust aðgang um lóð sína, en fullt endurgjald komi fyrir skemmdir, ef einhverjar verða. 53 24. maí

Ef hús brennur er sérhverjum skylt að lána þau tæki, er hann hefir, til þess að flytja vatn og tæki slökkviliðsins. Ef tæki, sem hefir verið lánað, skemmist eða týnist, skal fullt endurgjald koma fyrir úr sveitarsjóði.

Meðan verið er að slökkva eld, eru bæjarbúar, er vatn taka úr sömu vatnsveitu eða brunnum, skyldir að takmarka vatnsnotkun sína sem mest má verða.

17. gr.

Það er skylda allra, sem viðstaddir eru eldsvoða, hvort sem þeir eru í slökkviliðinu eða ekki, að láta í té alla þá aðstoð, sem þeir geta, ef slökkviliðsstjórinn krefst þess, og hlýða í öllu fyrirskipunum slökkviliðsstjóra.

VI. KAFLI

Um skoðun eldfæra og reykháfa.

18. gr.

Reykháfa alla skal hreinsa tvisvar á ári; þó getur hreppsnefnd, eftir tillögum brunamálanefndar, ákveðið að hreinsun skuli fara fram oftar, ef sérstakar ástæður eru til. Brunamálanefnd skal, eftir förmælum hreppsnefndar, einu sinni á ári hverju láta skoða eldfæri og reykháfa í öllum húsum kaupsins, og líta eftir að þau séu útbúin lögum samkvæmt, og að reykháfar hafi verið nægilega hreinsaðir, svo og að aðgæta hvort þúðurbirgðir, sprengiefni og önnur eldfim og hættuleg efni séu geymd sem vera ber samkvæmt lögum um brunamál og samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar. Skoðunarmenn skulu og líta eftir, hvort stigar og krókstjakar eru nothæfir og geymdir þar sem þeir eiga að vera. Á sama hátt skal líta eftir sérstökum slökkviliðum, ef þau eiga að vera í húsinu. Skoðunarmenn skulu gera skýrslu um skoðunina, er afhendist brunamálanefnd og sendist Brunabótafélagi Íslands, ef óskað er.

Komi það í ljós við skoðunina, að einhverju sé ábótavant í þessu efni, skal það tafarlaust bætt, ef hægt er. Ella má veita húseiganda stuttan frest til þess að lagfæra gallana; skal þá, að frestinum liðnum, ný skoðun fara fram. Komi þá í ljós við hina síðari skoðun, að enn sé ekki búið að bæta úr því, sem að var fundið, skal tafarlaust kæra hlutaðeiganda fyrir lögreglustjóra, er kemur fram ábyrgð á hendur hinum brotlega og lætur á hans kostnað færa í lag það er lagfæra þarf.

VII. KAFLI

Um brunaboðun.

19. gr.

Það er skylda hvers eins, er verður var við eldsvoða, að tilkynna það slökkviliðinu þegar í stað. Næturverðir, ef nokkrir eru, skulu á göngum sínum um kaupsins hafa sérstakt eftirlit með því, hvort eldur er að kvikna í húsum, og tilkynna það þegar í stað slökkviliðsstjóra, brunaboðum og öðrum úr slökkviliðinu, hreppstjóra og símastjóra. Að öðru leyti skal, þar til önnur skipun verður gerð, slökkviliðið kallað saman með því að hefja brunakall um kaupstaðinn með brunalúðrum.

VIII. KAFLI

Ýmsar almennar varúðarreglur til að fyrirbyggja eldsvoða.

20. gr.

Á götum, stakkstæðum, torgum eða almannafæri, eða milli húsa eða í görðum, má ekki setja lausar eldstór eða hlóðir, nema leyfi sé veitt til þess af slökkviliðsstjóra, og ákveður hann þá hvernig eldstæðið skuli búið út og hverra varúðarreglna skuli gætt. Þegar slíkt er leyft skulu menn alltaf vera við eldinn meðan logandi er í hlóðunum. Hið sama er og um lýsisbræðslu, tjörugerð og bikgerð og bikun á veiðarfærum. Milli húsa eða úti við má ekki bera eldsglæður nema í lokuðum málmkössum. Á verzlunarlóðinni má ekki kveikja bál eða halda brennu nema leyfi lögreglustjóra komi til.

21. gr.

Eldivið, steinkol eða mó, og annað eldsneyti má ekki leggja fyrir utan hús nema með samþykki brunamálanefndar, og veitir brunamálanefnd aðeins samþykki til þess, að ekki geti stafað af því eldshætta að marki. Mikið af trjám og borðvið má því aðeins hafa utanhúss, að brunamálanefnd leyfi. Ákveður hún um leið og hún veitir leyfið, hversu stór trjástaflinn megi vera, hve langt bil skuli vera á milli þeirra, og minnstu fjarlægð frá næsta húsi, sem þó má aldrei vera minni en 6 metrar.

Það skal yfirleitt ekki leyft að hafa viðarstafla hærri en 4 metra og ekki stærri að flatarmáli en 40 fermetra, enda standi þá staflarnir ekki nær hver öðrum en svo, að 2 metra bil sé á milli þeirra, og ekki nær næsta húsi en 6 metra. Birgðir af steinolíu, benzíni, terpintínu eða öðrum eldfimum vökvum skulu ætíð geymdar í húsum inni eða í mannheldum girðingum, og hvergi nema þar sem hreppsnefnd samþykkir. Þó má ekki geyma birgðir af vökvum þessum nema í steinhúsum með steinsteypum loftum eða steinsteypum kjöllum með steinloftum og steingólfum. Um undanþágu frá þessu fer samkvæmt lögum um brunamál. Hafi einhver sett birgðir af slíkum eldfimum vökvum á bersvæði eða annarsstaðar í óleyfi hreppsnefndar, má lögreglustjóri láta flytja þær í burtu á kostnað eiganda.

22. gr.

Þar sem geymdar eru birgðir af steinolíu, terpintínu, benzíni eða áþekktum eldfimum vökvum skal eftirfarandi varúðarreglum fylgt:

- a. Séu birgðirnar meiri en 800 lítrar af steinolíu eða 175 lítrar af benzíni eða álíka eldfimum vökvum, má hvorki bera um geymslustaðinn eld eða ljós, enda þótt það sé birgt í ljóskeri, ekki kveikja á eldspýtum né reykja þar tóbak. Þar mega heldur ekki vera eldstór, reykháfar eða hitaleiðslur, sem eldhætta getur stafað af.
- b. Séu birgðirnar ekki meiri en 800 lítrar af steinolíu eða 175 lítrar af benzíni eða álíka eldfimum vökvum, og þær geymdar utanhúss, í görðum eða portum þar sem ekkert hús er nær en 6 metrar, má því aðeins bera þar um ljós, að það sé í lokuðu ljóskeri, en eld má ekki kveikja þar né bera. Ekki má heldur taka þar ljósvökva úr tunnu eða stærra íláti við ljós, nema ljósið sé í lokuðu ljóskeri og það látið hanga í a. m. k. 2 metra fjarlægð. Séu slíkar birgðir geymdar innan húss, skal gæta sömu varúðar og undir a.-lið.
- c. Birgðir allt að 200 lítrum af steinolíu eða 10 lítrum af benzíni eða álíka eldfimum vökvum má geyma í sölu- eða smíðahúsum, en þá skulu þær geymdar á afviknum stað í málmláti eða lokuðum flöskum. Skal þó gætt sömu varúðar og undir a.-lið.
- d. Í húsum eða herbergjum, þar sem farið er um með eld eða ljós, má ekki taka úr íláti neinn ljósvökva með blossamarki undir 40 stiga hita hundraðsmælís (Celsius), t. d. benzín.

- e. Þar sem ljósvökvi er geymdur, hvort heldur úti eða inni, í sölustöðum eða smíðahúsum, skal gætt allrar varúðar. Fari ljósvökvi niður á gólf í húsi skal hann þurrkaður upp þegar í stað svo vel sem hægt er. Í húsinu má ekki geyma eldfima hluti nálægt ljósvökvum, nema yfir þeim sé höfð ábreiða sem ekki er eldfim. Þar sem geymdir eru meira en 200 lítrar af steinolíu eða 40 lítrar af benzíni eða álíka eldfimum vökvum, má engin vinna fara fram nema undir eftirliti fullorðins manns, er þar sé ávallt staddur. Ella skal geymslustaðnum lokað, svo óviðkomandi komist þar ekki inn.
- f. Benzíngeyma má hvergi setja upp meðfram götum kaupsins, nema með leyfi lögreglustjóra að fengnum tillögum brunamálanefndar. Hvergi má setja þá nær steinhúsum en 15 metra og ekki nær timburhúsum en 25 metra, og skal frágangur allur vera svo rammbyggilegur, að sem minnst eldhætta stafi af. Tóbaksreykingar mega ekki fara fram í nánd við geymana. Tæmdar benzíntunnur skal jafnharðan flytja í burtu.
- g. Landflutningur á benzíni og olíu í stærri stíl, svo og fylling benzín- og oliugeyma má ekki fara fram nema undir eftirliti sem framkvæmt er eftir fyrirmælum brunamálanefndar, og skal það kostað af eiganda eða farmsmóttakanda.
- h. Í hverjum geymslustað skal prentað eintak af reglum þessum hanga á vegg, þar sem það er auðvelt til aflestrar.

23. gr.

Í smíðahúsum handiðnaðarmanna, sem fást við trésmíði, skal gæta þessara varúðarreglna:

- a. Eld má ekki fara með, nema í eldstæðinu eða ofninum, og tóbaksreykingar skulu bannaðar. Fyrir framan hverja ofnhurð skal vera kassi úr málm, er sé að minnsta kosti 50 cm. á hæð, og sé hann þannig áfastur ofninum, að allar glæður og eldur úr ofninum detti í kassann.
- b. Þegar límpottur er tekinn af eldstæðinu, skal setja hann á málmplötu er nái a. m. k. 8 cm. út fyrir pottinn á alla vegu. Brún málmplötunnar skal beygð upp á við.
- c. Þar sem ekki er rafmagnsljós má eingöngu nota steinolíueggglampa eða lokað ljóskei, en hvorki borðlampa eða kertaljós.
- d. Ekki má fleygja eldspýtu á gólfið, þegar kveikt hefir verið á henni, heldur skal fleygja henni í ofninn eða leggja hana á málmplötu eða á annan stað þar sem víska er fyrir, að hún geti ekki kveikt eld frá sér.
- e. Tréspánir, hey eða aðrir slíkir eldfimrir hlutir mega ekki liggja dreifðir um smíðahúsgólfið dag frá degi. Á hverjum degi að endaðri vinnu skal þeim sópað saman og þeir bornir úr smíðahúsinu, eða þeim komið fyrir á sérstökum stað í smíðahúsinu, sem ætlaður er fyrir þá. Miklar birgðir af tréspónum skal geyma í lokuðum klefa, þar sem engin sérstök eldhætta getur stafað af.
- f. Miklar birgðir af trésmíðaeftirbrotum mega ekki liggja í göngum eða stigum, og heldur ekki utan við smíðahúsið, nema sérstakt leyfi brunamálanefndar komi til. Handiðnaðarmenn, sem fást við trésmíði og járnsmíði, mega ekki geyma meira viðar-smíðaeftirbrot í járn- eða trésmíðju sinni en þarf til þess að vinnan verði innt af hendi viðstöðu- og tafarlaust.
- g. Þegar vinnunni er lokið að kveldi, og áður en smíðirnir fara úr smíðahúsinu, skal slökkva allan eld og ljós og loka húsinu svo að óviðkomandi menn komist ekki í það.
- h. Í sérhverju smíðahúsi, þar sem vatnsveita er, skal vera sérstakur vatnskranir með víðfestri slöngu, ella skal vera þar slökkvitæki með slökkvivökva, af þeirra gerð, er Brunabótafélag Íslands tekur gilda. Brunamálanefnd getur veitt undanþágu frá þessum ákvæðum fyrir verkstæði, þar sem vinna að jafnaði aðeins 1-2 menn.
- i. Í sérhverju smíðahúsi skal vera prentað eintak af reglum þessum fest upp á vegg,

53
24. maí

þar sem auðvelt er að lesa það. Forstöðumaður smíðahússins skal sjá um, að reglum þessum sé hlýtt og hinnar mestu varúðar sé að öllu leyti gætt í meðferð á eldi og ljósi.

24. gr.

Bannað er að halda opinberar jólatrésskemmtanir nema leyfi lögreglustjóra komi til. Má ekki halda þær í öðrum húsum en þeim, sem teljast vel útbúin til þess, meðal annars um útbúnað dýra og annara skilyrða til útgöngu.

IX. KAFLI

Um slökkviliðið.

25. gr.

Fastir starfsmenn slökkviliðsins (sbr. 9. gr.) skulu skipa þessa flokka:

1. Björgunarflokkur	6 liðsmenn
2. Húsrífsflokkur	5 —
3. Vatnsslönguflokkur	6 —
4. Brunaboðar	2 —

Slökkviliðsstjóri skipar flokksstjóra fyrir flokkana. Hann skal og árlega semja skrá yfir alla, sem skyldir eru að mæta samkvæmt 8. gr., og skal hverjum einum tilkynnt í hvaða flokki hann skuli vera. Að lokinni æfingu eða eldsvoða skal merkja í skránni við alla þá, sem hafa mætt.

26. gr.

- a. Fjórum ákveðnum mönnum úr björgunarflokknum er skylt að mæta þá er eldsvoða ber að höndum, á brunastaðnum, svo fljótt sem unnt er. Hinnir sjá um flutning stiga og annara björgunartækja á brunastaðinn. Fyrsta verk björgunarflokksins skal vera að bjarga fólki, þá lifandi skepnum, og síðast öllum dauðum munum, hverju nafni sem nefnast undantekningarlaust. Allt sem hann bjargar skal fara vel með og koma því á svo óhultan stað sem unnt er. Enga björgun má framkvæma, að undanskildu fólki og skepnum, nema eftir fyrirskipun slökkviliðsstjóra eða annars, sem gengur í hans stað. Slökkviliðsstjóri skipar einn úr flokki þessum sem flokksstjóra, sem hann getur sérstaklega snúið sér til með skipanir sínar, sem og til hinna annara flokkstjóra, er skipaðir kunna að verða.
- b. Húsrífsflokkur skal hafa á hendi að rífa það sem þurfa þykir, eftir skipun slökkviliðsstjóra. Skal hann ávallt vera með sín ákveðnu verkfæri á brunastaðnum, og aðstoða björgunarflokkinn eftir fyrirmælum slökkviliðsstjóra.
- c. Vatnsslönguflokkur skal sjá um, að allar slöngur og vatnsgeymar komi á brunastaðinn, og skal hann koma slöngunum svo fyrir að þægilegt sé að drepa eldinn. Síðan skal flokkurinn starfa sem bunustjórar eftir fyrirskipunum yfirmanna.
- d. Brunaboðar skulu, þá er eldsvoða verður vart, gera slökkviliðinu aðvart með því að blása í lúðra, eða á annan hátt, sem fyrirskipað er af brunamálanefnd. Sé það að næturþeli, skulu þeir blása í lúður við hús hvers liðsmanns, þar til hann verður var við þá, og skal liðsmaður þegar gefa þeim merki um að hann hafi orðið þeirra var. Ekki mega þeir tala við nokkurn mann, nema segja götu og hústölu þar sem eldurinn er. Skulu þeir að afloknu brunakalli skyldir til að mæta á brunastaðnum og vinna þar það sem slökkviliðsstjóri leggur fyrir þá. Loks skulu þeir skyldir til að tilkynna slökkviliðsæfingar eftir fyrirskipun slökkviliðsstjóra.

27. gr.

Árlega skal halda minnst 3 æfingar, og er liðsmönnum öllum (sbr. 9. gr.) skylt að mæta þar eins og við eldsvoða, sömuleiðis þeim mönnum öðrum úr skylduliðinu

(sbr. 8. gr.), er slökkviliðsstjóri gerir aðvart. Slökkviliðsstjóri ákveður hvenær æf- 53
ingar skuli haldnar, en gæta skal um það hagræðis liðsmanna og skylduliðs. Skal 24. maí
halda skýrslu um æfingar og senda hana í byrjun hvers árs til Brunabótafélags
Íslands til athugunar.

28. gr.

Allir liðsmenn skulu, þegar þeir eru að verki, forðast allan óþarfa hávaða eða tal, og gera sér far um að taka öllu með gætni og stillingu og vera fljótir og liðugir að framkvæma skipanir yfirmanna sinna.

29. gr.

Allir liðsmenn skulu, ef þeir verða varir við að óvarlega er farið með eld eða á annan hátt brotið á móti brunamálareglugerð kaupstaðarins, vanda um við þá sem gera sig seka í því, og ef þeir hlýða ekki aðvörun þeirra, gera slökkviliðsstjóra aðvart svo fljótt sem unnt er.

30. gr.

Allir liðsmenn eru skyldir til að mæta á slökkvistöðinni, að undanskildum nokkrum hluta björgunarliðsins, sbr. 25. gr., nema þeir séu þess fullvissir, að öll áhöld séu komin á brunastaðinn, og þer þeim öllum skylda til að sjá um, að þau komist á brunastaðinn í nothæfu ástandi. Enginn má fara af brunastaðnum nema með leyfi slökkviliðsstjóra. Engin forföll eru tekin gild, önnur en veikindi eða fjarvera úr lögsagnarumdæminu.

X. KAFLI

Sektarákvæði o. fl.

31. gr.

Með brot gegn reglugerð þessari skal fara sem opinber lögreglumál, og greiði hinn seki 5—1000 kr. sekt fyrir afbrot-sitt, er renni í sveitarsjóð.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 85, 22. nóvember 1907, sbr. lög nr. 93, 23. júní 1936, til þess að öðlast gildi 15. júní 1937 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Aðvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 24. maí 1937.

F. h. r.

Vigfús Einarsson.

Páll Pálmason.

SAMÞYKKT

Fiskræktarfélag Hvitár og þverár hennar.

1. gr.

Félagið heitir Fiskræktarfélagið Hvitá. Heimili og varnarþing félagsins er þar, sem formaður félagsins er búsettur.

2. gr.

Félagssvæðið er: Allar þær jarðir, sem liggja að Hvitá upp að ósi Reykjadalárs, jarðir þær, sem stunduð er veiði á (eða verður stunduð) í Borgarfirði út til Kistuhöfða og Borgarness, jarðir, sem liggja að Grímsá upp að fossum hjá Oddsstöðum og Tunguá að Englandsfossi, Flókadalsá upp að fossum hjá Varmalæk. Jarðir, sem liggja að Reykjadalásá upp að Giljafossi. Jarðir, sem liggja að Þverá og upprunaá hennar. Lambá, Langavatnsskiöl, Króksvatnsá og Litla-Þverá. Jarðir þær (og sérstöku veiði-ítök), sem liggja að Norðurá. Jarðir, sem liggja að Gljúfurá. Verði bætt við svæði þetta, þannig, að lax geti gengið lengra, svo sem með lögum fossa eða færslu vatnsfalla, færist það svæði undir félag þetta, hvort sem framkvæmdin er gerð fyrir atbeina félagsins eða af öðrum.

3. gr.

Verkefni félagsins er:

1. Koma upp klakstöðvum til þess að kletja út laxhrognum, og skal silunum sleppt í fyrirtaldir ár eftir ákvæðum félagsstjórnar og aðalfundar.
2. Láta rannsaka möguleika til þess, að lax geti gengið víðar um vatnasvæði Hvitár, og láta gera endurbætur á ám til þess að þær verði aðgengilegri fyrir lax.
3. Koma á samþykktum fyrir ár, þar sem laxveiði getur ekki talizt til arðs, um skipting kostnaðar við að sleppa silum í árnar og aðrar endurbætur til eflingar laxveiði í þeim, sem nauðsynlegar þykja. Skal sú skipting hluttöku vera undirstaða undir deilingu arðs af leigu, ef til kemur.
4. Gangast fyrir því, að áreigendur og notendur bindist samningum um að nota ekki róttækar veiðiaðferðir, sem varnað geti fjölgun laxins í smærri ám.
5. Hafa forgöngu um, þegar áreigendur óska þess, að bjóða út ár til leigu.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður, sem jafnframt er féhirðir félagsins og tveir meðstjórnendur. Stjórnin fer með öll mál félagsins á milli aðalfunda; hún er forsvarismaður þess inn á við og út á við, sér um allar fjárreiður þess og framkvæmdir.

5. gr.

Aðalfundur félagsins skal haldinn árlega í aprílmánuði og skal stjórnin boða til hans bréflaga með nægum fyrirvara. Atkvæðisrétt hafa allir forsvarsmenn jarða þeirra, eða sérstaks veiðiréttar í ám þeim, sem fyrr eru taldir; fela má öðrum með skriflegu umboði að fara með atkvæði. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá framkvæmdum síðastliðið ár og skilar reikningum þess til samþykktar. Þar skal og ræða um og gera ályktanir um framtíðarstarfsemi félagsins og annað það, er félagið varðar, kjósa stjórn og endurskoðendur, þannig: Að á stofnfundi sé stjórnin öll kosin og endurskoðendur, síðan gangi einn maður úr stjórninni eftir hlutkesti fyrstu tvö árin og annar endurskoðandi árlega. Jafnmargir skulu kosnir til vara. Stjórnin kýs formann árlega. Enginn er skyldur að taka á móti kosningu, sem aðalmaður í stjórn, er hann hefir setið sex ár í henni.

6. gr.

54

24. maí

Kostnað við starfsemi félagsins, stofn- og árskostnað, skal stjórnin jafna niður eftir áætluðu veiðimagni þeirra jarða og sérstakra veiðirétta á svæði því, sem samþykkt þessi nær yfir. Þar sem ár eru leigðar til veiði, skal leigusali greiða af leigunni svo sem leigan væri nettó-ágóði af veiði, sama gildir um þá, sem hafa tekjur af framsali slíkra leigusamninga. Ef leigjandi hefir arð af veiði sinni, ber honum einnig að greiða af þeim arði. Þar sem svo stendur á, að menn nota veiði eða veiðiítak til stangaveiða fyrir sjálfa sig eða aðra, án þess að leiga sé greidd fyrir, þá skal meta not þeirrar veiði tiltölulega við svipaða aðstöðu annarsstaðar um leigu og veiði. Þar sem sílum er sleppt í ár, sem laxveiði er svo lítil, að ekki er unnt að telja hana til arðs, skulu þeir, sem lönd eiga að ánni, greiða allt að tveim þriðju kostnaðar af þeim sílum, sem látni eru í slíkar ár, eftir reikningi félagsstjórnar. Þó skal gjald þetta aldrei vera hærra, en sem svarar því, að laxveiðimenn að meðaltali í Grímsá, Þverá og Norðurá greiða fyrir síli í þær ár með tillagi sínu. Stjórnin hefir sér til hliðsjónar veiðiskýrslur og hlunnindamat við samning niðurbjófnum þessarar, liggur niðurbjófnum síðan undir samþykki aðalfundar og gildir til fimm ára, nema tveir þriðju félagsmanna samþykki að breyta henni. Gjaldldagi á gjöldum til félagsins sé fimmtándi október ár hvert. Stjórnin getur falið umboðsmanni sínum, einum í hverjum hreppi, að annast innheimtu þessa.

7. gr.

Félagsstjórnin má láta veiða lax í klak á hvaða tíma sem er og á þeim stöðum, er hún telur hagkvæmt, án endurgjalds, en gæta verður hún þess, að skemma ekki hrygningarstaði, ef komizt verður hjá því og taka ekki meiri lax, en þörf er á til klaksins.

8. gr.

Samþykkt þessari má breyta á aðalfundi ef tveir þriðju þeirra, sem fundinn sækja, samþykkja það.

9. gr.

Brot móti samþykkt þessari varðar sektum frá þrjátíu krónum til tvö hundruð króna, er rennur í sjóð félagsins.

10. gr.

Nú vilja menn slíta félagi þessu og skal þá geta þess í fundarboði fyrir aðalfund og ef til þess fást þrír fjórðu atkvæða þeirra, sem fundinn sækja, skal stjórnin ráðstafa eignum þess og ef félagið á ekki fyrir skuldum, skal jafna því, sem á vantar, á félagsmenn eftir gjaldskrá félagsins. Verði aftur á móti afgangur af eignum félagsins, skal koma því til geymslu í Söfnunarsjóði Íslands og skal þar ávaxtast þar til félagsskapur í sama tilgangi er myndaður á þessu svæði.

Samþykkt þessi staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 24. maí 1937.

Hermann Jónasson.

Vígfús Einarsson.

55

24. maí

GJALDSKRÁ

fyrir Fiskræktarfélagið Hvítá.

	Hlutir
Einarsnes	36.00
Bóndhóll	21.00
Ölvaldsstaðir	21.00
Ferjubakki	21.00
Ferjukot	46.00
Sólheimatunga	0.80
Svignaskarð	2.70
Fróðhús	1.40
Gljufurá	0.20
Litlu-Skógar	0.20
Stóru-Skógar	0.20
Tandrasel	0.20
Svarfhóll	0.40
Stafholt	5.50
Arnarholt	0.40
Haugar	0.60
Hlöðutún	0.60
Munaðarnes	2.50
Stóra-Gröf	4.60
Gráfarkot	4.80
Litla-Skarð	6.20
Einifell	22.00
Laxfoss	17.00
Veiðilækur	9.40
Hreðavatn	3.00
Veiðifélag Norðurár	10.00
Hofsstaðir	3.20
Hamraendar	22.00
Neðra-Nes	1.80
Stafholtsveggir	0.40
Efra-Nes	1.00
Bakkakot	1.00
Kaðalsstaðir	1.60
Lundar	1.50
Hjarðarholt	2.30
Steinar	2.50
Arnbjargarlækur	7.00
Gunnlaugsstaðir	1.00
Norðtunga	5.40
Hamar	0.20
Höfði	0.30
Grjót	0.30
Sigmundarstaðir	0.20
Lundur	0.20
Hermundarstaðir	0.40
Helgavatn	0.70

	Hlutir	
Kvíar	0.80	55
Högnastaðir	0.30	24. maí
Sleggjulækur	0.80	
Ásbjarnarstaðir	1.30	
Síðumúli	1.30	
Reykholt	1.10	
Sámsstaðir	4.00	
Gilsbakki	7.00	
Veiðifélag Reykdæla	5.00	
Steðji	0.20	
Varmilækur	0.20	
Bær	0.20	
Langholt	21.00	
Stafholtsey	0.30	
Hvítárbakki	3.00	
Þingnes	22.00	
Fossatún	1.20	
Hestur	6.60	
Múlakot	1.20	
Skálpastaðir	2.30	
Máfahlið	1.00	
Gröf	1.50	
Kistufell	0.70	
Arnbórsholt	0.70	
Kross	0.40	
Skarð	1.20	
Lundur	1.20	
Snartarstaðir	0.80	
Gullberastaðir	2.40	
Oddsstaðir	0.40	
Hóll	0.80	
Brautartunga	0.80	
Tungufell	0.20	
Brenna	0.70	
Iðunnarstaðir	0.70	
England	1.00	
Reykir	1.00	
Hvítárvellir	44.00	
Hvanneyri	30.00	
Af framsali veiðisamninga og af leiguveiði:		
H/f Kveldúlfur (Richard Thors)	32.00	
Björn Blöndal	5.00	
Jón Jónsson	3.00	
Hlutir samtals		500.00

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 24. maí 1937.

Hermann Jónasson.

Vigfús Einarsson.

SAMÞYKKT

um lokunartíma skósmíðavinnustofa í Reykjavík.

1. gr.

Skósmíðavinnustofum í Reykjavík skal loka eftir því, sem ákveðið er í 2., 3. og 4. grein samþykktar þessarar.

2. gr.

Alla virka daga árs skal skósmíðavinnustofum lokað ekki síðar en kl. 7 síðdegis og þær eigi opnar aftur fyrr en kl. 8 árdegis næsta virkan dag. Þó skulu vera þær undantekningar frá þessu, er nú greinir:

Aðfangadag jóla og gamlárskvöld skal stofunum lokað ekki síðar en kl. 4 síðdegis og laugardagana fyrir páska og hvítasunnu ekki síðar en kl. 6 síðdegis.

Síðasta virkan dag fyrir aðfangadag jóla skal heimilt að halda stofunum opnum til kl. 11 síðdegis.

Á tímabilinu frá 15. maí til 14. september skal á laugardögum loka stofunum ekki síðar en kl. 4 síðdegis.

3. gr.

Almenna helgidaga, sumardaginn fyrsta og fyrsta mánudag í ágústmánuði mega engar skósmíðavinnustofur vera opnar.

Hinn 1. maí, 17. júní og 1. desember skal öllum skósmíðavinnustofum lokað kl. 12 á hádegis, ef þessa daga ber upp á virka daga.

4. gr.

Pá, sem komnir eru inn í skósmíðavinnustofur fyrir lokunartíma, er heimilt að afgreiða eftir að lokað er.

5. gr.

Lögreglustjóra er heimilt að veita undanþágur frá ákvæðum þessarar samþykktar, þegar sérstaklega stendur á.

6. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum 20—500 krónum og renna sektirnar í bæjarsjóð.

Mál út af brotum á samþykktinni skal reka sem almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem gerð er af bæjarstjórn Reykjavíkurkaupstaðar, samkvæmt lögum nr. 17, 1. febrúar 1936, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atoinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 5. júní 1937.

F. h. r.

Vigfús Einarsson.

Gunnl. E. Briem.

SAMÞYKKT

57

5. júní

um lokunartíma hárgreiðslustofa í Reykjavík.

1. gr.

Hárgreiðslustofum í Reykjavík skal loka eftir því, sem ákveðið er í 2., 3. og 4. gr. samþykktar þessarar.

2. gr.

Alla virka daga árs skal hárgreiðslustofum lokað ekki síðar en kl. 6 síðdegis og þær ekki opnaðar aftur fyrr en kl. 8½ árdegis næsta virkan dag. Þó skulu vera þær undantekningar frá þessu, er nú greinir:

Aðfangadag jóla og gamlárskvöld skal stofunum lokað ekki síðar en kl. 4½ síðdegis og laugardagana fyrir páska og hvítasunnunni ekki síðar en kl. 6 síðdegis.

Síðasta virkan dag fyrir aðfangadag jóla skal heimilt að halda stofunum opnum til kl. 11 síðdegis og næstsíðasta virkan dag fyrir aðfangadag til kl. 9 síðdegis.

Síðasta vetrardag og miðvikudaginn fyrir uppstigningardag má hafa stofurnar opnar til kl. 7 síðdegis, en miðvikudaginn fyrir skírdag og föstudaginn fyrir hvítasunnunni til kl. 8 síðdegis.

Á tímabilinu 15. maí til 15. september ár hvert er heimilt að hafa stofurnar opnar til kl. 8 síðd. á föstudögum, en loka skal þeim eigi síðar en kl. 2 síðd. á laugardögum.

Á tímabilinu 16. september til 14. maí má hafa stofurnar opnar til kl. 8 síðdegis á laugardögum.

3. gr.

Amenna helgidaga, sumardaginn fyrsta og fyrsta mánudaginn í ágústmánuði mega engar hárgreiðslustofur vera opnar.

Dagana 1. maí, 17. júní og 1. desember skal loka stofunum kl. 2 síðdegis, ef þá daga ber upp á virka daga.

4. gr.

Þá, sem komnir eru inn í hárgreiðslustofur fyrir lokunartíma, er heimilt að afgreiða eftir að lokað er.

5. gr.

Lögreglustjóra er heimilt að veita undanþágur frá ákvæðum þessarar samþykktar, þegar sérstaklega stendur á.

6. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum 20—500 krónum og renna sektirnar í bæjarsjóð.

Mál út af brotum á samþykktinni skal reka sem almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem gerð er af bæjarstjórn Reykjavíkurkaupstaðar, samkvæmt lögum nr. 17, 1. febrúar 1936, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 5. júní 1937.

F. h. r.

Vígús Einarsson.

Gunnl. E. Briem.

58

5. júní

S A M Þ Y K K T

um lokunartíma rakarastofa í Reykjavík.

1. gr.

Rakarastofum í Reykjavík skal loka eftir því, sem ákveðið er í 2., 3. og 4. grein samþykktar þessarar.

2. gr.

Alla virka daga árs skal rakarastofum lokað ekki síðar en kl. 6 síðdegis nema á föstudögum, laugardögum, síðasta vetrardag og miðvikudaginn fyrir uppstigningardag kl. 7 síðdegis. Stofurnar skulu ekki opnar aftur fyrr en kl. 8½ árdegis næsta virkan dag. Þó skulu vera þær undantekningar frá þessu, er nú greinir:

Aðfangadag jóla og gamlárskvöld skal stofunum lokað ekki síðar en kl. 4½ síðdegis og laugardagana fyrir páska og hvítasunnu ekki síðar en kl. 6 síðdegis.

Síðasta virkan dag fyrir aðfangadag jóla skal heimilt að halda stofunum opnum til kl. 11 síðdegis og næst síðasta virkan dag fyrir aðfangadag til kl. 9 síðdegis, en miðvikudaginn fyrir skírdag og föstudaginn fyrir hvítasunnu til kl. 8 síðdegis.

Á tímabilinu frá 1. júní til 31. ágúst skal á laugardögum loka stofunum ekki síðar en kl. 4 síðdegis.

3. gr.

Almenna helgidaga, sumardaginn fyrsta og fyrsta mánudag í ágústmánuði mega engar rakarastofur vera opnar.

Dagana 1. maí, 17. júní og 1. desember skal loka stofunum kl. 2 síðdegis, ef þá daga ber upp á virka daga.

4. gr.

Þá, sem komnir eru inn á rakarastofur fyrir lokunartíma, er heimilt að afgreiða eftir að lokað er.

5. gr.

Lögreglustjóra er heimilt að veita undanþágur frá ákvæðum þessarar samþykktar, þegar sérstaklega stendur á.

6. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum 20—500 krónum og renna sektirnar í bæjarsjóð.

Mál út af brotum á samþykktinni skal reka sem almenn lögreglumál.

7. gr.

Samþykkt nr. 113, 18. nóvember 1933 og samþykkt nr. 80, 2. júlí 1934, um lokunartíma rakarastofa og hárgreiðslustofa í Reykjavík, eru úr gildi felldar að öðru leyti en því, sem tekur til ljósmyndastofa.

Samþykkt þessi, sem gerð er af bæjarstjórn Reykjavíkurkaupstaðar, samkvæmt lögum nr. 17, 1. febrúar 1936, staðfestist hérmeð til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 5. júní 1937.

F. h. r.

Vigfús Einarsson.

Gunnl. E. Briem.

S A M Þ Y K K T

59

7. júní

um lokunartíma sölubúða og takmörkun á vinnutíma sendisveina í Hafnarfirði.

1. gr.

Sölubúðum í Hafnarfirði skal lokað eftir því, sem ákveðið er í 2., 3. og 4. grein samþykktar þessarar.

2. gr.

Alla virka daga ársins skal sölubúðum lokað eigi síðar en kl. 6 síðdegis og þær eigi opnaðar aftur fyrr en kl. 8 árdegis næsta virkan dag, nema föstudaga, þá skal lokað eigi síðar en kl. 8 síðdegis. Þó skulu vera þær undantekningar frá þessu, er nú skal greina:

Aðfangadag jóla og gamlárskvöld skal sölubúðum lokað eigi síðar en kl. 4 síðdegis, og laugardaga fyrir páska og hvítasunnunni eigi síðar en kl. 6 síðdegis. Fjórða og síðasta virkan dag fyrir aðfangadag jóla er heimilt að hafa sölubúðir opnar til kl. 12 á miðnætti.

Á tímabilinu frá 15. maí til 14. september skal á laugardögum loka sölubúðum eigi síðar en kl. 1 e. h.

Ef skortur er á eldsneyti eða ljósmeti í bænum, eða útlit fyrir að skortur geti orðið á því, er bæjarstjórninni heimilt að ákveða, að sölubúðum skuli í lengri eða skemmri tíma lokað fyrr en kl. 6 og kl. 8 síðdegis (föstud.) og opnaðar síðar en kl. 8 árdegis á virkum dögum.

3. gr.

Almenna helgidaga, sumardaginn fyrsta og fyrsta mánudag í ágústmánuði mega engar sölubúðir vera opnar. Hinn 1. maí, 17. júní og 1. desember skulu allar sölubúðir lokaðar kl. 12 á hádegis, ef þessa daga ber upp á virkan dag.

4. gr.

Frá ákvæðum um lokunartíma sölubúða í samþykkt þessari skal sú ein undanþága vera, að brauðsölubúðum og mjólkurbúðum má halda opnum á almennum helgidögum sumardaginn fyrsta, fyrsta mánudag í ágústmánuði, 1. maí, 17. júní og 1. des. frá kl. 8 árdegis til kl. 1 síðdegis, eingöngu til sölu á brauðum, kökum, mjólk, rjóma og skyri. Þó er brauðabúðunum í brauðgerðarhúsunum sjálfum og brauða- og mjólkurbúð Mjólkurbús Hafnarfjarðar heimilt að hafa opið til kl. 4 síðdegis á sunnudögum og til kl. 4 síðdegis á laugardögum frá 15. maí til 14. sept., og aðra virka daga til kl. 7 síðdegis.

Ákvæði samþykktarinnar ná ekki til lyfjabúða.

5. gr.

Þá, sem komnir eru inn í sölubúð fyrir lokunartíma, er heimilt að afgreiða eftir að lokað er.

6. gr.

Eftir lokunartíma sölubúða er óheimilt að selja á strætum og torgum eða annarsstaðar utan sölubúða, nema sjálfsölum, nokkurn þann varning, sem ekki má selja samkvæmt verzlunarleyfi.

7. gr.

Vinnutími sendisveina, er starfa hjá hverskonar verzlunar- eða iðnaðarfyrirtækjum eða skrifstofum í Hafnarfirði, skal eigi vera lengri á degi hverjum, en hér segir:

Fyrir sendisveina á aldrinum 12—14 ára, 7½ kl.st. á dag.

Fyrir sendisveina á aldrinum 14 ára og eldri, 9 kl.st. á dag.

59
7. júní

8. gr.

Útsending á vörum, bréfaburði og innheimtu, er sendisveinar starfa að, skal lokið eigi síðar en 1 klukkustund eftir lokunartíma sölubúðanna, verkstæðanna eða skrifstofanna, og daginn fyrir almenna fridaga eigi síðar en tveim klukkutímum eftir lokunartíma.

9. gr.

Lögreglustjóra er heimilt, þegar sérstaklega stendur á, að veita undanþágu frá samþykkt þessari fyrir einstaka daga og til þess að sala fari fram í góðgerðarskyni, eða til ágóða fyrir stofnanir eða fyrirtæki, sem að dómi lögreglustjóra horfir til almenningsheilla.

10. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum 20—500 krónum, og renna sektirnar í bæjarsjóð.

Mál út af brotum gegn samþykkt þessari skal reka sem almenn lögreglumál.

11. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi þegar í stað og er jafnframt úr gildi numin samþykkt um lokunartíma sölubúða í Hafnarfjarðarkaupstað, staðfest af ráðuneytinu 27. maí 1935.

Samþykkt þessi, sem gerð er af bæjarstjórn Hafnarfjarðarkaupstaðar samkvæmt lögum nr. 17, 1. febr. 1936, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 7. júní 1937.

F. h. r.

Vígfús Einarsson.

Gunnl. E. Briem.

60
8. júní

SAMÞYKKT

um breyting á viðauka frá 31. júlí 1936 við samþykkt um lokunartíma sölubúða í Vestmannaeyjum frá 12. apríl 1921.

1. gr.

2. og 3. málsgrein viðaukans orðist svo:

Brauð- og mjólkursölubúðir skulu vera opnar eins og hér segir:

Alla virka daga frá kl. 9 f. h. til kl. 7 e. h.

Sunnudaga frá kl. 9 f. h. til kl. 3 e. h.

2. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 17, 1. febrúar 1936 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 8. júní 1937.

F. h. r.

Vígfús Einarsson.

Páll Pálmason.

S A M Þ Y K K T

61

8. júní

um breyting á samþykkt um sýsluvegasjóð Austur-Húnavatnssýslu
frá 2. apríl 1928.

Í 2. gr. samþykktarinnar falli burtu 13. liður svohljóðandi:

Bryggjuvegur frá Þjóðveginum norðan Blöndu út að bryggju.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu hefir samið og samþykkt, samkvæmt lögum nr. 102, 19. júní 1933, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi 1. júlí 1937, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 8. júní 1937.

F. h. r.

Vigfús Einarsson.

Páll Pálmason.

S A M Þ Y K K T

62

8. júní

um breyting á samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Mýrasýslu frá 1. maí 1929.

1. gr.

2. málsgrein 1. gr. sýsluvegasamþykktarinnar orðist svo:

Þessir eru sýsluvegir Mýrasýslu:

1. Gilsbakkavegur: Frá Hellisgili fyrir sunnan Gilsbakka að Barnafossbrú.
2. Hvítársíðuvegur: Frá Kleifarvatni að Sámstöðum.
3. Þverárhliðarvegur: Frá Borgarfjarðarbraut um Spóamýri á Kleifaveg hjá Högnastöðum.
4. Kleifavegur: Frá vegamótum við Kláffossbrú um Norðtungu að Þverárhliðarvegi hjá Högnastöðum.
5. Stafholtsvegur: Frá Þverbrekkum að Stafholti.
6. Ferjubakkavegur: Frá Brennistöðum um Ferjubakka á Hvítárbraut á Steinsás.
7. Grímsstaðavegur: Frá Urriðaárbrú að Grímsstöðum.
8. Staðarhraunsvegur: Frá Stykkishólmsvegi sunnan við Fíflholt að Staðarhrauni.
9. Hofstaðavegur: Frá Vogalæk að Hofstöðum.
10. Einholtsgvegur: Frá Stykkishólmsvegi hjá Fíflholtum að Einholtum.

2. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Mýrasýslu hefir samið og samþykkt, samkvæmt lögum nr. 102, 19. júní 1933, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 8. júní 1937.

F. h. r.

Vigfús Einarsson.

Páll Pálmason.

63

8. júní

S A M Þ Y K K T

um breyting á samþykkt nr. 44, 16. maí 1934, um sýsluvegasjóð
í Skagafjarðarsýslu.

1. gr.

2. gr. samþykktarinnar orðist svo:

Sýsluvegir eru þessir:

1. Skarðavegur: Frá Sauðárkróki á fjallveginn við Heiði í Gönguskörðum.
2. Laxárdalsvegur: Frá fjallveginum á Grímsáreyrum um Laxárdal að Selvík.
3. Skagavegur: Frá Selárbrú út efri leið að Hrauni á Skaga.
4. Reykjastrandavegur: Frá Gönguskarðsárbrú að Reykjum á Reykjaströnd.
5. Borgarvegur: Frá þjóðveginum austan og sunnan Sauðár, að svonefndu Vatns-
viki við Áshildarholtsvatn.
6. Sæmundarhlíðarvegur: Frá þjóðveginum hjá Geitagerði fram Sæmundarhlíð á
þjóðveginn á Vatnsskarði.
7. Vallhólmsvegur: Frá Skagfirðingabraut við bæinn Velli, suður á gamla póst-
vegin og austur að Hringeyjarlæk.
8. Goðdalsvegur: Frá þjóðveginum sunnan við Reykjarhól að Goðdölum.
9. Kjálkavegur í Akrahreppi: Frá Norðurá að Merkgili.
10. Miðvegur: Frá þjóðveginum hjá Garði í Hegranesi um Ríp að Eyhildarholti.
11. Lækjarvegur: Frá Læk í Viðvíkursveit niður á þjóðveginn á Lónsási.
12. Hólavegur: Frá Kolkuósi um Hóla að Hofsá.
13. Kolbeinsdalsvegur: Frá Kolbeinsbrú að Unastöðum í Kolbeinsdal.
14. Deildardalsvegur: Frá þjóðveginum norðan Grafaróss að Kambi í Deildardal.
15. Unadalsvegur: Frá Hofsósi að Bjarnastöðum í Unadal.
16. Bæjarvegur: Frá Hofsósi um Bæ á Höfðaströnd á þjóðveginn neðan við Mann-
skaðahól.
17. Hrolleifsdalsvegur: Frá Lónkoti fram Hrolleifsdal að Geirmundarhóli.
18. Sléttuhlíðarvegur: Frá þjóðveginum við brúna á Hrolleifsdalsá um Skálá á
þjóðveginn við Keldur.
19. Flókadalsvegur: Frá þjóðveginum vestan Sandóss fram Flókadal að Kraka-
völlum.
20. Sléttuvegur: Frá Fljótaárbrú um Sléttu að Skeiði.

2. gr.

3. gr. samþykktarinnar falli niður.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Skagafjarðarsýslu hefir samið og samþykkt,
samkvæmt lögum nr. 102, 19. júní 1933, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi
þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 8. júní 1937.

F. h. r.

Vigfús Einarsson.

Páll Pálmason.

AUGLÝSING

64

11. júní

um breyting á samþykkt um lokunartíma sölubúða á Ísafirði frá 7. ágúst 1930.

1. gr.

2. gr. samþykktarinnar hljóði svo:

Alla virka daga ársins skal öllum sölubúðum og sölustöðum lokað eigi síðar en kl. 6 síðdegis og þær eigi opnaðar aftur fyrr en kl. 8½ árdegis næsta virkan dag. Frá þessu eru þó þær undantekningar er hér greinir:

- a. Aðfangadag jóla og gamlárskvöld skal sölubúðum lokað eigi síðar en kl. 4 síðd.
- b. Síðasta virkan dag fyrir aðfangadag jóla skal heimilt að halda sölubúðum opnum til kl. 10 að kvöldi.
- c. Á tímabilinu frá 15. maí til 14. júlí skal á laugardögum loka sölubúðum og sölustöðum kl. 4 síðdegis, og frá 15. júlí til 14. september skal loka kl. 1 á laugardögum. Á öllu tímabilinu frá 15. maí til 14. september má vera opið til kl. 8 á föstudagskvöldum.
- d. Loka skal öllum sölubúðum og sölustöðum þar á meðal brauðbúðum á fridegi verzlunarmanna, en mjólkurbúðir mega þá vera opnar eins og á hátíðisdögum.

2. gr.

4. gr. samþykktarinnar hljóði svo:

Sölubúðir þær, sem eingöngu verzlá með brauð, kökur, mjólk, rjóma og skyr, má hafa opnar sem hér segir:

Alla almenna virka daga, sem engin undantekningarákvæði eru um, í samþykkt þessari, til kl. 7 síðd.

Á tímabilinu frá 15. júní til 31. ágúst skal á laugardögum loka eigi síðar en kl. 4 síðdegis.

Almenna helgidaga og aðra fridaga samkvæmt reglugerð þessari mega búðir þessar vera opnar frá kl. 10 árdegis til kl. 3 síðdegis.

Á hátíðum mega búðir þessar vera opnar frá kl. 10 til 11 árdegis.

3. gr.

8. gr. samþykktarinnar hljóði svo:

Menn sem komnir eru inn í sölubúðir fyrir lokunartíma er heimilt að afgreiða eftir að lokað er.

Matvæli til skipa sem eru að leggja úr höfn, er heimilt að afgreiða eftir lokunartíma.

Vinnu við innheimtu, útsendingu á vörum og bréfum, skal lokið eigi síðar en einni klst. eftir lokunartíma sölubúða.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 17. 1. febr. 1936, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 11. júní 1937.

F. h. r.

Vigfús Einarsson.

Gunnl. E. Briem.

65

14. júní

REGLUGERÐ

**um breyting á reglugerð fyrir Eyjafjarðarsýslu, um fjallgöngur og fjárskil,
frá 16. apríl 1934.**

1. gr.

18. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Prennar skulu löggöngur á hausti hverju. Fyrstu göngur byrji 15. september og síðan skal gengið með viku millibili, þó getur hreppsnefnd ákveðið aðra gangnadaga, með samþykki hreppsþúa og sýslunefndar.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. júlí 1937.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Eyjafjarðarsýslu hefir samið og samþykkt, samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaganna 31. maí 1927, staðfestist hér með.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 14. júní 1937.

F. h. r.

Vigfús Einarsson.

Páll Pálmason.

66

22. júní

VATNSVEITUREGLUGERÐ

fyrir Neskaupstað.

1. gr.

Bæjarsjóður hefir einkasölu á vatni til hverra þarfa sem er, á því svæði kaupstaðarins, sem vatnsveitan nær yfir og hún getur fullnægt, svo og á höfn hans, þegar vatnsleiðsla verður komin á bæjarbryggjuna.

2. gr.

Bæjarstjórnin lætur leggja aðalvatnsæðar um bæinn, svo víða sem fært þykir, svo húseigendur eigi greiðan aðgang að þeim í fyrirhuguðu vegarstæði eða í götu, er lóðir þeirra liggja að eða í námunda við, enda verður enginn krafinn um vatnsskatt fyrr en svo er. Frá aðalæðum þessum skulu húseigendur leggja vatnsæðar í hús sín, á sinn kostnað.

3. gr.

Þeim, sem búa utan vatnsveitusvæðisins, er heimilt að gera vatnsból og veita til sín vatni því, sem um lóð þeirra rennur eða á henni er, en gæta skal þess, að öðrum, sem tilkall eiga til þess vatns, verði sem minnstur bagi að vatnstökunni.

4. gr.

Vatnsskatt skal greiða af öllum húseignum á vatnsveitusvæðinu, öðrum en geymsluhúsum, sem ekkert vatn nota. Skal hann ákveðinn í gjaldskrá og miðaður við fasteignaverð húseigna og má eigi fara fram úr 6% af fasteignamatsverði. Auka-

gjald má leggja á þá, sem nota til annars en heimilisþarfa, og á þá, sem hafa vatns- **66**
hana utanhúss. Skip, sem taka vatn úr vatnsveitu kaupstaðarins, skulu greiða gjald 22. júní
fyrir vatnstökuna, samkv. gjaldskrá.

5. gr.

Gjalddagi vatnsskatts er 1. apríl og 1. september og greiðist helmingur gjaldsins á hvorum gjalddaga. Þeir, sem þegar hafa notið vatns úr vatnsveitu bæjarins, greiði hlutfallslega eftir tímalengd þeirri, er þeir hafa haft vatnsnotin.

6. gr.

Vatnsskatt má taka lögtaki og er hann tryggður með lögveði í eigninni í næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsrétti fyrir samningsveði og aðfararveði.

7. gr.

Skylt er manni að láta af hendi land sitt og landsafnot í þarfir vatnsveitu kaupstaðarins, svo og mannvirki, og að þola þær eignakvaðir, óhagræði og takmörkun á afnotarétti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, enda komi fullar bætur fyrir samkv. mati, ef eigi næst samkomulag.

8. gr.

Vatnssala til skipa fer fram á bryggju hafnarsjóðs, og fleiri bryggjum, ef þurfa þykir, og er bryggjueigendum skylt að leyfa afhendingu vatns til skipa á bryggjum sínum og lagningu vatnsæða og uppsetningu mælitækja í húsum og á bryggjum í þessu skyni, samkv. 7. gr.

9. gr.

Bæjarstjórn löggildir vatnsvirkjara, setur þeim erindisbréf og ákveður kaup þeirra. Þeim einum er heimilt að leggja vatnsæðar frá aðalæðum í hús og um þau og breyta vatnsæðum.

10. gr.

Hús- og lóðaeigendum er skylt að halda vatnsveitum sínum vel við og verja þær frosti og láta gera tafarlaust við þær, ef þær bila. Umsjónarmönnum vatnsveitunnar og löggiltum vatnsvirkjurum er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar eru, til að athuga þær og tæki, sem eru í sambandi við þær.

11. gr.

Umsjónarmönnum vatnsveitunnar er heimilt að loka vatnsæðum í húsum eða hverfum, þygi þess þörf vegna frosthættu eða aðgerða á vatnsveitukerfinu. Einnig er þeim heimilt að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem þrátt fyrir áminningu, vanrækja að gera við vatnsæðar sínar eða tæki í sambandi við þær, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki vatnsskatt. Fullan vatnsskatt skal greiða þó vatnsæðum sé lokað af þessum ástæðum.

12. gr.

Bannað er að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar og setja hreyfivélar í samband við hana, án leyfis bæjarstjórnar.

13. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, nema þyngri refsing liggi við að lögum. Sektir renni í ríkissjóð.

14. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara með sem almenn lögreglumál.

66 Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923, 22. júní til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 22. júní 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

67
22. júní

GJALDSKRÁ

fyrir vatnsveitu Neskaupstaðar.

Vatnsskattur skal vera sem hér segir:

1. Húseigendur á vatnsveitusvæðinu greiði:
 - a. Tvo og hálfan af þúsundi af fasteignamatsverði húsa, sem metin eru allt að 50 þús. krónur.
 - b. Einn af þúsundi af fasteignamatsverði húsa, sem metin eru yfir 50 þús. krónur.
2. Fyrir vatn til fiskþvottar 10 aura fyrir hvert skpd fiskjar.
3. Fyrir vatn í sildar- eða kjötpækil skal greiða 5 aura fyrir hverja tunnu sildar og fyrir hverja tunnu kjöts.
4. Fyrir hvert vatnssalerni 5 kr. á ári.
5. Fyrir vatnsnotkun til baða 5 kr. á ári (baðherbergi).
6. Fyrir vatn til skipa skal greiða við afhendingu kr. 2.00 fyrir hverja smálest vatns, þó eigi minna í hvert skipti en kr. 10.00 fyrir fiskiskip, og kr. 20.00 fyrir öll önnur skip.
7. Fyrir aðra notkun ákveður bæjarstjórnin gjaldið þegar ástæða þykir til.

Gjöld þessi getur bæjarstjórnin hækkað eða lækkað allt að 25%.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 22. júní 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

68
22. júní

AUGLÝSING

um breyting á gjaldskrá fyrir talsímanotendur í Reykjavík og Hafnarfirði, sem gildir frá 1. júlí 1937.

Þriðja málsgrein I. kafla orðist þannig:

Framangreind gjöld miðast við síma innan takmarka, sem liggja 1 km. eftir aðalsímalínunum utan Hringbrautar í Reykjavík, en þó lengist þessi fjarlægð upp í 1,5 km. utan Hringbrautar til Skerjafjarðar. Í Hafnarfirði gilda framangreind gjöld innan þéttbyggðra hluta Hafnarfjarðar. Utan þessara takmarka reiknast aukauppsetningar-gjöld: kr. 10.00 fyrir hverja af þrem byrjuðum fyrstu 500 metrunum, en kr. 15.00 fyrir

hverja byrjaða 500 metra þar fram yfir, enda reiknast fjarlægðirnar að jafnaði eftir lengd aðalsímalínu. Standi hús meira en 50 metra frá aðalvegi, þar sem aðalsímalínur liggja, greiðist aukagjald, sem bæjarsímastjóri ákveður í hvert skipti. 68
22. júní

Fjórða málsgrein II. kafla orðist þannig:

Framangreind gjöld miðast við síma innan takmarka, sem liggja 1 km. eftir aðalsímalínunum utan Hringbrautar í Reykjavík, en þó lengist þessi fjarlægð upp í 1,50 km. til Skerjafjarðar. Í Hafnarfirði gilda framangreind gjöld innan þéttbryggðra hluta Hafnarfjarðar. Utan þessara takmarka reiknast fjarlægðargjöld: kr. 2.50 ársfjórðungslega fyrir hverja af þrem byrjuðum fyrstu 500 metrnum, en kr. 3.75 fyrir hverja byrjaða 500 metra þar fram yfir, enda reiknast fjarlægðirnar að jafnaði eftir lengd símalínu.

Sjötta málsgrein sama kafla orðist þannig:

Sé lína einhvers notanda oft á tali að dómi bæjarsímastjóra, getur bæjarsíminn krafist þess, að notandinn bæti við sig línu.

Framangreind gjaldskrárbreyting, sem sett er samkvæmt lögum nr. 12, 20. október 1905, gildir frá 1. júlí þessa árs og birtist til leiðbeiningar öllum, sem hlut eiga að máli.

Póst- og símamálastjórnin, 22. júní 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Guðmundur J. Hliðdal.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð frá 14. júní 1933 um rafrokvirki.

69

1. júlí

2. töluliður 25. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Píputaugar (PT) eru gúmaðar taugar klæddar samfelldri kápu úr látúni eða jární. Kápan má ekki vera þynnri en 0,2 mm. og sé hún úr jární, skal það vera blýað eða með alumíníumhúð. Undir málmkápunni skal vera harðgúmslag um taugarnar og falla þétt að þeim, og skal málmkápan falla þétt að harðgúminu. Píputaugar skulu hafa grunntengivír, og skal hann vera ber og liggja þétt undir eða í málmkápunni.

Gildleiki eirvírs tauganna má vera frá 1,5 til 6 mm².

Píputaugar skulu þurrar þola í ½ klst. 2000 volta riðspennu milli málmkápu og eirvírs og á milli víra.

Píputaugar má aðeins nota á þurrum stöðum. Við þær má aðeins nota viðeigandi búnað (greinidósir m. m.) sem viðurkenndur er af rafmagnseftirliti ríkisins. Þær skulu lagðar eftir reglum, sem rafmagnseftirlitið setur um það.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 1. júlí 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vígfús Einarsson.

70

13. júlí

SAMÞYKKT

um breyting á samþykkt um ýms atriði, er snerta fuglaveiðar í Vestmannaeyjum, frá 16. júlí 1895.

1. gr. samþykktarinnar orðist svo:

Lundi skal algerlega friðaður á Heimalandi, þar með taldir Heimaklettur, Miðklettur og Yztiklettur, og í öllum úteyjum allan ársins hring, nema frá því 11 vikur eru af sumri og þangað til fullar 15 vikur eru af sumri. Háfa má nota til veiða, en engin önnur veiðarfæri.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórnin í Vestmannaeyjum hefir gert samkvæmt lögum nr. 13, 13. apríl 1894, sbr. lög nr. 22, 9. júlí 1909, staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 13. júlí 1937.

Hermann Jónasson.

Vigfús Einarsson.

71

15. júlí

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir Skagafjarðarsýslu.

Fyrsti þáttur.

Ákvæði, er taka bæði til kaupsins og sveita.

I. KAFLI

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppþot og óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn safnast saman á almannafæri, svo að til tálma sé fyrir umferðina.

Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari er átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um, eða ætluð eru til almennings afnota, svo sem leikvelli, torg, bryggjur, bólvirki. svo og um veitingastaði, afgreiðslustaði bifreiða o. þ. h. Um kvikmyndahús og önnur samkomuhús, brýr, skeiðvelli og fjárréttir, gilda ákvæði samþykktar þessarar um almannafæri eftir því sem við á.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annara samkomuhúsa eða annarstaðar þar sem almenningur kemur saman, skulu menn haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan setur til þess að varðveita góða reglu.

3. gr.

Allir, sem fara um götur kaupsins utan gangstétta, hvort heldur eru gangandi, ríðandi, á vagni, í bifreið, á hjólu eða öðrum farkosti, skulu, þá er þeir

mæta einhverjum, eða einhver vill komast fram fyrir þá, halda sér, gripum sínum og farartækjum á vinstri helmingi akbrautarinnar eingöngu og svo nærri götubrún eða gangstéttarbrún, sem auðið er. Sá, sem vill komast fram fyrir vegfarendur, skal víkja til hægri handar, þó ekki meira en nauðsyn krefur. Við vegamót skal, ef þörf gerist, sá biða, sem hefir farartæki á vinstri hönd. Þeir sem fara um gangstéttir, skulu jafnan víkja til vinstri handar, en eru þó ekki skyldir til að víkja út á akbraut, sé hún til vinstri handar.

4. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, blístra, syngja hátt, eða hafa í frammi annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi athæfi, sem raskar allsherjar reglu eða ónáðar vegfarendur eða þá, sem búa í nágrenninu.

5. gr.

Bannað er að hafast að, að óþörfu, nokkuð það, sem raskar næturro manna og enginn má að ástæðulausu berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum eða aðhafast neitt það, er ónáðar eða móðgar húsbúendur.

6. gr.

Á fjölförnum götum og vegum eða þar, sem hættu getur stafað af, má ekki leika knattleik, paradís, feluleik, „stikk“ eða „klink“, ekki gera rennibrautir, renna sér á skautum eða sleðum, eða hafa um hönd aðrar skemmtanir eða leiki, sem hindra umferðina. Sömuleiðis er bannað að hanga utan á vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um götur eða vegi, eða festa við þá sleða, handvagna eða annað, sem til óþæginda getur orðið.

7. gr.

Ekki má skjóta úr byssu, riffli eða skammbyssu, af boga eða öðrum skotvopnum á eða yfir fjölfarnar götur eða vegi né heldur kveikja í púðri, olíu, benzíni eða öðrum eldfimum efnum eða sprengiefnum, og ekki kasta frá sér steinum, glerbrotum, snjóköggjum, slori, vatni eða öðru, er tjóni getur valdið eða óþægindum þeim, er um fara. Nauðsynlegar sprengingar við götur, torg eða á almannafæri, má aðeins gera með leyfi lögreglustjóra, og skal ætíð, þegar sótt er um leyfi til slíks, tilgreina hver framkvæmi verkið, og ber bæði verkstjóri og sá, sem verkið er unnið fyrir, ábyrgð á að allrar varúðar sé gætt. Sprengiefni og önnur slík eldfim efni, má hvorki geyma í íbúðarhúsum né annarstaðar, þar sem hættu stafar af.

8. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri, nema hann sé á leið af eða á grimudansleik eða álfadans. Ekki heldur í búningi sem mishýður velsæmi eða raskar almennt reglu. Einnig er bannað að hafa í frammi hneykslanlegt athæfi á almannafæri, svo sem með ósæmilegum orðum eða látbragði, með því að fletta sig klæðum, eða gera þarfir sínar á hneykslanlegan hátt.

9 gr.

Druknum mönnum, sem finnast ósjálfbjarga eða eru með óspektir á almannafæri, skal ráðstafa á tryggilegan hátt, þar til þeir eru komnir til sjálfs sín aftur. Þeim mönnum, sem sökum ölæðis hafa í frammi hávaða eða ósæmilegt athæfi eða látbragð á almannafæri, skal ráðstafa á sama hátt þar til þeir koma til sjálfs sín aftur, og skulu þeir þá ennfremur sæta sektum eftir samþykkt þessari fyrir röskun á allsherjar friði og reglu, er þeir kunna að hafa valdið með drykkjuskap sínum og ólátum.

71
15. júlí

Enginn má baða sig eða synda nakinn á opinberum baðstöðum eða í sundlaugum fyrir almenning, við bryggjur kaptúnanna eða annarsstaðar svo nærri landi eða skipum á höfninni að hneyksli valdi.

10. gr.
11. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja til nafns síns og heimilis, ef lögreglan krefst þess.

12. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögregluvaldsins. Ef nauðsyn ber til, getur lögregluvaldið krafið sér til aðstoðar hvern fulltíða karlmann, sem viðstaddur er, til þess að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri, en heimtingu eiga slíkir menn á fullum bótum úr hreppssjóði fyrir tjón, er þeir kunna að bíða við það á fatnaði eða limum, en hreppssjóður á aðgang að hinum seka.

II. KAFLI

Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

13. gr.

Enginn maður má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum kaptúnanna eða snerta á brunaboðum, nema hann þurfi að gera vart við eldsvoða.

14. gr.

Án leyfis lögreglustjóra má enginn setjast að á almannafæri til að selja vörur eða reka aðra atvinnu. Börn yngri en 14 ára mega alls ekki selja vörur á almannafæri. Þó skal börnum 8 ára eða eldri, heimilað að selja dagblöð og fréttablöð og sömuleiðis aðgöngumiða að íþróttasýningum, dagskrár og merki er gilda fyrir sérstaka hátíðisdaga.

15. gr.

Enginn má án leyfis hlutaðeigandi umráðamanns, láta fyrirberast í umgirtu svæði eða öðrum stöðum, þar sem gengið er inn í hús eða garða, né fara inn í hús manna í óleyfi.

16. gr.

Hlaðna byssu má ekki bera á götum eða vegum kaptúnanna. Byssu skal ávallt bera þannig, að opið viti upp. Gaddhrifur, ljái og aðra slíka hluti, sem tjón getur hlotið af, má eigi flytja eftir götum eða vegum kaptúnanna nema svo sé um búíð, að engin hættu geti stafað af.

17. gr.

Á alfaraveg má ekki leggja eða setja neitt það, er tálmar umferðina, frekar en nauðsynlegt er vegna vöruflutninga og skal þess ætíð gætt að það geri sem minnstan farartálma. Að flutningi loknum, skal vandlega hreinsa svæðið, sem notað var. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur og sleðar mega ekki standa á götum eða vegum lengur en nauðsynlegt er til að fylla þá eða tæma, og aldrei mega þeir standa á gangstéttum. Hreppsnefnd ákveður, í samráði við lögreglustjóra, hvar á götum eða torgum vagnar eða bifreiðar megi standa, og setur sérstakar reglur þar að lútandi.

18. gr.

Á alfaravegi má ekki vinna neina vinnu, sem tálmar umferð manna, eða gerir hana hættulega, svo sem höggva eða sprengja grjót, telgja tré, járna hesta eða því um líkt, nema leyfi lögreglustjóra komi til.

19. gr.

71

15. júlí

Ekkert má hafa það í opnum gluggum, sem niður getur fallið á vegi eða götur og valdið skaða þeim, er um fara, og ekki má heldur leggja eða hengja neitt það upp á hús eða hafa laust á húsum uppi, er skaða getur valdið vegfarendum, og bera eigendur og umráðamenn húsanna ábyrgð á þeim skaða, er stafar af hirðuleysi þeirra í þessu efni.

20. gr.

Enginn má gera skurði í götur eða torg kaptúnanna eða alfaravegi hvar sem er, nema hann hafi til þess leyfi hlutaðeigandi stjórnarvalds. Fáist slíkt leyfi, skal verkið unnið þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal gæta þess, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmanir, með nægilega greinilegum ljósum, frá því að fer að skyggja að kveldi og þar til albjart er orðið að morgni. Að öðru leyti gerir hlutaðeigandi stjórnarvald og lögreglustjóri þær ráðstafanir, er þurfa þykir til þess, að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Ef slíkt verk dragast úr hófi fram, getur hlutaðeigandi hreppsnefnd eða lögreglustjóri eða bæði í sameiningu, látið ljúka verkinu og sett götur, torg eða vegi í samt lag aftur á kostnað þess, er verkið átti að framkvæma.

21. gr.

Nú er hús svo hrörlegt, að hætt er við að það hrynji, eða einhver hluti þess, og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið, og lagt fyrir eigandann að rífa það, eða endurbæta það svo sem þörf gerist til þess að afstýra hættu, innan tiltekins tíma. Ennfremur getur lögreglustjóri á kostnað eigandans, gert aðrar ráðstafanir, sem hann telur nauðsynlegar til þess að afstýra hættu fyrir vegfarendur og aðra. Ákvæði þetta nær einnig til þess, þegar steinvegg, trévegg eða annari griðingu liggur við falli eða hruni.

Nú er bryggjum, pöllum eða öðrum mannvirkjum svo áfátt, að hætta getur af því stafað fyrir þá, sem um fara, t. d. þegar göt eru á pöllum eða mannvirki fúin, og getur lögreglustjóri þá krafist þess af eigendum mannvirkjanna, að þeir gangi svo frá þeim að hættulaust sé.

22. gr.

Áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru við bryggjur eða hús, sem liggja við alfaraveg, skulu vera nægilega traust, og þeir, sem þau nota, skulu vera áreiðanlegir menn. Lausir stigar mega ekki standa við húsveggi eða önnur mannvirki við alfaravegi eftir að dimmt er orðið. Brot gegn ákvæðum þessarar greinar eða fyrirskipunum lögreglunnar, hér að lútandi, eru á ábyrgð þess, sem verkið vinnur eða annast, eða ef hann er ekki tilgreindur, þá á ábyrgð eiganda eða umráðamanns.

23. gr.

Hvarvetna, þar sem girðingahlið eru á vegum, götum eða stígum, er liggja heim að byggðum býlum, er bannað að hafa yfir þeim þverslár eða strengi, nema svo sé hátt undir, að öruggt sé að ríðandi maður reki sig ekki upp undir. Er það á ábyrgð landseta að þessa sé gætt. Um girðingahlið á vegum og girðingar meðfram vegum, skal að öðru leyti fara samkvæmt ákvæðum gildandi vegalaga.

III. KAFLI

Um reið, lestaflutning og akstur.

24. gr.

Þeir, sem ríða eða aka á almannafæri, skulu gæta allrar varúðar. Fælna hesta má ekki nota fyrir vagni eða sleða. Vagnar eða sleðar með hesti fyrir mega aldrei standa á almannafæri, nema ökumaður eða annar vel hæfur maður gæti hestsins.

71

15. júlí

25. gr.

Það er með öllu bannað að riða, beita fyrir vagn eða flytja farangur á höltum eða meiddum hestum, horuðum eða sem af öðrum ástæðum eru svo illa á sig komnir, að ekki hafa fullan þrótt.

Hesta má ekki slá með öðru en þar til gerðum keyrum eða ólasvipum. Virsvipur, píska eða annað, sem sakað getur hestana, má ekki nota. Aldrei má slá hest í höfuð, fætur eða nára.

26. gr.

Ríðandi mönnum, lestamönnum og öðrum, er farangur flytja á áburðarhestum, er skylt að vikja úr vegi, og jafnvel út af götum eða vegum fyrir vögnum, er þeir mæta, ef vagninn kemst ekki leiðar sinnar að öðrum kosti.

27. gr.

Það er bannað að riða eða aka á móti skrudgöngum og líkfylgdum eða fram hjá þeim. Skal vikja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar meðan þær fara fram hjá.

28. gr.

Vegfarendur, hvort heldur eru gangandi, ríðandi eða akandi eða á hjóli, skulu halda sér, gripum sínum og farartækjum á vinstri helmingi vegarins eingöngu, og þá er þeir mæta einhverjum eða einhver vill komast fram fyrir þá, þá svo nærri vegbrún sem auðið er.

Sá, sem vill komast fram fyrir vegfarendur, skal vikja til hægri handar, þó ekki meira en nauðsyn krefur.

Við vegamót skal, ef þörf gerist, sá bíða, sem hefir farartæki á vinstri hönd.

Þessi regla leysir vegfarendur þó ekki undan þeirri skyldu að sýna fyllstu nærgætni og varkárni við vegamót þótt þeir eigi umferðaréttinn.

29. gr.

Slökkviliðið er undanskilið ákvæðum þessarar samþykktar um vagna. Allir eru skyldir að vikja úr vegi fyrir því svo fljótt sem auðið er. Sama gildir um sjúkra vagna.

IV. KAFLI

Um bifreiðar.

30. gr.

Bifreið nefnist í samþykkt þessari hvert það ökutæki, sem knúð er áfram af aflvél í ökutækinu sjálfu, og ætlað er til að flytja fólk eða varning. Samþykktin nær þó ekki til vagna, sem renna á spori, eða ökutækja sem notuð eru eingöngu af slökkviliði.

31. gr.

Lögreglustjóri getur takmarkað eða bannað umferð bifreiða á vegum og einstökum götum kaupúnanna, ef slík umferð álýzt hættuleg, eða til sérstakra óþæginda fyrir umferð, og á vorin meðan klaka leysir úr jörðu.

Sömuleiðis getur lögreglustjóri bannað eða takmarkað bifreiðaferðir innan kaupúnanna að næturlagi.

32. gr.

Um gerð bifreiða fer eftir lögum um notkun bifreiða, nr. 70, 8. sept. 1931, reglugerð nr. 132, 28. des. 1936 og reglugerð frá 24. júní 1937 eða þeim lögum og reglugerðum, er síðar kunna að verða settar þar að lútandi.

Ljós skal jafnan tendra á bifreiðum, þegar skyggja tekur og ávallt hafa þau 71
tendruð, er þær eru á ferð, frá því birtu bregður að kvöldi og þangað til albjart er 15. júlí
orðið að morgni.

Lögreglustjóri ákveður nánar um ljósanotkun bifreiða ef þurfa þykir.

33. gr.

Sérhver bifreiðaeigandi, sem búsettur er innan Skagafjarðarsýslu, skal senda lögreglustjóra tilkynningu um bifreið sína, áður en hún er tekin til notkunar. Lögreglustjóri lætur skoða bifreiðina og greiðir bifreiðaeigandi kostnaðinn. Fullnægi bifreiðin ákvæðum þessarar samþykktar, skrásetur lögreglustjóri hana og afhendir eiganda merki með áletruðu K og tölumerki, sem fest skal aftan á bifreiðina, svo að sjáist greinilega, og má ekki taka það af henni, eða hylja á nokkurn hátt. meðan bifreiðin er notuð. Engin önnur merki mega vera aftan á bifreið, sem skrásett er hér í umdæminu. Verði eigandaskipti að bifreið, skal bæði hinn fyrri og hinn nýi eigandi tafarlaust tilkynna það lögreglustjóra.

Lögreglustjóri ákveður hve margir menn mega vera í einu í bifreið, ef hún er ætluð til að flytja farþega fyrir borgun, og mega aldrei vera í henni fleiri menn, enda skal bifreiðastjóri ávallt hafa meðferðis skírteini lögreglustjóra, er tiltekur farþegafjölda. Í hverri slíkri bifreið skulu vera til sýnis öll gildandi ákvæði laga og reglugerða um bifreiðar.

34. gr.

Bifreiðarstjóri skal hafa einkennishúfu á höfði, og framan á henni skulu standa skrásetningarstafir þess umdæmis, þar sem hann hefir fengið ökuskírteini og tölumerki skírteinis hans. Bifreiðastjóri má ekki neyta áfengra drykkja, eða vera undir áhrifum áfengra drykkja við bifreiðaaðstætur.

35. gr.

Ökuhraða bifreiða skal ávallt tempru svo, að komist verði hjá slysum, og þannig að umferð um götur og vegi sé ekki trufluð. Þar sem bifreiðastjóri sér skammt frá sér, í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem vegur er sleipur, og þar sem mikil umferð er, skal gæta sérstakrar varúðar og má þar aldrei aka hraðara en svo, að stöðva megi bifreiðina þegar í stað.

Innan kaптúnanna má ökuhraði bifreiða aldrei fara fram úr 18 kílómetrum á klukkustund. Sé for eða bleyta á götu innan kaптúnanna, skal aka svo að ekki slettist á vegfarendur né gangstéttir.

36. gr.

Ef bifreið mætir vögnum eða vegfarendum á stað, þar sem hvorugir komast fram hjá öðrum, skal bifreiðin aka til baka og nema staðar þar til hinir komast fram hjá henni.

37. gr.

Bifreiðarstjóri skal gefa hljóðmerki með horni sínu í tæka tíð þegar hætt er við árekstri, og ávallt áður en farið er fyrir götuhorn eða yfir gatnamót, og er hann ekur bifreiðinni aftur á bak. Hætta skal hann að gefa hljóðmerki, ef hestar hræðast eða verða óróir, og ekki má hann gefa hljóðmerki um leið og bifreiðin fer fram hjá hestum. Bifreiðastjórar skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að gera eigi hávaða um nauðsyn fram með hljóðmerkjum; þeir bera ábyrgð á því, að farþegar í vögnum þeirra hafi ekki um hönd söng eða hávaða.

38. gr.

Ef slys vill til, sem stafar af eða stendur í sambandi við notkun bifreiða, skal bifreiðarstjóri þegar stöðva bifreiðina, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi, ef þess er krafist, og hjálpa þeim er slasast hefir, ef þörf gerist.

- 71 Ef hestur fælist eða verður órór, skal bifreiðarstjóri þegar í stað stöðva bifreiðina og gangvél hennar. Bifreiðarstjóri skal ávallt stöðva bifreið sína, ef lögreglan gefur honum merki um að nema staðar.

39. gr.

Lögreglustjóri getur, að fengnum tillögum sýslunefndar, bannað eða takmarkað umferð bifreiða eftir ákveðnum vegum eða vegaköflum til og frá skilaréttum, á meðan fjársafn er rekið til réttar, eða aðalrekstrar fara frá réttum eftir veginum. Jafnan skulu hér að lútandi ákvarðanir auglýstar almenningi í tæka tíð.

Undanþegnir þessu umferðabanni eru þó lækna- og sjúkrabifreiðar og aðkomubifreiðar, er heima eiga utan lögsagnarumdæmisins.

40. gr.

Að öðru leyti skal fara eflir ákvæðum bifreiðalaganna, og reglugerðum þeim, sem settar eru eða settar verða, samkvæmt þeim lögum um notkun bifreiða.

V. KAFLI

Um reiðhjól.

41. gr.

Á hverju reiðhjóli, sem notað er, skal vera hjalla, sem gefur hvelld hljóð, og skulu hjólreiðamenn láta til hennar heyra ef hætt er við árekstri og ætíð áður en þeir fara fyrir húsdýr, horn eða gatnamót. Skyld er þeim að hafa ljósker á reiðhjólunum, er snúi fram og lýsi fram undan sér, og hafa þau tendruð er þeir eru á ferð, frá því skyggja tekur að kveldi og þar til hjart er orðið að morgni.

Ökuhraði reiðhjóla má aldrei vera meiri en 20 kílómetrar á klukkustund. Þar sem gæta þarf sérstakrar varúðar má aldrei aka hraðara en svo, að stöðva megi hjólin þegar í stað. Á hjólum mega aldrei vera fleiri menn en hjólin eru gerð fyrir. Skyld er hjólreiðamanni að nema staðar, ef reið hans veldur því að hestur fælist eða gerist órór. Ef slys vill til, sem stafar af, eða stendur í sambandi við notkun hjóla, skal hjólreiðamaður þegar nema staðar, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi ef þess er krafist, og hjálpa þeim, sem slasast hefir ef þörf gerist. Hjólreiðamaður skal þegar nema staðar, ef lögreglan gefur honum merki um það. Eigandi hjóla ber ábyrgð á brotum á samþykkt þessari, ef hann lánar þeim, sem er yngri en 14 ára.

42. gr.

Á götum kaupþúnanna má ökuhraði á hjólum ekki vera meiri en 18 kílómetrar á klukkustund. Sé for eða bleyta á götunni, skal aka svo að ekki slettist á aðra vegfarendur né á gangstéttina.

VI. KAFLI

Almenn ákvæði um fjallskil og ágang búpenings.

43. gr.

Um rekstur búpenings til afrétta, hirðingu hans og fjallskil, fer eftir ákvæðum fjallskilareglugerðar fyrir Skagafjarðarsýslu nr. 89, 16. ágúst 1935, eins og þau nú eru eða síðar kynnu að verða.

Að öðru leyti eru allir skyldir að gæta svo sauðfénaðar síns, geitpenings, hrossa og annara gripa og alifugla, að ekki gangi og valdi skemmdum á varplöndum, engjum, túnnum, ökrum og matjurtagörðum annara. Bæti eigandi eða umráðamaður pen-

ingsins skaðann, ásamt áföllnum kostnaði, eftir því hvort eignar- eða leigupeningur hefir valdið honum. Um ákvörðun skaðabóta skal fara eftir mati úttektarmanna, nema öðruvísi sé ákveðið í fjallskilareglugerðinni eða lögum. 71 15. júlí

VII. KAFLI

Um friðun almenningsegna.

44. gr.

Enginn má skemma, lýta eða óhreinka, né á annan hátt spilla almennings- eignum, hvort heldur eru vegir, vatnsból, vatnsveitumannvirki, byggingar, raf- áhöld, rafþræðir, ljósker, bryggjur, bryggjuáhöld, símar, brunaboðar, björgunartæki eða annað, sem ætlað er til almennings nota. Sama gildir um víðvarpsútbúnað ein- stakra manna.

45. gr.

Enginn má rita, rispa, tjarga, teikna né mála á hús manna eða girðingar, neitt það, sem hneyksli getur valdið, skemmdum eða óprýði. Enginn má heldur skemma girðingar þær, er standa um afgirta garða, reiti, tún eða önnur mannvirki. Það er bannað að klifra yfir þær eða fara í gegn um þær, nema með leyfi eiganda eða umráðamanns. Enginn má á nokkurn hátt visvitandi spilla nokkrum eignum sýslu- búa. Komi slíkt fyrir, skal sá er veldur, bæta fullum bótum þann skaða, sem hann gerir.

46. gr.

Enginn má skemma, troða eða spilla á annan hátt ræktuðum blettum, túnnum, engjum, matjurtagörðum eða skrúðgörðum manna, hvort sem girt er eða ógirt. Ekki má heldur skemma plöntur, né á nokkurn hátt spilla neinu í grafreitum eða saurga þá á nokkurn hátt. Girðingum má ekki spilla, né skilja eftir opin hlið, sem lokað verður.

47. gr.

Enginn óviðkomandi maður má hagnýta eða tileinka sér neinar nytjar, svo sem beit, berjatöku, egg, veiði, fugla, fiska eða annað, án leyfis landráðanda.

Þó mega ferðamenn hagnýta sér hagabeit og berjatöku til neyzlu á staðnum um stundarsakir, meðan á áning eða hvíld stendur.

48. gr.

Öllum er skylt að ganga vel og þrifalega um áningarstaði sína og tjaldstæði, eða þar sem þeir á annan hátt koma saman á víðavangi, hvar sem er innan sýslunnar. Ber að ræzta vandlega slíka staði af öllum óhroða og rusli, svo sem dósunr, flöskum, bréfum og matarleyfum og öðru þvílíku, áður en staðurinn er yfirgefinn, og hylja ruslið í gróf eða gjótu eða flytja það burt.

Flöskur má aldrei brjóta á víðavangi. Bannað er að eiða eða spilla gróðri með lyng- eða hrisrifi eða á annan hátt.

VIII. KAFLI

Um uppfestar auglýsingar.

49. gr.

Hreppsnefnd ákveður hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldum og öðrum stjórnarvöldum, og skal hún á kostnað sveitarsjóðs útvega í því skyni spjöld, svo mörg, sem þurfa þykir.

- 71 Auglýsingar um sjónleiki, sýningar, samsöngva og aðrar skemmtanir, sem 15. júlí leyft er að halda, svo og aðrar auglýsingar, má festa upp hvar sem er með samþykki hlutaðeigandi húsráðanda.

50. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigendur taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum. Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, rissa eða skrifa neitt á þær þeim óviðkomandi, óhreinka eða gera ólæsilegar á annan hátt.

IX. KAFLI

Um veitingastaði, samkomuhús og skemmtanir.

51. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala matar og drykkjar og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjóra og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar.

Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

52. gr.

Hverjum sem hefir veitingasölu, hverju nafni sem nefnist, er skylt að gera allt sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í húsi hans, sem kemur í bága við velsæmi og góða reglu.

53. gr.

Á veitingastað má enginn sýna af sér ofsalegt athæfi eða látbragð, hávaða eða nokkra ósæmilega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd.

54. gr.

Allir almennir veitingastaðir og samkomustaðir skulu vera lokaðir frá kl. 11½ að kvöldi til kl. 6 að morgni og allir gestir sem ekki eiga náttstað þar, skulu hafa farið út, ekki síðar en ½ stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er. Heimilt er félögum að halda þar samkvæmi, dansleiki og aðrar skemmtanir, sem ekki eru bundnar við neinn sérstakan lokunartíma, ef ekki taka þátt í þeim aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Sama gildir um brúðkaup og samsæti einstakra tiltekinna manna.

55. gr.

Við hvert veitingahús eða almennt samkomuhús skal eigandinn láta gera náðhús og salerni, sem gestum er heimill aðgangur að. Skal veitingamaður eða húsráðandi sjá um, að því sé ávallt haldið vel hreinu.

56. gr.

Vilji nokkur halda almenna samkomu, svo sem dansskemmtun, sjónleiki, söngskemmtun, íþróttasýningu, myndasýningu o. s. frv., er almenningi sé boðið til eða seldur aðgangur að, eða til að hafa veitingar á staðnum, skal hann til þess leita leyfis lögreglunnar. Lögreglustjóri veitir slík leyfi innan Sauðárkrókshrepps, en hreppstjórar annarsstaðar í lögsagnarumdæminu, hver innan síns hrepps.

Lögreglustjóri og hreppstjórar ákveða gjald fyrir leyfið, lögum samkvæmt, er rennur í sveitarsjóð.

Leyfishafa skal skylt að hlýða þeim fyrirmælum, sem lögregluvaldið setur til þess að varðveita góða reglu, velsæmi og hreinlæti. Honum er skylt að hlýða fyrir-

mælum heilbrigðisnefndar um ræsting og hreinlæti í húsrúminu, enda skal það ávallt nýræst er samkoman byrjar og nægileg hrákailát til staðar.

Sé samkomunni ætlað að standa fram á nótt, (milli kl. 11½ að kvöldi til kl. 6 að morgni) skal hreppstjóri því aðeins veita leyfið, að hann treysti umsækjanda til að gæta í öllu góðrar reglu og velsæmis á samkomunni, enda hafi umsækjandi á sinn kostnað tryggt sér menn, er hreppstjóra geti verið til aðstoðar við eftirlit í þessu efni allan samkomutímann.

Fari nokkuð það fram, er brýtur í bág við reglu og velsæmi, er lögregluvaldinu heimilt að láta slíta samkomunni.

Almennar útisamkomur eru sömu reglum háðar, að svo miklu leyti, sem því verður við komið.

57. gr.

Sérhverjum er sjúkling hefir á heimili sínu, er heimilt að fá bannað, að almennar samkomur, sem háreysti geta valdið, séu haldnir svo nærri húsi hans, að hætta geti stafað af fyrir ónæði.

58. gr.

Föst kvikmyndahús má ekki starfrækja í sýslunni nema með leyfi hlutaðeigandi hreppsnefndar og lögreglustjóra, og með þeim skilyrðum, að því er útbúnað og loftrými snertir, sem hún tiltekur. Hreppsnefnd ákveður hve mikið gjald skuli greiða í sveitarsjóð fyrir leyfið, annað hvort árlega eða fyrir hverja sýningu.

Lögreglustjóri getur veitt leyfi til að halda einstakar kvikmyndasýningar, og ákveður hann þá gjaldið í sveitarsjóð.

59. gr.

Ef sýndar eru myndir, sem að dómi lögreglustjóra eru siðspillandi, hvort sem það eru skuggamyndir eða kvikmyndir, getur lögreglustjóri bannað að sýna þær. Barnaverndarnefnd getur og bannað, ef henni sýnist ástæða til, að láta börn horfa á myndir, sem geta haft vond áhrif á þau.

X. KAFLI

Um samgöngur við skip.

60. gr.

Lögreglustjóri hefir heimild til, ef hann telur þess þörf, til tryggingar góðri reglu og velsæmi, að gefa út fyrirskipanir um bönn gegn samgöngum við skip, er koma frá útlöndum eða eru útlend, en skýra skal þegar í stað stjórnarráðinu frá slíkum fyrirskipunum og bönnum.

XI. KAFLI

Almenn ákvæði um hreinlæti og þrifnað.

61. gr.

Enginn má saurga eða á nokkurn hátt spilla neyzluvatni manna, hvort heldur er rennandi vatn í ám, lækjum eða lindum eða vatnsleiðslum eða í þróm eða brunnum.

Vatnsból skulu vel varin fyrir öllum óþrifnaði, og þess stranglega gætt að skolpi eða öðru, er óþrifnaði veldur, sé eigi hellt þann veg, að runnið geti að þeim.

Fataþvottur eða önnur skarnhreinsun má ekki eiga sér stað svo nálægt brunnum að nokkur hætta sé á, að neyzluvatn saurgist af.

71

15. júlí

62. gr.

Stampa, opnar tunnur, föt eða önnur ilát með lifur, grút eða slori eða því um líku, má ekki láta standa á almannafæri, né hafa nokkuð laust eða í ilátum, sem óðaun leggur af eða óþrifnaði veldur.

Safngryfjur og forir skulu vera þaktar, svo engan óðaun leggi af þeim og svo vel umgirtar, að engin hætta geti af stafað fyrir menn eða skepnur.

Skýlt er að hafa salerni við hvert íbúðarhús innan kaптúnanna og á hverju býli í sveitum, ennfremur skal skýlt að hafa þvaghús við hvert samkomuhús.

63. gr.

Bannað er að hella skolpi, sem fiskur eða annað hefir verið þvegið úr, á götu eða almannafæri, ekki má heldur hella þar eða skilja eftir neitt það, er óþrifnaði veldur.

For, slor og annað þvilíkt skal jafnan flytja í heldum ilátum eða vögnum um götur og alfaravegi og skal sá, er á, eða sá, sem flytur, hreinsa upp, ef niður á götuna fer.

64. gr.

Skepnur má ekki slátra á eða við götu eða á almannafæri yfirleitt, heldur skal það gert að húsabaki eða innan girðingar, og skal þess vandlega gætt, að skepnur sjái ekki blóðvöllinn, og að hann sé hreinsaður undir eins að slátrun lokinni.

Bannað er að láta hunda komast á blóðvöll, þegar slátrað er sauðfénaði. Brot gegn banni þessu er á ábyrgð hlutaðeigandi hús- eða landráðanda.

65. gr.

Við hvert slátruhús skulu vera nægilega mörg ilát undir innanmein og þannig fyrir komið, að öruggt sé að hundar nái ekki að éta úr þeim. Við heimaslátrun skal hafa á blóðvellingum ilát með loki undir sulli og innanmein. Að lokinni hverri slátrun skal annað hvort brenna þessi sollnu líffæri eða grafa þau, minnst fullan metra í jörðu niður. Annars skulu slátruhússtjórar og aðrir, sem við slátrun fást, fara eftir fyrirskipunum héraðslækna og reglum þeim, er þeir kunna að setja um þessi efni.

66. gr.

Heilbrigðisnefndir hafa hver í sínum hreppi eftirlit með öllu því, sem að almennum þrifnaði lýtur. Fer um þetta efni eftir þeim heilbrigðissamþykktum, sem nú gilda fyrir einstaka hreppa sýslunnar, eða þeim heilbrigðissamþykktum, er síðar kunna að verða settar fyrir hreppa sýslunnar.

Annar þáttur.

Viðaukaákvæði, er taka til Sauðárkrókhrepps og Hofsóskaптúns eftir því sem við á.

XII. KAFLI

Sérakvarðanir um umferðina innan kaптúnanna.

67. gr.

Stéttir meðfram götum skulu eingöngu ætlaðar gangandi mönnum. Þeir, sem fara um gangstéttir eða götur, skulu jafnan víkja til vinstri handar, en eru þó ekki skyldir til að víkja af gangstétt á akbraut þó hún sé til vinstri. Við krossgötur skal, ef þörf gerist, sá biða sem er til vinstri handar.

68. gr.

71

15. júlí

Eigi má fleygja glerbrotum, steinum, nöglum, hálmi, ávaxtahýði, pappírsrusli eða öðru þess konar á almannafæri eða í opin göturæsi, né heldur skvetta þar skólpi eða öðru, er valdið getur hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur.

Bannað er að hrista gólfábreiður, viðra sængurföt eða hengja þvott eða annað til þerris á götu, torg eða almannafæri.

69. gr.

Þegar hús eru byggð að nýju, eða eldri hús rifin og byggð upp að nokkru eða öllu leyti, skal eigandanum, ef húsið liggur við götu eða svæði, sem almenningur fer um, skylt að skýra lögreglustjóra frá, áður en verkið byrjar, og sanna fyrir honum heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur til að afstýra hættu, farartálma eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjóri leyfir, og má ekki liggja þar lengur, en nauðsyn krefur. Mold, möl, leyfar af verkefni og annað, sem af byggingunni stafar, skal eigandinn færa burtu, þegar húsgerðinni er svo langt komið eða verki því, sem unnið er að, að því verði við komið.

Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er flutt í burtu, án þess að annað sé gert í staðinn, og er þá eiganda eða umboðsmanni hans, skylt að ganga svo frá rústunum, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óþrýði af.

70. gr.

Palla, stoðir og annan útbúnað við húsasmiðar eða önnur mannvirki, eða viðgerðir á þeim, skal gera nægilega traust. Heimilt er lögreglunni að gera ráðstafanir hér að lútandi. Lausir stigar, sem notaðir eru við aðgerðir á húsum, málun, gluggaþvott eða þess konar, skulu vera nægilega traustir, og kjálkarnir búnir jarngöddum að neðan, ef stiginn er meira en 4 metrar á lengd.

71. gr.

Nú gengur kjallaragangrið út að stétt eða götu og lengra fram en húshlið, og skal þá vera traust handrið beggja megin við það. Auk þess getur lögreglustjóri krafizt, að kjallaraopið sé byrgt með hlemm eða hlera, frá því að dimmir að kvöldi, þar til birtir að morgni. Í kring um birtugrófir við stétt eða götu, skal setja handrið úr járn eða öðrum málm, eða nægilega sterkar jarngrindur yfir, jafnhátt stéttinni eða götunni. Handrið samkvæmt þessari grein, mega ekki vera lengri en 60 cm.

72. gr.

Sporbrautir, sem liggja eftir götu endilangt eða yfir, skulu því aðeins leyfðar, að þær að dómi hreppsnefndar séu taldar nauðsynlegar. Skulu allar slíkar sporbrautir felldar niður í veginn þannig, að þær valdi ekki farartálma fyrir vegfarendur. — Þar sem sporbrautir liggja eftir götu eða yfir, skulu þeir er með vagnana fara, gæta þess, að ekki hljótist tjón af, enda er slíkt á ábyrgð eiganda eða umráðamanna og þeirra, sem með fara, þá er slys ber að höndum. Geti sá, er með vagninn fer, ekki bætt tjónið, ber eiganda eða umráðamanni að gera það.

73. gr.

Þakjárn, sem notað er yfir fiskstakka, skal bundið eða á annan hátt fest svo vel, að það fjúki ekki af í stormi.

Bannað er að hafa þakjárn, eða parta af þakjárn, laust úti, og hafa eigendur ábyrgð á, að slíkt ekki fjúki öðrum til tjóns eða meiðsla. Sama gildir og um spítarusl og annað þess háttar, sem meiðslum eða skemmdum getur valdið, ef fýkur.

71

15. júlí

74. gr.

Báta eða annað, má aldrei setja á vegi, stræti eða annan alfaraveg eða svo nærri, að nokkur hluti þess gangi inn á veginn eða yfir hann, og getur hreppsnefnd og lög-reglustjóri, eða hvort um sig, látið færa slíka muni burtu á kostnað umráðamanns, ef hann ekki gerir það sjálfur, eftir að hafa verið aðvaraður.

75. gr.

Í fjörunni má ekki skilja eftir eða kasta seglfestu grjóti, eða neinu öðru, er tjóni getur valdið skipum eða bátum, eða á nokkurn hátt hindrað umferð.

XIII. KAFLI

Um umferð á götum kaptúnanna.

76. gr.

Það er stranglega bannað, að riða hraðar en hægt brokk á götum kaptúnanna, og eru þeir, sem riða og aka, skyldir að gera fótgangandi mönnum, sem á undan eru, aðvart í tæka tíð.

77. gr.

Lausa hesta skal jafnan reka hægt og gætilega um götur kaptúnanna, og aldrei má siga hundum á skepnur nærri götu. Hvorki fælna sé heldur slæga hesta má reka um göturnar.

Með áburðarhesta má ekki hafa lengri viðdvöl á götunni en nauðsynlegt er til að taka ofan af þeim eða láta upp klyfjar.

Hestar í kaptúninu, ef þeir eru þar staddir, skulu ávallt hýstir um nætur á vetrum.

78. gr.

Með vagna og hesta skal fara svo nærri vegbrún eða gangstétt til vinstri handar sem auðið er. Um götuhorn skal ekið í kröppum boga, ef snúið er til vinstri handar, en í löngum boga, ef snúið er til hægri. Á götuhornum og gatnamótum er bannað að aka fram fyrir vagn eða hest, sem á undan fer. Sömuleiðis er bannað að nema staðar með hest eða vagn á gatnamótum eða fast við þau, eða nema staðar, þar sem hestur eða vagn heldur kyrru fyrir beint á móti, hinu megin á götunni.

79. gr.

Á almannafæri má ekki taka beizli af hesti, sem beitt er fyrir vagn eða annað ökutæki. Láti nokkur hest standa fyrir hlöðnum sleða, vagni eða undir klyfjum, lengur en brýn nauðsyn krefur, getur lögreglan látið taka hest frá vagni og undan klyfjum, og komið þeim til varðveislu á kostnað þess, er flutningnum stýrir.

Hesta má aldrei binda úti við í kaptúninu, né láta þá standa í réttum í köldu veðri, eða óhæfilega lengi að dómi lögreglunnar, þó að gott sé veður. Getur lögreglan tekið slíka hesta til varðveislu á kostnað umráðamanns.

Ferðamenn með hesta, sem viðdvöl hafa í kaptúninu, skulu tafarlaust koma hestum sínum í hús eða haga, eftir tilvísun lögreglunnar, nema þeir hafi leyfi til að geyma þá á afgirtum túnlóðum einstakra manna.

XIV. KAFLI

Um skepnuhald o. fl. í Sauðárkrókshreppi.

71

15. júlí

80. gr.

Hæns eða aðra alifugla má ekki hafa nema þeir séu í afgirtu svæði eða tryggri vörzlu, svo að þeir geti ekki gert öðrum óskunda.

81. gr.

Það er á ábyrgð eiganda, að sauðfé, geitfé eða aðrir gripir þeirra geri engan óskunda eða skaða í kaптúninu eða grennd þess, hvorki skemmi neitt eða fari inn í afgirt svæði, tún, matjurtagarða, skruðgarða eða truflí svefnfrið manna með hávaða, enda getur sá, sem fyrir ágangi verður, handsamað slíka gripi til bráðabirgði, en þá skal hann undir eins skýra lögreglustjóra frá því og öðrum málavöxtum. Sérstaklega ber að hafa strangt eftirlit með þessu frá 20. maí til 20. september árlega. Á þeim tíma má búfénaður ekki ganga laus í kaптúninu, eða um það, nema maður fylgi til að gæta hans, eða hann sé í öruggri vörzlu.

Eftir almennan rúningstíma að vorinu má ekki hafa sauðfé, kiðlinga eða hross innan heimalands kaптúnsins, nema hreppsnefnd veiti undanþágu. Ennfremur er óheimilt að beita nokkurri skepnu í kúaland kaптúnsins, nema með sérstöku leyfi hreppsnefndar. Eigendum geitfjár er skylt að láta alt geitfé ganga með sérstöku leyfi nema í gæzlu sé. Nú finnst geitfé grindarlaust, án gæzlu, og valdi það ágangi, er lögreglunni þá rétt og skylt að láta handsama það og lóga því, sé um ítrekað brot að ræða. Sama gildir um sauðfé, sem mjög er til skemmda í görðum eða öðrum ræktunarlöndum. Ef út af þessu er brugðið varðar það eigandann sektum, og ennfremur ber honum að greiða allan kostnað við handsömun og varðveislu fénaðarins. Selja má fénaðinn til lúkningar þessum kostnaði, ef eigandi greiðir hann ekki.

82. gr.

Enginn má láta hesta sína ganga lausa um götur bæjarins. Lausa hesta á flækingsi um götuna ber lögreglunni að handasama, og ráðstafa á kostnað eiganda.

83. gr.

Naut, sem farið er með um göturnar, skulu ætíð leidd nægilega traustu bandi, og minnsta kosti tveir menn fylgi hverju nauti árgömlu eða eldra. Ekki mega naut standa úti á götu eða stræti gæzlulaus. Naut hálfis árs og eldri mega alls ekki ganga saman við kýr kaптúnsins.

84. gr.

Enginn maður má siga hundum á annan. eða láta fyrirfarast að aftra því þegar hann verður var við að hundur ræðst á mann, ef honum er það unnt án þess að stofna sér í háska. — Hundar sem ráðast á menn eða elta skepnur út um hagann, eru réttdræpir, hvar sem þeir sjást úti. Hundar mega ekki vera lausir um nætur, svo nokkru ónæði valdi íbúum kaптúnsins. — Flækingshunda, sem ekki eru í eign eða umsjá neins manns, getur lögreglan látið handsama og auglýsa. Gefi enginn sig fram innan þriggja sólarhringa og borgi áfallinn kostnað, skal lóga slíkum hundum, ef enginn vill taka þá að sér.

85. gr.

Skyllt er hreppsnefnd að láta rannsaka einu sinni á ári hvað margir hundar eru í kaптúninu, og skal hún ákveða, hverjir skulu taldir nauðsynja hundar. Einnig er þeim skylt að hafa eftirlit með því, að hundaeigendur komi hundum sínum til lækninga á hausti hverju, samkvæmt því, sem mælt er fyrir í reglugerð um lækningu hunda af bandormum.

71

15. júlí

Skýlt er öllum að hlýða fyrirmælum hreppsnefndar um hagbeit í landi kaupsins, bæði hvernig hagbeit skuli hagað og gjöldum fyrir hana. Á slíkum gjöldum er lögtaksréttur.

87. gr.

Um sauðfjárrekstra og hrossarekstra, sem koma til kaupsins til útflutnings eða til slátrunar, gerir lögreglustjóri þær fyrirskipanir sem nauðsynlegar þykja, til að afstýra farartálma eða hættu fyrir börn og aðra vegfarendur.

XV. KAFLI

Um mannvirki og lóðir í Sauðárkrókshreppi.

88. gr.

Enginn má byggja á landi hreppsins neinskonar hús, hvorki til íbúðar, atvinnu, geymslu eða fyrir skepnur, hvorki á lóðum einstakra manna, hvort sem lóðarhafi sjálfur vill byggja eða annar, né á leigðum lóðum, nema með leyfi byggingarnefndar og eftir fyrirmælum hennar. Sama gildir um fiskireiti, girðingar eða önnur mannvirki.

Mannvirki við höfnina má enginn gera nema eftir tillögum hafnarnefndar og með leyfi hreppsnefndar. Gaddavirsgirðingar með fram vegum kaupsins skal leggja niður svo fljótt sem því verður við komið, eftir nánari fyrirmælum hreppsnefndar.

89. gr.

Enginn má í landi hreppsins rista torf eða streng, stinga hnausa, rífa hrís eða lyng, nytja slægjur eða taka grjót, sand eða möl án leyfis og tilvísunar hreppsnefndar.

90. gr.

Skýlt er hverjum, er tekur mó í landi hreppsins, að ganga svo frá gröfum og haga greftri svo, að ekki stafi hætta af, enda má enginn taka upp mó í landi kaupsins, nema með leyfi og eftir tilvísun hreppsnefndar eða umboðsmanns hennar.

91. gr.

Enginn má án leyfis hreppsnefndar stífla læki eða ár í landi hreppsins, breyta farvegi þeirra eða leiða úr þeim kvíslar.

Nú er einhverjum leyft þetta, og er hann skyldur til að gæta þess, að vatn það, sem hann leiðir, valdi ekki tjóni eða óþægindum.

XVI. KAFLI

Um eftirlit með börnum í kaupsunum.

92. gr.

Foreldrum og öðrum hlutaðeigendum er skýlt að annast um, að tilhlýðilegt eftirlit sé haft með óstálpuðum börnum, sem eru á þeirra vegum, þegar þau eru á almannafæri.

Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri síðar en kl. 9 á kvöldin á tímabilinu frá 1. okt. til 1. marz, ekki seinna en kl. 10 frá 1. marz til 30. apríl og ekki seinna en kl. 11 frá 1. maí til 30. sept., nema þau séu í fylgd með fullorðnum.

Lögreglan getur bannað börnum, sem ekki ganga þar til vinnu, né eiga erindi, að vera á bryggjum kaupsins eða sildarpöllum þegar verið er við sildarvinnu eða upp- og útskipun.

Á dansleikjum mega börn innan 13 ára ekki vera lengur en til kl. 12 að kveldi. **71**
 Börn, yngri en 13 ára, mega ekki hafast við í grafreit Sauðárkrókskaupþúns, nema 15. júlí
 þau séu í fylgd með fullorðnum, sem ber ábyrgð á framferði þeirra.

XVII. KAFLI

Um almennt hreinlæti í Sauðárkrókskaupþúni.

93. gr.

Á almannafæri má ekki kasta hræjum, slógi, ösku, sorpi, skolpi eða öðrum óhreinindum. Allt slíkt, svo sem innýfli úr skepnum, sem eigi eru notuð, skal láta í gryfjur þær, sem mykja og annar áburður er látinn í.

Skyldur er hver húsráðandi, við götur bæjarins, að sjá um að haldið sé hreinum portum og annari óbyggðri lóð kring um hús hans. Enginn má fleygja sorpi eða öðrum óhreinindum inn á lóð annars manns, eða orsaka að slíkt berist á lóðina.

Hey, mó eða áburð eða annað þesskonar, sem slæðist eða hrynur af flutningi á göturnar, skal sá, er flutningnum ræður, skyldur að hreinsa samdægurs.

Nú eru settar safngryfjur eða safnkassar á ýmsum stöðum í kaupþúninu, og eru menn þá skyldir til, ef hreppsnefnd ákveður svo, að setja slor og annan fiskúrgang í safngryfjur eða safnkassa þessa, ef þeir eigi nota það sjálfir.

94. gr.

Áburð og annað slíkt, sem óþef leggur af, má aðeins flytja um göturnar í lokuðum vögnum, vel þéttum. Má eigi fylla þá svo, að úr þeim hrynji á meðan á flutningnum stendur.

95. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, forir eða því um líkt, má ekki hafa í nánd við götur, stræti eða svæði, sem almenningur fer um, nema í gryfjum nægilega byrgðum, og skal þá hafa til þess leyfi heilbrigðisnefndar.

96. gr.

Á húshliðum eða göflum, sem vita að götum, strætum eða torgum, má ekki hengja á nagla, eða festa á annan hátt neinskonar fiskiföng eða annað, sem óþrifnaður er að eða óþefur, og ekki má heldur hafa fisktrönur á almannafæri.

97. gr.

Í opin ræsi má ekki kasta neinu því, sem óhollnustu getur valdið, eða stíflað rennurnar. Eigi má kasta rusli eða grjóti, sandi eða öðru þess háttar í Sauðána, er stýflað getur eða grynnað og fyllt farveg hennar.

Þriðji þáttur.

Almenn ákvæði.

XVIII. KAFLI

Um staðgildi samþykktarinnar og hvernig henni skuli beitt.

98. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir lögsagnarumdæmi Skagafjarðarsýslu.

99. gr.

Pegar talað er um kaupþúnin í samþykkt þessari, er átt við Sauðárkrók og Hofsó.

71 Ákvæðum þeim í fyrsta þætti samþykktarinnar, sem sérstaklega er tekið fram
15. júlí um að taki til kaupsúnanna, skal því aðeins beita utan verzlunarlóðar þeirra, að það
þyki við eiga, eða því verði við komið. Öðrum ákvæðum fyrsta þáttar skal beitt
jafn í sveitum og kaupsúnunum, eftir því sem við á.

Ákvæðum í öðrum þætti skal beita samkvæmt fyrirsögn hans og eftir því sem
fyrir er mælt í fyrirsögn hvers kafla.

100. gr.

Hreppstjórar skulu, hver í sínum hreppi, hafa gætur á að fyrirætlum samþykkt-
ar þessarar sé hlýtt, og ástunda að koma í veg fyrir brot á henni.

Komist hreppstjóri að því, að brot sé framið, skal hann jafnskjótt kynna sér
málavöxtu, og senda lögreglustjóra skýrslu um málið án tafar.

XIX. KAFLI

Um hegningarákvæði, kostnað o. fl.

101. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal farið sem almenn lög-
reglumál.

102. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 1000 krónum, ef ekki liggur við
þyngri refsing að lögum.

Ef kenna má yfirsjón, er barn yngra en 14 ára drýgir, skorti á hæfilegri um-
sjón foreldra eða annara, sem barninu ganga í foreldra stað, þá skal refsa þeim fyrir
yfirsjónina en ekki barninu.

Hagnaður sá, er sökudólgur kann að hafa haft af broti sínu og enginn einstakur
maður á tilkall til, skal upptækur ger og renna auk sekta í sveitarsjóð þess hrepps,
þar sem brot er framið. Nú hefir maður drýgt brot í fleirum en einum hreppi,
sem refsað er fyrir í sama máli, og rennur þá sekt hans og upptækur hagnaður í
sýslusjóð.

103. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt samþykkt þessari eða
fyrirskipunum lögreglustjóra samkvæmt henni, getur lögreglustjóri látið fram-
kvæma það. Kostnað við þetta og kostnað, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, sem lög-
reglustjóri gerir, eða lætur gera til að hindra brot gegn samþykktinni, greiðir sveit-
arsjóður þess hrepps, þar er ráðstöfunin er framkvæmd, en skyldur er hinn seki að
endurgreiða kostnaðinn að fullu.

104. gr.

Kostnaður, sem leiðir af samþykkt þessari, og ekki verður krafizt af einstökum
mönnum, greiðist úr sveitarsjóði þess hrepps, þar sem til hefir verið kostað.

Leiði kostnað af ráðstöfunum, er varða lögsagnarumdæmið í heild, greiðist hann
úr sýslusjóði.

Lögreglusamþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 107 frá 8.
maí 1935, um lögreglusamþykktir utan kaupstaðanna, til þess að öðlast gildi þegar í
stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 15. júlí 1937.

Hermann Jónasson.

Gústav A. Jónasson.

REGLUGERÐ

um gerð og notkun bifreiða.

72

24. júní

A. Um gerð bifreiða.

1. gr.

1. Engin bifreið má vera þyngri en 6000 kg. með fullum farmi, og þó svo, að ekki komi meiri þungi en 3500 kg. á hvorugan hjólásinn.
2. Eftir tillögum stjórnarvalda þeirra, sem eiga að annast viðhald vega, getur stjórnarráðið ákveðið, að á tilteknum vegum eða vegaköflum megi ekki nota svo þungar bifreiðar, sem segir í 1., heldur skuli hámark þyngdarinnar þar vera lægra.
3. Í hálfu skulu vera keðjur undnar um knúnu hjólin, eða þau útbúin á annan fulltryggilegan hátt, svo að vagninn skriki ekki.
4. Einn hemill að minnsta kosti skal taka á sjálfum afturhjólnum (knúnu hjólunum), eða á vélahlutum, sem eru fast tengdir við þau.
5. Hornið skal gefa einn djúpan tón á bifreiðum, en háan tón á bifhjólum.
6. Í skoðunarovottorð bifreiðar, er jafnan geymist í bifreiðinni, skal skrá:
 - a. Frá hvaða verksmiðju undirvagninn er.
 - b. Verksmiðjunúmer vagnsins.
 - c. Hestorkutölu vélarinnar.
 - d. Eiginþyngd vagnsins í ferðafæru standi með einu varahjóli.
 - e. Fyrir fólksbifreiðar, tölu farþega; fyrir vörubifreiðar, mestu hlássþyngd.
 - f. Breidd bifreiðar.
7. Á sérhverri bifreið skal vera umbúnaður til þess að fyrirbyggja að óviðkomandi maður geti sett vagninn af stað.
8. Undanfarin ákvæði gilda einnig þar, sem ekki er annars getið, um bifhjól, að svo miklu leyti, sem þau geta átt við.

B. Um notkun bifreiða.

Umbúnaður, sérstaklega stýris og hemla.

2. gr.

1. Sérhverjum eiganda eða umráðamanni bifreiðar er skylt að halda bifreið sinni vel við, svo að hún sé ætíð sem öruggust í akstri. Skal bifreiðin skoðuð af skoðunarmanni samkv. 2. málsg. 4. gr. bifreiðarlaganna, ennfremur skal að jafnaði fylgt þeirri reglu að hver bifreið sé minnst einu sinni á ári hverju rækilega yfirfarin og athuguð af bif vélavirkja, endurnýjað og gert við það sem ábótavant er, en síðan skal það viðurkennt af skoðunarmanni.

Ber því öllum slíkum umráðamönnum yfir bifreiðum, einnig þeim, sem hafa afgreiðslu þeirra á hendi, að sjá um að allar þær bifreiðar, er þeir hafa undir höndum, séu fullfærar til notkunar þá er þær eru í akstri og eru leigðar út.

Ökumenn bifreiða, sem vinna hjá öðrum, skulu ætíð gæta þess að tilkynna eiganda þegar í stað, þá er bifreiðin að einhverju leyti bilar, eða, vegna slits eða skemmda, fullnægir ekki þeim kröfum, sem gerðar eru til bifreiða.

Nú tilkynnir ökumaður eiganda slíka bilun eða slit á bifreið, en ágreiningur verður milli þeirra um það, hvort á rökum sé byggt. Skal þá kalla til skoðunarmann, og sker hann úr um það.

2. Ökumaður skal ætíð gæta þess, að stýrisumbúnaður á bifreið hans sé traustur

72 og góður, þannig að auðvelt sé að snúa framhjólnum nægilega mikið til beggja hliða. Skal gæta þess að þau sitji rétt á öxli og að hvergi sé verulegt slit eða bilun né stirðleiki á stýrisumbúnaðinum og að hann sé vel smurður og liðugur.

3. Á hverri bifreið skulu hemlar ætíð þvinga jafnt og vel og þannig, að hægt sé með tiltölulega léttu átaki að láta þá fullþvinga að, þegar stöðva skal bifreiðina. Ökumaður skal gæta þess, að hemlarnir þvingi jafnmikið á bæði hægri og vinstri hlið vagnsins. Séu hemlar bæði á fram og afturhjólnum bifreiðar, skal þess gætt að þeir þvingi fyr og meira á afturhjólin. Varast skal að stöðva bifreið snögglega af hröðum akstri, og að neyta fulls átaks á hemlana að þarflausu. Handhemillinn skal vera svo öflugur að hann einn út af fyrir sig geti haldið bifreiðinni kyrrri í brekku. Einnig skal vera auðvelt með sama átaki að losa hemilinn.

4. Enginn má taka framhemla úr sambandi og láta þá hætta að verka, nema brýn nauðsyn krefji vegna frosta, né á nokkurn hátt rýra hemlaútbúnað á bifreiðum eða með breytingu draga úr orku hemlanna.

Þá heimilast skoðunarmönnum að leyfa notkun á bifreiðum frá 1929 eða eldri, jafnvel þótt framhemlar þeirra verki ekki, ef hemlar að öllu öðru leyti eru öruggir.

5. Hvert bifreiðaverkstæði, eða slík vinnustöð, skal hafa á að skipa minnst einum vel færum bifvéla virkja, sem rétt hefir til að stýra leigubifreið til mannflutninga. Skulu allar viðgerðir, sem framkvæmdar eru á því verkstæði, fara fram undir eftirliti hans. Hann skal að lokinni viðgerð aka hverri bifreið til reynslu, áður en hún er látin af hendi til notandans, og er honum óheimilt að afhenda bifreið, sem er ábótavant eða ekki í góðu ökufæru lagi. Rísi ágreiningur út af framangreindum atriðum, sker skoðunarmaður úr.

Umdæmistölumerki.

3. gr.

1. Á hverri bifreið skulu vera tvö umdæmis-tölumerki, annað framan á og hitt aftan á bifreiðinni. Skal þeim komið fyrir og vel fest á áberandi stað, þar sem skoðunarmaður tiltekur og má aldrei hylja þau og ekkert má skyggja á þau.

Hvert lögsagnarumdæmi skal einkennt með bókstaf, sem hér greinir:

Reykjavík	R
Mýra- og Borgarfjarðarsýsla	M
Snæfellsness- og Hnappadalssýsla	P
Dalassýsla	D
Barðastrandarsýsla	B
Ísafjarðarkaupstaður og Ísafjarðarsýsla	Í
Strandasýsla	T
Húnavatnssýsla	H
Skagafjarðarsýsla	K
Siglufjarðarkaupstaður	F
Eyjafjarðarsýsla og Akureyrarkaupstaður	A
Þingeyjarsýsla	Þ
Seyðisfjarðarkaupstaður og Norður-Múlasýsla	S
Neskaupstaður	N
Suður-Múlasýsla	U
Skaftafellssýsla	Z
Vestmannaeyjakaupstaður	V
Rangárvallasýsla	L
Árnessýsla	X
Gullbringu- og Kjósarsýsla og Hafnarfjarðarkaupstaður	G

Gerð umdæmis tölumerkja, stærð og lögun stafa, skal vera samkvæmt eftir- **72**
farandi reglum:

Merkin skulu vera rétthyrnd, aflöng spjöld 112 mm á hæð úr járnei 2 mm þykku.

Stafir skulu vera hvítir, málaðir eða gleraðir með steinskrift á svartan mál-
aðan eða gleraðan grunn og stærð stafa skal vera þessi: hæð 80 mm., breidd 50 mm.
breidd strika 15 mm. Framan við tölurnar skal mála einkennisbókstaf lögsagnar-
umdæmis og skal vera strik 22 mm langt og 12 mm breitt á milli bókstafs og tölu-
stafa. Bil milli stafa skal vera að minnsta kosti 10 mm.

Á bifhjólum (tvíhjólábifreiðum) skulu spjöldin vera 90 mm. á hæð og stafir
minni í sama hlutfalli.

Atvinnumálaráðuneytið sér um tilbúning umdæmistölumerkja og leggur þau
til skoðunarmönnum, en þeir skulu, hver í sínu umdæmi, sjá um úttegund og end-
urnýjun umdæmismerkja á bifreiðar þær, er þeir skoða og greiði eigandi vagnsins
þeim andvirði þeirra við pöntun, eins og það verður ákveðið af ráðuneytinu.

Jafnóðum og endurnýja þarf umdæmis tölumerki á skrásettum bifreiðum, skal
nota til þess eingöngu merkispjöld þau, er að framan greinir. Eftir 1. júlí 1939
skal eingöngu nota merkispjöld af þessari gerð.

Þó skal eigendum þeirra bifreiða, sem eru einkenndar með merkinu RE, skylt
að afla sér nú þegar ofangreindra merkja.

2. Hvorki framan eða aftan á bifreið mega vera nokkur önnur merki eða stafir,
sem að áliti skoðunarmanns geta glapið eða villt lögreglumanni sýn, þegar greina
þarf merki bifreiðarinnar.

Leyfa má skoðunarmaður merki, stafi eða auglýsingar á hliðum bifreiða og
inni í þeim. Þó ekki á glerrúðum þar sem ökumaður þarf að sjá út um. Verði
ágreiningur, sker lögreglustjóri úr.

3. Umboðsmenn bifreiðaverksmiðja og eigendur bifreiðaverkstæða, geta fengið
reynslutölumerki hjá lögreglustjóra. Skulu þau vera hvít með rauðum stöfum, en
að öðru leyti eins og önnur bifreiðamerki. Má nota þessi reynslutölumerki á bifreiðar,
sem eru til sölu og ekki eru skráðar með venjulegu tölumerki, einungis þegar verið
er að sýna þær eða prófa og aðeins innan sama lögsagnarumdæmis. Skulu þær hvað
trygging bifreiðar og ökumanns snertir, og að öðru leyti vera háðar sömu regl-
um, sem gilda um aðrar bifreiðar. Enginn, sem slík tölumerki hefir, má nota þau
á sömu bifreið lengur en einn mánuð.

4. Þurfi að flytja bifreið milli geymslustaða meðan tölumerki hennar eru í
vörzlum lögreglustjóra, á eigandi rétt á að fá afhent tölumerkin kostnaðarlaust,
enda sé þeim skilað aftur til lögreglustjóra samdægurs.

Gerð skýlis og umbúnaður.

4. gr.

1. Stýrishús á vörubifreiðum og allar aðrar yfirbyggingar á þær fyrir fólk eða
varning, skulu vandlega gerðar úr góðu efni. Skulu þær gerðar í samráði við skoð-
unarmann bifreiða.

2. Rúðugler öll í vörubifreiðum og fólksbifreiðum skulu vera að minnsta kosti
5 mm. þykk, og framrúðan úr ógölluðu sléttslípuðu gleri. Þær skulu vera óskadd-
aðar og ætíð svo hreinar sem unnt er.

Á öllum bifreiðum, þar sem því verður við komið, skal vera nægilega kraft-
mikil glerþurrka, sem, þegar regn eða úrkoma er, heldur framrúðunni vel hreinni
á hæfilega stóru svæði fyrir framan ökumanninn, þannig að hann hafi gott útsýni
fram yfir veginn.

Á öllum fólksbifreiðum, sem stærri eru en 7 manna og á þeim bifreiðum, sem

72 notaðar eru til nemendaaksturs, skal vera tvöföld glerþurrka, sem heldur öllu glerinu hreinu fram undan báðum þeim, sem í framsætinu sitja.

24. júní 3. Hurðir allar og læsingar á þeim skulu vera svo gerðar, að auðvelt sé að opna þær og loka þeim bæði að utan og innan, en ekki mega þær vera kviklæstar.

4. Hjólhlífar, stigborð, vélarhlíf og annað sem utan á bifreiðinni er, skal vera vel fest, svo að sem minnstur hávaði verði er bifreiðin er á ferð. Einnig skal á öllum 4-hjóla bifreiðum vera góður og gallalaus hljóðdeyfari.

Stöðvun bifreiðar í beygjum og halla. Bifreið dregin af annari.

5. gr.

1. Enginn má halda kyrru fyrir með bifreið, þar sem veruleg bugða er á vegnum, né þar sem vegurinn er svo mjór, að örðugt er að aka fram hjá.

Þegar ökumaður yfirgefur bifreið, skal hann jafnan gæta þess, að rafmagnsmælirinn í tækjaborðinu sé í lagi.

2. Þegar numið er staðar í brekku eða halla, og ökumaður þarf að fara út úr bifreiðinni, er honum skylt að ganga þannig frá henni, að ekki sé hætt á að hún renni undan brekkunni. Skal þá með skiptistönginni sett í öruggt gangskiptihjólasmamband mótsett við hallann og handhemillinn því næst látinn fullþvinga að. Þegar bifreið er skilin eftir á slíkum stað, skal henni læst svo að óviðkomandi geti ekki sett vél hennar í gang eða hreyft bifreiðina úr stað.

3. Þegar bifreið er dregin af annari bifreið, skal farið hægt og gætt allrar varúðar. Þegar dimmt er, skulu ljós tendruð á báðum bifreiðunum. Hraðinn má ekki vera meiri en 20 km. á klukkustund.

Þegar bifreið dregur vagn, skal fara hægt og gæta fullrar varúðar.

Ljósambúnaður og beiting ljósa.

6. gr.

1. Á hverri bifreið skulu vera, þegar dimmt er, tvö tendruð ljósker, jafnskær. Ljóskerin skulu vera með litlausu gleri sléttu eða hrufóttu sitt á hvorri hlið bifreiðarinnar framan til og í sömu hæð, og lýsa svo, að ökumaður sjái að minnsta kosti 20 metra fram á veginn. Aftan á bifreiðinni skal vera eitt ljósker með rauðu gleri, sem ber skæra birtu á tölumerki vagnsins, skal glerið vera svo dökkt, að ekki villi þeim sýn, sem á eftir er og greina þarf merki bifreiðarinnar.

Skylt er ökumanni að halda öllum ljósambúnaði vel við, og hafa hann ætíð sem tryggastan.

2. Þegar ekið er með ljósum þar sem götuljós eru og umferð er, svo og þegar bifreiðar mætast, skulu ljós deyfð, svo að þau blindi ekki vegfarendur eða villi þeim sýn, er á móti koma. Ekki má slökkva og tendra ljósin á víxl þegar mætt er. Ef bifreið heldur kyrru fyrir meðan mætt er, skal deyfa ljósin eða slökkva.

3. Bifhjól þurfa ekki að hafa nema eitt ljós að framan í dimmu, og skal vera hægt að deyfa það á sama hátt og að framan greinir um ljós á bifreiðum.

Ef bifhjól er með hliðarvagni (þríhjólábifreiðar), skal vera skær glerkúla eða fagur glitrandi málmflötur framan á hliðarvagninum.

Hlass vörubifreiða og flutningur fólks með þeim.

7. gr.

1. Hlass, sem flutt er á bifreiðum, má ekki vera þyngra en svo, að örugt sé, að bifreiðin bera það um þá vegi og brekkur, sem henni er ætlað að fara. Skal því vel fyrir komið og fest svo að ekki haggist. Verði ekki komið hjá því að æki þurfi að dragast við jörðu eða ná út af vörupallinum til hliðanna, ber ökumanni að fara

varlega, vikja vel fyrir annari umferð og sjá svo fyrir, að ekki þurfi að mætast eða fara fram hjá nema þar, sem nægileg breidd er til þess.

Þegar flutt er hlass, sem nær aftur af palli bifreiðar, eða háfermi, svo sem hey eða þ. u. l. eða ef fluttur er lifandi peningur, skal gæta sérstakrar varúðar. Þess skal ætíð gætt, að ekki komi of mikill þungi fyrir aftan afturöxul, þannig að hætta sé á, að bifreiðin vegist upp að framan, eða, ef um háfermi er að ræða, að bifreiðin eða hlassið falli til hliðar. Þegar um sauðfjár- eða gripaflutning er að ræða, þá skal hafa traustan og nægilega háan grindaumbúnað eða pallhlífar kring um gripina, og stíð með milligerðum þvers um yfir pallinn á einum eða fleiri stöðum, svo að fé troðist ekki undir og svo um húið, að gripir eða fénaður geti ekki sloppið úr, eða meidd á nokkurn hátt, enda fylgi maður með, annar en ökumaður, sem gætur hefir á flutningnum.

2. Á vörubifreiðum, sem hafa pall á hjörum, skal pallinum fest við vagngrindina að framan með sérstökum öruggum útbúnaði, sem ekki getur opnast, og hlassið þannig steypt aftur fyrir sig. Sérstaklega skal þessa gætt, ef bifreiðin er notuð til fólksflutninga endrum og sinnum.

3. Þegar bifreiðastjóri hefir leyft einhverjum að sitja eða standa á palli vörubifreiðar eða ofan á æki, skal hann gæta sérstakrar varúðar.

4. Þurfi hjálpmenn við vöruflyttinga að vera fleiri en leyft er að vera inni í stýrishúsinu samkvæmt skoðunarvottorði bifreiðarinnar, skulu vera traustar höldur á efri brún stýrishússins að aftan, fyrir mennina að halda sér í. Skal þá ökumaður og einnig þeir, sem á pallinum eru, gæta allrar varúðar, sérstaklega á beygjum og þar sem sleipt er eða hliðarhalli og brekkur, sömuleiðis þar sem farið er út eða inn um hlið og því um líkt.

5. Þegar farþegar eru fluttir á vörubifreiðum, skal vera traustur sætaumbúnaður, nægilega vel festur við pallinn með að minnsta kosti fjórum $\frac{1}{2}$ þml. gildum skrúfboltum, en pallurinn festur eins og fyr segir. Þess skal gætt, að farþegar hafi nægilega góðan stuðning til hliðanna svo ekki sé hætta á að þeir detti út af. Skulu slík sæti, hús eða byrgi, vera gerð í samráði við skoðunarmenn bifreiða og skera þeir úr, hvort þau megi nota og hve marga farþega flytja í þeim, enda heyra þau undir skoðun jafnt og sjálf bifreiðin.

Um aðgæzlu, er bifreiðar mætast og þegar stigið er út úr bifreið.

Flutningur sprengiefnis.

8. gr.

1. Þegar bifreiðar mætast, eða bifreið ekur fram hjá annari, er stendur kyr, er farþegunum bannað að vera með höfuð út um glugga eða rétta út hönd eða annað, sem snert getur bifreið þá, er fram hjá fer. Skyllt er farþegum að hlýða fyrirmælum ökumanns um þetta atriði.

Enginn má opna hurð eða stökkva út úr bifreiðinni, fyr en hún hefir verið stöðvuð og ökumaður gefur leyfi til þess.

Þess skal gætt þar sem umferð er, eða getur átt sér stað, að farþegar fari út og inn í bifreið vinstra megin, gangstéttarmegin, eða um þá hlið vagnsins, sem snýr frá umferðinni.

Skyllt er farþegum að gæta varúðar og hlýða fyrirmælum ökumanns þar að lítandi.

2. Þegar bifreiðar mætast í brekku, þar sem vegurinn er mjór eða hættulegur, skal sú bifreiðin, sem fer niður brekkuna, vægja fyrir hinni, minka ferð eða stöðva alveg ef þörf gerist, þar sem hægt er að mætast.

3. Enginn má flytja sprengiefni í bifreið, þar sem farþegar eru, og ekki flytja með sér byssu hlaðna skoti (púðri, höglum eða kúlu).

72

24. júní

9. gr.
Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 10—500 kr. nema þyngri hegning liggi við eftir öðrum lögum.

Mál út af brotum sæta sömu meðferð og almenn lögreglumál.

10. gr.

Með reglugerð þessari er númer úr gildi reglugerð nr. 67 frá 28. apríl 1915 um bifreiðar og próf fyrir bifreiðastjóra.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 70, 8. september 1931, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 24. júní 1937.

Hermann Jónasson.

Vigfús Einarsson.

73

15. júlí

SAMÞYKKT

um lokunartíma sölubúða í Akureyrarkaupstað.

1. gr.

Sölubúðum á Akureyri skal lokað eftir því, sem ákveðið er í 2., 3. og 4. gr. samþykktar þessarar.

2. gr.

Á mánudögum, þriðjudögum, miðvikudögum, fimmtudögum og laugardögum skal sölubúðum og sölustöðum lokað eigi síðar en kl. 6 síðdegis og á föstudögum eigi síðar en kl. 8 síðdegis og eigi opnað aftur fyrr en kl. 9 árdegis næsta virkan dag. Þó skulu vera þær undantekningar, er nú skal greina:

Aðfangadag jóla, gamlárskvöld, laugardagana fyrir páska og hvítasunnu skal sölubúðum lokað eigi síðar en kl. 4 síðdegis.

Síðasta virkan dag fyrir aðfangadag jóla skal heimilt að halda opnum sölubúðum til kl. 11 síðdegis.

Á tímabilinu frá 15. júní til 15. september skal á laugardögum loka sölubúðum eigi síðar en kl. 1 síðdegis.

Ef skortur er á eldsneyti eða ljósmeti í bænum eða úllit fyrir að skortur geti orðið á því, þá er bæjarstjórninni heimilt að ákveða að sölubúðum skuli um lengri eða skemmri tíma lokað fyrr eða opnaðar seinna en samþykkt þessi ákveður.

3. gr.

Almenna helgidaga þjóðkirkjunnar, sumardaginn fyrsta, 1. maí, 17. júní, fyrsta mánudag í ágúst og 1. desember mega engar sölubúðir vera opnar.

4. gr.

Frá ákvæðum um lokunartíma sölubúða í samþykkt þessari skulu enn fremur þessar undantekningar:

Brauð- og mjólkursölubúðum má halda opnum á almennum helgidögum, sumardaginn fyrsta, 1. maí, 17. júní og 1. desember frá kl. 11 f. h. til kl. 3 e. h., eingöngu til sölu á brauðvörum, mjólk og mjólkurvörum. Ákvæði samþykktarinnar ná ekki til lyfjabúða.

5. gr.

73

Eftir lokunartíma sölubúða er óheimilt að selja á strætum og torgum, eða annars staðar utan sölubúða kaupmanna, nokkurn þann varning, sem ekki má selja nema samkvæmt verzlunarleyfi. Heimilt er þó að selja einnig á þeim tíma kol, salt, veiðarfæri og vistaforða handa skipum, og sömuleiðis er leyfilegt að taka á móti innlendum vörum aðkomumanna í geymsluhúsum verzlana.

15. júlí

6. gr.

Þá, sem komnir eru inn í verzlun fyrir lokunartíma, er heimilt að afgreiða eftir að lokað er.

7. gr.

Lögreglustjóra er heimilt, þegar sérstaklega stendur á, að veita undanþágu frá samþykkt þessari fyrir einstaka daga og til þess að sala fari fram í góðgerðarskyni eða ágóða fyrir stofnanir og fyrirtæki, sem að dómi lögreglustjóra horfa til almenningsheilla.

8. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum, 20—500 krónum, og renna sektirnar í bæjarsjóð. Mál út af brotum gegn samþykkt þessari skal reka sem almenn lögreglumál.

9. gr.

Með samþykkt þessari fellur úr gildi samþykkt um lokunartíma sölubúða í Akureyrarkaupstað frá 2. júní 1933.

Samþykkt þessi, sem gerð er af bæjarstjórn Akureyrarkaupstaðar samkvæmt lögum nr. 17, 1. febrúar 1936, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Aðvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 15. júlí 1937.

F. h. r.

Vigfús Einarsson.

Páll Pálmason.

AUGLÝSING

74

um staðfesting heilbrigðismálaráðuneytisins á breytingu á heilbrigðissamþykkt fyrir Ísafjarðarkaupstað nr. 53 frá 5. maí 1906.

17. júlí

Samkvæmt lögum nr. 64 frá 10. nóvember 1905 um heilbrigðissamþykktir fyrir bæjar- og sveitarfélög, er hér með staðfest eftirfarandi breyting á heilbrigðissamþykkt fyrir Ísafjarðarkaupstað nr. 53 frá 5. maí 1906, sem bæjarstjórn Ísafjarðar hefir samþykkt.

1. gr.

8. gr. samþykktarinnar orðist svo:

Á götur og svæði, er almenningur fer um, má enginn fleygja frá sér matarleifum, rusli, skolpi, hræjum eða öðrum óhreinindum. Í ræsi — hvort sem eru neðanjarðar lokræsi eða ofanjarðar göturæsi — má eigi kasta neinu því er stíflað

- 74 getur vatnsrás. Sorp, slor, matarleifar, aska og önnur óhreinindi, skulu látin í sérstök lokuð ílát, er fylgja skulu hverju húsi, og ákveður heilbrigðisnefnd tölu ílátanna fyrir hvert einstakt hús. Ílát þessi útvegar bæjarstjórn, gegn endurgjaldi frá húseigendum. Bærinn annast um losun ílátanna án endurgjalds.

Meðan fiskverkun er leyfð á lóð kaupstaðarins, skal hún háð sérstöku effirliti heilbrigðisnefndar, og fari að öllu leyti fram á þann hátt, er hún skipar fyrir.

Hey, hálm, þang, mykju, mó, mold eða annað þess háttar, sem slæðist niður eða hrynur niður við flutning um götur eða svæði, sem almenningur fer um, skal sá, er flutningnum ræður, skyldur að hreinsa upp samstundis. Annars eiga ílát þau, sem áburður er fluttur í, að vera lokuð, og svo þétt, og eigi fyllri en svo, að ekki hrynji úr þeim, meðan á flutningi stendur.

2. gr.

22. gr. orðist svo:

Slógi, hausum og öðrum fisúrgangi má eigi kasta í sjóinn; skal því safnað í þar til gerð ílát, er flytja skal burtu samdægurs, á þá staði, sem heilbrigðisnefnd segir fyrir um.

3. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi þegar í stað.

Þetta birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 17. júlí 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Gústav A. Jónasson.

75

23. júlí

REGLUGERÐ

um fiskumbúðastriga.

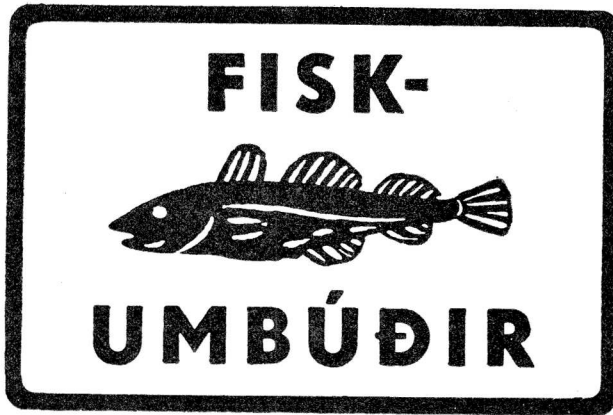
Samkvæmt lögum nr. 92, 3. maí 1935 um meðferð, verkun og útflutning á sjávarafurðum eru hér með sett eftirfarandi ákvæði um notkun og sölu striga (Hessian) í fiskumbúðir.

1. gr.

Umbúðastrigi um saltfisk sé ofinn úr hampi (jute) eða öðru ekki óstyrkara efni. Striginn má ekki vera lakari en það, að hver fermetri vegi að minnsta kosti 230 grömm, og að ekki minna en 3,8 þræðir komi á hvern cm. í lengd og breidd vefsins.

2. gr.

Þeim, sem flytja inn fiskumbúðir, er skylt að láta löggiltan fiskimatsmann athuga hverja sendingu, og setur hann löggildingarmerki á hverja strigarúllu, sem er hæf til umbúða samkvæmt 1. gr. Merkið lítur þannig út:

Aðrir en þar til löggiltir fiskimatsmenn mega ekki setja merki þetta á umgetnar strigarúllur.

Innflytjandi greiði 10 auna til fiskimatsmanns fyrir merking hverrar strigarúllu.

Bannað er að selja eða nota til umbúða um saltfisk til útflutnings annan striga en þann, sem þannig er merktur, en ef sérstaklega stendur á getur fiskimatsstjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði.

3. gr.

Fiskimatsmenn, sem hafa umsjón með fiskpökkun, skulu í hvert sinn athuga að strigarúllur þær, sem umbúðir eru ristar af, séu merktar eins og segir í 2. gr.

4. gr.

Brot gegn ákvæðum þessarar reglugerðar varða 100—1000 kr. sektum til ríkissjóðs nema þyngri refsing liggi við. Með mál út af brotum skal fara sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi öðlast gildi 15. ágúst þ. á. og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 23. júlí 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Páll Pálmason.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1937 til jafnlengdar 1938.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	222	92	222	92	186
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	32	18	193	08	161
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	19	83	237	96	198
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	22	42	179	36	149
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	14	58	145	80	121
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	152	08	152	08	127
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	146	67	195	56	163
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	1	03	123	60	103
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	75	90	00	75
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	30	156	00	130
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	65	78	00	65
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	17	08	102	48	85
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	4	18	62 70 52
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	10	00	40 00 33
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	8	62	51 72 43
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	7	00	42 00 35
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	5	42	43 36 36
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	4	50	54 00 45
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á		0	46	110 40 92
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum . .	pundið á		»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á		»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á		8	58	» » 172
43.	— 1 lambsfóður	á		9	25	» » 185
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				189	54	158
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				111	90	93
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				102	48	85
Eftir E. eða í lýsi				62	70	52
Eftir F. eða í skinnavöru				56	91	47
En meðalverð allra landaura samantalið				523	53	435
og skipt með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				104	71	87

Skrifstofu Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstaðar, 10. febrúar 1937.

Ari Arnalds.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 8. marz 1937.

F. h. r.

Páll Eggert Ólason.

Torfi Jóhannsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Suður-Múlasýslu og Neskaupstað

frá 16. maímánaðar 1937 til jafnlengdar 1938.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	200	00	200	00	167
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	26	50	159	00	132
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	26	00	156	00	130
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	21	64	173	12	144
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	17	64	211	68	176
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	20	07	160	56	134
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	11	86	118	60	99
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	142	67	142	67	119
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	127	33	169	77	141
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	1	00	120	00	100
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	67	80	40	67
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	29	154	80	129
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	69	82	80	69
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	19	85	119	10	99
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	10	41	41 64 35
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	9	31	55 86 47
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	8	62	68 96 57
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	7	37	88 44 74
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit		hvert á	0	35	84 00 70
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum . .	pundið á	20	06	120	36 100
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	19	25	231 00 192
41.	— 480 pd. af fjallagrösnum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	8	40	»	» 168
43.	— 1 lambsfóður	á	8	50	»	» 170
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				165	71	138
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				109	50	91
Eftir C. eða í ullartónvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				119	10	99
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				67	78	57
En meðalverð allra landaura samantalið				462	09	385
og skipt með 4 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				115	52	96

Skrifstofu Suður-Múlasýslu, 8. marz 1937.

Magnús Gíslason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 22. marz 1937.

F. h. r.

Páll Eggert Ólason.

Torfi Jóhannsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Austur-Skaftafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1937 til jafnlengdar 1938.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	198	00	198	00	165
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	19	60	117	60	98
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	20	60	123	60	103
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	15	90	127	20	106
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	12	90	154	80	129
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	14	00	112	00	93
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	6	80	68	00	57
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	171	00	171	00	143
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	112	00	149	33	124
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	0	78	93	60	78
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	48	57	60	48
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	04	124	80	104
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	56	67	20	56
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	7	70	30 80 26
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	5	72	34 32 29
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	3	74	22 44 19
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	3	40	27 20 23
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	2	72	32 64 27
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	9	50	57 00 48
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit		hvert á	0	50	120 00 100
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum ..	pundið á	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösom	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	6 50	»	»	130
43.	— 1 lambsfóður	á	5 80	»	»	116
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fjórtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				135	73	113
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				85	80	72
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				46	34	39
En meðalverð allra landaura samantalið				267	87	224
og skipt með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				89	29	75

Skrifstofu Skaftafellssýslu, 25. janúar 1937.

Gísli Sveinsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 8. marz 1937.

F. h. r.

Páll Eggert Ólason.

Torfi Jóhannsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Vestur-Skaftafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1937 til jafnlengdar 1938.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum octóber til nóvembermánaðarloka, í fard. á	201	43	201	43	168
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	19	86	119	16	99
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	23	57	141	42	118
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	18	14	145	12	121
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	14	21	170	52	142
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	16	86	134	88	112
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	7	36	73	60	61
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	152	86	152	86	127
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	100	00	133	33	111
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni .. pd. á	0	66	79	20	66
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	41	49	20	41
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	24	148	80	124
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	56	67	20	56
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpesur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	9 67	38 68	32
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	6 00	36 00	30
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	5 00	30 00	25
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	6 83	54 64	46
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	4 33	51 96	43
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á		0 42	100 80	84
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum . .	pundið á		»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á		»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösom	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á		7 58	»	152
43.	— 1 lambsfóður	á		7 57	»	151
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				141	37	118
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				86	10	72
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				52	01	43
En meðalverð allra landaura samantalið				279	48	233
og skipt með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				93	16	78

Skrifstofu Skaftafellssýslu, 25. janúar 1937.

Gísli Sveinsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 8. marz 1937.

F. h. r.

Páll Eggert Ólason.

Torfi Jóhannsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Vestmannaeyjar

frá 16. maímánaðar 1937 til jafnlengdar 1938.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum octóber til nóvembermánaðarloka, í fard. á	265	00	265	00	221
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	»	»	»	»	»
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	36	00	216	00	180
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	25	00	200	00	167
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	16	00	192	00	160
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	26	00	208	00	173
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	12	00	120	00	100
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	150	00	150	00	125
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	»	»	»	»	»
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	0	75	90	00	75
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	45	54	00	45
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	60	192	00	160
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	70	84	00	70
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	25	225	00	187
18.	— 20 eingirnispesur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpesur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	15	50	93	00	77
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	6	08	91 20 76
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	12	00	48 00 40
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	10	00	60 00 50
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	6	00	36 00 30
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	8	75	70 00 58
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	5	75	60 00 57
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á		»	»	»
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum . .	pundið á		»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á		»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	18	00	216 00 180
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á		12	00	» 240
43.	— 1 lambsfóður	á		»	»	»
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				193	00	161
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				105	00	87
Eftir C. eða í ullartóvöru				225	00	187
Eftir D. eða í fiski				93	00	77
Eftir E. eða í lýsi				91	20	76
Eftir F. eða í skinnavöru				56	60	47
En meðalverð allra landaura samantalið				763	80	635
og skipt með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				127	30	106

Skrifstofu Vestmanneyjasýslu, 31. marz 1937.

Kr. Linnet.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 7. apríl 1937.

F. h. r.

Páll Eggert Ólason,

Torfi Jóhannsson,

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Rangárvallasýslu

frá 16. maímánaðar 1937 til jafnlengdar 1938.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	236	36	236	36	197
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	18	30	109	80	91
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	23	86	143	16	119
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	17	64	141	12	118
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	13	45	161	40	134
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	16	91	135	28	113
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	8	14	81	40	68
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	129	55	129	55	108
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	98	64	131	52	110
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni .. pd. á	0	79	94	80	79
11.	— 120 pd. af mislitrri ullu, vel þveginni pd. á	0	40	48	00	40
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	36	163	20	136
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	66	79	20	66
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	6	81	27 24 23
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	5	24	31 44 26
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	4	02	24 12 20
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	4	12	32 96 27
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	3	05	36 60 31
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit		hvert á	0	25	60 00 50
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum . .		pundið á	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum		pundið á	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir		á	7	62	» » 152
43.	— 1 lambsfóður		á	7	19	» » 144
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				141	07	118
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				95	30	80
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				35	39	29
En meðalverð allra landaura samantalið				272	76	227
og skipt með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				90	92	76

Skrifstofu Rangárvallasýslu 19. janúar 1937.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 8. marz 1937.

F. h. r.
Páll Eggert Ólason,

Torfi Jóhannsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Árnessýslu

frá 16. maímánaðar 1937 til jafnlengdar 1938.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	259	19	259	19	216
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	25	00	150	00	125
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	30	87	185	22	154
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	24	37	194	96	162
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	18	97	227	64	190
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	20	47	163	76	136
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	10	28	102	80	86
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	138	07	138	07	115
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	101	25	135	00	112
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	0	94	112	80	94
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	56	67	20	56
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	49	178	80	149
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	65	78	00	65
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	8	30	33 20 28
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	6	67	40 02 33
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	5	37	32 22 27
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit		hvert á	»	»	»
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum . .		pundið á	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum		pundið á	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri		10 pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum		10 pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir		á	8	40	» » 168
43.	— 1 lambsfóður		á	8	00	» » 160
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				172	96	144
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				109	20	91
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				35	15	29
En meðalverð allra landaura samantalið				317	31	264
og skipt með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				105	77	88

Skrifstofu Árnessýslu, 3. marz 1937.

Björn Björnsson
— settur. —

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 13. marz 1937.

F. h. r.
Páll Eggert Ólason.

Torfi Jóhannsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Gullbringu- og Kjósarsýslu, Hafnarfjarðarkaupstað og Reykjavík

frá 16. maímánaðar 1937 til jafnlengdar 1938.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	252	50	252	50	210
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	26	07	156	42	130
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	32	08	192	48	160
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	25	46	203	68	170
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	18	35	220	20	183
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	22	71	181	68	151
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	12	50	125	00	104
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	139	64	139	64	116
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	100	36	133	80	111
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	0	90	108	00	90
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	67	80	40	67
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	53	183	60	153
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	67	80	40	67
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	62	291	60	243
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	16	64	99	84	83
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	48	71	292	26	244
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	32	29	193	74	161
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	48	60	291	60	243
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	5	12	76 80 64
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	12	88	51 52 43
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	7	97	47 82 40
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	6	35	38 10 32
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlambda), einlit		hvert á	»	»	»
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum . .	pundið á		19	42	117 42 98
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á		»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á		10	25	» » 205
43.	— 1 lambsfóður	á		10	08	» » 202
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				178	38	148
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				113	10	94
Eftir C. eða í ullartóvöru				291	60	243
Eftir D. eða í fiski				219	36	183
Eftir E. eða í lýsi				76	80	64
Eftir F. eða í skinnavöru				45	81	38
En meðalverð allra landaura samantalið				925	05	770
og skipt með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				154	17	128

Skrifstofu Gullbringu- og Kjósarsýslu, 6. apríl 1937.

Bergur Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 8. apríl 1937.

F. h. r.

Páll Eggert Ólason.

Torfi Jóhannsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Borgarfjarðarsýslu

frá 16. maímánaðar 1937 til jafnlengdar 1938.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum octóber til nóvembermánaðarloka, í fard. á	240	00	240	00	200
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	27	56	165	36	138
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	21	47	171	76	143
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	11	65	116	50	97
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	133	00	133	00	111
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	101	20	134	93	112
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	0	94	112	80	94
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	69	82	80	69
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	46	175	20	146
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	66	79	20	66
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	8	40	33 60 28
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	7	30	43 80 36
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	5	70	34 20 28
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	»	»	»	»
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum ..	pundið á	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	8 97	»	»	179
43.	— 1 lambsfóður	á	10 15	»	»	203
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fýrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				160	26	134
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				112	50	94
Eftir C. eða í ullartövöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				37	20	31
En meðalverð allra landaura samantalið				309	96	259
og skipt með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				103	32	86

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 27. febrúar 1937.

G. Björnsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 13. marz 1937.

F. h. r.

Páll Eggert Ólason,

Torfi Jóhannsson,

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Mýrasýslu

frá 16. maímánaðar 1937 til jafnlengdar 1938.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	230	62	230	62	192
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	27	62	165	72	138
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	21	12	168	96	141
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	12	25	122	50	102
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	130	62	130	62	109
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	98	75	131	66	110
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	0	89	106	80	89
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	69	82	80	69
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	36	163	20	136
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	59	70	80	59
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpesur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	2	09	31	35	26
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	6	08	24 32 20
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	6	63	39 78 33
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	4	41	26 46 22
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	0 33	79	20	66
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum ..	pundið á	19 50	117	00	97
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pund á	17 25	207	00	172
41.	— 480 pd. af fjallagrösom	10 pund á	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	7 97	»	»	159
43.	— 1 lambsfóður	á	8 25	»	»	165
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				158	35	132
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				105	72	88
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				31	35	26
Eftir F. eða í skinnavöru				42	44	35
En meðalverð allra landaura samantalið				337	86	281
og skipt með 4 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				84	46	70

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 27. febrúar 1937.

G. Björnsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 13. marz 1937.

F. h. r.

Páll Eggert Ólason.

Torfi Jóhannsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Snæfellsness- og Hnappadalssýslu

frá 16. maímánaðar 1937 til jafnlengdar 1938.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	218	33	218	33	182
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	27	08	162	48	135
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	29	80	178	80	149
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	24	80	198	40	165
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	21	40	256	80	214
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	21	00	168	00	140
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	12	54	125	40	104
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	134	58	134	58	112
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	93	75	125	00	104
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	1	00	120	00	100
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	67	80	40	61
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	28	153	36	128
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	70	84	00	70
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	15	11	90	66	76
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	31	22	187	33	156
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	39	43	236	58	197
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	10	31	41 24 34
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	9	64	57 84 48
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	7	09	42 54 35
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	142	14	852 84 711
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á		0	40	96 00 80
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum ..	pundið á		18	88	113 28 94
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á		»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	18	22	218 64 182
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á		7	33	» » 147
43.	— 1 lambsfóður	á		7	75	» » 155
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				174	20	145
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				109	44	91
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				171	52	143
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				218	09	182
En meðalverð allra landaura samantalið				673	25	561
og skipt með 4 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				168	31	140

Skrifstofu Snæfellsness- og Hnappadalssýslu 28. febrúar 1937.

Jón Steingrímsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 22. marz 1937.

F. h. r.

Páll Eggert Ólason.

Torfi Jóhannsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Dalasýslu

frá 16. maímánaðar 1937 til jafnlengdar 1938.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	197	22	197	22	164
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	26	44	158	64	132
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	16	56	132	48	110
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	12	44	124	40	104
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	123	33	123	33	103
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	89	44	119	25	99
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni .. pd. á	0	82	98	40	82
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	46	55	20	46
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	24	148	80	124
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	49	58	80	49
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	3	00	45 00 37
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	9	83	39 32 33
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	7	50	45 00 37
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	5	33	31 98 27
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	176	00	1056 00 880
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á		0	37	88 80 74
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum . .	pundið á		19	00	114 00 95
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á		»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á		7	24	» » 145
43.	— 1 lambsfóður	á		9	33	» » 187
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				142	55	119
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				90	30	75
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				45	00	37
Eftir F. eða í skinnavöru				252	22	210
En meðalverð allra landaura samantalið				530	07	441
og skipt með 4 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				132	52	110

Skrifstofu Dalasýslu, 7. janúar 1937.

Þorsteinn Þorsteinsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 13. marz 1937.

F. h. r.

Páll Eggert Ólason.

Torfi Jóhannsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Barðastrandarsýslu

frá 16. maímánaðar 1937 til jafnlangdar 1938.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	240	00	240	00	200
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	29	90	179	40	149
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	21	55	172	40	144
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	14	14	141	40	118
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	150	45	150	45	125
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	121	27	161	69	135
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	0	87	104	40	87
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	57	68	40	57
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	32	158	40	132
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	59	70	80	59
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnisokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	30	234	00	195
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	15	56	93	36	78
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin		
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.		
E. Lýsi.								
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»		
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»		
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	2	60	32		
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»		
F. Skinnavara.								
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	10	17	34		
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	8	31	42		
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	6	29	31		
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	»	»	»		
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	»	»	»		
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»		
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit		hvert á	0	40	80		
G. Ýmislegt.								
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum . .	pundið á	18	67	112	02	93	
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»	»	
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	19	50	234	00	195
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	7	27	»	»	145	
43.	— 1 lambsfóður	á	9	36	»	»	187	
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:								
Eftir A. eða í friðu				174	22	145		
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				100	50	84		
Eftir C. eða í ullartóvöru				234	00	195		
Eftir D. eða í fiski				93	36	78		
Eftir E. eða í lýsi				39	00	32		
Eftir F. eða í skinnavöru				56	07	47		
En meðalverð allra landaura samantalið				697	15	581		
og skipt með 3 sýnir:								
Meðalverð allra meðalverða				116	19	97		

Skrifstofu Barðastrandarsýslu, 6. febrúar 1937.

Jóhann Skaptason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 13. marz 1937.

F. h. r.

Páll Eggert Ólason,

Torfi Jóhannsson,

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1937 til jafnlengdar 1938.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	260	94	260	94	217
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	28	13	168	78	141
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	29	86	179	16	149
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	24	88	199	04	166
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	21	09	253	08	211
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	21	64	173	12	144
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	13	44	134	40	112
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	167	56	167	56	140
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	131	93	175	91	147
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	0	91	109	20	91
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	62	74	40	62
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	47	176	40	147
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	67	80	40	67
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	14	205	20	171
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	15	92	95	52	80
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	41	75	250	50	209
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	5	01	75 15 63
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	6	90	27 60 23
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	4	93	29 58 25
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	5	31	31 86 27
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit		hvert á	»	»	»
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum ..	pundið á	20 50	123 00		102
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»		»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	7 97	»	»	159
43.	— 1 lambsfóður	á	11 25	»	»	225
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				190	22	159
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				110	10	92
Eftir C. eða í ullartóvöru				205	20	171
Eftir D. eða í fiski				173	01	144
Eftir E. eða í lýsi				75	15	63
Eftir F. eða í skinnavöru				29	68	25
En meðalverð allra landaura samantalið				783	36	653
og skipt með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				130	50	109

Skrifstofu Ísafjarðarsýslu, 24. febrúar 1937.

Torfi Hjartarson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 13. marz 1937.

F. h. r.

Páll Eggert Ólason.

Torfi Jóhannsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Strandasýslu

frá 16. maímánaðar 1937 til jafnlangdar 1938.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	233	57	233	57	195
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	32	57	195	42	163
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	22	50	270	00	225
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	22	71	181	68	151
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	12	86	128	60	107
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	150	00	150	00	125
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	112	86	150	48	125
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	0	86	103	20	86
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	53	63	60	53
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	31	157	20	131
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	61	73	20	61
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	12	201	60	168
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	11	00	66	00	55
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	40	00	240	00	200
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	2	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	10	71	42 84 36
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	8	71	52 26 44
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	5	79	34 74 29
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	4	00	48 00 40
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	37	50	225 00 187
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á		0	38	91 20 76
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum ..	pundið á		17	00	102 00 85
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á		»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á		7	00	» » 140
43.	— 1 lambsfóður	á		10	14	» » 203
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				187	11	156
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				99	30	83
Eftir C. eða í ullartóvöru				201	60	168
Eftir D. eða í fiski				153	00	127
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				82	34	69
En meðalverð allra landaura samantalið				723	35	603
og skipt með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				144	67	121

Skrifstofu Strandasýslu, 28. febrúar 1937.

H. Kr. Júlíusson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 13. marz 1937.

F. h. r.

Páll Eggert Ólason.

Torfi Jóhannsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Húnavatnssýslu

frá 16. maímánaðar 1937 til jafnlengdar 1938.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	214	29	214	29	179
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	30	64	183	84	153
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	21	73	260	76	217
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	23	29	186	32	153
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	15	93	159	30	133
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	140	71	140	71	117
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	109	71	146	28	122
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	0	98	117	60	98
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	65	78	00	65
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	20	144	00	120
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	58	69	60	58
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	15	93	95	58	80
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	37	33	223	98	187
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	9	91	33
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	8	42	42
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	6	42	32
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á		0	47	94
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum . .	pundið á		»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á		»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á		7	91	158
43.	— 1 lambsfóður	á		8	50	170
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				184	50	153
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				102	30	85
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				159	78	133
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				60	37	50
En meðalverð allra landaura samantalið				506	95	421
og skipt með 4 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				126	74	105

Skrifstofu Húnavatnssýslu, 9. febrúar 1937.

Guðbr. Ísberg.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 7. apríl 1937.

F. h. r.

Páll Eggert Ólason.

Torfi Jóhannsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Skagafjarðarsýslu

frá 16. maímánaðar 1937 til jafnlengdar 1938.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	240	00	240	00	200
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	28	36	170	16	142
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	28	37	170	22	142
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	24	30	194	40	162
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	19	46	233	52	195
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	22	86	182	88	152
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	12	04	120	40	100
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	143	21	143	21	119
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	106	79	142	39	119
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	0	96	115	20	96
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	58	69	60	58
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	20	144	00	120
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	67	80	40	67
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	0	76	136	80	114
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	40	14	240	84	201
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	3	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	2	77	41 55 35
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	10	40	41 60 35
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	9	39	56 34 47
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	5	38	32 28 27
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	6	69	53 52 45
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	7	67	92 04 77
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á		0	48	115 20 96
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum . .	pundið á		16	55	99 30 83
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á		»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á		7	43	» 149
43.	— 1 lambsfóður	á		8	89	» 178
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				177	46	148
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				102	30	85
Eftir C. eða í ullartóvöru				136	80	114
Eftir D. eða í fiski				240	84	201
Eftir E. eða í lýsi				41	55	35
Eftir F. eða í skinnavöru				65	16	54
En meðalverð allra landaura samantalið				764	11	637
og skipt með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				127	35	106

Skrifstofu Skagafjarðarsýslu, 18. marz 1937.

Sigurður Sigurðsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 30. marz 1937.

F. h. r.

Páll Eggert Ólason.

Torfi Jóhannsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Eyjafjarðarsýslu, Akureyri og Siglufjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1937 til jafnlangdar 1938.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	271	07	271	07	226
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	31	79	190	74	159
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	23	00	276	00	230
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	26	62	112	96	177
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	16	71	167	10	139
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	200	71	200	71	167
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	160	71	214	28	179
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	1	03	123	60	103
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	79	94	80	79
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	38	165	60	138
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	73	87	60	73
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	0	65	117	00	97
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	19	33	115	98	97
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	41	45	248	70	207
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	3	66	54 90 46
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	7	02	28 08 23
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	7	06	42 36 35
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	4	26	25 56 21
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á		0	48	115 20 96
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum ..	pundið á		»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á		»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á		9	71	» » 194
43.	— 1 lambsfóður	á		11	79	» » 236
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				218	98	182
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				117	90	98
Eftir C. eða í ullartóvöru				117	00	97
Eftir D. eða í fiski				182	34	152
Eftir E. eða í lýsi				54	90	46
Eftir F. eða í skinnavöru				52	80	44
En meðalverð allra landaura samantalið				743	92	619
og skipt með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				123	99	103

Skrifstofu Eyjafjarðarsýslu, 10. marz 1937.

G. Eggerz,
— settur. —

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 22. marz 1937.

F. h. r.
Páll Eggert Ólason,

Torfi Jóhannsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Þingeyjarsýslu

frá 16. maímánaðar 1937 til jafnlengdar 1938.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	236	94	236	94	197
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	32	78	196	68	164
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	31	75	254	00	212
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	23	41	280	92	234
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	25	31	202	48	169
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	14	55	145	50	121
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	194	44	194	44	162
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	174	00	232	00	193
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	0	99	118	80	99
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	67	80	40	67
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	31	157	20	131
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	61	73	20	61
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	15	00	90	00	75
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	30	73	184	38	154
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	2	19	32 85 27
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	6	55	26 20 22
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	7	25	43 50 36
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	4	42	26 52 22
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	5	29	42 32 35
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	4	86	58 32 49
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á		0	41	98 40 82
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum ..	pundið á		18	61	111 66 93
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á		»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	15	00	720 00 600
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á		8	56	» » 171
43.	— 1 lambsfóður	á		10	78	» » 216
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				217	87	181
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				107	40	89
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				137	19	114
Eftir E. eða í lýsi				32	85	27
Eftir F. eða í skinnavöru				49	21	41
En meðalverð allra landaura samantalið				544	52	452
og skipt með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				108	90	90

Skrifstofu Þingeyjarsýslu, 15. febrúar 1937.

Júl. Havsteen.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 13. marz 1937.

F. h. r.

Páll Eggert Ólason.

Torfi Jóhannsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs frú Önnu Claessen árið 1936.

Tekjur:

1. Eignir frá fyrra ári:			
a. 8 bankavaxtabréf á kr. 500.00	kr.	4000.00	
b. Innstæða í Sparisjóði Skr.	—	416.38	kr. 4416.38
2. Varið til kaupa á bankavaxtabréfi	kr.	386.70	
Ágóði af því	—	113.30	— 500.00
3. Vextir af bankavaxtabréfum	kr.	202.50	
Vextir af innstæðu í Sparisj. Skr.	—	5.35	— 207.85
			Kr. 5124.23

Gjöld:

1. Styrkur veittur 5 sjúklingum	kr.	150.00	
2. Keypt bankavaxtabréf	—	386.70	
3. Burðargjald	—	1.00	
4. Eignir í árslok:			
a. 9 bankavaxtabréf á 500 kr.	kr.	4500.00	
b. Innstæða í Sparisj. Skr.	—	86.53	— 4586.53
			Kr. 5124.23

Sauðárkróki, 30. janúar 1937.

Álfheiður Blöndal. Helga Guðjónsdóttir. Sigríður Sigtryggisdóttir.

Reikning þennan höfum við yfirfarið og borið saman við bækur sjóðsins og höfum ekkert við hann að athuga.

Elínborg Jónsdóttir.

Jórunn Hannesdóttir.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1937.

Opið bréf, er stefnir saman Alþingi til aukafundar laugardaginn 9. október 1937, undirskrifað af konungi 19. september 1937 (nr. 53).

Konungsbréf um setning Alþingis, undirskrifað af konungi sama dag (nr. 54).

Konungsbréf um þingsuppsögn, undirskrifað af konungi 21. desember 1937 (nr. 55).

Auglýsing um viðbótarákvæði við samning við Stóra-Bretland um framsal af brotamanna, frá 31. marz 1873, undirskrifuð af ráðherra utanríkismála 23. desember 1937 (nr. 56).

Lög um lestrarfélög og kennslukvikmyndir, undirskrifuð af konungi 29. desember 1937 (nr. 57).

Lög um lántöku fyrir ríkissjóð, undirskrifuð af konungi 31. desember 1937 (nr. 58).

Lög um afnám útflutningsgjalds af saltfiski, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 59).

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta ýms gjöld 1938 með viðauka, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 60).

Lög um breyting á lögum nr. 121 12. desember 1935, um fiskimálanefnd, útflutning á fiski, hagnýtingu markaða o. fl., undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 61).

Lög um breyting á lögum nr. 5 9. jan. 1935, um tollundanþágu fyrir tunnuefni og hamp, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 62).

Lög um tollheimtu og tolleftirlit, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 63).

Lög um bráðabirgðabreyting nokkurra laga, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 64).

Fjárlög fyrir árið 1938, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 65).

Lög um breyting á lögum nr. 1 7. jan. 1935, um meðferð og sölu mjólkur og rjóma o. fl., undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 66).

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að ábyrgjast fyrir Akureyrarkaupstað lán til rafvirkjunar, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 67).

Lög um breyting á lögum nr. 40 19. júní 1933, um breyting á lögum nr. 23 15. júní 1926, um bæjargjöld í Vestmannaeyjum, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 68).

Lög um tekjur bæjar- og sveitarfélaga og eftirlit með fjárstjórn bæjar- og sveitarstjórna, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 69).

Lög um verðlag á vörum, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 70).

Lög um bráðabirgðatekjuöflun ríkissjóðs og jöfnunarsjóðs bæjar- og sveitarfélaga, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 71).

Lög um breyting á lögum nr. 26 1. febr. 1936, um alþýðutryggingar, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 72).

Lög um gjaldeyrisverzlun o. fl., undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 73).

Lög um alþýðutryggingar, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 74).

Lög um fiskimálanefnd, útflutning á fiski, hagnýtingu markaða o. fl., undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 75).

REGLUGERÐ

1. apríl

um sérstakt kennarapróf í söng, handavinnu, leikfimi, teikningu og matreiðslu.

1. Hér eftir skal mönnum gefinn kostur á að taka sérstakt kennarapróf við kennaraskólann í söng, handavinnu, leikfimi, teikningu og matreiðslu, hverri þessara fimm námsgreina fyrir sig.
2. Hver sá, er gengur undir kennarapróf í einhverri þessari grein, verður einnig að taka próf í uppeldisfræði, skólasögu, sálarfræði og kennslufræði, ennfremur almennt heilsufræði og islenzku, nema hann hafi áður lokið jafngildu prófi. Íslenzkuprófið skal sýna, að hann kunni almenn undirstöðuatriði málfræðinnar og geti ritað skipulega og ritvillulítið um kunnugt efni.
3. Skilyrði fyrir því, að fá að taka próf þetta, skulu að jafnaði vera þau, að hafa sótt kennslustundir í þeim námsgreinum, sem taldar voru í 2. gr., í kennaraskólanum einn vetur. Ennfremur verður nemandi að sýna með vottorðum, að hann fullnægi almennum inntökuskilyrðum í kennaraskólann og hafi aflað sér nægjanlegrar menntunar að dómi fræðslumálastjórnarinnar, til að hafa á hendi kennslu í að minnsta kosti einni af þeim sérgreinum, sem taldar eru í 1. gr.
4. Við próf í handavinnu eða teikningu verður sá, sem prófaður er, að leggja fram sýnishorn af eigin starfi, til marks um það, að hann sjálfan skorti hvorki leikni né kunnáttu í því, er hann síðar ætlar að kenna. Við einkunnargjöf skal taka tillit til sýnishorna þessara.
5. Kennarar kennaraskólans prófa hver í sinni grein. Prófdómarar skulu vera tveir í hverri sérgrein, skipaðir af ráðuneytinu, annar eftir tillögum kennarasambandsstjórnarinnar.
6. Einkunnir skulu gefnar þær sömu og í kennaraskólanum, og þarf sömu einkunnir til þess að standast prófið. Enginn nær prófi þessu nema hann fái a. m. k. einkunnina 7 í aðalgrein (eða aðalgreinum).
7. Þeir, sem standast próf þetta, öðlast réttindi til þess að kenna námsgreinar þessar (söng, handavinnu, leikfimi, teikningu og matreiðslu) í barnaskólum landsins og fá um það skirteini, er sýni í hverri eða hverjum af þessum fimm greinum þeir hafa öðlast kennararéttindi. Til kennslu í öðrum greinum veitir próf þetta engin réttindi.

Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt lögum nr. 20, 1. febr. 1936, gengur í gildi þegar í stað, og birtist til leiðbeiningar og eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í kennslumálaráðuneytinu, 1. apríl 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Gústav A. Jónasson.

REGLUGERÐ

um eyðingu refa í Norður-Ísafjarðarsýslu.

97

30. ágúst

1. gr.

Hreppsnefndir annast eyðingu refa.

2. gr.

Refum skal eyða með skotum eða á annan hátt, er ekki veldur dýrunum langvinnar kvalar. Óheimilt er að viðhafa eitrun eða að nota dýraboga.

3. gr.

Áður en 3 vikur eru af sumri skal hreppsnefnd hafa skipað fyrir um grenjaleitir er fara fram áður en sjö vikur eru af sumri. Búandi hver skal kosta leitina í landi ábúðarjarðar sinnar. Grenjaleitir í löndum eyðijarða kostar sveitarsjóður.

Nú eiga tveir eða fleiri hreppar leitarsvæði saman, annast þeir þá og kosta grenjaleitir í sameiningu. Nú fær hreppsnefnd vitneskju eða sterkan grun um það, að refir hafizt við í landi einhverrar jarðar, skal hún þá skora á ábúanda jarðarinnar að fá vel hæfan mann til þess að leita í nefndu landi. Sinni ábúandi þessu eigi, getur hreppsnefndin látið framkvæma leitina á hans kostnað.

4. gr.

Hver hreppsnefnd ræður skotmann og ef ástæða þykir til, sérstakan vökumann, er skotmaður tekur gildan. Semur hún við skotmann um grenjavinnsluna og tilkynnir hreppsbúum hvern hún hafi ráðið. Skotmaður skal jafnan viðbúinn að fara í gren þá er það finnst og honum hefir verið gert viðvart. Eigi mega aðrir vinna gren eða taka yrðlinga, nema atvik liggi svo til, að ekki hafi náðst í skotmann í tæka tíð.

5. gr.

Nú finnst gren í grenjaleit eða á annan hátt, skal það þá ef unnt er ekki yfirgefið. En finni það aðeins einn maður og aðrir séu eigi nærstaddir, svo að hann þess vegna verði að yfirgefa grenið til þess að láta vita af því, skal hann hraða för sinni sem mest til næsta búanda, og búandinn skyldur að tilkynna tafarlaust skotmanni eða næsta hreppsnefndarmanni grenfundinn, en sá er grenið fann fer án tafar á það aftur og yfirgefur það ekki fyrr en skotmaður eða vökumaður kemur. Þó er ferðamanni ekki skylt að fara aftur á gren er hann hefir fundið, en þá sendir búandinn mann í hans stað.

6. gr.

Allir yrðlingar, sem teknir eru á greni eða annarsstaðar á viðavangi eru eign þess sveitarfélags eða þeirra sveitarfélaga, sem annast um grenjavinnslu á því svæði, enda greiði sveitarfélögin allan kostnað við grenjavinnsluna. Heimilt er þó ábúanda að taka þátt í grenjavinnslunni á þann hátt, að vera helming kostnaðar af greni, er finnst í landi hans. Allur annar refaveiðakostnaður greiðist þá af sveitarsjóði. Yrðlingar og aðrar tekjur af grenjavinnslunni skiptast þá einnig eftir sömu hlutföllum, sem greiðsla kostnaðarins, en hreppsnefndir hafa aðalumsjón með geymslu yrðlinga, flutning á þeim og sölu.

Tilkynning ábúanda um, að hann óski að taka þátt í grenjavinnslunni, skal vera skrifleg og afhent hlutaðeigandi hreppsnefndaroddvita fyrir næsta sumardag, áður en grenjavinnsla fer fram.

97

30. ágúst

Borgun til skotmanna fer eftir því sem um semst milli þeirra og hreppsnefndar og má greiðsla, ef hentug þykir, vera andvirði tekinnna yrðlinga eða hluti af því. Nú er unnið gren, að einhverju eða öllu leyti, af öðrum en skotmanni, samkv. niðurl. 4. gr., skal þá sá, er dýrunum náði, fá borgun, sem ekki má vera minni en helmingur þess, er hinn ráðni skotmaður hefði fengið, og aldrei meira en hann hefði haft.

8. gr.

Hreppsnefndir skulu fyrir 1. des. ár hvert leggja fram sundurliðaðan reikning yfir tekjur og kostnað við eyðingu refa á afréttar- eða heimalöndum þeirra.

9. gr.

Nú vinnst hlaupadýr á tímabilinu frá því 10 vikur af sumri til októberloka og á þá skotmaður 10 kr. fyrir hvert dýr, er hann sannar fyrir sýslunefnd að hann hafi unnið, en vinnist dýr á tímabilinu frá 1. nóv. þar til 3 vikur af sumri, á skotmaður á sama hátt 2 kr. fyrir hvert dýr. Gjaldið greiðist úr sýslusjóði.

10. gr.

Engu má raska á greni nema með samþykki og fyrirsögn hlutaðeigandi sveitarstjórnar. Ekki má láta hunda hlaupa á gren á grenjavinnslutímanum, né hafa þar óþarfa umgang eða hark.

11. gr.

Sveitarstjórn heldur skrá yfir öll þekkt gren og gerir stutta lýsingu á þeim. Hún skal láta byggja vörður og skotbyrgi við gren, þar sem þörf er á, og halda þeim við. Hún getur einnig látið laga skemmd gren sem auðunnin eru, en ónýta önnur, sem torunnin eru.

12. gr.

Með refaeldi og refarækt fer eftir lögum nr. 38, 13. júní 1937, um refaveiðar og loðdýrarækt og loðdýralánadeild og reglugerð, er atvinnumálaráðherra setur um þau efni.

13. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum frá 20—5000 kr., er renni í sýslusjóð og skal með þau farið sem almenn lögreglumál.

14. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Norður-Ísafjarðarsýslu hefir samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 108, 11. ágúst 1933 og lögum nr. 38, 13. júní 1937 til að öðlast gildi 1. september 1937 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 30. ágúst 1937.

Hermann Jónasson.

Vígfús Einarsson.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1937.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í milliríkjasamningi 3. marz 1937, um slysabætur, undirskrifuð af konungi 21. desember 1937 (nr. 76).

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í milliríkjasamningi 23. marz 1937, um möskva fisknetja og lágmarkslengd á fiski, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 77).

BRÁÐABIRGÐAREGLUGERÐ

98

16. febr.

um greiðslu útsvara af kaupi útsvarsgreiðenda.

1. gr.

Þegar lögtak fyrir útsvari til bæjarfélags eða sveitarfélags samkvæmt lögum um útsvör hefir verið reynt árangurslaust, að nokkru eða öllu leyti, er heimilt að láta greiða hið vangoldna útsvar ásamt dráttarvöxtum af launum útsvarsgreiðanda, sem hann tekur af almanna fé, eða af kaupi því, er hann á rétt á hjá öðrum, samkvæmt þeim reglum, sem settar eru í reglugerð þessari.

2. gr.

Fógeti boðar útsvarsgreiðanda, og ef þess gerist þörf kaupgreiðanda hans, fyrir sig. Skal þeim skylt að mæta fyrir fógetarétti og gefa þar skýrslu um atvinnu útsvarsgreiðanda, launakjör hans, upphæð kaups, greiðslumáta þess og gjalddaga, og um önnur þau atriði, er nauðsynlegt er að upplýst séu, er kveða skal á um greiðslu útsvars af kaupi útsvarsgreiðanda. Nú mætir kaupgreiðandi eigi fyrir fógetarétti löglega tilkvaddur, eða gefur eigi þá skýrslu, sem hann er krafinn um, og skal hann þá sæta þingviti eftir þeim reglum, er gilda um vitni. Mæti útsvarsgreiðandi eigi eða gefi hann eigi fullnægjand skýrslu, skal farið eftir því, sem fyrir er mælt í 37. gr. aðfararlaganna.

3. gr.

Að fengnum upplýsingum þeim, sem ræðir um í 2. gr., kveður fógeti á um það með úrskurði, hvort hið vangoldna útsvar skuli greitt af kaupi eða launum útsvarsgreiðanda. Skal upphæð sú, sem greiða á, tiltekin í úrskurðinum svo og hvenær hún skuli greidd og hverjum, og má, ef þörf gerist, skipta henni niður í fleiri kaupgreiðslutímabil og skal þá tiltekin sú upphæð, er tekin skuli af kaupi eða launum útsvarsgreiðanda fyrir hvert greiðslutímabil.

Úrskurð þenna skal fógeti tilkynna kaupgreiðanda og útsvarsgreiðanda bréflaga, séu þeir eigi staddir í réttinum þegar úrskurðurinn er kveðinn upp.

4. gr.

Úrskurði samkvæmt 3. gr. geta útsvarsgreiðandi og kaupgreiðandi, annar eða báðir, áfrýjað til hæstaréttar. Úrskurði má gerðarbeiðandi og áfrýja til staðfestingar, eða breytingar.

Um áfrýjunina fer eftir venjulegum reglum um áfrýjun fógetaréttarúrskurða.

98

16. febr.

5. gr.

Þegar úrskurða skal samkvæmt 3. gr., skal taka hæfilegt tillit til heimilshags útsvarsgreiðanda og ómegðar hans, og þess gætt, að eigi sé gengið svo nærri honum um skattheimtuna að hætta sé á að hann eigi geti séð sér og sínum farborða. Hvorki útsvarsgreiðandi né kaupgreiðandi mega slíta vinnusamningi sínum fyrir það eitt, að úrskurðað hefir verið, að útsvar skuli greitt af væntanlegu kaupi útsvarsgreiðanda.

6. gr.

Nú hefir úrskurður gengið samkvæmt því, sem sagt er hér að framan, og er kaupgreiðanda þá skylt að halda eftir á hverjum kaupgreiðsludegi þeirri upphæð af kaupi eða launum útsvarsgreiðanda fyrir það kaupgreiðslutímabil, sem úrskurðað var að þá skyldi haldið eftir. Upphæð þessa skal kaupgreiðandi, innan tveggja virkra daga frá kaupgreiðsludegi, greiða beint til fógeta eða innheimtumanns útsvara, og er sú greiðsla bindandi fyrir útsvarsgreiðanda.

Nú hefir úrskurði verið áfrýjað samkvæmt 4. gr., og frestar þá sú áfrýjun eigi skyldu kaupgreiðanda til að halda eftir kaupi eða launum samkvæmt ákvæðum úrskurðarins, eða að greiða það fé til fógeta eða innheimtumanns útsvara.

7. gr.

Krafa um útsvar eftir úrskurði samkv. 3. grein gengur fyrir öðrum kröfum um hluta af ógreiddu kaupi gerðarþola, sem njóta myndu minni lagaverndar við skipti á búi hans.

8. gr.

Nú hefir kaupgreiðandi greitt út kaup eða laun útsvarsgreiðanda án þess að halda eftir upphæð, er úrskurður kvað á að eftir skyldi haldið, eða hann greiðir eigi fógeta eða innheimtumanni, svo sem segir í 6. gr., fé er hann hélt eftir samkvæmt úrskurði, og má þá gera lögtak í eignum kaupgreiðanda fyrir því fé.

9. gr.

Því aðeins skal reglum þeim, sem hér eru settar beitt, að útsvarsgreiðandi sé fastur starfsmaður kaupgreiðanda þegar úrskurður samkv. 3. gr. er kveðinn upp, hvernig sem ráðningu eða kaupgreiðslu er hagað.

10. gr.

Fyrir fógetagerð þá, er fram fer samkvæmt 2. og 3. gr., skal greiða réttargjöld og vottagjöld, sem fyrir aðfarargerðir. Gjöld þessi og annan kostnað við gerðina greiði útsvarsgreiðandi og má kveða á í úrskurðinum að þau skuli greidd af kaupi hans eða launum ásamt útsvarinu og dráttarvöxtum.

11. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi þegar í stað.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 106 23. júní 1936, 29. gr., 3. mgr. og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 16. febrúar 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

BRÁÐABIRGÐASKRÁ

99

1. júní

yfir námsbækur, sem úthlutað verður samkvæmt ákvæðum laga nr. 82 frá 23. júní 1936, um ríkisútgáfu námsbóka.

1. gr.

Bækurnar skulu ná til þeirra námsgreina, er hér greinir:

1. Íslenzku.
2. Reiknings.
3. Kristinfræða.
4. Landfræði.
5. Náttúrufræði.
6. Íslandssögu.
7. Söngs.

2. gr.

Ritstjórn námsbókanna skal fyrst um sinn fullnægja ákvæðum 1. gr. með námsbókum þeim, sem fyrir eru á markaðinum og löggiltar hafa verið, eftir því sem unnt er og samningar kunna að nást um við hlutaðeigandi útgefendur.

Kennslumálaráðuneytið, 1. júní 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Gústav A. Jónasson.

FYRIRMÆLI

100

17. ágúst

um fjallskil, fjárrekstra, fjárflutning og um ráðstafanir á sýktu og grunuðu fé í leitum og réttum, til varna gegn útbreiðslu borgfirzku sauðfjárveikinnar.

1. gr.

Fyrirmæli þessi ná til allra sýslna á vesturhluta landsins frá Eyjafjarðarsýslu að Vestur-Skaftafellssýslu að Vestfjarðarkjálkanum undanskildum. Í fyrirmælum þessum eru héruðin austan Héraðsvatna og Þjórsár, Gullbringu- og Kjósarsýsla ásamt héruðum vestan Ölvesár og Sogs, Snæfells- og Hnappadalssýsla og Dalasýsla norðan girðingarinnar milli Hrútafjarðar og Hvammsfjarðar ásamt þeim hluta Hörðudals, sem er innan varnargirðingar, talin ósýkt svæði. Héruðin milli Blöndu og Héraðsvatna, Þjórsár og Ölvesár, Hvítár og Brúarár eru talin grunuð svæði. Önnur héruð eru talin sýkt.

2. gr.

Hreppsnefndum á ofangreindum svæðum er skylt að haga fjallleitum og réttum í samráði við hlutaðeigandi sýslufulltrúa.

3. gr.

Hreppsnefndum er skylt, ef þörf krefur, að breyta út af fjallskilareglugerðum í samráði við eða eftir tillögum sýslufulltrúa. Verði ágreiningur milli hreppsnefnda

100 og sýslufulltrúa, skal hreppsnefnd hlíta fyrir mælum sýslufulltrúa þangað til úr-
17. ágúst skurður framkvæmdarstjóra sauðfjárveikivarnanna er fenginn.

4. gr.

Hreppsnefndum er skylt að hafa til sérstakan og vel einangraðan dilk við hverja rétt til þess að draga í allt fé, sem sýkingu eða óeðlilega mæði sér á. Skal fé þetta rekast til slátrunar beint úr réttinni án þess að það hafi samgang við annað fé. Kostnaður við þann rekstur jafnast niður með öðrum fjallskilum.

5. gr.

Fé af sýktu svæði, sem finnst í réttum eða við heimasmalanir á grunuðu svæði, og fé á ósýktu svæði af grunuðu eða sýktu svæði er skylt að einangra, og skulu hreppstjórar sjá um að ráðstafa fé því tafarlaust til slátrunar.

6. gr.

Verði breytingar á leitum og réttum skulu viðkomandi hreppsnefndir tilkynna það öðrum hreppsnefndum, sem hagsmuna eiga að gæta í því sambandi, með nægum fyrirvara.

7. gr.

Hreppsnefndum er heimilt í samráði við sýslufulltrúa að fyrirskipa að fé úr hreppum þeirra, sem fyrir kemur í útréttum á eða nálægt sýktum og grunuðum svæðum, sé ráðstafað til slátrunar beint úr réttunum.

8. gr.

Fjárrekstrum af sýktum og grunuðum svæðum, sem fara þarf með yfir heilbrigð svæði, — og leyfðir hafa verið af framkvæmdarstjóra, — skal hagað eftir fyrir mælum sýslufulltrúa, sem tilnefnir rekstrarstjóra. Stranglega er bannað að reka saman í bæjarrekstrum eða rekstrum milli rétta heilbrigðar kindur og þær, sem lasleika sér á.

9. gr.

Brot á ákvæðum þessum varða allt að 10000 kr. sektum. Með mál út af slíkum brotum skal farið sem almenn lögreglumál.

Fyrirmæli þessi staðfestast hér með samkvæmt lögum nr. 12 12. maí 1937, um varnir gegn útbreiðslu borgfirzku sauðfjárveikinnar til þess að öðlast þegar gildi og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 17. ágúst 1937.

Eysteinn Jónsson.

Páll Pálmason.

GJALDSKRÁ

101

24. ágúst

fyrir Fiskræktar- og veiðifélag Reykjadalssár.

Gjöld og arður skiptast milli jarða á félagssvæðinu í hlutfalli við þann einingafjölda er hvílir á hverri um sig.

1. Klettur	51 eining
2. Deildartunga	34 —
3. Gróf	7 —
4. Sturlureykir	18 —
5. Skáney	13 —
6. Grímsstaðir	16 —
7. Reykholt	17 —
8. Breiðabólstaðir	21 —
9. Úlfsstaðir	13 —
10. Hofstaðir	27 —
11. Uppsálir	11 —
12. Kollslækur	15 —
13. Giljar	12 —
14. Auðsstaðir	15 —
15. Búrfell	14 —
16. Rauðsgil	26 —
17. Steindórsstaðir	17 —
18. Vilmundarstaðir	23 —
19. Hægindi	14 —
20. Kópareykir	15 —
21. Kjalvararstaðir	21 —
22. Snældubeinsstaðir	14 —
23. Kleppjárnreykir	10 —
24. Hamrar	22 —
25. Stóri-Kroppur	31 —
26. Bær	23 —

Samtals 500 einingar

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 61 23. júní 1932, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 24. ágúst 1937.

Hermann Jónasson.

Páll Pálmason.

FJALLSKILAREGLUGERÐ

fyrir Vestur-Ísafjarðarsýslu.

I. KAFLI

Um stjórn fjallskilamála.

1. gr.

Sýslunefnd hefir yfirumsjón allra fjallskilamála sýslubúa. Hreppsnefndir hafa á hendi stjórn og framkvæmdir á fjallskilamálum, hver í sínum hreppi eða í samlögum, ef svo hagar til.

2. gr.

Hreppsnefndir geta gert nánari ákvarðanir um fjallskil í einstökum atriðum, þó má eigi þar með raska reglugerð þessari.

II. KAFLI

Um fjármörk og markaskrár.

3. gr.

Hver fjáreigandi er skyldur að hafa glögg eyrnarmark á fé sínu, en ef sauðfé er soramarkað eða markið óskýrt, skal það brennimerkt eiganda á hægri horn, ef það er hyrnt, en á kollótt fé skal festa málmlötu með skýru marki í hægri eyra.

4. gr.

Heimilt er sýslunefnd að skipa svo fyrir, að sauðfé veturgamalt og eldra sé merkt sýslu-, hrepps- og bæjarbrennimarki á vinstra horn, eða á málmlötu í vinstra eyra, ef kindin er kollótt, og ákveður hún þá hvernig merkin skuli vera.

5. gr.

Mark helgar eiganda kind, nema sönnur komi fyrir að annar eigi, eða að eigandi marksins viðurkenni hana ekki sem sína eign, sbr. 44. gr.

Óheimilt er manni að helga sér kind, sem ekki ber hans rétta mark, hversu lítið sem á vantar eða umfram er. Ef kind er með hornamarki eða brennimarki annars manns en þess, er eyrnarmarkið á, skal sá talinn eigandi, sem á brennimarkið eða hornamarkið. Þó skal hann ef eigandi eyrnamarks krefst þess, gera grein fyrir hvernig hann hefir eignast kindina. Kind, sem er með eyrnamarki eins manns, hornamarki annars og brennimarki hins þriðja, skal talin eign þess, er brennimarkið á. Sönnur skal hann færa á eignarétt sinn ef krafizt er.

6. gr.

Nú er kind ómörkuð eða afeyrð, eða á henni er óþekkjanlegt eða mjög vafasamt mark, en maður vill eigna sér hana af líkum, getur hann borið málið upp við hreppstjóra. Skal þá hreppstjóri ásamt tveim óvilhöllum mönnum, sem hann tilkveður, meta ástæður þær, er hlutaðeigandi hefir til stuðnings máli sínu. Ef þeim öllum kemur saman um að mestar líkur séu til að hann eigi kindina, þá má hann hirða

hana sem sína eign, ella telst hún með óskilafé. Sé hann óánægður með úrslitin er honum frjálst að leita réttar síns með málssókn.

102
31. ágúst

7. gr.

Ekki má sami maður eiga fleiri en tvö mörk. Enginn má taka upp mark, er líkist svo marki í gildandi markaskrá sýslunnar eða nærliggjandi sýslna, ef ætla má að fé gangi saman, að misdrætti geti valdið, nema með leyfi þess, er líkt mark á. Mikil særingamörk má ekki taka upp, né heldur hafa þau mörk, sem vandhæfni er á að marka svo, að eigi valdi villu eða vafa, svo sem hvathamrað, blaðrifað, helmingrifað, þrírifað, þrístúfrifað, sýlt í blaðstýft, sýlt í hamar, sýlt í hvatt, sýlt í helmingað, sýlt í stúf og tvístýft í stúf. Fleiri en tvær undirbenjar má ekki hafa sama megin á eyra. Mörk þau, er hann er lagt við, mega ekki ganga að erfðum, gjöfum, eða kaupum og sölum. Sé hann lagt við fleiri mörkum en hér eru tilgreind skulu þau auglýst í markaskrá sýslunnar.

8. gr.

Sýslunefnd skal láta prenta markaskrá fyrir sýsluna 5.—10. hvert ár, eftir því sem þurfa þykir. Hver markeigandi skal koma marki sínu í skrána og greiða fyrir það gjald, er sýslunefnd hefir ákveðið. Hvert heimili, sem á eitt eða fleiri mörk í skránni fær eitt eintak af henni, og skal það fylgja jörðinni eða býlinu þegar búenda-skipti verða. Einnig skal sýslunefnd sjá um að nægilega mörg eintök verði send ókeypis til allra hreppa utan sýslu, er búast má við að fé gangi saman úr.

9. gr.

Áður en mörkum er safnað til prentunar, skal sýslunefnd ákveða gjald fyrir þau, til lúkningar kostnaði við söfnun þeirra, skráning og prentun, svo og umsjón með upptöku marka, sbr. 10. gr. Ef gjaldið nemur meiru en kostnaði rennur afgangurinn í sýslusjóð, en hrökkvi ekki gjaldið greiðist það, sem á vantar, úr sýslusjóði.

10. gr.

Sýslunefnd kys mann til að búa markaskrána undir prentun og hafa umsjón með upptöku marka. Kosning hans fer fram í hvert sinn, er markaskrá á að prenta. Sýslunefnd ákveður honum þóknun fyrir starf sitt.

Markaumsjónarmaður gerir sér far um að koma samræmi og festu á nöfn marka og að sammerkingar ekki eigi sér stað. Í markaskrá skal raða mörkum eftir stafrofsröð, en þó framan fyrr en aftan.

Mörk eru flokkuð eftir yfirmarki, eða, sé ekkert yfirmark þá formarki, og skal það fyrsta í hverjum flokki skráð fullum stöfum, hin síðari með strikum.

Fyrst í flokki færast þau mörk, sem hægra eyra er alheilt, síðan ræður hægra eyra röðinni, nema sama mark endurtakist, þá vinstra eyra. Í markalýsingu er fyrst greint yfirmark, þá undirmark framan og aftan og fyrr hið efra, ef tvö eru sama megin, og síðast undirmark á miðju eyra.

11. gr.

Hreppsnefndir skulu hver í sínum hreppi samkvæmt ákvæðum sýslunefndar eða markaumsjónarmanns safna mörkum í hreppnum og innheimta gjald fyrir þau. Hreppsnefndin eða sá maður, er hún felur framkvæmdina, hlutast til um að sammerkingar eða mjög lík mörk, sem hætt er við að valdi misdrætti, eigi sér ekki stað.

Mörkum hvers hrepps sé safnað í heild eftir stafrofsröð, og séu merki sett við nýupptekin mörk. Handritið liggi síðan frammi í 14 daga, samkvæmt áður birtri aug-

102 lýsingu, hreppsþúum til sýnis. Að því búnu sé markaumsjónarmanni send markaskrá hreppsins, ásamt gjaldinu.

12. gr.

Þegar markaumsjónarmaður hefir fengið markaskýrslur allra hreppanna ber hann þær saman sín á milli, og þær allar saman við gildandi markaskrár innan sýslu og utan þar, sem búast má við fjársamgöngum.

Heimilt er honum að fella niður nýupptekin mörk, sem of lík eru eldri mörkum, og þau, sem bannað er að taka upp, ef nokkur eru á skýrslu. Nú hefir hann ákveðið að fella niður mark eða breyta marki svo, er hann telur nauðsynlegt, þá skal hann svo fljótt, sem við verður komið, tilkynna það hlutaðeigendum og benda þeim á önnur mörk eða breytingar á marki, er komið geti í staðinn. Verði tillögum hans eigi mótmælt, innan sex vikna frá því að hann sendi þær, skulu þau mörk gilda til skrásetningar.

Að öðru leyti ber honum að taka til greina óskir eða kröfur markeigenda, geti þær samrýmst ákvæðum þessarar reglugerðar.

13. gr.

Nú vill einhver taka upp mark milli þess að markaskrá er samín. Ber honum þá að fá til þess samþykki markaumsjónarmanns, og að því fengnu skal markeigandi auglýsa það í Lögbirtingablaðinu, og er honum það þá heimilt til notkunar.

14. gr.

Fjáreigendur, sem fluzt hafa úr öðrum sýslum skulu, áður en 10 vikur eru af sumri, lýsa mörkum sínum fyrir hreppsnefndinni þar sem þeir eru búsettir. Mörk þessi skal hreppsnefndin skrifa upp og senda þau án tafar til hreppsnefnda nálæggra hreppa innan sýslu og utan þar sem vænta má fjársamgangna. Þeir, sem vanrækja þetta, eða hirða eigi um að láta prenta nöfn sín í markaskrá sýslunnar, mega búast við að farið sé með fé þeirra eins og óskilafé og sæti auk þess sektum.

III. KAFLI

Um fjársmalanir á vorum og geldfjárrekstra í upprekstrarlönd.

15. gr.

Hver hreppsnefnd hefir heimild til að skipa fyrir um fjársmölun eina eða fleiri að vori til rúnings og mörkunar á þeim tíma, er hentast þykir, og er öllum fjáreigendum skylt að hlíta fyrirmælum hennar í öllu því, er smölunina snertir.

16. gr.

Utansveitarfé í ull eða með ómörkuðum lömbum skal handsama, ef unnt er, rýja það og marka ómörkuð lömb marki eiganda lambsmóður. Eiganda skulu hið fyrsta gerð full skil á ull og grein fyrir marki og öðrum einkennum á hverri kind, sem rúin hefir verið, eða markað undir. Verði eigi með vissu vitað hver eigandinn er ber að innna þessi skil af hendi við hlutaðeigandi hreppstjóra, ráðstafar hann þá ullinni sem öðru óskilafé. Í ómakslaun ber að greiða: fyrir að rýja kind 40 aura, fyrir að marka lamb 60 aura, nema öðruvísi semjst.

Heimilt er hreppsnefnd að láta ákvæði þessarar greinar einnig ná til innan-sveitarfjár á þann hátt, er hún telur við eiga.

17. gr.

Þegar 11 vikur eru af sumri, skal hver fjáreigandi hafa rekið allt fé sitt annað en kvíær og sjúkar kindur í upprekstrarlandi. Fráfærulömb, sem reka á í ógirt land, skal geyma minnst í 3 sólarhringa frá því þeim er fært frá, til þess við þau er skilið í upprekstrarlandi.

102

31. ágúst

18. gr.

Þar sem tveir eða fleiri búendur leyfa upprekstur, og liggi beitolönd þeirra saman, svo að fé gangi í löndunum á víxl, þá taki hver beitartoll eftir fasteignamatshæð þeirra jarða, er löndin liggja undir. Verði eigendur eða umráðamenn upprekstrarlands og fjáreigendur, sem engin slík landsumráð hafa, eigi ásáttir um notkun þeirra skal hlutaðeigandi hreppsnefnd skera úr þeim ágreiningi. Enda getur hún hvenær sem er sett reglur um notkun allra upprekstrarlanda í hreppnum. Skal þar vera kveðið á um upphæð upprekstrargjalds fyrir hverja kind, hversu margt fé má reka á hvert upprekstrarland fyrir sig, hvaða takmörkum það skuli háð að veita utan-sveitarfé hagagöngu, itölu hvers eins í sameignarlöndum og annað það, er þurfa þykir.

19. gr.

Hver, sem heimildarlaust rekur fénað í annars manns land, hvort sem það er heimaland eða upprekstrarland og skilur hann þar eftir, er skaðabótaskyldur til landsnothafa, eftir því, sem hæfa þykir, auk sekta.

IV. KAFLI

Um fjallskil.

20. gr.

Hreppsnefndir skipa fyrir um fjallskil hver í sínum hreppi. Leitardagar eru tveir, hinn fyrri mánudagurinn í 22. viku sumars, hinn síðari mánudagurinn í 23. viku sumars. Heimilt er hreppsnefnd að skipa fyrir um aukaleitir samkv. 35. gr.

21. gr.

Skylt er hverjum ábúanda eða húsráðanda, sem fé á, að gera fjallskil fyrir sig, hjú sín og börn, eigi þau fé. Einnig fyrir það fé, er hann kann að hafa tekið til uppreksturs úr öðrum hreppum. Lausamenn og húsmenn gera og fjallskil fyrir það fé, er þeir eiga.

22. gr.

Hver, sem á færri en 10 kindur, getur valið um það að fara í göngur einn sér eða í samlögum við annan eða greiða í fjallskilasjóð eða sveitarsjóð þá upphæð fyrir hverja kind, er hreppsnefnd ákveður.

Um þetta skal samið áður en hreppsnefnd ráðstafar göngum.

23. gr.

Sá, er rekur fé að vorinu í upprekstrarland annars hrepps, skal tilkynna það sveitarstjórn síns hrepps, ásamt tölu fjárins, áður en 10 vikur eru af sumri. Skal hún svo tilkynna það hreppsnefnd þess manns, er féð tók, áður en 14 vikur eru af sumri.

24. gr.

Þrem vikum fyrir göngur tilkynnir hver hreppsnefnd í sínum hreppi með umburðarbréfum hvernig fjallskilum skuli haga. Hún tiltekur hvað hverjum gangna-

- 102 skyldum manni beri að leggja til gangnanna, á hvaða svæði hver á að ganga, undir
31. ágúst hvers stjórn og af hvaða gangnamannaflokki takist menn til að fara í utansveitar-
réttir o. fl.

Hreppsnefnd skipar svo marga gangnaforingja sem henni þykir hæfa og ákveður svæði hvers þeirra. Hver gangnaforingi kveður með nægum fyrirvara gangnamenn sína saman á ákveðinn stað að morgni gangnadagsins. Skipar hann svo fyrir hvar hver skuli ganga, og hvernig göngunum í heild verði hagað. Ber honum að sjá um að þær fari vel og skipulega fram. Hafi gangnaforingja verið falið að senda menn af sínum flokki til að fara í utansveitarréttir, þá tiltekur hann þá í tæka tíð. Gangnamönnum ber í öllu að fara eftir fyrirmælum gangnaforingjans og vinna að því að göngurnar fari vel fram.

25. gr.

Öllum gangnaskyldum ber að leggja til hæfa gangnamenn. Hvort gangnamaður teljist hæfur fer eftir álit meiri hluta þess flokks, sem hann er í, og álit gangnaforingja. Sé vanrækt að leggja til mann í göngur eða teljist sá, sem til er lagður, ekki gangnahæfur, skal gangnaforingi fá mann í hans stað ef unnt er á kostnað þess, er vanrækti, og innheimtir hreppsnefnd gjaldið.

26. gr.

Fé af hverju gangnasvæði annað en kvíær, skal rekið til þeirrar réttar, er hreppsnefnd ákveður. Ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, þá getur hreppsnefnd leyft að fé sé rekið inn og dregið í sundur, þótt ekki sé viðurkenndur réttarstaður. Umsjón með þessu skal hún ætíð fela ákveðnum manni. Það fé, sem ekki er dregið úr, skal rekið svo fljótt til réttar, sem unnt er.

27. gr.

Nú þykir einhverjum sér vera gerð ranglát fjallskil. Ber honum þó eigi að síður að inna þau af hendi, en kært getur hann til hreppsnefndar og farið fram á bætur. Sé kæran komin nefndinni í hendur fyrir miðjan október tekur hún hana til meðferðar. Um meðferð málsins fer á sama hátt og útsvarskætur.

V. KAFLI

Um réttir og réttahöld.

28. gr.

Sýslunefnd ákveður eftir tillögum hreppsnefnda hvar aðalrétt og aukaréttir séu í hverjum hreppi, og hvaða upprekstrarlönd og heimalönd skuli ganga til hverrar réttar.

29. gr.

Þar sem rétt á að gera skal staði hennar valið þar sem jörð er harðlend og þurr, hallalítill, frárænni gott og skjól ef unnt er. Við byggingu eða aðgerð réttar skal einkum lögð áherzla á:

- Að almenningur sé nógu stór.
- Að sérhver fjáreigandi, sem á aðalsókn að þeirri rétt, hafi nægilegt dilkrúm út af fyrir sig eða í félagi við aðra.
- Að nægilegt dilkrúm sé fyrir utansveitarfé. Skal hver hreppur eiga þar dilkrúm, er hann á fjár von, og kosta það, nema að öðruvísi sé um samið milli hlutaðeigandi hreppsnefnda.
- Að sérstakur dilkur sé fyrir ómerkinga og svo stór að ær hafi svigrúm til að skoða lömbin og helga sér þau.

f. Að allir veggir réttarinnar séu traustir og svo háir að sauðkindur stökkvi ekki upp á þá. 102

31. ágúst

30. gr.

Hreppsnefnd sér að öllu leyti um byggingu og árlegt viðhald rétta. Fjáreigendur kosta að réttri tiltölu við fjáreign sína, byggingu og viðhald þeirra dilka, er þeir nota. Öðrum kostnaði, sem ekki tilheyrir utanhreppsmönnum, samkv. 29. gr. c. jafnar hreppsnefndin niður á alla fjáreigendur hreppsins í vinnu eða peningum, eða greiðir hann að nokkuru eða öllu úr sveitarsjóði.

31. gr.

Skyld er að leggja land og byggingarefni til réttar, en byggingarefni skal jafnan tekið þannig, að sem minnstu tjóni valdi. Sé þó um veruleg landspjöll að ræða skal endurgjalda landráðanda það úr sveitarsjóði eða fjallskilasjóði eftir samningi eða mati úttektarmanna.

32. gr.

Hreppsnefnd skipar einn réttarstjóra við hverja rétt. Réttarstjóri stjórnar fjárdrætti og leggur áherzlu á að fljótt gangi og skipulega. Hann gætir þess að misdráttur ekki eigi sér stað. Enginn má hleypa út úr dilk fyrir en réttarstjóri leyfir og búið er að athuga féð. Kvatt getur hann menn sér til aðstoðar til eftirlits.

33. gr.

Réttarstjóri annast um að ómörkuð lömb séu dregin í sérstakan dilk, svo að kostur sé á að láta mæður helga sér þau. Enginn má helga sér marklausa kind af fjárbragði einu og aldrei án samþykkis réttarstjóra. Enginn má heldur afmarka kind án hans samþykkis. Sé kind afmörkuð skal réttarstjóri um leið rita hjá sér, svo eigi glatist, mark kindarinnar eins og það var og hvernig því var breytt.

Réttarstjóri á aukarétt sér um að úrtíningur sé rekinn til aðalréttar á þann hátt, sem hreppsnefnd hefir mælt fyrir um.

34. gr.

Skyld er hverjum þeim, sem kindavon á í aðalrétt eða aukarétt, að vera þar staddur til að hirða fé sitt eða fá annan til þess.

VI. KAFLI

Um haustsmölun, eftirleitir o. fl.

35. gr.

Eftir að göngum er lokið getur hreppsnefnd skipað fyrir um smalanir, eina eða fleiri, í heimalöndum og upprekstrarlöndum, sem fé hefir verið sleppt í. Hver búandi eða landráðandi er þá skyldur að smala, enda þótt hann eigi þar ekki sjálfur fjárvon. Hreppsnefnd getur ákveðið að félagssmölun sé við höfð á tilteknum svæðum líkt og í göngum.

36. gr.

Aðkomandi fé, sem finnst eftir göngur, skal tafarlaust gera eiganda aðvart um eða reka það til hans bæ frá bæ, ef innan hrepps er. Utansveitarfé og því fé, sem ekki finnst eigandi að, skal á sama hátt rekið til þess manns, er geymir óskila-fé. Utansveitarfé sé þó komið beint til eiganda, sé þess kostur og þyki hagkvæmara.

102

31. ágúst

37. gr.

Hreppsnefndir hver í sínum hreppi segja fyrir um eftirleitir. Kostnað við þær greiða eigendur þess fjár, er finnast kann, þó ekki yfir hálf matsverð, sem tveir menn tilnefndir af hreppsnefnd gera. Kostnaður, sem ekki fæst þannig greiddur, greiðist úr sveitarsjóði eða fjallskilasjóði. Einstökum mönnum er ætíð heimilt að gera eftirleit í eigin landi. Til eftirleita í annara land þarf samþykki hreppsnefndar, nema að engra fundarlauna sé krafizt fyrir það fé, er finnast kann. Sé leitin gerð í samráði við hreppsnefnd geta finnandi og eigandi komið sér saman um fundarlaun, annars ákveður hreppsnefnd þau.

38. gr.

Nú finnst fé í ógöngum og finnandi eða eigandi treystast ekki til að ná því. Skal þá hreppsnefnd tafarlaust tilkynnt það. Skal hún þá fá svo hæfan mann, sem unnt er, og með nauðsynlegum útbúnaði til að ná fénu, sé þess nokkur kostur. Náist fé ekki og sé augljóst að það komist ekki sjálft í burtu, en verði að svelta til dauðs, má farga því með skotum ef víst er að takast megi staðhátta vegna. Til þess sé valinn vanur skotmaður. Um kostnað við þessar ráðstafanir hreppsnefndar fer samkv. 37. gr.

VII. KAFLI

Um óskilafé.

39. gr.

Hreppsnefnd skal í tæka tíð fá mann til að geyma óskilafé, nefnist hann fjárgæzlumaður. Hver búandi er skyldur að gegna því starfi þrjú ár í röð, en þá getur hann skorast undan að gegna því næstu þrjú ár. Fyrir geymsluna greiðast 15 aurar yfir sólarhring fyrir hverja kind. Greiða skal gæzlukostnað óskilafjár þegar þess er vitjað. Annars er fjárgæzlumanni heimilt að halda því eftir, eða svo miklu af því, er gæzlukostnaðinum nemur. Sé fé þannig kyrsett skal hreppstjóri selja það við uppboð og greiða allan kostnaðinn af andvirði þess, en gera eiganda skil á afganginum.

40. gr.

Ómerkinga og lömb með skemmdum eyrum eða óþekkkjanlegum mörkum, sem enginn hefir getað helgað sér, má selja á uppboði að afloknum réttum. Annars skal þeim, ásamt öllu öðru óskilafé, komið til fjárgæzlumanns, sem tekur það til geymslu samkv. 39. gr. Hvenær sem fjárgæzlumaður tekur á móti óskilafé skal hann skoða það nákvæmlega, skrifa mörk og önnur auðkenni í þar til gerða bók, er hreppsnefnd lætur honum í té, og bera þau saman við markaskrár. Að því búnu skal hann auglýsa féð, lýsa mörkum þess og einkennum, bæði innan sveitar og í næstu hreppum á þann hátt, er hreppsnefnd ákveður, enda greiði hún kostnað þann, er af þessu kann að leiða.

41. gr.

Það fé, sem enginn hefir helgað sér og ekki hefir verið vitjað eða ráðstafað 10 dögum eftir fyrri göngur, skal hreppstjóri selja við opinbert uppboð, sem auglýst hefir verið í hreppnum með nægum fyrirvara.

Á undan uppboði birtir hreppstjóri söluskilmála og tilnefnir tvo skilríka fjárglögga menn til að lýsa mörkum og einkennum á hverri kind áður en hún er seld. Ritar hann lýsingu þessa í uppboðsbókina. Ef marklýsingamenn greinir á sker hreppstjóri úr ágreiningnum.

42. gr.

Við sölu óskilafjár er enginn innlausnarfrestur. Þó skulu hrútar, sem eftir álitu hreppstjóra og marklýsingamanna eru hæfir til kynbóta svo og forustukindur, seldar með fjöggra vikna innlausnarfresti eftir söludag, enda sé þá gjaldfrestur eigi styttri. Kindur, sem seldar eru með innlausnarfresti, eru ekki í ábyrgð kaupanda fyrr en að frestinum liðnum. Engin kind skoðast í þessu sambandi vera forustukind nema klukka eða kengur, sem ætla má að klukka hafi verið fest í, sé í horni hennar eða aðrar verulegar líkur um forustuhneigð séu fyrir hendi.

102

31. ágúst

43. gr.

Óskilafé, er síðar kemur fyrir og ekki finnst eigandi að eða eigi kemst til hans sökum fjarlægðar, skal hreppstjóri selja á uppboði.

44. gr.

Sé manni dregin kind með hans marki, en sem hann veit sig þó ekki eiga, skal farið með sem óskilafé.

45. gr.

Allur kostnaður við óskilafé greiðist af andvirði þess.

46. gr.

Fyrir miðjan desember sendir hreppstjóri oddvita hreppsins skýrslu um hið selda fé ásamt andvirðinu. Hreppstjóri getur þó með samþykki oddvita ákveðið í söluskilmálum að kaupendur greiði oddvita andvirðið.

47. gr.

Fyrir lok hvers árs sendir hreppstjóri sýslumanni nákvæma skýrslu um selt óskilafé í hreppnum s.l. haust. Sýslumaður sér um birtingu hins selda fjár í Lögbirtingablaðinu og greiðist birtingarkostnaðurinn úr sýslusjóði.

48. gr.

Hver sá, er sannar eignarrétt sinn á seldu óskilafé áður en 6 mánuðir eru liðnir frá birtingu þess í Lögbirtingablaðinu, á rétt á að fá andvirðið greitt að frádregnum kostnaði.

VIII. KAFLI

Um fjallskilasjóð.

49. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að stofna fjallskilasjóð fyrir hreppinn og renna þá til hans þessar tekjur:

- Andvirði óskilafjár að frádregnum kostnaði.
- Gjald, er greitt kann að verða samkv. 22. gr.
- Sektir, er menn sæta, ef um er að ræða brot eða vanrækslu á fyrirmælum þessarar reglugerðar.
- Aðrar tekjur, er hreppsnefnd eða almennur sveitafundur samþykkir að renni í sjóðinn.

50. gr.

Tekjum fjallskilasjóðs má aðeins verja til að standast straum af fjallskilakostnaði, sem eigi verður auðveldlega inntur af höndum með skylduvinnu, t. d.

102 hliðaðum búiðnaði í réttum, kostnaði við eftirleitir samkv. 38. gr., kostnaði við björgun
31. ágúst úr ógöngum samkv. 39. gr., til vinnulaunagreiðslu, ef kaupa þarf mann til að inna
af hendi verk, er sá hefir vanrækt, er ætlað var að vinna það.

51. gr.

Sjóð þennan geymir hreppsnefnd, ábyrgist hann og ávaxtar. Reikning sjóðs-
ins gerir hún fyrir 15. janúar ár hvert, sbr. 25. gr. sveitarstjórnarlaganna.

IX. KAFLI

Almenn ákvæði.

52. gr.

Það er stranglega bannað að svelta fénað frekar en minnst verður hjá komizt,
hundbeita hann að óþörfu eða misþyrma honum á nokkurn hátt við fjárréttir, í
rekstrum eða gæzlu, fjallgöngum eða heimalandssmölun. Brot gegn þessu varða
skaðabótum og hegningu að lögum.

53. gr.

Sýslunefnd sker úr öllum ágreiningi milli hreppsnefnda út af fjallskilamálum.
Sömuleiðis heyra undir hana allar kærur og kröfur á hendur hreppsnefndum og
hrepstjórum snertandi fjallskilamál. Ennfremur geta einstakir menn komið sér
saman um að leggja slík ágreiningsmál undir úrskurð sýslunefndar.

54. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 5—100 kr. eftir málavöxtum og
renna þær í fjallskilasjóð eða sveitarsjóð þess hrepps, þar sem brotið er framið.

55. gr.

Mál, sem rísa út af brotum á reglugerð þessari, skal farið með sem almenn
lögreglumál.

56. gr.

Með reglugerð þessari er úr gildi numin reglugerð fyrir Vestur-Ísafjarðar-
sýslu um notkun afrétta, fjallskil, réttahöld o. fl., frá 1914.

57. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi þegar í stað.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Vestur-Ísafjarðarsýslu hefir samið og sam-
þykkt samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaganna frá 1927, staðfestist hér með.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 31. ágúst 1937.

Hermann Jónasson.

Gunnl. E. Briem.

SAMÞYKKT

fyrir Fiskræktar- og veiðifélag Núpsár.

103

24. ágúst

1. gr.

Félagið heitir: Fiskiræktar- og veiðifélag Núpsár. Heimili þess og varnarþing er á Núpi.

2. gr.

Markmið félagsins er að auka lax- og silungsveiði í Núpsá og arð af henni með því:

- a. að stunda laxa- og silungaklak,
- b. að reka lax- og silungsveiði í ánni fyrir alla félagsmenn sameiginlega.

3. gr.

Félagið hefir umráð yfir öllum rétti til lax- og silungsveiði í Núpsá. Félags-svæðið eru allar þær jarðir, sem eiga land að ánni. Þessar jarðir eru:

Lækur, eigandi Zópónias Jónsson.

Hóllakot, eigandi Guðmundur Á. Sigurðsson.

Klukkuland, eigendur Brynjólfur Einarsson og Jón Franklinsson.

Núpur, með hjáleigunum Kotnúpi, Rana, Ytrihúsum og Innrihúsum, eigendur Kristinn Guðlaugsson, Jens Jóhannesson og héraðsskólinn á Núpi.

Félagsmenn eru allir ábúendur þessara jarða.

4. gr.

Óheimilt er öllum, að veiða lax eða siglung í ánni nema með sérstöku, skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Skal þar tekið fram um veiðitíma og veiðitæki og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

5. gr.

Heimilt er félagsstjórn, með samþykki meirihluta félagsmanna, að leigja ána alla, eða hluta af henni, einstökum mönnum eða félögum, til stangaveiði, ef sýnilegt þykir, að það sé hagur fyrir félagið. Þó má það leyfi eigi lengra vera, en til eins árs, nema lögmætur fundur samþykki og tekið hafi verið fram í fundarboði, að slíkt veiðileyfi yrði til umræðu. Arður af slíkri veiði skiptist milli félagsmanna eftir arðskrá.

6. gr.

Félagið ræður mann til að veita allri veiði í Núpsá forstöðu. Nefnist hann veiðistjóri.

7. gr.

Veiðistjóri annast um framkvæmd félagsveiðinnar, ræður hann mann, eða menn, sér til aðstoðar, eftir þörfum. Hann sér um verkun og sölu á veiðinni og færir alla reikninga þar að lútandi, allt þó í samráði við félagsstjórn.

8. gr.

Félagið starfrækir laxa- og silungaklak í Núpsá, á þeim stöðum er félagsstjórn velur, í samráði við fiskiræktarráðunaut. Kostnaði við það, skal jafna á félagsmenn, eftir þeim hlutföllum er aðskrá og gjaldskrá félagsins ákveður. Klekja skal út svo mörgum seiðum sem ástæður leyfa og þó aldrei færri en 100 laxaseiðum fyrir hvern lax er veiðist í ánni.

9. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn: formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á vixl þannig: Formaður gengur úr eftir 1 ár, annar meðstjórnandi, með hlutkesti, eftir 2 ár og hinn meðstjórnandinn eftir 3 ár. Síðan helst sama röð. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorazt undan kosningu, nema lögmæt forföll banni, eða hann hafi verið þrjú ár í stjórn.

10. gr.

Stjórnin hefir á hendi umsjón með öllum framkvæmdum félagsins milli funda. Hún ræður klakstjóra og veiðistjóra og gerir við þá samning um kaup og önnur kjör, til eins árs í senn. Þó getur stjórnin gert samning við þá, til lengri tíma, samkvæmt ákvörðun aðalfundar. Fela má stjórnin sama manni bæði störfin.

Stjórnin hefir eftirlit með því, að samþykkt félagsins sé hlítt og má hún ráða menn sér til aðstoðar, ef með þarf, þó án sérkostnaðar fyrir félagið. Er hverjum félagsmanni skylt að veita slíka aðstoð án endurgjalds.

Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefir yfirumsjón með störfum þess og fjárreiðum. Hann boðar til félagsfunda og stjórnar þeim. Geti hann ekki mætt, er annarhvor meðstjórnenda fundarstjóri eftir vali fundarins.

11. gr.

Aðalfund heldur félagið í janúarmánuði ár hvert. Aðalfundur er lögmætur:

- a. ef hann er boðaður skriflega með minnst þriggja daga fyrirvara og sé fundarfnis getið í fundarboði,
- b. sé $\frac{1}{3}$ félagsmanna og meiri hluti stjórnar mættur.

Nú er fundur ekki lögmætur og skal þá boða til hans á ný með minnst þriggja daga fyrirvara og getur stjórnin þá ávallt ákveðið að fundur sé lögmætur.

Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins, á liðnu starfsári, leggur fram áætlun og tillögur, um starfsemi þess á næsta ári. Þá leggur hún og fram endurskoðaða reikninga félagsins fyrir liðið ár og úrskurðar fundurinn þá. Aðalfundur kys stjórn, samkv. 9. gr., og tvo endurskoðendur félagsreikninga til eins árs. Hann kveður á um laun stjórnar og annara starfsmanna félagsins. Afl atkvæða ræður úrslitum mála á fundum nema um breytingar á samþykktum eða félagsslit sé að ræða.

12. gr.

Aukafund heldur stjórnin þegar henni þykir ástæða til, eða $\frac{1}{4}$ félagsmanna æskir þess. Fundarefni skal jafnan tilgreint.

13. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Skulu reikningar ætíð fullgerðir og endurskoðaðir fyrir aðalfund og lagðir þar fram samkv. 11. gr.

14. gr.

Arði af sameiginlegri veiði og öðrum tekjum, svo og öllum gjöldum, er af starfsem félagsins leiða, skal skipt niður á félagsmenn, samkvæmt arðskrá og gjaldskrá, er lögmætur fundur hefir samþykkt og undirrituð er af $\frac{2}{3}$ hlufum félagsmanna. Gildir hún til 5 ára í senn, nema $\frac{2}{3}$ hlutar félagsmanna samþykki að breyta henni fyrri. Náist ekki samkomulag um nýja skrá, þegar hin gamla hefir gilt 5 ár, skal hún gilda áfram, unz samkomulag næst.

Nú verður ágreiningur um einhver þau atriði, er veiðina snerta, eða skiptingu arðs eða gjalda, skal þá með það farið samkvæmt 83.—85. gr. laga 23. júní 1932, um lax- og silungsveiði.

15. gr.

Eigi má úthluta arði, samkvæmt 14. gr., fyrri en eftir aðalfund, enda sé þá tekjuafgangur á ársreikningi félagsins. Aðalfundur getur samþykkt að halda eftir allt að 30% af tekjuafgangi, er færast í félagssjóð. Verði útgjöld meiri en tekjur, skal jafna þeim niður á félagsmenn, eftir þeim hlutföllum er arðskrá og gjaldskrá ákveður.

16. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 100—1000 kr. er renni í sýslusjóð. Auk þess skal veiði, eða andvirði hennar, gerð upptæk og renni í félagssjóð. Öll veiðarfæri skulu gerð upptæk sem notuð eru með ólöglegum hætti.

17. gr.

Samþykkt þessari verður ekki breytt nema $\frac{2}{3}$ mættra félagsmanna á aðalfundi samþykki breytinguna.

18. gr.

Félaginu má slíta ef $\frac{2}{3}$ félagsmanna samþykkja það á lögsmætum félagsfundi.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 61 23. júní 1932, sbr. lög nr. 79 23. júní 1936, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 24. ágúst 1937.

Hermann Jónasson.

Páll Pálmason.

ARÐSKRÁ OG GJALDSKRÁ

fyrir Fiskræktar- og veiðifélag Núpsár.

Arður og gjöld skiptist milli allra þeirra jarða, er land eiga að Núpsá, eftir þeim hundraðshlutföllum er hér greinir:

	Hundraðshlutar af arði eða gjöldum
Lækur	14,29
Hólakot	3,56
Klukkuland	14,29
Kotnúpur	12,86
Núpur með Innrihúsum	32,14
Rani	11,43
Ytrihús	11,43

Samtals 100,00

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 61 23. júní 1932, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 24. ágúst 1937.

Hermann Jónasson.

Páll Pálmason.

105

26. ágúst

AUGLÝSING

um bann við heyflutningum um landið, vegna borgfirzku sauðfjárveikinnar.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 12, 12. maí 1937, um varnir gegn útbreiðslu borgfirzku sauðfjárveikinnar er bannað að flytja hey af svæði því, sem nær frá Héraðsvötnum vestur um land að varnargirðingu frá Bitrufirði í Gilsfjörð og þaðan suður og austur að Þjórsá, til landshluta utan þessa svæðis. Innan þessa svæðis er ennfremur bannað að flytja hey 1) austur yfir Blöndu, 2) austur yfir línuna Brúará—Hvítá—Ölfusá, 3) vestur yfir varnargirðingu á Snæfellsnesi og 4) norður yfir varnargirðingu milli Hrútafjarðar og Hvammsfjarðar.

Brot gegn þessum ákvæðum varða sektum allt að 10000 krónum og skal með mál út af þeim fara sem almenn lögreglumál.

Jafnframt því sem þannig er bannaður allur heyflutningur af framan tilteknu svæði vestan Blöndu norðanlands og Brúará—Hvítá—Ölfusár sunnanlands yfir í aðra landshluta er hlutaðeigendum á þessu svæði bent á það til leiðbeiningar, að rétt er að varast heyflutninga úr sýktum og grunuðum sveitum í sveitir innan svæðisins, þar sem sýkinnar hefir ekki orðið vart, nema þá til fóðurs handa stórgripum.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 26. ágúst 1937.

Eysteinn Jónsson.

Vigfús Einarsson.

106

27. ágúst

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Jónasar læknis Kristjánssonar og Hansínu Benediktsdóttur“, útgefin á venjulegan hátt að **mandatum** af dóms- og kirkjumálaráðherra 27. ágúst 1937. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Jónasar læknis Kristjánssonar og Hansínu Benediktsdóttur.

1. gr.

Sjóðurinn heitir „Minningarsjóður Jónasar læknis Kristjánssonar og Hansínu Benediktsdóttur“.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður árið 1926 með kr. 716.45, sem allmargir skagfirzkir vinir Jónasar læknis Kristjánssonar á Sauðárkróki og konu hans, Hansínu Benediktsdóttur, færðu þeim að gjöf, þá er þau hurfu frá því ráði að flytja burtu úr Skagafirði til Vestmannaeyja, er læknirinn átti kost á að fá veitt Vestmannaeyjalæknishérað. Sjóðurinn er geymdur í Sparisjóði Sauðárkróks í sparisjóðsbók nr. 1921 og var í ársbyrjun 1937 kr. 1249.46.

3. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í Sparisjóði Sauðárkróks og skulu vextirnir lagðir við höfuðstólinn, auk annara innlaga, sem sjóðnum kunna að áskotnast, unz honum er varið samkvæmt tilgangi hans.

4. gr.

106

27. ágúst

Sjóðnum skal varið til að koma á fót gamalmennahæli í Skagafirði, þegar hann er orðinn nógu stór til þess að dómi stjórnenda hans. Skal hælínu, ef við verður komið, vera fenginn staður í nánd við jarðhita, svo að hans verði not til upphitunar þess og annars, er með þarf á hælínu. Jafnframt skal og séð fyrir nægilegu landi til garðyrkju á hitasvæðinu við hælið. Er ætlast til þess, að gamalmenni þau, sem dvelja á hælínu og fær eru til þess, annist garðyrkjustörf.

5. gr.

Sjóðurinn skal vera undir stjórn presta Skagafjarðarprófastsdæmis svo og hælið, þegar því hefir verið komið á fót, enda ráða þeir alla starfsmenn hælisins. Er þess vænst, að þeir leitist við að afla sjóðnum tekna á þann hátt, sem hentast þykir á hverjum tíma. Reikningar sjóðsins skulu árlega endurskoðaðir af endurskoðendum sýslusjóðsreikninga Skagafjarðarsýslu og úrskurðaðir af sýslunefndinni.

6. gr.

Hætti þjóðkirkja Íslands að starfa, skal sjóðnum (hælínu) stjórnað af þeim félagslegu samtökum í Skagafirði, sem vinna fremur öðrum að mannúðarmálum.

7. gr.

Leita skal staðfestingar konungs á skipulagsskrá þessari.

Sauðárkróki, 10. apríl 1937.

Jónas Kristjánsson.

Hansína Benediktsdóttir.

FJALLSKILAREGLUGERÐ

107

1. sept.

fyrir Suður-Þingeyjarsýslu.

I. KAFLI

Um stjórn fjallskilamála.

1. gr.

Suður-Þingeyjarsýsla er eitt fjallskilafélag, sem skiptist í deildir eftir því sem landi hagar og fjöll og vatnsföll deila.

Sýslunefndin ákveður takmörk deilda eftir tillögum hlutaðeigandi sveitarfélaga.

2. gr.

Sýslunefndin í Suður-Þingeyjarsýslu hefir á hendi yfirstjórn allra málefna fjallskilafélagsins, samkvæmt gildandi sveitarstjórnarlögum, en hreppsnefndir hafa að öðru leyti alla stjórn og framkvæmd á fjallskilamálum deildanna.

3. gr.

Hver hreppsnefnd getur valið einn mann eða fleiri úr sínum flokki til að hafa á hendi stjórn og umsjón allra fjallskilamála hreppsins, og nefnast þeir fjallskilastjórar.

Þar sem svo hagar til, að ein fjallskiladeild tilheyrir tveimur eða fleiri hreppum, kjósa hlutaðeigandi hreppsnefndir sameiginlega fjallskilastjórn, er hafi störf þessi á hendi í umboði nefndanna.

II. KAFLI

Um notkun upprekstrarlanda.

4. gr.

Allt land skiftist í öræfi, afrétti og heimalönd. Það skulu vera afréttir, sem áður hafa verið.

Sýslunefnd getur og tekið upp nýja afrétti, ef nauðsyn ber til, eftir tillögum hreppsnefnda og með samþykki landeiganda.

5. gr.

Hver hreppsnefnd skal semja skrá yfir afrétti þá með tölu og ummerkjum, er hún hefir umsjón með, og rita hana í gerðabók hreppsins eða sérstaka fjallskilabók. Þar skal og rita allar ákvarðanir, sem gerðar eru viðkomandi fjallskilum hreppsins, og getur sýslunefnd ávallt krafizt afrits úr bókum þessum.

6. gr.

Heimilt er að nota til upprekstra fyrir sauðfé afrétti alla, svo og heimalönd þau, er nægilegt landrými hafa og landkosti, að dómi hlutaðeigandi hreppsnefndar. Skal hreppsnefnd meta eða láta meta til ítölu öll slík upprekstrarlönd, er sveitinni tilheyra, og hafa eftirlit með því að heimalöndum sé ekki að óþörfu ofboðið með sumararbeit sauðfjár.

7. gr.

Allir fjáreigendur, sem að dómi hreppsnefndar skortir land til sumarbeitar fyrir fé sitt, skulu greiða upprekstrargjald til sveitarsjóðs, er síðan greiðir hagatoll til þeirra landeigenda, sem upprekstur leyfa, eða fyrir verulegum ágangi verða. Skal hreppsnefnd ákveða gjöld þessi innan sveitar.

Þar sem svo hagar til, að afréttir eru í eign eins eða fátta manna, ákveður hreppsnefnd gjöldin í samráði við þá, og getur falið þeim innheimtuna sjálfum.

Heimilt er þeim fjáreiganda, sem upprekstrarland skortir, að útvega sér það sjálfur, en tilkynna skal hann það hreppsnefndinni eigi síðar en 1. maí ár hvert. Fáir fjáreigandi þannig til uppreksturs land utan síns hrepps, ber honum eigi að síður að gera full fjallskil í heimasveit, því gangnaskyldan fyrir hann sem aðra skal leyst með samningi hlutaðeigandi hreppsnefnda (sbr. 24. gr.).

Engum er heimilt að sleppa, eða láta sleppa, fé í heimalönd án leyfis hlutaðeigandi hreppsnefndar. Getur hreppsnefnd krafizt hvern er það gerir, um a. m. k. tvöfalt upprekstrargjald.

8. gr.

Nú verður hreppur fyrir ágangi á afrétti eða í heimalöndum af fé úr öðrum hreppi, og á þá sá, er fyrir áganginum verður kröfurétt á hinn um uslagjald.

Skýlt er að sveitarstjórnir hlutaðeigandi hreppa geri með sér samning til tiltekins tíma um bætur fyrir uslann — eftir ástæðum á hverjum stað. Greiðist slík uslagjöld úr sveitarsjóði.

Takist ekki samkomulag milli hlutaðeigenda um uslagjald, má skjóta málinu til úrskurðar sýslunefndar og verður að hlíta hennar úrskurði.

9. gr.

Sauðfé það, sem ekki má hafa í heimahögum eftir ákvörðun hreppsnefndar (sbr. 6. gr.), skal rekið í afrétt, eigi síðar en 10 vikur af sumri, nema ótíð og gróðurleysi banni.

10. gr.

107

Rétt er þeim, sem biður usla á engjum sínum af upprekstrarfé, að kæra það fyrir hreppsnefnd, og getur hann skotið máli sínu til fullnaðarúrskurðar sýslunefndar, ef ekki næst samkomulag. 1. sept.

11. gr.

Nú eiga tveir eða fleiri menn upprekstrarland saman, og skiptast þá upprekstrargjöld milli þeirra, eftir tiltölu hvers eins í upprekstrarlandi, þó einn leyfi upprekstur frekar en annar.

12. gr.

Eigi má eigandi eða umráðamaður upprekstrarlands taka hross eða sauðfé í landið af mönnum, er heimili eiga utan hrepps þess, er upprekstrarlandið liggur í, nema með samþykki hlutaðeigandi hreppsnefndar.

Sé eigandi eða umráðamaður upprekstrarlands óánægður með ákvörðun hreppsnefndar, getur hann skotið máli sínu til sýslunefndar, er leggur fullnaðarúrskurð á það.

Sú hreppsnefnd, sem telur of margt fé rekið í aðliggjandi upprekstrarland, getur og skotið því máli til fullnaðarúrskurðar sýslunefndar, náist ekki samkomulag við umráðamenn landsins.

III. KAFLI

Um fjárréttir.

13. gr.

Fjárréttir skiptast í aðalréttir og aukaréttir. Aðalréttir eru nú: Hrossadalsrétt á Vaðlaheiði, Gljúfrárrétt í Höfðahverfi, Tungurétt og Lokastaðarétt í Fnjóskadal, Fellsrétt í Kinn, Litlutungurétt og Víðikersrétt í Bárðardal, Baldursheimsrétt og Reykjahlíðarrétt í Mývatnssveit, Hallbjarnarstaðarétt í Reykjadal, Hraunsrétt í Aðaldal, Skógarétt í Reykjahverfi, Tröllarétt á Tjörnesi. — Hver aukarétt heyrir undir einhverja aðalrétt. Á aukaréttum skal rétta fyrir en á aðalrétt þeirri, er aukaréttin heyrir undir, enda gangi úrtíningsfé þaðan til aðalréttar og dragist þar upp.

Sýslunefnd semur skrá yfir allar fjárréttir í fjallskilafélaginu. Skal þar fram tekið hverja afrétti og heimalönd ganga skal að hverri rétt, og hverja daga þar skal rétta.

Eftirrit af skrá þessari skal senda í hvern hrepp.

14. gr.

Skyldir eru allir fjáreigendur, er sókn eiga að fjárrétt, að halda henni við og byggja að nýju, ef þörf er á. Skulu þeir leggja þar til vinnu eða verð eftir niðurfjöfnun hreppsnefndar. Hver fjáreigandi er skyldur að sjá sér sjálfur fyrir dilkrúmi við þá rétt, er hann á sókn að, handa öllu því fé, er hann væntanlega heimtir þar. Sama gildir um þær fjallskiladeildir, er von eiga fjár á réttinni.

Nú á maður sókn að tveimur réttum, og er hann skyldur að eiga dilkrúm í báðum. — Hver, sem eigi innir þann kostnað, er á hann skiftist, eða vanrækir að hafa nægilegt dilkrúm fyrir fé sitt, verður sekur sem um gangnarof.

Lokið skal aðgerð rétta og dilka degi fyrir fyrsta réttardag ár hvert.

15. gr.

Nú þykir þörf að fjölga fjárréttum, eða færa gamla rétt á annan hentugri stað, og skal þá hreppsnefnd sú eða hreppsnefndir, er hlut eiga að máli, bera málið undir atkvæði búenda í fjallskiladeildinni á almennum fundi.

- 107 Sé um aukarétt að ræða, ræður meirihluti atkvæða málinu til fullnaðarlykta, 1. sept. en um aðalrétt þarf samþykki sýslunefndar til þess, að ákvörðunin sé gild.

16. gr.

Valdi réttarbygging grasnámi eða jarðusla, skal bæta það landeiganda, ef krafizt er, eftir mati tveggja óvilhallra manna, er dómkvaddir séu af sýslumanni.

Endurgjald til jarðeiganda, sem og kostnaður af matsgerðinni, telst með bygg-ingarkostnaði réttarinnar.

IV. KAFLI

Um smölun til rúnings og fráfærna.

17. gr.

Allir þeir, sem jörð hafa til ábúðar, eru skyldir að smala lönd sín á vorin, eftir því, sem hreppsnefnd ákveður.

Nú er jörð í eyði og enginn umsjónarmaður eða ákveðinn notandi. Verður þá hreppsnefnd að annast framkvæmd smölunar þar.

18. gr.

Hreppsnefnd hefir vald til að ákveða hvenær smala skuli á vorin til rúnings og frárekstrar. Ef þörf gerist, má hún skipa menn til vorgangna í afréttum. — Inn-ansveitarfé, sem kemur fyrir við vorsmölun, skal reka bæja á milli, eftir sömu reglum og haustrekstra. Utansveitarfé, sem kemur fyrir við rúning, eða eftir rún-ing, er finnandi skyldur að rýja, ef unnt er, og einnig marka unglömb; skal hann gera eigendum aðvart um ullina og gera grein fyrir mörkun á lömbum. Fyrir ómak sitt ber honum borgun: Fyrir að rýja kind 50 aurar og fyrir að marka lamb 50 aurar, nema öðruvísi sé um samið.

V. KAFLI

Um hreinsun heimalanda.

19. gr.

Hver búandi er skyldur að hreinsa heimaland sitt á hverju hausti í sambandi við almenn fjallskil og eftir nánari fyrirmælum hreppsnefndar.

Skal hreppsnefnd meta smölun þeirra heimalanda til fyrstu réttar, er notuð eru sem upprekstrarlönd til sumargöngu fjár, og reikna sem framlag til fjallskila vinnu þá, sem lögð er til smölunarinnar. Rekstur til réttar reiknast með fjallskilum.

Hreppsnefnd getur skipað fyrir um almenna hreinsun heimalanda á haustin, hvenær sem henni þykir nauðsynlegt.

20. gr.

Nú liggja heimalönd tveggja eða fleiri hreppa saman, og skulu hlutaðeigandi hreppsnefndir koma sér saman um, hvernig hreinsuninni skal hagað á því svæði.

21. gr.

Hver búandi er skyldur að hirða fé það, er finnst í heimalöndum, eftir að hinni almennu hreinsun er lokið, og reka til næsta bæjar þá leið, er það á að ganga. Nú kemur fjárrekstur til manns frá næsta bæ, og er hann skyldur að reka hann tafar-laust áfram rétta leið, nema kvöld sé komið eða óveður, svo að eigi sé fært. Skal þá beita fénu eða gefa hey ella, unz fært er að reka. Hver sá, sem sleppir fjárrekstri, sætir sektum.

VI. KAFLI

Um göngur og réttun.

107

1. sept.

22. gr.

Hver, sem á sauðkindur, geitfé eða hross á afrétti, er skyldur að gera fjallskil á þann hátt, sem hreppsnefnd ákveður, og skyldur er hver húsráðandi að inna fjallskil af hendi fyrir heimamenn.

Enginn fjáreigandi er undanþeginn almennum fjallskilum, þótt hann hafi sleppt fé sinu í heimaland. Þó getur hreppsnefnd undanskilið að nokkru eða öllu leyti fé það, sem geymt er í eyjum eða sauðheldum girðingum.

Taki eigandi upprekstrarlands utansveitarfénað í land sitt, án leyfis hreppsnefndar, getur hún átt aðgang að honum um fjallskil fyrir þann fénað.

23. gr.

Skipta skal hreppsnefnd upprekstrarlöndum þeim, sem hún hefir yfir að ráða, í leitir og kveða á um, hve marga menn þarf í leit hverja, svo og til að reka heimalandafé til réttar og sækja fé á réttir í öðrum sveitum.

Skrá um þetta skal rita í gerðabók hreppsnefndar eða fjallskilabók.

24. gr.

Þegar hreppar fá í haustgöngum ójafna fjártölu — svo að máli skiptir — hvor úr annars upprekstrarlöndum, þá er þeim hreppi, sem fleira fær féð, skylt að leggja hinum til liðsauka til gangna, nema sannað sé að gangnakostnaður á kind hverja sé þeim mun minni hjá þeim, er kröfuna gerir, að réttlátt sé, að hún falli niður.

Enginn hreppur verður krafinn um meiri liðsauka í göngur, en nemur þeirri mannatölu, sem hann þarf að senda til fjársóknar á réttir viðkomandi hrepps, ef ekki er sannað að fjallskilakostnaður á kind hverja sé verulegum mun minni hjá hreppi þeim, er féð á, en hinum.

Undir engum kringumstæðum er skylt að leggja fram meiri liðsauka en eitt dagsverk fyrir hverjar 50 kindur, sem ganga ber fyrir.

Skulu hreppar gera með sér glögga samninga um þessi viðskipti og séu þeir ekki uppsegjanlegir, nema með tilteknun fyrirvara.

Ágreiningi hreppa um þessi atriði má skjóta til fullnaðarúrskurðar sýslunefndar.

25. gr.

Nú vanrækir einhver að gera þau fjallskil, sem á hann hafa skipzt, og er honum það sjálfrátt, eða leggur ógildan mann til fjallskila, þá er það gangnarof og varðar það 10—30 króna fébótum, er renna í fjallskilasjóð hreppsins.

Sé brotið ítrekað, tvöfaldast sektirnar í hvert skipti, þó mega þær aldrei vera hærri en 200 krónur. Auk þess greiðir sá, er brýtur, slíkar skaðabætur, er samsvari fjallskilum þeim, er hann hefir vanrækt. Rétt er og að leitarforingi eða hreppsnefnd fái mann til að gera fjallskil í stað þess, sem gangnarof gerði, á hans kostnað, og falla þá skaðabætur niður. Sama gildir og um þann, er lögmæt forföll hefir.

26. gr.

Hæfan gangnamann skal álíta þann, er leitarforingi og minnst helmingur leitarmanna tekur gildan, þó aldrei yngri en 14 ára. Nú verður einhver leitarmaður sannur að óhlýðni, hirðuleysi eða handvömm, sem honum sjálfum er um að kenna, þá skal svo álíta, sem enginn hafi verið lagður til fjallskila í það sinn, og varðar það sektum og skaðabótum sem fyrir gangnarof. Nú er leitarmaður ekki talinn fullgildur, en þó eigi heim sendur, og reiknast honum þá kaup eftir mati leitarforingja og hreppsnefndar.

107

1. sept.

27. gr.

Þrenn skulu fjallskil haust hvert. Auk þess skal hreppsnefnd heimilt, með samþykki sveitarmanna, að skipa fyrir um fleiri fjallskil, ef þörf þykir.

Nú kemur óveður, er gangnamenn eru af stað komnir og göngur byrjaðar, svo að þær verða að litlu gagni eða engu, og er þá komið undir álit hlutaðeigandi hreppsnefndar, hvort telja skuli að nokkrar göngur hafi verið gerðar í það sinn.

28. gr.

Haustgöngur skulu byrja svo snemma ár hvert, að fyrstu réttardagar á aðalréttunum verði þessir: Gljúfrá-, Fells-, Litlutungu-, Skóga- og Tröllaréttum 16. september. Lokastaða-, Víðikers- og Reykjahlíðarréttum 17. september. Hrossadals-, Tungu-, Baldursheims-, Hallbjarnarstaða- og Hraunsréttum 18. september. Sjö dagar skulu líða á milli gangna.

29. gr.

Hreppsnefnd skal birta með umburðarbréfi, er berist sem þingboð um hreppinn, nokkru á undan fjallskilum, hvað hver fjáreigandi skal leggja til fjallskilanna. Sé þar tekið fram, hvernig göngum skuli hagað í hvert skipti, tilnefndir leitarforingjar og þeir menn, sem sendir eru á aðrar fjárréttir. — Hreppsnefnd skipar réttarstjóra, er hefir umsjón með réttun fjárins og sundurdrætti. Getur hann kvatt sér til aðstoðar svo marga menn, sem þarf til þess, að sundurdráttur fjárins gangi greiðlega.

Óhlýðni og þrjóska gegn skipun réttarstjóra varðar sektum.

30. gr.

Hver fjáreigandi er skyldur til að hafa svo marga menn á þeirri fjárrétt, sem hann á sókn að, sem með þarf, til þess að fé hans verði dregið svo greiðlega, sem réttarstjóri mælir fyrir. Skal að minnsta kosti einn maður vera kominn til réttar frá hverjum fjáreiganda þá réttað er og sundurdráttur byrjar, enda má enginn reka fé frá réttinni fyrri en honum er lokið, nema réttarstjóri leyfi.

31. gr.

Leitarforingjar skipa fyrir um hvernig gögnum skal haga í hverri leit. Þeir sjá um, svo sem unnt er, að hver gangnamaður leysi hlutverk sitt vel af hendi, og að fjársöfnin séu rekin með reglu til réttar í tækan tíma. Svo hafa þeir og umsjón með geymslu fjárins, þar til réttarstjóri tekur við því. Eru gangnamenn skyldir að hlýða leitarforingja, og varðar sektum sem fyrir gangnarof ef út af er brugðið.

32. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að jafna niður á fjáreigendur í hreppnum sérstöku gjaldi til fjallskilasjóðs. Má þetta gjald nema allt að 3 aukum á kind.

Heimilt er og að í fjallskilasjóð renni eftirstöðvar af skylduvinnu til fjallskila, sem ekki hafa unnist. Sjóð þennan geymir hreppsnefnd, ábyrgist hann og ávaxtar.

Nú nota utansýslufjáreigendur upprekstrarland í einhverri fjallskiladeild sýslunnar, og er þá hlutaðeigandi hreppsnefnd heimilt að leggja allt að þriggja auka gjald til fjallskilasjóðs á hverja kind, er þeir eiga í upprekstrarlandinu.

33. gr.

Tekjum fjallskilasjóðs má verja til að standa straum af fjallskilakostnaði, sem eigi verður auðveldlega inntur af höndum með skylduvinnu, svo sem til að borga aukaleitir, öræfaleitir, eftirleitargjald fyrir fjáreigendur í deildinni og utansýslufjáreigendur, þegar svo stendur á, sem segir í 32. gr., réttarbyggingar o. fl.

Hreppsnefnd gerir fyrir 15. janúar ár hvert reikning fjallskilasjóðs, sbr. 25. gr. sveitarstjórnarlaganna 31. maí 1927.

34. gr.

Þyki einhverjum sér gerð of mikil fjallskil, hefir hann rétt til að kæra það fyrir hreppsnefnd, er leggur úrskurð á kæru hans. Úrskurði hreppsnefndar má skjóta til sýslunefndar. Enginn getur með því að kæra skotið sér undan að inna þau fjallskil af hendi er honum voru gerð.

107

1. sept.

VII. KAFLI

Um eftirleitir.

35. gr.

Þá er fjallskilum er að fullu lokið, má hreppsnefnd leyfa eftirleit á afrétti, annaðhvort fyrir umsamda borgun, eða á kostnað leitarmanna sjálfra.

36. gr.

Nú finnur maður fé á afrétti og ber honum þá borgun eftir því er sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu hefir ákveðið eftirleitargjöldin, samkvæmt verðlagi sauðfjár á hverjum tíma.

Gjöld fyrir eftirleitarfé greiðast af eiganda fjárins, nema þar sem samþykkt hefir verið á almennum sveitarfundi að greiða þau úr fjallskilasjóði.

Fyrir óheimt fé, sem finnst í heimalöndum eða við smölun fjár, þó í afrétti sé, eftir að fjallskilum er lokið, er ekki skylt að greiða fundarlaun.

37. gr.

Fjárleitir á öræfum, sem ekki geta talizt til nokkurra afrétta, skulu gerðar eftir sömu reglum sem eftirleitir, en heimilt er að þær fari fram samtímis fjallskilum.

VIII. KAFLI

Um fjármörk.

38. gr.

Hver maður skal einkenna fé sitt með glöggu marki á eyrum, en ef soramarkað er, þá með brennimarki á hornum eða klaufum. Yngri menn en 14 ára mega ekki taka upp fjármörk né nota. Enginn má eiga né nota nema eitt fjármark.

Um markaréttindi fer sem í lögum er ákveðið. Hver fjáreigandi er skyldur að auðkenna fé sitt á vinstra horni með þessum sveitabrennimörkum:

Tjörnesshreppur	Þ 2
Húsavíkurhreppur	Þ 3
Reykjahreppur	Þ 4
Aðaldælahreppur	Þ 5
Reykðælahreppur	Þ 6
Skútustaðahreppur	Þ 7
Bárðdælahreppur	Þ 8
Ljósavatnshreppur	Þ 9
Hálshreppur	Þ 10
Flateyjarhreppur	Þ 11
Grýtubakkahreppur	Þ 12
Svalbarðsstrandarhreppur	Þ 13

107

1. sept.

Öll fjármörk sýslunnar skal rita í eina skrá, er sýslunefnd semur, og skal prenta hana svo oft, er sýslunefnd álitur þurfa, og útbýta meðal búenda í fjallskilafélaginu.

Hver búandi er skyldur að geyma markaskrána meðal þeirra heimilisskjala, er fylgja býli hans, og skila næsta ábúanda, þá er hann flytur af jörðinni.

Vilji menn taka upp eða nota mörk, sem eigi standa í markaskránni, skulu þeir fá til þess leyfi markadóms Þingeyjar- og Eyjafjarðarsýslu og auk þess birta það í Lögbirtingablaðinu og senda lýsingu þess til hreppsnefnda í næstu sveitum.

39. gr.

IX. KAFLI

Um óskilafé.

40. gr.

Réttarstjóri annast um, að öll ómörkuð lömb, sem koma fyrir í réttum, séu dregin í sérstakan dilk, þar sem eigi er annað fé, og mönnum gefinn kostur á að láta lambsmæður helga sér lömbin. Þeir ómerkingar, sem ekki spyrjast upp, teljast sem óskilafé. Óskilafé, sem ekki finnast eigendur að, skal hreppsnefnd hirða og senda lýsingu af í næstu sveitir. Það fé, sem óútgengið er á hausthreppamóti, seljist við uppboð af hlutaðeigandi hreppstjóra.

Fé því, sem þannig er selt, skal hreppstjóri lýsa í Lögbirtingablaðinu.

Hafi enginn sannað eignarrétt sinn á fénu innan sex mánaða, frá birtingu auglýsingarinnar, fellur verð þess í sveitarsjóð að frádregnum kostnaði.

Ef sérstök ástæða þykir til, getur hreppstjóri bannað að farga slíku uppboðsfé fyrr en liðinn er sá tími, sem eigendum er ætlaður til að sanna eignarrétt sinn.

X. KAFLI

Um fjárrekstra.

41. gr.

Þegar sauðfé er rekið um hérað, skal þess gætt, að rekstri hverjum fylgi nægilega margir og duglegir rekstrarmenn, svo að sem minnstur bagi verði að fyrir þá, er lönd þau eiga, sem um er rekið eða í er að. Eigi má leggja upp með slíka rekstra að morgni fyrr en markljóst er orðið, og eigi halda áfram að kveldi eftir að fer að skyggja, nema brýn nauðsyn beri til.

Allt fé í sláturfjárrekstrum skal vera merkt ákveðnum rekstrarmerkjum, er séu svo glögg, að þau sjáist tilsýndar í björtu, og svo traust, að þau máist ekki af, þó að votviðri gangi. Rekstrarmönnum ber að gæta þess vandlega, að annað fé lendi eigi saman við reksturinn, en verði það, skulu þeir, þegar þeir verða þess varir, draga það fé úr rekstrinum og annast um, að það komist í áttarga sína, eigendum kostnaðarlaust.

Skaða, sem hlýst af því, að út af þessu er brugðið, ber eiganda eða umsjónarmanni rekstursins að greiða eiganda fjárins, en sannist það, að skaðinn stafi af skeytlingarleysi rekstrarmanns, skal hann auk þess sæta sektum.

Skýlt er sláturhúsum að láta fara fram markskoðun á öllu fé, sem þar er leitt til slátrunar.

XI. KAFLI
Almenn ákvæði.

107
1. sept.

42. gr.

Sýslunefndin sker úr öllum ágreiningi milli hreppsnefnda út af fjallskilamálum. Ennfremur geta einstakir menn komið sér saman um, að leggja slík ágreiningsmál undir úrskurð sýslunefndar.

43. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 10—200 kr. eftir málavöxtum, er renni í sveitarsjóð þess hrepps, þar sem brotið er framið, eða í sýslusjóð.

44. gr.

Mál, sem rísa út af brotum gegn reglugerð þessari, skal fara með sem almenn lögreglumál.

45. gr.

Með reglugerð þessari er numin úr gildi Fjallskilareglugerð fyrir Þingeyjarsýslu vestan Jökulsár frá 15. ágúst 1929.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaganna, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 1. september 1937.

Hermann Jónasson.

Vígfús Einarsson.

SAMÞYKKT

um vörzlu alifugla á Hólmavík.

108
4. sept.

1. gr.

Hver húsráðandi á Hólmavík, sem á alifugla, svo sem hænsni, gæsir og endur, skal skyldur til að geyma þá í þar til gerðum girðingum eða húsi svo öruggt sé að þeir gangi ekki lausir á tímabilinu frá 1. maí til 30. september ár hvert. Þó má hleypa þeim í fjöru þann tíma, þar sem þannig hagar til, að þeir geta engan átroðning eða óskunda gert öðrum.

2. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 5—100 krónum, sem renna í sveitarsjóð

3. gr.

Með mál út af brotum gegn samþykkt þessari skal farið eins og almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem samin er af hreppsnefnd Hrófbergshrepps og samþykkt af sýslunefnd Strandasýslu, er hér með staðfest samkvæmt lögum nr. 32 4. júní 1924, til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Dóm- og kirkjumálaráðuneytið, 4. september 1937.

Hermann Jónasson.

Gústav A. Jónasson.

REGLUR

um skoðun á opnum bátum.

Samkvæmt 2. gr. laga nr. 93 3. maí 1935, um eftirlit með skipum, eru hér með sett eftirfarandi ákvæði.

1. gr.

Opnir
róðrar-
bátar og
búnaður
þeirra.

Þegar skoðaðir eru opnir bátar, skal þess gætt, að báturinn sé vatnsheldur og vel traustur, að stýrið sé traust og svo um það búið, að það geti ekki hrokkið upp af þótt öldugangur sé, að bátnum fylgi traustar árar og að minnsta kosti tvær vara-árar, að ræðin séu traust og hentug og sömuleiðis sigla og segl, sé það haft.

Hver bátur skal hafa nægilega mörg austurtrog eftir stærð sinni. Ennfremur góðan kompás, ljóskeið, báruflöyg, stjóra og streng og vatnskút hæfilega stóran.

2. gr.

Opnir vél-
bátar sem
stunda
fiskveiðar.

Þegar skoðaður er opinn vélbátur, sem stundar fiskveiðar, skal þess gætt, að báturinn sé vatnsheldur og traustur. Stýrið skal vera traust og svo um það búið, að það geti ekki hrokkið upp af þótt öldugangur sé. Þess skal ennfremur gætt að seyming sé í góðu lagi og að ekki sé fúi í bátnum.

Undirbygging vélarinnar skal vera traust og vel til hennar vandað. Frá stefnis-þípunni skal tryggilega gengið og þess gætt að afturstefnið sé hæfilega þykkt, svo það veikist ekki við gegnumborun fyrir stefnisþípunni. Óskert efni utan við stefnis-þípuna má hvergi vera minna en 1½ sinnum súðarþykktin.

3. gr.

Vélinni skal tryggilega komið fyrir í bátnum, og svo um hana búið, að vatn geti ekki orsakað gangtruflun. Húsið yfir vélinni skal gert vatnshelt, verði því við komið. Fram- og afturþil vélarhússins skal svo útbúið, að sjór geti ekki komið til vélarinnar fljóttara en svo, að austurdælan á vélinni hafi við að dæla, svo að austurinn geti ekki orsakað gangtruflun. Sé op á framhliðinni vegna gangsetnings-sveifarinnar skal því fljót- og auðlokað, t. d. með dragloku.

Undir kasthjól vélarinnar skal vera kassi, sem varnar austrinum að ná til þess.

4. gr.

Frá eldsneytisgeyminum skal tryggilega gengið. Á honum eða við hann, á eldsneytisþípunni, skal vera gruggskál, með síu í og krana á botni, svo að unnt sé að hleypa vatni úr henni. Sé benzín notað til gangsetningar á vélinni, eða til eldsneytis, má ekki geyma það í vélarrúminu.

Frá botnkrananum skal vel gengið og hann festur á bátshliðina með gegnreknum skruðboltum, eða á annan öruggan hátt.

Frá útblásturþípunni skal svo gengið, að ekki stafi frá henni brunahætta. Liggja útblástursþípan með skipshliðinni, og nái aftur úr bátnum, skal hún einangruð þar sem hún liggur nærri tré, sé hún ekki vatnskæld.

5. gr.

Opinn vélbátur, sem er 3 rúmlestir brúttó, eða stærri, skal vera með fleyti-gögnum, (loftkössum), hæfilega stórum til að halda bátnum á floti, þótt hann fyllist af sjó. Skulu fleytigögnin vera úr kopar, eir eða galvaniseruðu járn (zink má

ekki nota) og má telja að einn rúmmetri beri sem næst 900 kg. Þykkt efnisins má ekki vera undir 0,6 mm.

109
17. sept.

6. gr.

Opnir vélbátar skulu hafa: Siglu og segl, hæfilega stór, 2 árar, 3 ræði, vökva-kompás, þokulúður, samsett ljósker (rautt og grænt) og hvítt ljósker svo sem einum metra ofar, eina skjólu, eina eða tvær handdælur, eftir því hvernig vélar-rúminu er komið fyrir, báruflæg með 4 litrum af smurningsolíu, eða annan full-gildan útbúnað til að lægja með brotsjóí, vatnskút, bátsfesti, meðalakistu nr. 1, stjóra hæfilega þungan og að minnsta kosti 30 faðma langan kaðal með nálægt 3 faðma keðju við endann. Lengd kaðalsins skal valin með tilliti til dýpisins á því svæði sem bátnum er ætlað að vera á.

Á bátnum skal vera málað nafn hans, heimilisfang, umdæmisbókstafir og -tölur. Allir fiskibátar eiga að hafa mælingarbréf og fiskveiðaskirteini.

7. gr.

Opnir farþega- og flutningabátar skulu fullnægja framangreindum ákvæðum um opna vélbáta, er stunda fiskveiðar, að því er snertir styrkleika bátsins og fyrir-komulag, eftir þeim ferðum, sem bátnum er ætlað að vera í, hvort heldur það er milli skips og lands, í innfjarðarsiglingu eða á vötnum.

Opnir far-
þega- og
vöruflutn-
ingabátar.

Útbúnaður opinna farþega- og vöruflutningabáta skal vera sem hér greinir: 2 árar, 3 ræði, samsett ljósker (rautt og grænt) og hvítt ljós einum metra ofar, 2 skjólur eða 2 austurtrog, handdæla, bátsfesti hæfilega gild og löng, stjóri með 3 faðma keðju og streng ekki styttri en 30 faðmar.

Sé báturinn yfirbyggður, eða hafi ekki siglu né segl og verði heldur ekki róíð, skal hann auk greinds útbúnaðar hafa slökkvitæki og 2 varahlöð, 6 flugelda, 6 rauð blys, hvorttveggja í vatnsheldum kassa, bjarghring með bandi í, þokulúður, krókstjaka og meðalakistu nr. 1.

Ennfremur skulu vera nauðsynleg handrið, og séu farþegar í lokuðu skýli, skal það vel lýst og loftræst.

Farþega- og vöruflutningabátar skulu hafa mælingarbréf.

8. gr.

Opinn vélbátur skal hafa þessi verkfæri og varahluti:

Hamar, 2 skiptilykla, töng, þjöl, meitil, 1 mótorkerti, sé benzinmótor í bátnum, en einn glóðarhaus eða kúlu sé það steinoliumótor, einangrunarband og hæfilega mikið af þétti (pakning).

Reglur þessar öðlast gildi 1. janúar 1938 og koma í stað 91. gr. tilskipunar nr. 43 frá 20. nóvember 1922, um eftirlit með skipum og bátum og öryggi þeirra. Birtast þær hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 17. september 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

110

23. sept.

AUGLÝSING

um staðfesting dóms- og kirkjumálaráðuneytisins á samþykkt um viðauka við lögreglusamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað nr. 82 24. sept. 1929.

Samkvæmt lögum nr. 1 3. janúar 1899, sbr. lög nr. 67 28. nóv. 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, er hér með staðfest eftirrituð

S A M Þ Y K K T

um viðauka við lögreglusamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað.

1. gr.

Á tímabilinu frá kl. 10 á kvöldin til kl. 7 á morgnana, má ekki blása á eimpípu í bænum né á höfninni.

2. gr.

Bannað er að nota sirenuflautu í bænum nema sem brunaboða.

3. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist hér með öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 23. september 1937.

Hermann Jónasson.

Gústav A. Jónasson.

111

30. sept.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir minningarsjóð Jóns Ólafssonar, bankastjóra, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 30. september 1937.

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir minningarsjóð Jóns Ólafssonar bankastjóra.

1. gr.

Sjóðurinn heitir „Minningarsjóður Jóns Ólafssonar bankastjóra“ og er stofnaður með 2000 kr. minningargjöf frá Ólafi kaupmanni Ólafssyni í Reykjavík.

2. gr.

Sjóðurinn skal geymdur í Söfnunarsjóði Íslands og skipa stjórn sjóðsins á hverjum tíma sömu menn og sitja í stjórn Dýraverndunarfélags Íslands.

3. gr.

Gjafir er sjóðnum kunna að áskotnast skulu leggjast við höfuðstól hans óskertar. Allt að helmingi ársvaxta höfuðstóls, þó aldrei meira en 200 krónum, má árlega

verja til verðlauna fyrir ritgerðir um dýraverndun, eða önnur skyld efni, sem birtar verða í Dýraverndaranum, málgagni Dýraverndunarfélags Íslands, og dæmir sjóðsstjórnin um hvaða ritgerðir eru verðlaunahæfar og hve hátt þær skuli verðlaunaðar. 111
30. sept.

Í fyrsta tölublaði „Dýraverndarans“ ár hvert skal stjórn sjóðsins vekja athyggli manna á veitingu verðlauna þessara og hvetja menn til að semja verðlaunaritgerðir, annað hvort um ákveðið efni eða sjálfvalið.

Sá hluti ársvaxta, sem eigi er varið til verðlauna, leggst við höfuðstólinn.

4. gr.

Þegar sjóðurinn er orðinn 20000 krónur, má sjóðsstjórnin, auk þeirra 200 króna, sem verja má til verðlauna fyrir ritgerðir um dýraverndun samkv. 3. gr., verja allt að hálfum ársvöxtum sjóðsins til eflingar almennri dýraverndun í landinu, með verðlaunum fyrir góða meðferð á dýrum, styrkveitingu til dýrahælis í Reykjavík eða með öðru móti sem sjóðsstjórnin telur heppilega. Þó skal á hverju ári leggja að minnsta kosti 300 krónur af ársvöxtunum við höfuðstól sjóðsins, unz hann er orðinn 50000 kr.

5. gr.

Þegar sjóðurinn er orðinn 50000 kr. má verja $\frac{1}{10}$ hlutum ársvaxta hans samkv. fyrimælum 4. gr. en $\frac{1}{10}$ hluti ársvaxtanna skal lagður við höfuðstólinn unz sjóðurinn er orðinn 100000 kr., má þá verja öllum ársvöxtunum samkv. 4. gr. að undanskildu því tillagi til höfuðstóls, sem Söfnunarsjóður kann að krefjast lægst.

6. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið og skal birta sjóðsreikningana á hverju ári í B-deild stjórnartíðindanna og auk þess í „Dýraverndaranum“, eða því blaði sem þá er málgagn dýraverndunarstarfsemi í landinu.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Reykjavík, 14. september 1937.

Ólafur Ólafsson.

REGLUGERÐ

um loðdýrarækt.

112

27. okt.

1. gr.

Landbúnaðarráðherra hefir yfirlýsningu með allri loðdýrarækt í landinu.

2. gr.

Loðdýr nefnast öll þau dýr, sem ræktuð eru eða alin vegna verðmætis skinnanna eingöngu eða aðallega, svo sem refir (vulpes), merðir (mustelidae) t. d. venjulegur mörður, sundmörður (mink), pekan, safali o. fl., otrar (lutridae), þvottabirnir (procyon lotor), hérar (lepus) t. d. venjulegir hérar, kanínur o. fl., nútríur (myopotamus coypu), bjórar (castoridae), íkornar (sciurus) o. s. frv.

Verði ágreiningur um hvort einhver dýrategund, sem hér er ekki talin, skuli teljast til loðdýra eða ekki, sker landbúnaðarráðherra úr.

3. gr.

Loðdýrarækt og loðdýrabú nefnist, ef loðdýr eru haldin til tímgunar og uppeldis af ræktuðum stofni, en loðdýraeldi, ef loðdýr eru alin um stundarsakir vegna skinnaframleiðslu eingöngu eða

- 112 aðallega. Loðdýragarðar nefnast girðingar og búr, sem loðdýr eru geymd í, en aðhald, þar sem þau
27. okt. eru höfðu í ógirtum eyjum.

4. gr.

Hver sá, er stunda vill loðdýrarækt eða loðdýraeldi, hér á eftir nefndur leyfisbeiðandi eða leyfishafi, skal fá til þess leyfi viðkomandi hreppsnefndar eða bæjarstjórnar, sem hér á eftir eru nefndar leyfisveitandi, enda hlíti leyfisbeiðandi í öllum greinum lögum og reglugerð um loðdýrarækt og loðdýralánadeild.

Heimilt er leyfisveitanda að synja um leyfi, en láta skal hann þá leyfisbeiðanda í té skriflegar ástæður fyrir synjuninni. Getur þá leyfisbeiðandi skotið máli sínu til landbúnaðarráðherra, en hann leggur fullnaðarúrskurð á málið, eftir að hafa leitað álits ráðunautar í loðdýrarækt. Þegar leyfi er veitt, skal leyfisveitandi þegar tilkynna það hlutaðeigandi hreppstjóra eða lögreglustjóra.

5. gr.

Hreppur hver eða bæjarfélag er sérstakt leyfisumdæmi og leyfi skv. 4. gr. gildir aðeins í því leyfisumdæmi, sem það er veitt í.

Hreppstjórar í hreppum og lögreglustjórar í kaupstöðum, hér á eftir nefndir gæzlumenn, skulu hafa eftirlit með því, hver í sínu umdæmi, að hlýtt sé ákvæðum laga og reglugerðar um loðdýrarækt.

Hafi gæzlumenn sjálfir loðdýrarækt eða loðdýraeldi, skipar viðkomandi leyfisveitandi sérstakan gæzlumann fyrir bú þeirra, um leið og leyfið er veitt eða svo fljótt, sem við verður komið. Skal það vera aðalregla, að gæzlumaður, sem þannig er skipaður, sé ekki sjálfur loðdýraeigandi.

6. gr.

Leyfi skal gefa á þar til gerð eyðublöð, er landbúnaðarráðuneytið gefur út og lætur leyfisveitendum og gæzlumönnum í té eftir þörfum, endurgjaldslaust. Þegar leyfisbréf er útfyllt, skal það sýna ótvírætt:

- a. Fullt nafn og heimilisfang leyfishafa.
- b. Hvar í leyfisumdæminu á að reka búið.
- c. Hvernig eign er háttað á búinu: einstaklingseign, séreign einstaklinga (samlagsbú), sameign einstaklinga (sameignarabú), samvinnufélagsbú, hlutafélagsbú o. s. frv.
- d. Fyrir hvaða tegundir loðdýra leyfið gildir.
- e. Hvort leyfið er veitt til loðdýraræktar eða loðdýraeldis.
- f. Hvort geyma skal dýrin í loðdýragarði eða í aðhaldi.
- g. Að leyfishafi hafi skuldbundið sig til að hlíta þeim lögum og reglum, er í gildi verða á hverjum tíma um loðdýrarækt eða eldi.
- h. Hver sé gæzlumaður búsins.

7. gr.

Eyðublöð þau, er um getur í 6. gr., skal gefa út bæði á lausum blöðum og í heftum.

Þegar leyfi er veitt, skal gera 3 samhljóða leyfisbréf, eitt í hefti, er leyfisveitandi geymir, hin á laus blöð, er leyfisveitandi sendir gæzlumanni.

Nú hefir gæzlumanni borizt leyfisbréf, samkvæmt framansögðu, og skal hann þá þegar færa afrit af því inn í eyðublaðahefti, er hann geymir, og leyfisbréfin, sem hann tók á móti, skal hann geyma þar til úttekt samkvæmt 8. gr. hefir farið fram á hlutaðeigandi loðdýrabúi. Afhendir hann þá leyfishafa annað leyfisbréfið, en sendir ráðunaut í loðdýrarækt hitt eintakið.

8. gr.

Óheimilt er leyfishafa að taka dýr í loðdýragarð eða aðhald, fyr en úttekt gæzlumanns hefir farið fram.

Þegar leyfishafi hefir gengið frá loðdýragarði eða ákveðið aðhald, skal hann tilkynna það gæzlumanni og óska úttektar. Skal gæzlumaður þá strax fara á staðinn og fullvissa sig um, hvort varzla sé svo örugg að fullnægt sé ákvæðum reglugerðar þessarar. Sé vörzlunni í einhverju ábótavant, skal gæzlumaður krefjast lagfæringar á því, áður en hann afhendir leyfishafa leyfisbréf það, er um getur í 7. gr., en afhending þess, með áritun gæzlumanns, ber að skoða sem skilríki fyrir því, að varzla sé örugg, er úttekt fór fram.

Sé loðdýragarður fluttur eða stækkaður eða skipt er um aðhald, innan sama leyfisumdæmis, gildir hið sama um úttekt og um töku dýra í aðhald, sem að framan greinir.

Verði ágreiningur um úttekt eða síðari skoðun milli gæzlumanns og leyfishafa, skulu þeir bera málið undir leyfisveitanda til úrskurðar.

112

27. okt.

9. gr.

Flytji leyfishafi bú sitt í annað leyfisumdæmi, skal hann tilkynna það gæzlumanni og á þá jafnframt rétt á að hann skrifi upp á leyfisbréfið vottorð um það, hvernig leyfishafi hefir farið með leyfi sitt í því umdæmi, er hann flytur úr. Skal leyfishafi láta leyfið þannig áritað fylgja nýrri leyfisbeiðni.

Um leyfi í öðru leyfisumdæmi, eða fyrir nýjan eiganda bús, sem áður er veitt leyfi fyrir, gildir allt hið sama sem um nýtt leyfi samkvæmt 7. og 8. gr. væri að ræða.

Leggist bú niður, eða skipti um eigendur, skal skila leyfisbréfi, og tilkynna hlutaðeigandi gæzlumanni breytingarnar, en hann tilkynnir loðdýraræktarráðunaut breytingarnar.

10. gr.

Fyrir úttekt á nýjum eða fluttum loðdýragörðum og á aðhaldi, sem eins stendur á um ber leyfishafa að greiða gæzlumanni 10 — tíu — krónur þegar að lokinni úttekt. Á sama hátt skal greiða 5 — fimm — krónur fyrir úttekt á stækkun loðdýragarðs. Sé á sjó að fara til úttektar, getur gæzlumaður krafist að leyfishafi leggi til farkost á sinn kostnað.

11. gr.

Nú hafa loðdýr verið tekin í loðdýragarð eða aðhald að lokinni úttekt, skv. 8. gr., og skal þá gæzlumaður hafa vakandi auga á, að öruggri vörzlu sé vel við haldið. Ber honum í því skyni að skoða hvern loðdýragarð í sínu umdæmi einu sinni á ári (aðalskoðun) á þeim tíma, er loðdýraræktarráðunautur ákveður. Auk þess skal gæzlumaður gera tafarlaust aukaskoðun á loðdýragarði eða aðhaldi, ef hann fær grun um, að áfátt sé um örugga vörzlu vegna skemmda, trassaskapar eða af öðrum ástæðum, og er hverjum manni rétt, er telur vörzlu ótrygga, að gera gæzlumanni aðvart um það.

Fyrir aðalskoðun, samkvæmt þessari grein, ber leyfishafa að greiða gæzlumanni kr. 0,25 fyrir hvern fullorðinn ref og kr. 0,10 fyrir önnur loðdýr fullorðin, þó aldrei minna en kr. 3,00 fyrir hvert bú. Fyrir aukaskoðun skal greiða gæzlumanni eftir sömu reglu, þó eigi minna en kr. 5,00 fyrir hvert bú.

Þó skal leyfishafi vera gjaldfrjáls fyrir aukaskoðun, ef hún reynist ástæðulaus, og sé hún gerð vegna framkominnar umkvörtunar eða keru, getur gæzlumaður krafist þann, er kvartaði eða kærna bar fram, um tvöfalt skoðunargjald.

12. gr.

Vanræki leyfishafi eða þrjókist við að fullnægja kröfum gæzlumanns um örugga vörzlu, skal gæzlumaður tilkynna það hlutaðeigandi leyfisveitanda og getur hann þá látið framkvæma nauðsynlega viðgerð á kostnað leyfishafa eða svipt hann leyfi til loðdýraræktar, ef hann lætur ekki skipast við ítrekaðar umvandanir.

Nú er leyfishafi sviptur leyfi til loðdýraræktar samkv. framansögðu og getur hann þó skotið því máli til landbúnaðarráðherra, er leggur fullnaðarúrskurð á málið, að fengnum tillögum ráðunautar í loðdýrarækt.

13. gr.

Auk þess eftirlits með loðdýragörðum og aðhaldi, er að framan greinir, skal ráðunautur, eða fulltrúar hans, er þeir ferðast milli loðdýrabúa til leiðbeininga við merkingar eða annað, hafa eftirlit með því, að ákvæðum laga og reglugerðar sé fylgt. Ber þeim að leiðbeina um það, er ábótavant kann að vera í vörzlu, og sé ekki strax bætt úr því, skulu þeir tilkynna það gæzlumanni og gengur hann þá eftir að úr því sé bætt, samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar.

14. gr.

Óheimilt er að geyma loðdýr öðruvísi en í fulltryggum loðdýragirðingum, eða annari öruggri vörzlu. Öll loðdýr skulu flytjast milli garða í öruggu búi. Ef loðdýr eru geymd í aðhaldi, skal skylt að flytja þau í örugga vörzlu eða lóga þeim, hvenær sem hætta þykir á, að dómi hreppsnefndar eða bæjarstjórnar, að þau kunni að sleppa úr aðhaldinu, svo sem vegna ísalaga.

15. gr.

Fyrir loðdýr, sem haldin eru í loðdýragörðum, skal hafa tvöfalda vörzlu, þ. e. girðingar og búr. Í loðdýragirðingu skal hafa galvaniserað virnet, fest á girðingarstólpa með galvaniseruðum lykkj-

112 um (á tréstólpa) eða galvaniseruðum bindivír, klaufnögglum (splittum) eða teinum (á járnstólpa). Par sem vírnet er notað í búr, skal það einnig vera galvaniserað og fest á grind með galvaniseruðum lykkjum eða með galvaniseruðum vír. Samskeyti neta skal vefja saman með galvaniseruðum bindivír.

Hornstólpa loðdýragirðinga skal eigi hafa grennri en 10×10 cm. og aðra stólpa eigi grennri en 5×10 cm., ef tréstólpar eru, og sem þessu svarar að styrkleika, ef stólpar eru sívalir.

Séu járnstólpar úr vinkiljárnri, T- eða I-járnri notaðir, skal miðað við tréstólpana þannig, að álítast megí, að járnstólparnir hafi eigi minna viðnámsþol en hinir.

Par sem vírnet eru skeytt saman eða jaðrinum hleypt í jörð niður í girðingum þessum, skal vefja þau vandlega saman með þjálum, galvaniseruðum bindivír.

Hlið á loðdýragirðingum skulu eigi ótryggari vera, að öllum frágangi og gerð, en girðingin sjálf og lokuð með öruggum lás. Girðingarstólpar skulu vel festir í jörð og stagaðir niður eftir þörfum með sterkum galvaniseruðum vír, svo að öruggt þyki, að girðingin haggist ekki af veðrum, frosti eða annari áreynslu.

16. gr.

Að öðru leyti en að framan greinir fer um gerð loðdýragirðinga eftir því hver loðdýr skal í henni geyma þannig:

a. Refir.

Hæð girðingarinnar sjálfrar skal vera að minnsta kosti 1,85 m., gildleiki netsins eigi minni en nr. 17 (1,4 mm.) og möskvavidd þess í mesta lagi 18 mm. Millibil stólpa mest 3 m.

Yfir girðingarnetinu sjálfu skal hafa loftskör úr samskonar neti, að minnsta kosti 0,4 m. breiða og þannig setta ofan á girðinguna, að skörin myndi sem næst 120° horn við hana innanverða, og sé skörin fest á stakar spækjur.

Standi refagirðing á klöpp, skal hlaða að henni grjóti, svo að öruggt megí telja að dýrin komist ekki undir hana, þótt þau sleppi úr búrunum. Standi girðingin ekki á klöpp, skal festa neðan á girðinguna vírnetsskór eigi mjórri en 0,4 m. og grafa hana í jörðu skáhalt, innanvert við girðinguna. Í þessa skór má hafa hænsnanet.

b. Sundmerðir (minkar).

Hæð netsins skal vera að minnsta kosti 0,8 m. Gildleiki vírsins eigi minni en nr. 16 (1,6 mm.) og möskvavidd í mesta lagi 26 mm. (1 þuml.). Millibil stólpa mest 2,5 m. Yfir þessu neti og fest við það með galvaniseruðum bindivír skal vera galvaniserað járnplata, eigi mjórri en 0,35 m. og þar yfir 2 galvaniseraðir gaddavírsstrengir.

Hvort sem marðagirðing stendur á klöpp eða lausari jarðvegi, skal hafa vírnetsskór, eins og á refagirðingu, neðan á hliðarnetinu, og grafa hana í jörðu, ef á lausu er, en bera grjót á skörina ef hún liggur á klöpp eða um búið á annan jafntryggan hátt, þannig, að dýrin komist ekki undir skörina.

c. Þvottabirnir.

Hæð girðingarnetsins skal vera að minnsta kosti 2 m., gildleiki vírsins eigi minni en nr. 14 (2 mm.) og möskvavidd í mesta lagi 52 mm. Millibil stólpa mest 2,5 m. Yfir girðingunni allri skal hafa vírnet af sömu gerð og skal því haldið uppi með stöðum og bitum eftir þörfum.

Undir girðinguna skal og setja vírnetsskór, úr samskonar neti og á sama hátt sem undir refagirðingu á lausum jarðvegi, en eigi skal hún mjórri vera en 1 m.

d. Nútríur og kanínur.

Girðinguna skal gera eins og sagt er um refagirðingar, en þó má vírnetið vera grennra en þar segir, og allt niður í sama gildleika og gerð sem hænsnanet.

Heimilt er loðdýraræktarráðunaut að gera eða láta gera tilraunir með aðra gerð á vörzlu loðdýra en að framan er lýst.

17. gr.

Búr, fyrir þær loðdýrategundir, sem um getur í 16. gr., skulu háð þeim ákvörðunum og takmörkunum, er hér greinir:

a. Refabúr.

Refabúr mega vera laus eða föst og standa á jörð eða stólpum. Skulu þau þá fest þannig niður með stögum eða á annan hátt, að öruggt megí telja, að þau geti ekki fokið. Í refabúrum skal hafa grind úr tré eða vinkiljárnri. Trégrind má eigi grennri vera en 5×10 sm., en í þverslár og sperrur má þó hafa grennri viði. Sé grind úr járnri, skal hún hafa tilsvaramið burðarþol.

Á grindina skal strengja galvaniserað vírnet og festa á þann hátt, er áður getur (15. gr.).

Vír í botnneti búrsins skal eigi vera grennri en nr. 16 og möskvavidd eigi meiri en 40 mm. ef netið hvílir á jörðu, og eigi meiri en 25 mm. ef netið er á lofti.

Vír á hliðum og þaki má vera nr. 16 og möskvavidd 50 mm.

Hurð skal hafa á hverju búi úr sama efni eða öðru jafntryggu og örugga loku fyrir.

Séu gotkassar við búrin, skal þeim svo tryggilega lokað, að öruggt sé, að dýrin komist ekki úr þeim.

Minnsta stærð refabúra fyrir 1 dýr má vera botnbreidd 1,1 m., lengd 5 m., hæð 1,82 m., enda standi þá gotkassinn utan við burið. Sé gotkassinn í búrinu, skal lengdin vera að minnsta kosti 6 m. Rétt er, að hliðar og gaflar gangi nokkuð að sér að ofan.

Milli búra skal eigi hafa minna bil en 0,5 m. og eigi skulu þau standa nær ytri girðingu en 2 m.

b. Marðabúr (minkabúr).

Marðabúr skal gera úr trégrind og galvaniseruðu vírneti, með áföstum gotkassa. Trégrindin skal vera svo traust, að búrunum stafi eigi hætta af ofviðrum eða snjóþyngslum og þannig fest í jörðu, að þau geti ekki fokið. Vírnet í marðabúrum skal eigi grennra vera en nr. 17 og möskvavidd eigi meiri en 26 mm. Dyra- og lokaumbúnaður á búrum og gotkössum skal vera þannig gerður, að þægilegt sé að komast í búr og kassa, án þess að hætta sé á, að dýrin sleppi út.

c. Þvottabjarnabúr.

Búrin skulu gerð úr sterkri trégrind og með palli í botni, eigi viðaminni en úr venjulegum gólfborðum. Á grindina skal strengja vírnet eigi grennra en nr. 16 (1,6 mm.) og að möskvavidd eigi meir en 26 mm. Festing vírnetsins á grindina og samskeyti vírnetsins skulu vera sérstaklega vönduð.

Gotkassa skal hafa inni í búrinu. Hurðir allar skulu læstar með lás.

d. Kanínubúr og nútriubúr.

Búr (eða kassa) með læsingu fyrir má hafa af þeirri gerð, er eigandi telur heppilegasta, en þó eigi þannig, að heilbrigði dýranna stafi hætta af, að álitu gæzlumanns.

18. gr.

Verði síðar leyfður innflutningur og ræktun annara loðdýra, en nú var getið, skal jafnskjótt sem til þess kemur setja með reglugerð ákvæði um örugga vörzlu þeirra loðdýrategunda.

19. gr.

Bannað er að gera loðdýrum í aðhaldi eða loðdýragörðum það ónæði, er eigendum verður tjón að, enda séu dýrin geymd eigi nær alfaraleið en 50 metrar.

Ónæði telst allur hávaði, svo sem af sprengingum, skotum, hundgá, bifreiðablæstri, óvenjulegum hrópum og köllum, sem og önnur háreysti, sömuleiðis óvenjuleg umferð annarsstaðar en um alfaravegi í námunda við loðdýrabú.

Aldrei er heimilt að fara í loðdýragarða nema með leyfi eiganda eða umsjónarmanns. Bannað er einnig að skoða þá að utan eða ferðast í námunda við þá á tímabilinu frá 1. janúar til 15. júní nema að fengnu leyfi sömu manna.

Nú þarf að framkvæma eitthvert það verk í námunda við loðdýragarð, er mikill hávaði stafar af og skal þá viðkomandi tilkynna það eiganda eða umsjónarmanni með nægum fyrirvara, svo að svigrúm sé til nauðsynlegra varúðarráðstafana.

20. gr.

Nú eru brotin ákvæði 19. gr. og tjón hlýzt af fyrir loðdýraeiganda og skal þá sá, er tjóninu veldur, greiða eiganda fullar bætur fyrir eftir mati dómkvaddra manna, nema fullt samkomulag verði um bæturnar.

Sé brotið framið af ásetningi eða vítaverðu kæruleysi, skal sá eða þeir, er tjóninu valda, auk þess greiða sektir samkvæmt 30 gr., nema þyngri refsing liggi við að lögum.

21. gr.

Komi upp sjúkdómar, er loðdýrum getur stafað hætta af, svo sem hundapest eða aðrir næmir sjúkdómar, skal viðkomandi hreppstjóri eða lögreglustjóri tafarlaust tilkynna það landbúnaðarráðherra og er honum þá heimilt að gera þær varúðarráðstafanir, er hann telur nauðsynlegar til þess að hindra útbreiðslu veikinnar.

22. gr.

Sleppi loðdýr úr vörzlu og náist ekki, skal eigandi eða umráðamaður sæta sektum frá 2—200 kr. fyrir hvert dýr, og greiða skaðabætur, ef sannanlegt tjón hlýzt af. Auk þess má svipta hlutað-eiganda leyfi, ef miklar sakir eru. Þessi ákvæði taka þó ekki til þess, ef sannað er, að dýr hafi sloppið

112 af óviðráðanlegum orsökum, svo sem vegna skemmda af óveðrum eða af völdum óviðkomandi manna
27. okt. o. s. frv. Sektir samkvæmt þessari grein renna í hlutaðeigandi hrepps- eða bæjarsjóð.

23. gr.

Landbúnaðarráðherra skipar ráðunaut með sérþekkingu í loðdýrarækt og gefur út erindisbréf handa honum. Skal hann launaður úr ríkissjóði. Umsjón með starfi ráðunautsins skal heyra undir Loðdýraræktarfélag Íslands.

24. gr.

Loðdýraræktarráðunauturinn hefir með höndum, án endurgjalds frá loðdýraeigendum, almenna fræðslu og leiðbeiningastarfsemi í loðdýrarækt. Ber honum að ferðast milli loðdýrabúanna árlega eftir því sem við verður komið og Loðdýraræktarfélag Íslands ákveður. Á ferðum sínum skal ráðunauturinn veita allar þær leiðbeiningar, er hann má, um stofnun og rekstur loðdýrabúa, og hvað eina, er atvinnuvegin varðar. Sömuleiðis ber honum á ferðum sínum, og annars er sérstakt tilefni gefst til, að kynna sér rekstur loðdýrabúanna og meðferð dýranna og benda á og vanda um það, sem af-laga fer eða áfátt er í þeim efnum.

Þegar Loðdýraræktarfélag Íslands lætur halda loðdýrasýningar, skal ráðunauturinn vera aðal-dómari félagsins á þeim sýningum, sem það óskar og við verður komið. Á öðrum sýningum skal hann einnig vera aðaldómari, ef því verður við komið, ella skipar Loðdýraræktarfélag Íslands aðal-dómara í samráði við hann, svo og meðdómara á hverjum stað.

25. gr.

Loðdýraræktarfélag Íslands ákveður, í samráði við loðdýraræktarráðunaut, hverjar tegundir loð-dýra skuli merktar og ættbókarfærðar og hefir ráðunauturinn yfirlit um þær tegundir. Þó hafa þeir einir rétt til að fá dýr sín merkt, sem eru meðlimir í Loðdýraræktarfélagi Íslands, enda fari merking og skrásetning fram á vegum þess, undir yfirlitum ráðunauts og ákveður ráðuneytið gjöld fyrir merkinguna að fengnum tillögum Loðdýraræktarfélags Íslands.

Dýr af þeim tegundum, sem ákveðið verður að merkja, er öllum óheimilt að selja eða láta á annan hátt af höndum til lífs, nema þau séu merkt og loðdýraræktarráðunautur eða fulltrúi hans hafi metið þau hæf til undaneldis.

Við athugun og merkingu loðdýra ber að sérmerkja þau loðdýr, sem óhæf teljast til undaneldis.

26. gr.

Dýrategundir, sem ákveðið er að merkja, skal merkja í bæði eyru. Í hægri eyra með bókstöfum og er það löggilt sérmerki eiganda. Til þess að komizt verði hjá sammerkingum skal loðdýraræktarráðunautur halda fullkomna skrá yfir öll löggilt sérmerki loðdýraeigenda og er óheimilt að taka upp sérmerki, nema samþykki ráðunauts eða fulltrúa hans komi til. Óheimilt er að taka upp áður skrásett sérmerki nema með samþykki þess, er merkið á, enda sé hann hætstur að nota það. Í vinstra eyra skal merkja með einum bókstaf og tölu frá 1 og uppæftir. Bókstafurinn í vinstra eyra skal fylgja alþjóðareglu. Er það ársbókstafur og sýnir hann aldur dýrsins. Ársbókstafur fyrir hvolpa fædda 1937 er O og svo ár frá ári áfram eftir stafrófi þar til það þrýtur, og er þá byrjað á stafrófinu á ný o. s. frv.

27. gr.

Merkingar loðdýra af þeim tegundum, sem ákveðið verður að merkja (sbr. 25. gr.), skulu framkvæmdar árlega um land allt. Loðdýraræktarfélag Íslands ákveður, í samráði við loðdýraræktarráðunaut, stærð merkingarumdæma á hverjum tíma, þannig að einn maður komist yfir að merkja í hverju umdæmi.

28. gr.

Loðdýraræktarfélag Íslands ákveður í samráði við loðdýraræktarráðunaut, hvernig haga skuli skrásetningu merktra dýra og ættbókarfærslu. Í ættbók má aðeins taka löglega merkt dýr samkvæmt ákvæðum 25. og 26. gr.; eigi er skylt að ættbókarfæra önnur dýr en þau, er hlotið hafa verðlaun á sýningum, sem haldnar verða, samkvæmt reglugerð þessari, og dýr, sem að dómi ráðunauts eru verðlaunaverð, en ekki hefir gefizt kostur á að sýna á loðdýrasýningum.

29. gr.

Ekki má flytja inn loðdýr, nema þau hafi hlotið viðurkenningu á loðdýrasýningu í heimalandi sínu sem hæf undaneldisdýr, og fylgi dýralæknisvottorð hverju dýri um ástand þess og heilbrigði

á útflutningsdegi og um aldur þess, enda séu vottorð þessi staðfest af lögreglustjóra eða umboðsmanni hans.

112

27. okt.

30. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða 20—5006 króna sektum, er renna í sýslusjóð eða bæjarsjóð, þar sem brotið er framið.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum um loðdýrarækt og loðdýralánaheimild nr. 38 13. júní 1937, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 27. október 1937.

Hermann Jónasson.

Vigfús Einarsson.

REGLUGERÐ

113

27. okt.

um loðdýralánadeild Búnaðarbanka Íslands.

1. gr.

Stofna skal við Búnaðarbanka Íslands lánadeild, sem nefnist loðdýralánadeild.

2. gr.

Ríkissjóður leggur deildinni til óafturkræft framlag, 10 þúsund krónur árlega á næstu 5 árum, í fyrsta sinn 1938. Ríkisstjórnin ábyrgist lán, sem deildin tekur, eða verðbréf, sem hún gefur út til sölu, hvorttveggja með samþykki landbúnaðarráðherra, þó ekki yfir 100 þúsund krónur árlega á næstu 5 árum.

Nú gefur deildin út verðbréf samkvæmt framansögðu, og ákveður þá landbúnaðarráðherra upp- hæð, vexti, útdrátt bréfa og annað, er þurfa þykir.

3. gr.

Loðdýralánadeild veitir lán til þess að stofnsetja loðdýrabú og mega lánin nema allt að 40% af stofnkostnaði búanna, þó aldrei meira en 2 þúsund krónur til hvers einstaks bú. Lán má þó nema allt að 60% af stofnkostnaði og allt að 500 krónum á félagsmann, ef búið er félagseign að minnsta kosti 5 manna, enda standi þeir allir í samábyrgð fyrir láninu.

Við mat á stofnkostnaði samkvæmt þessari grein, skal hafa hliðsjón af hæfilegum kostnaði við uppsetning búra og girðinga og eðlilegu verði lifdýra. Ákveður stjórn Búnaðarbankans á hverjum tíma, í samráði við ráðunaut ríkisins í loðdýrarækt, hvað skuli teljast meðalstofnkostnaður loðdýra- búa og eðlilegt verð loðdýra, og hagar lánveitingum samkvæmt því.

4. gr.

Lánstíminn er 12 ár. Lánin endurgreiðast með jöfnum afborgunum á 10 árum, en eru afborg- unarlaus fyrstu 2 árin. Vextir af lánunum greiðast fyrirfram fyrir eitt ár í senn.

Gjalddagi lánanna, vaxta og afborgana, er 1. okt. ár hvert. Þó getur bankinn samþykkt eða ákveðið annan gjalddaga á lánunum.

Stjórn Búnaðarbankans ákveður vexti af lánunum með samþykki landbúnaðarráðherra.

Dráttarvextir skulu vera 1% af höfuðstólnum, ef vanskil verða.

5. gr.

Lánunum þeim, er loðdýralánadeild veitir, má ekki segja upp, meðan skuldunautur gegnir að öllu skyldum þeim, er hann hefir undirgengið. Ef ákvæðisgjöld hans verða eigi greidd á réttum gjalddaga, eða ef veðið gengur úr sér, svo að það er eigi lengur svo tryggjandi sem vera skal, eða ef á veðið falla skattar, gjöld eða veðkröfur, er ganga fyrir kröfum loðdýralánadeildar, eða nýr eigandi vanrækir að taka lánið að sér, er stjórn Búnaðarbankans heimilt að telja eftirstöðvar láns- ins fallnar í gjalddaga þegar án uppsagnar.

27. okt.

Lánin skulu veitt gegn fyrsta veðrétti í loðdýrabúi lántakenda, loðdýrum í loðdýragarði með ytri girðingu, búrum og gotkössum. Eigi er loðdýrabú veðhæft með færri dýrum en fjórum silfurrefum (2 pörum) eða að minnsta kosti jafnmiklu verðmæti í öðrum loðdýrum eftir mati bankans samkvæmt 3. gr. Loðdýr í aðhaldi eru ekki veðhæf.

6. gr.

7. gr.

Lánbeiðni til loðdýralánadeildar skulu fylgja þau skilríki, er hér segir:

1. Vottorð um loðdýragarðinn frá loðdýraræktarráðunaut eða öðrum, er hann hefir falið að gefa það vottorð, og lánveitandi tekur gilt.
Í vottorðinu skal fram tekið:
 - a. Hvar loðdýragarðurinn er settur (býli, kaптún, kaupst.).
 - b. Tegund loðdýra og fjöldi.
 - c. Heilbrigði dýranna og ástand.
 - d. Lýsing á loðdýragarði eða aðhaldi.
 - e. Afrit af úttektarvottorði gæzlumanns.
 - f. Matsgerð vottorðsgefanda á veðinu, sbr. 3. gr.
2. Hvernig eigninni er farið og hverjir eru eigendur.
3. Eignar- og veðbókavottorð frá hlutaðeigandi valdsmanni.

8. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 4. gr. laga nr. 18 4. nóv. 1887, er heimilt að veðsetja loðdýralánadeild tiltekna tölu loðdýra án þess að hin veðsettu dýr séu sérstaklega auðkennd, enda sé lántakanda óheimilt að veðsetja önnur loðdýr sín annarsstaðar með fyrsta veðrétti. Skytt er lántakanda að viðhalda tölu hinna veðsettu dýra, en ef þeim fækkar, skal hann þegar endurgreiða af láninu í hlutfalli við rýrnun veðsins.

9. gr.

Þegar ganga þarf að tryggingu, sem sett er fyrir láni úr loðdýralánadeild, skal fyrst ganga að veðinu, loðdýrum og loðdýragarði, en síðan að sjálfskuldarábyrgðum, ef um lán til félagsbúa hefir verið að ræða, samkvæmt 3. gr.

10. gr.

Loðdýragarðar, sem stofnaðir eru og starfræktir samkvæmt lögum um loðdýrarækt og loðdýralánaheild nr. 38 13. júní 1937, skulu teljast lausafé, óháð öllum veðböndum, er hvíla kunna á þeim fasteignum, sem þeir eru settir á, nema þeir hafi sérstaklega verið veðsettir með fasteignunum.

Ef sá staður, bújörð eða lóð, sem loðdýrabú stendur á, verður selt á opinberu uppboði eða á annan hátt, skal eigandi loðdýrabús, sem veðsett er loðdýralánadeild, hafa að minnsta kosti eins árs frest til þess að flytja búið á annan stað eða ráðstafa því á annan hátt. Skal honum á þessu tímabili heimilaður óhindraður aðgangur að búinu til að rækja öll þau störf, er teljast verða nauðsynleg til þess að verðmæti þess rýrni ekki á nokkurn hátt.

11. gr.

Loðdýralánadeild tekur þátt í sameiginlegum rekstrarkostnaði Búnaðarbanka Íslands samkvæmt úrskurði landbúnaðarráðherra.

Endurskoðunarmenn Búnaðarbankans hafa á hendi endurskoðun loðdýralánadeildar.

Reikningar loðdýralánadeildar skulu birtir með öðrum reikningum bankans.

12. gr.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum um loðdýrarækt og loðdýralánadeild nr. 38 13. júní 1937, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 27. október 1937.

Hermann Jónasson.

Vigfús Einarsson.

AUGLÝSING

114

5. okt.

um blöndun á íslenzku smjöri í smjörlíki.

Samkvæmt reglum frá 26. september 1935, um blöndun á íslenzku smjöri í smjörlíki, skal frá 10. okt. þ. á. blanda allt smjörlíki, sem framleitt er hér á landi, með 3% af íslenzku smjöri, svo og erlent smjörlíki, sem flutt kann að verða til landsins.

Jafnframt er auglýsing frá 14. sept. 1936, um blöndun á íslenzku smjöri í smjörlíki, úr gildi felld.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 5. október 1937.

Hermann Jónasson.

Vigfús Einarsson.

REGLUGERÐ

115

11. okt.

um breytingu á reglugerð nr. 7 11. janúar 1935, um gjaldeyrisverzlun, innflutning o. fl.

1. gr.

Aftan við 1. gr. reglugerðarinnar komi svo hljóðandi ákvæði:

Allir, sem koma hingað til landsins frá útlöndum, hvort sem eru farþegar eða skipverjar, skulu á fyrstu höfn, sem skipið tekur hér á landi, gefa og afhenda tolleftirlitsmanni skýrslu um það, hversu mikinn erlenda gjaldeyri þeir hafi meðferðis eða flytji til landsins frá útlöndum, svo og skuldbinding um það, að afhenda hann einungis bönkum þeim, sem ræðir um í 1. mgr. þessarar greinar.

Tolleftirlitsmenn skulu síðan senda gjaldeyris- og innflutningsnefnd yfirlýsingar þessar, ásamt eftirriti af farþegalista og skipshafnarlista.

Fjármálaráðuneytið lætur gera og afhendir tolleftirlitsmönnum til útbýtingar eyðublöð undir skýrslu þá og skuldbinding, sem ræðir um í 2. mgr. þessarar gr.

Tolleftirlitsmenn samkvæmt reglugerð þessari eru tollstjórinn í Reykjavík, bæjarfógetar í kaupstöðum, sýslumenn í sýslum eða umboðsmenn þeirra, lög-reglustjórar í kaптúnunum og sérstakir tollgæzlumenn.

Fjármálaráðuneytið veitir, ef því þykir ástæða til eftir atvikum, undanþágu frá fyrirmælum 2. mgr. fyrir farþega á skemmtiferðaskipum.

2. gr.

Aftan við 2. gr. reglugerðarinnar komi:

En frjálsar skulu þær inneignir, sem myndast við sölu á erlendum gjaldeyri til bankanna.

3. gr.

3. gr. reglugerðarinnar hljóði svo:

Það er bannað bæði að flytja eða ráðstafa til útlanda íslenzkum peningaseðlum, íslenzkri skiptimynt, ávísunum eða víxlum eða skuldabréfum eða öðrum skuldbindingum, sem hljóða um greiðslu í íslenzkri mynt eða eiga að greiðast í íslenzk-

- 115 um peningum, og að ráðstafa eða flytja til landsins frá útlöndum íslenskra peningaseðla, íslenskra skiptimynt eða skuldbindingar, sem hljóða um greiðslu í íslenskri mynt eða eiga að greiðast í íslenskum peningum.

Heimilt er þó farþegum, sem ferðast til útlanda, að hafa með sér allt að 350 kr. í íslenskum peningum til þess að greiða með fæði og þjónustugjald með skipi frá Íslandi til erlendra hafnar og farseðil, fæði og þjónustugjald frá erlendri höfn til Íslands, enda gefi farþegar skýrslu um það, áður en þeir fara til útlanda, hve mikla peninga þeir hafi meðferðis, og við komu sína aftur hingað til lands skýrslu um það, hvort þeim peningum, sem þeir höfðu meðferðis til útlanda, hafi öllum verið varið til greiðslu á fæði og þjónustugjaldi til og frá útlöndum og farseðli hingað til lands frá útlöndum. Nú hafa farþegar greitt fæði, þjónustugjald eða farseðil út hingað aftur áður en skipið leggur héðan úr höfn, eða þeir fá allt eða eitthvað af þessu ókeypis eða þeir ætla ekki út hingað aftur, og dregst þá andvirði þess eða tilsvareandi fjárhæð frá framangreindum 350 kr., og lækkar því sú fjárhæð, sem farþegar mega hafa með sér, að tiltölu við það eða fellur alveg niður.

Skýrslur þær, sem farþegum ber að gefa samkvæmt framansögðu, skulu þeir gefa og undirrita um leið og þeir taka farseðil, eða ef þeir ferðast ókeypis, þá áður en skip leggur úr höfn, en skipstjóra ber að safna þeim og afhenda þær, ásamt lista yfir alla farþega, sem fara til útlanda, tolleftirlitsmanni á síðustu höfn skipsins hér á landi og það svo tímanlega, að brottför skipsins þurfi ekki að tefjast vegna athugunar á skýrslum og listum. Skipstjóra ber, hvort sem um farþegaskip er að ræða eða ekki, að afhenda sama tolleftirlitsmanni lista yfir skipverja og yfirlýsingu sína og skipverja um það, að þeir flytji ekki íslenskan gjaldeyri til útlanda.

Skýrslur farþega, farþegalista, yfirlýsing skipverja og lista yfir þá ber tolleftirlitsmanni síðan að senda gjaldeyris- og innflutningsnefnd.

Allir, sem hingað koma frá útlöndum, hvort sem eru farþegar eða skipverjar, skulu á fyrstu höfn, er skip tekur hér á landi, gefa og afhenda tolleftirlitsmanni yfirlýsing um það, að þeir hafi ekki meðferðis eða flytji til landsins íslenskra peninga eða annan íslenskan gjaldeyri. Yfirlýsingar þessar skulu tolleftirlitsmenn síðan senda gjaldeyris- og innflutningsnefnd ásamt skjölum þeim, sem ræðir um í 3. mgr. 1. gr. reglugerðar þessarar.

Tolleftirlitsmönnum ber að framkvæma eftirlit til þess að tryggja það, að íslenskur gjaldeyris sé ekki fluttur héðan til útlanda eða frá útlöndum hingað. Einnig ber póstafgreiðslumönnum að framkvæma eftirlit með bréfa- og böggla-sendingum til þess að fyrirbyggja það, að íslenskur gjaldeyris sé fluttur til eða frá útlöndum í pósti.

Fjármálaráðuneytið lætur gera og afhendir tolleftirlitsmönnum til útbýtingar eyðublöð undir skýrslur, yfirlýsingar, farþega- og skipverjalista, sem um ræðir í þessari grein.

4. gr.

Reglugerð nr. 20 7. marz 1935, um breyting á reglugerð um gjaldeyrisverzlun, innflutning o. fl. 11. jan. 1935, er úr gildi felld.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og birtist hér með öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Fjármálaráðuneytið, 11. október 1937.

Eysteinn Jónsson.

Torfi Jóhannsson.

AUGLÝSING

116

16. okt.

um undanþágu útlendinga, sem hingað koma til landsins,
frá því að hafa vegabréf.

Með tilvisun til 1. gr. reglugerðar um eftirlit með útlendingum 24. maí 1937, hefir ráðuneytið ákveðið, að eftirtaldir menn skuli undanþegnir þeirri kvöð að þurfa að sýna vegabréf við komu sína til landsins.

1. Farþegar svokallaðra skemmtiferðaskipa, sem fara með skipinu aftur.
2. Farþegar millilandaskipa, sem tekið hafa sér far með skipinu aftur í sömu ferð þess.
3. Lögskráð áhöfn skipa og loftfara.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 16. október 1937.

Hermann Jónasson.

Gústav A. Jónasson.

FYRIRMÆLI

117

16. okt.

til sýslumanna, bæjarfógeta, lögreglustjóra og annara löggæzlumanna
um framkvæmd eftirlits með útlendingum.

Útlendingaeftirlitið.

1. gr.

Sérstök stofnun, útlendingaeftirlitið, sem lögreglustjórinn í Reykjavík veitir forstöðu og lýtur yfirstjórn dómsmálaráðuneytisins, fer með störf þau, sem nefndu ráðuneyti eru falin með lögum nr. 59 23. júní 1936, um eftirlit með útlendingum.

2. gr.

Sýslumenn, bæjarfógetar og lögreglustjórar, hér eftir nefndir einu nafni lögreglustjórar, skulu hafa eftirlit með komu útlendinga til landsins og dvöl þeirra í landinu, hver í sínu umdæmi.

3. gr.

Útlendingaeftirlitið setur, þar sem ástæða þykir til, sérstaka eftirlitsmenn vegabréfa. Annarstaðar skulu lögreglustjórar sjálfir framkvæma eftirlit með vegabréfum, (vera eftirlitsmenn vegabréfa) eða fela það öðrum löggæzlumönnum eða sérstökum umboðsmönnum sínum.

Koma útlendinga til landsins.

4. gr.

Hvenær sem skip eða loftfar, komið frá útlöndum, tekur hér land, skal eftirlitsmaður vegabréfa fara um borð.

5. gr.

Eftirlitsmaður tekur við farþegaskrá skipstjóra eða loftfarsstjóra og gætir þess, að allir farþegar séu þar skráðir. Jafnframt athugar hann, að áhöfn sé í samræmi við skipshafnarskrá skips eða starfsmannaskrá loftfars.

117

16. okt.

Eftirlitsmaður athugar síðan vegabréf þeirra, sem skyldir eru að hafa vegabréf, og gætir þess, að þau séu í löglegu formi. Skal eftirlitsmaður sérstaklega athuga stöðu eða atvinnu vegabréfshafa og ríkisfang hans, svo og hvenær vegabréf rennur út. Eftirlitsmanni ber og að athuga, hvort nokkur þau einkenni séu á vegabréfi, er bent geti til að það sé falsað.

6. gr.

Nú er ekki svo ástatt um útlending, sem í 8. og 9. gr. segir, og skal þá eftirlitsmaður veita honum leyfi til landgöngu og árita vegabréf hans á þessa leið:

Vegabréfaskoðunin
(dagsetning)
(lögsagnarumdæmi)

8. gr.

Ef útlendingur, sem ekki á hér fast heimilisfang, er að einhverju leyti tortryggilegur, er kominn hingað til þess að setja á stofn eða starfrækja fyrirtæki, leita sér atvinnu, fást við einhverja starfsemi í tekjuöflunarskyni, eða ætlar að dveljast hér lengur en 3 mánuði, þá veitir eftirlitsmaður honum landgönguleyfi með því skilyrði, að hann gefi sig fram hjá lögreglustjóra innan ákveðins frests, sem ekki skal fara fram úr viku, og geri þar þá grein fyrir sér sem krafizt er, enda taki ákvæði 9. gr. ekki til hans. Einnig getur eftirlitsmaður sett þau önnur skilyrði fyrir landgönguleyfi, er honum þykir við þurfa.

Vegabréfið skal eftirlitsmaður árita á þessa leið:

Leyfð landganga í hinn með því skilyrði, að vegabréfshafi gefi sig fram á lögreglustöðinni í fyrir hinn og hlíti þeim fyrir-mælum, sem honum eru þar sett.

Vegabréfaskoðunin
(dagsetning)
(lögsagnarumdæmi)

9. gr.

Nú er útlendingur sérstaklega tortryggilegur, eða eftirlitsmaður hefir ákveðna ástæðu til að halda, að koma hans hingað til lands sé gagnstæð lögum, og skal hann þá synja honum um landgöngu.

Í eftirtöldum tilfellum ber eftirlitsmanni undantekningarlaust að synja útlendingi landgöngu:

- 1) Ef hann hefir ekki vegabréf, en er þó skyldur til þess.
- 2) Ef vegabréf hans má telja falsað eða veigamiklar líkur eru fyrir því að svo sé.
- 3) Ef vegabréf hans er í verulegum atriðum frábrugðið fyrir-mælunum um það, hvernig vegabréf skuli vera.
- 4) Ef hann er eftirlýstur afbrotamaður, eða vitað er um, að hann hafi drýgt glæpi, svívirðilega að almenningssáliti, þar sem hann hefir áður dvalizt.
- 5) Ef honum hefir áður verið vísað úr landi eða synjað um landgönguleyfi.
- 6) Ef hann er laumufarþegi.
- 7) Skipverji, sem fara á af skipi, en dómsmálaráðherra hefir ekki leyft, að afskráður væri hér á landi.
- 8) Ef hann er hingað kominn í atvinnuleit eða til þess að fara í atvinnu, án þess að hafa leyfi atvinnumálaráðherra til þess að stunda hér atvinnu.
- 9) Ef hann er bjargbrota eða eftirlitsmaður hefir ákveðna ástæðu til að ætla, að hann fái ekki framfært sig, meðan hann dvelst hér.

- 10) Ef eftirlitsmaður hefir fengið sérstök fyrirmæli um það frá lögreglustjóra eða 117
útlendingaeftirlitinu.

16. okt

10. gr.

Nú synjar eftirlitsmaður útlendingi um landgöngu, og skal hann þá skýra skipstjóra eða loftfarsstjóra frá því og leggja fyrir hann að gæta þess að viðlagðri ábyrgð, að útlendingur fari ekki í land. Ef eftirlitsmanni þykir ástæða til, getur hann í þessu skyni sett útlendinginn í hald, annaðhvort um borð eða í landi. Skal svo litið á, að útlendingur hafi ekki stigið hér á land, þótt hann hafi verið hafður í slíku haldi.

Jafnframt skal eftirlitsmaður taka í sínar vörslur vegabréf og önnur kenniskjöl útlendings.

11. gr.

Eftirlitsmaður skal þegar í stað tilkynna lögreglustjóra þá ákvörðun sína að synja manni um landgöngu. Lögreglustjóri rannsakar það mál og fellir úrskurð um það.

12. gr.

Útlendingi, sem lögreglustjóri hefir synjað um landgöngu, er heimilt að áfrýja þeim úrskurði til dómsmálaráðherra, enda verði því við komið án þess að dráttur verði á brottför hans eða annað tjón hljótist af. Lögreglustjóri skal aðstoða útlending við áfrýjun úrskurðarins.

13. gr.

Nú er útlendingi samkvæmt framansögðu synjað um landgöngu, og skal þá skipi eða loftfari því, er hann hefir komið með, skylt að flytja hann af landi burt aftur ríkinu að kostnaðarlausu.

Nú hlýzt kostnaður af komu slíks útlendings hingað til lands vegna vanrækslu eða óhlýðni skipstjóra eða loftfarsstjóra, og varðar það þá hlutaðeigandi útgerð og umboðsmenn hennar hér á landi ábyrgð samkvæmt 4. gr. 2. mgr. laga nr. 59, 1936, um eftirlit með útlendingum.

14. gr.

Nú hefir eftirlitsmaður leyft útlendingi landgöngu með því skilyrði, að hann gefi sig fram hjá lögreglustjóra, og skal þá lögreglustjóri taka mál hans til rannsóknar, þegar er hann gefur sig fram. Ef ástæða er til, bókar hann skýrslu útlendings í gerðabók (sbr. 24. gr.), en gerir ella athugasemd um hana á landgönguspjald (sbr. 26. gr.).

15. gr.

Nú þykir lögreglustjóra landsvist útlendings varhugaverð og skal hann þá þegar í stað leggja það mál fyrir útlendingaeftirlitið, sem leitar um það úrskurðar dómsmálaráðherra.

16. gr.

Lögreglustjóri skal gera þær ráðstafanir, sem honum þykir við þurfa, til að tryggja návist útlendings, meðan fullnaðarákvörðun er ekki tekin um, hvort honum skuli leyfð landsvist. Kostnað af slíkum ráðstöfunum skal útlendingur bera.

17. gr.

Nú ætlar útlendingur að dveljast hér lengur en 3 mánuði, og skal þá lögreglustjóri afhenda honum dvalarskírteini, enda telji hann ekki landsvist útlendings varhugaverða (sbr. 15. gr.). Nú eru börn undir 16 ára að aldri í fylgd með foreldri sínu og fá þau þá ekki sérstakt dvalarskírteini, heldur skal geta þeirra í dvalarskírteini foreldris. Fyrir dvalarskírteini skal greiða 2 krónur.

117

16. okt.

18. gr.

Nú hefir útlendingur komið hingað til lands, án þess að fá dvalarskírteini, og skal hann þá gefa sig fram hjá lögreglustjóra, þegar er dvöl hans er orðin 3 mánuðir, og gefa skýrslu um hagi sína og fyrirætlanir. Afhendir lögreglustjóri honum þá dvalarskírteini, ef hann hefir skilyrði til áframhaldandi landsvistar hér.

19. gr.

Útlendingaeftirlitið leggur til eyðublöð undir dvalarskírteini og ræður gerð þeirra.

20. gr.

Dvalarskírteini skal útlendingur sýna, þegar hann tilkynnir bústaðaskipti (sbr. 34. gr.), svo og hvenær sem löggæzlumenn krefjast þess.

21. gr.

Dvalarskírteini veitir útlendingi ekki sérstök réttindi til landsvistar hér á landi, og taka ákvæði laga um brottvisun útlendinga úr landi jafnt til þeirra, sem hafa dvalarskírteini, sem annara.

22. gr.

Um leið og lögreglustjóri afhendir dvalarskírteini, skal hann kynna útlendingi ákvæði laga um atvinnuréttindi útlendinga og önnur atriði, eftir því sem ástæða er til.

23. gr.

Nú vanrækir útlendingur að gefa sig fram á lögreglustöð innan þess tíma, sem eftirlitsmaður hefir tekið til, og skal þá lögreglustjóri rannsaka það mál þegar í stað og senda útlendingaeftirlitinu símileiðis tilkynningu um það.

Gerðabók um útlendinga.

24. gr.

Lögreglustjóri heldur sérstaka gerðabók um útlendinga, löggilta af dómsmálaráðuneytinu.

Í gerðabók skal færa:

- 1) Skýrslur, sem teknar eru af útlendingum um hagi þeirra og fyrirætlanir og ekki þykir ástæða til að taka fyrir rétti.
- 2) Úrskurði um synjun landgönguleyfis.
- 3) Ákvarðanir um brottvisun útlendinga og framkvæmd hennar.

25. gr.

Lögreglustjóri skal taka afrit af öllum bókunum í gerðabók, svo og fylgiskjölum hennar og senda jafnóðum og samstundis til útlendingaeftirlitsins.

Lögreglustjóri skal einnig senda til útlendingaeftirlitsins afrit af öllum réttarannsóknnum, er útlendinga varða.

Skráning útlendinga, er koma til landsins.

26. gr.

Eftirlitsmaður vegabréfa skal láta alla erlenda ríkisborgara, er til landsins koma, þar með talda danska ríkisborgara, útfylla landgönguspjöld, áður en þeir stíga í land.

Undanþegnir því að útfylla landgönguspjöld skulu þó vera:

- 1) Farþegar svokallaðra skemmtiferðaskipa, sem fara með skipinu aftur.
- 2) Lögskráð áhöfn skipa og loftfara.

27. gr.

117

Útlendingaeftirlitið leggur til eyðublöð undir landgönguspjöld og ræður gerð þeirra. Þau mega vera með dönskum, norskum, sænskum, enskum, þýzkum og frönskum texta.

28. gr.

Eftirlitsmaður skal gæta þess, að landgönguspjöld séu útfyllt nákvæmlega og undandráttarlaust og með svo greinilegri skrift, að auðveld séu aflestrar.

29. gr.

Eftirlitsmaður auðkennir landgönguspjöld þeirra útlendinga, sem hann veitir þegar í stað landgönguleyfi, tölumerkinu 1 í hægri horni, landgönguspjöld danskra ríkisborgara tölumerkinu 2 og landgönguspjöld þeirra, sem hann visar til lögreglustjóra, tölumerkinu 3.

30. gr.

Landgönguspjöld 1 og 2 afhendir eftirlitsmaður þegar í stað lögreglustjóra umdæmisins. Landgönguspjöld 3 sendir hann til lögreglustjóra þess, er viðkomandi útlendingur á að gefa sig fram við.

31. gr.

Lögreglustjóri skal halda spjaldskrá yfir útlendinga í umdæmi sínu, og varðveitir í henni landgönguspjöld 3. Hann skal færa jafnóðum inn á spjaldskrána allar upplýsingar og tilkynningar varðandi þá.

32. gr.

Lögreglustjóri skal þegar í stað senda til útlendingaeftirlitsins í Reykjavík landgönguspjöld 1 og 2 og eftirrit af landgönguspjöldum 3. Hann skal og jafnóðum og hann færir upplýsingar og tilkynningar inn á spjaldskrá sína senda útlendingaeftirlitinu afrit af því.

33. gr.

Útlendingaeftirlitið færir spjaldskrá yfir alla útlendinga á landinu eftir þeim gögnum, sem lögreglustjórar senda því, samkvæmt ákvæðum þessara fyrirmæla.

Tilkynningar útlendinga.

34. gr.

Útlendingur, sem hefir dvalarskírteini, skal tilkynna lögreglustjóra eða hreppstjóra, ef hann skiptir um bústað. Nú flyzt útlendingur milli lögsagnarumdæma og skal hann þá tilkynna bústaðaskiptin í báðum umdæmum.

Er hreppstjóri tekur við tilkynningu, skal hann þegar í stað gera lögreglustjóra aðvart.

35. gr.

Lögreglustjóri eða hreppstjóri skal votta í dvalarskírteini útlendinga, að bústaðaskipti hafi verið tilkynnt.

36. gr.

Lögreglustjóri skal gera athugasemd í spjaldskrá sína um bústaðaskipti útlendinga og tilkynna útlendingaeftirlitinu strax.

37. gr.

Nú flyzt útlendingur milli lögsagnarumdæma, og skal þá lögreglustjóri umdæmis þess, er útlendingur flyzt frá, tilkynna það lögreglustjóra umdæmis þess, er hann flyzt til, og senda landgönguspjald hans.

117

16. okt.

38. gr.

Nú flyzt útlendingur af landi burt, og skal þá lögreglustjóri senda landgöngu-spjald hans til útlendingaeftirlitsins.

Brottför útlendinga af landinu.

39. gr.

Eftirlitsmaður vegabréfa krefur skipstjóra og loftfarsstjóra um skrár yfir farþega, sem fara burt af landinu.

Jafnframt skal eftirlitsmaður láta útlendinga, sem taka sér far af landi brott, útfylla sérstök brottfaraspjöld.

40. gr.

Útlendingaeftirlitið leggur til eyðublöð undir brottfaraspjöld og ræður gerð þeirra. Þau mega vera með dönskum, norskum, sænskum, enskum, þýzkum eða frönskum texta.

41. gr.

Útlendingar, sem hafa dvalarskirteini, skulu skila þeim til eftirlitsmanns, um leið og þeir útfylla brottfaraspjöld.

42. gr.

Eftirlitsmaður afhendir lögreglustjóra brottfaraspjöld. Hann leiðréttir eftir þeim spjaldskrá sína, en sendir þau síðan til útlendingaeftirlitsins ásamt dvalarskirteinum.

Skráning útlendinga, búsettra hér á landi.

43. gr.

Lögreglustjóri skal gera skrá um útlendinga, búsetta hér á landi, samkvæmt manntali 1937, og láta þá fylla út sérstök upplýsingaspjöld, er útlendingaeftirlitið leggur til og ræður gerð á.

Upplýsingaspjöldin skulu geymd í spjaldskrá yfir útlendinga og skal eins með þau fara og landgönguspjöld þeirra útlendinga, er til landsins koma.

44. gr.

Lögreglustjóri sendir afrit af upplýsingaspjöldunum til útlendingaeftirlitsins, svo og síðari áritunum á þau um bústaðaskipti og annað.

Refsiákvæði.

45. gr.

Fyrirmæli þessi eru sett samkvæmt heimild í lögum nr. 59 23. júní 1936, um eftirlit með útlendingum, og varða brot gegn fyrirmælunum refsingum eftir 12. gr. þeirra laga.

Þetta birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 16. október 1937.

Hermann Jónasson.

Gústav A. Jónasson.

REGLUGERÐ

118

25. okt.

um kosningu og starfsvið iðnráða.

1. gr.

Í hverjum kaupstað skal vera iðnráð, en heimilt er einnig iðnaðarmönnum utan kaupstaða, í kaптúnum og annarsstaðar, að stofna iðnráð, en skilyrði fyrir því er þó það, að 25 iðnaðarmenn hið fæsta í 10 iðngreinum standi að iðnráðinu, enda sé iðnaðarmannafélag eða iðnfélag á staðnum. Þar sem ekki eru iðnráð á staðnum skulu lögreglustjórar, iðnaðarmenn og aðrir, sem þurfa á aðstoð iðnráðs að halda, snúa sér til iðnráðs næsta kaupstaðar, eða iðnráðs Reykjavíkur.

2. gr.

Iðnráðin skulu vera iðnaðarmönnum almennt til aðstoðar og ráða í ágreinings- og vandamálum þeirra. Þau skulu og vera lögreglustjórum, ríkisstjórn og bæjarstjórnnum til ráðuneytis, um mál er iðnað varða.

3. gr.

Iðnráðin skulu eftir því sem við verður komið, hafa eftirlit með því að lögum og reglugerðum um mál iðnaðarmanna sé framfylgt. Þau gera tillögur til lögreglustjóra um skipun prófnefnda. Þau skulu einnig gera tillögur um iðnréttindi próflausra manna, enda mega lögreglustjórar ekki veita próflausum iðnaðarmanni neinskonar iðnréttindi, nema samkvæmt meðmælum viðkomandi iðnráðs, eða úrskurði ráðherra, ef um ágreiningsmál er að ræða.

4. gr.

Iðnráðsfulltrúar skulu undirrita námssamninga um iðnaðarnám, sem gerðir eru innan þess umdæmis, sem iðnráðin eiga heima, ef þeir uppfylla þau skilyrði, sem sett eru eða sett kunna að verða í lögum og reglugerðum um iðnaðarnám, og ef samningarnir eru í samræmi við gerða samninga innan stéttarinnar um tölu, kaup og kjör iðnnema. Sé slíkur samningur ekki til, milli sveina og meistara innan stéttarinnar, hafa iðnráðsfulltrúar þeirrar iðngreinar heimild til að neita að undirskrifa námssamning, þangað til slíkur samningur hefir verið gerður.

Iðnráðsfulltrúi getur sagt upp námssamningi, þegar svo stendur á, sem segir í 14. gr. l. nr. 27 1936, um iðnaðarnám.

5. gr.

Rísi ágreiningur milli iðngreina, eða einhverra annara, um það hvaða verk tilheyri hverri iðngrein, eða hvað skuli teljast iðnaðarvinna, skal leita álits viðkomandi iðnráðs, sem þá skal beita sér fyrir að ná samkomulagi um lausn ágreiningsmálsins, með gerðardómi eða á annan hátt. Náist ekki samkomulag, skal iðnráðið gera tillögur til lögreglustjóra um úrskurð.

6. gr.

Í hverju iðnráði skal eiga sæti einn fulltrúi fyrir hverja iðngrein, kosinn sameiginlega, af sveinum og meisturum á staðnum, í þeirri iðngrein.

Þó skal þar sem bæði sveinafélag og meistarafélag eru starfandi á sama stað, í sömu iðngrein, kosinn sinn fulltrúinn af hvoru félagi, og sitja þá, í því tilfelli, tveir fulltrúar frá viðkomandi iðn í iðnráðinu.

118 Kjósa skal varafulltrúa fyrir hvern aðalmann í iðnráðinu, á sama hátt og
25. okt. aðalmann. Deyi aðalmaður, eða flytji burt úr umdæminu eða biðjist lausnar frá starfinu, tekur varafulltrúi við. Einnig er aðalfulltrúa heimilt að láta varafulltrúa gegna störfum í sinn stað, ef hann hefir lögleg forföll sjálfur.

Ef iðnráðsfulltrúi, kosinn af sveinafélagi, gerist meistari, eða öfugt, hefir viðkomandi félag rétt til að taka af honum umboð hans og fá það varamanni. Hið sama gildir, ef í iðngrein, sem áður var óskipt, eru mynduð sveina- og meistarafélög.

Ef varamaður forfallast á sama hátt, skal fara fram aukakosning í iðngreininni. Aukakosning fer fram með sama hætti og regluleg kosning.

Nú kýs einhver iðngrein engan fulltrúa í iðnráð, og getur iðnráðið þá sjálft valið sér fulltrúa fyrir þá iðngrein.

7. gr.

Kosningarrétt eiga allir þeir, er lögleg iðnréttindi hafa í einhverri iðngrein, þó þannig, að þar sem bæði sveina- og meistarafélag er starfandi á sama stað, er kosningarréttur bundinn við félagsréttindi í viðkomandi félagi.

Rísi ágreiningur um kosningarrétt, sker viðkomandi lögreglustjóri úr, samkvæmt skrá þeirri, er um getur í 12. gr. l. nr. 105 28. júní 1936.

Eigi einhver maður iðnréttindi í fleiri en einni iðngrein, er honum þó óheimilt að nota kosningarrétt sinn nema með einni iðngrein, og velur hann þá sjálfur, hver það skuli vera, en tilkynna skal hann það því félagi, sem fyrir kosningu stendur, og lögreglustjóra. Kjörgengi er ekki bundið við kosningarrétt.

8. gr.

Kosning til iðnráða skal fara fram í nóvembermánuði, í fyrsta sinn í nóvember 1937, og er kjörtímabilið tvö ár.

Þar sem bæði sveina- og meistarafélög eru starfandi á sama stað, í sömu iðngrein, sjá þau um kosninguna, hvort hjá sér. Þar sem eitt iðnfélag er á staðnum í einhverri iðngrein, boðar það til kjörfundar alla þá, sem kosningarrétt eiga í þeirri iðngrein, og stjórnar kosningunni. Í þeim iðngreinum, sem engan félagskap hafa, sér iðnaðarmannafélagið á staðnum eða ef það ekki er til, þá fjölmennasta iðnfélagið um kosninguna.

Kjörfund skal boða með viku fyrirvara bréflega, í blöðum, eða á annan hátt, svo að tryggt sé eins vel og unnt er að fundarboðið komist til allra hlutaðeiganda.

Kosning skal vera leynileg og bundin við uppástungur, og telst sá kosinn, er fær meirihluta greiddra atkvæða. Nú fær enginn af þeim, sem í kjöri eru, meiri hluta greiddra atkvæða, og skal þá kosið á ný um þrjá, sem flest fengu atkvæðin. Fáir enginn þeirra meiri hluta greiddra atkvæða, skal enn kosið milli þeirra tveggja, er flest atkvæði fengu, og hlýtur þá sá kosningu, er fleiri fær atkvæðin. Ef atkvæði eru jöfn, ræður hlutkesti. Kjörfundur er löglegur, ef löglega er til hans boðað.

9. gr.

Fulltrúi fjölmennasta iðnfélagsins á staðnum kallar iðnráðið saman til fyrsta fundar. Ef ekkert iðnfélag er til á staðnum, annast fulltrúi fjölmennustu iðngreinarinnar um þetta.

Nýkosið iðnráð kýs sér, á fyrsta fundi, framkvæmdarstjórn 3 eða 5 menn og jafnmarga til vara. Skal formaður kosinn sérstaklega, en að öðru leyti skiptir stjórnin sjálf með sér verkum.

10. gr.

Framkvæmdastjórnin skal halda fundi svo oft, sem henni þykir þurfa, en fundi með öllu iðnráðinu skal halda eigi sjaldnar en ársfjórðungslega. Iðnráðs-

fundi skal boða bréflega, eða á annan tryggilegan hátt með viku fyrirvara. Fundur 118
er lögmætur, ef löglega er til hans boðað. 25. okt.

Ef mál kemur fyrir fund framkvæmdastjórnar, sem varðar beinlínis einhverja iðngrein eða iðnfélag, sem ekki á fulltrúa í framkvæmdastjórn, skal viðkomandi fulltrúi boðaður á fundinn.

Framkvæmdastjórnin fer að öðru leyti ein með mál iðnráðsins milli funda þess og getur iðnráðið sjálft sett nánari starfsreglur fyrir framkvæmdastjórnina.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 105 23. júní 1936, um breyting á lögum nr. 18 31. maí 1927, um iðju og iðnað og lögum nr. 85 18. júní 1933, um breyting á þeim lögum, til þess að öðlazzt gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 25. október 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vígfús Einarsson.

GJALDSKRÁ

119

um vatnsskatt í Suðureyrarkauptúni í Súgandafirði.

26. okt.

Vatnsskattur skal vera sem hér segir árlega:

1. Húseigendur á vatnsveitusvæðinu greiða vatnsskatt af fasteignamatsverði húseigna sinna þannig:
Af fyrstu 2000 kr. greiðist 4‰.
Af næstu 2000 kr. greiðist 3‰.
Af því sem þar er yfir 2‰.
2. Fyrir vatn til þvotta á nýjum eða söltuðum fiski greiðist 10 aurar fyrir það fiskmagn, sem samsvarar 160 kg af fullþurru saltfiski. Af hverri sildartunnu — frystri, kryddaðri eða saltaðri — greiðast 5 aurar. Af hverju fati lifrar til bræðslu greiðist 5 aurar.
3. Fyrir vatn til aðkomuskipa skal greiða 20 aura fyrir hvern hektólítra.
4. Fyrir aðra notkun ákveður hreppsnefndin gjald þegar ástæður þykja til.
5. Gjöld þessi getur hreppsnefnd Suðureyrarhrepps hækkað eða lækkað um allt að 20%, fyrir eitt ár í senn.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 26. október 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Páll Pálmason.

120

26. okl.

REGLUGERÐ

um vatnsveitu Suðureyrar í Súgandafirði.

1. gr.

Hreppsnefnd Suðureyrarhrepps hefir einkarétt til umráða og starfrækslu á vatnsveitu þeirri, sem hreppurinn eignaðist samkvæmt afhendingarsamningi dags. 10. marz 1922, og sömuleiðis lækjarhúsinu, sem byggt var 1924 yfir uppsprettuna undir hjallabarðinu.

Vatnsveitusvæðið er verzlunarlóð Suðureyrarkauptúns.

2. gr.

Frá vatnsæðum þeim, sem lagðar eru og lagðar verða um vatnsveitusvæðið, má enginn leggja vatnsæðar nema með leyfi hreppsnefndarinnar. Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu vatnsæða úr götulögnum vatnsveitunnar.

Eigi má nota vatnsveituna til annars en heimilisþarfa kaupþúnsbúa, nema sérstaklega sé um samið.

Hreppsnefnd setur sérstakan umsjónarmann vatnsveitunnar.

3. gr.

Heimilt er umsjónarmanni að loka vatnsveitunni, eftir því sem þörf krefur, til viðgerðar, hreinsunar, nýlagningar eða vegna frosthættu, og skal hann jafnan auglýsa það með nægum fyrirvara.

4. gr.

Skýlt er vatnsæðaeigendum að halda vatnsæðum sínum vel við, og láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim eða þær bila. Þeir skulu sérstaklega gæta þess að ekki frjósi í æðunum. Enginn má eyða vatni að óþörfu. Enginn má setja aflvélar í samband við vatnsveituna. Enginn má hafa hitaleiðslur eða aðrar leiðslur í sambandi við vatnsveituna, nema með samþykki umsjónarmanns og með þeim umbúnaði, er hann telur tryggan. Bannað er að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar án leyfis slökkviliðsstjóra.

5. gr.

Vatnsskatt skal greiða af öllum íbúðarhúseignum á vatnsveitusvæðinu; skal hann ákveðinn í gjaldskrá og miðast við fasteignarmatsverð húsa og má aldrei fara fram úr 6% af fasteignamatsverði á nokkurri húseign. Aukagjald má leggja á þá, sem nota vatn til annars en heimilisþarfa. Aðkomuskip, sem taka vatn úr vatnsveitunni, skulu greiða gjald fyrir vatnstökuna, og verður það gjald einnig ákveðið í gjaldskránni.

6. gr.

Gjalddagi vatnsskatts er 1. maí og 1. október og greiðist helmingur gjaldsins á hvorum gjalddaga. Vatnsskattur samkvæmt 2., 3. og 4. gr. gjaldskrárinnar, fellur í gjalddaga þegar krafist er. Húseigandi ábyrgist greiðslu vatnsskatts, en heimilt er honum að hækka leigu sem skatti eða skattaukningu nemur, þótt hún hafi áður verið ákveðið. Atvinnurekandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts vegna atvinnureksturs.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið.

7. gr.

Skýlt er sérhverjum framleiðanda vatnsskattsskyldrar framleiðslu að hafa tilkynnt umsjónarmanni vatnsveitunnar fyrir 1. október ár hvert, hve miklu nemur framleiðsla hans af fiski, sild, lifur eða öðru, sem til greina kemur, og við árslok skal senda umsjónarmanni tilkynningu um slíka framleiðslu frá 1. október til 31. desember.

120

26. okt.

8. gr.

Vatnsskatt, sem eigi er greiddur á gjalddaga, má taka lögtaki hjá þeim sem ber ábyrgð á greiðslu hans, og er hann tryggður lögveði í eigninni næstu tvö ár eftir gjalddaga, með forgöngurétti fyrir hverskonar sammingsveði eða aðfararveði, sbr. lög nr. 15 1923, 22. gr. 4. lið.

9. gr.

Umsjónarmanni vatnsveitunnar og þeim, er hann hefir falið lagningar, er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar eru, til að athuga þær, og tæki, sem eru í sambandi við þær.

10. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem þrátt fyrir áminningar vanrækja að gera við vatnsæðar sínar eða tæki í sambandi við þær, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki vatnsskatt. Fullan vatnsskatt skal greiða þó vatnsæðum sé lokað af þessum ástæðum.

11. gr.

Af tekjum vatnsveitunnar skal árlega leggja í fyrningarsjóð hennar 2% af bókaðri eignaverði vatnsveitunnar og mannvirkja, sem henni tilheyra.

12. gr.

Hver sem skemmir eða saurgar vatnsæðar kaupsins, vatnsþróna, brunahana, lækjarhúsið eða önnur mannvirki, sem vatnsveitunni tilheyra, skal greiða skaðabætur eftir mati tveggja manna, útnefndra af hreppsnefndinni, og skal sæta sektum allt að 200 krónum, nema þyngri refsingu varði. Sama gildir um þann, er brýtur gegn einkarétti hreppsnefndar til vatnssölu, eða vanrækir tilkynningarskyldu samkv. 7. gr., hefir hitaleiðslur eða aðrar leiðslur, leyfislaust í sambandi við vatnsveituna eða vanrækir aðrar skyldur, er á honum hvíla samkvæmt reglugerð þessari.

13. gr.

Með reglugerð þessari eru úr gildi numdar þær reglur um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatta, sem gilt hafa til þessa.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 26. október 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Páll Pálmason.

121

27. okt.

AUGLÝSING

um afnám blöndunar smjörðs í smjörliki.

Frá þessum degi og þangað til öðruvísi kann að verða ákveðið er ekki skylt að blanda smjörliki, sem framleitt er hér á landi né erlent smjörliki, sem flutt kynni að verða til landsins, smjóri.

Auglýsing, dags. 5. þ. m., um blöndun á íslenzku smjóri í smjörliki, er jafnframt úr gildi fallin.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 27. október 1937.

Hermann Jónasson.

Vigfús Einarsson.

122

27. okt.

AUGLÝSING

um meðalmeðgjöf af hálfu barnsfeðra með óskilgetnum börnum til 14. maí 1940, samkvæmt lögum nr. 39 28. janúar 1935.

1. Reykjavíkurborg.

Til fullra 4 ára aldurs	kr. 500.00	á ári
— — 7 — — —	420.00	— —
— — 15 — — —	500.00	— —
— — 16 — — —	320.00	— —

2. Hafnarfjarðarkaupstaður.

Til fullra 4 ára aldurs	kr. 420.00	á ári
— — 7 — — —	340.00	— —
— — 15 — — —	420.00	— —
— — 16 — — —	220.00	— —

3. Gullbringusýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr. 420.00	á ári
— — 7 — — —	340.00	— —
— — 15 — — —	420.00	— —
— — 16 — — —	220.00	— —

4. Kjósarsýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr. 320.00	á ári
— — 7 — — —	270.00	— —
— — 15 — — —	320.00	— —
— — 16 — — —	170.00	— —

5. Borgarfjarðarsýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr. 270.00	á ári
— — 7 — — —	220.00	— —
— — 15 — — —	270.00	— —
— — 16 — — —	145.00	— —

6. Mýrasýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr.	270.00	á	ári
— — 7 — — —	220.00	—	—	
— — 15 — — —	270.00	—	—	
— — 16 — — —	145.00	—	—	

7. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr.	270.00	á	ári
— — 7 — — —	220.00	—	—	
— — 15 — — —	270.00	—	—	
— — 16 — — —	145.00	—	—	

8. Dalasýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr.	270.00	á	ári
— — 7 — — —	220.00	—	—	
— — 15 — — —	270.00	—	—	
— — 16 — — —	145.00	—	—	

9. Austur-Barðastrandarsýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr.	270.00	á	ári
— — 7 — — —	220.00	—	—	
— — 15 — — —	270.00	—	—	
— — 16 — — —	145.00	—	—	

10. Vestur-Barðastrandarsýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr.	270.00	á	ári
— — 7 — — —	220.00	—	—	
— — 15 — — —	270.00	—	—	
— — 16 — — —	145.00	—	—	

11. Norður-Ísafjarðarsýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr.	270.00	á	ári
— — 7 — — —	220.00	—	—	
— — 15 — — —	270.00	—	—	
— — 16 — — —	150.00	—	—	

12. Vestur-Ísafjarðarsýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr.	270.00	á	ári
— — 7 — — —	220.00	—	—	
— — 15 — — —	270.00	—	—	
— — 16 — — —	150.00	—	—	

13. Ísafjarðarkaupstaður.

Til fullra 4 ára aldurs	kr.	420.00	á	ári
— — 7 — — —	340.00	—	—	
— — 15 — — —	420.00	—	—	
— — 16 — — —	220.00	—	—	

14. Strandasýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr.	270.00	á	ári
— — 7 — — —	220.00	—	—	
— — 15 — — —	270.00	—	—	
— — 16 — — —	145.00	—	—	

122

27. okt.

122

27. okt.

15. Vestur-Húnavatnssýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr.	270.00	á	ári
— — 7 — — —		220.00	—	—
— — 15 — — —		270.00	—	—
— — 16 — — —		145.00	—	—

16. Austur-Húnavatnssýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr.	270.00	á	ári
— — 7 — — —		220.00	—	—
— — 15 — — —		270.00	—	—
— — 16 — — —		145.00	—	—

17. Skagafjarðarsýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr.	270.00	á	ári
— — 7 — — —		220.00	—	—
— — 15 — — —		270.00	—	—
— — 16 — — —		145.00	—	—

18. Eyjafjarðarsýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr.	275.00	á	ári
— — 7 — — —		225.00	—	—
— — 15 — — —		275.00	—	—
— — 16 — — —		145.00	—	—

19. Akureyrarkaupstaður.

Til fullra 4 ára aldurs	kr.	350.00	á	ári
— — 7 — — —		300.00	—	—
— — 15 — — —		350.00	—	—
— — 16 — — —		200.00	—	—

20. Siglufjarðarkaupstaður.

Til fullra 4 ára aldurs	kr.	420.00	á	ári
— — 7 — — —		340.00	—	—
— — 15 — — —		420.00	—	—
— — 16 — — —		220.00	—	—

21. Norður-Pingeyjarsýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr.	270.00	á	ári
— — 7 — — —		250.00	—	—
— — 15 — — —		270.00	—	—
— — 16 — — —		145.00	—	—

22. Suður-Pingeyjarsýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr.	270.00	á	ári
— — 7 — — —		250.00	—	—
— — 15 — — —		270.00	—	—
— — 16 — — —		145.00	—	—

23. Norður-Múlasýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr.	320.00	á	ári
— — 7 — — —		270.00	—	—
— — 15 — — —		320.00	—	—
— — 16 — — —		170.00	—	—

24. Syðisfjarðarkaupstaður.

Til fullra 4 ára aldurs	kr. 320.00	á ári
— — 7 — — —	270.00	— —
— — 15 — — —	320.00	— —
— — 16 — — —	170.00	— —

25. Suður-Múlasýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr. 320.00	á ári
— — 7 — — —	270.00	— —
— — 15 — — —	320.00	— —
— — 16 — — —	170.00	— —

26. Neskaupstaður.

Til fullra 4 ára aldurs	kr. 320.00	á ári
— — 7 — — —	270.00	— —
— — 15 — — —	320.00	— —
— — 16 — — —	170.00	— —

27. Austur-Skaftafellssýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr. 300.00	á ári
— — 7 — — —	250.00	— —
— — 15 — — —	300.00	— —
— — 16 — — —	150.00	— —

28. Vestur-Skaftafellssýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr. 300.00	á ári
— — 7 — — —	250.00	— —
— — 15 — — —	300.00	— —
— — 16 — — —	150.00	— —

29. Rangárvallasýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr. 270.00	á ári
— — 7 — — —	220.00	— —
— — 15 — — —	270.00	— —
— — 16 — — —	145.00	— —

30. Vestmannaeyjakaupstaður.

Til fullra 4 ára aldurs	kr. 420.00	á ári
— — 7 — — —	340.00	— —
— — 15 — — —	420.00	— —
— — 16 — — —	220.00	— —

31. Árnessýsla.

Til fullra 4 ára aldurs	kr. 300.00	á ári
— — 7 — — —	220.00	— —
— — 15 — — —	270.00	— —
— — 16 — — —	145.00	— —

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 27. október 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

123

1. nív.

GJALDSKRÁ

Rafmagnsveitu Reykjavíkur.

I. Raforka.

Rafmagnsveita Reykjavíkur skal selja raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing. Þar sem orkan er aðallega notuð til lýsingar skal hún seld:

1. Um kilowattstundamæli (kwh-mæli) fyrir 40 aura hver kilowattstund (kwh).

Við þessu gjaldi skal og selja hverskonar rafmagnsnotkun, sem kemst ekki undir aðra liði þessarar gjaldskrár.

2. Um hemla eða hemilmæla (umframorkumæla) á 55 kr. hvert hektowatt (hw). Skal hemilstillingin ávallt standa á heilu hw og bil milli tveggja stillinga eigi vera minna en 20% af gildi neðri stillingarinnar.

Sé hemilmælir notaður skal umframorkan seld samkvæmt gjaldskrárlið A 1.

3. Í skrifstofur, verzlunir og verkstæði má selja lýsingu um kwh-mæli fyrir 10 aura á kwh, auk fastagjalds af hverjum ferm. gólfplatarmáls í rúmi því, er lýsa skal, er reiknast þannig:

0— 25 m ²	50 kr. á ári
25— 45 —	80 — — —
45— 65 —	110 — — —
65— 85 —	140 — — —
85—105 —	170 — — —
105—125 —	200 — — —
125—165 —	260 — — —
165—205 —	320 — — —

o. s. frv.

4. Út lýsingu, auglýsingaljós o. þ. h. lýsingu má selja um kwh-mæli á 25 aura á hverja kwh, fyrir alla notkun, er samsvarar 600 stunda notkunartíma, og 10 aura fyrir hverja kwh þar fram yfir.

B. Rafmagn til almennrar heimilisnotkunar. Þar sem orkan er aðallega notuð til suðu eða hitunar á heimilum má selja hana:

1. Um tvenna mæla, annan til ljósa, hinn til suðu eða hitunar. Á ljósamælinn reiknast ljósagjald samkvæmt A 1, á hinn mælinn 10 aurar á kwh.
2. Um einn mæli á 45 aura á kwh fyrir 36 fyrstu kwh ársnotkun á hvert herbergi íbúðar, og 25 aura á kwh fyrir alla notkun þar fram yfir.
3. Um einn kwh-mæli fyrir alla notkun á heimilinu á 7 aura hver kwh fyrir 1500 fyrstu kwh og 4 aura hver kwh fyrir alla notkun umfram, og auk þess skal greiða fastagjald 12 kr. á ári fyrir hvert íbúðarherbergi heimilisins.
4. Um einn kwh-mæli fyrir alla notkun á heimilinu á 6 aura hver kwh, og auk þess fastagjald 15 kr. á ári fyrir hvert íbúðarherbergi heimilisins.

Ársleiga af einum mæli er innifalinn í fastagjaldinu eftir taxa samkvæmt B 3 og B 4.

Skilyrði fyrir sölu samkvæmt gjaldskrárliðum B 3 og B 4 eru:

- a. Að í íbúðinni sé notuð rafmagnseldavél með að minnsta kosti 2 suðuhellum, enda sé önnur þeirra ekki minni en 1500 wött, og með steikarofni, nema um einhleypingsíbúðir með sérmæli sé að ræða, eða sérstakar íbúðir án eldhúss, eða

- b. að í þess stað ábyrgist notandi 1500 hwh. minnstu notkun rafmagns á ári. Í einhleypingsibúðum með sérmæli, eða sérstökum íbúðum án eldhúss, þarf eigi ofanskráð skilyrði um steikarofn, og ábyrgðin um minnstu notkun þarf eigi að vera hærri en 600 kwh á ári. 1. nóv. 123
5. Um heimamæla á 300 kr. hvert árskw, og auk þess 10 aura á kwh fyrir umframnotkun, nema þar sem rafmagnseldavél er notuð á sama hátt og skilyrði er sett fyrir gjaldskrárliðum B 3 og B 4, þar skal reikna umframnotkun á 7 aura kwh. Hemilstillingin skal vera minnst 500 wött að viðbættum 100 wöttum fyrir hvert íbúðarherbergi fram yfir tvö.
- Í útreikningi á fjölda herbergja íbúðar skal aðeins telja stofur og svefnherbergi o. þ. h., en ekki eldhús, baðherbergi, göng eða geymslur.
- Borðstofueldhús skal telja sem herbergi. Herbergi minna en 5 m² skal telja sem hálf, en stærri en 25 m² sem tvö.

C. Vélar. Þar sem raforkan er notuð til vélareksturs skal hún seld:

1. Um kwh-mæla á 20 aura á kwh.

Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds frá 30 kr. til 50 kr. á hvert uppsett kw vélanna. Eftir þessum gjaldskrárlið má selja raforku til barna- og unglingaskóla, sjúkrahúsa, kirkna og annara þess háttar opinberra stofnana.

2. Um mæla á 120 kr. á kw, mesta notað afl á árinu, og auk þess 5 aurar á notaða kwh.

Sé um eina vél að ræða eða fáar vélar tiltölulega smáar, má reikna aflgjaldið eftir ástimpluðu afli vélanna, og mæla orkunotkunina um einfaldan kwh-mæli.

3. Um hemilmæla á 240 kr. á árskw og 10 aura á kwh öll umframnotkun. Rafmagnsstjóri ákveður stillingu hemil-mælisins í hvert skipti í hlutfalli við vélaaflið.
4. Um tvígjaldsmæla, ef um meira en 5 kw afl er að ræða, og notkunartíminn er meir en 500 klst. á ári, á 40 aura á kwh á ljósatíma, en 10 aura á kwh utan ljósatíma.

Ljósatími skal talinn þessi:

Í apríl	frá kl. 20½ til kl. 22
- sept. og marz	— — 19 — — 22
- okt. og febr.	— — 17½ — — 22
- nóv. og jan.	— — 16 — — 22
- desember	— — 15 — — 22

Ef ársnotkunin er meiri en 20000 kwh má veita afslátt á notkun utan ljósatíma, þannig:

Fyrir fyrstu 20 000 kwh utan ljósatíma afsláttur	0
— næstu 20 000 — — — —	10%
— — 60 000 — — — —	20%
— — 100 000 — — — —	30%
— — 300 000 — — — —	40%
og notkun þar yfir — — — —	50%

Selja má rafmagn samkvæmt þessum gjaldskrárlið til verzlana, í skrifstofur o. þ. h., ef ársnotkun nemur 10000 kwh eða meiru.

Sé ársnotkunin yfir 1000000 kwh og notkunartími yfir 2000 klst. á ári, má selja samkvæmt gjaldskrárlið þessum, eins og hann er ákveðinn utan ljósatíma.

Þar sem selt er samkvæmt gjaldskrárlið C 3 eða C 4, má tengja ljós notandans við hemilmæli eða tvígjaldsmæli hans.

123

D. Hitun. Þar sem orkan er notuð til hitunar í iðnaði, handiðni eða atvinnurekstri 1. nóv. má selja:

1. Um kwh-mæli á 4 aura á kwh, enda sé þá minnsta notkun 10000 kwh á ári.
2. Um hemilmæli samkvæmt gjaldskrárlið B 3.
3. Um tvgjaldsmæla á 3 aura á kwh frá kl. 23 til kl. 8, og 8 aura á kwh frá kl. 8 til kl. 23.

Við sölu samkvæmt gjaldskrárliðum D 1 eða D 2 eða D 3 má bæta því skilyrði, að afslátt megi veita, sem því nemi að rafmagnsnotkunin verði eigi dýrari en sambærileg notkun með kolum. Skal þá reikna út afsláttinn um hver áramót eftir á.

E. Umframnotkun. Fyrsta árið sem gjaldskrá þessi er í gildi má selja raforkuna með samningi við notanda um það, að hann ábyrgist að minnsta kosti sömu ársnotkun og ársgreiðslu sem undanfarið ár, en fái auk þess 50% afslátt fyrir alla umframorku.

F. Afgangsorka. Afgangsorku má selja þeim notendum, sem hafa eigi vélar til orkuvinnslu, með því skilyrði að stöðva megi orkusöluna til þeirra, hvenær sem með þarf, að dómi rafmagnsstjóra.

1. Fyrir 100 kwh afl eða meira um kwh-mæli á 5 aura hverja kwh fyrir fyrstu 50000 kwh ársnotkun.
2. Fyrir næstu 50000 kwh ársnotkun má veita afslátt, er nemur 10%, og fyrir næstu 50000 kwh 20% afslátt o. s. frv., allt upp að 40% afslátt fyrir alla notkun umfram 200000 kwh.

G. Þegar sérstaklega stendur á má rafmagnsstjóri selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, þó eigi lengur en til eins árs í senn, nema til komi samþykki bæjarráðs.

H. Gjald fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarstjórn eftir tillögum bæjarráðs.

I. Ef íslensk króna hækkar eða lækkar í hlutfalli við sænska krónu, frá því sem nú er, að 100 s. kr. jafngildi 114.40 ísl. kr., er heimilt að lækka eða hækka verð raforkunnar um 0,5% fyrir hvert 1% hlutfallsbreytingu gjaldeyrisins.

II. Mælaleiga.

Rafmagnsstjóri ákveður stærð og gerð mælitækis, sem nota skal fyrir veitu hverri, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækinu samkvæmt eftirfarandi skrá:

Tegund mælitækis:	Ársleiga í krónum		
	upp að 35 amp.	35—75 amp.	yfir 75 amp.
Einfasa mælar, einfasa hemilmælar og hemlar	6.00		
Þrífasa eingjaldsmælar, þrífasa hemilmælar, einfasa frádráttarmælar lausir	12.00	18.00	24.00
Tvgjaldsmælar, mestumælar	18.00	24.00	30.00
Lausar skiptiklukkur einar sér	6.00		

Af öðrum mælitækjum en sem nefnd eru í töflunni, skal leigan vera sem næst 15% af mælisverðinu, og semur rafmagnsstjóri nánari skrá um leiguna.

Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforkuna.

III. Ýms gjöld.

1. Opnunargjöld. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt svo að til lokunar komi fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun veitunnar, 2 kr.

2. Sekt fyrir óleyfileg vör. Ef fundin eru óleyfileg vör við skoðun, eða of stór, 123 skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún eigi opnuð aftur fyrr en notandinn 1. nóv. hefir greitt 2 kr. gjald á skrifstofu Rafmagnsveitunnar.

Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til að öðlast þegar gildi, og skal verðlag á rafmagni samkvæmt gjaldskránni gilda um notkun á rafmagni eftir aflestur mæla um mánaðamótin október—nóvember 1937.

Birtist gjaldskráin til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli, og fellur jafnframt úr gildi gjaldskrá um sama efni frá 24. september 1925.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 1. nóvember 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Páll Pálmason.

SAMÞYKKT

124

19. nóv.

um breyting á samþykkt um sýsluvegasjóð Austur-Húnavatnssýslu frá 2. apríl 1928.

6. liður 2. gr. breytist þannig, að í stað orðanna „að Bergstöðum“ komi: að Hvammi.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu hefir gert samkvæmt lögum nr. 102 19. júní 1933, staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 19. nóvember 1937.

Hermann Jónasson.

Páll Pálmason.

SAMÞYKKT

125

27. nóv.

fyrir Fiskiræktar- og veiðifélag Úlfarsár.

1. gr.

Félagið heitir Fiskiræktar- og veiðifélag Úlfarsár. Heimili þess og varnarþing er á Blikastöðum í Mosfellssveit.

2. gr.

Markmið félagsins er að auka laxveiði í Úlfarsá (Korpúlfsstaðaá) og arð af henni með því:

1. að stunda laxaklak, eða setja seiði í hana,
2. að reka laxveiði fyrir alla félagsmenn, sameiginlega, á einum stað eða fleiri, ef henta þykir.

3. gr.

Félagið hefir umráð yfir öllum rétti til lax- og silungsveiði í Úlfarsá, Hafravatni og Seljadalsá upp að Fossi. Félagsmenn eru allir ábúendur þeirra jarða, er land eiga

125 að nefndum vötnum, Blikastaða, Korpúlfsstaða, Lambhaga, Grafarholts, Reynis-
27. nóv. vatns, Úlfars, Fellsmúla, Úlfarsfells, Óskots, Ægislands, Þormáðsdals og Miðdals
upp að fossi neðst í Seljadalsá.

4. gr.

Óheimilt er öllum að veiða fisk í vötnum þessum nema með sérstöku og skriflegu leyfi félagsstjórnar. Skal þar tekið fram um veiðitíma og veiðitæki og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

5. gr.

1. Heimilt er félagsstjórn að leigja veiðivötn félagsins eða hluta af þeim einstökum mönnum eða félögum, til stangarveiði, ef sýnilegt þykir að það sé hagur fyrir félagið. Þó má það leyfi eigi vera til lengri tíma en eins árs, nema lögmætur fundur samþykki og tekið hafi verið fram í fundarboði, að slíkt veiðileyfi yrði til umræðu.
2. Sé þau ekki leigð til stangarveiði, getur félagið rekið laxveiði við þau á einum stað eða fleirum, og ræður mann til að standa fyrir veiðinni, og nefnist hann veiðistjóri.

6. gr.

Veiðistjóri annast um framkvæmdir félagsveiðinnar. Ræður hann menn sér til aðstoðar eftir þörfum. Hann sér um verkun og sölu á veiðinni og færir alla reikninga þar að lútandi, allt í samráði við félagsstjórn.

7. gr.

Félagið starfrækir laxaklak á þeim stað, sem félagsstjórn velur í samráði við fiskiræktarráðunaut, eða kaupir laxaseiði. Kostnað við það skal jafna niður á félagsmenn eftir þeim hlutföllum, sem arðskrá félagsins tiltekur. Klekja skal út minnst 10 seiðum fyrir hvern lax, sem veiðist á félagssvæðinu. Sé stundað silungsklak, skal láta minnst 10 seiði fyrir hvern veiddan silung $\frac{1}{2}$ kg og þar yfir.

8. gr.

Stjórnina skipa 3 menn: formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig: Formaður gengur úr eftir eitt ár, annar meðstjórnandi eftir hlutkesti eftir tvö ár. Síðan helzt sama röð. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorazt undan kosningu, nema lögmæt forföll hamli, eða hann hafi verið 3 ár í stjórn.

9. gr.

Stjórnin hefir á hendi umsjón með öllum framkvæmdum félagsins milli aðalfunda. Hún ræður veiðistjóra og klakstjóra og gerir við þá samninga um kaup og önnur kjör, enda samþykki lögmætur félagsfundur þá samninga. Hún hefir eftirlit með því að samþykkt félagsins sé hlýtt og má ráða menn sér til aðstoðar.

Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefir yfirumsjón með störfum félagsins og fjárreiðum þess öllum. Afl atkvæða ræður úrslitum mála á stjórnarfundum.

10. gr.

Aðalfund heldur félagið í janúarmánuði ár hvert. Aðalfundur er lögmætur:

- a. ef hann er boðaður skriflega með minnst sjö daga fyrirvara, og sé fundarefnis getið í fundarboði,
- b. sé meiri hluti stjórnar og félagsmanna mættur á fundinum.
- c. Hafi fundur ekki orðið lögmætur, skal boða til fundar á ný með sama fyrirvara, og er hann þá lögmætur án tillits til hve margir mæta.

Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári, og leggur fram áætlun og tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þar leggur hún og fram

endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá. Aðalfundur kys 125
stjórn og tvo endurskoðendur félagsreikninga. Hann kveður á um laun stjórnar og 27. nóv.
annara starfsmanna félagsins. Afl atkvæða ræður úrslitum mála á fundum, nema um
breytingar á samþykktum sé að ræða eða félagsslit.

11. gr.

Aukafundi heldur stjórnin þegar henni þykir ástæða til, eða ef minnst $\frac{1}{4}$ félags-
manna æskir þess og tilgreinir fundarefni.

12. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Skulu reikningar fullgerðir fyrir aðal-
fund og lagðir þar fram endurskoðaðir til úrskurðar.

13. gr.

Arði af sameiginlegri veiði, svo og öllum gjöldum, er af starfsemi félagsins
leiða, skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá, sem lögmætur fundur sam-
þykkir og undirrituð er af að minnsta kosti $\frac{2}{3}$ félagsmanna. Gildir hún til 10 ára í
senn. Náist ekki samkomulag um nýja arðskrá að þeim tíma liðnum, gildir gamla
arðskráin áfram.

14. gr.

Eigi má úthluta arði samkvæmt 13. gr. fyrr en eftir aðalfund, enda tekjuafgangur
á ársreikningi félagsins. Aðalfundur getur samþykkt að halda eftir allt að 30% af
tekjuafgangi, er færast í félagssjóð. Verði útgjöld meiri en tekjur, skal jafna þeim
niður á félagsmenn eftir þeim hlutföllum, er arðskrá ákveður.

15. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 100—1000 kr., nema þyngri refs-
ing liggja við að lögum, og veiði eða andvirði hennar skal gert upptækt og renni í
félagssjóð. Öll veiðarfæri skulu gerð upptæk, sem notuð eru með ólöglegum hætti.

16. gr.

Samþykkt þessari verður ekki breytt, nema $\frac{2}{3}$ mættra félagsmanna á aðalfundi
samþykki breytinguna.

17. gr.

Að því leyti sem ekki er fram tekið í samþykkt þessari, fer um málefni þessi
eftir lögum um lax- og silungsveiði frá 23. júní 1932.

18. gr.

Félaginu má slíta ef $\frac{2}{3}$ félagsmanna samþykkja það.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 61 23. júní 1932, til
þess að öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 27. nóvember 1937.

Hermann Jónasson.

Vígfús Einarsson.

126

8. des.

REGLUGERÐ

um innkaupsreikninga yfir aðfluttan varning.

1. gr.

Öllum vörum, sem fluttar eru hingað til lands, skulu fylgja innkaupsreikningar yfir þær, og ber að sýna þá hlutaðeigandi tollýfirvaldi eða póstmanni áður en vörurnar eru afhentar.

2. gr.

Á innkaupsreikningum skal tilgreint verð varanna kominna um borð í skipið, sem flytur vörurnar hingað til lands. Af þessu leiðir, að ef vara er seld „flutningsfritt“ („cf“) ber að tilgreina sérstaklega á innkaupsreikningnum flutningsgjaldið fyrir vöruna með skipinu, sem flytur vöruna hingað til lands, að ef vara er seld „cif“ (cost, insurance, freight) ber ekki aðeins að tilgreina sérstaklega á reikningnum flutningsgjaldið með nefndu skipi, heldur og váttryggingariðgjaldið, sem greiða ber eða greitt hefir verið vegna flutnings vörunnar með skipinu, sem flytur vöruna til íslenzkrar hafnar, og loks, að ef vara er seld „afhent“ eða „fritt“ (franko) á tiltekinn stað hér á landi, ber að tilgreina á innkaupsreikningum þann kostnað, sem sendandi hefir greitt vegna flutnings vörunnar með skipinu, sem flytur vöruna hingað til lands.

Jafnan ber að tilgreina nákvæmlega á innkaupsreikningi hvernig vara er seld og á hvaða höfn eða stað, t. d. cif Reykjavík.

3. gr.

Tilgreina skal skýrt og greinilega á innkaupsreikningunum nöfn vörutegunda þeirra, sem hann ræðir um, og verðið á hverri einstakri vörutegund, bæði einingar og heildarverð. Svo skal og í þeim greint í hverri mynt er reiknað. Allir töluliðir reikninganna skulu lagðir saman og aðalupphæð þeirra skýrt tilgreind. Nota má stafi og verðskrárnúmer jafnframt vörutegundarheitum, en bannað er með öllu að nota á innkaupsreikningum stafi og verðskrárnúmer í stað vörutegundarheita. Innkaupsreikningar skulu einnig skýra greinilega frá tegund, merkjum og númerum á umbúðum vörunnar, svo og frá stykkjatölu hennar og þunga, með og án umbúða (brúttó og nettó þyngd).

4. gr.

Á innkaupsreikningum skal vera vottorð seljanda, undirritað af honum sjálfum eða af einhverjum þeim, er samkvæmt lögum í landi seljanda hefir rétt til að rita firma hans, um að stykki þau, sem talin eru í reikningunum, hafi ekki aðrar eða meiri vörur inni að halda en þær, sem reikningarnir hljóða um, að allar vörur á reikningnum séu taldar með því verði, sem fyrir þær hefir verið greitt og ber að greiða fyrir þær.

Rétt er að vottorð þetta sé á þessa leið:

Það vottast hér með, að stykki þau, sem tilgreind eru á innkaupsreikningi þessum, hafa ekki aðrar eða meiri vörur inni að halda en þær, sem reikningurinn hljóðar um, og að allar vörur á reikningnum eru taldar með því verði, sem þær eru seldar fyrir.

5. gr.

126

8. des.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varðar móttakanda vörunnar sektum.

Reglugerðin öðlast gildi 15. febr. 1938 og fellur þá jafnframt úr gildi reglugerð nr. 79 21. október 1925, um innkaupsreikninga fyrir erlendan varning.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögunum um verðtoll, vegna framkvæmdar á þeim lögum, og birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Fjármálaráðuneytið, 8. desember 1937.

Eysteinn Jónsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

127

8. des.

um skemmtanaskatt.

1. gr.

Til þess að halda skemmtun, sem aðgangur er seldur að, skal fá leyfi lögreglustjóra, og skal tilkynna honum, hvar og hvenær hún skuli haldin. Í Reykjavík þarf einnig leyfi tollstjóra til þess að halda skemmtun, sem aðgangur er seldur að.

Einnig þarf leyfi nefndra yfirvalda til þess að halda dansleiki, enda þótt ekki sé seldur aðgangur að þeim.

Eigi þarf leyfi til að halda hverja einstaka skemmtun, sem kvikmyndahús og aðrar skemmtistofnanir, sem rekin eru sem föst atvinnufyrirtæki, stofna til.

2. gr.

Lögreglustjóri getur gert það að skilyrði fyrir veitingu leyfis til skemmtanahalds, að ekki annist aðrir dyravörzlu að skemmtun en hann samþykkir, enda skuldbindi þessir menn sig gagnvart honum til þess að hleypa engum öðrum inn á skemmtun en þeim, sem afhenda aðgöngumiða stimplaðan skemmtanaskattstimplinum (sbr. 4. gr.), að þeir skuli afhenda lögreglustjóra, í Reykjavík tollstjóra, alla þá aðgöngumiða, sem þeir taka á móti við innganginn, og að þeir skuli gæta þess, að ekki sé farið í kringum skemmtanaskattslögin, t. d. með því, að gert sé að skilyrði fyrir aðgöngu að skemmtun, að menn greiði félagsskírteini, félagstillög, merki eða annað þess háttar.

Ennfremur má lögreglustjóri binda leyfi því skilyrði, að sá, er fyrir skemmtun stendur, geri þær ráðstafanir til að halda þar uppi reglu og velsæmi, sem lögreglustjóri telur fullnægjandi, og beri kostnað af þeim.

3. gr.

Aðgang að skemmtunum má ekki selja án þess að aðgöngumiðar séu afhentir, enda er seljanda ekki heimilt að taka aftur við aðgöngumiðum, nema hann greiði fullt andvirði þeirra.

4. gr.

Aðgöngumiðar að skemmtunum skulu stimplaðir með þar til gerðum stimpli og kallast hann í reglugerð þessari skemmtanaskattstimpill.

Stimplun aðgöngumiða skal annaðhvort fara fram í skrifstofu lögreglustjóra, í Reykjavík tollstjóra, eða í prentsmiðju. Ef stimpla á í prentsmiðju, semur lögreglu-

127 stjóri, í Reykjavík tollstjóri, við prentsmiðju um stimplun miðanna, um leið og þeir
8. des. eru prentaðir, með þar til gerðum stimpli eða stimpilmóti (cliché), sem lögreglustjóri, í Reykjavík tollstjóri, afhendir prentara gegn skuldbindingu hans um, að hann skuli ekki misnota stimpilinn og að hann skuli afhenda lögreglustjóra, í Reykjavík tollstjóra, og engum öðrum alla þá aðgöngumiða, sem hann setur stimpilinn á. Á hvern aðgöngumiða skal prenta verð hans og upphæð skemmtanaskattsins.

5. gr.

Aðgöngumiðar skulu þannig gerðir, að þeir verði hæglega rifnir í tvennt þá er þeir eru notaðir, þannig að dyravörður haldi öðrum hlutanum, en aðgangskaupandi hinum.

6. gr.

Um leið og lögreglustjóri, í Reykjavík tollstjóri, leyfir einhyrja skemmtun, sem ekki er undanþegin skatti samkvæmt 3. gr. skemmtanaskattslaganna, færir hann inn í sérstaka bók nafn leyfishafa, tegund skemmtunar og hvar og hvenær hún skuli haldin. Jafnframt setur hann í bókina raðtölu við skemmtunina, og skulu allar skemmtanir ársins merktar áframhaldandi raðtölum. Á eftir því, sem skráð er í bókina um hverja skemmtun, skal ætla nægilegt rúm til að innfæra þar fjölda miða þeirra, sem afhentir eru leyfishafa til sölu gegn kvittun hans, ritaðri í bókina, að innfæra þar miða þá, sem ekki seljast og skilað er aftur, að innfæra útreikning skattsins af seldum miðum. Nú fellur leyfi til skemmtunar niður, og skal þess þá getið í bókinni. Nú sannar leyfishafi fyrir lögreglustjóra, í Reykjavík tollstjóra, á þann hátt, er hann telur fullnægjandi, að nokkru af miðum hafi verið útbýtt kauplaust (fríbílæti), og er þá rétt, að ekki sé greiddur skattur af þeim miðum, en lögreglustjóri, í Reykjavík tollstjóri, telur þá miða í skemmtanaskattsbókinni meðal skilaðra miða.

Um trygging og fyrirkomulag skattgreiðslu frá kvikmyndahúsum og öðrum skemmtistofnunum, er rekin eru sem fóst atvinnufyrirtæki, getur lögreglustjóri, í Reykjavík tollstjóri, sett önnur ákvæði, svo sem um sundurliðaða og daglega bókfærslu seldra aðgöngumiða, er tryggi það, að skatturinn verði talinn rétt fram. Aðgöngumiðar skulu þó ætíð vera gerðir eins og að framan segir.

7. gr.

Gjalddagi skemmtanaskatts er næsti virkur dagur eftir að skemmtun hefir verið haldin.

Eigandi húsnæðis þess, er dansleikur er haldinn í, ber ábyrgð á greiðslu skattsins.

8. gr.

Þá er skemmtanaskatturinn fyrir hvern ársfjórðung hefir verið innheimtur, skal lögreglustjóri, í Reykjavík tollstjóri, þegar senda hann fjármálaráðuneytinu með bréfi, þar sem hin senda fjárhæð er tilgreind. Reikning yfir skemmtanaskattinn úr umdæminu fyrir almanaksárið, skal lögreglustjóri, í Reykjavík tollstjóri, hafa gert svo tímanlega, að hann geti sent hann tvíritaðan með fylgiskjölum til fjármálaráðuneytisins innan loka febrúarmánaðar þess árs, sem í hönd fer.

Ársreikning með skilagrein skal gera samkvæmt fyrirmyndum, er ráðuneytið sendir lögreglustjórum, í Reykjavík tollstjóra.

Fjármálaráðuneytið afhendir stjórn þjóðleikhússjóðsins skemmtanaskattsupphæðirnar eftir því sem þær berast ráðuneytinu.

Framkvæmd á ákvæðum 1., 2. og 3. mgr. þessarar greinar er frestað meðan 2. töluliður laga nr. 73, 23. júní 1936 og síðari framlengingar á gildi ákvæða þess liðs eru lög. Meðan svo stendur fer um skilagrein fyrir skemmtanaskatti eftir almennum reglum um opinber reikningsskil.

9. gr.

127

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í skemmtanaskattslögunum og varða brot gegn henni, sem sæta meðferð almennra lögreglumála, sektum samkvæmt 7. gr. laganna.

Reglugerðin öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 8. desember 1937.

Eysteinn Jónsson.

Páll Pálmason.

REGLUR

128

23. des.

um flutning á pósti með almenningsbifreiðum.

1. gr.

Allir þeir, sem hafa sérleyfi til fólksflutninga með bifreiðum eða undanþágu frá sérleyfis skyldu, eru skyldir til að flytja póst milli allra póststöðva á sérleyfis- eða undanþáguleiðunum eftir fyrirmælum póststjórnarinnar (sbr. lög nr. 62, 28. janúar 1935).

2. gr.

Í hverri ferð skal tekinn allur sá póstur, sem á að fara, án tillits til þyngdar hans. Sérleyfishafa og undanþáguhafa ber að annast sókn og skil á pósthúsin.

3. gr.

Sérleyfishafi og undanþáguhafi ber ábyrgð á póstflutningnum á leiðinni og ber sömuleiðis ábyrgð á því, að bifreiðarstjóri taki ekki utan pósts neinar sendingar, sem taldar eru í 2. gr. póstlaganna a 1 og b, (en það er hvað eina, sem er með bréfalagi, bréfsþjöld, spjaldbréf og almenn bréf allt að 2000 gr. og peningabréf allt að 2000 gr.). Þegar bifreiðastjórar taka á móti þessum sendingum skulu þeir jafnan afhenda þær póstaðgreiðanda um leið og þeir skila póstflutningnum **en aldrei setja þær í póstbréfakassa á pósthúsunum**. Brjótí sérleyfishafi eða undanþáguhafi þessi ákvæði, greiði hann í bætur 10 kr. fyrir hverja ólöglega sendingu, nema aðrar þyngri sektir eða missir sérleyfis eða undanþágu liggi við.

4. gr.

Geti sérleyfishafi eða undanþáguhafi af einhverjum ástæðum ekki notað bifreið til flutningsins, ber honum engu að síður skylda til að koma póstflutningnum á ákvörðunarstað á sem stytum tíma í samráði við póststjórnina. Ef slíkt hendir, skal póststjórnin ekki krefjast þess, að ákveðið magn póstflutnings sé flutt ókeypis í þeirri ferð.

5. gr.

Af póstmagni því, sem flutt er í hverri ferð, skal sérleyfishafi eða undanþáguhafi flytja ókeypis 50% (sbr. þó 4. gr.).

Fyrir afganginn greiðist fyrir hver 100 kg. sætisverð milli hlutaðeigandi póststöðva, hlutfallslega eftir þyngd flutningsins. Póstflutningurinn skal gerður upp mánadaglega. Í niðurstöðutölum skal $\frac{1}{2}$ kg. eða meira teljast heilt kg., en minna broti sleppt.

128

23. des.

6. gr.

Sérleyfishafi eða undanþágufafi getur ekki skorast undan póstflutningi af sinni hálfu, meðan hann hefir sérleyfi eða undanþágu til fólksflutninga, en póststjórnin getur, hvenær sem hún vill, hætt að flytja póst með bifreiðum.

Reglur þessar eru settar samkvæmt 5. gr. laga nr. 62 28. janúar 1935, um skipulag á fólksflutningum með bifreiðum. Öðlast þær gildi þegar í stað og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Póst- og símamálastjórnin, 23. desember 1937.

Guðmundur Hlíðdal.

E. Sandholt.

129

31. des.

REGLUGERÐ

um gjaldeyrisverzlun, innflutning o. fl.

Samkvæmt heimild í lögum 31. desember 1937, um gjaldeyrisverzlun o. fl., er hér með sett eftirfarandi reglugerð:

1. gr.

Fyrst um sinn, þangað til er öðruvísi verður ákveðið, gilda ákvæði reglugerðar nr. 7, 11. janúar 1935, um gjaldeyrisverzlun, innflutning o. fl., ásamt breytingum og viðaukum á þeirri reglugerð 7. marz 1935, 7. maí 1935, 27. júlí 1936 og 11. október 1937.

2. gr.

Til þess að standast kostnað við gjaldeyris- og innflutningsnefnd skulu allir þeir, sem fá innflutningsleyfi, greiða gjald 2% — tvo af þúsundi — af fjárhæð þeirri, er leyfið hljóðar um, þó eigi minna en 50 auru fyrir hvert einstakt leyfi. Gjald þetta greiðir leyfishafi til þess innheimtumanns ríkissjóðs þar er hann framvísar innflutningsleyfinu í fyrsta sinn, og greiðist þá gjaldið af öllu leyfinu.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 31. desember 1937.

Eysteinn Jónsson.

Einar Bjarnason.

REGLUGERÐ

um vörugjöld til bæjarsjóðs Vestmannaeyja.

130

31. des.

1. gr.

Til bæjarsjóðs Vestmannaeyjakaupstaðar skal greiða vörugjald af öllum vörum, sem fluttar eru af skipsfjölnum á land, og úr landi á skipsfjöl, með undantekningum þeim, sem siðar verða nefndar.

2. gr.

Undanþegnar vörugjaldi eru þessar vörur:

- a. Vörur sem samkvæmt farmskrá skips eiga að fara til annara hafna en Vestmannaeyja, en eru látnar þar á land um stundarsakir, vegna skemmda á skipi eða í misgripum.
- b. Nýr og saltaður fiskur óverkaður og nýjar fiskafurðir, þegar þetta er flutt á land.
- c. Kol, olía og vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, þegar þær eru fluttar úr landi.
- d. Póstur og farangur ferðamanna.
- e. Vörur og tæki til hafnarinnar og annara fyrirtækja bæjarfélagsins.
- f. Allt sem flutt er milli eyjanna innbyrðis.
- g. Vörur sem innfluttar eru til stofnana eða einstakra manna, búsettra í öðrum héruðum, eða koma frá þeim til útflutnings, enda þótt settar séu á land í Vestmannaeyjum.

3. gr.

Vörugjald skal reikna eftir þyngd eða rúmmáli með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur meira en helmingi, telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskapar vottorð um vörumagn, sem skip hans flytur eða hefir flutt. Þyki bæjarstjóra ástæða til getur hann hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugastan. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiði farmeigandi kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu skal reikna vörugjald eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af. Við útreikning vörugjalds skal leggja saman hvern vöruflokk, sem saman stendur á farmskránni, ef mótakandi eða sendandi er sami maður.

4. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds, eftir því sem vörugjaldskrá tiltekur og gjald skal greiða eins og þar segir. Þó skal aldrei reikna lægra vörugjald en 10 aura. Ef vafi leikur á, í hvaða flokki skuli telja vöru, skal bæjarstjóri úrskurða, en úrskurði hans má áfrýja til fjárhagsnefndar.

5. gr.

Vörugjaldið skal greiða á skrifstofu hafnarinnar um leið og greitt er vörugjald til hafnarsjóðs og er afgreiðslumönnum skipa óheimilt að afhenda vöru eða flytja hana út, fyrri en sýnd hefir verið kvittun fyrir greiðslu gjaldsins. Þegar enginn er afgreiðslumaður skips er skipstjóri óheimilt að afhenda eða flytja út vöru, fyrri en sannað hefir verið fyrir þeim, að gjaldið sé greitt. Skipstjóri og afgreiðslumaður bera ábyrgð á greiðslu gjaldsins ef brugðið er út af þessu.

6. gr.

Vörugjaldsskrá.

1. flokkur. Gjald 10 aurar fyrir 100 kg. Kol, kornvörur, áburður.
2. — Gjald 5 aurar fyrir hver 100 kg. Nýr fiskur fullsaltaður en óverkaður fiskur, salt, ís.
3. — Gjald 8 aurar fyrir hver 100 kg. Salfiskur sem ekki fellur undir 2. flokk.
4. — Gjald 20 aurar fyrir hver 100 kg. Steinolía, áburðarolía, benzín, cement.
5. — Gjald 12,5 aurar fyrir hver 100 kg. Veifaræri, hrogn, lýsi, sundmagi, fiskimjöl, kartöflur, rófur, síld, bein.
6. — Gjald 50 aurar fyrir hver 100 kg. Allar aðrar vörur, sem venja er til að greiða flutningsgjöld fyrir eftir þyngd.
7. — Gjald 5 aurar fyrir hvert teningsfet. Trjáviður og þess háttar vörur, sem reiknaðar eru eftir rúmmáli.
8. — Gjald 10 aurar fyrir hvert teningsfet. Húsgögn, hljóðfæri og aðrar léttavörur, sem reiknaðar eru eftir rúmmáli.
9. — Gjald 12,5 aurar fyrir hvert stykki. Tómar tunnur.
10. — Gjald 10 aurar fyrir hvert stykki. Sauðfénaður.
11. — Gjald 1 króna fyrir hvert stykki. Nautgripir, hross.

7. gr.

Af vörum sem fluttar eru til innanlandshafna greiðist hálfvörugjald.

8. gr.

Vörugjald samkvæmt reglugerð þessari er fallið í gjalddaga, þegar skip eða bátar eru komnir í höfn með vöruna, eða varan komin á skip til burtflutnings.

9. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

Reglugerð þessi, sem bæjarstjórn Vestmannaeyja hefir samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 68 31. desember 1937, um breyting á lögum nr. 40 19. júní 1933, um breyting á lögum nr. 23 15. júní 1926 um bæjargjöld í Vestmannaeyjum, til þess að öðlast þegar gildi og til að gilda til ársloka 1938. Birtist hún til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 31. desember 1937.

F. h. r.

Vigfús Einarsson.

Páll Pálmason.

REIKNINGUR

131

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Kristjáns Jónssonar lækni árið 1936.

Tekjur:

Eftirstöðvar frá fyrra ári:

4 Ræktunarsjóðsbréf, hvert á 1000 kr.	kr. 4000.00	
Peningar í innlánsbók nr. 4415 við Útvegsbanka Ísl.	— 1331.23	kr. 5331.23

Vextir:

Af Ræktunarsjóðsbréfum	kr. 165.00	
— veðdeildarbréfum keyptum á árinu	— 150.00	
— innlögum í Útvegsbanka Íslands	— 8.32	— 323.32

Mismunur við kaup á 3 veðdeildarbréfum, nafnverð kr. 3000.00, en keypt fyrir kr. 2280.00	— 720.00	
---	----------	--

Kr. 6374.55

Gjöld:

Endurgreiddir veðdeildarbréfsvextir	kr. 16.66	
---	-----------	--

Eftirstöðvar til næsta árs:

3 Ræktunarsjóðsbréf, hvert á 1000 kr., nafnverð	kr. 3000.00	
3 veðdeildarbréf, hvert á 1000 kr., nafnverð	— 3000.00	
Peningar í innlánsbók nr. 4415 við Útvegsbanka Ísl.	— 357.89	— 6357.89

Kr. 6374.55

Reykjavík, 9. febrúar 1937.

Jón Helgason.

Sigurjón Jónsson.

Sig. Magnússon.

SNORRASJÓÐUR 1930

132

Ársreikningur 1936.

Höfuðstóll:

Eign frá fyrra ári samkvæmt birtum reikningi	kr. 134125.83	
Aukning á árinu samkvæmt neðangreindum reikningi	— 1843.51	

Kr. 135969.34

Eignum sjóðsins er varið þannig:

Jarðræktarbréf	kr. 134000.00	
Innstæða í sparissjóðsbók nr. 26 í Búnaðarbanka Íslands	— 1969.34	

Kr. 135969.34

Tekjur:

Vextir af jarðræktarbréfum	kr. 7260.00	
Vextir af sparissjóðsinnstæðu	— 83.51	

Kr. 7343.51

132

Gjöld:

Styrkur til náms í Noregi:

Ungfrú Hólmfríður Jónsdóttir, stúdent frá Hofteigi, til sögu- og tungumálanáms í háskólanum í Oslo	kr. 900.00
Sigurður Egill Ingimundarson, stúdent, Reykjavík, til efnafræðináms í háskólanum í Þrándheimi	— 900.00
Gunnar H. Ólafsson, stúdent, Ísafirði, til náms í húsgerðarlist í Þrándheimi	— 800.00
Jóhann Jónasson, stúdent, frá Öxney, Breiðafirði, til kornyrkjunáms og til að kynnast nýtizkubúskap í Noregi	— 600.00
Stefán Þorsteinsson, Reykjavík, til búnaðarnáms við Statens Smaabrukslærerskole í Hvalstad í Noregi	— 600.00
Sveinn Tryggvason, Reykjavík, til náms við Statens Meieriskole, Þrándheimi	— 700.00
Hannes Jónsson, frá Deildartungu, til náms við Skiensfjordens mekaniske fagskole	— 700.00
Haukur Jörundsson, frá Skálholti, lokastyrkur til búnaðarnáms í Noregi	— 300.00
	Kr. 5500.00
Lagt við höfuðstól	— 1843.51
	Kr. 7343.51

Reykjavík, 30. jan. 1937

Búnaðarbanki Íslands

Hilmar Stefánsson.

P. Sveinsson.

133

REIKNINGUR

Styrktar- og sjúkrasjóðs vitavarða Íslands 1936.

Tekjur:

1. Í sjóði 1. janúar 1936	kr. 2230.07
2. Gestafé og gjafir	kr. 428.00
3. Tillög vitavarða	— 623.73
4. Tillag rikissjóðs	— 400.00
5. Vextir	— 1151.66
6. Útdregin verðbréf	— 2000.00
	— 4603.39
	kr. 6833.46

Gjöld:

1. Greiddur styrkur	kr. 1760.00
2. Keypt verðbréf	— 2640.00
3. Endurgr. ofgreitt tillag frá Hrómundarey 1935	— 1.50
4. Í sjóði 31. des. 1936	— 2431.96
	kr. 6833.46

Eignir 31. des. 1936.

133

6½% skuldabréf bæjarsjóðs	1923	kr.	500.00
6%	—	—	2000.00
6%	—	—	2000.00
4. fl. bankavaxtabréf Landsbankans	—	—	2000.00
8. fl.	—	—	1000.00
9. fl.	—	—	1000.00
10. fl.	—	—	11200.00
Veðbréf Mjólkurfélags Reykjavíkur	—	—	3000.00
Hlutabréf Eimskipafél. Íslands	—	—	25.00
			kr. 22725.00
Í sparisjóði	—	—	2431.96
			Kr. 25156.96

Reykjavík, 12. apríl 1937.

Vitamálastjórinn

Th. Krabbe.

REIKNINGUR

134

yfir tekjur og gjöld Sjóðs Þóru Thoroddsens árið 1936.

T e k j u r :

1. a. Peningar í Landsbanka	kr. 10622.39
b. Skuldabréf Reykjavíkur	— 9000.00
2. Vextir í Landsbanka 1936	— 462.11
3. — af skuldabréfum	— 495.00
4. — frá Bikuben	— 1020.19
Kr. 21599.69	

G j ö l d :

1. Styrkur frú Cathineu Sigfússon	kr. 400.00
2. — frú Aðalbjargar Sigurðardóttur	— 400.00
3. — frú Helgu Finnsdóttur	— 400.00
4. — frú Sigrúnar Bjarnason	— 400.00
5. Plöntun á leiði Péturs biskups	— 30.00
Í sjóði til næsta árs:	
a. Í Landsbanka	— 11969.69
b. Skuldabréf Reykjavíkur	— 8000.00
Kr. 21599.69	

Reykjavík, 31. des. 1936.

Jón Helgason.

Ásmundur Guðmundsson.

Pálmi Hannesson.

135

REIKNINGUR**hafnsögunsjóðs Reykjavíkur árið 1936.****Tekjur:**

1. Sjóður frá fyrra ári:			
a. Bankavaxtabréf	kr.	1000.00	
b. Veðskuldabréf	—	23000.00	
c. Sparisjóðsinnstæða	—	829.54	kr. 24829.54
2. Tekjur á árinu:			
a. Hafnsögunsjóðsgjald	kr.	246.00	
b. Vextir	—	1394.63	— 1640.63
			Kr. 26470.17

Gjöld:

1. Eftirlaun Halldóru Jónsdóttur	kr.	200.00	
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Veðskuldabréf	kr.	25100.00	
b. Útistandandi vextir	—	225.00	
c. Sparisjóðsinnstæða	—	945.17	— 26270.17
			Kr. 26470.17

Hafnarstjórnin í Reykjavík, 4. jan. 1937.

Pór. Kristjánsson.

ALÞINGISMENN

136

kosnir árið 1937.

A. Þingmenn kjördæma.

Fyrir Vestur-Skaftafellssýslu: Gísli Sveinsson sýslumaður.

- Vestmannaeyjar: Jóhann Þ. Jósefsson konsúll.
- Rangárvallasýslu: Sveinbjörn Högnason prestur og Helgi Jónasson héraðs-læknir.
- Árnessýslu: Jörundur Brynjólfsson bóndi og Bjarni Bjarnason skólastjóri.
- Gullbringu- og Kjósarsýslu: Ólafur Thors framkvæmdarstjóri.
- Hafnarfjörð: Bjarni Snæbjörnsson læknir.
- Reykjavík: Magnús Jónsson próf. theol., Jakob Möller bæjarfulltrúi, Héðinn Valdimarsson forstjóri, Pétur Halldórsson borgarstjóri, Einar Olgeirsson ritstjóri og Sigurður Kristjánsson skrifstofustjóri.
- Borgarfjarðarsýslu: Pétur Ottesen bóndi.
- Mýrasýslu: Bjarni Ásgeirsson bankastjóri.
- Snæfellsness- og Hnappadalssýslu: Thor Thors framkvæmdarstjóri.
- Dalasýslu: Þorsteinn Briem prófastur.
- Barðastrandarsýslu: Bergur Jónsson bæjarfógeti.
- Vestur-Ísafjarðarsýslu: Ásgeir Ásgeirsson fræðslumálastjóri.
- Norður-Ísafjarðarsýslu: Vilmundur Jónsson landlæknir.
- Ísafjörð: Finnur Jónsson framkvæmdarstjóri.
- Strandasýslu: Hermann Jónasson forsætisráðherra.
- Vestur-Húnavatnssýslu: Skúli Guðmundsson kaupfélagsstjóri.
- Austur-Húnavatnssýslu: Jón Pálmason bóndi
- Skagafjarðarsýslu: Pálmi Hannesson rektor og Steingrímur Steinþórsson búnaðarmálastjóri.
- Eyjafjarðarsýslu: Bernharð Stefánsson bóndi og Einar Árnason bóndi.
- Akureyri: Sigurður E. Hlíðar dýralæknir.
- Suður-Þingeyjarsýslu: Jónas Jónsson skólastjóri.
- Norður-Þingeyjarsýslu: Gísli Guðmundsson ritstjóri.
- Norður-Múlasýslu: Páll Zóphóniasson ráðunautur og Páll Hermannsson bóndi.
- Seyðisfjörð: Haraldur Guðmundsson ráðherra.
- Suður-Múlasýslu: Eysteinn Jónsson ráðherra og Ingvar Pálmason útvegs-bóndi.
- Austur-Skaftafellssýslu: Þorbergur Þorleifsson bóndi.

Varamenn þingmanna Reykjavíkur.

Fyrir Alþýðuflokkinn: Stefán Jóh. Stefánsson hæstaréttarmálaflutningsmaður.

- Kommúnistaflokkinn: Jóhannes úr Kötlum rithöfundur
- Sjálfstæðisflokkinn: Jóhann G. Möller bókari, Guðmundur Ásbjörnsson bæjarfulltrúi, Guðmundur Eiríksson bæjarfulltrúi og Sveinn Benediktsson forstjóri.

B. Landskjörnir þingmenn.

(Skammstafanir: A = fyrir Alþýðuflokkinn, B = fyrir Bændaflokkinn, K = fyrir Kommúnistaflokkinn, S = fyrir Sjálfstæðisflokkinn.)

- 136 1. landskjörinn þingmaður: Brynjólfur Bjarnason kennari (K).
 2. — — — Guðrún Lárusdóttir framfærslufulltrúi (S).
 3. — — — Sigurjón Á. Ólafsson afgreiðslumaður (A).
 4. — — — Stefán Stefánsson bóndi (B).
 5. — — — Jón Ólafsson bankastjóri (S).
 6. — — — Ísleifur Högnason kaupfélagsstjóri (K).
 7. — — — Þorsteinn Þorsteinsson sýslumaður (S).
 8. — — — Emil Jónsson vitamálastjóri (A).
 9. — — — Garðar Þorsteinsson hæstaréttarmflm. (S).
 10. — — — Magnús Guðmundsson hæstaréttarmflm. (S).
 11. — — — Jón Baldvinsson bankastjóri (A).

Varamenn landskjörinna þingmanna.

- Fyrir Alþýðuflokkinn: Erlendur Þorsteinsson skrifstofustjóri, Siglufirði, Sigfús Sigurhjartarson kennari, Reykjavík, Jónas Guðmundsson forstjóri, Reykjavík.
 — Bændaflokkinn: Hannes Jónsson bóndi, Kirkjubhvammi.
 — Kommúnistaflokkinn: Steingrímur Aðalsteinsson verkamaður, Akureyri, og Arnfinnur Jónsson skólastjóri, Eskifirði
 — Sjálfstæðisflokkinn: Eiríkur Einarsson bankafulltrúi, Reykjavík, Árni Jónsson fulltrúi, Reykjavík, Magnús Gíslason sýslumaður, Eskifirði, Bjarni Benediktsson prófessor, Reykjavík, og Gunnar Thoroddsen cand. juris, Reykjavík.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Prestsekknasjóðsins árið 1936.

Tekjur:

1. Eign í árslok 1935:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	33400.00	
b. Veðskuldabréf	—	2400.00	
c. Inneign í Söfnunarsjóði	—	32977.14	
d. — í sparisjóði	—	5510.30	
e. Hjá gjaldkera	—	258.03	kr. 74545.47
2. Vextir á árinu:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	1610.50	
b. — veðskuldabréfi	—	120.00	
c. — innstæðu í Söfnunarsjóði	—	1813.74	
d. — innstæðu í sparisjóði	—	255.58	— 3799.82
3. Gjafir til sjóðsins	—	251.00	
			Kr. 78596.29

Gjöld:

137

1. Styrkur veittur á árinu	kr. 1600.00	
2. Eign í árslok 1936:		
a. Veðdeildarbréf	kr. 33500.00	
b. Veðskuldabréf	— 2400.00	
c. Inneign í Söfnunarsjóði	— 34290.88	
d. — í sparisjóði	— 6527.38	
e. Hjá gjaldkera	— 278.03	
		— 76996.29
		Kr. 78596.29

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 15. marz 1937.

Jón Helgason.

REIKNINGUR

138

yfir tekjur og gjöld Kollektusjóðs Jóns Eiríkssonar árið 1936.

Tekjur:

1. Eign í árslok 1935:		
a. Veðdeildarbréf	kr. 23000.00	
b. Innstæða í sparisjóði	— 3280.02	
c. Hjá reikningshaldara	— 124.19	
		kr. 26404.21
2. Vextir á árinu:		
a. Af veðdeildarbréfum	kr. 1110.00	
b. — innstæðu í sparisjóði	— 151.86	
		— 1261.86
		Kr. 27666.07

Gjöld:

1. Styrkur veittur 2 prestum	kr. 800.00	
2. Eign í árslok:		
a. Veðdeildarbréf	kr. 23100.00	
b. Innstæða í sparisjóði	— 3741.88	
c. Hjá reikningshaldara	— 24.19	
		— 26866.07
		Kr. 27666.07

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 15. marz 1937.

Jón Helgason.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Guttormslegats árið 1936.

Tekjur:

1. Eign í árslok 1935:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	4400.00	
b. Veðskuldabréf	—	500.00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	10099.19	
d. — í sparisjóði	—	825.94	
e. Hjá reikningshaldara	—	96.33	
			kr. 15921.46
2. Vextir á árinu:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	210.50	
b. — innstæðu í Söfnunarsjóði	—	555.45	
c. — innstæðu í sparisjóði	—	39.24	
d. — veðskuldabréfi	—	22.50	
			kr. 16749.15
			Kr. 16749.15

Gjöld:

Eign í árslok 1936:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	4900.00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	10654.64	
c. — í sparisjóði	—	1075.68	
d. Hjá gjaldkera	—	118.83	
			— 16749.15
			Kr. 16749.15

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 15. marz 1937.

Jón Helgason.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Vallholtslegats árið 1936.

Tekjur:

1. Eign í árslok 1936:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	2300.00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	3813.08	
c. — í sparisjóði	—	509.14	
d. Eignin Ytra Vallholt	—	7100.00	
			kr. 13722.22
2. Vextir á árinu:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	112.25	
b. — innstæðu í Söfnunarsjóði	—	209.71	
c. — innstæðu í sparisjóði	—	23.64	
d. Eftirgjald eftir Ytra Vallholt	—	350.00	
			— 695.60
			Kr. 14417.82

G j ö l d :

140

1. Úthlutað ekkjum í Hegranesþingi	kr.	350.00	
2. Eign í árslok:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	2300.00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	4022.79	
c. — í sparisjóði	—	645.03	
d. Eignin Ytra Vallholt	—	7100.00	
			— 14067.82
			Kr. 14417.82

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 15. marz 1937.

Jón Helgason.

REIKNINGUR

141

yfir tekjur og gjöld Dalhoffslegats árið 1936.

T e k j u r :

1. Eign í árslok 1935:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	3700.00	
b. Innstæða í sparisjóði	—	576.49	
			kr. 4276.49
2. Vextir á árinu:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	187.50	
b. — sparisjóðsinnstæðu	—	28.56	
			— 216.06
			Kr. 4492.55

G j ö l d :

Eign í árslok 1936:

a. Veðdeildarbréf	kr.	3700.00	
b. Innstæða í sparisjóði	—	792.55	
			kr. 4492.55
			Kr. 4492.55

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 15. marz 1937.

Jón Helgason.

142

REIKNINGUR**yfir tekjur og gjöld Árgjaldasjóðs árið 1936.****Tekjur:**

1. Eign í árslok 1935:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	1800.00	
b. Innstæða í sparisjóði	—	660.86	
			kr. 2460.86
2. Vextir á árinu:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	84.75	
b. — sparisjóðsinnstæðu	—	27.15	
			— 111.90
			Kr. 2572.76

Gjöld:

1. Úthlutað á synódus	kr.	90.00	
2. Eign í árslok 1936:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	1800.00	
b. Innstæða í sparisjóði	—	682.76	
			— 2482.76
			Kr. 2572.76

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 15. marz 1937.

Jón Helgason.

143

REIKNINGUR**yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Flekkudalshjóna árið 1936.****Tekjur:**

1. Eign í árslok 1935:			
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	28312.55	
2. Vextir á árinu	—	1557.23	
3. Vantalið í innstæðu f. á.	—	0.75	
			Kr. 29870.53

Gjöld:

Eign í árslok 1936:			
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	29870.53	
			Kr. 29870.53

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 15. marz 1937.

Jón Helgason.

REIKNINGUR

144

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Thóru Melsteð árið 1936.

Tekjur:

1. Eign í árslok 1935	kr. 1020.90	
2. Vextir á árinu	— 56.14	
		Kr. 1077.04

Gjöld:

Eign í árslok 1936	kr. 1077.04	
		Kr. 1077.04

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 15. marz 1937.

Jón Helgason.

REIKNINGUR

145

yfir tekjur og gjöld Ekknasjóðs Vestur-Skaftafellsprófastsdæmis árið 1936.

Tekjur:

1. Hörgslandshreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1935	kr. 1271.54		
Vextir 1936	— 66.09		
		kr. 1337.63	
2. Kirkjubæjarhreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1935	kr. 730.42		
Vextir 1936	— 37.96		
		— 768.38	
3. Leiðvallahreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1935	kr. 519.31		
Vextir 1936	— 26.98		
		— 546.29	
4. Skaftártunguhreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1935	kr. 316.33		
Vextir 1936	— 16.43		
		— 332.76	
5. Álftavershreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1935	kr. 578.34		
Innb. kr. 13.00. Vextir 1936 kr. 30.05	— 43.05		
		— 621.39	
6. Hvammshreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1935	kr. 483.97		
Vextir 1936	— 25.11		
		— 509.08	
7. Dyrhólahreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1935	kr. 233.19		
Vextir 1936	— 12.11		
		— 245.30	
		Kr. 4360.83	

145

Gjöld:

1. Hörgslandshreppsdeild:		
Í sjóði 31. des. 1936	kr. 1337.63	
2. Kirkjubæjarhreppsdeild:		
Styrkur veittur af ársvöxtum 1936:		
Elínborg Ásgrímsdóttir	kr. 15.00	
Guðrún Pálsdóttir	— 13.47	
Í sjóði 31. des. 1936	— 739.91	
		768.38
3. Leiðvallarhreppsdeild:		
Í sjóði 31. des. 1936	— 546.29	
4. Skaftártunguhreppsdeild:		
Í sjóði 31. des. 1936	— 332.76	
5. Álfavershreppsdeild:		
Í sjóði 31. des. 1936	— 621.39	
6. Hvammshreppsdeild:		
Í sjóði 31. des. 1936	— 509.08	
7. Dyrhólahreppsdeild:		
Í sjóði 31. des. 1936	— 245.30	
		Kr. 4360.83

Vík, 27. ágúst 1937.

Jón Þorvarðsson.

Gísli Sveinsson.

146

REIKNINGUR

fyrir markaðs- og verðjöfnunarsjóð, stofnaður samkv. lögum nr. 75 29. des. 1934.

Tekjur:

1. Innheimt verðjöfnunarsjóðsgjald	kr. 2156052.48
2. Vextir af bankainnstæðum til 1. jan. 1937	— 49737.05
	Kr. 2205789.53

Gjöld:

1. Til eflingar, tryggingar og aukningar fiskmarkaða, samkvæmt	
2. gr. laganna	kr. 1363964.38
2. Til verðjöfnunar, samkvæmt 2. gr. laganna	— 300000.00
3. Til endurgreiðslu til fiskeigenda, samkvæmt 4. gr. laganna	— 489937.12
4. Til Fiskimálanefndar, samkvæmt 13. gr. laga nr. 76 29. des. 1934	— 27000.00
5. Þóknun sjóðstjórnarmanna, endurskoðenda og annar kostnaður	— 22188.20
Í sjóði	— 2699.83
	Kr. 2205789.53

Stjórn markaðs- og verðjöfnunarsjóðs.

Reykjavík, 3. apríl 1937.

Stefán Þorvarðsson. Einar Árnason.

Jakob Möller. Gísli Sveinsson.

Jónas Guðmundsson. Sig. Einarsson.

Framanritaðan reikning höfum við endurskoðað og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 6. apríl 1937.

J. Guðmundsson. C. Proppé.

REIKNINGUR

147

styrktarsjóðs Hjálmars kaupmanns Jónssonar fyrir reikningsárið
1. sept. 1936 til 31. ágúst 1937.

Tekjur:

1. Eign í byrjun reikningsársins:			
a. Veðdeildarbréf	kr. 22500.00		
b. Innstæða í sparisjóði	— 2297.61		
c. — í hlaupareikningi	— 29.69		
			kr. 24827.30
2. Vextir á árinu:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr. 1130.00		
b. — sparisjóðsinnstæðu	— 98.90		
c. — hlaupareikningsinnstæðu	— 3.63		
			— 1232.53
3. Gróði á bréfakaupum	— 355.00		
			Kr. 26414.83

Gjöld:

1. Styrkur veittur á árinu	kr. 940.00		
2. Eign í lok reikningsársins:			
a. Veðdeildarbréf	kr. 24500.00		
b. Inneign í sparisjóði	— 921.51		
c. — í hlaupareikningi	— 53.32		
			— 25474.83
			Kr. 26414.83

Reykjavík, 4. okt. 1937.

Jón Helgason. Páll Einarsson. Björn Þórðarson.

Reikningur þessi samþykkist hér með.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 10. nóvember 1937.

F. h. r.

Vigfús Einarsson.

Jón Gunnlaugsson.

148

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs hins Tíunda og Alexandrine drotningar til styrktar fátækum sjómannaækkjum í Reykjavík árið 1936.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1936 B, bls. 531):		
a. Lán gegn fasteignaveði	kr. 500.00	
b. Bankavaxtabréf	— 6600.00	
c. Bankainnstæða	— 4357.64	kr. 11457.64
2. Vextir:		
a. Af veðskuldabréfi	kr. 18.10	
b. — bankavaxtabréfum	— 317.50	
c. — bankainnstæðu	— 222.86	— 558.46
		Kr. 12016.10

G j ö l d :

Sjóður til næsta árs:		
1. Bankavaxtabréf	kr. 6100.00	
2. Bankainnstæða	— 5916.10	
		Kr. 12016.10

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 25. marz 1937.

Vigfús Einarsson.

149

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Frederiks konungs Áttunda árið 1936.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1936, B, bls. 531—532):		
a. Veðskuldabréf	kr. 5000.00	
b. Bankavaxtabréf	— 8500.00	
c. Skuldabréf Elliheimilisins Grund	— 1000.00	
d. Bankainnstæða	— 3162.08	kr. 17662.08
2. Vextir:		
a. Af veðskuldabréfum	kr. 275.00	
b. — bankavaxtabréfum	— 397.50	
c. — skuldabréfi Elliheimilisins	— 65.00	
d. — bankainnstæðu 58.59 + 9.06	— 134.12	— 871.62
		Kr. 18533.70

Gjöld:

149

1. Styrkur veittur til trjáræktar	kr.	700.00	
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Veðskuldabréf	kr.	5000.00	
b. Bankavxtabréf	—	8500.00	
c. Skuldabréf Elliheimilisins Grund	—	1000.00	
d. Bankainnstæða	—	3333.70	
			— 17833.70
			Kr. 18533.70

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 25. marz 1937.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

150

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs Níunda árið 1936.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1936, B. bls. 532—533):			
a. Innritunarskírteini	kr.	8600.00	
b. Veðskuldabréf	—	1000.00	
c. Bankavxtabréf	—	3700.00	
d. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	777.48	
e. Bankainnstæða	—	831.03	
			kr. 14908.51
2. Vextir:			
a. Af innritunarskírteini	kr.	301.00	
b. — veðskuldabréfum	—	50.00	
c. — bankavxtabréfum	—	171.50	
d. — Söfnunarsjóðsinnstæðu	—	40.40	
e. — bankainnstæðu	—	39.24	
			— 602.14
			Kr. 15510.65

Gjöld:

1. Heiðursgjafir veittar	kr.	350.00	
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Innritunarskírteini	kr.	8600.00	
b. Veðskuldabréf	—	1000.00	
c. Bankavxtabréf	—	3700.00	
d. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	817.88	
e. Bankainnstæða	—	1042.77	
			— 15160.65
			Kr. 15510.65

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 25. marz 1937.

Vigfús Einarsson.

151

REIKNINGUR**yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Þórarins Tulínjus árið 1936.****T e k j u r :**

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1936, B. bls. 533):		
a. Bankavaxtabréf	kr. 6100.00	
b. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	— 5500.00	
c. Elliheimilisbréf	— 2000.00	
d. Í Búnaðarbankanum	— 1887.79	
		kr. 15487.79
2. Vextir:		
a. Af bankavaxtabréfum	kr. 275.50	
b. — skuldabréfum Reykjavíkurkaupstaðar	— 332.50	
c. — Elliheimilisbréfum	— 130.00	
d. — bankainnstæðu	— 124.44	
		— 862.44
		Kr. 16350.23

G j ö l d :

1. Veittur styrkur	kr. 800.00	
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Bankavaxtabréf	kr. 5100.00	
b. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	— 5500.00	
c. Elliheimilisbréf	— 2000.00	
d. Í Búnaðarbankanum	— 2950.00	
		— 15550.23
		Kr. 16350.23

*Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 25. marz 1937.***Vigfús Einarsson.**

152

REIKNINGUR**yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs V. Gigas's árið 1936.****T e k j u r :**

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1936, B. bls. 534):		
a. Bankavaxtabréf	kr. 6500.00	
b. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	— 1000.00	
c. Bankainnstæða	— 2166.47	
		kr. 9666.47
2. Vextir:		
a. Af bankavaxtabréfum	kr. 307.50	
b. — skuldabréfi Reykjavíkurkaupstaðar	— 65.00	
c. — bankainnstæðu	— 95.58	
		— 468.08
		Kr. 10134.55

G j ö l d :

152

a. Bankavaxtabréf	kr. 6500.00
b. Bankainnstæða	— 3634.55
	Kr. 10134.55

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 25. marz 1937.

Vigfús Einarsson.

R E I K N I N G U R

153

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fiskes til Grímseyinga árið 1936.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1936 B, bls. 534—535):	
a. Bankavaxtabréf	kr. 19200.00
b. Veðskuldabréf	— 26000.00
c. Bankainnstæða	— 4478.39
	kr. 49678.39
2. Vextir:	
a. Af bankavaxtabréfum	kr. 831.50
b. — veðskuldabréfum	— 1330.00
c. — bankainnstæðu	— 294.29
	— 2455.79
	Kr. 52134.18

G j ö l d :

1. Styrkur til Grímseyinga	kr. 2300.00
2. Sjóður til næsta árs:	
a. Bankavaxtabréf	kr. 16700.00
b. Veðskuldabréf	— 26000.00
c. Bankainnstæða	— 7134.18
	— 49834.18
	Kr. 52134.18

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 25. marz 1937.

Vigfús Einarsson.

154

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs W. Fischers árið 1936.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1936, B. bls. 535—536):		
a. Innritunarskírteini	kr. 20000.00	
b. Bankavaxtabréf	— 11700.00	
c. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	— 2000.00	
d. Veðskuldabréf	— 9150.00	
e. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	— 4000.00	
f. Bankainnstæða	— 5417.85	
		kr. 52267.85
2. Vextir:		
a. Af innritunarskírteini	kr. 700.00	
b. — bankavaxtabréfum	— 495.00	
c. — skuldabréfum Reykjavíkurkaupstaðar	— 130.00	
d. — veðskuldabréfum	— 517.50	
e. — láni Seyðisfjarðarkaupstaðar	— 200.00	
f. — bankainnstæðu	— 344.53	
		— 2387.03
		Kr. 54654.88

G j ö l d :

1. Styrkur veittur	kr. 2085.00	
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Innritunarskírteini	kr. 20000.00	
b. Bankavaxtabréf	— 8700.00	
c. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	— 2000.00	
d. Veðskuldabréf	— 9150.00	
e. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	— 3500.00	
f. Bankainnstæða	— 9219.88	
		— 52569.88
		Kr. 54654.88

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 25. marz 1937.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

155

yfir tekjur og gjöld Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar árið 1936.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1936, B. bls. 536):	
a. Bankavaxtabréf	kr. 10900.00
b. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	— 3000.00
c. Veðskuldabréf	— 2500.00
d. Bankainnstæða	— 3770.61
	Kr. 20170.61
2. Vextir:	
a. Af bankavaxtabréfum	kr. 505.00
b. — skuldabréfum Reykjavíkurkaupstaðar	— 195.00
c. — veðskuldabréfi	— 125.00
d. — bankainnstæðu	— 207.23
	— 1032.23
	Kr. 21202.84

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:	
a. Bankavaxtabréf	kr. 9900.00
b. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	— 2000.00
c. Veðskuldabréf	— 2500.00
d. Bankainnstæða	— 6802.84
	Kr. 21202.84

*Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 25. marz 1937.***Vigfús Einarsson.****REIKNINGUR**

156

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Páls Jónssonar árið 1936.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1936, B. bls. 537):	
Bankainnstæða	kr. 935.11
2. Vextir	— 37.40
	Kr. 972.51

Gjöld:

Sjóður til næsta árs í Landsbankanum	kr. 972.51
--	------------

*Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 25. marz 1937.***Vigfús Einarsson.**

157

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta
í hinu fyrrverandi Suðuramti árið 1936.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1936, B. bls. 537):		
a. Veðskuldabréf	kr. 5000.00	
b. Bankavaxtabréf	— 5000.00	
c. Bankainnstæða	— 2688.40	
		kr. 12688.40
2. Vextir:		
a. Af veðskuldabréfum	kr. 300.00	
b. — bankavaxtabréfum	— 245.00	
c. — bankainnstæðu	— 117.94	
		— 662.94
		Kr. 13351.34

Gjöld:

1. Styrkur veittur	kr. 20.00	
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Veðskuldabréf	kr. 5000.00	
b. Bankavaxtabréf	— 5000.00	
c. Í Landsbankanum	— 3331.34	
		— 13331.34
		Kr. 13351.34

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 25. marz 1937.

Vigfús Einarsson.

158

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulássonar árið 1936.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1936, B. bls. 538):		
a. Veðskuldabréf	kr. 2500.00	
b. Bankavaxtabréf	— 7500.00	
c. Bankainnstæða	— 3414.78	
		kr. 13414.78
2. Vextir:		
a. Af veðskuldabréfi	kr. 125.00	
b. — bankavaxtabréfum	— 365.00	
c. — bankainnstæðu	— 147.28	
		— 637.28
		Kr. 14052.06

G j ö l d :

158

Sjóður til næsta árs:

a. Veðskuldabréf	kr. 2500.00
b. Bankavaxtabréf	— 7500.00
c. Bankainnstæða	— 4052.06

Kr. 14052.06

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 25. marz 1937.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

159

yfir tekjur og gjöld Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar
og frú Þórunnar Hannesdóttur árið 1936.

T e k j u r :

1. Sjóður frá fyrra ári (Stj.tíð. 1936, B. bls. 538—539):

a. Bankavaxtabréf	kr. 9900.00	
b. Veðskuldabréf	— 2000.00	
c. Bankainnstæða	— 2490.32	
		kr. 14390.32

2. Vextir:

a. Af bankavaxtabréfum	kr. 467.50	
b. — veðskuldabréfum	— 100.00	
c. — bankainnstæðu	— 115.49	
		682.99

Kr. 15073.31

G j ö l d :

Sjóður til næsta árs:

a. Bankavaxtabréf	kr. 9900.00
b. Veðskuldabréf	— 2000.00
c. Bankainnstæða	— 3173.31

Kr. 15073.31

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 25. marz 1937.

Vigfús Einarsson.

160

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðsins Þorvaldarminning árið 1936.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1936, bls. 539):			
a. Í Söfnunarsjóði	kr.	12277.23	
b. — Landsbankanum	—	2096.47	
			kr. 14373.70
2. Vextir:			
a. Af Söfnunarsjóðsinnstæðu	kr.	638.40	
b. — bankainnstæðu	—	71.66	
			— 710.06
			Kr. 15083.76

G j ö l d :

1. Styrkur veittur			kr.	500.00
2. Sjóður til næsta árs:				
a. Í Söfnunarsjóði	kr.	12915.63		
b. — Landsbankanum	—	1668.13		
				— 14583.76
				Kr. 15083.76

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 25. marz 1937.

Vigfús Einarsson.

161

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs C. Liebes árið 1936.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1936, B. bls. 539—540):			
a. Bankavaxtabréf	kr.	12800.00	
b. Skuldabréf Reykjavíkur	—	1000.00	
			kr. 13800.00
2. Vextir:			
a. Af bankavaxtabréfum	kr.	591.50	
b. — skuldabréfi Reykjavíkur	—	65.00	
			— 656.50
			Kr. 14456.50

G j ö l d :

1. Greitt Búnaðarfélagi Íslands			kr.	656.50
2. Sjóður í árslok:				
a. Bankavaxtabréf	kr.	12800.00		
b. Skuldabréf Reykjavíkur	—	1000.00		
				— 13800.00
				Kr. 14456.50

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 25. marz 1937.

Vigfús Einarsson

REIKNINGUR

162

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs þeirra, sem bíða tjón af jarðeldum, árið 1936.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1936, B. bls. 540—541):		
a. Veðskuldabréf	kr. 52400.00	
b. Bankavaxtabréf	— 2700.00	
c. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	— 2000.00	
d. Ógreiddir vextir 1934	— 20.00	
e. — vextir 1935	— 20.00	
f. Bankainnstæða	— 5758.75	
		kr. 62898.75
2. Vextir:		
a. Af veðskuldabréfum	kr. 2874.05	
b. — bankavaxtabréfum	— 124.25	
c. — skuldabréfum Reykjavíkurkaupstaðar	— 130.00	
d. — bankainnstæðu	— 253.09	
		— 3381.39
3. Ógreiddir vextir 1936	— 20.00	
		Kr. 66300.14

G j ö l d :

1. Styrkur til Búnaðarsambands Austurlands	kr. 1200.00	
2. Styrkur til Hallormsstæðaskóla	— 1000.00	
3. Sjóður til næsta árs:		
a. Veðskuldabréf	kr. 52400.00	
b. Bankavaxtabréf	— 2600.00	
c. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	— 2000.00	
d. Ógreiddir vextir 1934	— 20.00	
e. — vextir 1935	— 20.00	
f. — — 1936	— 20.00	
g. Bankainnstæða	— 7040.14	
		— 64100.14
		Kr. 66300.14

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 12. október 1937.

Vigfús Einarsson.

163

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs hjónanna Jóh. Jóhannessonar
og Sigurbjargar Guðnadóttur árið 1936.

T e k j u r :

1. Sjóður frá f. á. (Stj.tíð. 1936, B. bls. 541—542):		
a. Fasteignaveðlán	kr. 138205.00	
b. Bankavaxtabréf	— 39100.00	
c. Skuldabréf Reykjavíkur	— 7000.00	
d. Skuldabréf Hafnarsjóðs Reykjavíkur	— 8000.00	
e. Skuldabréf Vestmannaeyja	— 9000.00	
f. Kreppulánasjóðsbréf	— 1800.00	
g. Ógreiddir vextir	— 1398.30	
h. Í sparisjóði í bönkum	— 35885.10	
		kr. 240388.40
2. Vextir:		
a. Af fasteignaveðlánunum	kr. 7851.49	
b. — bankavaxtabréfum	— 1930.00	
c. — skuldabréfum Reykjavíkur	— 455.00	
d. — skuldabréfum Hafnarsjóðs Reykjavíkur ..	— 480.00	
e. — skuldabréfum Vestmannaeyja	— 540.00	
f. — kreppulánasjóðsbréfum	— 81.00	
g. — bankainnstæðu	— 1129.84	
		— 12467.33
3. Ógreiddir vextir 1936	— 359.60	
4. Innborgað frá innheimtumanni sjóðsins	— 3200.00	
		Kr. 256415.33

G j ö l d .

Sjóður til næsta árs:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 162705.00	
b. Bankavaxtabréf	— 39100.00	
c. Skuldabréf Reykjavíkur	— 7000.00	
d. Skuldabréf Hafnarsjóðs Reykjavíkur	— 8000.00	
e. Skuldabréf Vestmannaeyja	— 6500.00	
f. Kreppulánasjóðsbréf	— 1800.00	
g. Ógreiddir vextir til næsta árs	— 359.60	
h. Inneign í bönkum	— 30950.73	
		Kr. 256415.33

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 12. október 1937.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

164

yfir tekjur og gjöld Framfarasjóðs Jóns prófasts Melsted
og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsted árið 1936.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1936, B. bls. 546—547)	kr. 3046.56
2. Óafhentir trjáræktarsjóðir	— 551.42
3. Vextir árið 1936 af aðalsjóðnum	— 158.39
4. Vextir árið 1936 af sparisjóðsinnstæðum trjáræktarsjóða	— 18.59

 Kr. 3774.96

G j ö l d .

Í Sjóði til næsta árs:

1. Í Söfnunarsjóði	kr. 3204.95
2. Í Landsbankanum:	
a. Trjáræktarsjóður Klausturhóla kirkjugarðs	— 136.35
b. — Úlfjótssvatns kirkjugarðs	— 114.07
c. — Þingvallakirkjugarðs	— 112.05
d. — Hlíðar í Grafningi	— 105.98
e. — Keldnakots í Stokkseyrarhreppi	— 101.56

 Kr. 3774.96

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 25. marz 1937.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

165

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs hjónanna Steinunnar Sighvatsdóttur
og Magnúsar Ólafssonar frá Bjargarsteini á Akranesi árið 1936.

T e k j u r :

Sjóður frá f. á.	kr. 2962.03
Vextir af innstæðu í Söfnunarsjóði	— 154.02

 Kr. 3116.05

G j ö l d :

Innstæða í Söfnunarsjóði til næsta árs	kr. 3116.05
--	-------------

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 25. marz 1937.

Vigfús Einarsson.

166

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld sjóðsins Stígur árið 1936.

T e k j u r :	
Sjóður frá f. á.	kr. 2336.34
Vextir af innstæðu í Söfnunarsjóði	— 121.47
	Kr. 2457.81

G j ö l d :	
Innstæða í Söfnunarsjóði til næsta árs	kr. 2457.81

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 25. marz 1937.

Vigfús Einarsson.

167

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Vestur-Ísafjarðarsýslu árið 1936.

T e k j u r :	
Sjóður frá f. á.	kr. 620.78
Vextir af innstæðu í Söfnunarsjóði	— 32.24
	Kr. 653.02

G j ö l d :	
Sjóður til næsta árs	kr. 653.02

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 25. marz 1937.

Vigfús Einarsson.

168

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs sjómanna árið 1936.

T e k j u r :	
1. Sjóður frá f. á.	kr. 27.38
2. Vextir 1935	— 1.08
	Kr. 28.46

G j ö l d :	
Sjóður til næsta árs	kr. 28.46

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 25. marz 1937.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

169

Söfnunarsjóðs Íslands fyrir árið 1936.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári	kr. 3955333.57
2. Bætt við innstæðu vaxtaeigenda:	
a. Innlög á árinu	kr. 55448.88
b. Vextir lagðir við höfuðstól	— 123094.38
	— 178543.26
3. Borgun fyrir viðskiptabækur, dráttarvextir o. fl.	— 8116.78
4. Ábati af innleystum bankavaxtabréfum	— 260.00
5. Vextir af útlánum 1936	— 205441.72
6. Vextir fyrir 1936 geymdir til útborgunar	— 67936.33
7. Höfuðstóll geymdur til útborgunar	— 538.65
	Kr. 4416170.31

Gjöld:

1. Vextir vaxtaeigenda fyrir árið 1936:	
a. Ársvextir 5,2%	kr. 189624.22
b. Dagvextir 5%	— 1406.49
	kr. 191030.71
2. Kostnaður	— 8583.12
3. Vextir fyrir 1935, er biðu útborgunar	— 67412.91
4. Höfuðstóll:	
a. er beið útborgunar frá fyrra ári	kr. 786.08
b. er féll til útborgunar á árinu	— 4969.81
	— 5755.89
5. Afskrift af skuldabréfum bæjar- og sveitarfélaga	— 3690.08
	Kr. 276472.71
6. Sjóður í árslok:	
a. Veðskuldabréf	kr. 2973911.80
b. Skuldabréf bæjar- og sveitarfélaga	— 340047.97
c. Bankavaxtabréf, kr. 560100.00 ÷ 20%	— 448080.00
d. Jarðræktarbréf	— 2000.00
e. Ríkisskuldabréf	— 16433.33
f. Ýms verðbréf ríkistryggð	— 193333.33
g. Kreppulánasjóðsbréf bæjar- og sveitarfélaga	— 59290.00
h. Vextir 1936, ógreiddir en fallnir í gjalddaga	— 17383.63
i. — — ógreiddir, en ekki fallnir í gjald.	— 14608.64
j. Skrifstofugögn	— 5230.00
k. Í sparisjóði Landsbankans	— 47196.21
l. — sparisjóði Búnaðarbankans	— 21265.16
m. — sjóði hjá féhirði	— 917.53
	— 4139697.60
	Kr. 4416170.31

Efnahagsyfirlit Söfnunarsjóðs Íslands í árslok 1936.

Eignir:

1. Veðskuldabréf	kr. 2973911.80
2. Skuldabréf bæjar- og sveitarfélaga	— 340047.97
3. Bankavaxtabréf kr. 560100.00 ÷ 20%	— 448080.00
4. Jarðræktarbréf	— 2000.00
5. Ríkisskuldabréf	— 16433.33
6. Ýms verðbréf ríkistryggð	— 193333.33
7. Kreppulánasjóðsbréf bæjar- og sveitarfélaga	— 59290.00
8. Vextir 1936 ógreiddir en fallnir í gjalddaga	— 17383.63
9. — 1936 ógreiddir en ekki fallnir í gjalddaga	— 14608.64
10. Skrifstofugögn	— 5230.00
11. Í sparisjóði Landsbankans	— 47196.21
12. — sparisjóði Búnaðarbankans	— 21265.16
13. — sjóði hjá féhirði	— 917.53

Kr. 4139697.60

Skuldir:

1. Innstæða vaxtaeigenda:	
a. Í aðaldeild	kr. 3337560.50
b. — erfingjarentudeild	— 75081.88
c. — útborgunardeild	— 404708.55
d. — bústofnsdeild	— 8311.70
	kr. 3825662.63
2. Vextir fyrir 1936 geymdir til útborgunar	— 67936.33
3. Höfuðstóll geymdur til útborgunar	— 538.65
4. Varasjóður í árslok	— 24559.99

Kr. 4139697.60

SÖFNUNARSJÓÐUR ÍSLANDS

Reykjavík, 24. febrúar 1937.

Vilhj. Briem.

Bjarni Ásgeirsson.

Sig. Ólafsson.

FISKVEIÐASJÓÐUR ÍSLANDS

Jafnaðarreikningur Fiskveiðasjóðs Íslands 31. desember 1936.

Eignir:

1. Útlán	kr. 1723545.80
2. 6% vaxtabréf Reykjavíkurbæjar	— 85000.00
3. 5½% vaxtabréf Kreppulánasjóðs	— 41920.00
4. 5½% vaxtabréf ríkissjóðs	— 600.00
5. Bankainnstæður:	
a. Vegna varasjóðs	kr. 131174.64
b. — veðtryggingarsjóðs	— 13518.78
	— 144693.42
c. Sjóður	— 311119.40

Kr. 2306878.62

Skuldir :

170

1. Stofnsjóður	kr. 1042396.10
2. Varasjóður	— 131174.64
3. Veðtryggingarsjóður	— 13518.78
4. Danskt lán, d. kr. 750000.00 á 100 kr.	— 750000.00
5. Viðskiptamenn	— 95971.75
6. Gengisreikningur	— 243900.00
7. Til næsta árs, fyrirfram greiddir vextir	— 29917.35
	Kr. 2306878.62

Reykjavík, 6. janúar 1937.

STJÓRN FISKVEIÐASJÓÐS ÍSLANDS

Jón Baldvinsson. Jón Ólafsson. Helgi Guðmundsson.

Eliás Halldórsson.

Framanritaðan reikning höfum við yfirfarið og ekkert fundið við hann að athuga.

Reykjavík, 15. marz 1937.

Vigfús Einarsson. Benedikt Sveinsson.

REIKNINGUR

171

yfir tekjur og gjöld Landsspítalasjóðs Geirs Zoëga kaupmanns og frú Helgu Zoëga konu hans fyrir árið 1936.

T e k j u r :

1. Eign frá f. á.:	
a. Á innlánsskírteini í Útvegsbanka Íslands h/f	kr. 5267.21
b. Sparisjóðsinnstæða	— 127.28
	kr. 5394.49
2. Vextir:	
a. Af fé á innlánsskírteini	kr. 239.67
b. — sparisjóðsinnstæðu	— 5.12
	— 244.79
	Kr. 5639.28

G j ö l d :

Eign í árslok:

a. Á innlánsskírteini	kr. 5506.88
b. Bankainnstæða	— 132.40
	Kr. 5639.28

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 11. janúar 1937.

Friðgeir Bjarnarson.

172

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrtarsjóðs Kristjáns lækni Jónssonar fyrir árið 1936.

T e k j u r :

1. Eign frá fyrra ári:			
a. Bankavaxtabréf	kr.	4000.00	
b. Bankainnstæða	—	604.75	
c. Söfnunarsjóðsinnstæða	—	6817.83	kr. 11422.58
2. Vextir:			
a. Af bankavaxtabréfum	kr.	270.00	
b. — bankainnstæðu	—	24.40	
c. — Söfnunarsjóðsinnstæðu	—	343.26	— 637.66
			Kr. 12060.24

G j ö l d :

Eign í árslok:			
a. Bankavaxtabréf	kr.	3000.00	
b. Bankainnstæða	—	2173.75	
c. Söfnunarsjóðsinnstæða	—	6886.49	
			Kr. 12060.24

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 23. marz 1937.

Friðgeir Bjarnarson.

173

REIKNINGUR

Líknarsjóðs Sigríðar Melsted árið 1936.

T e k j u r :

1. Eignir frá f. á.:			
a. Söfnunarsjóðsinnstæða	kr.	2593.35	
b. Í sjóði	—	114.00	kr. 2707.35
2. Vextir af Söfnunarsjóðsinnstæðu	—	134.83	
3. Afgjald af Keldnakoti	—	120.00	
			Kr. 2962.18

G j ö l d :

Sjóður til næsta árs:			
a. Söfnunarsjóðsinnstæða	kr.	2728.18	
b. Í sjóði	—	234.00	
			Kr. 2962.18

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 23. marz 1937.

Friðgeir Bjarnarson.

REIKNINGUR

174

yfir tekjur og gjöld Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum frá 1. jan. 1936
til 31. des. s. á.

Tekjur:

1. Áætlað fyrir óbætt slys frá f. á.	kr. 60000.00
2. Iðgjöld skipa og báta	— 158204.52
3. Iðgjöld fyrir afla, veiðarfæri og annan útbúnað	— 611.25
4. Frá endurtryggjendum upp í tjónbætur	— 73546.49
5. Frá endurtryggjendum upp í Ristorno	— 11139.40
6. Endurgreidd umboðslaun af Ristorno	— 180.98
7. Tekjuhalli, sem yfirfærast á næsta ár	— 65541.06
	Kr. 369223.70

Gjöld:

1. Tekjuhalli frá f. á.	kr. 55183.80
2. Laun framkv.stjóra og tveggja gæzlustjóra	— 6527.92
3. Innheimtu- og ómakslaun umboðsmanna	— 5470.10
4. Skrifstofukostnaður	— 8855.85
5. Goldið upp í endurtryggingariðgjald	— 47724.05
6. Ógoldið upp í endurtryggingariðgjald	— 37622.17
7. Greiddar tjónbætur á reikningsárinu	— 133887.81
8. Greiddar Ristorno á reikningsárinu	— 14931.27
9. Prentunarkostnaður, auglýsingar o. fl.	— 309.65
10. Símakostnaður og burðargjald	— 361.50
11. Vextir	— 1394.33
12. Útstrikaðar skuldir	— 11955.25
13. Áætlað fyrir óbætt slys á árinu	— 45000.00
	Kr. 369223.70

Reykjavík, 24. marz 1937.

EFNAHAGSREIKNINGUR

Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum 31. desember 1936.

Aktiva:

1. Ýms skrifstofuhúsgögn og áhöld	kr. 1937.00
2. Útistandandi skuldir	— 68892.61
3. Stimpilmerki	— 4.76
4. Í sjóði 31. desember 1936:	
a. Í Landsbankanum	kr. 6144.44
b. — Útvegsbankanum	— 775.56
c. Hjá aðalskrifstofu Samábyrgðarinnar	— 18679.03
	— 25599.03
5. Tekjuhalli samkv. rekstursreikningi	— 65541.06
	Kr. 161974.46

174

Passiva:

1. Inneign váttryggingarfél. Skandinavia	kr. 37622.17
2. Inneign umboðs- og viðskiptamanna Samábyrgðar Íslands	— 55118.77
3. Innstæður í reikningum skipanna	— 24233.52
4. Áætlað fyrir áfallin en óbætt slys	— 45000.00

Kr. 161974.46

Reykjavík, 24. marz 1937.

Carl Finsen.

175

REIKNINGUR

Styrktarsjóðs verkamanna- og sjómannafélaganna í Reykjavík árið 1936.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. á.	kr. 126781.70
2. Árgjöld frá félögum	— 3410.50
3. Hagnaður af útdregnu skuldabréfi	— 20.00
4. Hagnaður af seldum skuldabréfum	— 240.00
5. Styrkur úr ríkissjóði	— 4000.00
6. Styrkur úr bæjarsjóði	— 3500.00
7. Vextir á árinu	— 7847.59

Kr. 145799.79

Gjöld:

1. Styrkur veittur á árinu	kr. 16475.00
2. Ýms gjöld	— 271.00
3. Sjóður:	
a. Skuldabréfaeign	kr. 127500.00
b. Innstæða í Útvegsbanka	— 1075.40
c. Innstæða í Landsbanka	— 478.39

— 129053.79

Kr. 145799.79

Reykjavík, 15. janúar 1937.

Sigurjón Á. Ólafsson.

Ágúst Jósefsson.

Sigríður Ólafsdóttir.

Reikning þennan höfum við endurskoðað, borið hann saman við bækur og skjöl og athugað verðbréfa- og sjóðeign og fundið allt rétt að vera. Það athugast þó að sjóðurinn hefir lánað h.f. Alþýðuhús Reykjavíkur 50 þús. kr., án þess að formleg heimild ráðuneytisins væri fyrir hærra láni en 47 þús. kr.

Reykjavík, 10. maí 1937.

Guðm. Eiríksson. Stefán Jóh. Stefánsson.

SKÝRSLA

175

um starfsemi Styrktarsjóðs verkamanna- og sjómannafélaganna í Reykjavík
árið 1936.

Stjórn sjóðsins hélt 8 fundi á árinu og hafði til meðferðar umsóknir um styrk úr sjóðnum og önnur mál viðvíkjandi rekstri sjóðsins.

Umsóknir um styrk úr sjóðnum, sem teknar voru gildar af sjóðsstjórninni, voru 149 að tölu, 122 karlar og 27 konur, sem eru meðlimir í eftirtöldum verkklýðsfélögum:

Verkamannafélaginu Dagsbrú, 77 karlar	kr. 8600.00
Sjómannafélagi Reykjavíkur, 45 karlar	— 5200.00
Verkakvennafélaginu Framsókn, 25 konur	— 2450.00
Þvottakvennafélaginu Freyja, 2 konur	— 225.00
Samtals	kr. 16475.00

Sjóðurinn var í ársbyrjun	kr. 126781.70
en í árslok	— 129053.79
Sjóðsaukning á árinu nam	— 2272.09

Reykjavík, 15. janúar 1937.

Sigurjón Á. Ólafsson. Ágúst Jósefsson. Sigríður Ólafsdóttir.

REKSTURSREIKNINGUR

176

Byggingarsjóðs Reykjavíkur árið 1936.

T e k j u r :

1. Tillag frá rikissjóði fyrir árið 1936	kr. 66490.00
2. Tillag frá bæjarsjóði Reykjavíkur fyrir árið 1936	— 66490.00
3. Vextir af sparisjóðsinnstæðu árið 1936	— 600.12
4. Vextir af láni Byggingafélags alþýðu 1932	— 18451.63
5. Vextir af láni Byggingafélags alþýðu 1935	— 17590.27
6. Vextir af láni Byggingafélags alþýðu (3. fl.)	— 2987.60
7. Vangreiddir vextir af lánum sama frá fyrri árum	— 1258.43
8. Endurgreiddir vextir frá Thule	— 555.55
9. Áfallnir en óinnheimtir vextir:	
a. Af láni Byggingafélags alþýðu 1932	kr. 11405.68
b. Af láni Byggingafélags alþýðu 1935	— 10957.51
c. Af láni Byggingafélags alþýðu (3. fl.)	— 65.08

Kr. 22428.27

Að frádragnum ógreiddum vöxtum:

a. Til Statsanstalten	kr. 3289.04
b. Til Thule	— 5584.07
c. Til Brunabótafélags Íslands	— 778.16
	— 9651.27
	— 12777.00
	Kr. 187200.60

176

Gjöld:

1. Vaxtaylorfærsla frá fyrra ári	kr. 14244.94
2. Greiddir vextir til Statsanstalten	— 10885.84
3. Greiddir vextir til Thule	— 11229.79
4. Greiddir vextir af hlaupareikningi nr. 2192	— 1904.80
5. Stimpilgjald af skuldabréfi til Brunabótafélags Íslands	— 93.75
6. Reksturskostnaður	— 693.30
7. Tekjur umfram gjöld	— 148148.18
	Kr. 187200.60

EFNAHAGSREIKNINGUR

Byggingasjóðs Reykjavíkur 31. desember 1936.

Eignir:

1. Lán Byggingafélags alþýðu frá 1932	kr. 452527.52
2. Lán Byggingafélags alþýðu frá 1935	— 429156.87
3. Lán Byggingafélags alþýðu (3. fl.)	— 275500.98
4. Áfallnir en óinnheimtir vextir	— 22428.27
5. Innstæða í sparisjóðsbók nr. 347 í Landsbankanum	— 71380.33
6. Ógreitt af tillagi ríkissjóðs fyrir árið 1936	— 16490.00
7. Tillag bæjarsjóðs Reykjavíkur fyrir árið 1936, óinnheimt	— 66490.00
8. Peningar í sjóði hjá gjaldkera	— 232.80
	Kr. 1334206.77

Skuldir:

1. Lán hjá Statsanstalten	kr. 197506.79
2. Lán hjá Thule	— 223362.95
3. Lán hjá Brunabótafélagi Íslands	— 25000.00
4. Skuld í hlaupareikningi nr. 2192 í Landsbankanum	— 84198.82
5. Áfallnir en ógreiddir vextir	— 9651.27
6. Skuldlaus eign	— 794486.94
	Kr. 1334206.77

Reykjavík, 28. janúar 1937.

BYGGINGASJÓÐUR REYKJAVÍKUR

Magnús Sigurðsson. Stefán Jóh. Stefánsson. Jakob Möller.
 Þorlákur G. Ottesen. Jóh. Ólafsson.

Jón G. Mariásson.

Reikninga þessa höfum við endurskoðað og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 7. maí 1937.

Ágúst Jósefsson. Bjarni Benediktsson.

REIKNINGUR

177

yfir tekjur og gjöld Sjómannatryggingarinnar árið 1935.

Tekjur:

I. Iðgjöld	kr. 200161.78
II. Ríkissjóðstillag	— 6278.10
III. Sektarfé	— 60.00
IV. Vextir	— 43431.85
	Kr. 249931.73

Gjöld:

I. Bætur:	
1. Dánarbætur	kr. 81600.00
2. Örorkubætur	— 10560.00
3. Dagpeningar	— 43666.00
4. Læknishjálp og lyf	— 5887.36
	kr. 141713.36
II. Innheimtulaun	— 7293.49
III. Kostnaður:	
1. Sérkostnaður (læknisv. Slysavarnafél. o. fl.)	kr. 4863.00
2. Hluti af sameiginlegum kostnaði	— 10971.87
	— 15834.87
IV. Tekjuafgangur, sem leggst við höfuðstól	— 85090.01
	Kr. 249931.73

Reykjavík, 10. febrúar 1937.

Brynj. Stefánsson.

Pétur Halldórsson.

REIKNINGUR

178

yfir tekjur og gjöld Iðntryggingarinnar árið 1935.

Tekjur:

I. Iðgjöld	kr. 164832.67
II. Vextir	— 6351.50
III. Reksturshalli, sem dregst frá höfuðstól	— 35126.09
	Kr. 206310.26

Gjöld:

I. Bætur:	
1. Örorkubætur	kr. 57000.00
2. Dánarbætur	— 13800.00
3. Dagpeningar	— 99496.04
4. Læknishjálp og lyf	— 14003.00
	kr. 184299.04
II. Innheimtulaun	— 8749.17
	Flyt kr. 193048.21

178

Flutt kr. 193048.21

III. Kostnaður:

1. Sérkostnaður (læknisvottorð o. fl.)	kr. 4501.50	
2. Hluti af sameiginlegum kostnaði	— 8760.55	— 13262.05

Kr. 206310.26

Reykjavík, 10. febrúar 1937.

Brynj. Stefánsson.

Pétur Halldórsson.

179

EFNAHAGSREIKNINGUR

Slysaftryggingar ríkisins 31. desember 1935.

Eignir:

I. Sjóður	kr. 21883.92
II. Innstæða í bönkum:	
1. Sparisjóðir	kr. 319381.50
2. Innlánsskírteini	— 151488.67
	— 470870.17
III. Verðbréf:	
1. Veðdeildarbréf, kaupverð	kr. 569770.00
2. Ríkisskuldabréf, kaupverð	— 14700.00
3. Bæjarskuldabréf með ríkisábyrgð	— 73000.00
4. Rafveituskuldabréf Reykjavíkurbæjar	— 7000.00
5. Bæjarskuldabréf Reykjavíkurbæjar	— 3840.00
6. Önnur skuldabréf	— 17000.00
7. Vixlar	— 37000.00
	— 722310.00
IV. Eftirstöðvar iðgjalda:	
1. Hjá Einari M. Jónassyni fyrrv. sýslumanni í Barðastrandarsýslu frá árunum 1925—1927	kr. 2451.80
2. Aðrir innheimtumenn	— 1222.88
	— 3674.68
V. Áhöld og húsgögn	— 1955.00
	Kr. 1220693.77

Skuldir:

I. Innstæður innheimtumanna:	
Fyrirframgreiðslur	kr. 411.48
II. Ógreidd læknisvottorð	— 64.00
III. Höfuðstóll:	
1. Sjómannaftryggingin:	
Eign pr. 1. jan. 1935	kr. 1020947.61
+ tekjuafgangur 1935	— 85090.01
	— 1106037.62
2. Iðntryggingin:	
Eign pr. 1. jan. 1935	kr. 149306.76
÷ reksturshalli 1935	— 35126.09
	— 114180.67
	Kr. 1220693.77

Reykjavík, 10. febrúar 1937.

Brynj. Stefánsson.

Pétur Halldórsson.

REIKNINGUR BRUNABÓTAFÉLAGS ÍSLANDS 180

vátryggingarárið frá 15. okt. 1935 til 14. okt. 1936.

Aðalreikningur

yfir tekjur og gjöld Brunabótafélags Íslands frá 15. okt. 1935 til 14. okt. 1936.

Gjöld:			
I. Brunatjón á fasteignum	kr. 244757.51		
Þar af greitt af endurtryggjanda	— 75098.33		
		kr. 169659.18	
II. Brunatjón á lausafé	kr. 17881.08		
Þar af greitt af endurtryggjanda	— 374.80		
		— 17506.28	
III. Reksturskostnaður		— 47942.34	
IV. Umboðslaun		— 27314.83	
V. Til frádráttar á bókuðu eignaverði:			
1. Slökkvitækjabirgða	kr. 1173.38		
2. Áhalda og húsgagna	— 1911.47		
		— 3084.85	
VI. Tekjuafgangur:			
1. flokkur:			
a. Flutt frá f. á.	kr. 12937.22		
b. Tekjuafgangur þ. á.	— 229454.30		
		kr. 242391.52	
2. flokkur:			
a. Flutt frá f. á.	kr. 8658.60		
b. Tekjuafgangur þ. á.	— 36603.97		
		— 45262.57	
	Samtals	kr. 287654.09	
Sem færist þannig:			
1. Lagt í varasjóð 1. fl.	kr. 231664.10		
2. Lagt í varasjóð 2. fl.	— 40991.60		
		— 272655.70	
3. Flutt til n. árs tilheyrandi 1. fl.	kr. 10727.42		
4. Flutt til n. árs tilheyrandi 2. fl.	— 4270.97		
		— 14998.39	
		Kr. 553161.57	
Tekjur:			
I. Flutt frá fyrra ári:			
1. Tilheyrandi 1. fl.	kr. 12937.22		
2. Tilheyrandi 2. fl.	— 8658.60		
		kr. 21595.82	
II. Iðgjöld af fasteignum	kr. 478618.27		
Þar af greitt endurtryggjanda	— 157602.52		
		— 321015.75	
III. Iðgjöld af lausafé	kr. 19423.03		
Þar af greitt endurtryggjanda	— 8330.62		
		— 11092.41	
IV. Vextir		— 125728.79	
	Flyt	kr. 479432.77	

180

V. Þóknun og ágóðahluti frá endurtr.fél. Storebrand:		Flutt	kr. 479432.77
1. Þóknun (Provision)	kr. 33186.59		
2. Ágóðahluti	— 28386.71	—	61573.30
VI. Hagnaður á innleystum verðbréfum:			
1. Veðdeildarbréf	kr. 1265.50		
2. Veðskuldabréf	— 10890.00	—	12155.50
			Kr. 553161.57

Reykjavík, 15. jan. 1937.

BRUNABÓTAFÉLAG ÍSLANDS

H. Stefánsson.

Sigurj. Jóhannsson.

Efnahagsreikningur

Brunabótafélags Íslands 14. október 1936.

Eignir:

I. Sjóður	kr. 71631.72	
II. Innstæða í bönkum og sparisjóði	— 746904.32	
III. Ríkissjóðsábyrgð	— 800000.00	
IV. Verðbréf:		
1. Veðdeildarbréf, kaupverð	kr. 364492.50	
2. Ríkisskuldabréf, kaupverð	— 3840.00	
3. Jarðræktarbréf, kaupverð	— 101440.00	
4. Bæjarskuldabréf Reykjavíkur, kaupverð ..	— 17340.00	
5. Vega- og brúargerðalánsbréf, kaupverð	— 3450.00	
6. Kreppulánsjóðsbréf, kaupverð	— 1000.00	
— bæjar- og sveitarfélaga, kaupverð	— 38338.50	
7. Nýbýlasjóðsbréf, kaupverð	— 50000.00	
8. Veðskuldabréf, kaupverð	— 513906.98	— 1093807.98
V. Lán gegn ábyrgð ríkissjóðs, sýslu-, bæjar- og sveitarfélaga ..	— 604219.05	
VI. Vixlar	— 28550.00	
VII. Lán til bæjar- og sveitarfélaga til slökkvitækja	— 175076.85	
VIII. Skuldir umboða	— 48651.83	
IX. Ýmsir skuldunautar	— 12278.67	
X. Áhöld og húsgögn	— 9000.00	
XI. Slökkvitækjabirgðir	— 11000.00	
		Kr. 3601120.42

Skuldir:

I. Ábyrgðarsjóður	kr. 800000.00	
II. Inneignir umboða	— 239.66	
III. Ógreiddar brunabætur	— 69726.18	
		Flyt kr. 869965.84

			Flutt	kr.	869965.84	180
IV.	Inneign Storebrand, Oslo:					
	1. Í viðskiptareikningi	kr.	75745.01			
	2. Fyrir slökkvitæki	—	5411.18			
					—	81156.19
V.	Varasjóður 1. flokks:					
	1. Flutt frá fyrra ári	kr.	2048335.90			
	2. Af tekjuafgangi ársins	—	231664.10			
					—	2280000.00
VI.	Varasjóður 2. flokks:					
	1. Flutt frá fyrra ári	kr.	314008.40			
	2. Af tekjuafgangi ársins	—	40991.60			
					—	355000.00
VII.	Flutt til næsta árs:					
	1. Tilheyrandi 1. flokki	kr.	10727.42			
	2. Tilheyrandi 2. flokki	—	4270.97			
					—	14998.39
						Kr. 3601120.42

Reykjavík, 15. jan. 1937.

BRUNABÓTAFÉLAG ÍSLANDS

H. Stefánsson.

Sigurj. Jóhannsson.

Reikning þenna höfum við endurskoðað og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 15. júní 1937.

J. Guðmundsson. Torfi Jóhannsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld 1. flokks (vátryggingar í kaupstöðum og kaupþúnum)
frá 15. okt. 1935 til 14. okt. 1936.

Gjöld:

I.	Brunatjón á fasteignum	kr.	114813.04	
II.	Brunatjón á lausafé	—	9174.12	
III.	Rekstrarkostnaður	—	37142.13	
IV.	Umboðslaun	—	21464.44	
V.	Afskriftir	—	3084.85	
VI.	Tekjuafgangur:			
	1. Flutt frá fyrra ári	kr.	12937.22	
	2. Tekjuafgangur þ. á.	—	229454.30	
			kr. 242391.52	
	sem færast þannig:			
	1. Lagt í varasjóð	—	231664.10	
	2. Flutt til næsta árs	—	10727.42	
			—	242391.52
				Kr. 428070.10

180

Tekjur:

I. Flutt frá fyrra ári	kr. 12937.22
II. Iðgjöld af fasteignum	— 236471.49
III. Iðgjöld af lausafé	— 6781.36
IV. Vextir	— 108683.25
V. Þóknun og ágóðahluti frá endurtryggingarfélagi „Storebrand“	— 51391.28
VI. Hagnaður á innleystum verðbréfum	— 11805.50

Kr. 428070.10

Reikningur

yfir tekjur og gjöld 2. flokks (vátryggingar í sveitum)
frá 15. okt. 1935 til 14. okt. 1936.

Gjöld:

I. Brunatjón á fasteignum	kr. 54846.14
II. Brunatjón á lausafé	— 8332.16
III. Rekstrarkostnaður	— 10800.21
IV. Umboðslaun	— 5850.39
V. Tekjuafgangur:	
1. Flutt frá fyrra ári	kr. 8658.60
2. Tekjuafgangur þ. á.	— 36603.97

Samtals kr. 45262.57

sem færast þannig:

1. Lagt í varasjóð	kr. 40991.60
2. Flutt til næsta árs	— 4270.97

— 45262.57

Kr. 125091.47

Tekjur:

I. Flutt frá fyrra ári	kr. 8658.60
II. Iðgjöld af fasteignum	— 84544.26
III. Iðgjöld af lausafé	— 4311.05
IV. Vextir	— 17045.54
V. Þóknun og ágóðahluti frá endurtryggingarfélagi „Storebrand“	— 10182.02
VI. Hagnaður af innleystum verðbréfum	— 350.00

Kr. 125091.47

REIKNINGAR BÚNAÐARBANKA ÍSLANDS

181

Efnahagsreikningur sparisjóðsdeildar Búnaðarbanka Íslands með útibúi 31. des. 1936.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 380 542.67	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 653 613.82	
c. Handveðslán	— 2 462.50	
d. Sveitarstjórnarlán, sýslu og ríkis	— 230 173.46	
e. Reikningslán	— 16 494.90	
		kr. 1 283 287.35
2. Vixlar	— 1 513 142.52	
3. Verðbréf	— 733 756.21	
4. Byggingar og landnáms sjóður	— 476 767.69	
5. Kreppulánasjóður	— 1 295 085.37	
6. — bœjar og sveitar félaga	— 906.76	
7. Nýbýlasjóður	— 21 954.72	
8. Lán í hlaupareikningi	— 140 438.23	
9. Ýmsir viðskiptamenn	— 33 657.41	
10. Innanstokksmunir	— 13 700.00	
11. Fasteignir	— 44 602.05	
12. Tryggingar fyrir ábyrgðum	— 1 187 000.00	
13. Bankainnstöðða og peningar í sjóði	— 700 404.31	
		Kr. 7 444 702.62

Skuldir:

1. Skuld við ríkissjóð	kr. 1 319 674.80
2. Innstæðufé í sparisjóði	— 1 899 384.06
3. — gegn viðtökuskirteinum	— 413 579.27
4. — í hlaupareikningi	— 1 209 332.48
5. Ræktunarsjóður Íslands	— 413 340.27
6. Veðdeild	— 45 508.84
7. Viðlagasjóður	— 534 931.36
8. Ýmsir viðskiptamenn	— 55 520.83
9. Skuldir á fasteignum	— 38 712.76
10. Ábyrgðir	— 1 187 000.00
11. Ógreitt tap	— 14 756.90
12. Varasjóður	— 254 767.30
13. Flyzt til næsta árs:	
Fyrir fram greiddir vextir	— 58 193.75
	Kr. 7 444 702.62

181 Rekstrarreikningur sparisjóðsdeildar Búnaðarbanka Íslands með útibúi 1936.

Tekjur:

1. Vextir f. f. á.	kr. 60 259.10
2. Forvextir af víxlum	— 124 340.65
3. Aðrir vextir	— 218 005.12
4. Ýmsar tekjur	— 18 033.25
	Kr. 420 638.12

Gjöld:

1. Vextir	kr. 241 845.73
2. Rekstrarkostnaður	— 30 265.48
3. Afskrifað tap á lánum og víxlum	— 30 801.07
4. Til varasjóðs	— 59 532.09
5. Flyzt til næsta árs:	
Fyrir fram greiddir vextir	— 58.193.75
	Kr. 420 638.12

Efnahagsreikningur sparisjóðsdeildar Búnaðarbanka Íslands í Rvík 31. des. 1936.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:	
a. Fasteignaveðslán	kr. 318 297.67
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 330 263.82
c. Handveðslán	— 2 462.50
d. Sveitarstjórnarlán, sýslu og ríkis	— 230 173.46
e. Reikningslán	— 13 039.95
	kr. 894 237.40
2. Víxlar	— 1 321 555.31
3. Verðbréf	— 733 536.21
4. Útibú á Akureyri	— 539 487.30
5. Byggingar og landnáms sjóður	— 476 767.69
6. Kreppulánasjóður	— 1 295 085.37
7. — bœjar og sveitar félaga	— 906.76
8. Nýbýlasjóður	— 21 954.72
9. Lán í hlaupareikningi	— 140 438.23
10. Ýmsir viðskiptamenn	— 12 035.26
11. Innanstokksmunir	— 13 000.00
12. Fasteignir	— 43 900.00
13. Tryggingar fyrir ábyrgðum	— 1 187 000.00
14. Bankainnstøða og peningar í sjóði	— 671 793.37
	Kr. 7 351 697.62

Skuldir:

1. Skuld við ríkissjóð	kr. 1 319 674.80
2. Innstøðufé í sparisjóði	— 1 848 281.06
3. — gegn viðtökuskirteinum	— 387 313.58
4. — í hlaupareikningi	— 1 204 657.42
5. Ræktunarsjóður Íslands	— 413 340.27
6. Veðdeild	— 45 508.84
	Flyt kr. 5 218 775.97

	Flutt	kr. 5 218 775 97	181
7. Viðlagasjóður	—	534 931.36	
8. Ýmsir viðskiptamenn	—	55 520.83	
9. Skuldir á fasteignum	—	38 712.76	
10. Ábyrgðir	—	1 187 000.00	
11. Ógreitt tap	—	14 756.90	
12. Varasjóður	—	254 767.30	
13. Flyzt til næsta árs:			
Fyrirfram greiddir vextir	—	47 232.50	
		Kr. 7 351 697.62	

Rekstrarreikningur sparisjóðsdeildar Búnaðarbanka Íslands í Reykjavík 1936.

Tekjur:

1. Vextir f. f. á.	kr. 50 711.38
2. Forvextir af vixlum	— 84 947.09
3. Aðrir vextir	— 216 511.26
4. Ýmislegar tekjur	— 10 414.12
5. Hagnaður á rekstri útibús	— 2 472.01
	Kr. 365 055.86

Gjöld:

1. Vextir	kr. 212 623.46
2. Rekstrarkostnaður	— 14 866.74
3. Afskrifað tap á lánum og vixlum	— 3 751.84
4. — — — — — útibús	— 27 049.23
5. Til varasjóðs	— 59 532.09
6. Flyzt til næsta árs:	
Fyrir fram greiddir vextir	— 47 232.50
	Kr. 365 055.86

Efnahagsreikningur útibús Búnaðarbanka Íslands á Akureyri 31. des. 1936.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 62 245.00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 323 350.00	
c. Reikningslán	— 3 454.95	
		kr. 389 049.95
2. Vixlar	— 191 587.21	
3. Verðbréf	— 220.00	
4. Ýmsir viðskiptamenn	— 21 622.15	
5. Innanstokksmunir	— 700.00	
6. Fasteign	— 702.05	
7. Bankainnstæða og peningar í sjóði	— 28 610.94	
		Kr. 632 492.30

181

Skuldir:

1. Skuld við Búnaðarbanka Íslands	kr. 539 487.30
2. Innstæðufé í sparisjóði	— 51 103.00
3. — gegn viðtökuskirteinum	— 26 265.69
4. — í hlaupareikningi	— 4 675.06
5. Flyzt til næsta árs:	
Fyrir fram greiddir vextir	— 10 961.25
	Kr. 632 492.30

Rekstrarreikningur útibús Búnaðarbanka Íslands á Akureyri 1936.

Tekjur:

1. Vextir f. f. á.	kr. 9 547.72
2. Forvextir	— 39 393.56
3. Aðrir vextir	— 1 493.86
4. Ýmislegar tekjur	— 7 619.13
	Kr. 58 054.27

Gjöld:

1. Vextir	kr. 29 222.27
2. Kostnaður	— 15 398.74
3. Rekstrarhagnaður	— 2 472.01
4. Flyzt til næsta árs:	
Fyrir fram greiddir vextir	— 10 961.25
	Kr. 58 054.27

Efnahagsreikningur veðdeildar Búnaðarbanka Íslands 31. desember 1936.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr. 1 289 743.90
2. Ógreiddir vextir og kostnaðartillag	— 70 674.60
3. Verðbréf	— 27 645.00
4. Innstæða í Búnaðarbanka Íslands	— 45 508.84
	Kr. 1 433 572.34

Skuldir:

1. Bankavaxtabréf í umferð	kr. 1 380 000.00
2. Óinnleystir vaxtamiðar	— 41 400.00
3. Ógreitt tap á lánum	— 8 284.26
4. Varasjóður	— 3 888.08
	Kr. 1 433 572.34

Rekstrarreikningur veðdeildar Búnaðarbanka Íslands 1936.

Tekjur:

1. Vextir og kostnaðartillag	kr. 91 984.98
2. Aðrir vextir	— 2 109.54
	Kr. 94 094.52

Gjöld :

181

1. Kostnaður	kr. 5 242.05
2. Vaxtamiðar	— 82 800.00
3. Lagt við varasjóð	— 6 052.47
	Kr. 94 094.52

Höfuðstóll Ræktunarsjóðs Íslands 31. desember 1936.

1. Frá fyrra ári	kr. 3 174 118.29
2. Tekjur af þjóðjörðum 1935	kr. 24 816.39
3. Viðlagðir 2½% vextir	— 79 352.96
	— 104 169.35
	Kr. 3 278 287.64

Varasjóður Ræktunarsjóðs Íslands 31. desember 1936.

1. Frá fyrra ári	kr. 192 703.03
2. Lántökugjald	kr. 1 206.40
3. Vextir	— 8 733.70
4. Tekjuafgangur	— 59 593.37
	kr. 69 533.47
Tap á lánum og fasteignum	÷ — 26 853.03
	— 42 680.44
	Kr. 235 383.47

Efnahagsreikningur Ræktunarsjóðs Íslands 31. desember 1936

Eignir :

1. Skuldabréf fyrir lánum:	
4% þjóðjarðasölulán	kr. 308 585.31
4% jarðabótalan	— 128 145.18
4% jarðabótalan prestakalla	— 500.00
4% jarðakaupalán	— 3 370.20
5% lán 1. flokks	— 3 841 371.48
5% — 3. —	— 1 100 348.01
	kr. 5 382 320.18
2. Verðbréf	— 333 860.00
3. Ógreiddir áfallnir vextir	— 169 449.45
4. Ýmsir viðskiptamenn	— 7 210.86
5. Innstœða í Búnaðarbanka Íslands	— 413 340.27
	Kr. 6 306 180.76

Skuldir :

1. Höfuðstóll	kr. 3 278 287.64
2. Jarðræktarbréf í umferð: 1. flokkur	— 2 471 500.00
3. — — — : 3. flokkur	— 403 300.00
4. Óinnleystir vaxtamiðar jarðræktarbréfa	— 79 057.00
5. Ógreitt tap á lánum	— 74 036.12
	Kr. 6 306 180.76

Rekstrarreikningur Ræktunarsjóðs Íslands 1936.

Tekjur:

1. Vextir	kr. 294 848.75
2. Vaxtatillag ríkissjóðs af jarðræktarbréfum	— 28 746.00
3. Ríkissjóðsstyrkur	— 2 000.00
4. Ýmislegar tekjur	— 1 025.60
	Kr. 326 620.35

Gjöld:

1. Kostnaður	kr. 29 560.02
2. Vaxtamiðar jarðræktarbréfa	— 158 114.00
3. Lagt vð höfuðstól 2½% vextir	— 79 352.96
4. Lagt við varasjóð	— 59 593.37
	Kr. 326 620.35

Efnahagsreikningur Byggingar- og landnámssjóðs 31. desember 1936.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:	
a. Endurhýsingarlán	kr. 2 111 851.49
b. Nýbýlalán á ræktuðu landi	— 175 214.75
c. — á óræktuðu landi	— 79 860.00
	kr. 2 366 926.24
2. Verðbréf	— 6 315.00
3. Ýmsir viðskiptamenn	— 4 751.45
4. Óhafið ríkissjóðstillag	— 50 000.00
	Kr. 2 427 992.69

Skuldir:

1. Skuld við ríkissjóð	kr. 600 000.00
2. — — Búnaðarbanka Íslands	— 476 767.69
3. Ógreitt tap	— 25 216.35
4. Eign	— 1 326 008.65
	Kr. 2 427 992.69

Rekstrarreikningur Byggingar- og landnámssjóðs 1936.

Tekjur:

1. Lántökugjald	kr. 1 922.25
2. Vextir	— 81 297.03
3. Vextir af verðbréfum	— 224.70
4. Ríkissjóðstillag	— 250 000.00
	Kr. 333 443.98

Gjöld:

1. Kostnaður við teiknistofu	kr. 15 381.85
2. Vextir	— 66 043.68
3. Rekstrarkostnaður	— 18 204.80
4. Tap á lánum	— 33 813.65
5. Aukin eign	— 200 000.00
	Kr. 333 443.98

Efnahagsreikningur Viðlagasjóðs 31. desember 1936.

181

Eignir :

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr. 1 717 214.89
2. Verðbréf	— 142 080.00
3. Innstæða í Búnaðarbanka Íslands	— 534 931.36
	Kr. 2 394 226.25

Skuldir :

1. Höfuðstóll	kr. 2 287 007.44
2. Ógreitt tap á lánum	— 107 218.81
	Kr. 2 394 226.25

Rekstrarreikningur Viðlagasjóðs árið 1936.

Tekjur :

1. Innheimtir vextir af lánum	kr. 89 609.07
2. Vextir af verðbréfum og bankainnstæðu	— 12 257.80
	Kr. 101 866.87

Gjöld :

1. Kostnaður	kr. 8 087.20
2. Matskostnaður og innheimtukostnaður	— 8 382.98
3. Tap á lánum	— 60 396.69
4. Til höfuðstóls	— 25 000.00
	Kr. 101 866.87

Höfuðstóll Viðlagasjóðs 31. desember 1936.

1. Frá fyrra ári	kr. 2 262 007.44
2. Tekjuafgangur	— 25 000.00
	Kr. 2 287 007.44

Reykjavík, 21. janúar 1937.

BÚNAÐARBANKI ÍSLANDS

Hilmar Stefánsson.

Bjarni Ásgeirsson.

Pétur Magnússon.

Framanritaða reikninga Búnaðarbanka Íslands fyrir árið 1936 höfum við yfirfarið og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við að athuga.

Reykjavík, 15. apríl 1937.

Sveinbjörn Högnason. Magnús Guðmundsson.

182

Stofnsjóður Kreppulánasjóðs 31. desember 1936.

Frá fyrra ári	kr. 365 197.46
Vaxtagreiðslur Búnaðarbanka Íslands 1936	kr. 247 652.30
Frá dregst: Rekstrarhalli	— 171 634.95
	— 76 017.35
	Kr. 441 214.81

Varasjóður Kreppulánasjóðs 31. desember 1936.

Frá fyrra ári	kr. 90 494.00
Lántökugjald	— 6 353.40
	kr. 96 847.40
Frá dregst tap á lánum	— 42 062.57
	Kr. 54 784.83

Reikningur Kreppulánasjóðs um ábyrgðartillag 1936.

Út: Greitt ábyrgðartillag	kr. 611 939.33
— Vaxtamiðar	— 27 137.25
Inn: Endurgreiddir vextir	kr. 6 892.52
— Útgefin skuldabréf Kreppulánasjóðs	— 603 050.00
— Greiðsla úr Kreppulánasjóði	— 29 134.06
	Kr. 639 076.58
	Kr. 639 076.58

Efnahagsreikningur Kreppulánasjóðs 31. desember 1936.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr. 9 379 497.31
2. Skuldir kröfuhafa	— 2 525.30
3. Ógreiddir vextir:	
a. Fallnir í gjalddaga	kr. 238 418.03
b. Ekki fallnir í gjalddaga	— 46 397.49
	— 284 815.52
4. Fasteignir	— 27 248.56
5. Ýmsir viðskiptamenn	— 10 687.05
6. Skrifstofugögn	— 2 500.00
7. Afturkræft ábyrgðartillag	— 603 050.00
	Kr. 10 310 323.74

Skuldir:

1. Kreppulánasjóðsbréf í umferð	kr. 8 302 490.00
2. Innstæða kröfuhafa	— 13 685.78
3. Búnaðarbanki Íslands	— 1 295 085.37
4. Ýmsir viðskiptamenn	— 75 780.55
5. Handhafa skuldabréf	— 70 000.00
6. Skuldir á fasteignum	— 27 248.56
7. Ógreitt tap á lánum	— 30 033.84
8. Stofnsjóður	— 441 214.81
9. Varasjóður	— 54 784.83
	Kr. 10 310 323.74

Rekstrarreikningur Kreppulánasjóðs 1936.

182

Tekjur :

1. Lántökugjald	kr. 6 353.40
2. Vextir af lánum	— 358 442.70
3. Rekstrarhalli	— 171 634.95
	Kr. 536 431.05

Gjöld :

1. Lagt í varasjóð (lántökugjald)	kr. 6 353.40
2. Vextir af skuldabréfum í umferð	— 351 686.70
3. Vextir af skuldum	— 82 502.75
4. Kostnaður við héraðsnefndir	— 302.50
5. Rekstrarkostnaður	— 66 451.64
6. Ábyrgðartillag	— 29 134.06
	Kr. 536 431.05

Reykjavík, 27. febrúar 1937.

KREPPULÁNASJÓÐUR

Hilmar Stefánsson.

Pétur Magnússon.

Bjarni Ásgeirsson.

Framanritaða reikninga Kreppulánasjóðs 1936 höfum við yfirfarið og borið saman við bækur sjóðsins og ekkert fundið við að athuga.

Reykjavík, 15. apríl 1937.

Sveinbjörn Högnason. Magnús Guðmundsson.

Efnahagsreikningur Kreppulánasjóðs bæjar- og sveitarfélaga 31. desember 1936. 183

Eignir :

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr. 2 350 635.39
2. Skuldir kröfuhafa	— 1 688.08
3. Óinnheimtir vextir	— 40 319.41
4. Verðbréf	— 420.00
5. Ýmsir viðskiptamenn	— 5 878.39
	Kr. 2 398 941.27

Skuldir :

1. Skuldabréf í umferð	kr. 1 588 030.00
2. Innstæða kröfuhafa	— 763 672.68
3. Búnaðarbanki Íslands	— 906.76
4. Ýmsir viðskiptamenn	— 30 497.53
5. Varasjóður	— 15 834.30
	Kr. 2 398 941.27

183 **Rekstrarreikningur Kreppulánasjóðs bæjar- og sveitarfélaga 1936.**

T e k j u r :	
1. Lántökugjald	kr. 23 538.10
2. Ríkissjóðsstyrkur	— 10 800.00
3. Vextir af lánum	— 46 621.51
4. Rekstrarhalli	— 7 703.80
	Kr. 88 663.41
G j ö l d :	
1. Lagt í varasjóð	kr. 23 538.10
2. Vextir af skuldabréfum í umferð	— 43 505.80
3. Vextir til kröfuhafa	— 1 592.12
4. Rekstrarkostnaður	— 20 027.39
	Kr. 88 663.41

Reykjavík, 23. jan. 1937.

KREPPULÁNASJÓÐUR BÆJAR OG SVEITAR FÉLAGA**Jónas Guðmundsson.****Hilmar Stefánsson.**

Framanritaða reikninga Kreppulánasjóðs bæjar og sveitar félaga fyrir árið 1936 höfum við undirritaðir endurskoðað og borið saman við bækur sjóðsins og ekkert fundið að athuga.

Reykjavík, 15. apríl 1937.

*Sveinbjörn Högnason. Magnús Guðmundsson.*184 **Efnahagsreikningur Nýbýlasjóðs 31. desember 1936.**

E i g n i r :	
1. Skuldabréf fyrir lánum	kr. 78 400.00
2. Óhafinn styrkur	— 22 000.00
3. Áhöld	— 2 000.00
4. Viðskiptamenn	— 98.18
	Kr. 102 498.18
S k u l d i r :	
1. Útgefin skuldabréf í umferð	kr. 75 000.00
2. Búnaðarbanki Íslands	— 21 954.72
3. Varasjóður	— 5 543.46
	Kr. 102 498.18

Rekstrarreikningur Nýbýlasjóðs 1936.

184

T e k j u r :

1. Ríkissjóðsstyrkur	kr. 152 000.00
2. Lántökugjald	— 784.00
	Kr. 152 784.00

G j ö l d :

1. Rekstrarkostnaður	kr. 16 959.54
2. Styrkveitingar	— 130 281.00
3. Lagt í varasjóð	— 5 543.46
	Kr. 152 784.00

Reykjavík, 28. janúar 1937.

NÝBÝLASJÓÐUR

Steingrímur Steinpórsson.

Framanritaða reikninga Nýbýlasjóðs fyrir árið 1936 höfum við undirritaðir athugað og borið saman við bækur sjóðsins og ekkert fundið að athuga.

Reykjavík, 16. apríl 1937.

Sveinbjörn Högnason. Magnús Guðmundsson.

185 REIKNINGAR ÚTVEGSBANKA ÍSLANDS H.F.

1. janúar — 31. desember 1936.

Rekstursreikningur Útvegsbanka Íslands h.f. og útibúa hans 1936.

Gjöld:

Kostnaður við bankareksturinn, innflutnings- og gjaldeyrisnefnd og fiskifulltrúa á Spáni	kr.	506431.80
Afskrifað	—	582568.75
Lækkun á afskriftareikningi	—	250000.00
Yfirfært til næsta árs	—	34748.66
	Kr.	1373749.21

Tekjur:

Yfirfært frá fyrra ári	kr.	258724.50
Vextir, umboðslaun og aðrar tekjur	—	1115024.71
	Kr.	1373749.21

Efnahagsreikningur Útvegsbanka Íslands h.f. og útibúa hans 31. des. 1936.

Activa:

Málmforði	kr.	1500002.00
Fasteignaveðslán	—	242386.14
Lán sýslu- og bæjarfélaga	—	285487.03
Handveðslán	—	37292.50
Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	1265911.60
Reikningslán	—	3072808.12
Skuldir á hlaupareikningi	—	963719.39
Víxlar	—	22161197.67
Ýmsir skuldunautar	—	3720884.08
Verðbréf	—	2119257.31
Erlend mynt	—	3155.85
Húseignir bankans og útibúa hans og aðrar fasteignir	—	1779808.32
Erlendir bankar	—	69621.42
Afskriftareikningur	—	5750000.00
Fyrirfram greiddir vextir af skuldum bankans og ógoldnir vextir til hans	—	213672.96
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	1071367.07
Sjóður	—	488468.41
	Kr.	44745039.87

Passiva:

Hlutfé	kr.	7315400.00
Áhættufé d. kr. 3250000.00 á 100.00	—	3250000.00
Bankavaxtabréf Íslandsbanka	—	530000.00
Seðlar í umferð	—	4000000.00
30 ára £ lán frá 1921 £ 94501-8-3 á 22.15	—	2093206.29

Flyt kr. 17188606.29

35 ára £ lán frá 1935 £ 164920-13-0 á 22.15	Flutt	kr. 17188606.29	185
Hlaupareikningur	—	3652992.40	
Sparsjóðsfé	—	3511150.19	
Fyrirfram greiddir vextir	—	8527523.46	
Landsbankinn	—	486661.13	
Ýmsir skuldheimtumenn	—	5930503.52	
Erlendir bankar	—	818490.00	
Veðskuldir á fasteignum	—	2788435.87	
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	5287.57	
Gengisreikningur	—	1071367.07	
Yfirfært til næsta árs	—	729273.71	
	—	34748.66	
		Kr. 44745039.87	

Reykjavík, 1. febrúar 1937.

ÚTVEGSBANKI ÍSLANDS H.F.

Helgi Guðmundsson.

Jón Baldvinsson.

Jón Ólafsson.

Einar E. Kvaran.

Reikningur þessi er í fullu samræmi við bækur Útvegsbanka Íslands h.f. í Reykjavík, og ársreikninga útibúanna.

Reykjavík, 24. febrúar 1937.

Ásg. Ásgeirsson. Björn Steffensen.

Með skírskotun til áritunar endurskoðenda, kvittar fulltrúaráðið hér með fyrir reikningi þessum til úrskurðar aðalfundar.

Reykjavík, 26. febrúar 1937.

FULLTRÚARÁÐ ÚTVEGSBANKA ÍSLANDS H.F.

Stefán Jóh. Stefánsson.

Magnús Torfason.

Guðm. Ásbjörnsson.

Lárus Fjeldsted.

Gísli Guðmundsson.

Efnahagsreikningur Útvegsbanka Íslands h.f., Reykjavík, 31. des. 1936.

Activa:

Málmforði	kr. 1500002.00
Fasteignaveðslán	— 192572.01
Lán sýslu- og bæjarfélaga	— 229767.03
Handveðslán	— 25700.00
Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 984443.87
Reikningslán	— 1698703.40
	Flyt kr. 4631188.31

185

	Flutt	kr.	
Skuldir á hlaupareikningi	—	4631188.31	
Vixlar	—	947612.16	
Ýmsir skuldunautar	—	15402328.74	
Verðbréf	—	3245978.07	
Erlend mynt	—	2119257.31	
Bankahúsið og aðrar fasteignir	—	1309.32	
Erlendir bankar	—	702357.40	
Útibúið á Akureyri	—	69621.42	
— á Ísafirði	—	1383031.43	
— á Seyðisfirði	—	2432534.57	
— í Vestmannaeyjum	—	1467394.22	
Afskriftareikningur	—	2812779.11	
Fyrirfram greiddir vextir af skuldum bankans og ógoldnir vextir til hans	—	5750000.00	
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	176708.86	
Sjóður	—	862422.13	
		456516.50	
		Kr. 42461039.55	

Passiva:

Hlutfé: Innborguð hlutfjárloforð	kr.	7315400.00
Áhættufé d. kr. 3250000 á 100.00	—	3250000.00
Bankavaxtabréf Íslandsbanka	—	530000.00
Seðlar í umferð	—	4000000.00
30 ára £ lán frá 1921 £ 94501-8-3 á 22.15	—	2093206.29
35 ára £ lán frá 1935 £ 164920-13-0 á 22.15	—	3652992.40
Hlaupareikningur	—	3245260.67
Sparisjóðsfé	—	7003846.89
Fyrirfram greiddir vextir	—	390079.86
Landsbankinn	—	5930503.52
Ýmsir skuldheimtumenn	—	629581.98
Erlendir bankar	—	2788435.87
Veðskuldir á fasteignum	—	5287.57
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	862422.13
Gengisreikningur	—	729273.71
Yfirfært til næsta árs	—	34748.66
		Kr. 42461039.55

Við höfum endurskoðað reikninga Útvegsbanka Íslands h.f. fyrir árið 1936 og vottum, að efnahagsreikningur þessi er í fullu samræmi við bækur bankans.

Við höfum einnig fullvissað okkur um, að birgðir bankans af vixlum, verðbréf, málmforði og aðrar eignir samkvæmt reikningi þessum eru fyrir hendi.

Reykjavík, 24. febrúar 1937.

Ásg. Ásgeirsson. Björn Steffensen.

Efnahagsreikningur útibúa Útvegsbanka Íslands h.f. 31. des. 1936.

185

I. Útibúið á Akureyri.

Activa:

Fasteignaveðslán	kr.	49679.20
Lán sýslu- og bæjarfélaga	—	18720.00
Handveðslán	—	11467.50
Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	188098.80
Reikningslán	—	481469.96
Víxlar	—	874547.25
Ýmsir skuldunautar	—	29515.05
Húseign útibúsins	—	45000.00
Ógreiddir vextir	—	1114.00
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	32000.00
Sjóður	—	6898.88
		Kr. 1738510.64

Passiva:

Skuld við Útvegsbanka Íslands h.f.	kr.	1383031.43
Hlaupareikningur	—	34137.65
Sparisjóðsfé	—	213150.59
Ýmsir skuldheimtumenn	—	52274.81
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	32000.00
Fyrirfram greiddir vextir	—	23916.16
		Kr. 1738510.64

II. Útibúið á Ísafirði.

Activa:

Lán sýslu- og bæjarfélaga	kr.	37000.00
Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	73738.05
Reikningslán	—	497338.18
Víxlar	—	1715500.23
Ýmsir skuldunautar	—	20493.65
Húseignir útibúsins og aðrar fasteignir	—	596811.20
Ógreiddir vextir	—	10957.87
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	55500.00
Sjóður	—	7425.72
		Kr. 3014764.90

Passiva:

Skuld við Útvegsbanka Íslands h.f.	kr.	2432534.57
Hlaupareikningur	—	85184.88
Sparisjóðsfé	—	364074.93
Ýmsir skuldheimtumenn	—	57687.67
Fyrirfram greiddir vextir	—	19782.85
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	55500.00
		Kr. 3014764.90

185

III. Útibúið á Seyðisfirði.

Activa.	
Fasteignaveðslán	kr. 134.93
Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 16601.72
Handveðslán	— 125.00
Reikningslán	— 155443.17
Víxlar	— 1295840.97
Skuldir á hlaupareikningi	— 16107.23
Ýmsir skuldunautar	— 115529.04
Erlend mynt	— 1560.14
Húseign útibúsins og aðrar fasteignir	— 176141.49
Ógreiddir vextir	— 3481.70
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	— 45035.40
Sjóður	— 8942.61
Kr. 1834943.40	

Passiva:	
Skuld við Útvegsbanka Íslands h.f.	kr. 1467394.22
Hlaupareikningur	— 33990.40
Sparisjóðsfé	— 234748.00
Ýmsir skuldheimtumenn	— 42517.45
Fyrirfram greiddir vextir	— 11257.93
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	— 45035.40
Kr. 1834943.40	

IV. Útibúið í Vestmannaeyjum.

Activa:	
Sjálfskuldarábyrgðarlán	kr. 3029.16
Reikningslán	— 239853.41
Víxlar	— 2872980.48
Erlend mynt	— 286.39
Ýmsir skuldunautar	— 309368.27
Húseign útibúsins og aðrar fasteignir	— 259498.23
Ógreiddir vextir	— 21410.53
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	— 76409.54
Í sjóði	— 8684.70
Kr. 3791520.71	

Passiva:	
Skuld við Útvegsbanka Íslands h.f.	kr. 2812779.11
Hlaupareikningur	— 112576.59
Sparisjóðsfé	— 711703.05
Ýmsir skuldheimtumenn	— 36428.09
Fyrirfram greiddir vextir	— 41624.33
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	— 76409.54
Kr. 3791520.71	

REIKNINGAR LANDSBANKA ÍSLANDS

186

árið 1936.

I. Seðlabankinn.

Efnahagur seðlabankans 31. desember 1936.

Eignir:

1. Gullmynt	kr. 1119673.89
2. Inneign hjá erlendum bönkum	— 514228.00
3. Vixlar innlendir og ávisanir	— 10247894.52
4. Vixlar og ávisanir til greiðslu erlendis	— 238976.78
5. Endurkeyptir vixlar	— 5354005.88
6. Lán í hlaupareikningi	— 5437888.51
7. Reikningslán	— 2188894.68
8. Bankabyggingarnar með húsbúnaði	— 750000.00
9. Ýmsir skuldunautar	— 343235.69
10. Erlend mynt (seðlar og málmpeningar)	— 656.55
11. Ógreiddir vextir	— 108664.70
12. Innlendir bankar	— 108483.87
13. Innlend verðbréf	— 2201889.40
14. Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	— 1456364.46
15. Peningar í sjóði	— 170280.61

Kr. 30241137.54

Skuldir:

1. Stofnfé	kr. 3600000.00
2. Seðlar í umferð	— 6560000.00
3. Innstæðufé í hlaupareikningi	— 6713744.50
4. Innstæðufé í reikningslánum	— 219609.00
5. Inneign sparisjóðsdeildarinnar	— 2936649.78
6. Innheimt fé ekki útborgað	— 158819.75
7. Skuld við erlenda banka	— 6287342.82
8. Tilkynntir tékkar	— 12399.16
9. Ýmsir skuldheimtumenn	— 751443.84
10. Fyrirfram greiddir vextir	— 135410.67
11. Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	— 1456364.46
12. Tekjuafgangur óráðstafaður:	
a. Frá árinu 1935	kr. 1098297.07
b. Samkvæmt rekstursreikningi 1936	— 569480.40

Kr. 1667777.47

Frá dregst:

a. Tap á lánum kr. 53423.91

Flyt kr. 53423.91 kr. 1667777.47 kr. 28831783.98

186

	Flutt	kr. 53423.91	kr. 1667777.47	kr. 28831783.98
b. Húseignir bankans lækkaðar				
í verði		— 25000.00		
c. Vextir af stofnfé		— 180000.00		
			— 258423.91	— 1409353.56
				Kr. 30241137.54

LANDSBANKI ÍSLANDS, Reykjavík, 9. apríl 1937.

Framkvæmdarstjórnin:

Magnús Sigurðsson. L. Kaaber. Georg Ólafsson.

Jón G. Mariasson.

Framanritaðan reikning höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans, og er hann í samræmi við þær. Einnig höfum við á árinu sannreynt, að verðbréf og aðrar bókfærðar eignir eru fyrir hendi.

Guðbrandur Magnússon. Jón Kjartansson.

Með skírskotun til framanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda, kvittar Landsbankanefndin fyrir reikninginn.

Reykjavík, 15. apríl 1937.

Einar Árnason,
forseti.

Rekstursreikningur seðlabankans árið 1936.

G j ö l d :

1. Útborgaðir vextir		kr. 615162.29
2. Kostnaður við rekstur bankans		— 422943.72
3. Kostnaður við seðlagerð		— 33908.25
4. Tap á fasteignarekstri		— 6135.48
5. Reksturshagnaður		— 569480.40
		Kr. 1647630.14

T e k j u r :

1. Vaxtaylorfærsla frá fyrra ári		kr. 74579.58
Innborgaðir vextir og forvextir		
á árinu		kr. 1298720.04
Þar af tilheyrandi næsta ári	— 135410.67	— 1163309.37
Ógreiddir vextir		— 108664.70
		kr. 1346553.65
2. Greitt upp í áður afskrifaðar skuldir		— 194.95
3. Ýmsar tekjur		— 300881.54
		Kr. 1647630.14

II. Sparisjóðsdeildin.

186

Efnahagur sparisjóðsdeildarinnar með útibúum bankans 31. desember 1936.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánunum:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 3973761.48	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 3043010.10	
c. Handveðslán	— 193798.25	
d. Lán gegn ábyrgð ríkissjóðs, sveita- og bæjarfélaga	— 558057.03	
e. Búnaðarlánadeildarlán	— 64037.00	
f. Reikningslán	— 1239680.36	
		kr. 9072344.22
2. Vixlar innlendir og ávísanir	— 19427103.87	
3. Vixlar og ávísanir til greiðslu erlendis	— 31704.21	
4. Lán í hlaupareikningi	— 162091.71	
5. Bankavaxtabréf	— 5301993.50	
6. Ríkissjóðsskuldabréf og önnur innlend verðbréf	— 4797043.06	
7. Fasteignir:		
a. Bankabyggingar með húsbúnaði	kr. 86219.50	
b. Aðrar fasteignir	— 1142712.84	
		— 1228932.34
8. Inneign hjá erlendum bönkum	— 40897.90	
9. Inneign hjá seðlabankanum	— 2936649.78	
10. Erlend mynt	— 248.36	
11. Ýmsir skuldunautar	— 958555.28	
12. Ógreiddir vextir	— 376922.75	
13. Peningar í sjóði	— 147406.82	
		Kr. 44481893.80

Skuldir:

1. Skuld við ríkissjóð (brezka lánið frá 1921)	kr. 1431234.42	
2. Brezkt lán tekið 1924	— 1772000.00	
3. Innstæðufé í hlaupareikningi	— 1704511.18	
4. Innstæðufé í reikningslánum	— 1780.62	
5. Innstæðufé í sparisjóði	— 31100929.23	
6. Innstæðufé gegn viðtökuskirteinum	— 4536422.99	
7. Afskriftir útibúanna á Eskifirði og Ísafirði	— 225000.00	
8. Inneign veðdeildarinnar	— 2466874.17	
9. Innheimt fé ekki útborgað	— 27972.24	
10. Veðskuldir á fasteignum	— 8443.97	
11. Ýmsir skuldheimtumenn	— 248930.28	
12. Fyrirfram greiddir vextir	— 400678.82	
13. Skuld við erlenda banka	— 149679.32	
14. Skuld við innlenda banka	— 5299.98	
15. Tekjuafgangur óráðstafaður:		
a. Frá árinu 1935	kr. 445067.55	
b. Samkvæmt rekstursreikningi 1936	— 491369.36	
		kr. 936436.91

Flyt kr. 936436.91 kr. 44079757.22

186

Flutt kr. 936436.91 kr. 44079757.22

Frá dregst:

a. Tap á lánum og víxlum	kr. 309051.78		
b. Tap útibúsins á Eskifirði	— 150000.00		
c. Tap útibúsins á Ísafirði	— 75000.00		
d. Afskrifað af áhöldum	— 248.55	— 534300.33	— 402136.58

Kr. 44481893.80

LANDSBANKI ÍSLANDS, Reykjavík, 9. apríl 1937.

Framkvæmdarstjórnin:

Magnús Sigurðsson.

L. Kaaber.

Georg Ólafsson.

Jón G. Mariásson.

Framanritaðan reikning höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans og er hann í samræmi við þær. Ennfremur höfum við á árinu sannreynt, að verðbréf og aðrar bókfærðar eignir bankans og útibúa hans eru fyrir hendi.

Guðbrandur Magnússon. Jón Kjartansson.

Með skírskotun til framanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda, kvittar Landsbankanefndin fyrir reikninginn.

Reykjavík, 15. apríl 1937.

Einar Árnason,
forseti.

Rekstursreikningur sparisjóðsdeildarinnar með útibúum bankans árið 1936.

G j ö l d :

1. Útborgaðir vextir	kr. 1860402.46
2. Kostnaður við rekstur	— 326402.37
3. Afskrifað af áhöldum	— 6000.00
4. Tap á fasteignarekstri	— 6367.37
5. Reksturshagnaður	— 491369.36
	Kr. 2690541.56

T e k j u r :

1. Vaxtaylorfærsla frá fyrra ári	kr. 120960.29
Innborgaðir vextir og forvextir	
á árinu	kr. 2399594.85
Þar af tilheyrandi næsta ári ...	— 400678.82
	— 1998916.03
Ógreiddir vextir	— 376922.75
	kr. 2496799.07
2. Greitt upp í áður afskrifaðar skuldir	— 21839.85
3. Ýmsar tekjur	— 171902.64
	Kr. 2690541.56

Efnahagsreikningur sparisjóðsdeildarinnar 31. desember 1936.

186

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánunum:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 1755870.89	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 1845023.85	
c. Handveðslán	— 171798.25	
d. Lán gegn ábyrgð ríkissjóðs, sveita- og bæjarfélaga	— 439927.00	
e. Búnaðarlánadeild	— 64037.00	
		kr. 4276656.99
2. Vixlar innlendir og ávísanir	— 13651256.82	
3. Bankavaxtabréf	— 5284368.00	
4. Ríkissjóðsskuldabréf og önnur innlend verðbréf	— 2857980.37	
5. Fasteignir	— 704296.81	
6. Útibúið á Ísafirði	— 2582667.16	
7. Útibúið á Akureyri	— 697178.04	
8. Útibúið á Eskifirði	— 2426563.66	
9. Útibúið á Selfossi	— 498528.32	
10. Ýmsir skuldunautar	— 719008.83	
11. Ógreiddir vextir	— 318383.20	
12. Inneign hjá seðlabankanum	— 2936649.78	
13. Peningar í sjóði	— 43518.35	
		Kr. 36997056.33

Skuldir:

1. Skuld við ríkissjóð (brezka lánið frá 1921)	kr. 1431234.42
2. Brezkt lán tekið 1924	— 1772000.00
3. Innstæðufé í sparisjóði	— 26535390.20
4. Innstæðufé gegn viðtökuskirteinum	— 3518739.48
5. Innstæðufé í hlaupareikningi	— 596454.98
6. Inneign veðdeildarinnar	— 2466874.17
7. Ýmsir skuldheimtumenn	— 188585.82
8. Fyrirfram greiddir vextir	— 304698.93
9. Tekjuafgangur óráðstafaður:	
a. Frá árinu 1935	kr. 171471.10
b. Samkv. rekstursreikningi 1936	— 452439.79
	Kr. 623910.89

Frá dregst:

a. Tap deildarinnar sjálfrar á lánunum og vixlum	kr. 215832.56
b. Tap útib. á Eskifirði	— 150000.00
c. Tap útib. á Ísafirði	— 75000.00
	— 440832.56
	— 183078.33
	Kr. 36997056.33

Rekstursreikningur sparisjóðsdeildarinnar árið 1936.

G j ö l d :

1. Útborgaðir vextir	kr. 1382646.69
2. Kostnaður við rekstur sparisjóðsdeildarinnar, Austurbæjarútibús og útibúsins í Hafnarfirði	— 179458.63
3. Afskrifað af áhöldum	— 6000.00
4. Tap á fasteignarekstri	— 194.53
5. Reksturshagnaður	— 452439.79
	Kr. 2020739.64

T e k j u r :

1. Vaxtaylorfærsla frá fyrra ári	kr. 83664.72
Innborgaðir vextir og forvextir á árinu	kr. 1744544.14
Þar af tilheyrandi næsta ári ..	— 304698.93
Ógreiddir vextir	— 1439845.21
	— 318383.20
	kr. 1841893.13
2. Greitt upp í áður afskrifaðar skuldir	— 15460.22
3. Hagnaður af rekstri útibúsins á Akureyri	— 39899.58
4. Ýmsar tekjur	— 123486.71
	Kr. 2020739.64

Efnahagur útibúsins á Ísafirði 31. desember 1936.

E i g n i r :

1. Skuldabréf fyrir lánum:	
a. Fasteignaveðslán	kr. 592415.55
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 145898.98
c. Handveðslán	— 13500.00
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfélaga	— 14640.00
e. Reikningslán	— 528032.18
	kr. 1294486.71
2. Víxlar innlendir og ávísanir	— 2509564.96
3. Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	— 12797.87
4. Lán í hlaupareikningi	— 21159.44
5. Bankavaxtabréf	— 5355.50
6. Ríkissjóðsskuldabréf og önnur innlend verðbréf	— 332197.74
7. Fasteignir:	
a. Húsbúnaður og áhöld	kr. 5400.00
b. Aðrar fasteignir	— 241400.00
	— 246800.00
8. Inneign hjá erlendum bönkum	— 16510.32
9. Ýmsir skuldunautar	— 126387.95
10. Ógreiddir vextir	— 7554.20
11. Peningar í sjóði	— 10280.72
	Kr. 4583095.41

Skuldir:

186

1. Skuld við Landsbanka Íslands	kr. 2582667.16
2. Skuld við erlenda banka	— 28239.76
3. Innstæðufé í hlaupareikningi	— 157541.64
4. Innstæðufé í sparisjóði	— 1556156.50
5. Innstæðufé gegn viðtökuskírteinum	— 128548.35
6. Ýmsir skuldheimtumenn	— 75000.00
7. Veðskuldir á fasteignum	— 8443.97
8. Fyrirfram greiddir vextir	— 36000.55
9. Tekjuafgangur óráðstafaður	— 10497.48
	Kr. 4583095.41

Tekjur og gjöld útibúsins á Ísafirði á árinu 1936.

T e k j u r :

1. Flutt frá fyrra ári	kr. 99167.07
2. Innborgaðir vextir	— 93414.90
3. Forvextir af vixlum og ávisunum	— 153022.10
4. Ýmsar tekjur	— 16334.29
	Kr. 361938.36

G j ö l d :

1. Útborgaðir vextir	kr. 195570.68
2. Kostnaður við rekstur	— 44861.77
3. Tap á lánum og vixlum	— 82313.53
4. Húsbúnaður og áhöld lækkað í verði	— 248.55
5. Flutt til næsta árs:	
a. Fyrirfram greiddir vextir	kr. 36000.55
Að frádregnum ógreiddum vöxtum	— 7554.20
	kr. 28446.35
b. Tekjuafgangur óráðstafaður	— 10497.48
	— 38943.83
	Kr. 361938.36

Efnahagur útibúsins á Akureyri 31. desember 1936.

E i g n i r :

1. Skuldabréf fyrir lánun:	
a. Fasteignaveðslán	kr. 401205.00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 513861.79
c. Handveðslán	— 8500.00
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfélaga	— 13800.00
e. Reikningslán	— 609658.94
	kr. 1547025.73
2. Vixlar innlendir og ávisanir	— 1389654.39
3. Vixlar og ávisanir til greiðslu erlendis	— 7931.34
4. Lán í hlaupareikningi	— 7074.81
5. Bankavaxtabréf	— 10590.00
6. Ríkissjóðsskuldabréf og önnur innlend verðbréf	— 542492.06
	Flyt kr. 3504758.33

186

	Flutt	kr. 3504758.33
7. Fasteignir:		
a. Húsbúnaður og áhöld	kr. 5819.50	
b. Aðrar fasteignir	— 1000.00	
		— 6819.50
8. Inneign hjá erlendum bönkum	—	458.10
9. Erlend mynt	—	248.36
10. Ýmsir skuldunautar	—	2935.88
11. Ógreiddir vextir	—	5044.53
12. Peningar í sjóði	—	22573.04
		Kr. 3542847.74

Skuldir:

1. Skuld við Landsbanka Íslands	kr. 697178.04
2. Skuld við erlenda banka	— 77822.87
3. Innstæðufé í hlaupareikningi	— 474819.07
4. Innstæðufé í reikningslánum	— 347.95
5. Innstæðufé í sparisjóði	— 1465958.06
6. Innstæðufé gegn viðtökuskírteinum	— 546661.00
7. Innheimt fé ekki útborgað	— 23155.76
8. Ýmsir skuldheimtumenn	— 11051.93
9. Fyrirfram greiddir vextir	— 38338.73
10. Tekjuafgangur óráðstafaður	— 207514.33
	Kr. 3542847.74

Tekjur og gjöld útibúsins á Akureyri á árinu 1936.

Tekjur:

1. Flutt frá fyrra ári	kr. 242365.59
2. Innborgaðir vextir	— 103745.82
3. Forvextir af víxlum og ávisunum	— 99610.59
4. Ýmsar tekjur	— 26861.16
5. Tekjur af fasteignarekstri	— 120.00
	Kr. 472703.16

Gjöld:

1. Útborgaðir vextir	kr. 139218.83
2. Kostnaður við rekstur	— 42132.23
3. Tap á lánum og víxlum	— 10643.99
4. Ágóði af rekstri færður Landsbankanum til tekna	— 39899.58
5. Flutt til næsta árs:	
a. Fyrirfram greiddir vextir	kr. 38338.73
Að fráðregnum ógreiddum vöxtum	— 5044.53
	kr. 33294.20
b. Tekjuafgangur óráðstafaður	— 207514.33
	— 240808.53
	Kr. 472703.16

Efnahagur útibúsins á Eskifirði 31. desember 1936.

186

Eignir :

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 731668.90	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 230581.75	
c. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfélaga	— 89690.03	
d. Reikningslán	— 91670.59	
		kr. 1143611.27
2. Vixlar innlendir og ávisanir	— 1457833.70	
3. Vixlar og ávisanir til greiðslu erlendis	— 10975.00	
4. Lán í hlaupareikningi	— 133705.35	
5. Bankavaxtabréf	— 1680.00	
6. Ríkissjóðsskuldabréf og önnur innlend verðbréf	— 183627.50	
7. Fasteignir:		
a. Bankahúsið með húsbúnaði	kr. 30000.00	
b. Aðrar fasteignir	— 172916.03	
		— 202916.03
8. Inneign hjá erlendum bönkum	— 23929.48	
9. Ýmsir skuldunautar	— 106581.40	
10. Ógreiddir vextir	— 18423.24	
11. Peningar í sjóði	— 26968.52	
		Kr. 3310251.49

Skuldir :

1. Skuld við Landsbanka Íslands	kr. 2426563.66	
2. Skuld við erlenda banka	— 43616.69	
3. Skuld við innlenda banka	— 5299.98	
4. Innstæðufé í hlaupareikningi	— 144468.33	
5. Innstæðufé í sparisjóði	— 412862.43	
6. Innstæðufé gegn viðtökuskirteinum	— 115488.31	
7. Innheimt fé ekki útborgað	— 4816.48	
8. Ýmsir skuldheimtumenn	— 150000.00	
9. Fyrirfram greiddir vextir	— 7135.61	
		Kr. 3310251.49

Tekjur og gjöld útibúsins á Eskifirði á árinu 1936.

T e k j u r :

1. Flutt frá fyrra ári	kr. 6887.41	
2. Innborgaðir vextir	— 56692.09	
3. Forvextir af vixlum og ávisunum	— 28160.84	
4. Ýmsar tekjur	— 3727.75	
5. Greitt upp í áður afskrifaðar skuldir	— 784.20	
6. Flutt til næsta árs:		
Ógreiddir vextir	kr. 18423.24	
Að frádrægnum fyrirfram greiddum vöxtum	— 7135.61	
		— 11287.63
		Kr. 107539.92

186

Gjöld:

1. Flutt frá fyrra ári (ógreiddir vextir)	kr.	11738.30
2. Útborgaðir vextir	—	49948.33
3. Kostnaður við rekstur	—	37350.52
4. Tap á fasteignum	—	8502.77
	Kr.	107539.92

Efnahagur útibúsins á Selfossi 31. desember 1936.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánunum:			
a. Fasteignaveðslán	kr.	492601.14	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	307643.73	
c. Reikningslán	—	10318.65	
	kr.	810563.52	
2. Vixlar innlendir og ávísanir	—	418794.00	
3. Lán í hlaupareikningi	—	152.11	
4. Ríkissjóðsskuldabréf og önnur innlend verðbréf	—	880745.39	
5. Fasteignir:			
a. Bankahúsið með húsbúnaði	kr.	45000.00	
b. Aðrar fasteignir	—	23100.00	
	—	68100.00	
6. Ýmsir skuldunautar	—	3641.22	
7. Ógreiddir vextir	—	27517.58	
8. Peningar í sjóði	—	44066.19	
	Kr.	2253580.01	

Skuldir:

1. Skuld við Landsbanka Íslands	kr.	498528.32
2. Innstæðufé í hlaupareikningi	—	331227.16
3. Innstæðufé í reikningslánum	—	1432.67
4. Innstæðufé í sparisjóði	—	1130562.04
5. Innstæðufé gegn viðtökuskirteinum	—	226985.85
6. Ýmsir skuldheimtumenn	—	49292.53
7. Fyrirfram greiddir vextir	—	14505.00
8. Tekjuafgangur óráðstafaður	—	1046.44
	Kr.	2253580.01

Tekjur og gjöld útibúsins á Selfossi á árinu 1936.

Tekjur:

1. Flutt frá fyrra ári	kr.	3087.55
2. Innborgaðir vextir	—	96423.97
3. Forvextir af vixlum og ávísunum	—	23980.40
4. Ýmsar tekjur	—	3702.66
5. Greitt upp í áður afskrifaðar skuldir	—	5595.43
6. Ógreiddir vextir	kr.	27517.58
Að frádregnum fyrirfram greiddum vöxtum	—	14505.00
	—	13012.58
	Kr.	145802.59

Gjöld :

186

1. Vaxtaylorfærsla frá fyrra ári	kr.	28877.30
2. Útborgaðir vextir	—	93017.93
3. Kostnaður við rekstur	—	22599.22
4. Tap á lánum og vixlum	—	261.70
5. Flutt til næsta árs:		
Tekjuafgangur óráðstafaður	—	1046.44
	Kr.	145802.59

Efnahagur Sparisjóðs Árnassýslu 31. desember 1936.

Eignir :

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	58493.00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	136699.10
c. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfélaga	—	39115.37
	kr.	234307.47
2. Vixlar innlendir og ávisanir	—	8838.50
3. Ríkissjóðsskuldabréf og önnur innlend verðbréf	—	96610.00
4. Fasteignir	—	8800.14
5. Husbúnaður og áhöld	—	800.00
6. Inneign hjá innlendum bönkum	—	141669.58
7. Ógreiddir vextir	—	1839.40
	Kr.	492865.09

Skuldir :

1. Innstæðufé í sparisjóði	kr.	471398.18
2. Fyrirfram greiddir vextir	—	2744.45
3. Tekjuafgangur óráðstafaður	—	18722.46
	Kr.	492865.09

Tekjur og gjöld Sparisjóðs Árnassýslu á árinu 1936.

Tekjur :

1. Flutt frá fyrra ári	kr.	16625.38
2. Innborgaðir vextir	—	24416.61
3. Forvextir af vixlum og ávisunum	—	508.50
4. Ýmsar tekjur	—	7.36
5. Greitt upp í áður afskrifaðar skuldir	—	2315.67
	Kr.	43873.52

Gjöld :

1. Vaxtaylorfærsla frá fyrra ári	kr.	2036.50
2. Útborgaðir vextir	—	19406.51
3. Kostnaður við rekstur	—	2803.00
4. Flutt til næsta árs:		
a. Fyrirfram greiddir vextir	kr.	2744.45
Að frádregnum ógreiddum vöxtum	—	1839.40
	Kr.	905.05
b. Tekjuafgangur óráðstafaður	—	18722.46
	—	19627.51
	Kr.	43873.52

III. Veðdeildin.

Efnahagur veðdeildarinnar 31. desember 1936.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:

1. flokkur	kr.	38067.25
2. —	—	136812.66
3. —	—	476481.57
4. —	—	2966142.84
5. —	—	2370771.59
6. —	—	2425912.22
7. —	—	3293812.49
8. —	—	3434983.29
9. —	—	3601410.50
10. —	—	5771665.57
11. —	—	746812.80

kr. 25262872.78

2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:

a. Ekki fallið í gjalddaga:

1. flokkur	kr.	584.22
2. —	—	1634.24
3. —	—	5590.00
4. —	—	36074.92
5. —	—	32089.50
6. —	—	32915.97
7. —	—	44655.13
8. —	—	46726.08
9. —	—	48982.00
10. —	—	78777.70
11. —	—	6420.21

kr. 334449.97

b. Fallið í gjalddaga:

1. flokkur	kr.	1321.92
2. —	—	3216.00
3. —	—	12712.38
4. —	—	83542.75
5. —	—	60642.73
6. —	—	65894.75
7. —	—	85279.86
8. —	—	69046.16
9. —	—	94437.51
10. —	—	120943.35
11. —	—	394.16

597431.57

931881.54

3. Ýmsir skuldunautar:

2. flokkur	kr.	2511.45
3. —	—	116.84
5. —	—	2401.64
6. —	—	564.93

Flyt kr. 5594.86 kr. 26194754.32

	Flutt	kr.	5594.86	kr. 26194754.32	186
7. flokkur		—	3461.70		
8. —		—	710.67		
9. —		—	2620.29		
10. —		—	33.75		
11. —		—	2095.76		
				14517.03	

4. Inneign hjá Landsbanka Íslands:

1. flokkur		kr.	137693.78		
2. —		—	28426.49		
3. —		—	227798.24		
4. —		—	554558.58		
5. —		—	261355.79		
6. —		—	241860.70		
7. —		—	314228.64		
8. —		—	260075.72		
9. —		—	209430.62		
10. —		—	218905.57		
11. —		—	12540.04		
				2466874.17	
				Kr. 28676145.52	

Skuldir:

1. Bankavaxtabréf í umferð:

1. flokkur		kr.	51800.00		
2. —		—	168600.00		
3. —		—	615400.00		
4. —		—	3198400.00		
5. —		—	2493500.00		
6. —		—	2534300.00		
7. —		—	3435400.00		
8. —		—	3572900.00		
9. —		—	3730000.00		
10. —		—	5899400.00		
11. —		—	748300.00		
				kr. 26448000.00	

2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabréfum:

a. Fallnir í gjalddaga:

1. flokkur		kr.	3021.75		
2. —		—	157.50		
3. —		—	1845.00		
4. —		—	6905.25		
6. —		—	1737.50		
7. —		—	932.50		
8. —		—	1445.00		
9. —		—	5200.00		
10. —		—	10117.50		
				kr. 31362.00	

b. Ekki fallnir í gjalddaga:

1. flokkur		kr.	1165.50		
2. —		—	3793.50		
3. —		—	13846.50		
4. —		—	71964.00		

Flyt kr. 90769.50 kr. 31362.00 kr. 26448000.00

186

	Flutt	kr.	90769.50	kr.	31362.00	kr.	26448000.00
5. flokkur		—	62337.50				
6. —		—	63357.50				
7. —		—	85885.00				
8. —		—	89322.50				
9. —		—	93250.00				
10. —		—	147485.00				
11. —		—	18707.50				
				—	651114.50	—	682476.50
3. Mismunur, sem reikningslega er eign varasjóðs:							
1. flokkur		kr.	121679.92				
2. —		—	49.84				
3. —		—	91607.53				
4. —		—	363049.84				
5. —		—	171423.75				
6. —		—	167753.57				
7. —		—	219220.32				
8. —		—	147874.42				
9. —		—	128430.92				
10. —		—	133323.44				
11. —		—	1255.47				
				—	1545669.02	—	
						Kr.	28676145.52

LANDSBANKI ÍSLANDS, Reykjavík, 9. apríl 1937.

Framkvæmdarstjórnin:

Magnús Sigurðsson.

L. Kaaber.

Georg Ólafsson.

Jón G. Mariásson.

Framanritaðan reikning höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við hann að athuga.

Guðbrandur Magnússon.

Jón Kjartansson.

Með skirskotun til framanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda, kvittar Landsbankanefndin fyrir reikninginn.

Reykjavík, 15. apríl 1937.

Einar Árnason,
forseti.

Innborganir og útborganir 1. flokks veðdeildarinnar á árinu 1936.

186

Innborganir:

1. Borgað af lánum	kr.	7652.68
2. Vextir af lánum	—	2010.26
3. Varasjóðstekjur:		
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	841.00
b. Dráttarvextir og provision	—	526.63
c. Vextir af inneign hjá Landsbankanum	—	3991.09
		— 5358.72
4. Inneign hjá Landsbankanum 1. jan. 1936	—	161032.12
	Kr.	176053.78

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr.	31600.00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	—	3060.00
3. Varasjóðskostnaður:		
Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	—	3700.00
4. Inneign hjá Landsbankanum 31. des. 1936	—	137693.78
	Kr.	176053.78

Innborganir og útborganir 2. flokks veðdeildarinnar á árinu 1936.

Innborganir:

1. Borgað af lánum	kr.	17742.02
2. Vextir af lánum	—	6972.81
3. Varasjóðstekjur:		
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	775.57
b. Dráttarvextir og provision	—	1142.83
c. Vextir af inneign hjá Landsbankanum	—	459.16
		— 2377.56
4. Ýmsir skuldunautar	—	36.00
5. Inneign hjá Landsbankanum 1. janúar 1936	—	38936.50
	Kr.	66064.89

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr.	28000.00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	—	8059.50
3. Varasjóðskostnaður:		
Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	—	1200.00
4. Ýmsir skuldunautar	—	378.90
5. Inneign hjá Landsbankanum 31. des. 1936	—	28426.49
	Kr.	66064.89

Innborganir og útborganir 3. flokks veðdeildarinnar á árinu 1936.

Innborganir:

1. Borgað af lánum	kr.	76075.95
2. Vextir af lánum	—	23190.43
	Flyt kr.	99266.38

186

	Flutt	kr.	99266.38
3. Varasjóðstekjur:			
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	2575.58	
b. Dráttarvextir og provision	—	3416.97	
c. Vextir af inneign hjá Landsbankanum	—	5000.50	
			10993.05
4. Ýmsir skuldunautar	—		110.90
5. Inneign hjá Landsbankanum 1. jan. 1936	—		240306.05
			Kr. 350676.38

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr.	90600.00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	—	29839.50
3. Varasjóðskostnaður:		
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	2200.00
b. Annar kostnaður	—	10.90
		2210.90
4. Ýmsir skuldunautar	—	227.74
5. Inneign hjá Landsbankanum 31. des. 1936	—	227798.24
		Kr. 350676.38

Innborganir og útborganir 4. flokks veðdeildarinnar á árinu 1936.

Innborganir:

1. Borgað af lánum	kr.	178997.85
2. Vextir af lánum	—	208045.46
3. Varasjóðstekjur:		
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	23116.04
b. Dráttarvextir og provision	—	35279.29
c. Vextir af inneign hjá Landsbankanum	—	11226.45
d. Eigendaskiptagjald	—	154.52
		69776.30
4. Ýmsir skuldunautar	—	15.00
5. Inneign hjá Landsbankanum 1. jan. 1936	—	399957.07
		Kr. 856791.68

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr.	149900.00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	—	146477.25
3. Varasjóðskostnaður:		
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	5800.00
b. Annar kostnaður	—	15.00
		5815.00
4. Vextir af innl. bankavaxtabréfum sem aukaafborgun	—	25.85
5. Ýmsir skuldunautar	—	15.00
6. Inneign hjá Landsbankanum 31. des. 1936	—	554558.58
		Kr. 856791.68

Innborganir og útborganir 5. flokks veðdeildarinnar á árinu 1936.

186

Innborganir:

1. Borgað af lánum	kr. 79521.43
2. Vextir af lánum	— 122280.06
3. Varasjóðstekjur:	
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr. 12227.58
b. Dráttarvextir og provision	— 9001.35
c. Vextir af inneign hjá Landsbankanum	— 4394.42
	— 25623.35
4. Ýmsir skuldunautar	— 73.00
5. Inneign hjá Landsbankanum 1. jan. 1936	— 244662.79
	Kr. 472160.63

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr. 80000.00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	— 126675.00
3. Varasjóðskostnaður:	
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr. 2900.00
b. Annar kostnaður	— 21.00
	— 2921.00
4. Ýmsir skuldunautar	— 1208.84
5. Inneign hjá Landsbankanum 31. des. 1936	— 261355.79
	Kr. 472160.63

Innborganir og útborganir 6. flokks veðdeildarinnar á árinu 1936.

Innborganir:

1. Borgað af lánum	kr. 112073.69
2. Vextir af lánum	— 126559.21
3. Varasjóðstekjur:	
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr. 12655.74
b. Dráttarvextir og provision	— 9281.33
c. Vextir af inneign hjá Landsbankanum	— 3937.72
	— 25874.79
4. Ýmsir skuldunautar	— 1926.65
5. Inneign hjá Landsbankanum 1. janúar 1936	— 214664.37
	Kr. 481098.71

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr. 103000.00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	— 129760.00
3. Varasjóðskostnaður:	
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr. 2900.00
b. Annar kostnaður	— 1234.28
	— 4134.28
4. Ýmsir skuldunautar	— 1854.98
5. Vextir af aukaafb. í bréfum	— 488.75
6. Inneign hjá Landsbankanum 31. des. 1936	— 241860.70
	Kr. 481098.71

186

Innborganir og útborganir 7. flokks veðdeildarinnar á árinu 1936.

Innborganir:

1. Borgað af lánum	kr. 90634.44	
2. Vextir af lánum	— 165901.92	
3. Varasjóðstekjur:		
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr. 16590.47	
b. Dráttarvextir og provision	— 11522.43	
c. Vextir af inneign hjá Landsbankanum	— 5204.69	
		— 33317.59
4. Ýmsir skuldunautar	— 508.40	
5. Inneign hjá Landsbankanum 1. jan. 1936	— 292805.16	
		Kr. 583167.51

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr. 87200.00	
2. Vextir af bankavaxtabréfum	— 173980.00	
3. Varasjóðskostnaður:		
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr. 4300.00	
b. Annar kostnaður	— 150.00	
		— 4450.00
4. Ýmsir skuldunautar	— 3308.87	
5. Inneign hjá Landsbankanum 31. des. 1936	— 314228.64	
		Kr. 583167.51

Innborganir og útborganir 8. flokks veðdeildarinnar á árinu 1936.

Innborganir:

1. Borgað af lánum	kr. 88273.30	
2. Vextir af lánum	— 178135.42	
3. Varasjóðstekjur:		
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr. 17813.01	
b. Dráttarvextir og provision	— 10381.43	
c. Vextir af inneign hjá Landsbankanum	— 3554.30	
		— 31748.74
4. Ýmsir skuldunautar	— 50.00	
5. Inneign hjá Landsbankanum 1. jan. 1936	— 227077.73	
		Kr. 525285.19

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr. 78600.00	
2. Vextir af bankavaxtabréfum	— 179940.00	
3. Varasjóðskostnaður:		
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr. 5900.00	
b. Annar kostnaður	— 50.00	
		— 5950.00
4. Ýmsir skuldunautar	— 719.47	
5. Inneign hjá Landsbankanum 31. des. 1936	— 260075.72	
		Kr. 525285.19

Innborganir og útborganir 9. flokks veðdeildarinnar á árinu 1936.

186

Innborganir:

1. Borgað af lánum	kr. 78671.15
2. Vextir af lánum	— 180028.91
3. Varasjóðstekjur:	
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr. 18002.85
b. Dráttarvextir og provision	— 11878.28
c. Vextir af inneign hjá Landsbankanum	— 2347.58
	— 32228.71
4. Inneign hjá Landsbankanum	— 189364.67
	Kr. 480293.44

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr. 72800.00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	— 188030.00
3. Varasjóðskostnaður:	
Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	— 7600.00
4. Ýmsir skuldunautar	— 2405.32
5. Vextir af bréfum innlendum, sem aukaafbörgun	— 27.50
6. Inneign hjá Landsbankanum 31. des. 1936	— 209430.62
	Kr. 480293.44

Innborganir og útborganir 10. flokks veðdeildarinnar á árinu 1936.

Innborganir:

1. Borgað af lánum	kr. 83833.41
2. Vextir af lánum	— 242129.02
3. Varasjóðstekjur:	
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr. 24212.85
b. Dráttarvextir og provision	— 11282.43
c. Vextir af inneign hjá Landsbankanum	— 1522.36
d. Vextir af útgefnum bankavaxtabréfum	— 6410.75
e. Lántökugjald af nýjum lánum	— 6464.00
	— 49892.39
4. Ýmsir skuldunautar	— 155.55
5. Inneign hjá Landsbankanum 1. jan. 1936	— 175195.45
	Kr. 551205.82

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr. 48800.00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	— 275425.00
3. Varasjóðskostnaður:	
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr. 7600.00
b. Annar kostnaður	— 319.70
	— 7919.70
4. Ýmsir skuldunautar	— 118.05
5. Vextir af innl. bankavaxtabr., sem aukaafb.	— 37.50
6. Inneign hjá Landsbankanum 31. des. 1936	— 218905.57
	Kr. 551205.82

186 Innborganir og útborganir 11. flokks veðdeildarinnar á árinu 1936.

Innborganir:

1. Borgað af lánum	kr.	1487.20	
2. Vextir af lánum	—	991.67	
3. Varasjóðstekjur:			
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	99.16	
b. Dráttarvextir og provision	—	2.42	
c. Vextir af inneign hjá Landsbankanum	—	5.50	
d. Vextir af útg. bankavaxtabréfum	—	12572.35	
e. Lántökugjald af nýjum lánum	—	7483.00	
			— 20162.43
			Kr. 22641.30

Útborganir:

1. Varasjóðskostnaður:			
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	3000.00	
b. Annar kostnaður	—	5000.00	
			kr. 8000.00
2. Ýmsir skuldunautar	—	2095.76	
3. Vextir af skuld við Landsbankann	—	5.50	
4. Inneign hjá Landsbankanum 31. des. 1936	—	12540.04	
			Kr. 22641.30

SKRÁ

187

yfir hlutafélög, sem birt hafa verið í Lögbirtingablaðinu árið 1937.

1. Skýrtugerðin h.f., Reykjavík.
2. H.f. Litir og Lökk, Reykjavík.
3. Íshúsfélag Ísfirðinga h.f., Ísafirði.
4. Íspan h.f., Reykjavík.
5. Hlutafélagið Umboðs- og Raftækjaverzlun Íslands, Reykjavík.
6. Vöruhús Vestmannaeyja h.f., Vestmannaeyjum
7. Vélsmiðja Hafnarfjarðar h.f., Hafnarfirði.
8. H.f. Kexverksmiðjan Esja, Reykjavík.
9. Glerslípun og speglagerð h.f., Reykjavík.
10. H.f. Smyrill, Akureyri.
11. „Herkúles“ h.f., Reykjavík.
12. Vikurfélagið h.f., Reykjavík.
13. Bakki h.f., Reykjavík.
14. Hlutafélagið Sæfari, Reykjavík.
15. Hlutafélagið Jökull, Reykjavík.
16. Dósaverksmiðjan h.f., Reykjavík.
17. Sildar- og fiskimjölsverksmiðja Akraness h.f. (S. F. A.), Akranesi, Borgarfj.s.
18. Hraðfrystihúsið „Jökull“ h.f., Keflavík, Gullbringusýslu.
19. Hlutafélagið „Heimskringla“, Reykjavík.
20. Hlutafélagið Silverfox, Hvammstanga, Húnavatnssýslu.
21. Carl Tulinius & Co., h.f., Reykjavík.

SKRÁ

188

yfir samvinnufélög, sem birt hafa verið í Lögbirtingablaðinu árið 1937.

1. Útgerðarsamvinnufélag Dalvíkur (Ú. S. D.), Dalvík, Svarfaðardalshr., Eyjafj.s.
2. Pöntunarfélag verkamanna, Patrekshreppi, Barðastrandarsýslu.
3. Kaupfélag Reykjavíkur og nágrennis (KRON), Reykjavík.
4. Refaræktarfélag Þorkelshólshrepps, samvinnufélag, Þorkelshóli, Þorkelshólshr., Húnavatnssýslu.

FIRMATILKYNNINGAR

Samkvæmt lögum nr. 42 13. nóvember 1903, um verzlunarskrár, firmu og prókúruumboð, hafa eftirgreindar tilkynningar verið auglýstar 1937.

1. Reykjavík.

1. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að meðundirritaður, Niels Carlsson, er frá og með deginum í dag genginn úr firmanu Carl D. Tulinius & Co., og rekur Carl D. Tulinius firmað áfram einn á sína ábyrgð undir sama firmanafni. Eru þannig allar skuldbindingar firmans, þær er stofnaðar eru eftir þenna dag, óviðkomandi Nielsi Carlssyni. Carl D. Tulinius hefir framvegis einn rétt til að rita firmað.

Reykjavík, 7. jan. 1937.

Carl D. Tulinius. Niels Carlsson.

2. Hér með tilkynnist til samvinnufélagaskrár Reykjavíkur, að prókúruumboð það, sem Sigurður Ingimundarson hefir haft fyrir Samvinnufél. Faxi, afturkallast hér með frá 28. des. 1936. En frá sama tíma hefir Snorri Jónssyni, Nönnugötu 8, verið veitt prókúruumboð fyrir félagið og ritar hann þannig sem prókúruhafi:

pr. pr. Samvinnufél. Faxi

Snorri Jónsson.

Reykjavík, 12. jan. 1937

Snorri Jónsson. Einar Friðriksson. Jóhannes Kristjánsson.

3. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðir höfum selt firmað „Kaktusbúðin“ í Reykjavík, þeim Axel Magnússyni og Stefáni Thorarensen, og eru allar skuldbindingar þessarar verzlunar okkur óviðkomandi frá þessum degi.

Reykjavík, 16. jan. 1937.

Jón Arnfinnsson. Sigurjón Jónsson.

Samkvæmt ofanrituðu höfum við undirritaðir keypt firmað „Kaktusbúðin“ þann 16. janúar 1936 og rekum við það framvegis með ótakmarkaðri ábyrgð. Firmað ritum við þannig:

Kaktusbúðin.

Axel Magnússon. Stefán Thorarensen.

Reykjavík, 16. jan. 1937.

Axel Magnússon, Stefán Thorarensen,
Bárugötu 10, Rvík. Hrinbraut 144, Rvík.

4. Hér með tilkynnist til hlutafélagaskrár Reykjavíkur, að á aðalfundi Magnús Th. S. Blöndahl h.f., sem haldinn var 15. maí s. l., voru kosnir í stjórn félagsins

þeir Ágúst Ármann, Klapparstig 38, Jörgen J. Hansen, Laufásvegi 61. Síðar var 189
kosinn sem formaður stjórnarinnar Friðrik Gunnarsson, stórkaupmaður, Hóla-
torgi 6.

Stjórnendur undirrita nöfn sín þannig:

Friðrik Gunnars. Ág. Ármann. Jörgen J. Hansen.

Reykjavík, 12. desember 1936.

p. t. formaður stjórnar

Friðrik Gunnars. Jörgen J. Hansen.

5. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður rek smásölu-
verzlun hér í bænum með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu: Verzlunin
Grettisgata 26.

Ég einn hefi rétt til að rita firmað og rita það þannig:

Verzlunin Grettisgata 26.

Ásbjörn Ólafsson.

Reykjavík, 2. janúar 1937.

Ásbjörn Ólafsson, Laugavegi 15, Rvík.

6. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég hefi selt firmanafnið Verzlunin Brynja, ásamt vörubirgðum, frá 31. des. s. l., þeim Gunnari Halldórssyni, Tjarnargötu 10, Marino Helgasyni, Bergstaðastræti 13, Stefáni Má Benediktssyni, Tjarnargötu 47 og Birni Guðmundssyni, Grettisgötu 51. Skuldbindingar verzlunarinnar eftir 31. des. 1936, eru mér óviðkomandi.

Reykjavík, 5. jan. 1937.

Guðmundur Jónsson.

Samkvæmt ofanrituðu höfum við keypt firmanafnið Verzlunin Brynja ásamt vörubirgðum og rekum við verzlun undir því nafni sem fullábyrgir félagar frá 31. des. 1936 að telja. Skuldir stofnaðar fyrir þann tíma eru okkur óviðkomandi.

Gunnar Halldórsson og Björn Guðmundsson hafa rétt til að rita firmað hvor í sínu lagi og rita þeir það þannig:

Verzlunin Brynja

Gunnar Halldórsson.

Verzlunin Brynja

Bj. Guðmundsson.

Reykjavík, 5. jan. 1937.

Gunnar Halldórsson. Bj. Guðmundsson. Marino Helgason. St. M. Benediktsson.

7. Hér með tilkynnist til hlutafélagaskrár Reykjavíkur, að á aðalfundi í h.f. Acta, sem haldinn var mánudaginn 28. des. f. á., var samþykkt að slíta félaginu og var hr. prentari Jón Þórðarson, Framnesvegi 16 B, kosinn skilanefndarmaður í félaginu og fekk hann löggildingu dómsmálaráðuneytisins 20. jan. 1937.

Undirskrift hans er:

F. h. Hlutfél. Acta

Jón Þórðarson, skilanefndarmaður.

Jafnframt afturkallast prókúruumboð það, sem hr. Guðbjörn Guðmundsson hefir haft fyrir félagið.

Reykjavík, 20. jan. 1937.

Guðbjörn Guðmundsson. Jón Sigurjónsson. Jón Þórðarson.

- 189 8. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður, Olgeir Vilhjálmsson, Barónsstíg 43, hér í bæ, rek bifreiðastöð í Reykjavík, undir firmanafninu: Aðalstöðin. Ég einn ber fulla ábyrgð á fyrirtækinu og rita það þannig:

Aðalstöðin

Olgeir Vilhjálmsson.

Reykjavík, 21. jan. 1937.

Olgeir Vilhjálmsson.

9. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðir, Emil Rokstad, Bjarmalandi, og Edvard Lövdal, Hverfisgötu 101, rekum fiskimjölsværksmiðju með nafninu „Fiskimjölsværksmiðjan Kverna“, sem sameignarfélag með ótakmarkaðri ábyrgð.

Emil Rokstad hefir einn rétt til þess að rita firmað og ritar það þannig:

Fiskimjölsværksmiðjan Kverna

E. Rokstad.

Reykjavík, 25. jan. 1937.

E. Rokstad. E. Lövdal.

10. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirrituð hefi selt frú Sigríði Sigurbjarnadóttur, Leifsgötu 9, verzlunina Glasgow, frá 1. febr. þ. á. að telja. Eru mér allar skuldbindingar firmans óviðkomandi frá þeim degi að telja.

Reykjavík, 31. jan. 1937.

Sigríður Stefánsdóttir.

Samkvæmt ofanrituðu tilkynnist, að ég undirrituð hefi keypt verzlunina Glasgow og rek ég hana sem einkaeigandi frá 1. febrúar þ. á. að telja.

Firmað rita ég þannig:

Verzlunin Glasgow

Sigríður Sigurbjarnadóttir.

Reykjavík, 31. jan. 1937.

Sigríður Sigurbjarnadóttir.

11. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður er genginn úr firmanu „Blikksmiðja Reykjavíkur“, og hefi selt þeim meðeigendum mínum, blikksmiðum, Einari Einarssyni, Laugavegi 53 A, og Sigurði Hólmsteini Jónssyni, Mímisvegi 6, báðum hér í bænum, eignarhluta minn, $\frac{1}{3}$ — einn þriðja — hluta í firmanu Blikksmiðja Reykjavíkur. Allar skuldbindingar nefnds firma frá deginum í dag eru mér því með öllu óviðkomandi.

Leifsgötu 18 í Reykjavík, 2. febrúar 1937.

Helgi Vigfússon.

Samkvæmt ofanskráðu höfum við undirritaðir keypt hluta Helga Vigfússonar í Blikksmiðju Reykjavíkur og rekum við firmað áfram á sama hátt og áður sem einkaeigendur.

Reykjavík, 2. febrúar 1937.

Sig. H. Jónsson. Einar Einarsson.

12. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður rek bifreiðastöð hér í bænum með ótakmarkaðri ábyrgð, undir nafninu „Bifreiðastöðin Gullfoss“ — skammstafað B.S.G. — Ég einn hefi rétt til að rita firmað og rita það þannig:

Bifreiðastöðin Gullfoss

Sæm. G. Ólafsson.

Reykjavík, 4. febrúar 1937.

Sæmundur Guðjón Ólafsson, Kirkjustræti 6.

13. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að hinn 1. nóv. s. l. gekk Þórir Kr. Kristinsson úr firmanu Snyrtivöruverksmiðjan Vera Simillon, og féll þann dag niður réttur hans til að rita firmað og jafnframt ábyrgð hans á skuldbindingum firmans frá sama degi.

Sama dag var Oddi Helgasyni, Bankastræti 7, veitt prókúruumboð fyrir firmað, og ritar hann þannig firmað:

pr. pr. Snyrtivöruverksmiðjan Vera Simillon

Oddur Helgason.

Reykjavík, 8. febrúar 1937.

Skúli Jóhannsson. Oddur Helgason. Þ. K. Kristinsson.

14. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að hinn 1. nóvember s. l. gekk Þórir Kr. Kristinsson úr firmanu Skúli Jóhannsson & Co., og fellur frá þeim degi niður réttur hans til að rita firmað og jafnframt ábyrgð hans á skuldbindingum firmans frá sama degi.

Sama dag var Oddi Helgasyni, Bankastræti 7, veitt prókúruumboð fyrir firmað og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Skúli Jóhannsson & Co.

Oddur Helgason.

Reykjavík, 8. febrúar 1937.

Skúli Jóhannsson. Oddur Helgason. Þ. K. Kristinsson.

15. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég hefi selt ungfrú Ingibjörgu Jónu Helgadóttur, Bankastræti 7, verzlunina Ninon, Reykjavík, og er allur rekstur verzlunarinnar mér með öllu óviðkomandi héðan í frá.

Reykjavík, 12. febrúar 1937.

pr. pr. Ninon

Anna Friðriksson.

Samkvæmt ofanrituðu tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég hefi keypt verzlunina Ninon, Reykjavík, og rek ég verzlunina eftirleiðis undir sama firmanafni með ótakmarkaðri ábyrgð.

Firmað rita ég þannig:

Verzl. Ninon

Ingibjörg Helgad.

Reykjavík, 12. febrúar 1937

Ingibjörg Helgadóttir.

- 189 16. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að frá 1. október 1936 að telja hefir hr. Guðjóni Guðmundssyni, Bergþórugötu 15, verið veitt prókúrumboð fyrir firmað „Tryggvi Pétursson & Co.“, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Tryggvi Pétursson & Co.

Guðjón Guðmundsson.

Reykjavík, 17. febr. 1937.

Tryggvi Pétursson. Stefán Sigurðsson. Guðjón Guðmundsson.

17. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðar rekum þvottahús hér í bænum með sameiginlegri ábyrgð undir nafninu Þvottahúsið „Drífa“. Firmað ritum við allar saman og auk þess Sigríður Pálmadóttir sem prókúruhafi.

Firmaritun:

Þvottahúsið „Drífa“

Jóna Pálmadóttir. Unnur Kristjánsdóttir. Kristjana Einarsdóttir.

Sigríður Pálmadóttir.

pr. pr. Þvottahúsið „Drífa“

Sigríður Pálmadóttir.

Reykjavík, 20. febr. 1937.

Jóna Pálmadóttir. Unnur Kristjánsdóttir. Kristjana Einarsdóttir.

Sigríður Pálmadóttir.

18. Ég, Guðmundur Þórðarson, kaupm., Baldursg. 39, Rvík, hefi í dag selt firmað „Verzlunin Hermes“ herra kaupm. Þorláki Guðmundssyni, Fjölnisv. 13 í Rvík, og ber hann einn ábyrgð á verzluninni hér eftir.

Reykjavík, 21. febr. 1937.

Guðmundur Þórðarson.

Samkv. ofanrituðu hefi ég undirritaður keypt Verzlunina Hermes í Reykjavík og rek ég hana sem einkaeigandi með ótakmarkaðri ábyrgð frá og með 21. febr. 1937. Eldri skuldbindingar verzlunarinnar eru mér óviðkomandi.

Firmað rita ég þannig:

Verzlunin Hermes

Þorl. Guðmundsson.

Reykjavík, 21. febr. 1937.

Þorlákur Guðmundsson,

Fjölnisvegi 13.

19. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðir rekum hér í bænum, með ótakmarkaðri ábyrgð, bifreiðastöð undir nafninu: Bifreiðastöðin Geysir.

Til að skuldbinda firmað þarf undirskrift beggja eigenda og rita þeir firmað þannig:

Bifreiðastöðin Geysir

Magnús Bjarnason. Bergur Arnbjarnarson.

Reykjavík, 2. marz 1937.

Magnús Bjarnason, Bergur Arnbjarnarson,
Bræðraborgarstíg 10 A. Ásvallagötu 60.

20. Ég undirritaður Gunnar J. Möller, Hólatorgi 2, tilkynni hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég ætla að reka í Reykjavík verðbréfaverzlun með ótakmarkaðri ábyrgð undir nafninu:

Verðbréfastofan.

Ég einn hefi rétt til að rita firmað, og rita það þannig:

„Verðbréfastofan“

Gunnar J. Möller.

Reykjavík, 19. marz 1937.

Gunnar J. Möller.

21. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að heimild sú, sem Emil Rokstad, Bjarmalandi, hefir samkvæmt auglýsingu í Lögbirtingablaðinu frá 30. jan. síðastliðinn til þess einsamall að rita firmað „Fiskimjölsværksmiðjan Kverna“, afturkallast hér með.

Framvegis ritum við báðir firmað í sameiningu, og ritum það þannig:

Fiskimjölsværksmiðjan Kverna

E. Rokstad. E. Lövdal.

Reykjavík, 20. marz 1937

E. Lövdal. E. Rokstad.

22. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirrituð Sigríður Sigurbjarnadóttir, Leifsgötu 9, hefi selt frk. Sigríði Stefánsdóttur Verzlunina Glasgow, frá og með 22. marz 1937 að telja, og eru mér allar skuldbindingar firmans óviðkomandi frá þeim degi að telja.

Reykjavík, 22. marz 1937.

Sigríður Sigurbjarnadóttir.

Samkvæmt ofanskráðu tilkynnist, að ég undrrituð hefi keypt Verzlunina Glasgow, og rek ég hana sem einkaeigandi frá og með 22. marz að telja. Firmað rita ég þannig:

Verzlunin Glasgow

Sigríður Stefánsdóttir.

Reykjavík, 22. marz 1937.

Sigríður Stefánsdóttir.

23. Ég undirritaður Steindór Gunnarsson, Suðurgötu 8 B í Reykjavík, tilkynni hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég muni reka í Reykjavík verðbréfaverzlun undir nafninu: Verðbréfaverzlunin.

Verzlun þessa rek ég með ótakmarkaðri ábyrgð, og hefi einn rétt til að rita firmað, og rita það þannig:

Verðbréfaverzlunin

Steindór Gunnarsson.

Reykjavík, 23. marz 1937.

Steindór Gunnarsson.

24. Það tilkynnist hér með til hlutafélagaskrár Reykjavíkur, að hr. bæjarverkfræðingur Valgeir Björnsson hefir verið ráðinn framkvæmdarstjóri fyrir H.f. Ísaga í

- 189 Reykjavík. Jafnframt hefir honum verið veitt prókúruumboð fyrir félagið, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Hlutafélagið Ísaga
Valgeir Björnsson.

Reykjavík, 31. marz 1937.

Th. Krabbe. Hjalte Jónsson. G. J. Hliðdal.

25. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður rek hér í bæn-um verðbréfaværlun með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu: Verðbréfa-bankinn. Ég einn hefi rétt til að rita firmað og rita það þannig:

Verðbréfabankinn

Skúli Jóhannsson.

Reykjavík, 31. marz 1937.

Skúli Jóhannsson,

Austurstræti 3, Reykjavík.

26. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég hefi selt frú Guðrúnu Þorsteinsdóttur, Óðinsgötu 20, Verzlunina Glasgow, ásamt firmanafni, og eru mér allar skuldbindingar firmans óviðkomandi frá deginum í dag.

Reykjavík, 31. marz 1937.

Sigríður Stefánsdóttir.

Samkvæmt ofanrituðu viðurkenni ég hér með að hafa keypt Verzlunina Glas-gow af frk. Sigríði Stefánsdóttur.

Skuldbindingar verzlunarinnar eru mér óviðkomandi til dagsins í dag.

Firmað rita ég þannig:

Verzlunin Glasgow

Guðrún Þorsteinsdóttir.

Reykjavík, 31. marz 1937.

Guðrún Þorsteinsdóttir,

Óðinsgötu 20.

27. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég hefi selt frk. Svöfu Berents-dóttur minn hluta af Hárgreiðslustofunni „Femina“ ásamt nafninu, og eru mér allar skuldbindingar firmans óviðkomandi frá deginum í dag.

Reykjavík, 1. apríl 1937.

Hulda D. Þorsteinsson.

Samkvæmt ofanrituðu viðurkenni ég hér með að hafa keypt af frú Huldu D. Þorsteinsson þann hluta af Hárgreiðslustofunni „Femina“, er hún átti, og er ég því nú einkaeigandi að nefndri hárgreiðslustofu. Nafnið rita ég þannig:

Hárgreiðslustofan Femina

Svava Berentsdóttir.

Reykjavík, 1. apríl 1937

Svava Berentsdóttir.

28. Hér með tilkynnist til hlutafélagaskrár Reykjavíkur, að á aðalfundi fiskveiða-
hlutafélagsins Hængs, sem haldinn var 29. marz 1937, gekk úr stjórninni Vigfús
Guðmundsson, en í stað hans var kosinn Jóhann Þ. Jósefsson, alþingismaður.
Formaður stjórnarinnar var kosinn Jóhann Þ. Jósefsson, alþm., Bergstaðastr.
86, og meðstjórnendur: Sverrir Sverrisson, Ránargötu 44, og Þorgrímur Sigurðs-
son, Urðarstig 6. Formaður undirritar nafn sitt þannig: Jóhann Þ. Jósefsson.

Reykjavík, 2. apríl 1937.

Fiskveiðahlutafélagið Hængur

Jóhann Þ. Jósefsson. Sverrir Sverrisson. Þorgrímur Sigurðsson.

29. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðar rekum hár-
greiðslu- og snyrtistofu hér í bænum með ótakmarkaðri ábyrgð undir firma-
nafninu „Eva“. Hvor okkar um sig hefir rétt til að rita firmað og ritum við það
þannig:

Eva

Kristín Lárusdóttir.

Eva

Sigríður Kristinsdóttir.

Reykjavík, 5. apríl 1937.

Kristín Lárusdóttir,

Barónsstíg 25.

Sigríður Kristinsdóttir,

Grettisgötu 71.

30. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðir rekum smá-
söluverzlun hér í bænum með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu Glas-
gowbúðin.

Firmað ritum við þannig:

f. h. Glasgowbúðin

Sveinn Björnsson.

f. h. Glasgowbúðin

Gunnar G. Ásgeirsson.

Reykjavík, 6. apríl 1937.

Sveinn Björnsson,

Tjarnargötu 10 C.

Gunnar G. Ásgeirsson,

Sjafnargötu 9.

Björn Sveinsson,

Tjarnargötu 10 C.

31. Það tilkynnist hér með til hlutafélagaskrárinnar, að á aðalfundi í h.f. Sjóklæða-
gerð Íslands, sem haldinn var 30. ágúst s. l., var samþykkt að auka hlutafé-
lagsins um kr. 34000.00 og er þessi hlutafjárukning öll innborguð. Á sama fundi
gengu þeir úr stjórn M. Júl. Magnús, yfirlæknir, Laugarnesi og Eiríkur Krist-
jánsson, verkstjóri, Reykjavíkurvegí 17, en í þeirra stað voru kosnir þeir Sverrir

- 189 Sigurðsson, kaupmaður, Hringbraut 208 og Hans Kristjánsson, forstjóri, Hringbraut 124, báðir í Rvík.

Nöfn sín skrifa þeir þannig:

Hans Kristjánsson.

Sverrir Sigurðsson.

Reykjavík, 14. apríl 1937.

H.f. Sjóklæðagerð Íslands

Sig. B. Runólfsson.

Sverrir Sigurðsson.

Hans Kristjánsson.

32. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að frá 24. desbr. s.l. höfum við undirritaðir sem einkaeigendur rekið Verzlunina Edinborg — Heildverzlun Ásgeir Sigurðsson, Reykjavík, með fullri ábyrgð og rekum við hana framvegis á sama hátt. Hvor um sig ritum við firmað þannig:

Verzlunin Edinborg

Har. Á. Sigurðsson.

Heildverzlun Ásgeir Sigurðsson

Har. Á. Sigurðsson.

Verzlunin Edinborg

Sig. B. Sigurðsson.

Heildverzlun Ásgeir Sigurðsson

Sig. B. Sigurðsson.

Reykjavík, 15. apríl 1937.

Haraldur Á. Sigurðsson,

Suðurgötu 12.

Sigurður B. Sigurðsson,

Sólvallagötu 10.

33. Stjórn Sparisjóðs Reykjavíkur og nágrennis skipa nú: Guðmundur Ásbjörnsson, bæjarstjórnarforseti, Fjölnisveg 9, formaður, Jón Halldórsson, húsgagnasmíðameistari, Skólavörðustíg 6 B, varaformaður, Helgi Hermann Eiríksson, skólastjóri, Sóleyjargötu 7, ritari, og meðstjórnendur þeir Jón Ásbjörnsson, hæstaréttarmálaflutningsmaður, Ásvallagötu 14, og Kjartan Ólafsson, múrarameistari, Njarðargötu 47.

Sparisjóður Reykjavíkur og nágrennis.

34. Það tilkynnist hér með til hlutafélagaskrár Reykjavíkur, að á aðalfundi H.f. Fiskimjöl í Reykjavík, sem haldinn var 21. apríl 1937, voru eftirtaldir hluthafar kosnir í stjórn félagsins: Formaður: Sigurður B. Sigurðsson, ræðismaður, Sólvallagötu 10, Reykjavík. Meðstjórnendur: Haraldur Á. Sigurðsson, vísi-ræðismaður, Suðurgötu 12, Reykjavík og Lárus Fjeldsted, hæstaréttarmálaflutningsmaður, Tjarnargötu 35, Rvík. Varastjórnandi var kosinn Bernhard Petersen, stórkaupmaður, Laufásveg 65, Reykjavík

Reykjavík, 21. apríl 1937.

H.f. Fiskimjöl

Har. Á. Sigurðsson.

Sig. B. Sigurðsson.

Lárus Fjeldsted.

35. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirrituð rek þrjóna- og 189
saumastofu hér í bænum með ótakmarkaðri ábyrgð, undir firmanafninu „Vesta“.

Firmað rita ég þannig:

„Vesta“
Fanney Gísladóttir.

Prokúru hefir Ingólfur Gíslason, Laugavegi 40, og ritar hann firmað þannig
sem prókúruhafi:

pr. pr. „Vesta“
Ingólfur Gíslason.
Reykjavík, 21. apríl 1937.
Fanney Gísladóttir,
Laugaveg 40, Reykjavík.

36. Undirrituð stjórn Umboðs- & Raftækjaverzlunar Íslands h.f. veitir hér með hr.
framkvæmdarstjóra Sigurði Hafstein, Smáragötu 16, Reykjavík, prókúruumboð
fyrir nefnt hlutafélag, og hefir hann öll réttindi prókúruhafa samkvæmt lögum.
Firmað ritar hann þannig:

pr. pr. Umboðs- & Raftækjaverzlun Íslands h.f.
Sig. Hafstein.

Jafnframt afturkallast hér með prókúruumboð það, er hr. skrifstofustjóri
Björn G. Björnsson hefir haft fyrir téð firma.

Reykjavík, 26. apríl 1937.
Í stjórn Umboðs- & Raftækjaverzlunar Íslands h.f.
Björn G. Björnsson. Hjalti Jónsson.

37. Hér með veiti ég Njáli Þórarinssyni, Freyjugötu 5, prókúruumboð fyrir mig, og
ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Guðmundur Jónsson
Njáll Þórarinsson.
Reykjavík, 28. apríl 1937.
Guðm. Jónsson,
Þvergötu 5.

38. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður, Guðm. J.
Breiðfjörð, Laufásv. 4, hefi selt hr. Agnari G. Breiðfjörð minn hluta í firmanu
„Guðm. J. Breiðfjörð, blikksmiðja og tinhúðun“, ásamt firmanafninu, frá og
með 8. maí 1937 að telja, og eru mér allar skuldir firmans óviðkomandi frá þeim
tíma.

Reykjavík, 8. maí 1937.
Guðm. J. Breiðfjörð.

Samkvæmt ofanskráðu tilkynnist, að ég undirritaður hefi keypt firmað
„Guðm. J. Breiðfjörð, blikksmiðja og tinhúðun“, og rek ég það með ótakmarkaðri
ábyrgð sem einkaeigandi frá 8. maí 1937 að telja. Firmað rita ég þannig:

Guðm. J. Breiðfjörð, blikksmiðja og tinhúðun
Agnar G. Breiðfjörð.
Reykjavík, 8. maí 1937.
Agnar G. Breiðfjörð.

- 189 39. Ég undirritaður, Pétur Kristinsson, Fjölнисvegi 9 í Rvík, tilkynni hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég hefi, frá og með deginum í dag að telja, selt eign-arhluta minn í trésmíðavinnustofunni Snæbjörn & Pétur, Rvík, þeim Snæbirni G. Jónssyni, Lokastíg 16, og Árna Hinrikssyni, Kirkjustræti 8, hér í bænum. Eru allar skuldbindingar firmans mér því óviðkomandi frá deginum í dag að telja.

Reykjavík, 11. maí 1937.

Pétur Kristinsson

Samkvæmt ofanrituðu er hr. Pétur Kristinsson genginn úr firmanu „Snæbjörn & Pétur“, og verður það framvegis rekið af okkur undirrituðum með sama hætti og verið hefir til þessa.

Árni Hinriksson undirritar nafn sitt:

Árni Hinriksson.

Reykjavík, 11. maí 1937.

Snæbjörn G. Jónsson. Árni Hinriksson.

40. Frá og með deginum í dag tilkynnum vér til firmaskrár Reykjavíkur, að herra Óskar Gunnarsson, Ránargötu 2, hefir gengið í firmað Tryggvi Pétursson & Co., með takmarkaðri ábyrgð, sem miðast við kr. 1000.00 — eitt þúsund krónur — og að frá sama tíma veitum vér honum prókúruumboð fyrir áðurnefnt firma og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Tryggvi Pétursson & Co.

Óskar Gunnarsson.

Jafnframt tilkynnum vér, að frá deginum í dag afturkallast prókúruumboð það, er vér veittum hr. Tryggva Péturssyni á sínum tíma.

Reykjavík, 14. maí 1937.

Óskar Gunnarsson. Guðjón Guðmundsson.

Tryggvi Pétursson. Stefán Sigurðsson.

41. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður hefi selt firma mitt: Endurskoðunarskrifstofu N. Manscher, þeim hr. Sigurði Jónssyni, Tjarnargötu 10 C og Jóni Guðmundssyni, Nýjabæ, Seltjarnarnesi, frá 14. maí 1937, og reka þeir skrifstofuna frá þeim tíma fyrir eigin reikning og á eigin ábyrgð. Jafnframt gef ég þeim leyfi til að reka skrifstofuna undir nafninu: Endurskoðunarskrifstofa N. Manscher & Co.

Reykjavík, 21. maí 1937.

N. Manscher.

Samkvæmt ofanrituðu tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðir höfum keypt og rekum í félagi og með ótakmarkaðri ábyrgð endurskoðunarskrifstofu hér í Reykjavík frá 14. maí 1937, undir firmanafninu: „Endurskoðunarskrifstofa N. Manscher & Co.“ Hvor um sig hefir rétt til að skuldbinda firmað og ritum við það þannig:

Endurskoðunarskrifstofa N. Manscher & Co.

Sig. Jónsson.

Endurskoðunarskrifstofa N. Manscher & Co.

Jón Guðmundsson.

Reykjavík, 21. maí 1937.

Sigurður Jónsson. Jón Guðmundsson.

42. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður rek smásölu- 189
verzlun í Reykjavík, með ótakmarkaðri ábyrgð, undir firmanafninu: Verzlunin
Mörk. Ég einn hefi rétt til að rita firmað og rita það þannig:

Verzlunin Mörk
Sveinn Jónsson.
Reykjavík, 24. maí 1937.
Sveinn Jónsson,
Óðinsgötu 24, Rvík.

43. Hér með tilkynnist, að fjármálaráðuneytið hefir veitt Jóni Á. Bjarnason, verk-
fræðingi, Reykjavík, prókúruumboð fyrir raftækjaeinkasölu ríkisins, þangað til
öðruvísi verður ákveðið.

Prókúruhafi ritar nafn sitt á þennan hátt:
p. p. Raftækjaeinkasala ríkisins
Jón Á. Bjarnason.

44. Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið veitir hér með fyrir hönd ríkissjóðs Árna
G. Eylands, búnaðarráðunaut, Hringbraut 112 í Reykjavík, prókúruumboð fyrir
Áburðarsölu ríkisins og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Áburðarsala ríkisins
Árni G. Eylands.
Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 22. maí 1937.
Hermann Jónasson.

45. Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið veitir hér með fyrir hönd ríkissjóðs Sig-
urði Kristinssyni, forstjóra Sambands íslenzkra samvinnufélaga, Hlíðarenda við
Laugarnesveg í Reykjavík, prókúruumboð fyrir Áburðarsölu ríkisins og ritar
hann firmað þannig:

pr. pr. Áburðarsala ríkisins
S. Kristinsson.
Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 22. maí 1937.
Hermann Jónasson.

46. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég hefi afturkallað prókúru-
umboð það, sem Karl Petersen hafði fyrir verzlun mína „Braunsverzlun“ hér í
bæ. Engum öðrum hefir verið veitt prókúra í hans stað.

Reykjavík, 3. júní 1937.
Rich. N. Braun.

47. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að félag okkar, Vikurfélagið, er
skrasett var 23. sept. 1936, er hætt störfum, og óskast afmáð úr firmaskránni.
Eignir félagsins og réttindi hafa verið yfirtekin af nýju félagi, er ber nafnið
Vikurfélagið h.f.

Reykjavík, 9. júní 1937.
Jón Loftsson. Sveinbjörn Jónsson.

- 189 48. Það tilkynnist hér með til hlutafélagaskrár Reykjavíkur, að vér höfum veitt skrifstofustjóra vorum Valdimar Hansen og gjaldkera vorum Jóhanni Gunnari Stefánssyni, báðum í Reykjavík, sameiginlegt prókúruumboð fyrir oss.

Firmað rita þeir þannig:

pr. pr. Hið íslenska steinolíuhlutafélag

Vald. Hansen. Jóh. G. Stefánsson.

Reykjavík, 18. júní 1937.

Jes Zimsen. Lárus Fjeldsted. Vald. Hansen.

49. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirrituð Elísabet Jónsdóttir, Laufásv. 9, Rvík, hefi 1. maí þ. á. selt minn hluta í Þvottahúsinu „Grýta“ í Reykjavík Guðrúnu H. Jónsdóttur, Óðinsgötu 11 í Rvík, og hefir hún frá þeim tíma yfirtekið allar skuldbindingar þvottahúsinu viðvíkjandi.

Reykjavík, 24. júní 1937

Elísabet Jónsdóttir.

Samkvæmt ofanrituðu hefi ég undirrituð, Guðrún H. Jónsdóttir, Óðinsgötu 11, Reykjavík, yfirtekið hluta Elisabetar Jónsdóttur í Þvottahúsinu „Grýta“ og rek það framvegis undir sama firmanafni með ótakmarkaðri ábyrgð. Rétt til að rita firmað hefi ég ein, og rita það þannig:

Þvottahúsið Grýta

Guðrún Jónsdóttir.

Reykjavík, 24. júní 1937.

Guðrún Jónsdóttir.

50. Hér með tilkynnist, að á stjórnarfundum Sambands ísl. samvinnufélaga, er haldinn var 5. júlí 1937, höfum vér veitt hr. framkvæmdarstjóra Óla Vilhjálmsyni — í stað framkvæmdarstjóra Odds heitins Rafnar — prókúruumboð fyrir Samband ísl. samvinnufélaga. Firmað ritar hann þannig:

pr. pr. Samband ísl. samvinnufélaga

Óli Vilhjálmsson.

Reykjavík, 5. júlí 1937.

Í stjórn Sambands ísl. samvinnufélaga

Einar Árnason. Vilhjálmur Þór.

Þorst. Jónsson. B. Kristjánsson.

51. Á aðalfundi Sambands ísl. samvinnufélaga, sem haldinn var á Akureyri dagana 18.—24. júní 1936, var Einar Árnason, alþm. á Eyrarlandi, kosinn formaður í stað Ingólfs heitins Bjarnasonar, og Jón Ívarsson, kaupfélagsstj., Hornafirði, kosinn meðstjórnandi í stað Einars Árnasonar.

Formaður ritar firmað þannig:

Samband ísl. samvinnufélaga

Einar Árnason.

Á aðalfundi Sambands ísl. samvinnufélaga, er haldinn var að Laugarvatni dagana 30. júní til 2. júlí 1937, var Vilhjálmur Þór, kaupfélagsstjóri, Akureyri, kosinn meðstjórnandi í stað Sigurðar Bjarklind, bankagjaldkera, Reykjavík, og

Björn Kristjánsson, kaupfélagsstjóri, Kópaskeri, í stað séra Sigfúsar heitins 189 Jónssonar, Sauðárkróki.

Stjórn Sambandsins skipa nú:

Einar Árnason, alþm., Eyrarlandi, formaður.
 Þorsteinn Jónsson, kaupfélagsstj., Reyðarfirði.
 Jón Ívarsson, kaupfélagsstj., Hornafirði.
 Vilhjálmur Þór, kaupfélagsstj., Akureyri.
 Björn Kristjánsson, kaupfélagsstj., Kópaskeri.
 Reykjavík, 5. júlí 1937.

Í stjórn Sambands isl. samvinnufélaga
 Einar Árnason. Jón Ívarsson. Vilhjálmur Þór.
 Þorst. Jónsson. B. Kristjánsson.

52. Hér með tilkynnist, að prókúruumboð það, sem Jóni Á. Bjarnason var veitt fyrir Raftækjaeinkasölu ríkisins 2. marz s.l., afturkallast.

Reykjavík, 10. júlí 1937.

Eysteinn Jónsson.

53. Undirritaðir eigendur firmans J. Þorláksson & Norðmann í Reykjavík veitum hér með herra Guðbjarna Guðmundssyni verzlunarfulltrúa, Lindargötu 6 hér í bænum, prókúruumboð fyrir firmað J. Þorláksson & Norðmann hér í bæ. Prókúruumboðið er veitt frá og með 15. þessa mánaðar.

Prókúruhafi ritar firmað þannig:

pr. pr. J. Þorláksson & Norðmann
 Guðbj. Guðmunds.

Reykjavík, 15. júlí 1937.

Óskar Norðmann. I. Cl. Þorláksson.

54. Á aðalfundi í H/f Veggfóðrarinn í Reykjavík, er haldinn var 3. júlí s.l., varð sú breyting á stjórninni, að í staðinn fyrir hr. Björn Björnsson, er gekk úr, var kosinn í stjórnina hr. Ágúst Markússon, Frakkastíg 9. Að öðru leyti er stjórnin óbreytt.

Ágúst Markússon ritar nafn sitt þannig:

Ágúst Markússon.

Reykjavík, 20. júlí 1937.

Victor Helgason. Hallgr. Finnsson.

55. Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið veitir hér með, fyrir hönd ríkissjóðs, Árna G. Eylands, búnaðarráðunaut, Hringbraut 112 í Reykjavík, prókúruumboð fyrir Grænmetisverzlun ríkisins, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Grænmetisverzlun ríkisins

Árni G. Eylands.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 7. ágúst 1936.

Hermann Jónasson.

- 189 56. Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið veitir hér með, fyrir hönd ríkissjóðs, Sigurði Kristinssyni, framkvæmdarstjóra Sambands íslenskra samvinnufélaga, Hlíðarenda við Laugarásveg í Reykjavík, prókúruumboð fyrir Grænmetisverzlun ríkisins, og ritar hann þannig:

pr. pr. Grænmetisverzlun ríkisins

S. Kristinsson

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 7. ágúst 1936.

Hermann Jónasson.

57. Hér með tilkynnist til hlutafélagaskrár Reykjavíkur, að á framhaldsaðalfundi H/f „Shell“ á Íslandi, sem haldinn var 5. ágúst s.l., var ákveðið, að stjórn félagsins skuli eftirleiðis skipuð fjórum hluthöfum, og var Hallgrímur Fr. Hallgrímsson, framkvæmdarstjóri félagsins, kosinn í stjórnina.

Nafn sitt ritar hann þannig:

H. F. Hallgrímsson.

Að öðru leyti er stjórn félagsins óbreytt.

H/f Shell á Íslandi

M. Guðmundsson, form. H. A. Tulinius.

58. Hér með tilkynnist, að ráðuneytið hefir veitt Jóhannesi Ólafssyni bókhaldara, Öldugötu 25, prókúruumboð fyrir Viðtækjaverzlun ríkisins, þar til öðruvísi verður ákveðið.

Prókúruhafi ritar nafn sitt þannig:

p. p. Viðtækjaverzlun ríkisins

Jóh. Ólafsson.

Fjármálaráðuneytið, 7. ágúst 1937.

Eysteinn Jónsson.

59. Hér með tilkynnist, að ráðuneytið hefir veitt Jóhannesi Ólafssyni, Öldugötu 25, prókúruumboð fyrir Bifreiðaeinkasölu ríkisins, þar til öðruvísi verður ákveðið.

Prókúruhafi ritar nafn sitt þannig:

p. p. Bifreiðaeinkasala ríkisins

Jóh. Ólafsson.

Fjármálaráðuneytið, 7. ágúst 1937.

Eysteinn Jónsson.

60. Á aðalfundi í h/f Timburverzlunin Skógur, hinn 5. marz s.l., voru kosnir í stjórn félagsins til næsta aðalfundar:

Formaður: Pétur Magnússon, hrm., Suðurgötu 20, Rvík. Meðstjórnendur: Jónas Hvannberg, kaupm., Sólvallagötu, Rvík, Rich. Thors, frkvstj., Laufásvegi, Rvík. Varastjórnandi var kosinn Jóhann Bárðarson, frkvst. Hann gegnir jafnframt varaformannsstörfum. Firmaritun:

H/F Timburverzlunin Skógur

Pétur Magnússon. Richard Thors.

H/F Timburverzlunin Skógur

Jónas Hvannberg. Richard Thors.

H/F Timburverzlunin Skógur

Pétur Magnússon. Jónas Hvannberg.

Varastjórnandi undirritar nafn sitt:

189

Jóh. Bárðarson.

Prókúruumboð hefir Jóhann Bárðarson, og undirritar hann þannig:

p. p. H/F Timburverzlunin Skógur

Jóh. Bárðarson.

Reykjavík, 25. ágúst 1937.

Pétur Magnússon.

Jónas Hvannberg.

Richard Thors.

61. Það tilkynnist hér með, að stjórn H/F Ofnasmiðjan, Reykjavík, er óbreytt frá fyrra ári, en varamaður var kosinn Gísli Þórðarson, trésmiðameistari, Hafnarfirði, í stað Guðmundar Torfasonar.

F. h. H/F Ofnasmiðjan

Sveinbjörn Jónsson.

62. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirrituð rek hér í bænum, með ótakmarkaðri ábyrgð, sem einkaeigandi, saumastofu, sem framleiðir lífstykki, kraga, brjóstahaldara, blóm o. fl., undir firmanafninu Lífstykkja- og kragaverksmiðjan „Lady“.

Ég ein hefi rétt til að rita firmað, og rita það þannig:

Lífstykkja- og kragaverksmiðjan „Lady“

Þórleif Sigurðardóttir.

Reykjavík, 26. ágúst 1937.

Þórleif Sigurðardóttir,

Laugavegi 30, Reykjavík.

63. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður hefi selt firmanafn mitt: „Milners Kjötbúð“, hr. Sigurjóni Narfasyni, Bergþórugötu 29, Reykjavík, frá 1. sept. 1937.

Sigurjón hefir frá þeim tíma leyfi til að reka verzlun á eigin ábyrgð undir nafninu Milners Kjötbúð.

Reykjavík, 27. ágúst 1937.

Kjartan W. Milner.

Samkvæmt ofanrituðu tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég hefi keypt firmanafnið „Milners Kjötbúð“ í Reykjavík, og rek framvegis með ótakmarkaðri ábyrgð smásöluverzlun í Reykjavík undir firmanafninu „Milners Kjötbúð“. Ég einn hefi rétt til að rita firmað og rita það þannig:

Milners Kjötbúð

Sigurjón Narfason

Reykjavík, 27. ágúst 1937.

Sigurjón Narfason.

64. Ég undirritaður tilkynni hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég rek vinnustofu hér í bænum undir nafninu „Harmónía“, þar sem byggð verða harmóníum og píanó og annast verður um ýmskonar viðgerðir, stillingu og breytingar á

- 189 notuðum harmóníum, píanóum og flyglum. Firmað rek ég með ótakmarkaðri ábyrgð og rita það þannig:

Harmónía
Gissur Elíasson.
Reykjavík, 22. sept. 1937.
Gissur Elíasson,
Sólvallagötu 5, Reykjavík.

65. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðir rekum hér í bænum, með ótakmarkaðri ábyrgð, saumastofu, sem framleiðir hanzka og aðrar skyldar vörur, undir nafninu: „Rex, hanzkaverksmiðja“. Við höfum hvor fyrir sig rétt til að rita nafnið þannig:

Rex hanzkaverksmiðja
Lárus G. Lúðvígsson jun.
Rex hanzkaverksmiðja
Arnbjörn Óskarsson.
Reykjavík, 23. sept. 1937.
Lárus G. Lúðvígsson jun.,
Fjólugötu 15.
Arnbjörn Óskarsson,
Tjarnargötu 16.

66. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðir rekum hér í bænum smásölu- og umboðsverzlun með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu H. Jónsson & Hall.

Við einir höfum rétt til að rita firmað og ritum það þannig:

H. Jónsson & Hall
Hjörtur Jónsson.
H. Jónsson & Hall
Gunnar Hall.
Reykjavík, 24. sept. 1937.
Hjörtur Jónsson,
Skeggjastöðum, Mosfellssveit.
Gunnar Hall,
Eiríksgötu 15.

67. Friðþjófur Karlsson og Jóakim Pálsson, báðir til heimilis á Leifsgötu 20 hér í bænum, reka í félagi fiskpylsu- og matargerð undir nafninu „Matargerðin“. Ábyrgð félagsmanna er ótakmörkuð. Hvor um sig hefir rétt til að rita firmað og ritar það þannig:

Matargerðin
Friðþjófur Karlsson.
Matargerðin
Jóakim Pálsson.
Reykjavík, 5. okt. 1937.
Friðþjófur Karlsson,
Leifsgötu 20.
Jóakim Pálsson,
Leifsgötu 20, Reykjavík

68. Ég undirritaður tilkynni hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég hefi 1. ágúst 189 s.l. selt hr. kaupm. Halldóri Þórarinssyni verzlun mína „Foss“, hér í bænum, og eru mér allar skuldbindingar verzlunarinnar óviðkomandi frá þeim tíma.

Reykjavík, 6. okt. 1937.

Kristján Jónsson.

Samkvæmt ofanrituðu hefi ég undirritaður keypt verzlunina Foss þ. 1. ágúst s.l. af hr. kaupm. Kristjáni Jónssyni, og rek ég verzlunina einn og með ótakmarkaðri ábyrgð frá sama tíma.

Firmað rita ég þannig:

Verzlunin Foss
Halldór Þórarinsson.
Reykjavík, 6. okt. 1937.
Halldór Þórarinsson.

69. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég hefi þ. 1. okt. 1937 selt verzlun mína, „Braunsverzlun“ í Reykjavík, herra Ragnari H. Blöndal, Túngötu 51, Reykjavík, sem rekur hana áfram á eigin ábyrgð undir sama firmanafni.

Reykjavík, 7. okt. 1937.

Rich. N. Braun.

Samkvæmt ofanskráðu hefi ég þ. 1. okt. 1937 keypt „Braunsverzlun“ í Reykjavík og rek ég hana áfram undir sama nafni og á eigin ábyrgð. Ég einn hefi rétt til að rita firmað og rita það þannig:

Braunsverzlun
Ragnar Blöndal.
Reykjavík, 7. okt. 1937.
Ragnar Blöndal.

70. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirrituð rek hér í bænum, með ótakmarkaðri ábyrgð, hanzkagerð undir firmanafninu „Glófinn“.

Ég ein hefi rétt til að rita firmað og rita það þannig:

Glófinn
Margrét Björnsdóttir.
Reykjavík, 8. okt. 1937.
Margrét Björnsdóttir,
Kirkjustræti 4, Reykjavík.

71. Það tilkynnist hér með til hlutafélagaskrár Reykjavíkur, að Jón Gunnarsson, skrifstofustjóri, er genginn úr stjórn Steindórsprent h.f. Stjórnin er nú þannig skipuð:

Formaður Steindór Gunnarsson, prentsmiðjustjóri, Reykjavík, Meðstjórnendur: Einar Jónsson, verkstjóri, Reykjavík og Kristján Ágústsson, verkstjóri, Reykjavík.

Reykjavík, 9. okt. 1936.
Steindórsprent h.f.

Steindór Gunnarsson.

Einar Jónsson.

Kristján Á. Ágústsson.

- 189 72. Ég undirritaður tilkynni hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég rek smásöluverzlun hér í bænum undir nafninu „Tjarnarbúðin“. Firmað rek ég með ótakmarkaðri ábyrgð og rita það þannig:

Tjarnarbúðin
Andrés Wendel.
Reykjavík, 14. okt. 1937.
Andrés Wendel,
Nýlendugötu 24, Reykjavík.

73. Hér með veitist hr. Eggert P. Briem, framkvæmdastjóra, Fjölnisvegi 10, Reykjavík, prókúruumboð fyrir Prentsmiðjuna Eddu h.f. í Reykjavík og hefir hann öll réttindi prókúruhafa samkvæmt lögum.

Firmað ritar hann þannig:

pr. pr. Prentsmiðjan Edda h.f.
E. P. Briem.
Reykjavík, 28. október 1937.
Stjórn Prentsmiðjunnar Eddu h.f.
Sigurður Jónasson. S. Kristinsson. G. Kr. Guðmundsson.
Hilmar Stefánsson. Guðbrandur Magnússon.

74. Undirritaðir tilkynnum hér með til firmaskrárinnar, að við reukum hér í bænum með ótakmarkaðri ábyrgð, prentmyndagerð undir nafninu „Prentmyndastofan Leiftur“. Til þess að skuldbinda firmað eða selja eignir þess þarf undirskrift okkar allra. Framkvæmdarstjóri er Ólafur Bergm. Erlingsson.

Firmað ritum við þannig:

Prentmyndastofan Leiftur
Björn Ólafsson. Ól. Bergm. Erlingsson. Helgi Guðmundsson.
Reykjavík, 30. okt. 1937.
Björn Ólafsson, stórkaupm., Helgi Guðmundsson, prentmyndagerðarm.,
Hringbr. 110, Rvík. Óðinsg. 4, Rvík.
Ól. Bergm. Erlingsson, bókaútfgefandi,
Njálsg. 76, Rvík.

75. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég rek hér í bænum, með ótakmarkaðri ábyrgð smásöluverzlun undir firmanafninu „Verzlunin Árnes“. Ég einn hefi rétt til að rita firmað og rita það þannig:

Verzlunin Árnes
Hróbj. Bjarnason.
Reykjavík, 1. nóv. 1937.
Hróbjartur Bjarnason,
Barónsstíg 59.

76. Ég, L. Andersen, stórkaupm. í Reykjavík, gef hér með hr. Magnúsi Jónssyni umboð sem prókúruhafa fyrir sjálfan mig og heildverzlun mína og hefir hann öll réttindi prókúruhafa samkvæmt lögum nr. 42, 13. nóv. 1903.

Undirskrift hans verður þannig:

p. p. L. Andersen
M. Jónsson.
Reykjavík, 10. nóv. 1937.
L. Andersen.

77. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðir rekum hér í 189 bænum með ótakmarkaðri ábyrgð raftækjaverzlun og vinnustofu undir firmanafninu: Ljósafoss.

Hvor okkar um sig hefir rétt til að rita firmað, nema ef um veðsetningu eða sölu fasteigna er að ræða, þarf undirskrift beggja. Firmað ritum við þannig:

Ljósafoss

Ing. Bjarnason.

Ljósafoss

Jón Sveinsson.

Ljósafoss

Ing. Bjarnason. Jón Sveinsson.

Reykjavík, 12. nóv. 1937.

Ingólfur Bjarnason, Jón Kristinn Sveinsson,

Hólum, Kleppsvegi. Brú, Þormóðsstaðabletti.

78. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður rek með ótakmarkaðri ábyrgð reiðhjóla- og barnavagnaverksmiðju hér í bænum, undir firmanafninu Fáfnir. Ég einn hefi rétt til að rita firmað og rita það þannig:

Fáfnir

Alfreð Þórðarson.

Reykjavík, 18. nóv. 1937.

Alfreð Georg Þórðarson,

Grjótágotu 14 B.

79. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðir rekum hér í bænum, með ótakmarkaðri ábyrgð, heildsöluverzlun með harðfisk og aðrar fiskafurðir, undir firmanafninu Harðfisksalan. Hvor okkar um sig hefir rétt til að rita firmað, nema ef um veðsetningu eða meiri háttar skuldbindingar er að ræða, þarf undirskrift beggja. Firmað ritum við þannig:

Harðfisksalan

Páll Hallbjörns.

Harðfisksalan

Einar Jósefsson.

Harðfisksalan

Páll Hallbjörns. Einar Jósefsson.

Reykjavík, 19. nóv. 1937.

Páll Hallbjörns. Einar Jósefsson.

80. Frá og með 1. janúar 1936 gengum við undirritaðir úr firmanu Nýja Kaffibrennslan, sem frá þeim tíma er einkafyrirtæki hr. Carl Ryden, og eru skuldbindingar firmans frá þeim tíma okkur óviðkomandi.

Reykjavík, 25. nóv. 1937.

H. Ólafsson & Bernhöft.

Samkvæmt ofanrituðu er ég einkaeigandi að Nýju Kaffibrennslunni, og ber einn ábyrgð á skuldbindingum firmans frá 1. janúar 1936.

Reykjavík, 25. nóv. 1937.

Carl Ryden.

- 189 81. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirrituð rek smásölu-verzlun hér í bænum með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu „Verzlunin Berg“.

Ég ein hefi rétt til að rita firmað og rita þannig:

Verzlunin Berg
Ingibjörg Kortsdóttir
Reykjavík, 29. nóv. 1937.
Ingibjörg Kortsdóttir,
Bergstaðastræti 17, Reykjavík.

82. Hér með tilkynnist, að frá og með 1. sept. 1936 að telja, hefir Det kgl. oct. almindelige Brandassurance-Compagni A/S í Kaupmannahöfn hætt að starfa á Íslandi.

Frá sama tíma hefir Nordisk Brandforsikring A/S í Kaupmannahöfn tekið að sér allar skuldbindingar Det kgl. oct. alm. Brandassurance-Compagni A/S, að því er snertir brunatryggingar á Íslandi.

Köbenhavn, 7. sept. 1937.

Aktieselskabet Det kongelige octroierede almindelige Brandassurance-Compagni
J. Vissing. p. p. H. Eghoff.
Aktieselskabet Nordisk Brandforsikring
Poul Serup. p. p. O. Jeller.

Samkvæmt ofanrituðu óskast Det kgl. oct. alm Brandassurance-Compagni strikað af hlutafélagaskrá Reykjavíkur.

Aktieselskabet Det kongelige octroierede almindelige Brandassurance-Compagni
J. Vissing. p. p. H. Eghoff.

83. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðar rekum hér í bænum með ótakmarkaðri ábyrgð hanzkasaumastofu undir firmanafninu „Hanzkinn“. Undirskrift tveggja okkar sameiginlega þarf til að skuldbinda firmu að og ritum við það þannig:

Hanzkinn
Birna Björnsdóttir. Sólveig Jónsdóttir.
Hanzkinn
Birna Björnsdóttir. Helga Jónsdóttir.
Hanzkinn.
Sólveig Jónsdóttir. Helga Jónsdóttir.
Reykjavík, 2. júní 1937.
Birna Björnsdóttir,
Baldursgötu 29.
Sólveig Jónsdóttir,
Ljósvallagötu 28.
Helga Jónsdóttir,
Ljósvallagötu 28.

84. Hér með tilkynnist til hlutafélagaskrár Reykjavíkur, að á aðalfundi Forsikrings A/S „Skandinavia“ í Kaupmannahöfn, þ. 8. júní 1937, og síðar á fundi fram-

kvæmdaráðs, þ. 13. ágúst 1937, var hlutfé félagsins fært niður í 8 millj. króna, 189 sem er að fullu greitt. Skiptist það í 4000, 2000, 800, 600 og 200 króna hluti.

Þá var og samþykkt að engar hömlur skuli vera á meðferð hlutabréfa.

Forsikrings-Aktieselskabet „Skandinavia“

Aðalumboðið fyrir Ísland

Trolle & Rothe h.f.

Carl Finsen.

85. Samkvæmt beiðni váttryggingarfélagsins „Danske Lloyd“ A/S í Köbenhavn og samanber bréf þess til atvinnumálaráðuneytisins dags. 9. og 10. apríl s.l., tilkynnist yður hér með, að nefnt félag hefir frá 1. maí s.l. hætt starfsemi sinni hér á landi og óskast félagið því strikað af hlutfélagaskrá Reykjavíkur.

Vér viljum jafnframt geta þess, að vér höfum tekið að oss, að koma fram fyrir þess hönd vegna sjóváttryggingarumboðsins og að váttryggingarfélagið „Nordisk Brandforsikringsselskab A/S“, sem hér hefir umboð, hefir yfirtekið bruna- og glerváttryggingar þess.

p. p. Sjóváttryggingarfélag Íslands h.f.

St. G. Björnsson. Kristján J. Reykdal.

2. Mýra- og Borgarfjarðarsýsla.

1. Ég, Haraldur Böðvarsson, kaupmaður á Akranesi, gef hér með herra Leifi Böðvarssyni umboð sem prókúrista fyrir mig sjálfan og firma mitt, Haraldur Böðvarsson & Co., bæði á Akranesi og í Sandgerði, og hefir hann öll réttindi prókúrista samkv. l. nr. 42, 13. nóv. 1903.

Firmað ritar hann þannig:

p. p. Haraldur Böðvarsson & Co.

Leifur Böðvarsson.

Og fyrir mig undirritaðan ritar hann þannig:

p. p. Haraldur Böðvarsson

Leifur Böðvarsson.

Akranesi, 24. maí 1937.

Haraldur Böðvarsson.

3. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.

1. Það tilkynnist hér með, að prókúruumboð hr. Trausta Árnasonar fyrir Kaupfélag Hellissands, Sandi, afturkallast frá og með 1. júní 1937 að telja.

Frá sama tíma veitist herra verzlunarmanni Sigmundi Símonarsyni, Sandi, prókúruumboð fyrir Kaupfélag Hellissands, Sandi.

Hann skrifar nafn sitt þannig:

pr. pr. Kaupfélag Hellissands

Sigmundur M. Símonarson.

Hellissandi, 2. júní 1937.

Stjórn Kaupfélags Hellissands

Björgvin Alexandersson. Pétur Kr. Pétursson. Guðlaugur Sigurðsson.

Guðm. Einarsson. Magnús Jónsson.

4. Dalasýsla.

1. Það tilkynnist hér með til samvinnufélagaskrár, að eftirtaldir menn gengu úr stjórn Kaupfélags Saurbæinga, Salthólmavík, á félagsfundi 2. janúarmán. 1937: Þórólfur Guðjónsson, Halldór Ólafsson, Jón Rögnvaldsson.

Í stað þeirra voru þessir menn kosnir í stjórn félagsins: Þórður Hjartarson, Aðalsteinn Jakobsson, Torfi Sigurðsson.

Stjórn félagsins skipa nú: Benedikt S. Kristjánsson, Aðalsteinn Jakobsson, Þórður Hjartarson, Torfi Sigmundsson, Markús Torfason.

Hr. Markúsi Torfasyni, Ólafsdal, veitist hér með prókúruumboð fyrir Kaupfélag Saurbæinga, Salthólmavík, frá og með 3. janúarmánaðar 1937.

Hann skrifar nafn sitt þannig:

pr. pr. Kaupfélag Saurbæinga

Markús Torfason.

Salthólmavík, 3. janúar 1937.

Stjórn Kaupfélags Saurbæinga

Benedikt S. Kristjánsson. Aðalsteinn Jakobsson. Þórður Hjartarson.

Markús Torfason. Torfi Sigurðsson.

5. Ísafjarðarsýsla og Ísafjörður.

1. Það tilkynnist hér með, að hr. Magnús Guðmundsson hefir sagt upp framkvæmdastjórástörfum við Kaupfélag Önfirðinga frá næstkomandi áramótum og er prókúruumboð hans fyrir félagið lokið frá sama tíma að telja.

Flateyri, 28. des. 1936.

Í stjórn Kaupfélags Önfirðinga

Jón Ólafsson. Guðm. Ingi Kristjánsson. Guðm. Gilsson.

Jóhann Jónsson. Finnur Finnsson.

2. Hér með tilkynnist til firmaskrárinnar Pöntunarfélag Ísfirðinga, Ísafirði. Skammstafað P.Í.S.

Dagsetning samþykkt er 28. janúar 1937. Heimili og varnarþing er á Ísafirði.

Markmið félagsins er að annast kaup á nauðsynjavörum fyrir félagsmenn.

Stjórnina skipa 5 menn: Formaður Þórhallur Leósson, verkstjóri, varaformaður Rögnvaldur Jónsson, skipstjóri. Meðstjórnendur: Stefán Bjarnason, skipstjóri, Símon Helgason, skipstjóri og Haraldur Guðmundsson, skipstjóri, allir til heimilis á Ísafirði.

Heimild til að rita firmað hafa formaður og tveir meðstjórnendur, og er undirskriftum hagað þannig:

Pöntunarfélag Ísfirðinga

Þórh. Leósson. Haraldur Guðmundsson. Stefán Bjarnason.

Pöntunarfélag Ísfirðinga

Þórh. Leósson. Haraldur Guðmundsson. Rögnvaldur Jónsson.

Pöntunarfélag Ísfirðinga

Þórh. Leósson. Rögnvaldur Jónsson. Símon Helgason.

Prókúru fyrir félagið hefir Ágúst Leós, Ísafirði, og ritar hann það þannig:

pr. pr. Pöntunarfélag Ísfirðinga

Ágúst Leós.

Tillög, sem lögð eru í félagið, eru inntökugjald 5 kr. á félagsmann. Auk þess 189
3% af viðskiptum félagsmanna við félagið, sem leggst í varasjóð og félagssjóð.
Félagsmenn bera sameiginlega ábyrgð á skuldbindingum félagsins, að svo
miklu leyti, sem innstæða þeirra nemur hjá félaginu.

Ísafirði, 10. febrúar 1937.

Pórh. Leósson. Rögnvaldur Jónsson. Stefán Bjarnason.
Haraldur Guðmundsson. Símon Helgason.

3. Á aðalfundi Bökunarfélags Ísfirðinga h.f., Ísafirði, er haldinn var þ. 7. marz 1937, var samþykkt að auka hlutafé félagsins úr kr. 6075.00 í kr. 9963.00 þannig, að hver félagi, sem á 25 kr. hlut í félaginu fái 16 kr. fríhlut. Skiptist þá hlutafé félagsins í 243 hl. á 25 kr. og 243 hl. á 16 kr. Enginn atkvæðisréttur fylgir þessum fríhlutum. Friðréf þessi eru tölusett, hljóða á nafn og eru undirrituð af stjórn félagsins og afhendir forstjóri félagsins þau við sýningu hinna eldri bréfa. Á aðalfundi 7. marz s.l. voru kosnir í stjórn: Sigurður Guðmundsson, forstjóri, og Jón H. Sigmundsson og Samúel Jónsson meðstjórnendur. Í varastjórn voru kosnir: Ketill Guðmundsson, varaforstjóri, og Eyjólfur Bjarnason og Páll Kristjánsson meðstjórnendur, allir til heimilis á Ísafirði.

Ísafirði, 21. marz 1937.

Í stjórn Bökunarfélags Ísfirðinga h.f.

Sig. Guðmundsson, forstjóri. Jón H. Sigmundsson. Samúel Jónsson.

4. Hér með tilkynnist til hlutafélagaskrárinnar, að Raflýsingarfélag Ísafjarðar h.f., Ísafirði, hætti rekstri 12. febrúar s.l. Á hluthafafundi 4. þ. m. var samþykkt, að félaginu skyldi slitið og stjórn félagsins falið að selja eignir þess, innheimta skuldir og annast félagsslitin að öllu leyti.

Ísafirði, 20. apríl 1937

Í stjórn Raflýsingarfélags Ísafjarðar h.f.

Jóh. Þorsteinsson, formaður. Ólafur Pálsson, féhirðir.

5. Það tilkynnist hér með, að vér höfum veitt hr. kaupfélagsstjóra Hirti Hjartar prókúruumboð fyrir Kaupfélag Önfirðinga, Flateyri, frá og með 1. maí 1937 að telja.

Hann ritar nafn sitt þannig:

pr. pr. Kaupfélag Önfirðinga

Hj. Hjartar

Flateyri, 2. maí 1937.

Stjórn Kaupfélags Önfirðinga

Jón Ólafsson. Guðm. Gilsson. Jóhann Jónsson. Finnur Finnsson.
Guðm. Ingi Kristjánsson.

6. Á aðalfundi h.f. Önundur, Flateyri, sem haldinn var á sama stað 9. maí 1937, var Jón Jónsson, trésm., Flateyri, endurkosinn.

Úr stjórninni gekk Magnús Guðmundsson og í hans stað kosinn prókúruhafi Kaupfélags Önfirðinga.

189

Á stjórnarfund, sem haldinn var 19. maí þ. á., var kosinn formaður Ásgeir Guðnason, kaupm., Flateyri, og hefir hann einn prókúruumboð fyrir félagið og ritar hann nafn sitt þannig:

pr. pr. h.f. Önundur, Flateyri

Ásgeir Guðnason.

Í stjórn h.f. Önundur

Ásgeir Guðnason. Sturla Ebenezerson.

pr. Kaupfélag Önfirðinga

Hj. Hjartar. Jón Jónsson. Hinrik Guðmundsson.

7. Hér með tilkynnist til samvinnufélagaskrárinnar, að eftirtaldir menn skipa nú stjórn Kaupfélags Dýrfirðinga, Þingeyri:

Herra bóndi Kristinn Guðlaugsson, Núpi, formaður.

Herra skólastj. Björn Guðmundsson s. st.

Herra bóndi Jóhannes Davíðsson, Neðri-Hjarðardal.

Herra prófastur Sigtryggur Guðlaugsson, Núpi.

Herra bóndi Stefán Guðmundsson, Hólum.

Þar að auki einn maður til vara: herra bóndi Bjarni Kristjánsson, Næfranesi.

pr. pr. Kaupfélag Dýrfirðinga

E. Þorsteinsson.

8. Á aðalfundi Kaupfélags Ísfirðinga, sem haldinn var 25. okt. 1936, voru kosnir í stjórn félagsins:

Formaður: Guðmundur G. Hagalín.

Meðstjórnendur: Finnur Jónsson og Jón H. Sigmundsson.

Til vara:

Formaður: Sigurður Guðmundsson.

Meðstjórnendur: Páll Kristjánsson og Grimur Kristgeirsson.

Ísafirði, 6. okt. 1937.

pr. pr. Kaupfélag Ísfirðinga, Ísafirði

K. Guðm.

9. Það tilkynnist hér með, að Ásgeir Jónsson, vélsmiður frá Ísafirði, nú á Álafossi við Reykjavík, gengur úr firmanu „Vélsmiðjan Þór“ á Ísafirði frá og með 1. okt. 1937. Er hann þar með laus við allar skuldir og skuldbindingar greinds firma og hefir jafnframt engar kröfur eða kærur á hendur því. Firmað hefir jafnframt engar kröfur eða kærur á hendur nefndum Ásgeiri Jónssyni.

Í stað nefnds Ásgeirs Jónssonar kemur enginn annar inn í firmað að þessu sinni.

Að öðru leyti heldur firmað „Vélsmiðjan Þór“ á Ísafirði áfram óbreytt og starfar áfram í sama tilgangi og áður, en frá 1. okt. s.l. aðeins með undirrituðum eftirverandi fjórum eigendum firmans og með fullri ábyrgð hvers um sig gagnvart eldri skuldum og nýjum skuldum og skuldbindingum firmans. Prókúruhafi er sem fyr Bergsv. Árnason.

Ísafirði, 20. okt. 1937.

Þórarinn Helgason. Ingimundur Guðmundsson.

Sigtryggur Guðmundsson. Bergsveinn Árnason.

10. Á fundi, sem haldinn var í Kaupfélagi Auðkúluhrepps 6. febrúar s.l., var með 189 öllum atkvæðum samþykkt, að félagið hætti störfum á þessu ári.

Leyfum vér oss hér með, sem skipum stjórn téðs félags, að tilkynna til firmaskrárinnar félagsslit Kaupfélags Auðkúluhrepps. Ennfremur tilkynnist, að þeir Böðvar Bjarnason á Rafnseyri og Þórður Njálsson, Stapadal, hafa ekki lengur prókúruumboð fyrir Kaupfélag Auðkúluhrepps.

Þingeyri, 2. nóv. 1937.

Þórður Njálsson.

Ingvaldur Benediktsson.

Jón Kr. Waage.

6. Strandasýsla.

1. Hér með tilkynnist til firmaskrár Strandasýslu, að ég rek sildarkaup, sildarverkun og skyldan atvinnurekstur á Ingólfsfirði undir firmanafninu:

Egill Ragnars & Co.

Ég ber einn ábyrgð á skuldum firmans, en A/B. Ernst Rydberg er innskots-eigandi í firmanu, en ber ekki ábyrgð á skuldum þess með öðru en innskotsfé sínu.

Ég einn hefi rétt til að rita firmað og rita það þannig:

Egill Ragnars & Co.

Reykjavík, 3. maí 1937.

Egill Ragnars.

7. Siglufjörður.

1. Hér með tilkynnist til verzlunarskrár Siglufjarðar, að frá 1. janúar þ. á. hefir hr. framkvæmdarstjóri Sigurður Tómasson prókúruumboð fyrir Kaupfélag Siglufirðinga.

Prókúruna ritar hann þannig:

pr. pr. Kaupfélag Siglufirðinga

Sigurður Tómasson.

Þá tilkynnist einnig, að frá sama tíma afturkallast prókúruumboð, er Vilhjálmur Hjartarson hefir haft fyrir nefnt félag.

Siglufirði, 4. janúar 1937.

Í stjórn Kaupfélags Siglufirðinga

Bergur Guðmundsson.

Gunnl. Sigurðsson.

Guðm. Sigurðsson.

Fr. Jóhannsson.

Jónas Jónasson.

2. Á aðalfundi Verzlunarfélags Siglufjarðar h.f., Siglufirði, voru kosnir í stjórn félagsins: Alf. Jónsson, lögfr., Þorsteinn Pétursson, kaupm. og Jón Jóhannesson, fiskimatsmaður, en sem varamaður Páll S. Dalmar, fulltrúi, allir til heimilis á Siglufirði.

Innborgað hlutafé félagsins er kr. 14000.00.

Siglufirði, 12. apríl 1937.

Alf. Jónsson.

Þorst. Pétursson.

Jón Jóhannesson.

- 189 3. Hér með tilkynnist, að vér undirritaðir, sem undanfarið höfum rekið verzlun á Siglufirði undir nafninu „Nýja kjötbúðin Siglufirði“, höfum í dag selt Verzlunarfélagi Siglufjarðar h.f., Siglufirði, téða verzlun með öllum réttindum, — þar með firmanafni, kjötsölu- og slátrunarleyfi —. Vér svörum til allra skuldbindinga, sem til hefir verið stofnað í sambandi við téða verzlun fram til þessa dags og eru þær hinum nýja eiganda óviðkomandi.

Siglufirði, 6. apríl 1937.

Agnar Stefánsson. Marínó Stefánsson.

Samkvæmt ofanrituðu tilkynnist, að vér höfum keypt verzlunina „Nýja Kjötbúðin Siglufirði“, og rekum hana á vora ábyrgð frá og með deginum í dag sem verzlun með kjöt og kjötvörur og aðrar þær vörur, sem kjötverzlanir venjulega verzla með. Allar eldri skuldbindingar eru oss óviðkomandi.

Siglufirði, 6. apríl 1937.

Verzlunarfélag Siglufjarðar h.f.

Alf. Jónsson. Jón Jóhannesson. Þorst. Pétursson.

4. Hér með tilkynnist til firmaskrár Siglufjarðarkaupstaðar, að úr stjórn Kaupfélags Siglfirðinga hafa gengið Bergur Guðmundsson og Guðmundur Sigurðsson. Í þeirra stað voru kosnir í stjórn félagsins Erlendur Þorsteinsson, skrifstofustjóri, og Aðalbjörn Pétursson, gullsmiður.

Stjórn félagsins er nú þannig skipuð:

Formaður: Erlendur Þorsteinsson.

Varaform.: Gunnlaugur Sigurðsson.

Ritari: Friðleifur Jóhannsson.

Meðstjórnendur: Jónas Jónasson og Aðalbjörn Pétursson.

Siglufirði, 5. maí 1937.

f. h. stjórnar Kaupfélags Siglfirðinga
Erl. Þorsteinsson.

5. Það tilkynnist hér með, að prókúruumboð Sigurðar Tómassonar fyrir Kjötbúð Siglufjarðar fellur niður frá og með 1. apríl 1937 að telja.

Frá sama tíma veitist herra verzlunarmanni Ragnari Jóhannessyni prókúruumboð fyrir Kjötbúð Siglufjarðar. Hann skrifar nafn sitt þannig:

pr. pr. Kjötbúð Siglufjarðar

Ragnar Jóhannesson.

Siglufirði, 6. maí 1937.

pr. pr. Kaupfélag Fellshrepps

Tómas Jónsson.

pr. pr. Samvinnufélag Fljótamanna

B. Dúason.

6. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Siglufjarðar, að á síðasta aðalfundi Byggingarfélags verkamanna, Siglufirði, sem var haldinn 22. febrúar 1937, voru þessir menn kosnir í stjórn og varastjórn:

Jóhann F. Guðmundsson, formaður, Arnþór Jóhannsson, ritari, Þórhallur Björnsson, gjaldkeri.

Í varastjórn: Jón Jóhannsson, Kristján Sigurðsson, Baldvin Sigurðsson.

Tveir úr stjórninni hafa leyfi til að skuldbinda félagið.

Siglufirði, 20. apríl 1937.

Jóhann Guðmundsson. Arnþór Jóhannsson. Þórhallur Björnsson.

8. Akureyri og Eyjafjarðarsýsla.

189

1. Hér með tilkynnist til firmaskrár Akureyrar prókúruumboð mér til handa svo hljóðandi:

„Ég undirritaður, Sigurður Bjarnason, útgrðarmaður, Túngötu 1, Akureyri, veiti hér með herra Leó Fossberg Sigurðssyni, Túngötu 1, Akureyri, prókúruumboð vegna atvinnurekstrar míns og eigna.“

Staddur í Reykjavík, 9. nóv. 1935.

Sig. Bjarnason.

Vitundarvottar:

Undirskrift:

Hjördís Guðmundsdóttir.

Jóhann Skaptason.

Akureyri, 1. maí 1937.

Leó Sigurðsson.

2. Firmatilkynning frá Útgerðarfélagi KEA h/f, til firmaskrár Akureyrar.
 1. Aðalfundur Útgerðarfélags KEA h/f, haldinn 16. marz 1936, samþykkti eftirfarandi breytingu á samþykktum félagsins:
 - a. „að í 8. gr. samþykktu félagsins á eftir orðunum: „... að fara með atkvæði sín á fundum“, og á undan: „enginn má fara með ...“ komi: „Fyrir hverjar 100 kr. hlutafjár skal gilda 1 — eitt — atkvæði.“
 - b. 2. grein: Í stað „500 kr. hluta“, komi: „100 kr. hlutir og 1000 kr. hlutir“.
 2. Á stjórnarfundum Útgerðarfélags KEA, 28. des. 1936, var Gunnar Larsen ráðinn sem framkvæmdarstjóri og honum jafnframt veitt prókúruumboð fyrir félagið.

Ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Útgerðarfélag KEA h/f

Gunnar Larsen.

Stjórnin:

Vilhjálmur Þór.

Jakob Frímannsson.

Ingimundur Árnason.

9. Þingeyjarsýsla.

1. Það tilkynnist hér með til firmaskrárinnar, að frá og með deginum í dag afturkallast prókúra sú, er Karl Kristjánsson hefir haft fyrir Kaupfélag Þingeyinga sem framkvæmdarstjóri félagsins.

Jafnframt tilkynnist, að frá og með deginum í dag veitir undirrituð stjórn Kaupfélags Þingeyinga Þórhalli Sigtryggssyni, framkvæmdarstjóra í Húsavík, umboð (procuru) fyrir félagið og ritar hann nafn þess þannig:

pr. pr. Kaupfélag Þingeyinga

Þórhallur Sigtryggsson.

Húsavík, 18. janúar 1937.

Jón Gauti Pétursson.

Sigfús Bjarnason.

Baldur Baldvinsson.

Björn Sigtryggsson.

Sigurður Jónsson.

- 189 2. Hér með tilkynnist til samvinnufélagaskrárinnar, að eftirtaldir menn skipa nú stjórn Kaupfélags Þingeyinga á Húsavík:

Björn Sigtryggsson, Brún, formaður.

Karl Kristjánsson, Húsavík, varaformaður.

Baldur Baldvinsson, Ófeigsstöðum, meðstjórnandi.

Páll Jónsson, Grænavatni, meðstjórnandi.

Bjartmar Guðmundsson, Sandi, meðstjórnandi.

Varamaður í stjórninni er Kristján Jónsson, Fremstafelli.

f. h. Kaupfélags Þingeyinga

Þórh. Sigtryggsson.

10. Seyðisfjörður og Norður-Múlasýsla.

1. Sú breyting hefir orðið á stjórn Pöntunarfélags Alþýðu, Seyðisfirði, að Hjálmar Vilhjálmsson hefir gengið úr stjórninni og í hans stað hefir verið kosinn Ingólfur Hrólfsen.

Stjórn félagsins skipa nú: Sigfús Pétursson, formaður, Gunnlaugur Jónsson, féhirðir, Ingólfur Hrólfsen, ritari.

Seyðisfirði, 2. júlí 1937.

F. h. Pöntunarfélags Alþýðu, Seyðisfirði

Sigfús Pétursson

2. Hér með afturkallast prókúruumboð það, sem hr. framkvæmdarstjóri Carl Jensen hefir haft fyrir S/f Kolbeinn ungi, Vopnafirði.

Vopnafirði, 3. apríl 1937.

Björn Jóhannsson. Valdemar Stefánsson. Nikulás Albertsson.

Kristján Höskuldsson. Garðar Stefánsson.

Undirrituð stjórn S/f Kolbeinn ungi, Vopnafirði, gefur hér með Birni Jóhannessyni, skólastjóra, Vopnafirði, umboð sem prókúruhafa fyrir nefnt félag og hefir hann öll réttindi samkvæmt lögum.

Firmað ritar hann þannig:

P. P. S/f Kolbeinn ungi

Björn Jóhannsson.

Vopnafirði, 3. apríl 1937.

Í stjórn S/f Kolbeinn ungi

Björn Jóhannsson. Valdemar Stefánsson. Nikulás Albertsson.

Kristján Höskuldsson. Garðar Stefánsson.

3. Hér með tilkynnist til firmaskrárinnar, að við undirritaðir rekum smásöluverzlun hér í bænum með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu:

Harald Johansen, Skipa- og byggingavöruverzlun Seyðisfjarðar.

Við höfum hvor fyrir sig prókúruumboð fyrir firmað og ritum það þannig:

pr. pr. Harald Johansen, Skipa- og byggingavöruverzlun Seyðisfjarðar

Harald Johansen.

og

pr. pr. Harald Johansen, Skipa- og byggingavöruverzlun Seyðisfjarðar

Johan Pettersen.

Seyðisfirði, 1. janúar 1937.

Harald Johansen. Johan Pettersen.

11. Neskaupstaður.

189

1. Hér með tilkynnist, að hr. Helgi Pálsson hefir 15. okt. látið af framkvæmdarstjórástörfum fyrir Kaupfélagið Fram, Norðfirði, og hefir ekki lengur prókúruumboð fyrir firmað. Við framkvæmdarstjórástörfum og prókúruumboði hefir tekið frá sama tíma hr. Guðröður Jónsson og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Kaupfélagið Fram

Guðröður Jónsson.

Norðfirði, 25. okt. 1937.

Niels Ingvarsson. Sigurður Hinriksson. Jón Sveinsson.
Magnús Hávarðsson. Sveinn Árnason.

12. Suður-Múlasýsla.

1. Það tilkynnist hér með til firmaskrárinnar, að frá og með 1. janúar 1937 lætur Þórhallur Sigtryggsson af formanns- og framkvæmdarstjórástöðu fyrir Kaupfélag Berufjarðar á Djúpavogi og frá og með sama tíma tekur Jón Sigurðsson, verzlunarmaður á Djúpavogi, við formanns- og framkvæmdarstjórástarfinu. Ritar hann nafn sitt þannig:

Kaupfélag Berufjarðar

Jón Sigurðsson.

Djúpavogi, 26. nóv. 1936.

Í stjórn Kaupfélags Berufjarðar

Þórh. Sigtryggsson. Jón Stefánsson. Helgi Einarsson.

Þorbjörn Eiríksson. Hjálmar Guðmundsson.

2. Vér undirritaðir gefum hér með Eiríki Bjarnasyni prókúruumboð fyrir Fisksölusamlag Eskifjarðar.

Eskifirði, þann 29. febrúar 1937.

Í stjórn Fisksölusamlags Eskifjarðar

Þórl. Magnússon. Finnbogi Erlendsson. Karl Jónasson.

Finnbogi Þorleifsson. Eyjólfur Magnússon.

13. Skaftafellssýsla.

1. Það tilkynnist, að Verzlun Halldórs Jónssonar, Vík í Mýrdal, er nú rekin af mér einum, og eins og áður með ótakmarkaðri ábyrgð.

Vík í Mýrdal, 30. júlí 1937.

Jón Halldórsson.

14. Árnessýsla.

1. „Pöntunarfélagið á Eyrarbakka“, skammstafast P. E. Heimili þess og varnarþing er á Eyrarbakka. Útvegjar félagsmönnum vörur. Inntökugjald er 5 kr. Aðalfundur kys þrjá menn í stjórn, er skiptir með sér verkum. Aðalfundur skal hald-

189

inn í janúar eða febrúar. Félagsmenn bera enga ábyrgð á skuldbindingum félagsins. Í stjórn eru: Gísli Jónsson (form.), Gunnar Benediktsson (framkvæmdarstjóri) og Guðmundur Halldórsson. Dagsetning samþykktar er 19. marz 1937.

15. Hafnarfjörður og Gullbringu- og Kjósarsýsla.

1. Hér með tilkynnist til firmaskrár Gullbringu- og Kjósarsýslu, að á stjórnarfundi í Keflavík h.f. 2. febr. 1937, var Finnboga Guðmundssyni veitt prókúruumboð fyrir Keflavík h.f., með öllum réttindum, sem því fylgja, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Keflavík h.f.
Finnbogi Guðmundsson.
Keflavík h.f.

Huxley Ólafsson.

Finnbogi Guðmundsson.

G. Kristjánsson.

2. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Hafnarfjarðarkaupstaðar, að frá 15. júní s.l. fellur niður prókúruumboð það, sem Jón Högnason, skipstjóri, Ránargötu 8 í Reykjavík, hefir haft fyrir félagið. Frá sama tíma hefir Þorleifur Jónsson, bæjarfulltrúi, Hverfisgötu 39 í Hafnarfirði, prókúru fyrir félagið og ritar hann félagið þannig:

pr. pr. h.f. Rán
Þorl. Jónsson.
Hafnarfirði, 13. júlí 1937.
H.f. Rán

Þorl. Jónsson.

Björn Jóhannesson.

Guðm. Jónasson.

3. Á aðalfundi h.f. Pétursey, Hafnarfirði, sem haldinn var mánudaginn 24. maí 1937, gengu úr stjórn félagsins þeir Pétur Jónasson og Júlíus Sigurðsson. Í stað þeirra voru á sama fundi kosnir í stjórnina: Björn Jóhannesson, bæjarfulltrúi, formaður stjórnarinnar, Gunnl. Stefánsson, kaupmaður, meðstjórnandi. Þriðji maður í stjórninni var endurkosinn Halldór Hallgrímsson, sjómaður, allir til heimilis í Hafnarfirði. Prókúruhafi er sem áður Óskar Jónsson, Hafnarfirði.

Hafnarfirði, 31. maí 1937.

Björn Jóhannesson.

Gunnl. Stefánsson.

Halldór Hallgrímsson.

AUGLÝSING

190

frá skráritara vörumerkja í Reykjavík um skrásetningar þær, sem gerðar hafa verið árið 1937.

Skrás. 1937, nr. 1.

Tilkynnt 14. janúar 1937, kl. 11 árd., af Harding, Tilton & Hartley, Limited, verk-smiðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 23. s. m.

Orðin:

VAN HEUSEN

Merkið er skrásett í London 6. febrúar 1925, 38. flokki, fyrir línkraga (collars), tilbúna til notkunar.

Skrás. 1937, nr. 2.

Tilkynnt 23. janúar 1937, kl. 5 síðd., af ljósmyndagerð Lofts Guðmundssonar, Reykjavík, og skrásett 25. s. m.

Orðið: filmfoto, sem ritað er þannig, að strík er dregið úr aftasta staf orðsins yfir allt orðið ofanvert.

filmfoto

Merkið er skrásett fyrir ljósmyndir gerðar af tilkynnanda, og orðið „filmfoto“ að skoða sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir þá vörutegund.

Skrás. 1937, nr. 3.

Tilkynnt 5. febrúar 1937, kl. 5 síðd., af H.f. „Shell“ á Íslandi, verzlun, Reykjavík, og skrásett 9. marz s. á.

Í skökkum ferhyrningi, sem er með lóðréttum stríkum, stendur orðið: COLAS.

Merkið er skrásett fyrir hrá eða að nokkru leyti tilbúin og unnin jurta-, dýra- og steina-efni til notkunar í verksmiðjum, verkefni úr steinefnum og öðrum efnum til byggingar eða skrauts, jarðbik, bitúmen og bitúmenkenndar blöndur og önnur bitúmenkennd efni og önnur steina-olíu-efni, tengiefni, múrsteina, tígulsteina, þaksteina, sement og húðun.

190

Skrás. 1937, nr. 4.

Tilkynnt 17. marz 1937, kl. 7 síðd., af Titan Co., A/S, verksmiðja og verzlun, Frederikstad, Noregi, og skrásett 30. s. m.

Orðið:

“Kronos“.

Samkvæmt tilkynningu 21. apríl 1932, er merkið skrásett í Oslo 14. júní s. á. fyrir afurðir til notkunar í iðnaði, til lækninga og ljósmyndagerðar, Titansambönd og alls konar afurðir, sem innihalda Titan, steinaliti (litarefni og litarbætiefni), smyrsl, málningar, lakk, fernis, ryðverjandi efni, botnmálningu, oliur, þynniefni, þurkefni í lit og önnur bætiefni fyrir litarefni og málningu, trénisambönd og önnur efni fyrir iðnaðarmenn og handverksmenn, efnasambönd, sérstaklega Titanafurðir svo og fyrir liti úr steinaríkinu.

Skrás. 1937, nr. 5

Tilkynnt 24. marz 1937, kl. 6 síðd., af H.f. „Shell“ á Íslandi, verzlun, Reykjavík, og skrásett 30. s. m.

Orðið:

SHELL DYNAMIN

Merkið er skrásett fyrir oliur og fituefni til iðnaðarnotkunar, smurningsolíur og fituefni, oliur til ljósa og hitunar, benzín, bensol, ryðvarnarmeðul, hreinsiefni, leysingarefni og efni til að nema burt bletti og ryð, terpentínu og bætiefni fyrir terpentínu, vax og glæolíu, efni til reksturs véla, steinolíu, allskonar eldsneytisolíu til orkuframleiðslu, allskonar spritt og bensín, jarðbik, bitumen og bitumenkenndar afurðir, steinolíu og allar steinolíuafurðir.

Skrás. 1937, nr. 6.

Tilkynnt 19. marz 1937, kl. 4 síðd., af Bernhard Petersen, inn- og útflutningsverzlun, Reykjavík, og skrásett 16. apríl s. á.

Orðið: FAVOURITE bogadregið og myndar upphafsstafur orðsins fimm áframhaldandi strik í boga yfir því.

FAVOURITE

Merkið er skrásett fyrir gotu, sildarmjöl, karfamjöl, hvalbeinamjöl, hvalaolfur, sildarolíu, þorskalýsi og aðrar hvala-, sela-, sildar- og fiskiafurðir.

Skrás. 1937, nr. 7.

Tilkynnt 13. apríl 1937, kl. 6 síðd., af Skelskör Frugtplantage, framleiðsla og verzlun, Skelskör í Danmörku, og skrásett 1. maí s. á.

Orðið:

GREENOSAN

Samkvæmt tilkynningu 2. nóvbr. 1936, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 14. s. m. fyrir varða, þurrkaða og soðna ávexti og grænmeti, með eða án jarnviðbótar, hlaup, aldinm auk, niðursuðu og Pickles, landbúnaðar-, garðyrkju- og skógræktarafurðir, safu og aðrar blöndur til framleiðslu á drykkjum.

Skrás. 1937, nr. 8.

Tilkynnt 13. apríl 1937, kl. 6 síðd., af sama, og skrásett 1. maí s. á.

Orðið:

HYBRIN

Samkv. tilkynningu 3. október 1936, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 17. s. m. fyrir lyfjablöndur, dýralækningablöndur og heilnæmisblöndur, matarhæfisfæðu, bætiefnisblöndur, varða, þurrkaða og soðna ávexti og grænmeti, hlaup, aldinm auk, niðursuðu og Pickles, landbúnaðar-, garðyrkju- og skógræktarafurðir, safu og aðrar blöndur til framleiðslu á drykkjum.

Skrás. 1937, nr. 9.

Tilkynnt 3. apríl 1937, kl. 12 á háð., af Angostura Bitters (Dr. J. G. B. Siegert & Sons) Limited, bittergerð, Port of Spain, Trinidad, og skrásett 22. júní s. á.

Amargo Aromatico Amargo de Angostura Prepared and Bottled by DOCTOR SIEGERT & SONS LIMITED, Port of Spain, Trinidad. ANGOSTURA BITTERS (DR. J. G. B. SIEGERT & SONS LIMITED) are prepared and Bottled by DOCTOR SIEGERT & SONS LIMITED, Port of Spain, Trinidad. ANGOSTURA BITTERS (DR. J. G. B. SIEGERT & SONS LIMITED) are prepared and Bottled by DOCTOR SIEGERT & SONS LIMITED, Port of Spain, Trinidad.	Aromatic Bitters Angostura Bitters Prepared and Bottled by DOCTOR SIEGERT & SONS LIMITED, Port of Spain, Trinidad. ANGOSTURA BITTERS (DR. J. G. B. SIEGERT & SONS LIMITED) are prepared and Bottled by DOCTOR SIEGERT & SONS LIMITED, Port of Spain, Trinidad. ANGOSTURA BITTERS (DR. J. G. B. SIEGERT & SONS LIMITED) are prepared and Bottled by DOCTOR SIEGERT & SONS LIMITED, Port of Spain, Trinidad.	Bitter-Essenz Angostura Bitters Prepared and Bottled by DOCTOR SIEGERT & SONS LIMITED, Port of Spain, Trinidad. ANGOSTURA BITTERS (DR. J. G. B. SIEGERT & SONS LIMITED) are prepared and Bottled by DOCTOR SIEGERT & SONS LIMITED, Port of Spain, Trinidad. ANGOSTURA BITTERS (DR. J. G. B. SIEGERT & SONS LIMITED) are prepared and Bottled by DOCTOR SIEGERT & SONS LIMITED, Port of Spain, Trinidad.
AMELO AROMATICO OU BITTER D'ANGOSTURA—Préparé antérieurement à Angostura par le Docteur Siegert et à présent à Port d'Espagne, Trinidad. ANGOSTURA BITTERS (DR. J. G. B. SIEGERT & SONS LIMITED) are prepared and Bottled by DOCTOR SIEGERT & SONS LIMITED, Port of Spain, Trinidad. ANGOSTURA BITTERS (DR. J. G. B. SIEGERT & SONS LIMITED) are prepared and Bottled by DOCTOR SIEGERT & SONS LIMITED, Port of Spain, Trinidad.		

Aflangur, ferhyrndur einkennismiði. Efst vinstra megin á miðanum eru letuð orðin: Amargo Aromatico ó Amargo de Angostura, ásamt löngum ummælum um

- 190 vöruna á spönsku. Tilsvarandi orð og ummæli eru einnig letruð á einkennismiðann bæði á ensku, þýzku og frönsku. Um miðbik miðans er auður, afgangur reitur og í honum fangamark tilkynnanda. Merkið er skrásett í Port of Spain 6. janúar 1923, 43. flokki, fyrir árveig (bitter).

Skrás. 1937, nr. 10.

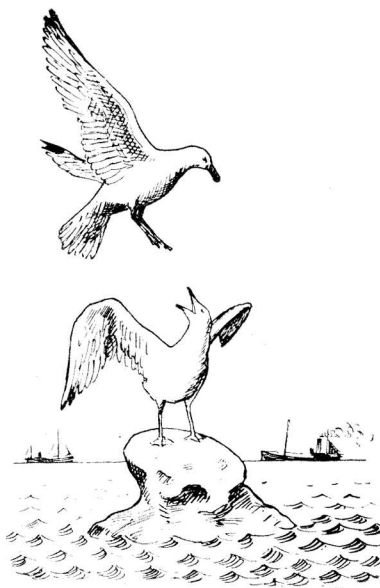
Tilkynnt 17. apríl 1937, kl. 1 síðd., af Þorgeiri Jónassyni, umboðssala, Reykjavík, og skrásett 22. júní s. á.

Steinn, sem stendur upp úr sjónum, og er orðið: MÁR letrað á steininn. Á honum situr fugl — máfur —. Við hafsbrún sést togari á siglingu.

Skrás. 1937, nr. 11.

Tilkynnt 17. apríl 1937, kl. 1 síðd., af Hallgrími Ó. Jónassyni, umboðsverzlun, Reykjavík, og skrásett 22. júní s. á.

Steinn, sem stendur upp úr sjónum, og stendur á steininum sjófugl með þöndum vængjum, en fyrir ofan hann er annar á flugi. Við hafsbrún sjást, vinstra megin steinsins, vélbátur, en hægra megin togari, og stefna hvor gegn öðrum.

Skrás. 1937, nr. 12.

190

Tilkynnt 25. maí 1937, kl. 5 síðd., af Lakk- og Málningarverksmiðjunni Hörpu, lakk- og málningarframleiðslu, Reykjavík, og skrásett 22. júní s. á.

Aflangur, ferhyrndur miði. Á svörtum grunni sést kringlóttur reitur, en út frá honum ganga þrjár rauðar tungur í hvert horn miðans. Á sjálfri skífunni sést hvítur jökultindur og við bláan himininn ber orðið: JÖKULL, prentað bogadregið með hvítum stöfum. — Merkið er skrásett fyrir hvítt Japanlakk.

Skrás. 1937, nr. 13.

Tilkynnt 25. maí 1937, kl. 5 síðd., af sama, og skrásett 22. júní s. á.

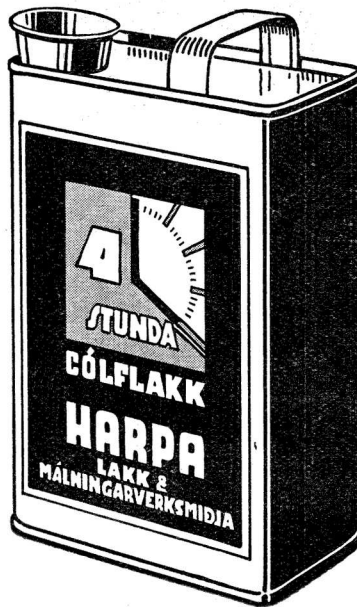

Hringmyndaður miði í íslensku litunum. Utan um hinn kringlóttu aðalflöt liggja fimm randir í eftirfarandi litum: Hvítt, rautt, hvítt, blátt og hvítt. Aðalflétin-

- 190 um, sem er blár að lit, er með lárétttri línu skipt í tvo ójafna hluta. Á efri og stærri hlutanum standa efst með hvítum stöfum í boga orðin: TITAN HVITT. Þar undir er prentað á rauðum grunni áður skrásett vörumerki KRONOS TITAN HVITT. Beggja megin við merki þetta er þríhyrningur, og í hvorum þríhyrning er prentað með hvítum stöfum á bláum grunni orðið: STANDARD, þrisvar með stóru A á miðju. Milli þríhyrninganna, undir Kronosmerkinu, er litill, aflangur reitur til tölusetningar. Á neðri minnihlutanum eru prentuð ummæli um vöruna, prentuð með bláum stöfum á hvítum grunni. — Merkið er skrásett fyrir KRONOS-Titanhvítu.

Skrás. 1937, nr. 14.

Tilkynnt 25. maí 1937, kl. 5 síðd., af sama, og skrásett 22. júní s. á.

Ílangur, ferhyrndur miði í íslensku litunum. Yzt á miðanum er rauð og hvít rönd. Stærsti flötur miðans er blár. Í efri helming hans er ferhyrndur reitur í líkingu við klukkuskífu, sem skiptist af tveimur visirum, sem mynda 120 gráðu horn, þannig að klukkan sýnir fjögur. Visirarnir eru bláir að lit á hvítum grunni, tímarnir eru auðkenndir með rauðum strikum. Það sem eftir er af klukkuskífunni er litað rautt og áletrað með hvítum stöfum. Tölustafurinn 4 fyrir ofan orðið: STUNDA. Á neðri helmingi aðalflatarins er prentað í fjórum línunum með hvítum stöfum: GÓLFLAKK — HARPA — LAKK & MÁLNINGARVERKSMIDJA. — Merkið er skrásett fyrir gólf-lakk.

Skrás. 1937, nr. 15.

Tilkynnt 25. maí 1937, kl. 5 síðd., af sama, og skrásett 22. júní s. á.

Aflangur, ferhyrndur dósamiði, ýmist blár, áprentaður svörtum stöfum, eða gulur, áprentaður dökkbrúnum stöfum. Efst á miðanum stendur orðið: HARPOLIN, skyggt með hvítu. Þar undir er orðið : LÖGUÐ, með hvítum stöfum, og því næst

orðið: OLÍUMÁLNING, prentað á sama hátt og orðið Harpolin. Neðst á miðanum er nafn tilkynnanda prentað með hvítum stöfum. — Merkið er skrásett fyrir allskonar lagaða málningu.

Skrás. 1937, nr. 16.

Tilkynnt 25. maí 1937, kl. 5 síðd., af sama, og skrásett 22. júní s. á.

Rauður, aflangur, sexhyrndur miði með svartri og hvítri rönd í kring. Á efri helming miðans stendur orðið: HARPO með svörtum stöfum, skyggðum með hvítri rönd. Fyrir ofan orðið Harpo stendur: RYÐVARNARMÁLNING og báðu megin ummæli um vöruna. Undir orðinu Harpo er aflangur, hvítur reitur til litaauðkenningar. Þar undir er lettrað í þremur línur, með svörtum stöfum: FYRIR STÁLBYGGINGAR, JARNGRINDUR, SKIP O. FL. LAKK & MÁLNINGARVERKSMÍÐJAN HARPA,

- 190 REYKJAVÍK. — Merkið er skrásett fyrir litlaust ryðvarnarefni og litaða ryðvarnarmálningu.

Skrás. 1937, nr. 17.

Tilkynnt 25. maí 1937, kl. 5 síðd., af sama, og skrásett 22. júní s. á.

Ferhyrndur, aflangur miði. Frá gulum ramma lyftir sér hvítt spjald, en frá neðra og hægra horni þess fellur grænn skuggi í skálinu yfir hægri brún rammans og yfir meiri hluta efri brúnar hans. Þvert yfir neðri hluta spjaldsins og yfir neðri brún rammans liggja ellefu grænar línur eins og tröppur upp að spjaldinu. Á efri hluta spjaldsins stendur með stórum grænum stöfum orðið: HARPANIT. — Merkið er skrásett fyrir allskonar glær lökk.

Skrás. 1937, nr. 18.

Tilkynnt 15. maí 1937, kl. 11 f. h., af Knoll A.-G. Chemische Fabriken, efnagerð, Ludvigshafen am Rhein, Bayern-Rheinpfalz, Þýzkalandi, og skrásett 16. ágúst s. á.
Orðið:

Perpurat

Samkvæmt tilkynningu 10. jan. 1936, er merkið skrásett í Berlín 30. marz 1936 fyrir lækningavörur, kemisk efni til læknisfræðilegrar og heilbrigðisfræðilegrar notkunar, lyfjablöndur og lyfjaefni, plástra, sjúkraumbúðir, efni til að útrýma dýrum og jurtum, sótthreinsunarefni og efni til geymslu á matvælum.

Skrás. 1937, nr. 19.

190

Tilkynnt 15. maí 1937, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 16. ágúst s. á.
Orðið:

Veritol

Samkvæmt tilkynningu 20. marz 1903, er merkið skrásett í Berlín 21. september 1903 fyrir lyfjaefni. Skrásetning merkisins hefir verið endurnýjuð 17. maí 1932.

Skrás. 1937, nr. 20.

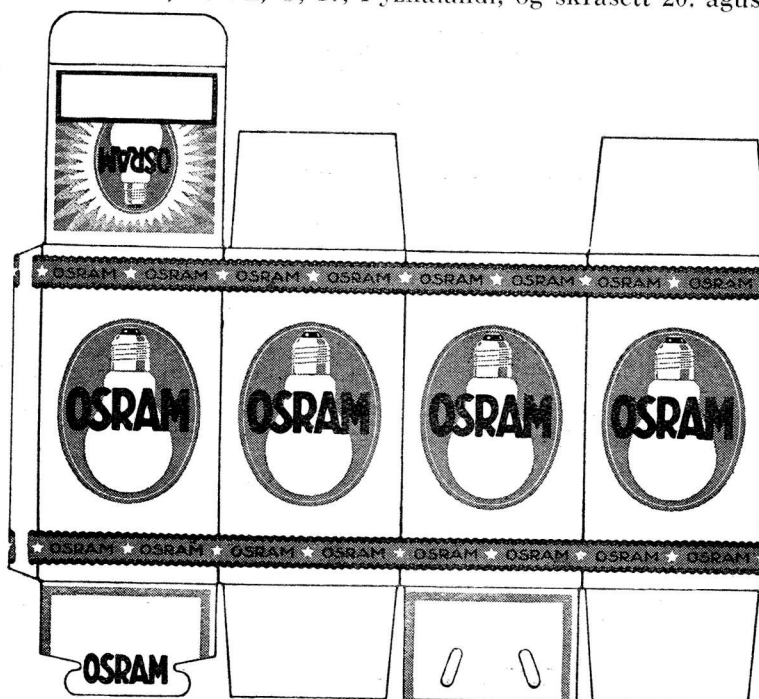
Tilkynnt 15. maí 1937, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 16. ágúst s. á.
Orðið:

Latucyl

Samkv. tilkynningu 18. desbr. 1936, er merkið skrásett í Berlín 1. apríl 1937 fyrir: Lækningavörur, kemisk efni til lækninga og verndunar heilbrigði, lyfjablöndur, plástra, sjúkraumbúðir, efni til að útrýma dýrum og jurtum, efni til að afkíma og ófrjóvga (sótttheinsunarefni), efni til að geyma matvæli fersk og óskemmd.

Skrás. 1937, nr. 21.

Tilkynnt 20. maí 1937, kl. 6 e. h., af Osram G. m. b. H. Kommanditgesellschaft, Ehrenbergstrasse 11—14, Berlín, O, 17, Þýzkalandi, og skrásett 20. ágúst s. á.

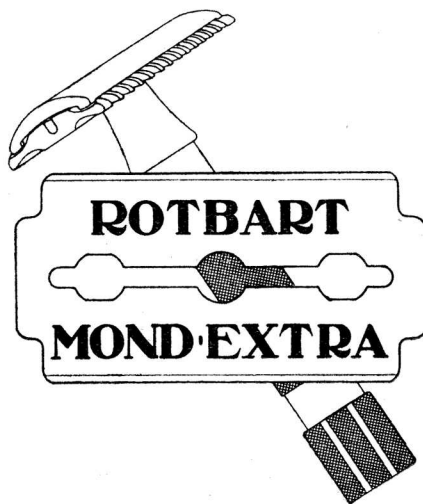
190 Merkið sýnir vöruumbúðir, sem brotnar hafa verið í sundur og skal vera til auðkenningar vörum þeim, er umbúðirnar hafa að geyma. Merkið er sett saman úr 11 reitum og eru 4 þeirra hvítir að lit. Af hinum eru 4, er liggja samhliða og eru jafnstórir, tengdir sameiginlegum böndum við efri og neðri brún. Böndin eru rauðgul að lit, með áletrun og hafa tenntar rendur. Í miðju reitanna er rauðgulur, sporöskjulagaður flötur. Í lengdaröxli hans er sýnd rafmagnspera, hvít að lit, með áletrun þversum í bláum lit, sem sýnir, sem dæmi tilfært, orðið „Osram“. Fimmti og sjötti reiturinn er annar að ofan og hinn að neðan. Fimmti flöturinn að neðan sýnir orðið „Osram“ í bláum lit, í ferhyrndri umgerð rákar, sem er rauðgul að lit. Í 6. reitnum er sporöskjulagaður rauðgulur flötur. Í lengdaröxli hans er sýnd rafmagnspera, hvít að lit, með blárri áletrun þversum, er sýnir, sem dæmi tilfært, orðið „Osram“.

Merkið er einkum auðkennt með vali hins rauðgula, sporöskjulagaða flatar og hinnar bláu áletrunar „Osram“, ennfremur með rákinni, sem umlykur að ofan og neðan hinn sporöskjulagaða flöt.

Samkvæmt tilkynningu 22. sept. 1936 er merkið skrásett í Berlín 17. des. 1936 fyrir rafmagnsljósperu af ýmsum tegundum.

Skrás. 1937, nr. 22.

Tilkynnt 13. júlí 1937, kl. 6 e. h., af Roth-Büchner G. m. b. H., vélaverksmiðja, Ringbahnstrasse 4, Berlin-Tempelhof, Þýzkalandi, og skrásett 20. ágúst s. á.

Mynd af rakvél og rakvélablaði, sem orðin Rotbart Mond Extra standa í.

Samkvæmt tilkynningu 29. janúar 1932 er merkið skrásett í Berlín 7. júlí 1932 fyrir hnifasmíðavörur, rakhnífa, rakvélar, hnifablöð, og rakvélablöð, sem skipta má um.

Skrás. 1937, nr. 23.

Tilkynnt 14. júlí 1937, kl. 1 e. h., af Western Electric Co., Aktieselskab, verksmiðja, Kaupmannahöfn, og skrásett 21. sept. s. á.

Orðið:

MIRROPHONIC

Samkvæmt tilkynningu 10. júní 1937 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 26. 190 júní s. á. fyrir hljóðritandi og hljóðendurgefandi tæki og hluta úr þeim.

Skrás. 1937, nr. 24.

Tilkynnt 14. júlí 1937, kl. 1 e. h., af General Motors Corporation, verksmiðja, Detroit, Michigan, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 21. september s. á.
Orðið:

OLDSMOBILE

Samkvæmt tilkynningu 23. október 1926 er merkið skrásett í Washington 22. febrúar 1927 fyrir bifreiðar.

Skrás. 1937, nr. 25.

Tilkynnt 14. ágúst 1937, kl. 11 f. h., af Parfumeri d'Emol, sápu- og snyrtivöru-gerð, Reykjavík, og skrásett 5. okt. s. á.
Orðið:

EMOL

Merkið er skrásett fyrir handsápur, andlitsduft, krem og aðrar hreinlætis- og snyrtivörur.

Skrás. 1937, nr. 26.

Tilkynnt 14. ágúst 1937, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 5. okt. s. á.

Orðið:

PALMEMOL

með grænum stöfum á svörtu bandi.

Merkið er skrásett fyrir hreinlætisvörur.

Skrás. 1937, nr. 27.

Tilkynnt 16. ágúst 1937, kl. 11 f. h., af Daimler-Benz hlutafélagi, verksmiðju-rekstur og verzlun, Salzufer ½, Berlín-Charlottenburg, Þýzkalandi, og skrásett 23. október s. á.

190

Mynd af hringferli með þrem geislum, sem ganga út frá miðju í reitnum inni í hringferlinum, og orðið Diesel á þeim geira, sem niður veit, þannig, að fyrsti og síðasti stafur ná lítið eitt út fyrir hringferilinn.

Samkvæmt tilkynningu 29. maí 1933 er merkið skrásett í Berlin 20. nóvember 1933 og falla eftirtaldir vörur undir þá skrásetningu:

Sjúkraumbúðakassar, höfuðbúnaður, eyrnahlífar, skygnihlífar, tilbúin blóm, grímur, skófatnaður, skó- og stigvélaleistar, fótapokar, sokkavörur, fótýljarar, fót-hlífar, prjónavörur, fatnaður, hanzkar, rykverjur, frakkaverjur, hnjáverjur, ljósa-, hitunar-, suðu-, kæli-, þurkunar- og loftræstitæki og áhöld, vatnsleiðslu-, bað- og salernistæki, vatnslásar, logsuðu- og logskurðarlampar og hlutar úr þeim, sambyggðir logsuðu- og logskurðarlampar og hlutar úr þeim, lóðningarlampar, hnoðskurðarlampar, áhöld og útbúnaður við logsuðutæki og logskurðartæki, vélar til logsuðu og logskurðar, herðingar-, glóðhitunar- og innsetningarofnar, lakkgljáunarofnar og allir ofnar til tækis augnamiða og hlutar úr þeim, burstar, burstavörur, penslar, kambar, svampar, snyrtiáhöld, fægiefni, stálspæni, kemisk efni til iðnaðar, efni til að slökkva eld, herðingar-, lóðingar- og logsuðuefni, hráefni úr steinaríkinu, stælingarefni í dufti, vökvi eða fast efni, þétti- og vélþéttiefni, hitaeinangrunar- og einangrunarefni, asbestvörur, kitti, þéttar alls konar, óunnir og hálfunnir óeðlir málmar, járn og stál, kopar, messing, brons, zink, tin, blý, nikkel, nýsilfur og alumín í klumpum, blokkum, plötum, pípum, stöngum, þynnum, bandajárn og bárujárn, legumálmur, zinkduft, blýsag, stanniol, kvikasilfur, gulmálmur, antimon, magnesíum, palladium, vismut, volfram, argantan, í stöngum, mulið og í plötum, blokkum og þynnum, málmblöndur svo sem messing, brons, tambak í sams konar ástandi, verkfæri, hnífasmíðjuvörur, ljáir, kornsigðir, hey- og mykjugaflar, höggsverð, garðhnífar, högg- og lagvopn, nálar, fiskiönglar, glerjaðar og tinhúðaðar vörur, smájárnvörur, lásar- og járnsmíðjuvörur, skrár, lamir, vírvörur, blikkvörur, akkeri, keðjur, stálkúlur, fleygar, súlur, bjálkar, ljóastíkur, hillur, handrið, tröppuhlutar, lyftivindusúlur, grindarimlar, klukkur, skautar, krókar og lykkjur, peningaskápar og smákassar, sparibaukar, flöskuhettur, smíðjur, vélasniðnir og formлагаðir málmhlutar, valsaðir og steyptir hlutir til bygginga, steypujárnvörur, farartæki til lands, lofts og lagar, bifreiðar, reiðhjól, hlutir tilheyrandi bifreiðum og reiðhjólum, bátahlutar mótorsleðar, vagnbolir, mótórhjól, hlutir úr þeim og til þeirra, teinahjól og hlutir úr þeim, mótórbúnaðarvagnar, eimjárnbrautarvagnar, dráttarvélar, járnbrautarvagnar, þungavörubagnar, vatnsvagnar með eða án snúningsvélar, almennings mótórvagnar, jafnt hlutar úr og hlutir tilheyrandi hinum ýmsu vörutegundum, fallhlífar, drekar, útbúnaður til áfyllingar loftbelgja, árar, leður, loðskinnavara, fernis, lökk, efni, sem gerir vatnshelt, garn, kaðlavörur, net, virkaðall, spunatrefjur, bólstrunarefni, umbúðaeefni, sængurfiður, vín, áfengi, sódavatn, óáfengir drykkir, brunn- og baðsölt, góðmálmar, gull-, silfur-, nikkel- og alumínvörur, vörur úr nýsilfri, britannia og svipuðum málmblöndum, ekta og óekta skartgripir, leonskar vörur, gúmmí, efni sem komið geta í stað gúmmí og vörur úr því til tækis augnamiða, ferðaáhöld, brennsluefni, benzín, steinolía, nafta, naftalín, steinolíuúrgangur (masut), benzínúrklofningsefni, steinolíuúrklofningsefni, brennsluspiritus, spiritusúrklofningsefni, tekniskar oliur og feiti, smurningsefni, benzín, kerti, náttkerti, vörur úr tré, beinum, korki, horni, skjaldböku, fiskbeinum, filabeini, skelplötu, raf, ambroid, merskúm, harðgúm og svipuðum efnum, rennismiða-, útskurðar- og tágáfléttuvörur, myndarammar, vörur úr gerfihorni, korkmyndir, blævængir, hanzkakassar, saumakassar, körfur, áhöld og verkfæri til lækninga, heilbrigðisökana, björgunar og eldslökkvunar, sjúkraumbúðir sóthreinsunarvagnar, björgunarvagnar, korkvesti, björgunarhringir, slökkvifarartæki, sprautuvagnar, slökkvidælar, sprautur, slökkvitæki og áhöld, eðlisfræðileg, efnafræðileg, sjónfræðileg, jarðfræðileg, siglingafræðileg, rafmagnstæknileg verkfæri og áhöld til að vega, gefa merki, prófa og til myndatöku, mælingaverkfæri, út-

varpssendi- og móttökutæki, rafmagns-tendrunarútbúnaður og hlutar úr honum, raf- 190
 alar, útikíkirar, leikhúskíkirar, hlífðargleraugu, reiknivélar, sölubúðakassar, geymar
 fyrir samanpressaða vökva og lofttegundir sem sprengihætta stafar af, aflvélar, gas-
 mótorar, sprengimótorar, brennslumótorar (dieselmótorar, olíumótorar) mótorspor-
 hreyfivélar, gufusporhreyfivélar, guluvélar, gufukatlar, heitsloftsmótorar, vindmótor-
 ar, fjaðrakraftmótorar, vélpressur, jafnt hlutar úr og hlutir tilheyrandi fyrnefndum
 vörutegundum, dælur og hlutar úr þeim, landbúnaðarvélar og hlutar úr þeim,
 brennsluafvélar í sambandi við jarðvinnsluvélar og aðrar landbúnaðarvélar, hlutar
 úr þeim og hlutir þeim tilheyrandi, slöngur, vörusjálsalar, eldhús- og heimilisáhöld,
 fjós-, garð- og landbúnaðaráhöld, kranar, flöskuvindur, leðjudælur, fallhamrar, vind-
 ur, húsgögn, speglar, bólstraðar vörur, veggfóðrunarefni, rúm, líkkistur, hljóðfæri,
 hlutar úr þeim og strengir, kjötseyði, ávaxtamauk, ávaxtahlaup, sýrðir ávextir og
 grænmeti, gerjuð kaplamjólk, germjólk, súrmjólk, pappír, pappi, kartonpappír,
 pappír- og pappavörur, veggfóður, ljósmynda- og prentunarefni, spil, skilti, bókstafir,
 prentklossar, listmunir, postulin, leir, gler, glimmer og vörur úr því, kögurvefnaður,
 bönd, leggingarvörur, hnappar, knipplingar, ísaumur, fortjöld, ísaumaðar ábreiður,
 söðlasmiða- og leðurvörur, skrif-, teikni-, málara- og myndlistarvörur, skrifstofuá-
 höld (að húsgögnum undanskildum), ritvélar, skrifstofuvélar yfirleitt, sömu vélar
 knúnar með rafmagni eða án þess, steinprentunarkrít, skotvopn, blettatökuefni, rið-
 varnarefni, fægi- og gljáefni, brýnsluefni, smergill, leikföng, keppnis- og íþróttááhöld,
 sprengiefni, kveikiefni, eldspýtur, flugeldahylki, kúlur, skotfæri, hvellmerki, sement,
 brýnslusteinar, myllusteinar, bik, asfalt og tjara, varnarefni gegn fúa í timbri, reyr-
 vefnaður, þakpappi, tilfæranleg hús, byggingarefni, skartsteinar, hrátóbak, tóbaks-
 vörur, vindlingapappír, gólfteppi, mottur, linoleum, vaxdúkur, ábreiður, fortjöld,
 fánar, tjöld, segl, þokar, hlífðarþök, úr og klukkur, úra- og klukkuhlutar, úrahald-
 arar, vefjaefni, fílt.

Skrás. 1937, nr. 28.

Tilkynnt 16. ágúst 1937, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 23. október s. á.

Mynd af tveim sammiðja hringferlum með orðunum Mercedes og Benz milli hringferlanna, hið fyrra ofar, hið síðara neðar, aðgreind með laufblöðum til beggja hliða. Innan í innri hringferlinum ganga þrír oddgeislar út frá miðju hringferlanna.

Samkvæmt tilkynningu 21. ágúst 1926 er merkið skrásett í Berlín 28. ágúst 1928 og falla eftirtaldar vörur undir þá skrásetningu:

Sjúkraumbúðakassar, höfuðbúnaður, eyrnahlífar, skygnihlífar, tilbúin blóm, grímur, fótapokar, sokkavörur, fótýljarar, fóthlífar, prjónavörur, fatnaður, hanzkar,

190 rykverjur, frakkaverjur, hnjáverjur, ljósa-, hitunar-, suðu-, kæli-, þurkunar- og loft-ræstitæki og áhöld, vatnsleiðslu-, bað- og salernistæki, vatnslásar, logsuðu- og logskurðarlampar og hlutar úr þeim, sambyggðir logsuðu- og logskurðarlampar og hlutar úr þeim, lóðningarlampar, hnoðskurðarlampar, áhöld og útbúnaður við logsuðutæki og logskurðartæki, vélar til logsuðu og logskurðar, herðingar-, glóðhitunar- og innsetningarofnar, lakkgljáunarofnar og allir ofnar til tækis augnamiða og hlutar úr þeim, burstar, burstavörur, penslar, kambar, svampar, snyrtiáhöld, fægiefni, stálspænir, kemisk efni til iðnaðar, efni til að slökkva eld, herðingar-, lóðningar- og logsuðuefni, hráefni úr steinaríkinu, stælingarefni, duft, vökvi eða fastefni, þétti- og vélaþéttiefni, hitaeinangrunar- og einangrunarefni, asbestvörur, kitti, þéttar alls konar, óunnir og hálfunnir óeðlir málmar, járn og stál, kopar, messing, brons, zink, tin, blý, nikkel, nýsilfur og alumín í klumpum, blokkum, plötum, pípum, stöngum, þynnum, bandajárn og bárujárn, legumálmur, zinkduft, blýsag, stanniol, kvikasilfur, gulumálmur, antimon, magnesium, palladium, vismut, volfram, argentan, í stöngum, mulið og í plötum, blokkum og þynnum, málmblöndur svo sem messing, brons, tambak í sams konar ástandi, verkfæri, hnífasmíðjuvörur, ljáir, kornsíðir, hey-, og mykju-gafflar, höggsverð, garðhnífar, nálar, fiskiönglar, glerjaðar og tindhúðaðar vörur, smá-járnvörur, lása- og járnsmíðjuvörur, lamir, vírvörur, blikkvörur, akkeri, keðjur, stálkúlur, fleygar, súlur, bjálkar, ljósastíkur, hillur, handrið, tröppuhlutar, lyftivindusúlur, grindarimlar, klukkur, krókar og lykkjur, flöskuhettur, smíðjur, vélsniðnir og formлагаðir málmlutar, valsaðir og steyptir hlutir til bygginga, steypujárnvörur, farartæki til lands, lofts og lagar, bifreiðar, reiðhjól, hlutir tilheyrandi bifreiðum og reiðhjólum, bátahlutar, mótorsleðar, vagnbolir, mótörhjól, hlutir úr þeim og til þeirra, teinahjól og hlutir úr þeim, mótörjárnbrautarvagnar, eimjárnbrautarvagnar, dráttarvélar, járnbrautarvagnar, þungavöruvagnar, vatnsvagnar með eða án snúningsvélar, mótoralmenningisvagnar, jafnt hlutar úr og hlutir tilheyrandi hinum ýmsu vörutegundum, fallhlífar, drekar, útbúnaður til áfyllingar loftbelgja, árar, loðskinnavara, fernis, lökk, efni, sem gerir vatnshelt, kaðlavörur, net, virkaðall, spunatrefjur, bólstrunarefni, umbúðafni, sængurfiður, sóðavatn, brunn- og baðsölt, góðmálmar, gull-, silfur-, nikkel- og alumínvörur, vörur úr nýsilfri, britannia og svipuðum málmblöndum, leonskar vörur, gúmmi, efni, sem komið geta í stað gúmmi og vörur úr því til tækis augnamiða, ferðaáhöld (að undanskildum ferðaritvélum), brennsluefni, benzín, steinolía, nafta, naftalín, steinolíuúrgangur (masut), benzinúrklöfningsefni, steinolíuúrklöfningsefni, brennsluspiritus, tekniskar oliur og feiti, smurningsefni, benzín, kerti, náttkerti, vörur úr tré, beinum, korki, horni, skjaldböku, fiskbeinum, filabeini, skelplötu, bernstein, ambroid, merskum og svipuðum efnum, rennismiða-, útskurðar- og tágaflettuvörur, myndarammar, vörur úr gerfihorni, korkmyndir, blævængir, áhöld og verkfæri til lækninga, heilbrigðiiðkana, björgunar og eldslökkvunar, sjúkraumbúðir, sótthreinsunarvagnar, björgunarvagnar, korkvesti, björgunarhringir, slökkvifarartæki, sprautuvagnar, slökkvidælur, sprautur, slökkvitæki og áhöld, eðlisfræðileg, efnafræðileg, sjónfræðileg, jarðfræðileg, siglingafræðileg, rafmagnstæknileg, verkfæri og áhöld til að gefa merki, prófa og til myndatöku, útvarpssemi- og mótökutæki, rafmagnstendrunarútbúnaður og hlutar úr honum, rafalar, líttikírar, leik-húskíkirar, hlífðargleraugu, geymar fyrir samanpressaða vökva og lofttegundir, sem sprengihætta stafar af, aflvélar, gasmótorar, sprengimótorar, brennslumótorar (diesel-mótorar, olíumótorar), mótorsporhreyfivélar, gufuspörhreyfivélar, gufukatlar, heittloftsmótorar, vindmótorar, fjaðrakraftmótorar, vélpressur, jafnt hlutar úr og hlutir tilheyrandi fyrnefndum vörutegundum, dælur og hlutar úr þeim, landbúnaðarvélar og hlutar úr þeim, brennsluafllvélar í sambandi við jarðvinnsluvélar og aðrar landbúnaðarvélar, hlutir úr þeim og hlutir þeim tilheyrandi, slöngur, fjós-, garð- og landbúnaðaráhöld, kranar, flöskuvindur, leðjudælur, fallhamrar, vindur, vélar og vélahlutar (að undanskildum þvottavélum, þvottavindum, kjóthakkavélum og öðrum

heimilisvélum og hlutum úr þeim), húsgögn (að undanskildum skrifstofuhúsgögnum), speglar, bólstraðar vörur, veggfóðrunarefni, rúm, kistur, ávaxtahlaup, veggfóður, spil, skilti, listmunir, leir, glimmer og vörur úr því, kögurvefnaður, bönd, leggingarvörur, knipplingar, isaumur, fortjöld, söðlasmiða- og leðurvörur, blettatökuefni, ryðvarnarefni, fægi- og gljáefni, brýnsluefni, smergill, keppnis- og íþróttahöld (að undanskildum skautum og rúlluskautum), kveikivörur, eldspýtur, flugeldahylki, hvellmerki, brýnslusteinar, myllusteinar, varnarefni gegn fúa í tré, reyrvefnaður, þakpappi, tilfæranleg hús, gólfteppi, mottur, linoleum, vaxdúkur, fortjöld, fánar, tjöld, segl, pokar, hlífðarþök, úr og klukkur, úra- og klukkuhlutar, úrahaldarar (að undanskildum úrverkum fyrir vopn og skrifstofuklukkur), vefjaraefni, filt.

Skrás. 1937, nr. 29.

Tilkynnt 20. sept. 1937, kl. 11 f. h., af Tanqueray Gordon & Company, Limited, brennivínsgerð, 132 Goswell Road, London, Englandi. og skrásett 25. okt. s. á.

Ferhyrndur einkennismiði með skrautumgerð. Í honum standa orðin Gordon & Co's, en fyrir neðan þau er mynd af galtarhöfði í skrauthring. Þar undir standa orðin Dry Gin Distillery. London. England. Sitt hvöru megin við ferhyrninginn er mynd af eini.

Merkið er skrásett í London 10. febrúar 1913, 43. flokki, fyrir brennivín. Tilkynnandi er 15. marz 1926 skráður sem eigandi merkisins og 10. febr. 1927 var skrásetningin endurnýjuð til 14 ára.

Skrás. 1937, nr. 30.

Tilkynnt 8. okt. 1937, kl. 2 e. h., af C. C. Wakefield & Co., Ltd., verksmiðjurekstur, Wakefield House, 30—32, Cheapside, London, Englandi, og skrásett 11. nóv. s. á.
Orðið:

CASTROL

- 190 Merkið er skrásett í London 19. júní 1906, 47. flokki, fyrir oliur til upphitunar, ljósa og smurnings og sú skrásetning síðast endurnýjuð 19. júní 1934. Tilkynnandi er 5. júní 1918 skráður sem eigandi merkisins.

Skrás. 1937, nr. 31.

Tilkynnt 8. okt. 1937, kl. 2 e. h., af C. C. Wakefield & Co., A/S, verzlun með smurningsoliur, Vesterport 318, Kaupmannahöfn, og skrásett 11. nóv. s. á.

Orðið:

VICTROL

Samkvæmt tilkynningu 23. marz 1933, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 12. ágúst 1933 fyrir smurningsoliur og smurningsfeiti.

Skrás. 1937, nr. 32.

Tilkynnt 8. okt. 1937, af sama, og skrásett 11. nóvember s. á.

Rétthyrndur, skástrikaður einkennismiði. Á honum að ofan er band með orðinu: WAKEFIELD. Undir bandinu sést líkingarmynd af eldingu með orðinu: Castrol.

Samkvæmt tilkynningu 16. september 1935 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 2. nóvember 1935 fyrir allar vörutegundir að undanskildum efnafræðilegum lyffræðilegum og læknisfræðilegum efnasamsetningum.

Skrás. 1937, nr. 33.

Tilkynnt 19. okt. 1937, kl. 4 e. h., af Sigurði Arnalds, kaupmanni, Reykjavík, og skrásett 27. nóvember s. á.

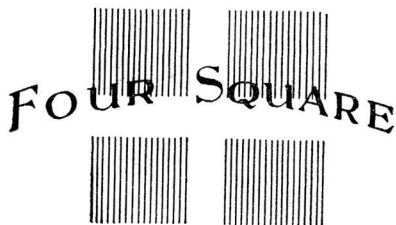

Einkennismiði með brjóstmynd af stúlku, sem heldur á blómvendi. Til beggja hliða við stúlkumyndina eru myndir af fjólum. Undir myndinni af stúlkunni standa orðin: Violetta di Parma.

Merkið, sem nota á í mismunandi litum og ummáli, er skrásett fyrir alls konar snyrti- og hreinlætisvörur.

Skrás. 1937, nr. 34.

Tilkynnt 5. nóvember 1937, kl. 11 f. h., af Georg Dobie & Son, Limited, verksmiðjuíðn, Four Square Works, Paisley, Skotlandi, og skrásett 27. nóvember s. á.

Fjórir rétthyrningar gerðir af þéttstrikuduðum línunum með orðunum: Four square, þvert yfir.

Merkið er skrásett í London 7. janúar 1925, 45. flokki, fyrir verksmiðjuunnið og óunnið tóbak.

Skrás. 1937, nr. 35.

Tilkynnt 20. nóv. 1937, kl. 11 f. h., af Þórarni Kjartanssyni, kaupmanni, Reykjavík, og skrásett 27. nóv. s. á.

Rétthyrndur einkennismiði, sem er markaður með mjóum strikum, en innan í hann er dreginn hringur, sem í eru stafirnir DK bundnir. Ofan við hringinn stendur með feitu upphafslettri, en þó misstórir stafir, orðið: GRETTIR. Fyrir neðan hringinn eru letuð, með misstöru, grönnu upphafslettri, orðin: SKRÁSETT VÖRUMERKI.

Merkið er skrásett fyrir gúmmílím og allskonar gúmmívörur.

Skrás. 1937, nr. 36.

Tilkynnt 22. nóv. 1937, kl. 10 f. h., af I. G. Farbenindustrie, Aktiengesellschaft, verksmiðja, Frankfurt am Main, Þýzkalandi, og skrásett 11. desember s. á.

Orðið:

„Uliron“

Samkvæmt tilkynningu 15. júlí 1931, er merkið skrásett í Berlín 6. nóvember 1931 fyrir: Læknislyf handa mönnum og dýrum, efnafræðilega framleiðslu til læknisfræðilegra og heilsufræðilegra augnamiða, lyffræðileg lyfjaefni og efnasambönd, plástra, sáraumbúðir, dýra- og plöntuútrýmingarmeðal, sóttthreinsunarmeðul og efni til varðveizlu á matvælum.

Skrás. 1937, nr. 37.

Tilkynnt 22. nóvember 1937, kl. 10 f. h., af H.f. „Shell“ á Íslandi, verzlun, Reykjavík, og skrásett 11. desember s. á.

Orðin:

SHELL ARDOL

Merkið er skrásett fyrir: Oliur og feitiefni til ljósa, hitunar og smurnings, efna-sambönd til smurnings, oliur og vinandategundir til aflframleiðslu, vax, kerti, læknisfræðilegar oliur og læknisfræðileg efnasambönd, snyrtiolíur og snyrtiefnasambönd, steinolíu og vaselín.

Eru orðin: SHELL ARDOL að skoða sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreindar vörutegundir.

Skrás. 1937, nr. 38.

190

Tilkynnt 26. nóvember 1937, kl. 12 á háð., af Harðfisksölunni, heildsala, Reykjavík, og skrásett 20. desember s. á.

Mynd af sól með geislum út frá henni. Þversum yfir myndina stendur orðið: Vita. Framan við myndina stendur orðið: Trade- og aftan við hana stendur orðið: Mark.

Merkið er skrásett fyrir allar tegundir matvara. Undanskilið er smjörliki, pálmafeiti og önnur fituefni, eins úr dýra- sem jurtaríkinu.

Skrás. 1937, nr. 39.

Tilkynnt 26. nóvember 1937, kl. 12 á háð., af sama, og skrásett 20. desember s. á.

Mynd af þorski og á honum stendur orðið Vitam. Framan við myndina stendur orðið: Trade- og aftan við hana orðið: Mark. Framan við myndina í réttu efra horni og aftan við hana í réttu neðra horni eru fjórðupartar af sólarmynd með geislum út frá henni.

Merkið er skrásett fyrir allar tegundir matvara.

Skrás. 1937, nr. 40.

Tilkynnt 22. nóv. 1937, kl. 10 f. h., af Ólíuverzlun Íslands h.f., heildverzlun, Reykjavík, og skrásett 27. desember s. á.

Orðið:

SÓLAROLÍA

Merkið er skrásett fyrir hráolíu.

Ber að skoða orðið SÓLAROLÍA sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir þessa vörutegund.

Skrás. 1937, nr. 41.

Tilkynnt 22. des. 1937, kl. 3 e. h., af Stefáni Thorarensen, lyfsala, Reykjavík, og skrásett 27. desember s. á.

Orðið:

OTO

Merkið er skrásett fyrir tilbúin blóm, skófatnað, skó- og stígvélaborsta, fótapoka og allskonar fótáútbúnað, þrjónavörur allskonar, bursta, burstavörur, pensla, kamba, svampa, snyrtiáhöld, andlitsduft, andlitskrem, naglalakk, andlitsvötn og allskonar aðrar snyrtivörur, sápur allskonar, sápulög, kemisk efni allskonar, lyf og allskonar lyfjavörur, hjúkrunargögn, sáraumbúðir, plástra, sótthreinsandi efni, málma, kitti, brons, garn allskonar, súkkulaði allskonar, konfekt, brjóstsykur, lakris, tóbaksvörur allskonar, lyftiduft, bökunardropa, eggjduft og allskonar önnur bökunarefni, mjöltegundir allskonar, sykur, hunang, syrup, ávaxtamauk allskonar, gosdrykki, öl og aðrar drykkjarvörur, hármeðul, ilmvötn og allskonar ilmefni, gúmmi og allskonar lím, málningu, fernis, pappír, umbúðir úr pappa, saum, gleraugu allar tegundir og gerðir, oliur, bensín, kerti, parafín, reiðhjól, blek, kornvörur allskonar, garn, tvinna, kaðal, smjörliki, tólg, þurmjólk, sterkju, barnamjól, kex, kökur, kaffibæti, te, marzipan, kryddvörur allskonar, edik, lýsi, skósvertu, gljávax, fægismyrsl, fægiduft, fægilög, baðlyf, serum, bréfspjöld, myndir.

Ber að skoða orðið OTO sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreindar vörutegundir.

Samkvæmt 10. gr. laga nr. 43 13. nóv. 1903, um vörumerki, hafa eftirgreind merki verið **endurnýjuð** á árinu:

Skrás. 1917, nr. 4.

Lever Brothers, Limited, Port Sunlight, Englandi, frá 26. marz.

Skrás. 1917, nr. 5.

Sami, frá s. d.

Skrás. 1917, nr. 7.

Sami frá 30. marz.

Skrás. 1917, nr. 9.

Sami, frá s. d.

Skrás. 1917, nr. 11.

Lever Brothers Limited f. h. Benjamin Brook & Company Limited, Port Sunlight, Englandi, frá 23. maí.

Skrás. 1927, nr. 1.

The Coca-Cola Company, Wilmington, N.-Am., frá 18. janúar.

Skrás. 1927, nr. 3.

G. M. Björnsson, Reykjavík, frá 22. janúar.

Skrás. 1927, nr. 4.

The Goodyear Tire & Rubber Company, Akron, Ohio, N.-Am., frá 5. febrúar.

Skrás. 1927, nr. 5.

General Motors Corporation, Detroit, N.-Am., frá 15. febrúar.

Skrás. 1927, nr. 6.

Melrose Limited, Leith, Skotlandi, frá 15. febrúar.

Skrás. 1927, nr. 7.

H.f. Brjóstsykursgerðin „Nói“, Reykjavík, frá 17. febrúar.

Skrás. 1927, nr. 9.

Caterpillar Tractor Co., San Leandro, N.-Am., frá 5. marz.

Skrás. 1927, nr. 10.

Helsingborgs Gummitfabriks Aktiebolag, Helsingborg, Svíþjóð, frá 12. marz.

Skrás. 1927, nr. 12.

R. J. Reynolds Tobacco Company, Winston-Salem, N.-Am., frá 31. marz.

Skrás. 1927, nr. 13.

L. O. Dietrich, Altenburg, Þýzkalandi, frá 23. apríl.

Skrás. 1927, nr. 14.

Sami, frá s. d.

Skrás. 1927, nr. 15.

Merrell-Soule Company, New York, frá 25. apríl.

Skrás. 1927, nr. 16.

General Motors Corporation, Detroit, N.-Am., frá 25. apríl.

Skrás. 1927, nr. 17.

Tootal Broadhurst Lee Company, Limited, Manchester, Englandi, frá 25. apríl.

Skrás. 1927, nr. 18.

Sami, frá s. d.

Skrás. 1927, nr. 19.

Sami, frá s. d.

Skrás. 1927, nr. 20.

Gísli J. Johnsen, Vestmannaeyjum, frá 2. maí.

Skrás. 1927, nr. 21.

Wilhelm Beuger Söhne, Stuttgart, Þýzkalandi, frá 7. maí

Skrás. 1927, nr. 22.

General Motors Corporation, Detroit, N.-Am., frá 27. maí.

Skrás. 1927, nr. 23.

John Haig & Co., Limited, Markinch, Skotlandi, frá 27. maí.

Skrás. 1927, nr. 25.

H/f Efnagerð Reykjavíkur, Reykjavík, frá 27. maí.

Skrás. 1927, nr. 27.

General Motors Corporation, Detroit, N.-Am., frá 23. júní.

Skrás. 1927, nr. 29.

L. O. Dietrich, Altenburgh, Þýzkalandi, frá 30. júní.

Skrás. 1927, nr. 30.

R. J. Reynolds Tobacco Company, Winston-Salem, N.-Am., frá 2. júlí.

Skrás. 1927, nr. 31.

Gold Dust Corporation, Jersey City og New York, N.-Am., frá 4. ágúst.

Skrás. 1927, nr. 32.

Hood Rubber Company, Wilmington, N.-Am., frá 16. ágúst.

Skrás. 1927, nr. 33.

Sami, frá s. d.

Skrás. 1927, nr. 42.

Oliuverzlun Íslands h/f, Reykjavík, frá 29. nóvember.

Skrás. 1927, nr. 43.

Sami, frá s. d.

Skrás. 1927, nr. 44.

Sami, frá s. d.

Skrás. 1927, nr. 45.

Sami, frá s. d.

Skrás. 1927, nr. 46.

Det Danske Petroleum Aktieselskab, Kaupmannahöfn, frá 3. desember.

Skrás. 1927, nr. 52.

The Parker Pen Co., Janesville, N.-Am., frá 10. desember.

Skrás. 1927, nr. 53.

Sami, frá s. d.

Skrás. 1927, nr. 55.

Westminster Tobacco Co., Ltd., London, Englandi, frá 10. desember.

Ennfremur hafa verið afmáð úr vörumerkjaskránni samkvæmt 10. og 12. gr. sömu laga:

Skrás. 1907, nr. 2.

Det Danske Petroleum Aktieselskab, Kaupmannahöfn, frá 28. október.

Skrás. 1917, nr. 1.

Joseph Watson & Sons, Limited, Leeds, frá 24. marz.

Skrás. 1917, nr. 10.

Lever Brothers Limited, Port Sunlight, frá 18. maí.

Skrás. 1917, nr. 12.

Aitken, Melrose & Co., Limited, Edinburgh, frá 12. september.

Skrás. 1927, nr. 2.

Fertilizer Sales, Limited, London, frá 18. janúar.

Skrás. 1927, nr. 8.

Plauters Products Limited, London, frá 5. marz.

Skrás. 1927, nr. 11.

Standard Oil Company, New Jersey og New York, frá 31. marz.

Skrás. 1927, nr. 24.

H/f Copland, Reykjavík, frá 27. maí.

Skrás. 1927, nr. 26.

Stuarts and Jacks, Limited of Esk Mills, Mussellburgh, frá 14. júní.

Skrás. 1927, nr. 28.

Axel Blomberg, Forssjö Bruk í Katrineholm, Svíþjóð, frá 30. júní.

Skrás. 1927, nr. 35.

Franz Entress, Nürtingen, Þýzkalandi, frá 10. september.

Skrás. 1927, nr. 36.

Paige-Detroit Motor Car Company, Detroit, N.-Am., frá 30. september.

Skrás. 1927, nr. 41.

Hudson Motor Car Company, Detroit, N.-Am., frá 14. október.

Skrás. 1927, nr. 48.

The Fish Rubler Company, Chicopee Falls, N.-Am., frá 10. desember.

Skrás. 1927, nr. 49.

Sami, frá s. d.

Skrás. 1927, nr. 50.

Sami, frá s. d.

Skrás. 1927, nr. 51.

Sami, frá s. d.

Skrás. 1927, nr. 54.

H/f Tóbaksverzlun Íslands, Reykjavík, frá 10. desember.

Skrás. 1937, nr. 13.

Lakk- og málningarverksmiðjan Harpa, Reykjavík, frá 22. júní.

Skrifstofa vörumerkjaskráritarans í Reykjavík,

31. desember 1937.

191

REIKNINGUR**yfir tekjur og gjöld Fiskimannasjóðs Kjalarnesþings 1936.****Tekjur:**

1. Sjóður frá fyrra ári:			
a. Veðskuldabréf	kr.	26733.29	
b. Bankavaxtabréf	—	10600.00	
c. Innlánsskírteini	—	11771.27	
d. Sparisjóðsinnstæða	—	6856.11	
			kr. 55960.67
2. Vextir:			
a. Af veðskuldabréfum	kr.	1231.83	
b. — bankavaxtabréfum	—	477.00	
c. — innlánsskírteinum	—	535.64	
d. — sparisjóðsinnstæðu	—	252.30	
			— 2496.77
			Kr. 58457.44

Gjöld:

1. Styrkur til ekkna sjómanna	kr.	2550.00	
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Veðskuldabréf	kr.	31667.02	
b. Bankavaxtabréf	—	7600.00	
c. Sparisjóðsinnstæða	—	16640.42	
			— 55907.44
			Kr. 58457.44

Tollstjórinn í Reykjavík, 3. maí 1937.

Jón Hermannsson.

REIKNINGUR

192

Bjargráðasjóðs Íslands fyrir árið 1936.

A. Sjóðsreikningur.

Innborgað:

1. Sjóður í ársbyrjun:			
a. Bjargráðasjóður sveitarfélaga	kr. 490265.13		
b. Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður	— 672543.22		
		kr. 1162808.35	
2. Vextir af inneign í bönkum:			
a. Af innstæðu Bjargráðasjóðs sveitarfélaga	kr. 17619.24		
b. — innstæðu hins sameiginlega Bjargráðasjóðs —	25933.67		43552.91
3. Vextir af lánum (fallnir í gjalddaga á árinu, svo og dagv.):			
a. Af lánum úr Bjargráðasjóði sveitarfélaga	kr. 8792.73		
b. — lánum úr hinum sameiginlega Bjargráðasj. —	2711.05		11503.78
4. Vextir af Kreppulánasjóðsbréfum:			
a. Af bréfum Bjargráðasjóðs sveitarfélaga	kr. 2032.95		
b. — bréfum hins sameiginlega Bjargráðasjóðs —	104.85		2137.80
5. Vextir af ríkisskuldabréfi			18.75
6. Ágóði á Kreppulánasjóðsbréfum Skagafjarðarsýslu			325.00
7. Afborganir lána:			
a. Af lánum úr Bjargráðasjóði sveitarfélaga	kr. 36222.27		
b. — lánum úr hinum sameiginlega Bjargráðasj. —	11200.00		
c. — Kreppulánasjóðsbréfum	— 60.00		
d. — ríkisskuldabréfi	— 62.50		47544.77
		Samtals	kr. 1267891.36

Útborgað:

1. Kostnaður við sjóðinn	kr. 2985.00		
2. Útlán:			
a. Úr Bjargráðasjóði sveitarfélaga	kr. 68900.00		
b. Úr hinum sameiginlega Bjargráðasjóði	— 52950.00		121850.00
3. Til jafnaðar vöxtum og afborgunum greiddum með:			
a. Kreppulánasjóðsbréfum bænda	kr. 10215.00		
b. Kreppulánasjóðsbréfum sveitarfélaga	— 26710.00		36925.00
4. Til jafnaðar tekjulið 6			325.00
5. Sjóður í árslok:			
I. Bjargráðasjóður sveitarfélaga:			
a. Ógreitt bjargráðasjóðsgjald 1927	kr. 450.25		
b. Ógreiddir vextir 1933	— 406.46		
c. — — 1934	— 714.03		
d. — — 1935	— 1217.98		
e. — — 1936	— 1596.01		
f. Inneign í bönkum	— 459093.84		463478.57
		Flyt	kr. 625563.57

				Flutt	kr.	625563.57
II. Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður:						
a.	Ógreiddir vextir	1933		kr.	200.00	
b.	—	—	1934		260.20	
c.	—	—	1935		281.25	
d.	—	—	1936		548.25	
e.	Inneign í bönkum			—	641038.09	
					—	642327.79
Samtals					kr.	1267891.36

B. Eignareikningur.

Activa:

1. Eign í ársbyrjun:

I. Bjargráðasjóður sveitarfélaga:

a.	Ógreitt bjargráðasjóðsgjald	1927		kr.	450.25	
b.	Ógreiddir vextir	1930		—	340.00	
c.	—	—	1931		340.00	
d.	—	—	1932		1242.98	
e.	—	—	1933		2790.48	
f.	—	—	1934		3625.48	
g.	—	—	1935		4226.71	
h.	Í útlánum			—	176886.94	
i.	Kreppulánasjóðsbréf bænda			—	39620.00	
j.	Kreppulánasjóðsbréf sveitarfélaga			—	1030.00	
k.	Ríkisskuldabréf			—	375.00	
l.	Inneign í bönkum			—	477249.23	
						kr. 708177.07

II. Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður:

a.	Ógreiddir vextir	1931		kr.	250.00	
b.	—	—	1932		250.00	
c.	—	—	1933		1200.00	
d.	—	—	1934		1260.20	
e.	—	—	1935		1416.25	
f.	Í útlánum			—	53765.00	
g.	Í Kreppulánasjóðsbréfum bænda			—	2330.00	
h.	Inneign í bönkum			—	668166.77	
					—	728638.22

2. Eignaukning á árinu

Samtals kr. 1491368.53

Passiva:

Eign í árslok:

I. Bjargráðasjóður sveitarfélaga:

a.	Ógreitt bjargráðasjóðsgjald	1927		kr.	450.25	
b.	Ógreiddir vextir	1933		—	406.46	
c.	—	—	1934		714.03	
d.	—	—	1935		1217.98	
e.	—	—	1936		1596.01	
f.	Í útlánum			—	209564.67	

Flyt kr. 213949.40

	Flutt	kr. 213949.40	192
g. Kreppuláναςjóðsbréf bænda	—	49870.00	
h. Kreppuláναςjóðsbréf sveitarfélaga	—	13740.00	
i. Ríkisskuldabréf	—	312.50	
j. Innstæða í bönkum	—	459093.84	
			kr. 736965.74
II. Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður:			
a. Ógreiddir vextir 1933	kr.	200.00	
b. — — 1934	—	260.20	
c. — — 1935	—	281.25	
d. — — 1936	—	548.25	
e. Í útlánum	—	95515.00	
f. Kreppuláναςjóðsbréf bænda	—	2560.00	
g. Kreppuláναςjóðsbréf sveitarfélaga	—	14000.00	
h. Innstæða í bönkum	—	641038.09	
			— 754402.79
	Samtals	kr. 1491368.53	

Reykjavík, 11. september 1937.

F. h. Bjargráðasjóðsstjórnarinnar

Vígfús Einarsson.

REIKNINGUR

193

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Hannesar Árnasonar fyrir árið 1935.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. ári:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	4100.00	
b. Lán gegn fasteignaveði	—	81850.00	
c. Bankainnstæða	—	11682.99	
			kr. 97632.99
2. Vextir:			
a. Af bankavaxtabréfum	kr.	162.00	
b. — fasteignaveðslánum	—	4112.62	
c. — bankainnstæðu	—	295.91	
			— 4570.53
			Kr. 102203.52

Gjöld:

1. Veittur styrkur Simoni Jóh. Ágústssyni	kr.	3600.00	
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Bankavaxtabréf	kr.	3100.00	
b. Lán gegn fasteignaveði	—	86850.00	
c. Bankainnstæða	—	8653.52	
			— 98603.52
			Kr. 102203.52

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 22. marz 1937.

Friðgeir Bjarnarson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Hannesar Árnasonar fyrir árið 1936.

T e k j u r :

1. Sjóður frá f. ári:			
a. Bankavaxtabréf	kr.	3100.00	
b. Lán gegn fasteignaveði	—	86850.00	
c. Bankainnstæða	—	8653.52	
			kr. 98603.52
2. Vextir:			
a. Af bankavaxtabréfum	kr.	139.50	
b. — fasteignaveðslánum	—	4092.50	
c. — bankainnstæðu	—	147.03	
			— 4379.03
			Kr. 102982.55

G j ö l d :

1. Veittur styrkur Símoni Jóh. Ágústssyni	kr.	4200.00	
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Bankavaxtabréf	kr.	3100.00	
b. Lán gegn fasteignaveði	—	87365.00	
c. Bankainnstæða	—	8317.55	
			— 98782.55
			Kr. 102982.55

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 6. apríl 1937.

Friðgeir Bjarnarson.

195 REIKNINGAR TRYGGINGARSTOFNUNAR RÍKISINS

SLYSATRYGGINGARDEILD

Reikningur yfir tekjur og gjöld Sjómannatryggingarinnar árið 1936.

T e k j u r :

I. Iðgjöld	kr.	189323.00	
II. Ríkissjóðstillag	—	6148.62	
III. Vextir	—	47252.10	
IV. Reksturshalli, sem dregst frá höfuðstól	—	78435.02	
			Kr. 321158.74

G j ö l d :

I. Bætur:			
1. Dánarbætur	kr.	224100.00	
2. Örorkubætur	—	20250.00	
3. Dagpeningar	—	43625.50	
4. Læknishjálp og lyf	—	7809.57	
			kr. 295785.07
			Flyt kr. 295785.07

	Flutt	kr. 295785.07	195
II. Innheimtulaun	—	6729.98	
III. Kostnaður:			
1. Sérkostnaður (læknisvottorð til Slysavarnafél.)	kr.	4603.00	
2. Hluti af sameiginlegum kostnaði	—	14040.69	
		<u>18643.69</u>	
	Kr.	321158.74	

Reykjavík, 18. febrúar 1938.

Brynj. Stefánsson.

Pétur Halldórsson.

Reikningur yfir tekjur og gjöld Iðntryggingarinnar árið 1936.

Tekjur:

I. Iðgjöld	kr.	193889.00
II. Vextir	—	4878.02
III. Reksturshalli, sem dregst frá höfuðstól	—	21227.53
	Kr.	219994.55

Gjöld:

I. Bætur:		
1. Dánarbætur	kr.	15000.00
2. Örorkubætur	—	53500.00
3. Dagpeningar	—	98754.71
4. Læknishjálp og lyf	—	24094.19
	kr.	191348.90
II. Innheimtulaun	—	10280.48
III. Kostnaður:		
1. Læknisvottorð	kr.	4210.00
2. Hluti af sameiginlegum kostnaði	—	14155.17
		<u>18365.17</u>
	Kr.	219994.55

Reykjavík, 18. febrúar 1938.

Brynj. Stefánsson.

Pétur Halldórsson.

Efnahagsreikningur árið 1936.

Eignir:

I. Sjóður	kr.	138764.69
II. Innstæða í bönkum:		
1. Sparisjóðir	kr.	153524.59
2. Innlánskírteini	—	109046.58
		262571.17
III. Verðbréf:		
1. Veðdeildarbréf, kaupverð	kr.	572441.50
2. Ríkisskuldabréf, kaupverð	—	12740.00
3. Bæjarskuldabréf með ríkisábyrgð	—	73000.00
4. Rafveituskuldabréf Reykjavíkurbæjar	—	6000.00
5. Bæjarskuldabréf Reykjavíkurbæjar	—	3840.00
6. Önnur skuldabréf	—	43000.00
		711021.50
IV. Eftirstöðvar iðgjalda:		
1. Hjá Einari M. Jónassyni fyrrv. sýslumanni í Barðastrandarsýslu frá árunum 1925—1927	kr.	2451.80
2. Aðrir innheimtumenn	—	1716.36
		4168.16
V. Áhöld og húsgögn	—	4400.00
		Kr. 1120925.52

Skuldir:

I. Innstæður innheimtumanna. Fyrirframgreiðslur	kr.	312.78
II. Ógreidd læknisvottorð	—	57.00
III. Höfuðstóll:		
1. Sjómannatryggingin:		
Eign pr. 1. jan. 1936	kr.	1106037.62
÷ reksturshalli 1936	—	78435.02
		1027602.60
2. Iðntryggingin:		
Eign pr. 1. jan. 1936	kr.	114180.67
÷ reksturshalli 1936	—	21227.53
		92953.14
		Kr. 1120925.52

Reykjavík, 18. febrúar 1938.

Brynj. Stefánsson.

Pétur Halldórsson.

EMBÆTTI, SÝSLANIR M. M.

1. janúar var cand. jur. Páll Hallgrímsson allramildilegast skipaður sýslumaður í Árnessýslu.

14. janúar var Oscar Totland starfsmaður hjá fiskimálanefndinni í Reykjavík, skipaður til þess að vera skreiðarmatsstjóri.

28. janúar var Sigfús Einarsson tónskáld allramildilegast sæmdur prófessorsnafnbót.

8. febrúar var Jón læknir Steffensen allramildilegast skipaður prófessor í læknisfræði við Háskóla Íslands, frá 1. þ. m. að telja.

19. febrúar var sýslumanninum í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, Guðmundi Björnssyni, allramildilegast veitt lausn frá embætti, frá 1. júní þ. á. að telja.

8. marz var Ísak kennari Jónsson skipaður til þess að vera æfingakennari við Kennaraskólann í Reykjavík, frá 1. október f. á. að telja.

17. marz var héraðslæknirinn í Ólafsfjarðarhéraði, Bjarni Guðmundsson, allramildilegast skipaður til þess að vera héraðslæknir í Flateyrarhéraði, frá 1. maí þ. á. að telja.

22. marz var dómkirkjupresturinn í Reykjavík, séra Bjarni Jónsson, allramildilegast skipaður til að vera vígslubiskup í Skálholtsbiskupsdæmi hinu forna.

S. d. var Gísla héraðslækni Péturssyni allramildilegast veitt lausn frá héraðslæknisembættinu í Eyrarbakkahéraði, frá 1. maí n. k. að telja.

2. apríl var Ara Arnalds, bæjarfógeta á Seyðisfirði og sýslumanni í Norður-Múlasýslu, allramildilegast veitt lausn frá embætti, frá 1. júní n. k. að telja.

5. apríl var Magnús kennari Ástmarsson skipaður skólastjóri við barnaskólann á Hofsósi, frá 1. október 1936 að telja.

8. apríl var Jón Gunnlaugsson, aðstoðarmaður í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, skipaður fulltrúi í sama ráðuneyti frá 1. s. m. að telja.

10. apríl var Trausti Ólafsson efnafræðingur skipaður deildarstjóri iðnaðardeildar rannsóknarstofnunar háskólans, og Árni Friðriksson fiskifræðingur deildarstjóri fiskideildar sömu stofnunar.

20. apríl var Einvarður Hallvarðsson skrifstofustjóri settur formaður og framkvæmdarstjóri í gjaldeyris- og innflutningsnefnd.

28. apríl var héraðslækni í Höfðahverfishéraði, Jóhanni J. Kristjánssyni, allramildilegast veitt héraðslæknisembættið í Ólafsfjarðarhéraði, frá 1. maí þ. á. að telja.

S. d. var Lúðvík Norðdal Daviðssyni lækni allramildilegast veitt héraðslæknisembættið í Eyrarbakkahéraði, frá 1. maí n. k. að telja.

8. maí var cand. jur. Jón Hallvarðsson allramildilegast skipaður til þess að vera sýslumaður í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, frá 1. júní þ. á. að telja.

26. maí var sýslumaðurinn í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, Jón Steingrímsson, allramildilegast skipaður til þess að vera sýslumaður í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, frá 1. júní n. k. að telja.

26. júní var sýslumaðurinn í Rangárvallasýslu, Hjalmar Vilhjálmsson, allramildilegast skipaður til þess að vera bæjarfógeti í Seyðisfjarðarkaupstað og sýslumaður í Norður-Múlasýslu, frá 1. júlí næstkomandi að telja.

5. júlí var Árni Björn Árnason allramildilegast skipaður héraðslæknir í Höfðahverfishéraði, frá 1. þ. m. að telja.

S. d. var sóknarprestur í Akureyrarprestakalli, séra Friðrik J. Rafnar, allramildilegast skipaður til þess að vera vígslubiskup í Hólabiskupsdæmi hinu forna.

9. júlí var cand. theol. Jóhann Jóhannsson skipaður til að vera kennari við gagnfræðaskólann á Siglufirði, frá 1. júní þ. á. að telja.

10. júlí var Arngrímur Kristjánsson kennari skipaður til að vera skólastjóri við Skildinganes- og Grímsstaðaholtsskóla, frá 1. september n. k. að telja.

Vegna utanfarar forsætisráðherra Hermanns Jónassonar, hefir Hans hátign konungurinn falið fjármálaráðherra Eysteini Jónssyni að fara með forsætisráðherrastörf Hermanns Jónassonar, eftir því sem þörf kynni að gerast, og jafnframt falið sama ráðherra að gegna öðrum embættisstörfum forsætisráðherra meðan hann er fjarverandi.

15. júlí var héraðslækni Högna Björnssyni allramildilegast veitt lausn frá héraðslæknisembættinu í Ögurhéraði, frá 1. janúar 1938 að telja.

9. ágúst var settur sóknarprestur í Stafholtsprestakalli í Mýrarárprófastsdæmi, Bergur Björnsson, skipaður til þess að vera sóknarprestur í nefndu prestakalli.

26. ágúst var sóknarprestur í Mælifellsprestakalli, séra Tryggvi H. Kvaran, skipaður til þess að vera sóknarprestur í Glaumbæjarprestakalli í Skagafjarðarprófastsdæmi.

14. september var Trausti Einarsson skipaður kennari í stærðfræði við menntaskólann á Akureyri, frá 1. okt. þ. á. að telja.

15. september var Steingrímur Steinþórsson, búnaðarmálastjóri, settur deildarstjóri búnaðardeildar rannsóknarstofnunarinnar.

S. d. voru þeir dr. ing. Jón Vestdal og Bjarni Jósefsson, efnafræðingur, skipaðir starfsmenn iðnaðardeildarinnar; Sigurður Pétursson, gerlafræðingur, og Þórður Þorbjarnarson, fiskiðfræðingur, settir starfsmenn þeirrar deildar; Finnur Guðmundsson, náttúrufræðingur, skipaður starfsmaður fiskideildarinnar; Ingólfur Davíðsson, magister, skipaður starfsmaður búnaðardeildarinnar; Hákon Bjarnason, skógræktarstjóri, settur starfsmaður þeirrar deildar.

17. september var cand. jur. Jónas Thoroddsen settur til þess að þjóna bæjarfógetaembættinu í Neskaupstað, frá 1. okt. þ. á. að telja.

23. september var Árni Pálsson skipaður til þess að vera aðstoðarverkfræðingur vegamálastjórans, frá 1. okt. þ. á.

24. september var héraðslækninum í Skipaskagahéraði, Ólafi Finsen, allramildilegast veitt lausn frá embætti, frá 1. okt. þ. á. að telja.

S. d. var bæjarfógeta í Neskaupstað, Kristni Ólafssyni, allramildilegast veitt legast veitt lausn frá embætti, frá 1. þ. m. að telja.

28. september var Sigurjóni Jónssyni, héraðslækni í Svarfdælahéraði, allramildilegast veitt lausn frá embætti, frá 1. janúar 1938 að telja.

23. október var Steingrími Matthiassyni allramildilegast veitt lausn frá héraðslæknisembættinu í Skipaskagahéraði, frá 1. nóvember að telja, en embætti þetta var honum allramildilegast veitt 28. september þ. á.

29. október var Matthías Þórðarson allramildilegast sæmdur prófessorsnafnbót.

S. d. var Guðmundur G. Hagalín allramildilegast sæmdur prófessorsnafnbót.

10. desember var Daníel Þórarinsson, Laugavegi 76 í Reykjavík, settur til þess að vera dyravörður í Stjórnarráðinu.

18. desember var Árni Árnason, héraðslæknir í Ólafsvíkurhéraði, allramildilegast skipaður til þess að vera héraðslæknir í Skipaskagahéraði.

Vegna utanfarar forsætisráðherra Hermanns Jónassonar, hefir Hans hátign konungurinn falið fjármálaráðherra Eysteini Jónssyni að fara með forsætisráðherra-störf Hermanns Jónassonar eftir því sem þörf kynni að gerast, og jafnframt falið sama ráðherra að gegna öðrum embættisstörfum forsætisráðherra meðan hann er fjarverandi.

31. desember skipaði dómsmálaráðherra cand. juris Alfreð Gíslason til þess að vera lögreglustjóri í Keflavík.

HEIÐURSMERKI FÁLKAORÐUNNAR

Hans hátign konungurinn hefir allramildilegast sæmt þá heiðursmerki Fálkaorðunnar, sem taldir eru hér á eftir:

Stórriddarakross með stjörnu:

15. júlí. Rithöfund og blaðamann Einar Fors Bergström, Stockholm.
1. des. Prófessor Magnús Helgason, Reykjavík.

Stórriddarakross:

19. jan. Forlagsboghandler Halfdan Jespersen, Kaupmannahöfn.
8. febr. Oberst Frantz Oscar Jörgensen, Kaupmannahöfn.

8. febr. Direktör Robert Heinrich Ahlf, Westermünde.
 7. marz. Leikara Poul Hagen Reumert, Kaupmannahöfn.
 13. júní. Skrifstofustjóra Emil Valdemar Holmblad, Kaupmannahöfn.
 1. des. Fyrrv. Alþingisforseta Benedikt Sveinsson, Reykjavík.
 S. d. Fyrrv. Alþingisforseta Halldór Steinsson, Reykjavík.
 S. d. Fyrrv. borgarstjóra Knud Zimsen, Reykjavík.
 S. d. Framkvæmdarstjóra Tómas Tómasson, Reykjavík.
 S. d. Framkvæmdarstjóra Gustav Leonard Klemming, Stockholm.
 S. d. Rithöfund Christian Gjerløff, Þrándheimi.
 S. d. Þjóðþingismað, garðyrkjumað J. C. A. Carlsen-Skiødt, Odense.

Riddarakross:

8. febr. Overofficiant H. Bönnelycke, Kaupmannahöfn.
 9. apríl. Professor, dr. theol. N. H. S. L. Mosbech, Kaupmannahöfn.
 S. d. Ritstjóra Niels Grunnet, Kaupmannahöfn.
 S. d. Framkvæmdarstjóra Martin Solemdal, Bergen.
 29. apríl. Rektor Einer Emmanuel Andersen, Kaupmannahöfn.
 13. júní. Aðalforstjóra Israd Felix Malby, Eskilstuna.
 S. d. Rithöfund Gustav Buckheim, Berlín.
 1. des. Bókavörð Benedikt Jónsson, Húsavík.
 S. d. Útgerðarmað Bjarna Ólafsson, Akranesi.
 S. d. Hreppstjóra Davíð Þorsteinsson, Arnþjargarlæk.
 S. d. Yfirlögregluþjón Erling Pálsson, Reykjavík.
 S. d. Hreppstjóra Guðmund Árnason, Múla.
 S. d. Kaupmann og bæjarfulltrúi Guðmund Ásbjörnsson, Reykjavík.
 S. d. Præp. hon. séra Guðmund Einarsson, Mosfelli.
 S. d. Kaupmann Helga Magnússon, Reykjavík.
 S. d. Kennara Ingimar Eydal, Akureyri.
 S. d. Verksmiðjueiganda Jóhannes Reykdal, Hafnarfirði.
 S. d. Verksmiðjustjóri Jónas Þór, Akureyri.
 S. d. Bónda Magnús Jónsson, Klausturhólum.
 S. d. Sjálfseignarbónda Magnús Þorláksson, Blikastöðum.
 S. d. Hreppstjóra Pál Jónsson, Stóruvöllum.
 S. d. Hreppstjóra Pétur Þórðarson, Hjörsey.
 S. d. Prófessor og tónskáld Sigfús Einarsson, Reykjavík.
 S. d. Brunamálastjóra Sigurð Björnsson, Reykjavík.
 S. d. Forstöðumað Söfnunarsjóðsins, séra Vilhjálm Briem, Reykjavík.
 S. d. Lækni Laurits Christian Djörup, Kaupmannahöfn.
 S. d. Skrifstofustjóra í Hambros Banka O. Bendix, London.
 S. d. Kanslisekreter Niels Hellenius, Stockholm.
 S. d. Tónskáld Patrik Vretblad, Stockholm.
 S. d. Barónsfrú Ásta von Jaden, Vínarborg.

ERLEND HEIÐURSMERKI

26. jan. veitti Hans hátign konungur allrahæst leyfi vicekonsúl Þormóði Eyjólfssyni til að bera riddarakross 2. gr. St. Olavsorðunnar.

7. maí veitti Hans hátign konungur allrahæst leyfi forseta Íþróttasambands Íslands, Benedikt G. Waage, til að bera heiðursmerki Olympíuleikanna af 1. fl.

13. júní veitti Hans hátign konungur allrahæst leyfi skipstjóra Einari Stefánssyni til að bera þýzka björgunarmedaliu.

24. sept. veitti Hans hátign konungur allrahæst leyfi fulltrúa Páli Pálmassyni til að bera orðuna „Officier d'Academie“, skipherra Einari M. Einarssyni til að bera orðuna „Officier de l'ordre du Mérite Maritime“, og riddarakross Vasaorðunnar 1, forstjóra Richard Thors til að bera stórriddarakross, með stjörnu, „Corona d'Italia“, og fulltrúa Stefáni Þorvarðssyni til að bera stórriddarakross Vasaorðunnar.

KONSÚLAR

Þann 1. janúar þ. á. var norska visikonsúlatið á Patreksfirði lagt niður og heyrir embættisumdæmi þess fyrst um sinn undir norska aðalkonsúlatið í Reykjavík.

Þann 10. febrúar 1937 var herra John Bowering viðurkenndur brezkur aðalkonsúll á Íslandi, með búsetu í Reykjavík.

Axel Kristjánsson kaupmaður, Akureyri, hefir verið viðurkenndur norskur visikonsúll á Akureyri og nær umdæmi hans frá Langanesi til og með Blönduós, að undanskildum Siglufirði.

Þann 19. október 1937 var skrifstofustjóri í utanríkismálaráðuneytinu í Stokkhólmi, herra Clas Otto Johansson, viðurkenndur sem útsendur sænskur aðalkonsúll á Íslandi.

STYRKVEITINGAR

Úr styrktarsjóði Þórarins Tuliniusar hefir atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið veitt þessa styrki sem viðurkenningu fyrir björgun manna úr sjávarháská:

Guðjóni Jónssyni, Suðurpól 17, Reykjavík, 100 kr., Þorst. Oddssyni, Njálsg. 29 B og Sigurði Þórðarsyni, Vesturgötu 54 70 kr. hvorum, og þeim Halldóri Brynjólfssyni, Garðaveg 3, Hafnarfirði, Þórði Bjarnasyni, Nönnugötu 10, Reykjavík, Sigurði Jóakimssyni, Vörðustíg 5, Hafnarfirði, Hannesi Hanssyni, Sölvhólsögötu 7, Reykjavík, Hinriki Hansen, Reykjavíkurveg 31, Hafnarfirði, Péttri Hraunfjörð, Sogaþletti 17, Reykjavík, Ólafi Jólssyni, Vesturgötu 23, Hafnarfirði og Jóni Sturlaugsyni, Stokkseyri, 50 kr. hverjum.

EINKALEYFI

Þann 8. apríl 1937 var Martin Kjærhus Sörensen, verksmiðjueiganda, Munke-Bjærgby, Sorö, Danmörku, veitt einkaleyfi nr. 89 á aðferð og fyrirkomulagi við framleiðslu á loftþurkuðu módufti til þvítagerðar.

Þann 19. apríl 1937 var Siemens-Schuckertwerke, Aktiengesellschaft, Berlin-Siemensstadt, Þýskalandi, veitt einkaleyfi nr. 90 á talsíma- og ritsímastrengjum með mikilli deyfingu í sambandi við hljóðmagna.

Þann 21. maí 1937 var Árna Grímssyni, Barónsstíg 30, Reykjavík, veitt einkaleyfi nr. 91 á aðferð til þess að framleiða steypar plötur úr mosa og sementsblöndu.

Pann 31. maí 1937 var Wilhelm Adolf Persson, klæðskerameistara, Kungsgatan 33, Stokkhólmi, veitt einkaleyfi nr. 92 á útbúnaði á buxum.

Pann 31. maí 1937 var Gunnar Larsen Whist, framkvæmdarstjóra, Oslo, veitt einkaleyfi nr. 93 á vél til að skrúfvinda strendan vír.

Pann 31. maí 1937 var John Frederick Ward, efnafræðingi, London, veitt einkaleyfi nr. 94 á aðferð til framleiðslu á olíum með bætiefnum úr fisklifur, einkum heilagfiski.

Pann 12. júlí 1937 var Hannesi Sigurðssyni, bónda, Vestmannaeyjum, veitt einkaleyfi nr. 95 á útbúnaði á fjósbásum.

Pann 27. júlí 1937 var Francis Morris Hamilton, verkfræðingi, The Manor House, Willerby, East Yorkshire, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 96 á bættum aðferðum og áhaldi við olíuvinnslu.

Pann 12. nóvember 1937 var Johan Marten Pehrson, búfræðingi, og Ragnar Victor Pehrson, verkfræðingi, Stokkhólmi, veitt einkaleyfi nr. 97 á aðferð við vinnslu á fiski, hvalkjöti eða öðru fitukenndu efni.

Pann 14. desember 1937 var Jóhanni Hanssyni, vélsmið, Seyðisfirði, veitt einkaleyfi nr. 98 á fiskilóðavindu.

